VI. KÖNYV

ÉDES HAZÁM, LEHANGOLORSZÁG

STEVE IVE

JACK QUANTUM EGERE I-VII.

RANDIVONAL

Nők - férfiak futószalagon – avagy fapados embervásár, NO. II.

Az alkotás és a szerelem

December. A Viki egyik első levele, még múlt év végén

Próbáltam tartózkodó lenni, próbáltam "csak" titkárnő lenni, mert nem akartam benned, érzelmeket kelteni. Te úgy kezdted, az első alkalommal: "előttem fontos intellektuális kihívás van, nem akarok az érzelmecskéimmel foglalkozni"

Én ehhez próbáltam tartani magam. Számítottam rá, hogy majd lesznek megingások, de úgy gondolom, ez egy férfinek sem felróható, viszont, mint nőnek, nekem kell észnél lennem. Próbáltam volna, teljes gőzzel a munkánkra koncentrálni. Gondoltam, majd előbb-utóbb, ha már nem leszek újdonság, majd megy minden, nyugodtan a normális kerékvágásba. Segíteni szándékoztalak, nem összezavarni. De, ha életed művének megszületéséhez az kell, hogy félreálljak, azt is megteszem, bármennyire is hiányzol. Gondold át! Engem nem lehet, sem irányítani, sem meggyőzni, sem megfékezni (ha olyanom van), sem semmit sem lehet, amitől egy férfi, férfinak érezhetné magát mellettem. Ugyanakkor, persze, szerethető vagyok, kívánatos, meg ilyen hülyeségek, csak épp elviselni nem lehet, kalitkába zárni, és birtokolni. Na, kb. ettől szokott mindenki kiborulni, és hagyom magam után a pszichikai káoszt. Kell ez neked? Ennyi baromság, egy ilyen intelligens, és művelt embernek, férfinek, aki után bomlanak a nők? Mit kellett volna mondanom? Hogy igen, egy talpig férfi vagy, amilyenről, a nők álmodoznak? Minek mondjam? Úgy is tudod. De mondhattam volna, csak féltem, hogy félreérted, és megijedsz, hogy mást akarok, és nem a munkával foglalkozni. Teljes boldogsággal töltött volna el, ha kialakul egy barátság, egy munkakapcsolat. Nem adtam puszit, nem öleltelek meg. Nem szokásom. De az nem a szeretet hiányát jelenti,

Holnap írok, ha hazaértem. Gondolom 6 után.

Szeretném, ha karácsonyra, mind a kettőnk lelke megbékélne.

Jó éjt!

Az én válaszom:

nos, okosnak hangzik, de mégis zavaros. se bejárat, se kijárat, csak egy labirintus.

Én tudom rólad ezt, már a kezdetek óta. mert az nem véletlenül van, amilyen vagyok, van annak haszna is. a legnagyobb bajnak azt tartom, ahogy te magadról vélekedsz. de kihívás is lehetne, ha az

egész nem állít mindkettőnket fejre, ha szép lassan lehet adagolni, s meggyógyulsz. rengeteg jó is, rossz is van benned, ahogy írod. nos, akkor az kell, hogy bizonyos iránymutatással, lassan az arányokat meg kell változtatni, s a jónak kell előtérbe kerülnie. különben szép lassan elpusztítod magad. s vigyázz, mert az lelki dolgokra előbb utóbb fizikaiak is előjönnek.

persze, ehhez te is kellesz. ha ellenkezel, semmit sem lehet csinálni. ugyanakkor tudom, hogy van elég intelligenciád, s ha akarod is, meg tudod oldani. nekem tetszik a kihívás, de azt is tudom, hogy megszakadhatok, akkor sem bírok veled, mert valójában te egy anyasárkány vagy, mindazzal, ami körülvesz, s amit meggyőződésednek tartasz.

S hát valami komoly természeti katasztrófa történhetett benned, valami leomlott, leszakadt, szétdőlt, tönkrement. de még így is maradt annyi belőled, ami az én szememben, több, mint amire nekem szükségem van.

már hallgattál,
Már figyeltél, elviseltél, s ahogy még írtad is, bölcs is tudtál lenni. Persze, ezekkel is vigyázni kellene, azzal a bizonyos, "vándormadaras kijelentéssel", az mintha hiányolná az igazi megértést mindaz után a bizalom után, ahogy beavattalak a magánéletem legtitkosabb részleteibe. s HIDD EL, TÉNYLEG, ENGEM SZEMÉLY SZERINT NEM ZAVAR, ilyeneken már rég túl vagyok, s sokkal inkább zavar, amit te gondolhatsz erről. te tudsz magadnak ártani, ha valakinek kegyet próbálsz adni, s nincs is rá szüksége.

Már egy csomó mindent csináltunk együtt. lehet többet, -. a szexet kivéve, - mint mások évek alatt. az én tapasztalatom, meg a tudásom is arról szól, hogy ha valakivel baj van, akkor a testiséggel is. sőt, - ezt sokan tagadják, de a problémák sokszor pont onnan jönnek. de meg lehet azt is kerülni, milliók élnek nélküle, úgy-ahogy.

de közlöm veled, hogy annak nagy része, csak csinálmány, képzelődés, illúzió, s öt perc alatt is össze lehet csomagolni, s szépen levinni a kukába. amúgy a te korodban ilyet nem mondanék, de mára már kibírom nélküle, ha muszáj. s itt nincs semmi sumákolás, meg alamuszi macska partot mos hátsószándék, hidd el. ha akarod, mint egy törékeny porcelánhoz, hozzád se érek. ez van.

A többivel viszont
egyetlen dolgot kéne csak csinálnod, megbízni bennem. hogy én nem akarok neked roszszat, semmi érdekem nem fűz hozzá, abszolút semmi. az, hogy jólesne valaki, az egy ártatlan vágyakozás, kevesebb mint érdek. s miután évtizedeken keresztül tökéletességre vittem az egyedüllétet, ráadásul van is nekem közben mit csinálnom, olyan jól kitaláltam magamnak, még jót is tesz, ha egyedül vagyok. ezt jól látod. de felesleges kis súlyként használnod a mérlegelésedhez, én jobban ismerem magam, mint te engem. még talán téged is, azt hiszem.

Nem akarok most itt egy amerikázásba, de az, hogy te jól érezted magad velem, az nem csak egy véletlen volt.

hiányoztam, pontosan tudom. miért is ne? csináltam valami rosszat? milyen hátrányod lett ebből?

hol találsz még egy ilyen jóságos és tapasztalt, és művelt, és adakozó, és önzetlen hülyét, aki ráadásul még beléd is lát, megpróbálja szeretni a még magad számára sem olyan egyszerű személyt, aki vagy?

Amit itt leírtam, az halál komoly, s ha valaki akarna se tudna visszaélni vele. de rosszul esne, ha ezt történne, s főleg, mert magamat egyáltalán nem sajnálom, de a köz ügyét rontja, mert az óhatatlan kiábrándulás, bizonyos energiákat elvon az alkotástól,

ez csak így működik. úgyhogy fölöslegesen ne bolondítsuk egymást - ha lehet ezt kérni.

kicsit furcsa nekem ez a te kettősséged,

mikor itt van előtted, nyilvánvaló, de mégis játszol ezzel a lehetőséggel. erre lenne szükséged, de minden józan észt félretolva, puszta és önző egoizmusból, hiúságból, képes vagy félretolni az egészet, és kicsusszanni. s hát egyértelmű, az nem tudja mit akar, akinek valami baja van, nem?

nézd. lehet, hogy bármely más időben, helyen, bolygón, konstellációban találkoznánk, az egész egy percig nem működne, Aniira különbözünk. de most, ebben a csillagállásban, szerintem, azzal, amiben te meg én vagyunk, jók lehetünk egymásnak. ez olyan, mint a szerencsés csillagászati együtt állas. az okosabbja él vele, de van, aki élete nagy lehetőségét - semmiért elszalassza. van neked igényed, s némi kis időd arra, hogy kipróbáljuk?

nekem van.

hiszen te vagy az, aki azt mondja, hogy nem is ismerjük egymást.

tehát? már Anii mindent próbáltunk mindketten hiába. Pont ezt, most miért nem? egyszer volt szerencsém egy MÉRLEGHEZ, nahát, azt a népi toporgóst nem szeretném. akkor inkább nem. a punk korszakom is kinőtem, s szeretem a szilárd dolgokat. szerintem két bika, sok mindenre képes. szerintem te ebből csak profitálhatsz, erre vigyázunk, mert engem már sok bazdmeg nem érhet, de rád még nagyon sok minden vár, s nem árt, ha bizonyos mentális dolgokkal felvértezed magad. még sok minden kimaradt, de az alap megértéshez már remélem elég. te jössz, s ha akarod, kell, valamit muszáj lesz tenni érte. S "ha csak egy barátság - hát attól én még mindig nagyon boldog lennék"...

amúgy meg miért van, furcsa, nem, hogy valahogy, szeretettel gondolunk egymásra?

hogy hiányzunk egymásnak? Véletlen? naaaane ritka ez is, de ez nem az a tarka varnyúúúúú, mit kezdjen az ember azzal, ami, aki hallgat?

vagy vagyok valakivel, vagy nem

Viktória Angely

dec. 20. (2 napja)

Jó éjt!

Jack

2017. DEC. 21.

okoztam bajt eleget –

írnék sok-sok mindent, ha nem kéne rohannom. legyen elég Anii, hogy felnőtt embernek tartalak, figyelmeztettelek, dönthetsz. Igen. Történtek dolgok az életemben. Sajnos, többször előfordult, hogy olyan összeomlást okoztam emberekben, ami már nem a játék kategória. Meg kellett tanulnom, felelősséggel lenni mások iránt, az érzéseik iránt. Hozzá teszem, volt, akivel még a szexig sem jutottunk el, mégis, belebetegedett. Pedig, nem ígértem semmit, nem mondtam, hogy holtomiglan-holtodiglan, sem semmi mást. Akivel meg szexeltem is, az többé már nem tudott úgy lenni nőkkel, mert minden kevés volt, ami utánam jött. Beképzelt vagyok? Mindenki olyan címet aggat rám, amilyet akar, elfér. Nagyon bízom benne, hogy TE tényleg olyan erős vagy, mint amilyennek lenned kell, hozzám. A vonzódás kölcsönös, ez szuper. De értsd meg, nem bírok nyugton lenni. még nem. neked, egy biztos pontra van szükséged, amit barátként szerintem meg tudok adni, de társként, nem hinném. Amúgy, meg én ennyire nem is akartam belemerülni az amerikázásba, egyszerűen jó, hogy vagy, már az is, hogy tudok rólad, ha melletted lehetek, az meg még több. Igen, szeretettel gondolok rád, féltelek. Mennem kell. Délután leszek. Majd írok.

AZ ÉRTÉS ÉRTELME AZ ÉN VÁLASZOM

Próbálok itt belevágni, nem tudom meddig jutok

BEVEZETŐLEG PÁR MEGJEGYZÉS:

Először a szintaxisról pár szó.

Igyekszem nagyon röviden, s velősen fogalmazni, de úgy, hogy érthető is legyen, erre már utaltam is. Viszont rettentő fontos, főleg az írásnál, hogy minden szóra, központozásra, vesszőre, szóközre, s na persze a szavakra nagyon oda kell figyelni, még a hangsúlyra is. Ugyanakkor többnyire minden „úgy van, ahogy mondom". Ha kettős értelme van valaminek, azt igyekszem jelezni.

Fogalmam sincs hol tarthatsz, hogy annak hatására, amit én mondok, nevezetesen, hogy a dolgok nem mindig azok, aminek látszanak, s hogy mit kell csinálni azzal, ami hamis. Valahogy oda kellene erre figyelni, megjegyezni, s némi következtetést levonni belőle.

Egy példa:

Ha az ember a tópartról csak úgy simán leugrik a korcsolyájával a jégre, miközben még nem is tud vele menni, s persze egy nagyot taknyol, akkor utána nem a jeget, nem a telet, nem a korcsolya gyártót, hibáztatja, hanem magát. Ha ráüt az ujjára, akkor nem a szöget, nem a kalapácsot – s bassza be őrjöngve a sarokba, hanem elgondolkodik, nem kevés alázattal, hogy mi az, amit ő nem jól csinál.

Az utolsó leveledben mindenre volt példa. Az egyik a hétköznapi életre, tapasztalatokra vonatkozott, a másik a „műértésre. Az első csak részben igaz, a második az minden mondatában, s a köztük lévő jelentésben is helyes.

Az elsőre mondok egy példát, de most nem a kínait, hanem a cigánykérdést használom.

Én általánosságban imádom, a cigányokat, - mint indiaiakat – gyakorlatilag meg pont az ellenkezője. Ez azért van, mert az egyén az nem mindig képviseli az egész mikéntjét. Tehát egy skizofrén ítéletre van szükség, az az etikus, az a becsületes, az az igaz és helyes. Egyszerre a kettő. S akármilyen nehéz, megerőltető is, - a kurva életbe! azt kell és azt muszáj csinálni. S ha valaki nem tudja, hát

hallgasson,

vaaaagy…, kérdezzen!

A felületes könnyedség félfasizmusa

Az egy agyrenyheség, egy trehányság, egy lusta megfutamodásra utaló olcsó blöff, kibúvó, gyáva és genyó rejtőzködés, félrebeszéd, azaz rohadtul olcsó szarság – nem tudom eléggé artikulálni, hogy az mi – mikor valaki a felszín, a látszat, a pillanat, az indulat, egy-két rossz tapasztalat, mások által összteknyolt klisék, közhelyek, közmondások, aranyköpések, avas faviccek., félfasisztoid fajgyűlölet olcsó böfögése mindennapos, percre kész és szorgalmas alkalmazásával gyakorolja az életét. Ennek a magatartásnak az a vége, hogy előbb utóbb ő is sorra kerül, s vagy azért, mert kövér, vagy azért, mert sovány, vagy azért, mert „van rajta sapka, vagy éppen nincs", a sárga földig lecikizik, kiutálják, besorolják, kiközösítik, megszégyenítik, mellőzik,

megölik, vagy csak szimplán utálják. S tudok mondani példákat, mit gondolnak a magyarokról külföldön…

A második az könnyebb. Talán.

Példának a jazzt,
A komolyzenét,
A verseket
Mondjuk az absztrakt festészetet, szobrászatot, vagy esetleg kicsit összetettebb tudományos, fizikai, ontológiai, vagy filozófiai kérdéseket tudom felhozni.
Van, amihez az érzés, - se a vaskos és súúúúúúlyos zsigeri, se a tündi-bün-di lelki kell-l-lem-ke nem elég. Nem-nem. Érteni kell!

Ha az ember elmegy Mükénébe, a nyári forróságban, s nem tudja, hogy ott mi volt, Tróját, Odüsszeuszt, Szép Helenát és társait, akkor csak koszt, port, szemét maró izzadságot, és lepusztult köveket lát. S a fasza tele van…

S hogy ezeket az elvont dolgokat miért is jó tudni, érteni?
Mert élvezet! Frissítő, melengető, felemelő, megnyugtató, dajkáló öröm, és boldogság tud lenni! Emberhez méltóbb emberi.
Ráadásul, ez egyre fokozódik – a végtelenségig. Mintha az ember emeleteket mászna, s ugye tudjuk, hogy egy egy szintről, hogy változhat a kilátás.
Egy embernek bizonyos életkorra föl kell, hogy gyűljön Anii (ontológiai) tapasztalata - ha akarja, ha nem – hogy meg tudja különbözteti a valóst, a hamistól. S hogy akar-e előbbre jutni, vagy „állati jó” neki ott is, ahol van.

Csakhogy az az ember, aki tud olvasni, s nem olvas, az rosszabb, mint aki nem tud.
Ez van,

2018 JAN. 4. VÉGE A VIKINEK
AZ Ő UTOLSÓ LEVELE

láttam, az smst, de azért itt egyszerűbb írni. még nem terveztem meg, a holnapi napot, de az biztos, hogy reggel főznöm kell, és utána megyek. nem beszéltük meg, hogy este ott alszom-e, mert attól is függ. gondolom, dél körül elindulok, tudnom kéne, hogy neked, mindegy-e, vagy van-e valami terved?

JAN. 5-6. PÉNTEK-SZOMBAT VÁLASZ ÉS VÉGKIFEJLETT, - AZAZ MEGINT EGY KAPCSOLAT VÉGE…

Ez után még pár dolog történt, valójában említésre sem érdemes. De azért párat ide írok.

Szóval felhívtam, hogy ne főzzön, mert én főztem egy fazék csirke levest meg csirke pörköltet. Viszek egy zacskó bolti nokedlit is, csak ki kell főzni. Aztán közölte, hogy a hét éves lányával a Borkával együtt jön, mert otthon ragadt, nincs kire hagynia.

Mondtam, hogy ebben az esetben elviszem a kaját, s elhozom őket.

Közben beszaladtam a Tescoba s vettem még karajszeltet, csirkemellet, nagy gombát.

Megálltunk a szóládi strandon, ott készült a kép, más nincs is róla.

Itthon nekiálltunk mindenféle rántott dolgoknak.

Nagyokat kínlódtunk itt összezárva, ők itt aludtak a konyhában. Érdekelte mi volt a nőimmel, sokat meséltem, s szerintem ez befolyásolta másnap reggel, hogy elkezdett kekec lenni. Jobb, ha visszaszorít, mindjárt a kezdeteknél, gondolhatta. Pedig nagyon élvezték az ittlétet, különösen a gyermek szegény, aki egyfolytában csak ment körbekörbe, s falta, amit csak talált. Közben néha mehetnéke volt haza, de akkor megkérdezte az anyja, hogy „na, de mi van otthon, ami itt nincs”?

A lényeg, hogy a kekeckedésből nyílt támadás sorozat lett. Elkezdtem figyelmeztetni, hogy nem jó útra téved, de összekeverte a dolgokat. S ez rohadtul nem tetszett, s biztos az én tudatalattim is hatott, aminek kicsit ilyesztő volt ez az ügyes invázió, ami itt összejött. Úgyhogy hagytam, nem fordítottam meg. S hát a vehemens, egoista nők mintárjára úgy belelovalta megát, hogy már övön alul kezdett csépelni. S ekkor mondtam, hogy „na jó, itt hagyjuk abba, szedje össze a cuccát, s menjünk. Úgy is lett. Ezen kívül egy kis mondatot mondott: „kár, mert tudtam volna az írásban segíteni.”

Valamit lehet, de ez már nem érdekelt. Sikerült szó nélkül hozzájuk érni. Még kiürítette az itt főzött nagy kuktányi kelkáposztát, aztán már egy szó nélkül – óriási megkönnyebbülésemre, elváltunk.

MÁRC. 11. LEVÉL ANNAMARINAK (H) Kedves Csipkerózsika,

Olyan Jó Lenne, Ha Te Lennél Az! A Világ Végére Is Elmennék Utánad, S Amit A Bemutatkozásomba

Hazai Kényszerűségből Írtam Már Érvényét Veszítené.

Küldök Egy Videót, Hátha Tetszik.

Valamiért Az Én Szívemhez Az Áll Közel.

https://www.youtube../watch?v=S6RKifVHYoA

ANN SELMECZI AZ ELSŐ VÁLASZA, 15:45 (2 ÓRÁJA)

címzett: saját magam

Jó reggelt! illetve nálad mar délután van. Igen, nincs kétség Houstonban
vagyok, nem kedvelem ezt az ismerkedő oldalt, nincsenek jó tapasztataim.
Valahol mar feladtam, hogy egyáltalán találok valakit, aki, ha nem is teljesen
de valahol megért es fordítva. Az itteni Választék egyszerűen borzasztó
Mit ne mondjak, sok helyen megfordultam csak Kaliforniában éltem es
10 éve itt Texasban. Nem tudom megszokni az egyedüllétet.
Könyvet írni? érdekes nekem is sokáig az volt az elképzelésem, hogy leirom
az életemet, de soha nem jutottam odáig, hogy megvalósítsam...a mai generációt
mar nem érdekli, a régiek szép lassan kihalnak.
Kedves tőled, köszönöm szépen a zenét, igen tetszik...nekem eléggé eklektikus
az érdeklődésem...itt van egy, ami a kedvencem...

https://youtu.be/y5Bl4k1PScw
szeretek utazni, egyedül nem igazan szeretek...
kérdezz mit szeretnél tudni
addig is ölel

BEMUTATKOZÁS EGY AMERIKAI NŐNEK,

Nos, amennyire lehet, megpróbálom röviden összefoglalni a dolgokat. Én, egy alapvetően humán beállítottságú és műveltségű, de a kinti hurrikánok közben megélt 25 év alatt, tucatnyi szakmát gyakorló építési vállalkozóvá váltam. 2011-ben hazatértem a közben felújított Balatonra néző vidéki házunkba, s most a több kötetnyire duzzadt emlékiratomon, regényemen dolgozom. Elég ritka, de létezik ilyen ember, ha valaki találkozott egyel, tudja mi fán terem. Sokoldalú, összetett, széles látókörű talán ezek kifejezik, hogy milyen.

Itt teljes nyugalom, kényelem és alkotói béke van, de a magyar környezet elég lehangoló, féloldalas, kishitű, s olykor hiányzik egy angolul is tudó, nyitottabb, lezserebb, Amerikát megjárt, tapasztalt nővel lenni, beszélgetni, kicsit ide-oda kirándulni, elutazni. Amúgy lehet itt élni, már teljes bőség, és biztonság van.

Jó lenne a kétlakiság, de ehhez két ember, s mindenféle erőforrások kellenek. Az itthoni rész rendben, azt tudom biztosítani, de a kintit már nem. Ha valakinek ez megvan, s van benne vállalkozó szellem, én benne lennék.

idején, Charlestonból Miamiba ingázván, az Andrew nevű hurrikán alatt sokszor elmentem ez előtt a St. Augustine előtt, s eltűnődtem, hogy a sokat sejtető név mögött mi lehet. Akkor még nem volt internet, most megnéztem, elég előkelő, de persze képen minden más.

Az írásról:

Soha nem késő. Minden emberi élet egyedi, és soha nem lehet tudni, kit érdekel. A „nagy szavakat amúgy már réges rég kimondták”, de a tapasztalat átadása mindig rejthet valami különlegest. Valójában azt gondolom, hogy az embernek „nincs is igazán joga eltemetni, magával vinni, amit tanult. Utazni? Na igen. Kint vagy bent? Ez egy külön téma lehet. De igen, egyedül én sem szeretek még menni se sehova, mert mindig van mit megosztani, s ha nincs ott senki, az szomorúvá

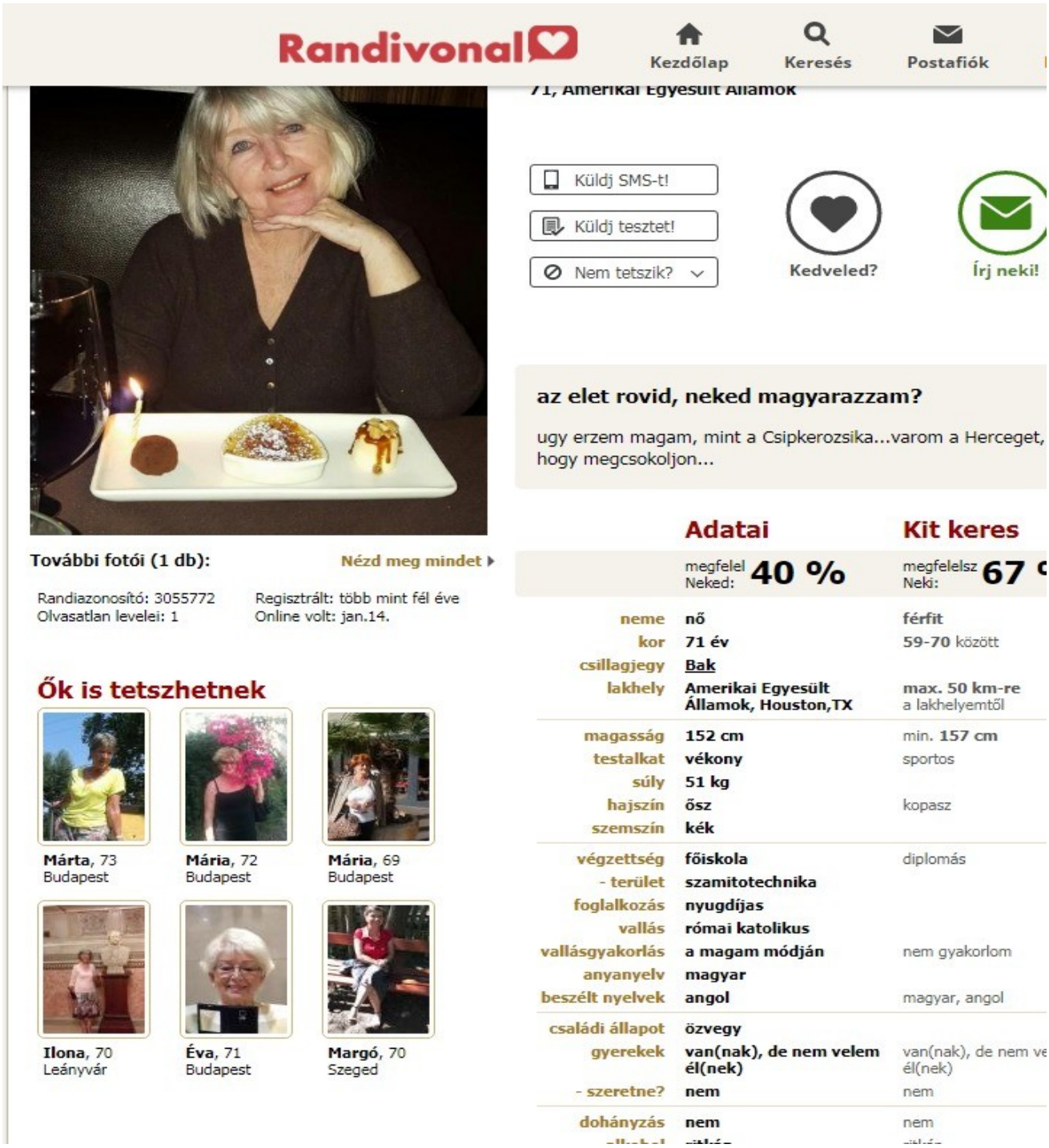

tesz, s akkor inkább nem. Rácsodálkozni, együtt megélni, örülni, na igen, ahhoz kevés foghatót van.

A zenéről. Jó változat, örülök, hogy ezt küldted!

Ez a Leonard Cohen száma, nem tudom ismered e. nekem tizenéves korom óta az egyik nagy gurum, abszolút kedvencem. Sok jó száma van, érdemes jó sorrendbe nekifogni, ha akarod, segítek. Most küldök három különfélét. (Érdemes jó hangfalak híján, valami jobb fejhallgatót használni.) Ez a szám természetesen a Cohentől is fantasztikus, és mindig az az igazi, de ez itt egy igazi gyöngyszem

https://www.youtube../watch?v=bgFh1rEr5dM

itt van az eredtije annak, amit küldtél:

https://www.youtube../watch?v=9xwqpo-EJXs

s egy másik, - (jó lenne már ott tartanánk…)

https://www.youtube../watch?v=ACVAg76Y5P0

s hát persze ott van minden idők egyik legszebb száma, a Halleluja!

S végül….

Szóljál, ha túl gyors, miegyéb vagyok.

S persze, ha van kedved néhány dolgot mondhatsz is magadról.

kedves Ani – egy agyament szerelmeslevél egy majd-ismeretlen nőnek, Amerikába

A végén kezdem…

Mit szeretnék tudni, Rólad? – mindent. Hogy olyan tudjak veled lenni, ami neked jó

Meg semmit, mert már attól is részeg vagyok, amit tudok rólad Csak álmodni az örökkévalóságig, amit álmodok rólad. Persze, hogy érdekel ki, meg milyen vagy, mert biztos nem akármilyen vagy Mert ha ismerlek közelebb tudok kerülni hozzád, s ne legyen semmi félreértés és szerethessem, amit szeretsz, hogy mit takarnak a szavaid, mikor excentrikusságról beszélsz. Mert én is azt mondom, de tényleg, de ez ugye sok minden lehet. De valami földi vagy égi azt súgja, hogy úgy, abba a meleg ragyogásba szeresselek ahogy vagy. Se elvenni, se hozzátenni nem kell, mert úgyse azon múlik. (nem akarok én itt ömlengeni, de őszintén ezt gondolom. S nagyon remélem, nem érted félre. Ha az eklektikus érdeklődés „szélesnek”, sokrétűnek veszem, akkor ez rám is igaz, de azon belül nagyon is határozott elképzelésem s ízlésem van: hogy kit igen, s kit nem. De ahogy már mondtam, ez téged nem kell, hogy érdekeljen. Valahogy megbízok benned. Ha akarod, „semminek nem kell megfelelj. „

Hihetetlen, hogy válaszoltál, levél egy amerikai álszépségnek Any

nem akarom elhinni, hogy válaszoltál. Életem egyik legnagyobb csalódása lett volna, ha nem jól látlak. S most én kérdem, miért ne? Ennyire ráérünk?

Akármi is lesz ebből, ez már jó. A csipkerózsikás poén is jó, lehet jó…

Persze feltéve, hogy te vagy az, - Annamari, Houston, Texas, igen? Mert itt ez nem derül ki. Nekem nem hiányzik a Randivonal, jobb itt levelezni. Inkább attól tartottam, hogy kitörlik a levelemből a címet.

Meg attól, hogy már nem is vagy ott, kész, Csipkerózsikát valaki felébresztette, s elrabolta, hiszen január óta nem voltál fönt.

Mindjárt szeretném megjegyezni, hogy a legkomolyabb embernél is tudok komolyabb lenni, de amúgy meg lélekben egy fiatal maradtam, valahogy ezt megfogadtam magamnak gyerekkoromban. Amolyan lelkes fajta.

Válaszolva a kérdésre: igen 85 ben disszidáltunk két kis gyerekkel. 93-ban a család hazaköltözött, én meg 2011ig kijártam dolgozni. Népművelő-könyvtárosként építési vállalkozó lettem, amolyan hurrikán vadász, mentem utánuk, mert ott volt a sok pénz. Nem gazdagodtunk meg a nejem kidőlt mellőlem, beteg lett. Ettől kicsit bonyolult lett a helyzet, tönkrement, s a végén meghallt. Próbálok találni valakit, de ezzel a félig amerikai félig magyar koprodukcióval nehéz. Vettünk itt egy házat, sikerült elég jól átépíteni, gyönyörű helyen, látni a Balatont. Amúgy végre nekiállhattam az emlékeim megírásának, van mit. Ifjúkorom óta erre vágytam, készültem, csak ne hiányozna valaki mellőlem… „Akárkit” találtam volna, de olyat, mint akinek úgy világít a benső szépsége, mint a tiéd – még nem. Amúgy borzasztó jól tudok alkalmazkodni, de például rájöttem, hogy mennyire fontos valaki nyelvtudása, külföldi tapasztalata. Ez a hely itt maga a Varázshegy, lényegében sikerült létrehozni. Egész életemben erről álmodoztam s érte keményen megdolgoztam, de hajlandó vagyok feladni is akár. Hiszen írni „bárhol tudok,” de ahogy egy slágerben van, „home is wherewer I’ am with you”. Amúgy jó pár tucat helyen „laktam”, - Róma, New York, Monterey, Charleston, Miami, Wilmington, NC, Norfolk, Va, Connecticut stb.

Ha felkeltettem az érdeklődésed, nyugodtan kérdezz bármit, szívesen válaszolok. S persze alig várom….

Jack

Ui.:

Apropó, megnézted a videót, amit küldtem, s tetszett?

Küldök még kettőt

https://www.youtube../watch?v=oUknlSWNbEI

https://www.youtube../watch?v=OzQ83rKZi98

ÉLETRAJZ 1. ANINAK

Ez egy többkötetes igényes életrajzi regény akar lenni egy kordokumentum az időszakról, aminek itt is ott is Tanúja voltam ahogy már utaltam rá. Hozzám hasonló helyzetű, alkatú önkéntes hírmondóval egyel sem találkoztam. Egyszerre voltam értelmiségi, és szaki, - tízen valahány szakmát tanultam meg – villanyszerelőtől a Carpenterig. Elvileg, én felforgatnám, azaz eladnám, itt hagynám mindenem, ha biztos lennék benned. Ehhez persze kellene egy kis idő, hm. Miért, te, nem azt szeretnéd, találni valakit? Egy bizonyos szempontból két, de inkább három féle ember van: Egy, aki a horgászat köré rendezi az életét Kettő, aki a horgászatot rendezi az élete köré A harmadik meg a semmilyen ember, aki mindent mindennel mindig összekutyul, s a Buddha bácsi rémtörténetében ő a Szenvedő Ember.

Szerintem egy szeretett embernél nincs semmi ezen a világon fontosabb. Nekem, a te tekintetedben több van, mint nyugalom azok nekem egy szép lelkű nőről beszélnek. (hosszasan tudnám részletezni, s ha kell, majd meg is teszem, ha eljön az ideje. Én nem tudok ennél jobbat elképzelni viszont azt igen, hogy te mennyire nem szívesen forgatnád föl a kényelmes amerikai életed! Ugyanakkor, - vagy itt vagy ott -- együtt kéné lennünk, nem? Nem okvetlenül együtt lakni, de közelebb. Én eredetileg 50 kilométeres körzetet írtam be. Na de hát ez 5 ezer! Csak azt nem tudom, hogy ezt, hogy lehet megoldani. S van nekünk időnk ráérős toporgásra?

Nemrég még a floridai Ospreyben voltam, újjáépítettem egy hotelt, csak kőhajításnyira az öböl másik oldalán. De még ott is problémás lehetne a távolság. Te mit gondolsz erről? amit az utolsó leveledben írtál mindennel egyetértek kis kiegészítésekkel. Én is utálom a vásárlást, - mikor kint voltam állandóan anyagok után kellett mennem.) a cirkuszt se szeretem. A vigyorgás nagyon tetszik, mindenféle szempontból. Innen úgy érzékelem, hogy te egy kis tündér baba vagy, ügyes, okos, van, akinek kő-kemény, de nekem nagyon időrabló.

S ennél szebb dolgot el sem tudnék képzelni, mint mikor a „vesémbe látsz”. Ez marha jó. Már de jó lenne…! Na, most én hagyom abba. Puszi neked. Azért egy számot most is, mindig küldök:

S hát a szívem szerint, valahogy így szeretnék Valakivel, Veled? - Most már majd mindig együtt lenni…

Hülyeség?

https://www.youtube../watch?v=JmrGImjmUZk

WOW…SLOW DOWN…ANI VÁLASZA

köszönöm, de nem tudtam, hogy ilyen értékeim vannak, nem kényeztetett el senki

habar mostanában egyre sűrűbben hallom, hogy sokan szépnek találnak...talán

a belső nyugalom sugárzik, szerencsere a magányosság nem mutatkozik, mert az

vagyok annak ellenére, hogy sok baratom van es körül vesznek ...de este magam vagyok egyedül megyek aludni ezt nagyon nehezen viselem...alacsony vagyok, próbálok magas talpú cipőben tipegni, de azon a tényen, hogy másfél méter vagyok nem sokat segít, nem festem a hajam, sokan szőkének latjak valójában fehér...kék a szemem, állítólag vesébe látok. Jól tudok es szeretek főzni, sok party-t adok imádnak hozzam járni a barátaim, mindig van valami születésnap vagy alkalom, hogy összejöjjünk, tarsas lény vagyok...megszoktam az amerikai életet az elmúlt 34 évben volt rá érkezésem, örülök annak, hogy Te tudod miről beszelek, van tapasztalatod az itteni viszonyokról...Cohen...igen, szeretem hallgatni, de nem kizárólagosan...nem hajlok a melankóliára, inkább vigyorgok, ha lehet...ja es a dráma, amit, ha lehet jó messzire elkerülöm, nem tudok veszekedni vagy konfrontálni, mindig utána jut eszembe a helyes válasz amikor mar túl vagyok a amikor először mentem egyedül moziba nagyon sajnáltam magma, hogy idejutottam, de meg lehet szokni mindent, nem kell küzdeni ellene es elviselhető lesz egy idő múlva, amit utalok az a vásárlás...sajnos az elmúlt hónapokban elkaptam az influenza kétszer, küzdök, hogy kilábaljak belőle...na, de elég belőlem, mesélj te is egy kicsit...küldj képet had lassalak

ölel

Ani

Az én levelem

Szivikém, ha lehetne kicsivel nagyobb, 7.5helyett legalább tízes betűvel írnál?

Kösz. Nos, próbálok először válaszolni: Látom, hogy te egy realista vagy ami teljesen normális, s de nem könnyíti meg a helyzetet Én teljesen biztos vagyok benne, hogy ha valami varázsütésre együtt tudnánk lenni akkor ki tudnám elégíteni amire vágysz, de sajnos több ezer kilométer választ el bennünket én nem tudom hogyan lehetne azt áthidalni én nem vagyok gazdag, hogy csak úgy fel ugorjak Repülőgépre és hirtelen ott teremjek.

A magány az egy gyilkos dolog. De úgy látszik, hogy nem Aniira, hogy Valaki mindent felforgasson miatta. Én inkább valami bizalmas együttlétre gondoltam. Az a társasági élet nincs ellenére az időmet már nem tudom arra fecsérelni s inkább veled szeretnék lenni, s valamit csinálni, amit még nem, „ezer csókok mélyein”. S itt nem kell mindjárt rosszra gondolni, mert szellemi, s lelki is van bőven. (valóban a Cohen kicsit melankolikus, én se mindig hallgatom, de van ott egy csomó rendkívül pontos megfogalmazás is, ami sokszor életmentő úszógumi volt. A másik ugye a Bob Dylan volt, de még van egy pár, egyszer majd nekiállok egy mindenre kiterjedő listát csinálni: vers, irodalom, film, festészet, zene stb. persze, csak ha érdekel…szerintem

az embernek kell, hogy legyen egy benső világegyeteme, ami egyensúlyozni tudja a külső rettenetet, káoszt, kuplerájt. S ez egy mozaik. Mint egy óriási épület millió dologból áll, része az ember benső kertjének, ami az egyetlen igazán jó hely ezen a földön.)

- szóval, másokra nem vágyom az írás leköti minden

Édes kicsim, Ha velem vagy, (továbbra is megbabonázva a nő szépségétől…

akkor muszáj azt gondolnod, hogy én egy nagyon intelligens és megértő valaki vagyok, akivel mindenről lehet beszélni, s addig nem fog egy skatulyát ráhúzni valamire, amig az nincs a helyén. Persze, az elejétől fogva tudom, hogy egy gyönyörű szép, lehelet finom kis porcelán baba vagy. Utaltam is erre, nem vetted észre? De azt is tudom, hogy a külső mennyire megtévesztő lehet, s ez oda vissza igaz! Ha valami, vagy valaki kiemelkedik valamiben, az jó, de akkor még jobb, ha ez nemcsak önmagáért van, hanem még sok mással is párosul. Nekem az igazi szépség az az, aki a hétpróbák, s rettenetek után is szép tud maradni, mert ott valami nagyobb teherbírást lehet sejteni, úgy fizikailag, mint mentálisan. De megpróbálom érteni a kicsiség lélektanát. Két út lehetséges, vagy berendezkedik egy másik kicsivel kicsinek, vagy egy – vagy több – naggyal szövetkezik. S azután már fölösleges rettegnie. Már nem kell félni a nagy kutyáktól, mert valaki ott van, s megvédi.

S persze, ez bizalom kérdése, meg kell győződni arról, - ami lehet egy hosszabb folyamat, - hogy tényleg úgy van e. szóval, tudom mi az kicsinek lenni, hiszen van, amiben én is az vagyok, mindenkinél van nagyobb is, okosabb is, gyorsabb is. El tudom képzelni, hogy valamiben te vagy a menőbb. S nekem abszolút nincs kisebbrendűségi komplexusom. Ha úgy van, hát úgy van. A napot az égen el kell tudni fogadni. De jó, hogy még időben felveted ezeket a dolgokat. Ha lehet, jussunk túl rajta. Ugyanakkor hidd el nekem se könnyű. Mint láthatod, tényleg lenyűgözött a szépséged. Viszont az én kívánalmaimra nem sok mindent mondtál eddig, az angol tudáson, meg a külföldi tapasztalaton kívül. Azért küldök dolgokat, lehetőleg sokfélét, hogy lássam mit szeretsz, mit nem. Olyan nagy telitalálat még nem volt. Van még pár dolog a tarsolyomban, még reménykedhetek, lesz jobb is. Én tényleg széles skálán mozgok, mindenevő is vagyok, ami nem jelent igénytelenséget, no nem. Inkább ínyencséget, azt felvállalom, miért ne? Minek kéne lenni, puritánnak? Kizárni magam dolgokból? Minek a nevében? Valami viktoriánus deklasszált előítéletért? (mindjárt itt hagyjuk ezt a terülj terülj asztalkámat, s a túloldalon lehet minden sivár, unalmas és szürke, úgyhogy nem hülyültem meg. Amit csak lehet, amire csak képes vagyok…)

Azt se árt tudni rólam, hogy sokkal ellentétben, én utálom a formalitást, a közhelyeket, s többnyire a stílussal szemben a tartalmat

részesítem előnyben. A stílus is tartalom! Viszont bizonyos dolgokban, nagyon, nagyon kifinomult és nagyon penge ízlésem van, majd meglátod. Igényesebb vagyok bárki másnál…

Édesem. Jó lenne azt gondolni, hogy te egy szeretnivaló kisbaba vagy az összes öregkori rigolyáddal együtt. Mióta említetted a nyugalmat, felmerült bennem, hogy nem vagy te egy kicsit hisztis? - ami nyilvánvalóan valami belső bizonytalanságra utal, de lehet ezt érteni; az a megoldás Persze hogy szeretem a rendet és teljes mértékben egyetértek veled, hogy úgy egyszerűbb az élet. De van ennek egy arany metszése egy jó aránnyal és én sokat aggódtam, de nem vagyok félős. Természetesen a kedvedért vigyázok a rendre, De ha valaki állandóan a könyvei lapjait porszívózza, az az sokkal rendetlenebb számomra mert, a drága időt elrabolja A lényeg a lényeg: nem egyszer egy rendmániás vendégünk segítőkészen belerakta a teatojást a káposztás fazékban, amitől teljesen kiakadtam. Találkoztam olyan nővel, akivel nagyon jól ki lehetett jönni minden gyakorlati dologban De egyébként olyan sötét volt, mint az éjszaka.

Hadd tegyek ide egy versrészletet, ami gyönyörűen megvilágítja a problémát:

„ÖRÖKKÉ FULDOKOLNI FOGNAK,

abbahagyjuk.

A másik az idő; emlékszel az embernek semmire sincs ideje Úgy értem fontos dolgokra. Amíg élünk. Begyűjteni Anii szépet és jót, hogy ne hülyén haljunk meg! A környezetembe tartozó emberkék fel szoktak szabadulni, s ugrálnak, mint a kis kecskegida, mert ha kell a kedvükben járok, megcsinálok valamit helyettük is, ennyit tudok vállalni Kik önmaguknak fogjai,

A mindhiába élők,

A mindenség rejtélyeit kétségbeesve szemlélők”

És sokszor csak nagyon vékony a választóvonal, a rendcsinálás, meg a paranoiából fakadó pótcselekvés között. Tényleg nem maradt hely étkezésre azon az asztalon? Vagy csak, - mi?

(Arról is beszéltettek, hogy mi újság?)

S ha egy háromagysejtű rendeske robotot akarsz, az biztos van a Walmartban, vagy a Dollár Generalban is. Felesleges a világ másik felére baszkódni. Azt hiszem, hogy én egy sokoldalú és színes ember vagyok és ezért széles skálán mozgok Humorérzék is kell szóval virágozzék Száz Virág!

Egyszer valami business menetben levágtam a szakállam és a lányom teljesen kiakadt és felsikoltott, hogy „Jézusom apa, de ronda

vagy” azóta nem vágtam le, de persze, nem csak ezért. De ha a legnagyobb probléma, ha a nőiesen babaarcú barátoknak, a környezetednek engem nem lehet szakállasan „eladni”, akkor a legjobb, ha itt most rögtön Egyébként meg nem kell nekünk összeköltözni, élhetnénk egymás mellett is próbálok itt mindenre gondolni, - jó, ha az ember az életterét az életmódjához szabja és Vica versa. A képeiden nem csak nyugalom sugárzik rólad, hanem érett bölcsesség is, a jólenne, ha az nem valami kizáró, hanem átfogó dolog lenne. Amerikában legjobban a lezserségét szeretem! Ha a vidámság vagy bármi más erőszakolt akkor az már nem az, az már kompenzálás, az már kicsinyesség és azt meg utálom.

Hallottad te már ezt „Kicsi a bors, de erős”. Nem mondtad még, de sejtem, mit csináltál eddig. Biztos egy átlátható, jól elrendezett Doxa volt, minden fogaskerék jól ketyegett. De aztán” széttört a kristály szoba”, s mi lett? Síró csecsemő” S ott már másfajta tulajdonságok, másfaja emberség kéne. Nagyobb rálátás mindenre, rád is. Tévednék? – lehet. Mindenesetre én egy adó típus vagyok és megértő azzal, akit szeretek, s kényeztetem A sok kis buta, útszéleken összeszedegetett beidegzés helyett pedig a differenciálást részesítem előnyben, Amíg nincs egy közös dictionary addig egy egy helyzetet egyénileg kell elbírálni A magány és a megfelelés között sajnos elég sok lépcső van, de olyan nincs, s hogy valami olcsó meg finom is egyszerre. El kell dönteni, hogy valamit áldozom vagy egyedül maradsz.

Ahogy a bemutatkozásom ban írtam én inkább művészetről irodalomról szeretnék társalogni és nem ilyen triviális dolgokról, ha lehet. Azt hiszem, hogy az Eminescu -nak van egy verse, ami úgy szól, hogy felemeltelek drága társ, hogy messze láss, messze láss. „

Plebejus helyekre az ember a gyerekek kedvéért jár, később már nem.

Ha Word-ot használsz, akkor a file-beállítások- nyelvi ellenőrzésnél kell az „azonnali javítás írás közben” -t kikapcsolni.

Jack V <Jack>
10:12 (9 perce)

címzett: Ani

különben a táskával egyetértek, én se szeretem a közösségi baciluskészletet a konyhaasztalon... nem tudom, hogy az r+b mire, kire utal, túl általános, de erre is küldök valamit nekem. milyen zene, csak híg meg higított ne legyen. legyen tömör és tömény. és főleg lelkes, azt nagyon szeretem. de vannak hangulataim is, sőt még nosztalgiáim is. van, amin még a könnyeim is potyognak, - ez lesz a görög nő. az "utolsó nagy filmrendező dinoszaurusz", egyik nagy lelki apám a

Theo, azaz Angelopoulos filmjeihez csinálta a zenéket ez az Eternity an a Day - ből van.

(az Eleni is körülbelül a te méreted...)

https://www.youtube../watch?v=WwzEgl6KU0k

bizony, nem szégyenlem. erről szól majd az Arcade Fire száma. (amivel, ha valaki nem énekel együtt, akkor vagy süket, vagy fűrészpor van a lelkében...) (a dobos-harmonikás gyerek az én vagyok...)

https://www.youtube../watch?v=z6c9Ejfu-iU

aztán a világzenében van néhány zseni, pl. az Orange Blossom. (az a kis arab baba az akkora, mint te...)

s ott van az In the mood for love zenéje, a címben benne van miről.

én a Rollingon nőtem föl, meg ami körülötte volt, majd még erről is.

olykor muszáj feltőltődnöm, s körbe hallgatnom a kedvenceket, mert kell tudni, hogy a sok szörnyedvény ellenére is van ott künt egy jobb világ.

a végére egy furcsa széplelket teszek. a Klipről az jut eszembe, hogy ilyesmire gondolt-e a 17 éves Rimbaud, mikor a Részeg hajóban azokat a híres tengeri képeket szavakkal festette?

(s persze minden kockájától a szívem szétszakad, Aniira szeretek vitorlázni...)

https://www.youtube../watch?v=sX7fd8uQles

még egy: tényleg csak úgy érdemes hallgatni, ha a basszus is kijön rajta, s nem vész a fele zene el!!!!!!

akármilyen olcsó fejhallgató, speeker nem jó. s nem kéne tönkre tenni, amit a zenész nagy lelkesen előad, nem? ha nincs, hát kell venni egyet. most.

vagy mi, zene nélkül egy percig is élni?

folyt. köv.

A kiábrándulás anyból

Na, fölmentem arra a Google izére, s hát mi volt ott, egy totál fényképalbum, róla, meg a férjéről meg a kiskutyáról meg a ronda haverokról. S hát egy pokol. A lényeg, hogy nyaktól lefele a nő egy víziló, én egy tüdőbajos filigrán sellőtündér vagyok hozzá képest. A pasi meghalt, valami katona lehetett, mert mindenféle katonai izékről sok kép volt, normandiai parolázások a helyi kocsmában, temetőben, ágyútalpon, ilyenek. Kis, joviális, barnaszemű szolid rokis kagylózabáló mopedes faszfej.

Na szóval,

„szépek ékes disze mez
Csalfa és felesleges
Szépek ékes disze ez”
William Blake

Milyen legyen a kávé: olcsó vagy finom?
Hát drága, baszki.

NAPLÓRÉSZLET M. ZSUZSÁNAK

ÜVEGGYAPOT, NAPLÓRÉSZLET 2004 BŐL

Nos, a „hatalmas munkák beindulásáig” a Sharon házán vakerászok, napi egy kilót fizet, ami gyalázatosan kevés, de jobb, mint semmi. Jelen pillanatban semmi más nincs, tehát ameddig csak lehet kellene húzni. Az öreglánytól ugyanakkor még jár négy és fél, tehát be kellene fejezni. De ez majd csak kedden jut eszembe, mikor próbálom elképzelni miben is lehet otthon a család. A Borisz mindjárt indul ide, azaz világgá, Jön a gyerek. A nő kitalálta, hogy a manzárdszoba padlását, s a ferde tetőt szigetelni kéne. Ami azt jelenti, hogy oldalt bemászok egy lukba, s a gerendákra merőlegesen helyezett deszkán nyomorogva, oldalt, megpróbálok addig farigcsálni a kb. tíz centi vastag hungarocell szigetelést, amíg be nem fér. Levegő az nincs. A polgárháború óta gyűlő korom és por kavarog. Anii helyem sincs, hogy megforduljak. Nincs hova rakni az az anyagot, a szerszámokat, lámpát, ami jó lenne, hogy egyáltalán lássak. Két réteget akar, ezeket kell betuszkolni egymás fölé. Igen ám, de szögek állnak ki fölül is, alul is...Csak oldalvást megy a dolog. Teljes erőből tuszkolom fölfelé a sötét lukba. A lábam alatt egy nagy légyragasztóra emlékeztető patkánycsabdába egy mókus múmiája, vagy egy patkányé? Mókusra gondolok inkább, az jobban hangzik. Végül is fölvettem egy maszkot, olcsó papír szar, de valamit azért ér. Bekapcsoltam egy ventilátort is, ami keveri a régi üveggyapot foszlányokkal kevert dutymát. Kezd iszonyú hőség lenni, viszont a ventilátor a hátamra még az éjszakai hűvös levegőt fújja. Leverem a kezem egy szöggel. Beletenyerelek a fekete porba, mert hirtelen görcsöt kap a lábam. Aztán eszembe jut, hogy ez nem egy marha jó ötlet, s elkezdem kiszívni a sebet. Köpködök a fülledt sötétségbe. Valahova letettem a kést, amivel vágom a szigetelést, valahova leesett, nem találom. Próbálok arrébb húzódni. Ekkor leesik a mobil telefonom, bele valahova az üveggyapotba. A gerendák közé nem lehet lépni, mert akkor az ember leszakítja a plafont maga alatt s lezuhan Elkezdek hátra tolatni. Elfogy a deszka alattam. Térdemmel a gerendákon billegek. Semmit sem találok, s ekkor beszorulok a mosógéphez, szárítóhoz, légkondicionálóhoz vezető csövek szövevényébe. Nem kapok levegőt. Hideg izzadság önt el, folyik végig a hátamon. Valahogy levegőhöz kéne jutni, de elég jól kevereg a kormos üveggyapot

köröttem. Mindegy, eszembe jut, hogy így lehet megdögleni. Elfogy a levegő, az agy megszorul, elengedi a szív kezét, az ürge meg lehull a faszba. A hülyeségnek is van határa. Kihátrálok vissza szobába. Letépem a maszkom, a hosszú ujjú melós inget, s veszek néhány mély lélegzetet. Jógásan. Próbálom kalimpáló szívem csillapítani. Aznapra elég ebből

AZÉRT ITT MAJD MEGRÖVIDÜL IS A SHOW LMZS

mert az ideg az egy dolog

az őrjöngések, az elkeseredések, a nihil, a magány, az árulások, a megszámlálhatatlan nemzet mocska, váladéka, ragacsa, amiben tapicskoltam, - tetszett, nem tetszett. mindez hagyján, - de az a sok kosz, korom, por, üveggyapot, szépen beleszőve-plaszterozva a tüdőmbe, s ami soha nem jön ki onnan többé, na, az a bazdmeg. fulladok is, szívatom a "jó kis szívem", amíg csórikám meg nem unja. S hát ez jutott eszembe erről az alábbi kis naplórészletről, s lett belőle.

FEBR. 15. LEVÉL ZSUZSÁNAK

nos, kiderült, hogy a szépséges néni egy szoftvercég igazgatója. De a végén nem tudta megváltoztatni a 7,5-ös betűnagyságot, úgyhogy nagyítóval kellett olvasnom.

Mint az egyszeri siófoki boltoslány elkezdett baszogatni, aki azt mondta, hogy „milyen helyes lennék a szakál nélkül- ez meg azt kérdezte, hogy megvan még. Meg hogy a négy közül az egyik kép az régebbi…

Ő magáról nem küldött másikat, amiből baj is lett.

viszont itt van egy levélrészlete, ami bíztatott.

Szabadkozott, hogy ő kicsi, 152 c. de mondtam, hogy az engem nem zavar, sőt. Majd bubujgatom. De mégis ebbe beleragadt.

Aztán megkérdeztem, hogy ne e lassuljak le, amire próbál csúfolódni. Erre belendítettem a lendkereket, s kész, azóta nem írt. Hála az égnek. Mert hogy közben meghívott csevegésre a Google pluszra. Mert hogy már hülyét kap, Aniit kínlódik a számítógépével. (egy szoftvercég igazgatója Amerikában, na ne…De azt is mondta, hogy cirkuszba és állatkertbe nem szeret járni. Meg azt se, ha kupi van, s a lánya is mindig az asztalra teszi a …táskáját.

APRÓ INGYEN HIRDETÉS SZÖVEGE

helyesírás javítás Word dokumentumban

minden feltétel, közlekedés, étkezés biztosított, heti két-három alk. később otthon is végezhető Megtekintve: 0 alkalommal

Feladva: 2018.02.16 | Lejárat: törlésig látható | Kategória: Alkalmi munka

1.000 Ft

Somogy megye

HELYESÍRÁS JAVÍTÁS WORD DOKUMENTUMBAN

minden feltétel, közlekedés, étkezés biztosított, heti két-három alk. később otthon is végezhető

levelezés V.Andrással

AMIRE SZÜKSÉGEM LENNE,

nos, az a baj, hogy nem tudom, hogy csináljam, ugyanis ez több ezer oldal. tizennyolcezerről kezdtem, ennyi jegyzetem és kezdeményem volt. évek óta dolgozom rajta, tisztázom, mert persze hogy enynyi nem kell, ilyen nincs stb. nem tudom, hogy de a legjobb lenne, ha pár órára le tudnánk a számítógép elé ülni, s megmutathatnám, elmesélhetném amilyen gyorsan csak lehet.

persze, a legjobb lenne itt, ha el tudnál jönni akár egy fél napra is, természetesen minden költséget vállalok, kocsival hozlak viszlek, akármi. plusz, fizetek is érte, de komolyan mondom. nekem már semmi az ég világon más nem maradt, mint ez. valahogy kihozni belőle valamit. de persze, ha nem hát nem, csodákra nem vagyok képes.

azért mondanék pár dolgot az egészről, hátha jobban érted.

ÉLETRAJZ 2.

ez egy önéletrajzi regényciklus akar lenni, aminek a címe" Jack Quantum egere". Egy József Attila versidézeten alapulva, ahol a macska kint is bent is egyszerre ugye nem foghat egeret. Namármost Jack a főszereplő, az én alteregóm ezt megpróbálja, a lehetetlent, azaz pénzt is keresni, gyakorlatinak is lenni, két lábbal a földön maradni, meg spirituálisan, intellektuálisan nem elsorvadni, sőt! fejlődni. A hát a quantum fizikában a részecske „egyszerre mindenütt lehet”. Szóval egér, kvantum, faszom, minden együtt.

Ezután a könyv több kötetre oszlana.

Az első az a „Jack és Jill balladája” akar lenni, egy se nem túl rövid, de nem túl hosszú történet rólam, meg az Jillről.kb. 500 oldal. A központi kérdése, hogy miért ment tönkre a mi házasságunk. 2006-ban kezdődik, ahol Jack azon meditál, hogy vissza kéne menni Amerikába, mert még sok lóvé kell, s baj meg van itt bőven. De közben elalszik, csak is azért! Hogy megtalálja a magyarázatot, végig álmodja azt az 1999-2006 közötti időszakot, amikor ez a kapcsolat tönkrement. Én ugye 1999 –ben visszamentem, az Jill utánam jött, elkezdett dolgozni, minden jó volt, aztán beteg lett, hazaköltözött, s minden szempontból elhagyott. 2006 febr. elköltözött itthonról,

Jackben az a kérdés merül fel, (ezt kérdeztem az év márciusában tőled, a Birstől,) hogy jogom van e más után nézni? Szóval, álmában

ezt vizsgálja, s arra ébred, hogy igen, joga van. Hogy miért, az a leírásban van, nincs rövid magyarázat…Erről majd küldök külön egy kis részletet.

„azután, hogy 2005-ben hazaköltözöm, „nehogy már a halott feleségem találjam itthon”, mikor legjobban ment kint. Kilenc hónapik öljük egymást az Jillel, ez mind benne van az előszóban, amit majd elküldök. A lényeg az, hogy elköltözik. A történetben közben jön két ideiglenes nő, az Elena a Szobrászkodó ügyvédnő, meg a Jégnéző, de ők csak katalizátorok voltak….

Jön a fent említett Álom, aztán az ébredés, ami zöld lámpa a folytatásra.

F. Péter ajánlására felmegyek a Randivonalra s találok – ahogy én őket hívom, „a három állandó nőmet. „, az első az, amiből egy teljesen elmebeteg love story lesz, egy évig tart. Már közben is az Jill begőzöl, s megpróbál kinyírni. Ellopja a kocsit, a hajót, a házat is akarja, beadja a válást stb. Az elmélete az, hogy „nekem csak ne legyen jobb, mint neki… Igen ám, de vissza kell mennem, s otthagynom az új nőt, s miután minden jó volt köztünk, ebből egy hatalmas, folytatólagos dráma lesz.

Aztán? -- vagy még ua. oda? - egy pozitív rész, a könyvben Imola.

az mind benne akar lenni az első kötetben, az én poszthumusz népszerűsítésemre? - ami, mint egy mézesmadzag lenne, hadd örüljön, s élvezkedjen, csemegézzen az olvasó, hm. Viszont az egész oda megy le, hogy két hülyegyerek, én, meg az Éva arra ébred, hogy ez nem megy. Valószínű ezzel fejeződne be a Jack és Jill balladája, c. első kötet.

S ide jön be második kötetnek a Disszidálása”, a második kötet.

Ami taglalja az utolsó zamárdi éveket, kultúrház, disco, bulik, pénzek, lakás, munka, vitorlázások, meg az ok, amiért elmentünk, menekültlét, menekülttábor, Rómaivakáció stb.

Az 1985-ös Capriban való várakozás közben lesz egy visszaemlékező betét „35 év otthon címmel. Születésemtől 56-on át millió balhé, Zamárdi elhagyásáig, azaz a disszidálásig. Mikor az amerikai nagykövet elfogad bennünket, akkor viszont már az új élet, haza stb. fele megy a buli, s jönnek az amerikai évek. Ezek persze mind visszaemlékezésből, de rengeteg poén, élethelyzet, dráma, groteszk szituáció van. Aztán persze repülünk, New York, a letelepedés, munka, újjászületések, aztán jön a költözés Monterreybe, ács leszek, majd vissza a keleti partra, Columbia, Charleston, hurrikánok, le Floridába, 93-ban

a család hazaköltözik, én meg 2005 ig. tovább bolyongok kint, egy jól fizető hurrikánra várva.

Most már rövid leszek:

2007 utórezgések az Imolával, részben itthon, részben kint

2008 egy Edit nevű nővel összefutunk a randivonalon, kijön hozzám, szétvakácózzuk magunkat, megőrülünk a hasonlóságunktól, hazaköltözök hozzá, hogy majd itthon dolgozom, de abból semmi sem lesz. A savanyú disznószar magyar valóság felzabál bennünket. Totál kifúj az egész, s akkor jön az Iza. „de jó lesz nekünk Amerikában Cicó" mondta nekem.

Nahát, ebből se lett semmi. Rájövök, hogy ugródeszkának használt, s kitör a balhé. Mert hogy a legaljasabb módon elárult, s hajszálon múlott, hogy ki nem purcantam. Nagy nehezen hazakóályogtam a Jégnézőhöz. De nem adtam fel a nő keresést,

az Jill pótlót, az író feleség pótlót, amit belőle próbáltam „csinálni", harminc éven keresztül. S ez lett ugye a kérdés, hogy most akkor a betegség, vagy mi tette ezt tönkre. Na majd még erről…küldök egy kis részt, az elalvás előtt történik…

A 2011 után jövő éveket úgy hívom, hogy „nők futószalagon.

Nyolc magyar nő, hosszabb rövidebb ideig, egy tanulmány, volt idő, mikor azt gondoltam, ez egész könyvnek erről kéne szólni… azóta, meg még vagy tíz, ajjaj.

Az utolsó pár évben volt egy állandó, de csak kényelmi szempontból, de mára már az sincs, mert csak bosszantott, s még hülyének is nézett. Ezt nagyon tudják. Itt meg kell, hogy ígérjed, hogy erről semmit nem mondasz neki, az Izának. Mert abból csak balhé lenne. Ha ez nem megy, akkor inkább felejtsük el az egészet., kérlek. András, ezt most rögtönöztem, biztos olyan is. Több ezer oldal vázlat, piszkozat, jegyzet, van mindenről, de Andrásra szabott egy se volt. Küldenék még kis részecskéket, ha bírod. De tényleg óriási segítség lenne, ha megmutathatnám, s utána, s arra- föl tudnál valamit mondani! Lenne kb. húsz kérdésem, s szerintem egy fél napnál nem tartana tovább az egész. Itt van például az előszó, amiből sok minden kiderül. Amúgy a könyv stílusa elég eklektikus, a tartalomhoz próbál igazodni. Itt a kis részlet, amit mondtam. Egyfajta indoklása az álomban való kutakodásra, ilyesmi. Az előszó kb. harmincöt oldal, de azzal várok amig nem szólsz, hogy oké. Ja igen, eddig kb. öt-hat kötet van kész, darabonként kb. 500 oldal. Tudom, hogy gyogyó, de hát ez egy „életmű, fejjel lefele.

Itt a rész: -/-

„Ahogy a lassan feledésbe hullt szöveget olvasta, arra ocsúdott, hogy semmi sem változott. Így aztán a lányával történteket inkább reggelre hagyta. Fél tízkor a parányi kis vendégszobában már azon töprengett, hogy mégiscsak vissza kéne menni Amerikába. Valami azt súgta, hogy ez most itt nem fog menni, egy halálra ítélt feleséggel most mindent elölről kezdeni éppoly képtelenség, mint annak idején miatta lemondani a szexről. Egyik sorscsapás a másik után.

Mindennek Jill megbetegedése lett volna az oka?

-/-

Mielőtt végleg kimondanánk bármilyen ítéletet, álljon meg a hegyi menet. Hogy is volt ez? A Jill a hibás? Egy ilyen betegség esetén hol húzódik az egyén felelőssége, illetve az egyáltalán egy jogos felvetés? A megoldás az nem inkább valami felelősség megosztás? Mindenesetre mi, most, ha lehet, nem engedünk a rossz beidegzéseknek és téveszméknek! Hiszen alig több mint egy év telt el, mióta Jack hazaköltözött. Az utolsó, közös erőfeszítés, hogy kihozzanak még valamit Amerikából, csak részlegesen sikerült.

Könnyű lett volna arra fogni, de mindkettőjük más okokat is talált, s főleg Jackben merült föl az igény, hogy miután egzisztenciálisan messze túlteljesítették a tervet, elsődlegessé vált, hogy több mint harminc éves házasságuk széthullására valami épelméjű magyarázatot kapjon. Mint az egyszeri Termelő a Környezetvédővel, valójában nem szívesen foglalkozott ezzel, de lassacskán kiderült, hogy ez fontosabb mindennél. Azt valakinek kell értenie, mit, miért csinált, mert csak úgy tud elszámolni a múltjával. Jack véleménye szerint a szenvedés valódi oka nem a vágyakozás, mint azt sokan vallják, hanem az önnön téveszméinkből eszkábált, hulladék kontinens, amelyen mi magunk sodródunk hajótöröttként a nyílt óceánon. S muszáj lesz itt félre tenni minden udvariasságot, s mindenkinek könyörtelenül szembe nézni az összes tényezővel s megérteni, hol keletkezett a történetben ez a halálos nagy csavar? Most, hogy egész élete így mérlegre került, újra végig álmodja azokat az éveket, azt sejtve, hogy ott, abban a félig megemésztett mondatban, s az abból következő évek történetében rejtőzik, amit keres. Nem a „faulkneri megmondásban, hanem a marquezi mesében". Ha mégsem, akkor is talán érdemes újra mesélni-élni a történetet, s mintegy a képzelt olvasót hívni ítélőbírónak, lehetőleg minden fontos részletet elé tárni, s a végén felmentő ítéletet remélve.

Jack még a honi rendszerváltozás zavaros hírfoszlányait böngészte, ami ketrecükből kiszabadult baromfihad rikácsolásává foszlott. szemlátomást a megoldás nem itthon van; mindegy, hogy a „kintit", vagy a „'bentit" vesszük alapul. Még mindig, félig éber szemhéja képernyőjén ott futott, a jól ismert amerikai bölcsesség. „I HAVE TO DO, WHAT I HAVE TO DO. „Azt kell csinálnom, amit egy normális férfi csinálna az én helyemben. S különben is, túl sok itt az éhes száj". A többit már tényleg félálomban, mint utolsó szalmaszálat szorította ujjai között, válaszért kotorászva. Azok az első évek..., bizakodás...remény...ó,

„Krisna Krisna, tudtad te, az élet nagy tudója, mibe nyúlsz bele”. Még most is maga előtt látta az emberi lélek világítótornyát, a kis Buddha szobrot a doki asztalán, öröklétbe tűnő mosolyával…S aztán már az álom visszhangzó terében verődő gondolat – „Ön, személyesen mit szeretne jobban, hogy a felesége nő maradjon, vagy, hogy minél tovább éljen?” Természetesen, hogy éljen! - vágta rá minden habozás nélkül Jack. Azóta is ez az álláspontja, mert ő ilyen. De tényleg, milyen lehetőség van még?, - kérdezte.”

Köszi
Jack

Remélem nem zavar, ha teszek néhány megjegyzést.

ÖNARCKÉP ÉS EGYÉB KIEGÉSZÍTÉSEK.

Ez nem akar egy elitista mű szűk rétegnek, vájt fülűeknek szóló pynchoni írás. S persze valami arra húz, ha megadatott volna, biztos olyat kutyulok. Hatvankét éves koromban ültem neki, addig mindösszsze 200 oldalnyi „kronológiám” volt. Ezért aztán a másik oldalra csúsztam, ami a Celiné, a Conradé, a Kerouacé, a Vonneguté stb. A Jack az egy munkás, olyan amilyen, kurvára igyekszik, de nem tökéletes. Lehetne jobb is, talán ez ki is derül, de úgy, mint sok millióan, ő is dolgozik nem ér rá jobb lenni. Svejfoltabb, elvontabb, kifinomultabb. Ugyanakkor rengeteg az un. Mélyanalízis. Sokat tépelődtem mi legyen a leírás-párbeszéd jellemrajz stb. aránya. A külső ábrázolás nekem egy elég olcsó poén, nem is igazán tudok elvonatkoztatni s csak úgy tolkienesen kitalálni dolgokat. A fikció előtt megtorpanok. Engem a benső élmény érdekel. Hogyan szűrődik le, át a történet. S remélem, tükrözi az a kettősséget, szörnyű és folyamatos vajúdást is, hogy nincs rá több időm, az élet elmebeteg úthengere a gyorsabb megy, s igyekszik letaposni mindent. Virágot, kellemet, megértést, átélést, érzést is. Ugyanakkor, mint tudjuk, ez az igaz út a megértéshez. Az én nagy példaképeim, a Joyce, a Faulkner, a Rilke, a Pound a Becket, s persze a fenséges Tolsztoj apó. nos, nekik „volt idejük”. Hozzájuk képest én természetesen egy senki vagyok, buta is, olcsó is, híg is. Csak az merült fel bennem, hogy ezt muszáj megtennem, másképp begolyózok, na meg hogy hátha „ez nem hiú, s egy lélek tőle kinyílhat”. Na meg a Dylan Thomas-i „venni, hogy adj”. Kötelességem átadni, amit megéltem. Emigráns irodalomnak is hívják, s van jó afrikai, kínai, minden, de olyan, mint én, olyanról nem tudok. Egy európai, egy szocialista, egy kommunista, egy polgár (mi?), egy MAGYAR!, miegymás. Amúgy meg komoly erőt ad, hogy igazán nagymenő, mindenféle kitüntetések, díjak alatt roskadozó, a „semmi köré hugyozó” nagy művészek, írók milyen olcsó faszságokat és blöfföket, szövegeket! - írtak. Hála önnön bölcsességemnek ebből kimaradtam. Soha, egy sort sem írtam megrendelésre, pénzért, határidőre, acél elvtársnak. Ezért, templom

egere se voltam, a családom se. S ami a legfontosabb az elmém szabad és kozmopolita maradt. Ugyanakkor pár ember azért mondta, hogy „hát azért ez nem egyszerű írás”. Hát, az nem is akar lenni, Aniira nem. Olyasmit sokan elkövettek, van belőle bőven, én aztán nem. S hát, próbáltam az új trendeket, a könyv, az olvasás szerepét is figyelembe venni, „mire harap a banánhal”.

Így aztán kérlek tehát, hogy még mielőtt jobban belelátnál, ne vonj le végső ítéletet, s nagyon remélve nem okozok túl nagy fejfájást,
x

JACK MEGTUDHATNÁM, HOGY MÉG MINDIG ÉRDEKLI E A MUNKA? NEM VÁLASZOLT AZ UTOLSÓ LEVE...

febr. 24. (3 napja)

Éva Weiszné Gáspár
febr. 24. (3 napja)

címzett: saját magam
Elnézést kérek, hogy nem jelentkeztem. Sajnos a kislányom roszszabbul viseli a távollétemet, mint gondoltam, így sajnos nem tudom elvállalni a munkát.

RÉSZLETEK ANDRÁSNAK A MINDENNAPI ÉLETEMBŐL

nos, elmentem Siófokra meghosszabbítani a hat darab Celine könyvet, amit legutóbbi rohamomban hazahurcoltam. gyűröm őket, de manapság már semmi sem olyan egyszerű, mert ugye itt van csekélységem vasvillás szilvaaszalása, meg mind a többi. mondom azt is.
pl. kiderült ugye, hogy az én nagyokos telefonom az scannelni is tud, s mikor a Sandra lányom kért egy levélmásolatot, akkor ezt végig buzerálva betanultam, s elküldtem. Aztán. a könyvtárban találtam egy cd-t, amin több száz irodalmi mű van felvéve. a kisasszonykával nem tudtuk ott megnézni, hogy mennyi az az Anii, mert butuska volt hozzá, úgyhogy itthon rá is ment a nap hátralevő része. mert a telefonra - meg világhálóra -- többprogram letöltése után..., sikerült kimásolnom, s az okos kis jószág az fel is olvassa. itt van a szivarzsebben, s hát mit mondjak, az összes shekszpír, az összes francia, orosz, görög, német, amerikai stb. írótól több száz könyv e-textben. nos, véget nem érő, mínusz hóeséses éjszakán végül is sikerült dűlőre jutnom, hogy spanyol, olasz, görög vagy mondjuk német halhatatlanságot hallgatok, s a Cervantes, a Homérosz, a Dante helyett, most a Goethe bácsi Faustját inkább. na ebből lett aztán hogy sikerült belelapoznom az életrajzába, megcsodálni az összes nőjét, nagy irigykedve elgondolkozni a drámákon, amit okoztak, meg a szegény Schillerrel való hal-

hatatlan barátságán, - amiről már csudás szerbantal nagymesteremtől annak idején csemegéztem. s hát jött, hogy a korán meghalt Schiller írta - ugye az Örömódát, amit, a Beethoven megzenésített. aztán jött az, hogy na jó, akkor hallgassuk ezt meg magyarul. aztán jött egy ezer tagú japán ének és zenekar, megáll az ember esze. s most éppen a Carmina Burána dübörög itten, mert a japán izé lejárt s a rakoncátlan masina erre ugrott.

én meg ezt írom, s nem, amit kéne, mert mondom azért ez már tényleg leírandó valakinek, nem?

egy dili ez az egész.

Az András válasza: Egy országban és két világban élünk.

Te körbeveszed magad a világirodalommal (analóg és digitálisan), én magyart és nyelvtant tanítok tanárai helyett kétnyelvű kislányomnak, hajnalban cipelem suliba. Te vasvillásan szíva aszalsz, én állást és albérletet vadászok a nagylányomnak, rokonaim és barátaim sebeit kenegetem (beleértve lakáskörüli gányolást), besegítek páromnak a háztartásba. Te Siófokra kirándulsz. Én megélhetési sajtóbérmunkát hajtok az alig élhető városban. Te Beethovenre és Carmina Buránára lazítasz a békés kúrián. Én zajos koncerttermekben és arénákban zsúfolódok. Te íráson tökölsz. Én reménytelen szövegeket szerkesztek...

Így megy ez...

Az én válaszom

ez jó, s persze igaz is, értem is. Ha kiszakítjuk a dolgot összefüggéséből.

s már majdnem elszégyelltem magam, mikor eszembe jutott, hogy mit vállaltam én ezért, - elvesztettem minden emberi kapcsolatom, az esetleges karrierem

a felnőtt élet élményeit a hazámban, a saját kultúrámban, s napi huszonnégy órában egy fucken építkezésen baszkódtam, 25 éven át, egyedül...

s addig míg neked ezer és ezer ember, potenciális ismerősöd, barátod van, egy világvárosban, addig én egy az árbochoz kötve megérkeztem a bolond feleségemhez, aki minden emberi kapcsolatomat s a családomat is tönkretette. s mint egy Robinson egyedül maradtam ebben a visszhangzó emlék fellegvárban, s nagyon is jól ismerve, amiről beszélsz - jujj, én onnan jövök, csak kimásztam, 25 év száműzetés, fizikai munka a trópusokon, agyvérzés, mindegy. nincs teljesen kerek élet, senkinek sincs mindene. erről akar szólni a könyvem, a macskáról meg az egérről. a kintről a bentről, az egzisztenciáról meg az eszszenciáról...hogy lehetne - mind a kettőt?

csavarokkal és szögekkel teli bőröndöket hordtam haza, szó szerint. - akkor még lehetett, hogy összeácsoljak itt egy kéglit. otthagytam az értelmiségi munkát, mert az építőipar jobban fizetett. elmentem a gulágra, önként - van erről pár sorom. én azt a kis levélkét nem azért írtam...

azt hittem fölülemelkedünk ezeken a dolgokon, még ha nem is könnyű.

se versenyezni, se vetélkedni nem akartam. a körülmények? én mindig, a falusi budira mínuszokban is magammal vittem egy Hölderlint.

mert "a lélek ártatlan és halhatatlan, s nem pusztulhat el
egy istentelen felfegyverzett tébolydában"

Ginsberg.

arról akartam szólni, hogy micsoda korban élünk, mámeg.

mindig úgy gondoltam rád, mint egyikére a kevés szuperintelligens embereknek. hiszen azok a dolgok, amikről írsz is "azért vannak, amiatt vannak," nem? én sejtem miről van szó, hidd el, s nagyra tartalak ezért!

tapasztalat és megértés, valahogy skizofrénnek kell lenni, ami egy vonnegutos duplafasz, nem? elfogadni a "güriző hús kereket" s megérteni, amit s akit csak lehet. s persze, mindig van, lehet "egy bizonyos szempont". s persze, onnan nézve igazad van, s onnantól nézve, "mindenkinek igaza van", onnantól nézve de jó nekem" vagy

neked? vagy

kinek?

de az meg mi a bráner?

Jack

LEVÉL ZSUZSÁNAK – EGY KIS FUTURISZTIKA

A könyv az hagyján,

mondom én, a könyvbuzi könyvtáros...

de tényleg. s a fénykép is. ami engem izgat, az már a robotika, meg hogy az embert összekombinálják a mesterséges intelligenciával. a benső szerveink ki lesznek dobva, kivéve a szívet és az agyat, de az is föl lesz turbózva. a vérbe meg - mintha valami fagyálló lenne, - beöntünk valami turmixot, ami kell a sejteknek. mindenféle csippek lesznek belénk építve, egy az ujjunk hegyébe nemsokára, hogy azzal fizetni tudjunk. a betegség se lesz, az is kidobva, az élet meghosszabbodik, valószínű szabadon választott lesz. viszont lehet majd tudni, hogy valaki mit gondol, s érez. a milliós színkészletünkhöz tesznek még párat, ugyan úgy a billiós szagokhoz is. a hallásfrekvencia is elnyúlik, s fogjuk érteni, mit beszélnek az állatok, növények, baszki. a kaja és pia is megszűnik. járó, futó, ugró s repülő mankóink lesznek, s gurulunk,

mint a krumpli, ugrálunk, mint a szöcskék s röpködünk, mint a legyek. az agyunkba épített kis számítógéppel ezer dolgot lehet majd csinálni, ez már maholnap is lesz. a szóbeli utasítás mellé belép, hogy csak gondolni kell rá, egy adatra, receptre, s puff, ott van. a nyelvek is

megszűnnek, mert már úgy, automatikusan lefordítva halljuk majd őket, ha akarjuk. a beszéd, az írás, a gesztusok, a mimika is kizárható, mert már nem ezeken a kerülő utakon kommunikálunk, hanem közvetlenül, gondolattal. adó és vevő össze leszünk kapcsolva. a romantika, mint olyan eltűnik örökre. a reményteljes és a reménytelen vágyakozás is. ami eddig az élet sója volt.

a Huxley szép új világa eljő, csak még jobban, mint annak idején elképzelni tudtuk.

s hogy a lélekkel mi lesz? hát a fasz tudja, lehet, valahol majd vacog a „semmi ágán”, hm. s könnyen lehet, hogy mint a könyvben, az lesz a normális, aki véletlenül leesik a futószalagról, s kimarad belőle pár csepp a tökéletesség elixírjéből.

Mindenesetre egy teljesen gyogyós, új világ jön el, s amilyen kurva az ember, hamar be is áll a képzelődő nagy agyával, mint ahogy máris teszi. mi meg valamiből kimaradunk, szemlátomást. ez van. én már ettől is kezdek besokalni.

Zita levele

Kedves Jack!

Első benyomásaim alapján úgy érzem, közelebbről is szeretnélek megismerni. Magam is művészet, irodalomkedvelő vagyok. Sokat olvasok, az orosz klasszikusoktól kezdve a kortársakig. Művészetekre is nyitott vagyok-szívesen járok kiállításokra, koncertekre, jó filmekre. Budapesten élek kicsi, de hangulatos lakásomban, jelenleg egyedül.

Egyelőre ennyit írnék magamról, ha kölcsönös az érdeklődés, részletesebben is bemutatkoznék.

Üdv: Zita

S hát ezután mindent megpróbáltam, hogy válaszoljak, de nem lehet. Cím nincs. Na mondom ez megint egy faszság, Pest amúgy is messze van, hagyjuk. Mert hogy nem szokott. Azt írja a nő, hogy nincs föliratkozva, úgyhogy csak platinás, azaz levéllel rendelkező előfizetőknek tud válaszolni. Aztán véletlenül rákattintottam a képre, s megnagyobbodott!

S mondom ejha, én már láttam ezt a némbert valahol. Sőt nagy hévvel találkoztam is vele, de kikosarazott. Borzasztó szomorú voltam, olyan kis sápadt intellektuelkének látszott, de nekem tetszett, s most valami derengett róla. A képről is. S egyszer, vagy tíz éve! - elmentettem Excelbe! – amihez hülye vagyok, egy email listát, na mondom megnézem. S ott volt ömlesztve egymillió szar. S egyszer csak megtaláltam a 2007es emailt, zizzitita . alatt. S hát írtam neki, de visszadobta, hogy nem jó. Ilyen nincs.

Akkor mondom próbáljuk mindezt gogolival. A név azért is érdekes, mert az erikát hívtam sokszor Zizinek…s hát beírtam, hogy zizizita@google. Com – s működött! S most módja valaki, nem egy zseni vagyok, hm.

Szóval, ezt a szöveget küldtem a bárisnyának:

Levél Zitának egy újra felbukkanó, és eltűnő kámfornőnek

Tárgy: Vásárcsarnok, piros kesztyű, Gergely. – akkor az volt a nevem.

ha te vagy persze.

ha igen, - hm. mindig rejtélyes voltál, úgy látszik ez így marad?...?

nem találkoztunk mi már egy vásárcsarnokban, piros kesztyű volt rajtad, megpróbáltam belopni magam a szívedbe, - hogy reménykedtem, hogy tetszettél!!!, de azt mondtad önző módon csak magamról beszélek.

nos, akarod, hogy meghallgassalak?

akkor ott Gergelynek hívtak, emlékszel?

ha tévednék, úgy elnézést a zavarásért. csak mintha a kép is stimmelne?

na jó, remélem valamit válaszolsz…

A nőci amúgy – még akkor kiderítettem – egy családpszichológus, s akkor is már nagyon titokzatoskodott. Azóta eltelt 11 év, úgy látszik neki se jött a dolog össze. (Emmácskát a szexuálpichológus lánkáját is láttam, itt billeg az is fönt, ő is, még mindig picológus. Na, ilyenek vannak. Szerencsés vagyok, nem?

Úgy hírlik, a szeretet az nem hiú, s így kérdésként felmerülhet, hogy ezen a nagy átkelésen, valakinek, a kibic napellenzője mögött, egyáltalán milyen madárka röppen be, az ő, amúgy szakértő kabinjába?

ha te vagy persze!

ha igen, - hm. mindig rejtélyes voltál, úgy látszik ez így marad?...?

nem találkoztunk mi már egy vásárcsarnokban, piros kesztyű volt rajtad, megpróbáltam belopni magam a szívedbe, - hogy reménykedtem, hogy tetszettél!!!, de azt mondtad önző módon csak magamról beszélek.

nos, akarod, hogy meghallgassalak?

ha tévednék, úgy elnézést a zavarásért. csak mintha a kép is stimmelne?

na jó, remélem valamit válaszolsz,

de hogy mindez érhető legyen: -

rejtélyes love story, a Zita másoknak

s még mondja valaki, hogy gyogyós vagyok...

itt a történet, szépen sorba:

épp a paradicsom levesem főzöm, kint mínusz száz, mikor csipog a telefonom, hogy jött valami a randivonaltól. Egy levél. Egy Zita nevű nőtől, amiből van vagy ötven. És miután habókra senki sem akar fizetni, nem lehet rá válaszolni, ha nem vagy előfizető. A kibiceknek csak csorogjon a nyáluk s majd befizetik a taksát, ha már nem bírják cérnával. A nagyja nép így tengődik, kétezer forint havonta, olcsóbb hosszabbra, de mindenki köti az ebet a karóhoz s arra vár, hogy valaki kiváltja a pártából. De meg lehet nyomni kis szivecskét, megnézni egy gombostűnyi képet, s erről mindig értesítenek is. Becsali csárda. Nos hát kaptam egy ilyet én is, egy kis szöveggel meg egy képpel. Ezt:

Egy melléklevél barátomtól, Elenától: Sityuka, Te Nehéz fiú!

Nem vagy egyszerű, hanem nagyon is bonyolult. Egy lelki gyakorlat átérteni es megérteni. Ugyanakkor dús a tartalom, érdekes es egyéni, lehet rajta elmélkedni. Lágy is néhol, amitől a női szív megdobog. Meg vad is, meg bölcs is, sok tudás, átélés, nagy szintezis. A mélységes tartalom, mint egy nagy örvény, aminek sima a teteje, de tudod, hogy becsavarit es alámerít, veszélyes. Száguld az agyad, a leírtak nem könnyen érthetők. Átvitt gyakorlat, hétköznapi lelkek szamara túl nehéz. Persze szak irányú végzettséggel lehet könnyen kezelhető. Zita is a Toscana feelingre vágyik, mint a legtöbb nő, szeretné újra élvezni az eletet, könnyedén, lágyan, finoman, nem megterhelően. O is terheli a szeretteivel eltölteni kivant idő es a saját magara fordítható dilemmája. De amúgy nagyon szimpatikus, kiegyensúlyozott. Ízlésed az van Sityuka! Izgalmas lehetne. Járj szerencsével!

Márc. 3. Lea bölcs, nemeszívű Elena asszony!

ó, te mily jót teszel vélem,

mikor értő szemed érett gyümölcseid
rám dobálod.
föl is ugrok felhőszéli
láblógatásból, és szapora,
megy az
ugrabugra,
meg még egy jó kis
tavasz az őszben
robogás.
vivá!

ESZTERKE – A SEMMILYENKE

Legjellemzőbb tulajdonságok barátságos, vidám, beszédes, becsületes, őszinte, magabiztos, szókimondó, boldog, higgadt, spontán, hűséges, megbízható

A párkapcsolat alapja szerintem jó humor, jó kommunikáció, intelligencia, becsületesség, bizalom, pontosság, hűségesség, energikusság

EGY MÁSIK, SZ. ANTALNÉ?

Az Álom Társ neme
Ismerkedés célja barátság, tartós párkapcsolat
Életkor 68 éves
Az Álom Társ életkora 66 - 72
Csatlakozási dátum 20/11/2017

Bemutatkozás Óbudán élek egyedül szorgalmas őszinte nő vagyok, anyagiak rendezettek nyáron a nyaralómba járok, utazni is szeretek programokat keresni. Jó lenne még valakivel kézen fogva sétálni.78 kg vagyok. Nem érzem magam ducinak. Arányosan telt-e-mailem: eszterszab9@.

Családi állapot özvegy
Gyermekek van gyermek – külön él
Legmagasabb iskolai végzettség középiskola érettségi n

MIÉRT ÍROK?

Egy válasz egy érdeklődőnek

Egy kis magyarázat, talán ezzel kellett volna kezdenem.

azt gondolom, hogy a mi storyink különleges, s elég jól meg van pakolva mindennel. Nos ezt „senki se akarta, de így alakult. A legnagyobb bajban viszont mindig ott volt a mentőgondolat, hogy „de jó, hiszen ezt kértem a Jóistentől. Tizenhat évesen, a munkásvonatra, az érdi nagyállomásra menet, az egyik dermesztő téli hajnalon. „élni, vagy alkotni „? Ez volt a kicsit naiv kérdésem önmagamhoz. S hát élni! gondoltam, rendes, mindennapi ember életét, mert majd azoknak akarok írni. S mi kell ahhoz, feleség, gyerek, család, munka. Tapasztalat. Másképp – hiteltelen az egész. Szóval, megtörtént a dolog. S én elégedett vagyok. viszont a másik kérdés már az, hogy tudom-e én ezt hitelt érdemlően bemutatni. Hogy lássák, értsék, s főleg, ne tudjanak előle kitérni. Mert az emberek jó része renyhe agy. Slampos. Asziszi jól van, mert még azt se tudja az mi. S ezért szenved. Nem veszi a bátorságot, erőt, hogy megtanulja, megértse mi újság, mi az nem szenvedni. A szenvedés, Buddha papa szerint a valóság nem megfelelő ismeretében rejlik. (amúgy, a Lenin elvtárs is ezt mondta, sicc.) s én meg akarnám szabadítani az embereket a szenvedésüktől, igen, legalább is mint minden valamire való alkotó, hozzájárulni ehhez. „venni, hogy adj” elv alapján.

Igy hát kijelenthetem, hogy nekem semmi bajom, - a nyomorúságos annafrankom, a magányom meg maradjon veszteg.

Így tehát éjjel nappal azon zakatol az agyam, hogy mi kell a jó bemutatáshoz. Azért küldöm ezeket a szemelvényeket, hogy a más szemével is megnézhessem jól csinálom e. lehet-e látni, érezni, elképzelni, érzékelni, szagolni, ízlelni, hallani stb., amiről írok. Már gyerekkoromban tudtam, hogy van ez a pár képességem, az empátiám, a képzeletem, meg a szóképzőkém az agyamban, ezen kívül tök balfasz vagyok... S hát végestelen végig erre készültem. Sajna, ennek nincs se iskolája, se műhelye, se szakgyakorlata, semmi lófasz. Az én időmben biztos nem volt. Ez egy magányos menet. S hát ennek ellenére, sokféle módszer született, van, az irodalomban is, az írók is sok mindent kikutyulnak, pl., mint a festők a

perspektívát vagy a kubizmust a mozgás és térábrázoláshoz két dimenzióban. de az élet kuplerája nem nagyon fogy. Senki sem képes megmondani a frankót. De pont úgy, mint a zenében, a képzőművészetben itt is újabb és újabb mankókkal lehet a valóság irdatlan dögét alátámogatni. Hát, egyet én is megpróbálok fabrikálni, főleg abból kiindulva, hogy bár mindenki más, de mindenki jogos. A bárki gondolata is már egy valóság. De minél többen bele tudnak illeszkedni, annál jobb. Tehát nem az a kérdés mennyit, hogyan, s mit, hanem hogy

megjelenjen. Amikor a Kittenberger elment Afrikába, vagy a Molnár Gábor a Mato Grossóhoz, a Hemingway meg a Kilimandzsáróra, akkor én azt vártam tőlük, totál teljes odaadással, s vágyakozva, hogy elmondják, hogy ott mi van.

Nos, az én életem, az én Afrikám. S az én mato grossóm. Az én Kilimandzsáróm

Jól kanyarítom, lehet látni, jól csinálom?

Ez a fő kérdés.

Iderakok még egy már jobban kidolgozott kis valamit az előszóból, ami azt próbálja érzékeltetni, hogy Jack „miért is álmodja végig azokat az éveket," ahol a bajt sejti, s ebbe az egész képlet behelyettesíthető:

Előszó részlet a könyvből- már megint?

„Azt valakinek kell értenie, mit, miért csinált, mert csak úgy tud elszámolni a múltjával. Jack véleménye szerint a szenvedés valódi oka nem a vágyakozás, mint azt sokan vallják, hanem az önnön téveszméinkből eszkábált, hulladék kontinens, amelyen mi magunk sodródunk hajótöröttként a nyílt óceánon. S muszáj lesz itt félre tenni minden udvariasságot, s mindenkinek könyörtelenül szembe nézni az összes tényezővel s megérteni, hol keletkezett a történetben ez a halálos nagy csavar? Most, hogy egész élete így mérlegre került, újra végig álmodja azokat az éveket, azt sejtve, hogy ott, abban a félig megemésztett mondatban, s az abból következő évek történetében rejtőzik, amit keres.

Nem a „faulkneri megmondásban, hanem a marquezi mesében". Ha mégsem, akkor is talán érdemes újra mesélni-élni a történetet, s mintegy a képzelt olvasót hívni ítélőbírónak, lehetőleg minden fontos részletet elé tárni, s a végén felmentő ítéletet remélve. „

Természetesen ebben az is benne van, hogy miért is fontosak azok a részletek, az ördög ugye ott lakik, de a legnagyobb koncentrikus kör, az, hogy én ezt bemutassam. Persze, sok az anyag, s hááát, ehhez kéne valami égi segítség....

Tehát főleg nem lelki vigaszra vágyom. Arra, de kis áttétellel!!! -hanem hogy valaki vegye a fáradságot, s arra tudjon választ adni, hogy ezzel az én szövegemmel, elő tudtam e benne hívni a képet? Az, hogy kellemes, vagy kellemetlen, az nem a legfontosabb. Pokolra menni, aztán színes buborékokat eregetni, na ne, ez egy vicc nem?

De az is van, el kell menni a Disneylandbe, ha valaki arra vágyik.

Éva bemutatkozása

Az intelligencia szexi, de hagyjuk is ezt most.

Majd máskor találok ki jobb mottót.

Független nő vagyok megfelelő háttérrel. Szeretek emberek közé menni, mikor mi adódik. Irodalomban, színházban, zenében kerülöm a giccset. Semmi ezotéria. Vevő vagyok a komoly humorra (így!). Szeretek beszélgetni esti tűznél, biciklizem a Káli medencében, síelni még elmegyek, de vadevezésre már nem. Említhetném az olívát és a francia sajtokat, de a mai túlpörgetett gasztronómia nem lelkesít. Az igénytelenség bosszant. Szeretem Nádast és Spirót, de mellettük nem vetem meg a régi kuplék bájos hangulatát sem, például a Budapest Bár előadásában. Szeretek klasszul kinézni, szép ruhában vonulni, máskor meg ellenkezőleg, épp a hátizsákos érzés boldogít. Dolgozom, elismernek. Munkám során mások írásaival foglalkozom. Gondolkodom a világról. És várok valakit, persze, különben mindezt minek tenném ki ide? Hm? :))

Milyen társat keres?

Jó alkatú, klassz, higgadt, kiegyensúlyozott, széles látókörű értelmiségi férfit keresek, aki nyitott a világ dolgaira, szívesen mozdul ki otthonról, a groteszket kedveli, de a hétköznapokban romantikus is tud lenni, fanyar humora van és nem néz örökké tévét. Gondolkodjon nagy ívűen, és szeresse a kicsi örömöket is (pl. somlói galuska, függönyön átszűrődő napsütés.) Talán a leglényegesebbeket ezzel elmondtam.

Levél Évának

én itt a "Nagy Magyar - és plusz könyvet" próbálom itt összehozni; de

- az "író feleség" sajnos kihalt mellőlem, pedig nekem is, a világnak is sokat jelenthetne, ha egy Pénelopéval..., egymást megtaláljuk...

a többi, - az persze, úgy van, hajjaj, nagyon is,

"vadevezés" mind volt, de ez már mind hiú, s csak körbe-körbe járás.

nem a SPIRIT útja a fontos?

mi van a "mindenség rejtélyeivel"?

csak kopogtatok, hm, ebben a materialista világban elég képtelenség...

JUDIT, AZ ŐRJÍTŐEN SZEXI NŐ BEMUTATKOZÁSA - DIÓSD

Rövid az élet, múlnak az évek.

Új ismeretségeket keresek, beszélgetés, társkeresés céljából. Rendezett körülmények között élek sok kötelezettséggel. Szívesen mozgok, utazgatok, ha van rá lehetőségem.

Ha valaki levélben megkeres, ha rendszer engedi válaszolok. Olyan társat keresek, aki testi-, lelki-, és életkörülmény szempontjából is

hozzám hasonló! Őszinte. becsületes, nem küzd megélhetési problémákkal.

Milyen társat keres?

Jó megjelenésű, intelligens, korrekt beszélgető társat keresek ismerkedés céljából.

Judit levele, hogy mit fog csinálni a héten

Minden rendben van, csak most hivatalos dolgokkal foglalkoztam, Egyébként én már este 8-kor általában nem vagyok gépen, mindig hajnalban ébredek: Ha átjön a levél akkor egyértelműen célba ért. Most hétfőig nem leszek, holnap elutazok, de ha írsz, amikor időm engedi válaszolok, kedden orvoshoz megyek. Énnekem mindig sok a tennivalóm és eléggé elfáradok sokszor.

levél Juditnak

nos, nincs semmi pánik. örülök, hogy tudom mi van.

nos mondok pár dolgot.

nyugdíjas vagyok, teljesen szabad, s majdnem azt csinálok, amit akarok. a "majd nemet" is én választottam, de azt komolyan betartom.

úgy esett, hogy még egészen fiatal kamaszként elterveztem az életem s részleteiben majd minden másképp lett, de lényegében bejött, amire gondoltam. 1985-ben, nagyon sikeres kulturális munka után disszidáltunk két kisgyerekkel. Amerikába. kint valaki megkérdezte miért, s ezt találtam mondani

: "beleütköztünk egy üvegmennyezetbe". minden jó volt, de minden bizonytalan, az meg nem az én világom.

25 évig kijártam, s mint építési vállalkozó dolgoztam. a két gyerekünket kiiskoláztattuk, ők már élik az életüket.

tizenhét évvel ezelőtt a nejemről kiderült, hogy rákos, hazaköltözött, s szép lassan teljesen tönkrement, majd négy éve meghalt. 2011-ben én is végleg hazaköltöztem, s pár éve nekiálltam megírni az életrajzi regényem, amin minden nap dolgozom. ez az a környezet, amire világ életembe vágytam, a Jóisten ide vezetett. egy dombtető, jó nagy terület, nagy felújított parasztház, látni a Balcsit, nincs közvetlen szomszéd, de itt a falu alattam. a Balcsi meg nyolc kilométer, kocsival tíz perc.

nos, próbálok segíteni, s minél több lényeget mondani.

s ezért nagyon remélem, ezt nem veszed nagyképűségnek, az áll a legtávolabb tőlem. mert ez csak a felszín. Húszon valahány foglalkozásom, szakmám van, lett. a népművelő könyvtárosi mellé minden, ami építőipar. kőműves, ács, asztalos, villany, víz stb. rengeteget dolgoztam, napi tizenhat-húsz órát, de mindig olvastam, művelődtem is. valaha amolyan szelíden lázadóként, csibészként kezdetem, mára már csak mosolygok ezeken. kint borzasztóan igyekeztem menni a

pénz után, követtem a hurrikánokat, s hát rengeteg emberrel, s helylyel ismerkedtem meg. hatvan valahány helyen laktam... sok sok ezer oldal jegyzetem van, jó néhány kötetre elegendő. úgyhogy nap mint nap, reggeltől estig ezt rendezgetem, fogalmazom, javítom. ha minden igaz, egy-két éven belül kész lesz. én itt valami pezsgő nagycsaládos életet képzeltem el, na ebből semmi se lett. s azt már végképp nem sejtettem, hogy ennyire egyedül maradok. tudok egyedül lenni, megtanultam. de néha rám tör a rosseb. alkatilag meg amúgy is egy adó típus vagyok, s hogy nincs kivel megosztani dolgokat, mindent csinál velem, csak jót nem. már csak a tudata, hogy van valakim is segítene. persze ennél több. mert egyik felem nagyon romantikus - maradt - s akár világgá is rohanna egy szerethető nővel. szóval, elég sok minden van itt, de nem kell félni, a társ kérdést kivéve itt rend, béke és nyugalom van. nem luxus, de minden, amire földi halandó vágyhat megvan itt, a nyugdíjam bőven elég,

csak egy olyan szép, meleg szemű nő hiányzik, olykor, mint te. ha másra nem, hát elmenni kicsit ide-oda..., meg minden. Hogy lehet ezt jobban összerakni? mert, természetesen, még millió és millió részlet van, s ha érdekel, szívesen megosztom veled. meg egy új jövőt is.

nos, azt hiszem, hogy te jössz, nem?

Jack

Judit A diósdi, szexi nő őrjítő levele

Jack! Fogalmad sincs mennyire felkavart a leveled, szinte a rosszullét KERÜLGET - a diósdi nő válasza

mert olyan mintha lélekben rólam szólna sok minden van, ami által úgy érzem két hasonló ember találkozott, Erre a levélre szeretnék részletesen válaszolni. Most viszont elígérkeztem egy ismerősömnek rend behozni a lakását, hétfőn jövök haza

Hiába van korán reggel úgy gondolom most nincs elég idő. Nekünk mindenképpen találkozni kell, meg kell ismernünk egymást, történjék bármi. Ilyet még soha nem mondtam senkinek!

Egyetlen különbség van az életünkben, jelentős, amíg én bezárva éltem az életem addig Te jártad a világot helyettem is! Az érzéseid, az élethez való hozzáállásod, a mentalításod, az elképzeléseid a csalódásaid minden szinte velem is megtörtént. Én is kiegyensúlyozott anyagi körülmények között élek és nagy magányban. Nehezen fogok írni az életemről mert tele van fájdalommal.

Hát hidd el szóhoz sem jutok! Kérlek küldj nekem ide képeket magadról esetleg a családról én is küldenék, de nem igazán értek hozzá nem régóta számítógépezek csak autodidakta tanultam és sok mindent nem tudok!

Köszönöm, hogy rám találtál!

Üdvözlettel Judit

Igen én jövök, de lehet csak szerdán, mert kedden orvoshoz kell mennem most műtik a térdem 28-án porcleválással. Igen adós vagyok egy válasszal, de nem sértődőm meg ha közben írsz és küldesz képet!

Reméltem ezt, valami van az arcodon, ami ezt sugallta, de azért ez fantasztikus - ha igaz. most én is le vagyok kicsit merevedve, azért ez nem minden pillanatban történik, jajj.

pedig azt a pár sort elég bénának tartottam. főleg hézagosnak. nézd, én főleg egy lelki társat keresek, mert a hiúság vasára nem érdekel. csak ezt nehéz eltalálni, ennyi idős korban mindenki nagyon gyanakvó, s minden félreérthető. bonyolultak lettünk, mint a százlábú, s tudván, hogy minél több lábat kéne összekulcsolni, az ember nem lehet elég óvatos. mert az egyik hiába kapcsolódik, ha a másik rúgkapál.

mindegy, talán ezen túl vagyunk. valahogy úgy érzem, hogy ezt mindketten borzasztóan szeretnénk, a fene tudja miért. illetve én tudom, nekem nagyon tetszel, - erre majd visszatérünk. pedig nem is láttalak rendesen, de a lelked - nekem - ezerrel világít azon a képen - s persze több...azóta is ezzel fekszem, s kelek. néztem mások képeit, és semmi. veled ez más....

egy társat megtalálni? nem tudom, van-e ennél fontosabb dolog ebben az egy életben, s ezen a földön.” van”, aki a pecázást rendezi az élet köré, van, aki fordítva, az életet a pecázás köré. nos ennek a zseniális blődlinek a mintájára itt is erről van szó. már csak az a kérdés, hogy sikerül-e a gyakorlati dolgainkat e köré rendezni. alapjában, s ha nincs jobb én nagyon normális vagyok, tudok lenni. unom is néha. de egy lélektársért a tűzbe mennék, s akár az egész életem felforgatom.

mit? - erre a kis időre? Nos, én bízom benned, mit csináljak?

eddig egy keserűséget nyelő vesszőfutás volt, s még akkor is, ha - persze hogy! - mindig van annál is rosszabb. sok játéktér már nincs - ó, hányszor szörnyülködtem már ezen! úgyhogy, ha ez kerül az ember elé, én azt hiszem, hogy egyszer már ideje komolyan venni, nem? más. Akik ismernek mind túlméretesnek tartanak, s persze leginkább lelkiekben, tapasztalatban, szellemiekben, műveltségben. ilyennek születtem, s nagyon próbálom visszafogni magam, födő alatt élni, bugyután motyogni és mosolyogni, de nem fogom visszadöngölni magam a földbe. s tudom, felmerülhet, hogy valaki mit is kezdjen velem. s egy jótanács jut eszembe. amit én tennék hasonló esetben. mondjuk, ha egy Cohennal, egy Lorcával hozott volna össze a sors, én, mint egy kis éhes kivert kutya loholnék utánuk, ez biztos. miért ne?

Valakinél persze ez nem kell, hogy ilyen éleslövészet legyen. de ha azt az apró kegyet megtudod adni nekem, hogy - legalább is úgy csinálsz, mintha odafigyelnél, az már elég. Annyira jó lenne, ha ez megmaradna szabadon választottnak. s találj magadnak akármit, akárkit,

legyen az a Háry János, a Münchhausen báró, vagy - aminek én sorolom magam, egy Odüsszeusz, s csinálj úgy, mintha meghallgatnál. később majd még kifejtem, ez miért fontos. most csak Annyit, hogy ez valami médium, vagy múzsa béli, sokszor képzelt dolog. az ember nem beszélhet a falnak örökké....

szóval, nem kell felzárkózni, lépést váltani, loholni sem, - csak néz rám és mosolyogj a szép szemeiddel...mi van még? persze, találkoznunk kéne, bár keleszthetjük még kicsit ezt a tésztát, hm.

ja igen. azt mondják, hogy pályát tévesztettem- ebben is, mert szakácsnak kellett volna mennem. piperkőc nem vagyok, de ínyenc bizony igen, s imádok főzni. vezetni is, kb. kétmillió kilométert mentem, ez egy külön történet. úgyhogy bárhova s bármikor elmegyek, csak szólj. egy szempillantás alatt ott vagyok...hozlak, viszlek, akármi.

dolgod van? amiatt ne aggódj. s szívből kívánom, hogy a térded jól sikerüljön. na ennyi, majd még írok, meg küldök valami képet is.

és vigyázz magadra, meg puszi, lehet?

most már ráérünk?

"Hol a hazád, mondd, madár!
s este milyen tanya vár?
Milyen fészek, milyen lomb?
Oh te rétek dísze, mondd!"

"Áll egy szép fa társtalan:
ott búsulok egymagam.
Hajnal issza könnyemet,
este nem hoz örömet."

"Én meg téged kivánlak,
kincse-hangja a nyárnak;
nappal erdőn kószálok,
éjszaka sirdogálok."

"Énérettem sirdogálsz?
Engem kivánsz? Engem vársz?
Bánatomnak vége hát!
Óh szerelmes jóbarát!"

"Gyere hí csöpp lugasom,
zöld falomb közt, magoson.
Öröm szárnyán röpülünk,
virág alatt megülünk."

/William Blake: Madárszerelem/

A VÁNDORLEGÉNY DALA
Yeats
A mogyorófa-ligetbe futottam,
mert fejemben láng lobogott,
vesszőt vágtam, s a végihez

kötöttem egy horogra-szúrt bogyót.
A réten fehér lepkék libegtek
s az égen: lepke-csillagok.
És a bogyó a folyóba merült s egy
kis ezüst pisztrángot fogott.
A pisztrángot a gazra tettem,
mentem a tüzet szítani,
de zizzent és zörrent a gaz,
s nevemet mondta valaki:
csillogó lánnyá lett a hal,
hajában almafa-virág,
s nevem kiáltva elrohant,
eltűnt a tiszta légen át.
Öreg vagyok s nem nyughatok,
vándorlok síkon, halmokon,
meg kell találnom azt a lányt,
megcsókolom s kézen fogom.
Gyepszőnyegen megyünk, s míg a
világ világ: velem marad,
ránk dobja ezüst almáit a hold
és arany almáit a nap.
(Képes Géza)

Független, alkotói munkában elfoglalt nyugdíjas főleg szellemi és lelki társat keres s legyen az is, ami eddig nem lehetett. Minden szempontból mindenevő, széles látókör, de inkább humán és művészi területen. nem a végzettség, a műveltség s a motiváció a fontos.

Márc. 10. Találkozás Diósdon, AZAZ EGY régi képen még szexi szivárvánnyal

A nő lekéste a munkájába menést, én meg rábeszéltem, hogy akkor találkozzunk. Aztán a régi hetesen hosszas bolyongás után elkacsáztam Diósdra. Aztán hosszasan ücsörögtünk a régi Pataki cukrászdában, ahol ennek a hervadt, lelombozó nőnek az olcsó és agresszív sírámait hallgattam, s aki szemlátomást semmit sem értett abból, amiről én beszélek. Titkolta hol lakik, de miután a helyi interspárban vásároltunk, megengedte, hogy hazavihessem a szatyraival. A csicsa kapujukban próbáltam valamit kihúzni belőle, de nem ment. Úgyhogy a másnapi visszamenést szerencsére, az utolsó pillanatban elmismásoltam. Emésszünk, aztán majd meglátjuk. Aztán jött a végeérhetetlen gyürke a régi 7-esen hazafelé, ahol is többször eltévedtem., fél tíz volt mire hulla fáradtan hazaértem. Közben írt egy emailt, amit majd ide rakok, de amire akkor nem is válaszoltam. Mérges vagyok magamra, az utolsó magyar nő is elment, s legalább nem álmodoztam itt egy hosszú hétvégén. Van itt még egy floridai nő, de az egész teljesen reménytelen. Egyedül maradtunk. Ez van.

Eltűnt egy szivárvány szakítás a diósdi nővel

Közönséges, Szürke, Hétköznapi, Ég Maradt Utána

1.Levelezés f. évával, josefa...

kicsit rögös

Jack
10:19 (20 órája)
címzett: f. Éva

úgy látom, hogy kicsit rögös ez az út. mintha félreértésekkel lenne kikövezve.

nem is tudom, hogy kezdjem. talán azzal, hogy manapság az elég nagy luxus, szerin

tem, hogy csak úgy átugorjunk valakin, mielőtt tudnánk mi újság.

kettő. én itt vagyok a gép mellett egész nap, mert dolgozom rajta.

három- nem emlékszem, hogy bárkit sértegettem volna, miért is tenném? csak furcsának tűnik, hogy valaki ismerkedni akar, ezt a szándékát jelzi, s mikor valaki felbukkan, akkor meg nem ér rá.

négy. az un. "ünnepek", azaz a legutóbbi hosszú hétvége előtt én nagyon, már nagyon ácsingóztam, nyújtózkodtam, hogy itt vagyok, ragyogok, s akár már most is mennék. erre le lettem hűtve, mondván, hogy nanana, ne kapkodjuk el. pedig nyilván volt valami okom, hogy azt javasoltam. tehát

négy, - ez úgy jött le, hogy - erre céloztam is, - hogy a "főnökasz-

szony” „meghatározatlan időre leállította a hadműveletet. ugyan azt is mondta, hogy ő "már nem kíván az lenni", de nekem mégis úgy jött le. biztos a régi rutin, ilyesmi.

öt. -s akkor megjött a gyermek, nagy nehezen beletömtem egy töltött káposztát, - a többi beraktam a mélyhűtőbe, ettünk egy sütit valahol, aztán másnap elment.

hat. - én meg itt mindennap lestem, hogy mikor vált már zöldre a szemafor, s már az is felrémlett, hogy a hölgy biztos világ körüli úton van egy új, fehér paripás lovaggal.

hét. - s akkor, hogy nehogy véletlenül megint türelmetlennek tűnjek, küldtem azt a sorba állós levelet, érdeklődve mikor találkozhatnánk.

nyolc. - erre a kérdésre választ nem kaptam, ill. egy visszakérdezést, hogy mi volt a héten.

na, mondom a káposztás történet helyett most már kicsit magyarázkodni kéne, de nem találtam a telefonszámod, nem menthettem el. s írtam egy levelet.

kilenc. - amiben megint feltettem a már nekem nem is költői, hanem éteri kérdést, - "mikor találkozunk"?

tíz. egy egész, hosszú délután, aztán egy még hosszabb éjszaka telt el, sehol egy válasz. s akkor az eszembe jutott, hogy úgy látszik a hölgy nem egy izgulós fajta, mert a februári megkeresésem is két hónap múlva um. „véletlenül találta meg.”

tizenegy - s akkor - mondom itt, ebben az esetben én vagyok a világon a legkevésbé fontos, hiszen ez a valaki nem lehet olyan nagyon pszichológiailag érzéketlen, s a kinézete, se a volt munkálja nem arról tudósított.

s írtam egy lehetőleg semleges levélkét, mert még a szakítási szándékot is illik jelezni...

tizenkettő - s erre megint kapok egy levélkét, amiben még mindig se válasz, se időpont, se telefonszám nincs.

szóval, nekem valahogy így jött le az egész. biztos én vagyok hülye, türelmetlen, szűk agyú. az a helyzet, hogy - ezt is mondtam már - kicsit bezárt ide a tél, s már jó lenne kiszabadulni egy kicsit. szerettem volna találkozni veled. egyébként nem vagyok hisztis, bőven van itt mit csinálnom, s elvagyok.

nem muszáj erre válaszolni, van, aki ilyenkor rövidre zárja a dolgokat, mint a gordiuszi csomó esetében. ha nem, hát nem, akkor feladom.

nos, én nem olyan vagyok, én szeretem megbeszélni. s olyan bőség nincs, se olyan öntelt nem tudok lenni, s csak azért, mert kis fáradságba kerül, még bogozgatnám.

ha te is így gondolod, akkor megint megkérdezném: mikor találkozunk? esetleg telefon?

Éva Felházi
10:49 (19 órája)
címzett: saját magam

Látom sok dolog tisztázást igényel, és tényleg ne menjünk el egymás mellett, ha jól is alakulhat! Ezért valóban jó lenne találkozni, akár ma is! A telefonszámom 30-3329423

Hókuszpókusz razzia Kötcsén betörés után

kb. így lehetne jellemezni, plusz még totál össze is fagytam. kb. hatszor ismételtem meg ugyan azt négy órán keresztül. két kutyásnak, négy nyomozónak, két mezítlábas fakabátnak, és két ujjlenyomatosnak. de miután összetapogattunk mindent, a kutya a vadösvényeket követte inkább, mert az volt a legfrissebb. az ujjlenyomatosok összeragasztgattak címkékkel mindent, aztán szorgalmasan lefényképezgették. s a végén egy órán keresztül, szarra fagyva-gyötörve, az orromból ömlő vért törölgetve szipogva egy újonc nyomozónak segítettem megfogalmazni a nyomozati jegyzőkönyvet, s aztán huszonkét helyen alá is írtam. olyan volt, mint egy abszurd happening-piknik semmiért.

egyfolytában kérdeztek, úgyhogy én is részese voltam a teamnek. és semmire se jutottunk. szilveszter délután. aztán beájultam, éjfél után hat perccel felébredtem, ittam egy kis unikumot, ettem sült sonkát virslivel, megnéztem egy vicces-betörős filmet, és most kicsit jobb. egy jó pár napig vattával az orromba tervezem az életem, a hét napon belül gyógyuló formulára. addig se ki, se be, hogy disztingváljunk. karantén. nahát, ilyenek, remélem magácska jól van,

de inkább, mint a kórház.

S egy ilyen (egyébként fiatal és CSINOS) NőT, ne sajnáljon kidobni az ember?

puszik

Ennél szebb ébresztőt, nem is kaphattam volna. (nagy készülődés volt, jött a gyerekek apja, mentek a galériásba, mire mindet összeszedtünk...de elindultak végre. Szépek az írások, és rumi, nagyon szép. favorit a U2, aki régi nagy kedvencem. s a veszélyekkel kapcsolatban, mindenben van veszély és kockázat. én sem tudhatom, előre a forgatókönyv minden sorát. egy biztos, amit jól érzel, igen, sokan elbuktak nálam, bááááááááááár! nem én hívtam őket, erőszakkal jöttek, és igen, lehet engem aljasnak nevezni, hogy nem segítettem fel őket. illetve, ez sem igaz, mert nyugtattam, próbáltam lábra állítani mindet, egyet nem tudtam, a szerelmüket viszonozni. veled, eleve más. hozzád, jó tartoznom. DE! hogy milyen szintű lesz a ragaszkodásom, azt kérlek, most még ne kérdezzed! Amúgy is, és Rumi verse szerint is, a szerelem túlmutat azon, amit tudunk, az Úr csinálja, és szerintem nem tudhatjuk 100%-ig., hogy mi fog történni. Egyelőre, amit érzek, hogy minden más, amit nálad, kapok, az pont az, amire vágyom. megáll az idő. nem csak hallgatlak, hanem tényleg befogadom,

amit mondasz, ELLENÁLLÁS nélkül, ami nekem eddig nem volt. egyszer említetted az indiai zenét, ott érzem ezt. nem a szokásos emberi érzelmeket váltja ki, (öröm, tetszés, bánat, vágy, harciasság...) mint a többi zene, hanem csupán, elmélyülés. elmerülés. hallgatás, mély, és ellenállás nélküli. talán valami ilyesmi.

https://www.youtube../watch?v=5VBotaNVBWs

HÍRADÁS BAJOKRÓL

örülök, hogy vagytok.
velem? a szokásos bolondokháza, hullámvasút,
kis családi tejbegríz, pihentető nihil, egy kis kórházasdi, -
arcidegzsába, baszki, érzéstelenítetlen szaglószervkiégetés csatornaheggesztő forrasztópákával,
képzelt-beteg szakítás-utáni újra egyesülés szex nélkül,
több felvonásos lakodalmas főzőcske,
a szenteste felnőtt gyermekkel,
szilveszter vérömlésgátló orrtamponnal-
betörés-nyomozás asszisztálás, (hátul a fásba, nem vittek el semmit,) közben szarrá fagyás tíz nyomozó és rendőr baráti gyűrűjében, óév alkonyán,
aztán prolongált elvérzési kísérlet orron keresztül, - ennyi vért még "holdkóros" nők se vesztenek, most aztán megtudtam én i is, mi az, -
egyedül, szilveszter borús éjjelén, és másnap, újabb éteri újra egyesülések a magány kényszerzubbonya ellen, szóval, minden mindennel, és semmi semmivel.

pár szóba foglalható hosszú, és jóleső bonyodalmak. néha úgy tűnt, szétesik a tutaj a zuhogók szikláin, aztán a lanyhán jött a rihegröhög, most meg már szárítkozunk.

s hát iszonyú szerencsére - eddig, - találtam ezt az asszonyleányt, Vikit, - (ez lett a Yeats-i halleányból vénkorára,) hm, de legalább...akivel mindezt lehet,

s reméljük, nem az unalom, meg a hangyamunka betűi ölnek meg, vivá!

Íz tűzijáték

Zöldsaláta megveszekedett ínyenceknek

Ez a mennyiség egy közepes tál szokott lenni, amit együltő helyemben el is pusztítok

Természetesen az adag változtatható

Alkotóelemek kihagyhatók, de akkor már hívjuk valami másnak

Hozzávalók:

Két maréknyi apróra vágott jégsaláta
Ugyan ennyi más, akármilyen salátából
Egy kis sárgarépa
Egy kis lilahagyma
Két közepes zelleszár apró karikákra vágva
Egy nagyobb alma
15-20 szem mazsola
Ugyanennyi áfonya
Öt hat szem olíva bogyó apróra vágva
Egy evőkanál olíva olaj
Egy evőkanál tejföl
Két kávéskanál mustár
Két kávéskanál majonéz
Egy kávéskanál füstölt barbiqu szósz
Egy kávéskanál cukor
Fél evőkanál citromlé, vagy ecet
Nagy csipet magyaros saláta só
Ugyanez olasz salátasóból
Nagy csipet fekete bors
Néhány főtt tojás
Egy deci tea
Csíkokra vágott sonka tetszés szerint, ezt ki lehet hagyni

Elkészítés:

A tojásokat keményre főzzük

A hagymát nagyon vékony szeletekre lekarikázzuk, kicsit megsózzuk, cukrozzuk, leöntjük pár csepp ecettel, s állni hagyjuk

A répát ki lehet hagyni, de ha nem gond, akkor lereszeljük

A salátaleveteket apróra tépkedve egy jó nagy tálba tesszük,

Rákockázzuk a megpucolt almát, s az összes többi alkotórészt

ó, ez minden alkotó rém-álma, nem? Amikor minden együtt van, valami ontológiai egységben, a mítosszal meghosszabbított valóság is, minden.

Nos, én ennek tartom, tovább nem részletezem. Kicsit (nagyon) sötét – tud lenni, de nem ez a lényeg. A film pedig végig vitte az életét és a dolgait, ami nem semmi, szinte elmesélni se lehetne. A manusz egy mazochista homoszexuális volt, de voltak női is olykor. Csak egy példa az őrületre:

Első párizsi nagy kiállítására készülnek, s a reggeli megnyitás előtti éjjelen a nagy szerelme – egy pasi – éjjel nem akar vele lenni, hanem ugyanazon szálloda egy másik szobájában egy arab fiúval bulizik. S még az éjjel a Bacon találja meg – ül egy slozin, s halott, öngyilkos lett. Hogy mégiscsak menjen a megnyitó, úgy csinálnak mintha semmi sem történt volna, úgyhogy úgy, a hullát letagadva – ami egy bűntény, köztársasági elnököstől, arisztokráciástól, világhírű művészekkel együtt meg van a megnyitó.

S persze később minden kiderül…és kitör a hatalmas botrány. Világraszóló.

De, amit én itt ki akarok hozni, hogy a pasi mindezek után is, továbbra is vágyott arra a szerepre, amivel ő azonosnak érezte magát, egy alárendelt, megkínzatott életre, a drámák tovább folytatódtak, - és a legjobb festményei ekkor születtek. Borzasztó, elmesélhetetlen nyomorúság, és szenvedés közepette. Mit mondjak, tudjuk(?) Mi történt a Van Gogh-al.

S úgy látszik, van olyan – aki mindenek ellenére ragaszkodik ….

S akkor most pár szóban elmondom mi közöm nekem ehhez.

Ha elfogadjuk, hogy a lélek az lehet egy furcsa jószág, s hagyjuk, hogy kifussa a pályáját, akkor ezt meg kell neki adni.

Nem nagy a valószínűsége, hogy még ebben az életben egy nekem való nő megtalál, vagy én el is fogadom. Vagy az egész átmegy a próbán.

De így, ezzel a furcsa védőhálóval, - mint a cirkuszi akrobata – legalább álmodozhatom. Nem én, én, kis, piti gazember, én ugye le vagyok szarva, hanem az a kis finom trillabilla itt a mellkasomban, vagy hol.

Talán most egyensúly van.

Itt egy honlap a képeivel

https://www.google.hu/search?q=francis+bacon+three+studies+for+figures+at+the+base+of+a+crucifixion&sa=X&dcr=0&stick=H4sIAAAAAAAAAONgFuLUz9U3MEwxTzdQAjPT8szKirSUspOt9Msyi0sTc-ITi0qQmJnFJVbl-UXZxY8Yo7kFXv64JywVNGnNyWuMPlxEaBJS42JzzSvJLKkUkuHilUJYrsEgxc2F4PIAAIMayKCaAAAA&tbm=isch&tbo=u&source=univ&ved=0ahUKEwjbnJyi9_fYAhXGjiwKHamID0IQiR4I4AE&biw=1360&bih=675#imgrc=_

utolsó képe a halálról szól.

A bal felső képen, a bika.

Jobb oldalon még itt, bal oldalával a másvilágra tűnve. Állítólag igazi port használt az elmosáshoz. Azt,

- Amiből, meg Amivé leszünk.

Ez előzőn ez nem volt rajta, de különben is ki akartam hangsúlyozni…

HTTPS://WWW.GOOGLE.HU/SEARCH?Q=FRANCIS+BACON+BULL&DCR=0&TBM=ISCH&SOURCE=IU&ICTX=1&FIR=QNGWTJJWECSEPM%253A%252CD-HM1NNUA9YOJM%252C_&USG=__VKWJY0YUDILHZL0W_YYELX_FM-U%3D&SA=X&VED=0AHUKEWJT77SJ-VFYAHWJMLQKHZ38BAGQ9QEIMZAB#IMGRC=QNGWTJJWECSEPM:

A HÉTKÖZNAPI DOLGOK RÓL

Ez az alábbi írás egy kisebb tanulmány a mi számunkra – mint valami omlettet ütöttem itt össze. De ha most ez nem ide való, lazán el lehet halasztani, fontos, de kicsit ráér.

Nagyon remélem, hogy szakmai szemed előtt is valahogy majd megállom a próbát…

most biztos vezetsz, valahol a middle of the nowhere, nem érsz rá,

de talán legközelebb. S persze, ahogy mondtad, a bemutatkozásomban ráismertél a te dolgaidra, gondoltam akkor menjünk tovább, hátha jót csinálok.

MINT AZ ÚTTÖRŐK,

ezek, amelyen - innen-onnan szedett pillanatfelvételek, ön és egyéb jellemzések akarnak lenni, információ morzsák. honnan tudja az ember, amit nem tud? - szokott kedvenc kérdésem lenni volt.

magamról egy kis önarckép.

nos, a köznép engem itthon majd mindenben túlzónak, de jó esetben is különlegesnek tart, én magam meg kis pitiáner gazembernek, a

példaképeimhez képest senki sem vagyok. mert nekem ilyenjeim is vannak, s mindig lesznek is. de tudok, és szoktam akárki is lenni, akármelyik falugyűlésen, nőklubban, s kocsmában. nép művelő könyvtáros voltam zamárdiban, s majd egy évtizedig miénk volt az egyik legjobb kultúrház széles e határban. s bár papíron gyüttmentek maradtunk, közben meg imádtak. persze, rengeteg pénzt, cash termeltünk a Tanácsnak...de mint később főnöknőm kérdésére New yorki francia követségen, hogy miért jöttünk el, azt mondtam, hogy mert elértünk egy üveg mennyezetet. Ucakölyökből értelmiségi, majd önkéntes építőipari szaki lettem, a pénz miatt. aztán hurrikánvadász A HÉTKÖZNAPI DOLGOK

Ez az alábbi írás egy kisebb tanulmány a mi számunkra – mint valami omlettet ütöttem itt össze. De ha most ez nem ide való, lazán el lehet halasztani, fontos, de kicsit ráér. Nagyon remélem, hogy szakmai szemed előtt is valahogy majd megállom a próbát…

most biztos vezetsz, valahol a middle of the nowhere, nem érsz rá,

de talán legközelebb. S persze, ahogy mondtad, a bemutatkozásomban ráismertél a te dolgaidra, gondoltam akkor menjünk tovább, hátha jót csinálok. mint az úttörők, ezek, amelyen - innen-onnan szedett pillanatfelvételek, ön és egyéb jellemzések akarnak lenni, információ morzsák. honnan tudja az ember, amit nem tud? - szokott kedvenc kérdésem lenni volt. magamról egy kis önarckép. nos, a köznép engem itthon majd mindenben túlzónak, de jó esetben is különlegesnek tart, én magam meg kis pitiáner gazembernek, a példaképeimhez képest senki sem vagyok. mert nekem ilyenjeim is vannak, s mindig lesznek is. de tudok, és szoktam akárki is lenni, akármelyik falugyűlésen, nőklubban, s kocsmában. nép művelő könyvtáros voltam zamárdiban, s majd egy évtizedig miénk volt az egyik legjobb kultúrház széles e határban. s bár papíron gyüttmentek maradtunk, közben meg imádtak. persze, rengeteg pénzt, cash termeltünk a Tanácsnak...de mint később főnöknőm kérdésére New yorki francia követségen, hogy miért jöttünk el, azt mondtam, hogy mert elértünk egy üveg mennyezetet. Ucakölyökből értelmiségi, majd önkéntes építőipari szaki lettem, a pénz miatt. aztán hurrikánokat kezdtem üldözni, hogy kijavíthassam, amit tönkretettek. renováltam, újat építettem, mindent, ami épület. lakóháztól a templomig. pénzért. végre haza tudtunk látogatni, megvettük ezt a házat s az ingázások közben elkezdtem átépíteni, hogy majd öregkorunkra....aztán a család hazaköltözött, én meg jártam a magányos odisszeáimat odakünn, aztán kishazánk elszállt, a nejem beugrott, egy év múlva rákja lett, "hazajött meghalni" én többször próbálam hazaköltözni, hogy kitöltsem a vákuumokat. Folyt, köv.

Nagyon soha nem szerettem ezeket, de néha nem árt az óvatosság. S ilyenek jutnak eszembe.

Főleg ezt a didaktikus módszert, jaj. De két, több mint fél évszázadosnak ismerkedni se könnyű…Igyekszem minél több témára kitérni,

Úgyhogy csak belevágok – Mikor valamit nem tudok, s fontos, akkor előfordul, hogy aggódom miatta. Valószínű ez a rendesen burjánzó, de mindig valós és lehetséges variációk között kószáló képzeletem,

meg a velem született, már már beteges empatikus érzékenységem miatt. Amúgy tudok teljesen fakír is lenni, - az egész világot nem tudom a hátamra venni, mondván. Nos, e két ló húzta, furcsán kiélezett és kiéhezett, sajátos dolgokat cipel magával, s ezért, ha megkérhetlek addig, míg meg nem alkotjuk a közös szótárunkat, minden piszlicsáré dolgon ne sértődj meg. S fordítva: a leg kegyetlenebb és nyílt kritikát is szabályosan igénylem, s tudom tolerálni, ha van valami tartalom benne, s nem puszta spekuláción alapul. Ha valaki valamit nem tud, akkor kérdezzen, mielőtt állít, - valahogy így. Innen aztán minden mindenből következik.

(amúgy meg velem „híresen mindenről lehet beszélni")

Az esetek többségében előítéletek un. Bias uralja e tájat. Néhány, enyhe lefojású nekem is van, persze, de óvatos vagyok vele. S rengeteg dologban azt várom el, hogy valaki differenciáljon! S ne klisékkel verje az ember agyát. Ilyen a közhely is, amivel engem ki lehet üldözni a világból. Néha, persze, bizonyos helyzeteken kell az, tudok én beszélgetni bótos eladókkal is, ha kell, a nép fia vagyok én is. Legalább is onnan jövök.

A differenciáláshoz persze a gondolkodás erőfeszítése szükséges, s főleg idős korra megfigyelhető, hogy sokan igyekeznek okosan gazdálkodni az energiáikkal, s amit csak lehet automata kormányra állítani. S büfög belőlük a bugyutaság.

Az érzelmek és az ösztönösség, - ez a másik.

Egyik híresen hírhedt nagy gurum – főleg a barátja az A. Huxley gondolta ezt róla – D.H. Lawrence próféciájának egyike az volt, hogy a normális ember e hármas triumvirátusban működik legjobban, hogy ösztönök, a kellem és az értelem – egyenlő arányban. Erre törekedni.

Rengeteget foglalkoztam pszichológiával, s mintha ott is ugyan az állna. S amúgy is, az idevonatkozó tudományos és szépirodalom a vallás stb. is megszámlálhatatlan példát hoz föl – s most jön a lényeg, - hogy a megérzés, meg a szépérzés, meg sejtés, meg a szív hangja, meg a súgások, meg a tea és kávézacc, - az olyan, mint a sündisznó,' valahonnan együtt, oszt valahová mén" – még a kisbíró sem tudta, hogy az mi. De mind, mind, mind fontos, s nagyon, persze. De mindegyik valamiféle-fajta elő-tudás, vagy mi.

Nos, mindebből már talán látszik, hogy mára megrögzött amerikázó és magyarázgató lettem. Ha úgy látom, hogy fontos. De – miután utálom a közhelyeket, azzal szemben, aki érti, egyszerűen hallgatok. Viszont egy új dolog kibogozásához, akár valaki fontos okulására, -

mint most is, - a végletekig, ill. addig tudom mondani, amig meleg, míg valaki „nem érti”.

Mert bizony a szenvedés és következésképp a csavarodott jellem és személyiség a valóság nem megfelelő ismeretén alapszik. Meg a baromság univerzumán, amivel azt védjük. A Védákban, a buddhizmusban, meg minden valamire való bölcseletben ez le is van írva. Szóval, nem a vágyakozás, nem-nem.

Francba is, milyen egyszerű lenne csak beszélni erről, ha együtt lennénk…!!!

Szóval, én imádok minden figuratív és nonfiguratív művészetet, óriási hatással van rám, le tudom irodalmira – is – fordítani a dolgot magamnak, tehát nincs konfliktus. Hiszen, mind csak egy egy kifejezés ugyan arról, nem?

S itt a vége:

Te, hogy vagy a szavakkal, az eszmékkel, az irodalommal?

Mert ez az, amit tudok – biztos – rólad, - hogy szobrászkodsz. Meg hogy egy tudós lélekbúvár vagy…Majd még erről külön mesélek, olyan is van, minden van…Én viszont írok, - talán ez a szög már kibújóban.

Nem zavar téged egy olyan, mint én? A sok duma.

Hisz én is tudom unni, amit nem értek, hm. De te ugye értesz?

Mert tényleg, itt súlyos dolgok vannak, van, aki kimondottan utálja, ha valaki gondolkodik, illetve állandóan beszél

Érezni kell! - hasban, szívben, zsigerekben, torokban, meg még lejjebb. Az az igazi. A gondolkodó, az pl. lehet gyanús.

Na, ezt kerüljük el, ha lehet. S annak reményében, hogy hamarosan majd nem arról fogunk beszélni, hogy beszélünk. A világ tele van újdonsággal, s azt kéne s együtt is! Mit szólsz? A következőben meg majd folytatom, amit fönt elkezdtem, - arról, hogy mi van itt, meg velem

Jack

hurrikánokat kezdtem üldözni, hogy kijavíthassam, amit tönkretettek. renováltam, újat építettem, mindent, ami épület. lakóháztól a templomig. pénzért. végre haza tudtunk látogatni, megvettük ezt a házat s az ingázások közben elkezdtem átépíteni, hogy majd öregkorunkra....

aztán a család hazaköltözött, én meg jártam a magányos odisszeáimat odakünn, aztán kishazánk elszállt, a nejem beugrott, egy év múlva rákja lett, "hazajött meghalni" én többször próbálam hazaköltözni, hogy kitöltsem a vákuumokat. Folyt, köv.

Nagyon soha nem szerettem ezeket, de néha nem árt az óvatosság. S ilyenek jutnak eszembe. Főleg ezt a didaktikus módszert, jaj.

De két, több mint fél évszázadosnak ismerkedni se könnyű…

Igyekszem minél több témára kitérni,

Úgyhogy csak belevágok –

Mikor valamit nem tudok, s fontos, akkor előfordul, hogy aggódom miatta. Valószínű ez a rendesen burjánzó, de mindig valós és lehetséges variációk között kószáló képzeletem, meg a velem született, már már beteges empatikus érzékenységem miatt. Amúgy tudok teljesen fakír is lenni, - az egész világot nem tudom a hátamra venni, mondván.

Nos, e két ló húzta, furcsán kiélezett és kiéhezett, sajátos dolgokat cipel magával, s ezért, ha megkérhetlek addig, míg meg nem alkotjuk a közös szótárunkat, minden piszlicsáré dolgon ne sértődj meg. S fordítva: a leg kegyetlenebb és nyílt kritikát is szabályosan igénylem, s tudom tolerálni, ha van valami tartalom benne, s nem puszta spekuláción alapul. Ha valaki valamit nem tud, akkor kérdezzen, mielőtt állít, - valahogy így. Innen aztán minden mindenből következik. (amúgy meg velem „híresen mindenről lehet beszélni”)

Az esetek többségében előítéletek un. Bias uralja e tájat. Néhány, enyhe lefojású nekem is van, persze, de óvatos vagyok vele. S rengeteg dologban azt várom el, hogy valaki differenciáljon! S ne klisékkel verje az ember agyát. Ilyen a közhely is, amivel engem ki lehet üldözni a világból. Néha, persze, bizonyos helyzeteken kell az, tudok én beszélgetni bótos eladókkal is, ha kell, a nép fia vagyok én is. Legalább is onnan jövök.

A differenciáláshoz persze a gondolkodás erőfeszítése szükséges, s főleg idős korra megfigyelhető, hogy sokan igyekeznek okosan gazdálkodni az energiáikkal, s amit csak lehet automata kormányra állítani. S büfög belőlük a bugyutaság.

Az érzelmek és az ösztönösség, - ez a másik.

Egyik híresen hírhedt nagy gurum – főleg a barátja az A. Huxley gondolta ezt róla – D.H. Lawrence próféciájának egyike az volt, hogy a normális ember e hármas triumvirátusban működik legjobban, hogy ösztönök, a kellem és az értelem – egyenlő arányban. Erre törekedni.

Rengeteget foglalkoztam pszichológiával, s mintha ott is ugyan az állna. S amúgy is, az idevonatkozó tudományos és szépirodalom a vallás stb. is megszámlálhatatlan példát hoz föl – s most jön a lényeg, - hogy a megérzés, meg a szépérzés, meg sejtés, meg a szív hangja, meg a súgások, meg a tea és kávézacc, - az olyan, mint a sündisznó,’ valahonnan együtt, oszt valahová mén” – még a kisbíró sem tudta, hogy az mi. De mind, mind, mind fontos, s nagyon, persze. De mindegyik valamiféle-fajta elő-tudás, vagy mi.

Mert bizony a szenvedés és következésképp a csavarodott jellem és személyiség a valóság nem megfelelő ismeretén alapszik. Meg a baromság univerzumán, amivel azt védjük. A Védákban, a buddhizmusban, meg minden valamire való bölcseletben ez le is van írva. Szóval, nem a vágyakozás, nem-nem.

Te is Bika vagy, ennek az utóbbi időben megdöbbentő jelentősége lett, mármint a jegyeknek. Nem abszolút – persze.

De bízom benne, hogy két lábaddal a földön állsz, ez jó.

Viszont, s ez az utolsó, van itt még valami.

Egyik legutóbbi, nagy felismerésem úgy szólt, hogy „na, senki itt ne kísérletezgessen, s ha lehet, akkor csak a magad fajtájával". Aztán kiderült, hogy Aniira azért ez sem merev.

Viszont, hogy kinek melyik féltekéje túlsúlyos, sok mindenre utalhat.

A bal és a jobb. Nekem mind a kettő be tud barmulni, cikizik, dögönyözik egymást, s csak néha néha fekszenek össze, mint néha a macskák. A jobbat „őrült" anyámtól, a balt „rendes" apámtól kaptam.

S akkor már nem húzom tovább. Mint a Becket és a Giacometti esetében, hiszen mind a ketten sok mindenben hasonlítottak, de egyben nem. Az egyik irodalmár volt a másik képzőművész.

Nekem két „házasságom" is azon bukott meg, hogy egy verbális, és egy spekulatív ember próbált közeledni. Egy racionális, meg egy ösztönös. S persze, minden idéző jelben!

Francba is, milyen egyszerű lenne csak beszélni erről, ha együtt lennénk…!!!

Szóval, én imádok minden figuratív és nonfiguratív művészetet, óriási hatással van rám, le tudom irodalmira – is – fordítani a dolgot magamnak, tehát nincs konfliktus. Hiszen, mind csak egy egy kifejezés ugyan arról, nem?

S itt a vége: Te, hogy vagy a szavakkal, az eszmékkel, az irodalommal?

Mert ez az, amit tudok – biztos – rólad, - hogy szobrászkodsz. Meg hogy egy tudós lélekbúbár vagy…Majd még erről külön mesélek, olyan is van, minden van…

Én viszont írok, - talán ez a szög már kibújóban.

Nem zavar téged egy olyan, mint én?

A sok duma. Hisz én is tudom unni, amit nem értek, hm. De te ugye értesz?

Mert tényleg, itt súlyos dolgok vannak, van, aki kimondottan utálja, ha valaki gondolkodik, illetve állandóan beszél

Érezni kell! - hasban, szívben, zsigerekben, torokban, meg még lejjebb. Az az igazi. A gondolkodó, az pl. lehet gyanús.

Na, ezt kerüljük el, ha lehet. S annak reményében, hogy hamarosan majd nem arról fogunk beszélni, hogy beszélünk. A világ tele van újdonsággal, s azt kéne s együtt is! Mit szólsz? A következőben meg

majd folytatom, amit fönt elkezdtem, - arról, hogy mi van itt, meg velem

Jack

Napló 2018 meg az emailek

Bemutatkozásom a randivonalon:

Az alábbi lista nem egy követelmény, inkább csak tájékoztató jellegű.
Az ok, amiért keresek valakit, az többek között az alábbi számban is elhangzik:
https://www.youtube../watch?v=cSU3sKHYRwE

Egy valószínűtlen, humán beállítottságú, fiatalos nőt, akinek a közel sem teljes, alábbi lista mond valamit, aki hisz és optimista, akinek ennyi idős korára fontosabbak a benső szellemi, lelki, spirituális értékek, ismeretek, tudás, s akit jobban vonz a "felhők szeszélye, mint a városok unott orma...Akinek a valóság a mítoszban folytatódik, s nem ér véget a krumpli áránál...S íme a lista:

--- Rumi. Done. Blake. Rimbaud. Hölderlin. Trakl. Rilke. F.G.Lorca. Eliot. Pound. D. Thomas. Ginsberg. Corso. Ferlinghetti. Kerouac. Lorand Gaspar. József Attila. Mark Twain. D.H. Lawrence.Steinbeck.J. Joyce. Beckett. Vonnegut. Faulkner. Celine. H. Miller. L. Durrel. Conrad. Golding. Sartre. Solohov. Bulgakov. Losa. Marquez. Tolsztoj, Dosztojevszkij. Frida, Diego. Chirico. Miro, Tanguay. Dali…. Rothko… Miles Davis…Rolling. A. Brown. P. Gabriel. Procol H. … B. Dylan. L. Cohen. Tom Waits. Van Morrison. Gogol Bordelo. Tindersticks, Walkabouts, Midnight Choir, Billie Holiday… Villa Lobos. Harris Alexieu. Chris Rea. D. Banhardt. Beirut. Karaindrou. Edward Sharpie. Dakha Brakha. Orange Blossom. Bertolucci. Trier. R. Blier. Tarkovskij. T. Angelopoulos. Bergmann. N. Chomsky. Pepe Escobar. Carl. Sagan. Deepak Chopra. D. Chalmers. L. Kuhn. S. Hameroff…

Jack bejegyzése, 2018 november 10. 18:21

Szerkesztés | Törlés

Ki gyötör így? A Szeretet.
Furcsa Név - ez fog kínba minket,
Mert az ő keze szövi ezt
A tűztől tűrhetetlen inget.
Ne is reméld, hogy leveted -
Ha élsz, lélegzel, ez az ára:
A lángra juthatsz, vagy a lángra.

T.S. Eliot

Jack bejegyzése, 2018 augusztus 13. 05:22

nem tudom ki mire vár, én két szék közül egy nőre.

Egy angyallal térek nyugovóra levél g. Zsuzsának

I lay down with a Angel

Igen, veled fekszem, veled kelek. S egy angyal őrködik felettem.
Nem vártalak, engem így nem szoktak sehol se várni
S ahogy ott pont az az őszi napsugárból előtűntél
Az maga volt a varázslat.
Még most is káprázik a szemem tőle.

Amúgy is, mindig mikor átnéztem rád,
Ahogy mellettem jöttél,
Szinte belém hasított az ez érzés, egy angyal lépdel mellettem.
Egy angyal beszél hozzám.
Egy angyal tekintetében lebegek.
Súlytalanul, mint egy őszi felleg
A kék egekben.
S ezek nemcsak formai dolgok
Hanem a mindent átölelő női intelligenciád
Kellemed, ahogy figyelsz rám,
Ahogy zsarnokságom követed,
Ahogy bedőlsz és kitartasz a sivító
Kanyarokban
Emelkedőkön és lejtőkön
A szellem kaptatóin
S ahogy, mint a gyöngyöző
Könnyű habok csilingel
A nevetésed nyugtalan
Töprengéseimen
Fürkészi szemed a világ
Előrángatott bajait,
Meg a kettőnk hieroglifáját.
Születek
Nővök
Erősödők
Általad
Te édes.

Jack
szept. 26., Sze 22:10 (10 órája)
címzett: Zsuzsanna

most "ültem el"

igen, gondolkoztam a dolgon, valami beidegzés lehet, mikor már felsrófolva voltak a dolgok, akkor az én baráti körömben az volt a szokás, - egy film, egy könyv, egy téma, valami intellektuális felvetés után, hogy valamit kellett, illett, muszáj volt mondani. aki nem mondott, az nyilvánosan és nyíltan megkapta a magáét.

ez volt az első alkalom, hogy a könyvről meséltem, abból idéztem. s ugye megérted, hogy nekem ez fontos. s valószínű a tudatom mélyén vártam valami reakciót. de ugye tőled ezt nem kéne. s akkor csak szomorú lettem. s össze is kevertem dolgokat, mert máshonnan feszegettelek, amit megint nem kellett volna, s mondtam is közben, hogy szeretlek, mert ez így igaz.

szóval, én mindent akarok tőled, mindenemnek akarlak, meg ilyen zanzák. három nap után. szóval, jó nagy marha vagyok.

s elnézést, nem veled volt a baj, velem. aranyos voltál velem, s közben jól is esett. csak hát az agyam, az nem hagyott békén. de majd próbálom helyre tenni.

puszik neked

Zsuzsanna
szept. 26., Sze 23:01 (9 órája)
...

tudod én nem úgy gondolkodom, mint a baráti köröd vagy mint mások, és nagyon sok szokás, hmm....:)

amit viszont igyekszem követni az a távol-keleti gondolkodás mód, ha tudatos vagyok nem minősítek, egyébként az egyik legnagyobb hiba... mármint a minősítés, a mások megítélése, a másik ember produktumának megítélése, Shri Mataji mindig felháborodott a kritikusokon

persze a véleményemet elmondhatom, ha valaki kéri, de akkor is igyekszem alaposan megfontolni, meggondolni, már ha magamnál vagyok:)

egyébként nálad olvastál a könyvedből -tehát nem ez volt az első- és rá is kérdeztél, hogy hogy tetszett, emlékszel a Mester utcai elvesztésed, mondtam, hogy briliáns gondolataid vannak és a második része, mikor elkezdtél mesélni a házakról, mikor olyan szürreálissá vált az egész, nagyon tetszett, plusz a vízen úszó fadarabos hasonlat, olyan, mint a kézen az ér, figyelek ám! De ma valahogy olyan érzésem volt, hogy kötelező minősítenem, falhoz állítasz...

és ha nekem valami nem tetszik, akkor azt hogyan reagálnád le?

Darling, most egy kicsit bepillanthattál p.zs.-be, csak reménykedem abban, hogy többségében tetszeni fog, amit látsz, nekem tetszik az a kicsit túlfűtött férfi, akit látok, örömeivel, bánataival, csalódásaival és a fantasztikus intellektusával.

Ölellek/ölelnélek:)

Jack
8:35 (2 perce)
címzett: Zsuzsanna

persze, igazad van, de azok a felolvasások csak inkább csak, mint kisebb érdekességek voltak, de még egyszer igazad van.

az a tegnapi dolog az nekem valahogy, valamiért más, speciális volt ott nálad. mintha kettős tükörben is néznénk?

a minősítésre muszáj reagálnom, s nem is finoman. lehet én lökött vagyok, de én kimondottan szeretem, ha :

minősítenek!!!

- kicikiznek

lecikiznek és lekurváznak
és belekötnek és sértegetnek
és pocskondiáznak, és fikáznak
és leszarnak
és péppé és ronggyá és laposra
vernek, ha csak egy ici-pici igazság is van abban,
mert nekem nem okoz egy hangyafasznyi örömet
se az önnön nárcizmusom,
nem aggódom halálra magam az egomért,
mert halálmegvető bátorsággal elfogadom, amin
nem tudok magamon változtatni
úgyhogy kimondottan kérem
igénylem
követelem a rohadt életbe,
s főleg tőled, hogy mondja már meg hogy mi a bánatos ...akármi nem stimmel velem
oké???!

https://www.youtube../watch?v=fuG1mhwpLzc

levélke ildinek – hangfelvétel alapján:

az eredeti:

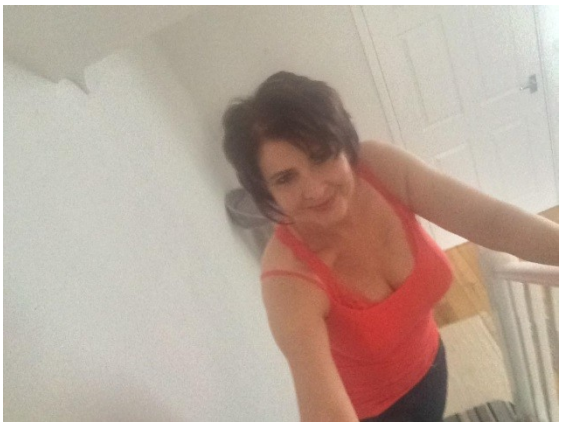

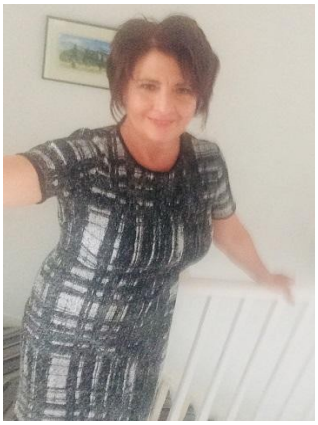

IDEFIGYELJ TE GYÖNGYHÁZ DÍSZÍTÉSŰ SZÍNPOMPÁS HALACSKA

el tudom képzelni ahogy
magad köré csődítetted
kelet és nyugat összes…kérőjét
…ott tolonganak…alant, és a
Várad ostromolják…
Micsoda harc lehet
Micsoda dagonya…
Elképzelem…

Hogy hány szem elől
És kézből kisurrantál…
És elsiklottál s csak
Próbálom elképzelni
Milyen kleopátrai köntösre
…szeretnéd kicserélni
Krumpli árus kezeslábasod
És törökbálinti szépségszalon
Tádzs Mahalod
..el tudom képzelni a

Tetemhegyet, amin
Én is csak pislogok
Hogy a daliás férfi és
A bájos, - netán bájolgó
S netán bájos nő,- nők!
Légiója hever lábaidnál
Már, …, s ki tudja, vajon…
Mi jár a fejedben…
Üzlet, nemzetközi
Kellem - Kereskedelem ?

Előttem a kultúra nagy
Tablóját állítottad föl
…bele is tört a fogam
A mézes falatba…
Hiszen bájos mosolyod
Mindenki szívet oly
könnyen nyitogatja

s nyilván ott vergődnek a hősi
halott szívek
harci sátrodból erre a

csatamezőre látni s nehéz elképzelni
vajon milyen palotára is vágyik
az én világhódító női nagy Sándorom
Dzsingisz khánom, napóleonom
…milyen tengerre néző
Arborétumra, függőkertre vagy
Alpesi csúcsok közt megbúvó
Virágoskertre?

Te szín váltó delfin –
Vajon melyik Dárius király
Szeretnéd – aki
Adjon, aki csodáljon
Aki kényeztessen vagy
Aki értsen és szeressen?

Ildiko F
okt. 3., Sze 22:11 (18 órája)
...

Hat... ez csodalatos es néhol célba is talál...na, igen megtisztelő, felemelő es megható

De bántani soha sem állt szándékomban kedves Jack😊

Azt híresztelek, hogy férfi a not sohasem fogház igazan megérteni es bizonyara visszafele is igaz, de talán nem is ez a cél- hanem az önzetlen, mely es igaz szeretet a lényeg, mely egyszerűen csak Boldoggá teszi mindkét felet

Vagy tévedek????

Sent from my iPhone

Jack
okt. 3., Sze 23:50 (17 órája)
címzett: Ildiko

köszönöm a választ, s igazán örülök, hogy érted.
(furcsa, ahogy magasodsz, mintha nem is emlékeznél rám.)

mindegy, ahogy céloztam rá, biztos sokan vannak..., nem könnyű mindenkire emlékezni...

amúgy meg.

miután ilyen szépen megosztottuk egymás közt a világot, s hogy ennyire különbözünk, a másik félbe kell legyen mindkettőből, de szándék és elkötelezettség is fontos legyen, s például tudjam szeretni , amit a másik szeret. úgy vélem, hogy ennyi idős korban illik már tudni, hogy az életet a szeretet köré kellene építeni, s nem fordítva. de sajnos emberek boldogtalanul élnek és halnak, mert ezt nem tudják, s nem értik.

úgy emlékszem, majd mindent levelemben szóltam is erről.

Ildiko F
7:16 (9 órája)
...

Mindenre részleteiben emlékszem kedves Jack es nem magáztalak, csak próbáltam általánosítani néhol,

Emlékszem a folyamatra es arra is, miért hiúsult meg az első találkánk. Az en koromban es főleg tapasztalataimmal, mar nem rohanok sehova es semmibe... egy kávé, beszélgetés nem volt elegendő számodra, Te egyből mindent akartál, es itt volt a nézeteltérés, amiben képtelenek voltunk megalkudni- itt buktunk el

Semmi értelme "ludast" keresni szerintem, ez igy alakult

Továbbra is keresem az utat visszafele es a célom, Magyarország, de lehet, hogy az út hosszabb es kanyargósabb kell legyen, mint amit szeretnek? Nem tudom, meg nem találtam meg a helyes irányt, meg kutatom...

Azt viszont tudom, hogy a megoldás nem egy pedikűrös munkakörben rejlik, de mivel van kozmetikusi - sminkes végzettségem, ez egyfele lehetőséget rejt magában, viszont egyelőre a biztosat a bizonytalanért ilyen formában nem adom föl

A lépcsőt fokonkent akarom meghódítani es nem galoppozva, mert mar nem engedhetem meg magamnak azt, hogy megbotolva, visszaguruljak a melybe...

Remélem ezt is megérted, az en szempontomat is- talán???

Sent from my iPhone

Magyarázó levél ildinek

Félreértés, félreértés, félreértés, ez jut elsőre
eszembe. Meg hogy a kapcsolatunk milyen szépen kezdődött, de az első alkalommal, mikor próbáltam valami gyakorlati megoldást találni a dolog valahogy félrecsúszott, s ez a tüske (szálka?) azóta is ott van. Ezért kezdeném ezzel.

Én pont fordítva látom, mint ami a válaszaidból sugárzik. S lehet az én előadásommal, vagy valami a metakommunikációval van baj, nem tudom, de erre tippelek. De még ehhez is muszáj kicsit kikerekítenem a képet, mert másképp csonka lenne. Szóval én teljes és tiszta szívvel és minden tudásomat és tapasztalatomat latba vetve álltam a dologhoz. S mindezt azért, amiért Aniira tetszel. S ehhez is kell valamit hozzáfűzőm. Így, egyszerűen, s nem költőien, mert úgy már többször megtettem, de az lehet félreérthető, vagy valaki azt gondolhatja, hogy gyerekes, komolytalan, szép-szép, de „abból nem lehet megélni”. Szóval, a kinézeted, ó istenem, persze!, nagyon, de nem csak az, ha-

nem a személyeddel együtt. A tekinteted, a kedves és huncut mosolyod, az egész lányos asszonyos testtartásod, - főleg az elején előbúvó női besimulásod, ahogy ugrasz, se segítesz, és együttműködsz, és minden, amit tudok rólad, és amit magadról mondtál. A szemed, a szád, az arcod – és főleg!, egy darabig az alkatod nem is láttam, de utána attól aztán tényleg a padlóra mentem…, de sorolom tovább: a látszólag hasonló sorsunk, a megpróbáltatásokból leszűrt hasonló tapasztalatok, s a végén a vélhető személyiséged. Mert pl. ahogy a bikás-halas képre reagáltál, abban én úgy éreztem, hogy nagyon együtt voltunk. Úgy éreztem, hogy mindenen túl még valami vidám, cinkosság, játékosság, és humorérzék is van, ami – szerintem – mindig valaki fejlettebb intelligenciájára utal. Hogy képes a nagyobb valóságot is érzékelni, és érteni, s ahogy mondani szoktam az nem ér véget a paradicsom (krumpli) áránál! S igen, ahogy ezzel kezdted az a zseniális önirónia, - már az is feléd terelt.

S akkor most had mondjak pár dolgot magamról is. Én is mint te, valahonnan kívülről, de épp úgy rácsodálkozva és gyermeki tisztelettel néztem a szebbre, jóra a kultúrára. Tehát ez valami alkati dolog nálad is, nálam is. A családi és anyagi bonyodalmak terén nekem is bőven van tapasztalatom, ami ugye mindig fontos, hogy ne kibizcként ítélkezzünk valaki viselt dolgairól. Én Amerikából hatszor szándékoztam hazaköltözni, háromszor pedig meg is tettem, - teljesen felszámolva kint mindent, teljesen élőről kezdtem itthon mindent, aztán fog vicsorgatva és rettegve visszamentem, s

kint kezdtem újra elölről. S onnan, ötezer kilométerről ez egy kicsit nehezebb is volt, mit mondjak. S millió dolog történt, amit ma

másképp csinálnék, tanulva a hibákból. De tök hülye így se voltam, mert minden alkalommal megcsináltam. S had tegyem hozzá, hogy

mindezt nem kalandvágyból és könnyelműen, hanem mert a sors ezt kívánta.

Nos, talán ez már elég, hogy felidézzem, mit is javasoltam neked akkor.

Amennyire csak lehet igyekztem besimulni a helyzetbe, s főleg rád koncentrálva azzal törődni, hogy neked jó legyen, s lehetőleg a hajad szála se görbüljön meg.

S mindjárt had szögezzem le a lényegét. ÉN NEM PEDIKŰRÖS SZAKMÁRA GONDOLTAM! Egyáltalán nem, sőt. Tökéletesen értve honnan jössz, egy átfogó dolog járt a fejemben. Nem véletlenül emlegetem Törökbálintot. Azt javasoltam, hogy kocsival lehozlak ide, hogy körül nézhess. Éééééés, csak úgy mellékesen!!!!, még egy úgynevezett szakmabelivel is lehet kicsit beszélni, hogy ezzel kapcsolatban mi errefelé az újság. Valakit, akit személyesen ismerek, akiben megbízok s tudom, hogy egy őszinte és jó ember. De most kicsit visszazummolnék a nagyobb képre, arra, amit akkor is próbáltam felrajzolni.

Tehát, itt egy pár órás, fél, vagy egy napos kitérőről lett volna szó, ami szerintem megérte volna. Itt, a Balatonon, nyáron többen vannak, mint Pesten bár mikor. S sok-sok ember ismerek, mindenféle szakmából, területről, aki nyolc-kilenc hónap alatt rendesen megszedi magát, és a hátralevő időt külföldi utazásokon, vagy az itthoni dorbézolásban tölti. S mindenhez még valami hozzátartozott.

Először is mindenemet felajánltam, amit persze, nem muszáj teljesen elfogadni, ha valaki olyan. Vagy biztonsági okból, de se a lejövéssel, se ezzel semmi veszteni való nincs. Nyolc kilométerre a tótól itt van egy sokszobás ház, gyönyörű helyen, teljesen berendezve, plusz van Anii jövedelmem, amiből mind a ketten bőségesen meg tudunk élni.(Egy példa: én egy boltban már régen nem azt nézem, hogy menyibe kerül, hanem hogy milyen jó, milyen finom, milyen tápláló vagy egészséges.)

De oké, mondtad, hogy neked szükséged lenne a saját egzisztenciádra, s ezt tökéletesen lehet érteni. Szóval én nem valami vagy-vagy, hanem egy is-is dolgot javasoltam.

S hát természetesen mindezt az utánra, mikor már megismertük egymást, s úgy döntünk, közösen, hogy lehet és érdemes. Biztonsági tartalék, úgy is mondhatnánk. Mert – megint csak, ha kijövünk egymással, - akkor az első perctől fogva van hol lakni, van mit enni, arra egy fillért se muszáj költeni, s baj esetére is lehet megoldást találni.

Nem tudom, hogy az igencsak általános bemutatkozásod alapján, meg amit később közöltél ki milyen megoldással –javaslattal tudott előállni.

But I Tried my best.

Amúgy meg mindenben lehet találni szálkát, ha valaki azt akar. The perfekt fitting is only in fairy tales.

S ami egy furcsa paradoxon itt, hogy mikor én a te biztonságodat helyeztem abszolút előtérbe, te ezt valamiféle könnyelműségnek?, - vetted.

Mindegy, fájó szívvel, de feladtam s azt kívántam neked, hogy sikerüljön egy jó, egy jobb megoldást találni. De látom, szávaidból is kiderül, hogy ez nem olyan egyszerű.

S akkor már csak egy dolog marad.

Ami az én szemem előtt lebegett az ez:

Valahogy, mert Aniira közelinek éreztelek, elképzeltem, hogy mi milyen boldogok lehetnénk együtt. Egymást kiegészítő alkat, gondolat és érzelem világ, s hogy főleg, hogy azzal, a lehetőséggel párosítva, ami nekem itt van, ki tudnánk keveredni az egzisztenciális hálóból, ami miatt az ember nem képes szabad lenni. Szabadon, jönni, menni, szabadon gondolkozni, szabadon szeretni a világot, meg egymást.

A tétovázásodtól kicsit megroggyant most ez a kép, de nem dőlt össze. Te nem tudod, hogy az utóbbi tíz évben én micsoda erőfeszítéseket tettem, hogy találjak valakit, mint te. De értem én, hogy ennek a dolognak kölcsönösnek kell lennie. S ha például te mondjuk, további biztosítékokat akarsz, mert erre teszed a fő hangsúly, nem az a legfontosabb, hogy kivel, hanem hogy miből, meg hol, - akkor nem ugyan abban a malomban őrlünk. Senkit nem lehet és szabad megerőszakolni. Az is lehet, hogy valami más dolog miatt nem tetszem, csak tapintatos vagy. De ez is mindegy, a lényegen nem változtat.

Nem tudom mire volt jó, amit itt írtam, de talán mindkettőknek segít a megértésben.

S minden esetre nekem nagyon fontos, hogy boldog legyél.

Úgy látszik semmi nem képes eloszlatni a varázslatot, amit bennem keltettél.

Jack

Okt. 4. Búcsúlevél Ildinek Liverpoolba

én huszonhat évet húztam le, kisebb-nagyobb szünetekkel. pedig onnan még csak nem is lehetett csak úgy hazaugrálni. mintha a világvége száműzetés lett volna, önként gulág, ahogy én hívtam. nehéz munka, s egyedül. s hát az élet minőségének megszerzése utáni vágy hajtott, nagyobb ablak, nagyobb megértés. és soha nem bántam meg, soha. jobb életem lett, jobb ember lettem, s olyan nagyon anyagilag sem jártam rosszul, hiszen a becsületes utat jártam s teljesen tiszta a lelkiismeretem. soha nem kaptam egy fillért se senkitől, s ennek ellenére a gyerekeimet kiiskoláztattam, van egy hatalmas, feldolgozás

alatt álló ismeret anyagom, s egy házam, amire mindig vágytam,- ez elég is.

sajnos a társam kidőlt mellőlem, meghalt rákban. ezt a hiányt szerettem volna pótolni. az utóbbi tizenkét évben számtalan, több tucat lehetőséget próbáltam, hiába. volt benne ez is az is, volt benne minden, csak igazi nem. egy vicc, egy kabaré meg bullshit. sajnos az itt szabadon maradt emberekkel baj van, nekem legalább is. egy szűk, kicsinyes és anyagias világban élnek. a nem magyarokkal, meg az a baj, hogy nem azok. szóval sehogy se jó.

s úgy látom, hogy ez mostanra már így is veszett. azt legalább elmondhatom, hogy megpróbáltam...

neked pedig sok szerencsét kívánok, isten veled.

Október 4. S akkor egyszer csak hívott a Róza.

S hát mindenféle bullshittel jött elő, hogy napok óta miért nem hívott. Az emailre sem válaszolt. De az a helyzet, hogy nem érdekel. Lesz, ami lesz alapon.

https://www.youtube../watch?v=kprl0CECykA

As an anthropologist for me it fascinating to see and hear the similarities of the Sami traditions compared to most Native American traditions and spiritual beliefs. Even the sound of the Sami language and style of singing is extremely similar. It is truly mind-blowing to think that perhaps many of the shamanic traditions that crossed from Eurasian Siberia across the land bridge into North America (and downward into Central and South America) may have also spread Westward via Russia and into the Scandinavian lands. Likewise similar traditions traveled South into Mongolia, Tajikistan, Kazakhstan, Uzbekistan, etc... in which despite being overtaken by Christianity, Islam, and Buddhism, a few scattered remnants of these shamanic traditions still survive in the " 'stans" and in areas of Hungary and Bulgaria. Nobody truly knows how ancient these traditions are, but certainly they far predate the Judeo-Christian/Islamic religions as well as likely predate Buddhism and the Hindu religion. Whatever the case....in this masterpiece.... this Sami woman is like a Shaman raising the souls of the dead. Truly chilling and awe-inspiring. She sings with some serious mojo. I just wish that she wouldn't water it down with all the "funk" and 'jazz" modern styles and instead keep it more rooted in the traditional styles, but enhanced with synths and other instruments. Sometimes as in this song, she does it perfectly, but other times.... it gets lost despite her amazing voice.

Példa, ami egy látszólag jelentéktelen téma kibontásakor keletkezett fejleményt mutatja...

Tarló,

A vidéki őstarackosban kanyargó, homokkal teli gyalogösvényeken biciklivel , meg a learatott gabonaföld után ottmaradt tarackoson mezítláb menekülni, ez mind olyan képességeket igényel, amit többnyire csak faluhelyen tud egy gyerekek elsajátítani. S ugye nem kell bizonygatni, hogy ezek milyen hatalmas mértében hozzájárulnak egy kölyök sajátosságérzékének kifejlődéséhez. De van ebben morális tanulság is, mikor azt lehet tanulni, hogy a gyümölcs lopás se teljesen ártatlan tevékenység, a lopakodó tulajdonos fenevadját is meg kell tanulni észlelni. S akkor most eláruljuk, hogy tarlón mezítláb, csak csoszogva lehet futni, ami a legádázabb sportmellényeknél is nehezebb. Az ilyen biciklizéshez meg óriási összpontosítás kifejlesztése szükséges, ha nem akar valaki a széleken fennakadó pedál miatt egy akácfa ágán, vagy egy szúrós szamárkóró bokorba vágódni, mikor is a már említett fenevad utoléri, s a magyar folklór válogatás nélküli okádása közepette ütlegeli. Szóval, nagyon figyelni kell, de szemben a mai gyereknek gyártott virtuális művilág üres lötyögésével szemben, ebben a valóságos kalandparkban, ezek az izgalmak, az emlékezet gyémántjaivá nehezülnek, mint egyszer régen, a jó könyvek.

Levelezés Annával, Fehérvár, gépészmérnök?

Szia.

Látom, ez nem lesz egy babapiskóta dolog.

Végül is, a világ nem egyszerű, még ha sokan meg is próbálják lenyomni.

Őszintén megmondom, még nővel nem találkoztam, aki így leveszi – kétszer is, s ismeretlen területen a sisakját, és kitárulkozik. Eddig ezt én szoktam tenni, s mindig is azt gondoltam, hogy ehhez vagy hülyének, vagy nagyon bátornak, és akár titokban is, - erősnek kell lenni.

Nem tudom mi lesz ebből, de innentől fogva a fenti dolog valahogy kötelez, s mondok én is valamit. Aztán majd meglátjuk, mi jön ki ebből.

Kezdem az email címmel:

Jack – mit takar az email cím?

Próbálok röviden-tömören válaszolni: a „Jack” egy kis magyarországi kitérő régészeti maradványa, mikor a külföldöt magyarra, az idealistát materialistára, az esszenciálist bármely fát megmunkáló egzisztenciálisra váltottam, s hasznos volt egy erre utaló cégnév. Mint fontos tapasztalat beépült, mint önreklám elévült, de sok minden mégis arra épült.

De mondhatnám, hogy favágó, ács, asztalos, meg pár csiribiri akármi, de inkább ipari, mint művészi.

Az máshol van.

Nos, amolyan spatuális dolgom csak annyi van, amennyit hosszú évek kemény megpróbáltatásai után megtanultam. Egyébként van sok jó ilyen olyan jó tulajdonságom, de ebből egyetlen dolog emelkedik ki, az pedig verbális. A szavakkal bűvészkedni. Nyolc éves korom óta tudom, hogy tudok írni, tizenhat óta, hogy író akarok lenni, hatvan egy éves koromig készültem, - mellékesen, áttételesen, titokban élményeket gyűjtöttem, jegyzeteltem, érleltem, vártam, dolgoztam ezért, akkor leültem végre, s nekiálltam. Mióta az eszemet tudom, tudtam mit akarok, de csak nemrég jött el az ideje. Viszont a Jóisten adott bőven élményanyagot, mert ezt kértem. Valószínű sok-sok ember megszakadna tőle, Aniit. Hatvan valahány helyen laktam, dolgoztam. Kb. lett olyan húsz szakmám, a népművelőtől az építési vállalkozóig, itthon, meg Amerikába is. Huszonhat évig a hurrikánokat hajkurásztam, s amit tönkretettek, azt igyekeztem kijavítani. Mint ami most is Floridába felfordulást csinált.

Szóval, művészeti szempontból jó életem volt, de tele mindenféle drámával, bonyodalommal. Pl. a nejem, akivel harminc öt évig együtt készülődtünk egyszer csak rákos lett, minden tekintetben tönkrement, s én tízen valahány éve hiába keresgélek egy másik nőt. S hát itt is keletkezett némi tanulság.

Anyagi értelemben nem gazdagodtam meg, nem is akartam, de, amúgy meg bőven több mindenem van, mint ami kell. Viszont szellemiekben multimilliomos vagyok, az biztos. Egy nagy és idillikus parasztházban lakom, csönd, béke, nyugalom, tökéletes a több kötetes regényes életrajzom megírásához, csak egy nő, egy társ hiányzik.

.

Üzenet elküldve.

Üzenet megtekintése

289/3.

kapanélküli versolvasó örökmozgó - kis kiegészítések

V

x

Jack

19:32 (4 órája)

címzett: Anna

azért, valami felnőttes - nem csúszdás, nyelvkidugós, de korhű képpel is tudnál szolgálni?

azért persze aranyos vagy, meg talpraesett, s remélhetőleg ez nem egy hátrány. azért csak sikerült egy motivációs akármit összedobnod, nincs vele semmi baj, én szeretem, ha valakinek van ilyenje. legalább "esze" van.

az életem felében én nem ficánkoltam, hanem dolgoztam, ma meg már inkább alkotásnak hívnám. mert hogy nem pénzért, hanem elhivatottságból, - segíteni kell másoknak.

úgyhogy, ha akarod, elbukfencezhetsz itt köröttem, néha lehet én is felüdülendő beszállok, csakhogy a kecskének meg a káposztának is jó legyen. illetve, nagyon-nagyon szívesen látlak mindenféle szellemi piruettezésben, kötéltáncban, hullahoppban, tűzkarikán átugrálósban, elképzelésidben, kitalálósban, megszerkesztősben, mindenben, ami a kifejezést segíti, gazdagítja.

sajnos az írás viszont egy benti dolog, próbáltam egy nyakamba akasztott laptoppal az Agorán sétálgatva, de valamit mindig eltérített, valamiben, vagy valakiben folyton hanyatt vagy hasra estem.

na most kicsit várunk, hogy kel a tésztánk.

Anna K
Melléklet
22:03 (1 órája)
...

Itt kezdem, halmozva az élvezeteket. A mai napom kimerítő volt. Szűkszavú voltam, mert amikor megláttam a mail-en, hogy levél érkezett, nem hittem a szememnek. Levél nekem? - Ki merészelt? Olvasta a lapomat, netán a naplómat? És olvasta!

Hulla fáradtan jöttem haza a Slusszi barátnőm által kikényszerített un. üzleti megbeszélésről.

Az előadó befektetésről hablatyolt. Bitcoin-ról (virtuális pénz) beszélt, arany fedezetről, és sorolhatnám. A vénasszonyok tátott szájjal hallgatták, engem megkért a barátnőm, hogy széles szalaggal ragasszam le a számat. Nem sikerült a csend.

Amikor a diplomámat megszereztem, egy automata forgácsoló üzemben kezdtem, egy-szál nőként dolgozni. Addig nem is volt baj, míg a főmérnök fel nem fedezett a mini szoknyában és tűsarkú cipőben. Kiemelt, én pedig megszöktem a mérnökirodáról. Számítógép programozást tanultam, eleinte csak adatfeldolgozó programokat írtam. Aztán jött a csoda. A fejlesztésre kerültem és már 78-ban CADCAM rendszereket terveztünk és programoztunk. A rendszerváltozásig jó sorom volt, élveztem a munkát, a kihívásokat,, de itt a "karrier" 92-ben megszakadt. A VIDEOTON-t átjátszották a Szélesnek, én pedig munkanélküliként elvégeztem a külkert. Szóval tanultam tőzsdézni.

Ezért aztán kérdéseket tettem fel, amire az előadó nem tudott válaszolni. Lövése nem volt arról, hogy a FED micsoda, a csődjéről beszélt, én pedig felálltam és eljöttem.

De elszomorított, hogy hány szerencsétlen embert húznak csőbe.

Megírtam levelem, megettem a tegnapi maradékot, amit a vendégem nem vitt már el (az unokaöcsim járt nálam Svájcból jött haza, és a tegnap az egész délutánt elbeszélgettük.

Le akartam feküdni, hogy kiheverjem a délelőttöt, de Jutka barátnőm megjött a kemo-ról. Ilyenkor mindig átmegyek, mert kell, hogy erőt kapjon, akarjon élni.

Visszatérve Slusszi telefonált, összevesztünk, de majd megbékél, hiszen vasárnap táncolni megyünk a vénasszony klubba.

Küldök fényképet. Slusszival a tökfesztiválon voltunk az Őrségben. Ott készült. ez a legfrissebb, Nem nyújtom ki a nyelvem, és fel is vagyok öltözve. Igaz cipőt nem tudtam a lábamra húzni, mert még mindig dagadt az eltörött ujjam.

Bukfencezni tudok, ha kilazítom (az utóbbi időben nem törekedtem rá) a combjaimat, akkor spárgázni is tudok (remélem), a fej-zsugor átbillenés nem megy, mert az a gimiben sem ment, amikor még iskolai szinten versenyeztem. Tudtam a felemás korláton és a gyűrűn is gyakorlatozni, de régen nem próbáltam ilyen figurákat.

Kel a tészta? - Nekem a jövő héten nyújtott rétest kell sütnöm. Azt is régen csináltam már. És még mennyi mindent.

A második képet sajna elszúrtam. Levágtam róla Lajost (Batthyány - a vértanú), és rosszul mentettem. Elveszett a Lajos, de ezt majd Kata újra küldi.

2 melléklet

Levelezés évával- az utazó

Nos, teljesen ártatlanul sikerült egy régi sebet feltépned. Van benne jó is, rossz is. Kicsit bonyolult a helyzet, úgyhogy nem is tudom hol kezdjem. Nagy naivan azt képzeltem, hogy ez a téma már le van zárva, - hát nincs. S ugye én is abba a korba érkeztem, hogy ha nem tisztázok dolgokat, akkor előfordulhat, hogy hülyén halok meg – ahogy ezt mifelénk itt kishazánkban mondják.

Nos, ha van türelmed, akkor belevágok. Ha nincs, akkor egyszerűen dobd ki a szemétkosárba, s felejtsük el.

Csak valahogy Aniira paradox az egész.

Próbálom amilyen röviden és tömören csak lehet.

Szegény álmodozó gyerekként elvágyódtam onnan, s a könyvekbe, versekbe, filmekbe menekültem. S hamar meg is találtam az étket hozzá. Dékány András tengeri könyvei, a Verne Gyuláé, hajjaj. Tíz éves lehettem, mikor skarláttal kőházba kerültem, s anyám a Tizenöt éves kapitány hozta nekem olvasni. Hát, „nagy hiba volt" . Innentől kezdve ugyanis hajóskapitány akartam lenni. Aztán jött a Baudelaire Utazása, a Rimbaud Részeg hajója, a Conrad és a Melville könyvei, meg a Drága John c. svéd film egy világot járó hajótulajdonosról, aki hol itt, hol ott bukkan föl és teljesen szabadon elbabázgat az ottani hölgyekkel. Aztán jött a Jack London, meg a Kerouac Utonja, meg az afrikai vadásztörténetek, meg a Graham Green, meg a többi, meg a többi. S hát, az ember „mindent akart látni, s én főleg kettőt, - Amerikát, meg a trópusokat. Nem ezért, de a végén azért csak az lett, hogy az eredeti terv helyett- nem a Dél-kínai tengerre, hanem Amerikába mentünk, - disszidáltunk. Aztán kezembe került az Egy barbár Indiában, meg a Michael Wood Legacy-jának az Empire of the Spirit c. Indiáról szóló filmje, s onnantól fogva már csak oda vágytam. Mert, - szerintem, az az egyetlen nagy civilizáció, Kínán kívül, ami igazán más. S abszolút nem érdekelnek a delhi utcáin kóboroló tehenek rémhistóriái. Ismerem.

Aki csak azt látja, az ne menjen. Szóval, néha úgy tűnt, hogy uccu, összejönnek a dolgok a nagy útra, de aztán mindig az derült ki, hogy nincs kivel.

Ezen kívül persze itt van délen ez a mediterrán világ, az én nagy szerelmem Görögország, Olaszország, ahol már kicsit volt szerencsém: Olaszban hat hónapig „életünk". Aztán volt egy olyan, hogy egy lakókocsival húzni egy hajót, szép lassan poroszkálva, s felfedezni vizetföldet. Alaszkától a Tűzföldig, Oslotól Lisszabonig, Gibraltártól Vlagyivosztokig. Meg Amerikában a csodás tájak, ennek egyszer egy nagy öreg busszal neki is vágtam…De aztán mégiscsak hazajöttem, a már így is elég kalandos életem megírni. Hatvan valahány helyen laktam, s hogy az a „macska azért bent is fogjon már egeret".

A lényeg, hogy India maradt.

Egyedül meg valahogy nem megy. Nemrég egy világcsavargó hippi csapatnak a balatonőszödi strandon elpanaszkodtam a világfájdalmam, miszerint hiába vágyom oda Indiába, soha nem érek el. Megkérdezték mi a baj?

S elkezdtem sorolni: a család, a pénz, valaki beteg, s egy darabig hallgatták, majd a fejemre böktek, s azt mondták, azzal van a baj. A pár száz dolláros repülőjegyet kivéve mindjárt elintézik, hogy tudjak menni.

S akkor se mentem. Akkor se volt kivel.

„kint is bent is nem foghat a macska egyszerre egeret". Azóta ez a József Attila mondás lett a fáklyám, s erről az ősi dilemmáról akar

szólni majd a könyvem is. Egzisztenciát teremteni, pénzt keresni, utazni, na meg a benső értékekkel törődni egyszerre, az egy alapvető ellentmondás. De, valamennyire lehet, valamilyen kompromisszum mégiscsak létezik, létezhet, s az biztos, hogy én megpróbáltam! Becsületesen, s onnan, ahonnan én jövök, ennyire futotta.

Sok minden jó lett volna, Párizs, hogy mást ne mondjak, amire egyszer pár órát sikerült „faszolnom", mert hogy csak Anii jutott…Egy szégyen.

Nos, nem húzom tovább. Még sokat tudnék mesélni, de most csak Aniit, hogy ha még nem voltál Indiában, s ha nem túl drága, akkor arra még az utoljára beneveznék. S mindegy mikor, de minél előbb, annál jobb.

Ha nem, hát nem, talán majd a következő életben ott ébredek, remélem.

Szia Jack!

India igen. Ne kelljen hosszú levelem végéig rágni a körmöd:-))))

Ha az aranyháromszögre gondolsz az eddigi legjobb ár félpanzióval kb. így áll össze:224000.- + reptéri illeték 88000.- +vízumdíj 24000.- =336000.- Van még baleset, egészségbiztosítás napi 450.-. Az út 9 napos Fehérvár travel március hóban. 4 csillagos hotelek. Kiváló utazási iroda. Nem megy csődbe, sőt még jó, ha lesz hely.

Amennyiben nagyobb útra gondoltál 500-700ezerig van az ár.

Ezt az utat megnézheted a www.fehervartravel.hu oldalon. Az 57.-ik oldalon találod. Nekem prospektusban megvan, ha nem találod bocsánatom és átküldöm:-)))) Időjárást nem néztem még, de jó lehet, mert március 10-18-ig azé a legdrágább ár. Van januári és februári is./12 ezerrel olcsóbb./

Egy biztos a gyerekeim ki fognak akadni, -ő dolguk-mert a kosz miatt Indiát, Braziliát lefújták nekem.

Egyértelműen örülök neked. Életigenlő, jókedvű ember vagyok. Imádok valami jóra várni, és az utazás az. Emberi értékeink és elvárásaink is közel állnak egymáshoz. Végre egy ember, aki tudja a magyar helyesírást. Bőrömből tudnék kiugrani

a súlyos hibák miatt.

Utazásaim. Amerika Nyugati part San Franciscotól-Las Vegasig. Hatalmas élmény volt. Kuba, Mexikó, Marokkó, Tunézia, Egyiptom, Dubai,

Kedvenc városaim: Firenze, London, Párizs, Brugge, Gent, Szentpétervár.

Európa: Imádom Olaszországot. Több hétig jártam be. Szicília kimaradt _júniusra tervezem-Spanyolország, Gibraltárban azért nem voltam-pedig Torremonilosban volt a bázisunk-mert a lányom félt a majmoktól. Ami itt még kimaradt az északi részen Zaragoza vonala, Görögország, Dél Franciaország Monacoval együtt. Még a régi Jugoszlávia sátorozva, Törökország sátorozva és még kétszer körbe utazva. Hollandia -6 óra Van Gogh múzeumban-, Belgium, Svájc körbe karikába, mert 16 évet ott élt a lányom,

Ausztria, Csehország, Szlovákia, Lengyelország, Dánia, Norvégia, ahol Bergenben a hanzaházakat nézegetve combcsont törést szenvedtem. Oslot még láttam, de Svédországot nem. Románia, csak Temesvár, BulgáriaAnglia, csak London, Portugália.

Szigetek: Kanári, Rodosz, Kréta, Ciprus

Gondolom érted, hogy miért nem vagyok gazdag. Sok út családdal volt, több a barátnőmmel, mégtöbb a lányommal.

Kína. vadidegen férfival voltam A randivonalról. Írt nekem. Hölgyem, látom szeret utazni. Eljönne velem Kínába? Válasz igen. 75 éves nagyon rendes ember. Találkoztunk pesten és megbeszéltük az utat.10 centivel alacsonyabb nálam és sánta.

Dúsgazdag. /fogalmam sem volt róla/ Összeveszett a barátnőjével, akivel utazni szokott. Kínában meggyőztem, hogy a dologban, amit mesélt ő is hibás, és javasoltam neki, hogy béküljön ki vele. Képzeld sikerült. 3 napot néha 4 napot is együtt töltenek. Tartjuk

a kapcsolatot. Vetettem vele egy nagyon szép jáde köves karkötőt, hogy azzal állítson be. Minden oké velük. Igazi aranyos úriember volt. Azért avatkoztam kicsit be a dologba, mert minden este mást sem mesélt, mint az ő Bakija így, na meg úgy. Kívülállóként

teljesen egyértelmű volt számomra a szerelem.

Még a lányomat el kell mesélnem, hogy amikor pesten találkoztam ezzel a férfival, oda akart jönni. Mondtam neki:” én sem járok a te randiidra, te se járj az enyémre. Mikor megebédeltünk, elmeséltem a férfinak a lányom ötletét. Képzeld azt mondta

hogy most jöjjön azonnal. Jött és megnyugodott.

Kész regény lesz már ez a levél.

Alaszka, Tűzföld, Vlagyivosztok nagyon érdekelne.

Beszélhetnénk. Skype, Messenger, Facér time. ... Ezek ingyenesek. Ha egyik sem én is hívhatlak, mert el tudom számolni a vállalkozásomban. Mit szólsz?

Üdv Éva

válaszom

Nahát, te aztán nem viccelsz.

Köszönöm az információ áradatot, nekem legalább is az volt. S megmondom, hogy őszintén megbántam, hogy ebben belementem. Ha nekem ilyen hatalmas pénzeim lennének, akkor először is felfogadnék pár embert, aki segítene a könyvem elrendezni. S hát igencsak naiv voltam az árakkal kapcsolatban, s minden féle szempontból szégyenlem magam, amiért így beugrasztottalak! Vén hülye fejemmel elálmodozgattam még utoljára. Az, amit ott leírtam mind igaz, csak azt is hozzá kellett volna tenni, hogy nekem legfeljebb fapados hatod osztályra jó, ha van pénzem. Ami nyilván nem is létezik. Valójában egy kintről kapott szerény nyugdíjból élek, s pár évente sikerült egy-egy szerény utat tennem, - egyet nemrég Firenzébe, saját kocsival, a kertek alatt. Fantasztikus volt, s anélkül tényleg nem akartam meghalni.

S ne értsd félre, nem a keserűség beszél belőlem, ahogy mondtam, én tényleg azt gondolom, s tartom magamról, hogy könnyen lehet, én vagyok a világ egyik leggazdagabb embere. Csak egy más univerzumban. De ha összevetem magam a kedvenc kiválóságaimmal, akkor szinte ugyan ott vagyok. sőt. Ha a Jóisten ad még erőt és időt a könyvem befejezni, akkor akár a legjobbak között is kapok egy helyet.

A te léptéked szerint az én macskám sehol sincs, az biztos. De műveltségben, megértésben, világképben mindig megvan a maga egere. S nem véletlenül akarnék Indiába menni. Mert ugye anyagi javak tekintetében még mindig az egyik utolsó. De spirituálisan – ahogy utaltam is rá, az abszolút első. Egy egyszerű indiai paraszt zsebből ismer miliőnyi jellemet, lélekállapotot, szellemi kategóriát, s még hosszasan sorolhatnám, amiről a nyugati embereknek halvány fogalma sincs. S persze, nem mindegyik, de a legtöbb. S ugyan az a jógikkal. A világon Anii pénzt nincs, amin Anii orgazmust lehet venni, amit ő játszva bármikor megél ott törökülésben a csúnya folyójuk, a Gangesz partján. Vagy hívjuk inkább csak boldog pillanatnak. Mert minden az agyban történik, nem?

S akkor még nem beszéltünk a Buddháról, aki ugye megvilágosodott. Valaki tudja, hogy az mi?

Nos, csak Annyit tennék még hozzá, hogy én már nagyjából ott vagyok. nem szenvedek, s tudom mi újság, talán ez a legegyszerűbb fordítása a dolognak. Ha ismernél, te is látnád, ahogy már sokan.

Csak ugye, valami csoda folytán, jó lett volna egyszer látni, azt az egy, másmilyen földet. De jó ez így, innen is látom…Valamit látok.

Amúgy meg ennek az egésznek egyik legjobb, költői megfogalmazása, tudom ajánlani, az a T. S. Eliot Négy Kvartett c. verse. Megvan a MEK-nél.

Végül tényleg elnézésedet kérem, ha csalódást okoztam.

És további vidám és kellemes utazásokat kívánok.

Jack

PÁR DOLOG, MAGYARÁZAT ÉVÁNAK

nos, gondoltam, hogy így lesz…

de megint csak nem tudom elváratlanul hagyni ezt a lufit, mert akkor leesik

először is: vannak dolgok, miket ismerni, érteni kell, nem elég látni, hallani stb.

a mükénéi romoknál, ha nem tudod ott mi történt, akkor csak por, kosz, és hőség van, s a kődarabok az agyadra mennek.

Nos, ez majd mindennel így van.

Egyik kedvenc mondásom lett, hogy a valóság nem ér véget a krumpli áránál…

A valóság, - amit amúgy, rendesen senki sem ismer, az a mítoszban folytatódik, s az is valóság. Kizárólagosan az emberé, mert az olyan, faramuci, képzelettel megáldott lény.

S például most te, ahogy ezt olvasod, változol, (a szellem világában nézelődsz, nem?) - ahogy magadhoz veszed ezeket az információkat. Pont, mintha utaznál…

„hát, ez nem könnyű olvasmány, mondta valaki”.

Hát, én meg olyat nem is szeretnék elkövetni, olyannal van tele világ.

És ugye sokan sokat fáradoztak, hogy az jobb legyen, mégis van gond. Éppen most aprítottak föl valakit egy nagykövetségen, még mindig van ilyen?

Szóval, tovább kell fáradozni, hogy föltárjuk azt a bizonyos valóságot, s akkor remélhetjük, hogy jobban értjük, okosabbak leszünk, s nem csinálunk Anii rosszat.

Ez a sok feltáró ez bárki lehet, rakódó munkás, kedves nővér, politikus, előadó, termelő, alkotó, bárki. Abban, amit létrehoz abban meg információ rejlik, s nem mindegy, mennyi. S most értünk el hozzám, - én szósűrítményeket próbálok létrehozni, amiből gyógyító herbateát,

vagy tápláló űrhajólevest lehet főzni. Tehát az a jó, hogy minél sűrűbb. A híg-sűrítmény meg egy vicc, időpocsékolás, s tele van vele az összes bazár. Tehát én ezért – próbálok sűríteni.

Na most, jöjjön a cím.

A könyv elején van egy József Attila mottó, - ami egy versében van: miszerint a macska egyszerre nem tud kint is bent is egeret fogni.

Mit jelent – számomra – ez?

A kint az egzisztencia, a létezés – látszólagos feltétele.

A bent, az az eszencia, az maga a lét. Ahhoz „nem kell semmi".

(tessék figyelni az írásjelekre, nem a helyesírásra, azt lehet tudni, nem? És minden idő…

Nos, a hagyományos newtoni fizikában minden egyszerű volt, s eszerint éltünk gondolván minden oké. Attól, hogy hol ment az elektron, függött egy anyag.

A kvantum fizikában ilyen nincs. Az elektron bárhol lehet. Senki sem érti, de így van, ez be van bizonyítva. S ha tetszik, ha nem a mai világ, amiben élünk már e szerint van értelmezve. Már az internet is így működik, s ez még csak a kezdet…

Tehát, visszatérve a címhez: A Jack, ami Amerikában ezermestert, minden lébe kanalat is jelent, az megpróbálja a lehetetlent. Nem szakmabuzivá válni, de rendesen fenntartani az életszínvonalat.

Illetve bent is gyarapodni. Ami egy ellentmondás, most had ne soroljam az ide vonatkozó millió aranyköpést. A gazdag ember meg a tű-luka, c, aforizmákat.

Egyébként ma már nem is Jack, hanem csak „J Quantum Egere" lesz, ami egy szentháromságon alapul, s a borítón majd három kép, image egymásra vetítése fog lenni, - a nemrég fölfedezett Leonardo univerzális Jézus képé, egy József Attila szoborról készült fényképé, - amint a Dunánál ül, s márványból folyik előtte a folyó, meg egy fényképé, ahol egy macska épp egy egeret üldöz.

A szóhasználat: mindenkinek van, nekem is. Nálam a kupleráj az nem a vöröslámpás házra vonatkozik, hanem – s ez széles körben használatos a magyar folklórban- a felfordulásra, zűrzavarra, rendetlenségre, érthetetlenségre, kidolgozatlanságra, - szóval, valami féle anarchiára utal. Például szoktam volt mondani, hogy „az élet egy kupleráj, (abszurd) egyetlen normális ellenszer, ellensúlya van, a hülyeség. A másik dolog: vigyázni kell mert senkit ne tévesszen meg a törekvésem, hogy egyszerűen fogalmazok nagyon összetett dolgokat. Tudom mit csinálok, s meg is tudom védeni, csak az lehet nagyon na-

gyon messzire nyúlik vissza, s lehet fél évig kellene intenzív szemináriumon magyarázni, meg ilyenek. Voltak, akik félreértették a látszólagos egyszerűségem. De van olyan egérfarckincányi dolog, amit évtizedek óta tanulmányozok, a világ nagy könyvtáraiban, laboratóriumaiban, tesztpályáin.

S persze, nem muszáj ilyenekkel foglalkozni. Sok ember megörült nekem, de ahogy a hírös mondás mondja: az emberek nem túl sok valóságot bírnak el, s szükségük van illúziókra. Ami már ugye a bokrokba való eltérülés. Bokor = szórakozóhely, lötyögő hely, közhely Stb. mert hát ugye másmilyen vagyok, hogy milyen? - egész gyűjteményem van ilyen címkékből.

Csak aztán a „na, de ennyire?, c. fejezet következik, s minden hamvába hal. A legtöbb ilyen, mint én, nem is áll le úton útfélen mesedélutánhoz. Nem az a dolga.

Az egész világot nem tudom a vállamra venni. De, akivel egyszer összehozott a sors, azzal szoktam törődni. De csak ha kéri, ha akarja, ha szüksége van rá.

(amúgy a harmincöt év az az itthonira vonatkozik, Anii voltam mikor disszidáltunk. Tehát a születésemtől fogva, - odáig. De mintha a címben benne is lenne. 25 évig viszont kint voltam, s végig felnőtt...

Kettős állampolgár vagyok, meg két kultúrájú, nyelvű is. S persze, egyfajta marketing fogás is, ...lehet.

Ezzel zárom: ha akarod, küldök pár oldalnyit a könyvből, ha érdekel. Ha nem, akkor nem, felejtsük el. És én is neked – minden jót kívánok.

Jack

https://www.youtube../watch?v=VjeUpiTZel0

I AM THE WOLF"I Am The Wolf" I am the Wolf Without a pack Banished so long ago I've survived On another's kill And on my shadow home All I've learned is that poison will sting No one remembers the names of martyrs or kings No one remembers much of anything	"A farkas vagyok" A farkas vagyok A hordám nélkül Réges rég kihalt Én túléltem Egy másik gyilkolásban Otthonom árnyékában Rájöttem a méreg ledöf Senki sem emlékszik mártírokra királyokra Senki sem emlékszik valamire is Ami erre járt

That came this way before I am the wolf Combing the beach Too hungry to shy away The carcass of a leviathan Sways gently on the waves I hope this shelter is eno- ugh to keep me warm Upstairs the heaven's gi- ving birth to winter's storm But I've been dying since the day I was born That much I know is true I am the wolf High, wild and free A picture on a shelf I burn this house Down to the ashes A law unto myself All I've learned is that poi- son will sting No one remembers the na- mes of martyrs or kings No one remembers much of anything That came this way before That came this way before I am the wolf I am the wolf I am the wolf	A farkas vagyok Átfésülöm a strandot Túl éhes szégyenlősköd- ni S a leviathán csontváza A hullámokon ringató- dzik Remélem ez a menedék Rám ontja melegét Fönt a menny épp a te- let vajúdja De én már haldoklom születésem óta S ezt épp elég tudni A farkas vagyok Magas vad és szabad Egy kép a polcon S leégetem ezt a házat Míg hamu nem lesz Önmagam törvényére Rájöttem a méreg ledöf Senki sem emlékszik mártírokra királyokra Senki sem emlékszik va- lamire is A farkas vagyok ami erre járt ami erre járt A farkas vagyok A farkas vagyok

I take care of you with lyrics
Mark Lanegan

https://www.youtube../watch?v=5sOklP_0U8Q

lényegböngészde, levél a győri Évának

Kedves Éva,

Könnyen lehet, már „mindent elrontottam”, de ez is mindegy.

Az a helyzet, hogy mindenféle kifogást keresek, s találok, de valahogy mégsem hagy nyugodni a reakciód. Azt még mindig nem tudom, hogy a lehetséges két variáns közül melyik, de az biztos, hogy a kettőben az is benne lehet.

Valami féle fajta holisztikus gondolat akar lenni, amelyik a nagy, spirituális egészet vizsgálja, s nem a piszlicsáré részleteket – ahogy az legtöbbször lenni szokott.

Ami így szól: ha jól belegondolok, ha jól a szívem mélyére, s a múlt legmélyebb kútjába nézek se találok egy olyan reagálást, mint a tiéd volt. Amit még mindig nem tudok, hogy ez mennyire a szavaknak, s mennyire egy érdekből, vágyból, óhaj-sóhaj szeretnémből vagy valami hasonlóból fakadt. S mondjuk valami másnak, pl, a személyemnek, valamilyen rész-tulajdonságomnak szólt. Vagy a kettő kombinációjából. S én most nem szeretnék semmit sem sugallani, ami majd eltéríti, félrevezetheti a dolgot. S szép lassan, és tudományos alapossággal ki lehetne elemezni mind a kettőt, de az hosszú, és hervasztó lenne. Ezért csak próbálom eltalálni a nélkül. Jó lenne beszélni is, mert az mindig jó kiegészítő tud lenni. Mint a sztereóban az egyik csatorna.

Tehát, amit nem találok, - se férfitől, se nőtől, az a szavak erejéből jövő hatás, hogy valakire, a szavak, netán a szavak által közvetített gondolat, eszme különösebben hatott volna. Pedig tudva tudom, hogy van ilyen, - vannak írók, költők, filozófusok, énekesek, s még sok-sok mindenki más köztük. De ezek, nem ebben a hétköznapi közegben vannak, amire engem a sors, meg a saját külön bejáratú hülyeségem determinál. S ennek egy igazi okát látom, hogy nem is kerestem, nem is mentem utána, aztán mikor már szükség lett volna rá, akkor elkéstem, s nem maradt rá időm. De lehet, ez csak egy látszat. S itt keletkezik a baj. Minden esetre, minden eddigi beidegzés félretolva, nekem ez lenne a világon a legfontosabb, s csak is erre kéne koncentrálnom

Itt, kishazánkban nem tudok kirívó esetekről, külföldön, a magasabb színvonal és értékrend következtében szoktak ilyenek történni, ezt is tudom. Tehát, - létezik ilyen.

Nos, sok mindent nem tudok rólad. De pár dolog azért kiderült, s amiben mintha hasonlítanánk egymásra. Ilyen például az a fanatizmus, amivel a kitűzött célunk kergetjük, s nem is akárhogy. S a jó gazda, a jó lónak a változó világban is mindig talál tennivalót. S persze vannak korlátok, de néha kevesebb, mint hinnénk.

Tehát, ha még mindig érdekel, ha nem ment tőle el a kedved, s így tovább, akkor nem kevés aggodalommal, én szívesen megnézném ezt az egérkét, nem e versenyképessé lehetne még tenni. Az öszvér egy jó

állat, még ha nem is lehet gyereke, de egyesíti magában két remek állat jó tulajdonságait. S van, amire csak a jó.

Megint csak az a nagy gondolat lebeg előttem, hogy magasabb ablakból többre, és messzebbre látni. S ez ugye a kinti és a benti. Ugye minden az agyban történik, se azt kintről és bentről is lehet feltölteni. Megélni az itt levés, egy életidő adta lehetőséget, feladat és felelősség is. S hát ez bizony, nem mindenki tudja, bár milliók feszenghetnek a sejtésében. S ebben a vidámparkban, minél több ringlispílre ülünk fel, annál több mindent élvezünk, annál több létélményünk keletkezik, s annál kevésbé érdekes, mikor nem kettyen tovább az óra.

Igen ám, de egy villanyerőművet egy szélerőművel egyesíteni nem kis feladat, s meg kell nézni, megy e.

Ezen kérődzök mióta írtál nekem. Ma reggel elindultam a siófoki fürdőbe egyet úszni. S már az autópályán ért utol a gondolta, fogalmazódott meg bennem, hogy akkor igen, akkor lehetőleg minél előbb fel kéne tennem ezt a kérdést. Mert mintha mind a ketten itt állnánk valami lehetőség előtt, s meg kéne nézni, hogy nem e az a bizonyos egyszer az életben – dolog. Úgyhogy visszafordultam, hogy megírjam ezt a levelet.

Lehet nonszensz az egész, hülyeség, gyerekesség, akármi, de ez nem érdekel. A kihívást is szeretem, lehetetlent is megoldottam egy párat. Üres járat is volt, miért is ne lehetne, egyel több, de legalább „meg tud nyugodni a beteg.”

Belenyugodni, roskadni a majdnem-de-mégsembe. Kockázatot nem látok ezért javasolni szeretném, hogy valahogy találkozzunk. Nekem bármilyen fel, illetve levezetés jó. Ha kell, akár most rögtön is el tudok hozzád indulni, s pár óra múlva egymás szemébe nézhetünk. Nekem ez hangzik legjobban, mondanom se kell. De innentől kezdve jöhet valami népi toporgós is, ha nem öntjük kis vele a gyereket is a csapba.

Sorrend mindig van, kell is legyen, de kell, legyen fontos, meg még fontosabb.

A többi meg majd szóban, de lehet kérdezni is, válaszolok.

S itt a telefonszámom.

06 30 561-1619

Levél Annának

el tudom képzelni, s bizony, felmerül, hogy jobb lenne, ha kicsit ők is diétáznának, s hagynának nekem is, többet az én kicsi Annuskámból.

mondtam már, hogy én mindig szerettem volna egy Annácskát, de főleg egy Annát? -, meg egy pöttöm Pannit, és rityegit-rötyögit, hasonló gombszemekkel, akinek édes-nedves és kicsi a szája és puszit is ad? bedugja a nyelvét a fogam közé? meg erről is arról is átölel, Ha?

fenébe is, Aniit beszélem neked, s semmit se mondtam? kutyafáját. lehet én meg kábult cserebogár lettem nekimenvén minden fűnek-fának, falnak?

meg gondolkoztam, elhívlak Siófokra fürödni, de aztán nem mertem, had töltekezzen az aksija az én kis kifullasztott pillangómnak, aki egy kicsit lemerült legújabb, nagy, nem virtuális, inkább nagyon is fárasztó, legújabb játékától,

aki még ráadásul komolyan is vette, s bumszli módon
a fele cuccát rápakolta,
szinte kis se látszott alóla,
és még mi minden lehetett volna!
mennyi talaj, meg szertorna,
meg kötéltánc, meg jóga,
meg hulahopp.
na most aztán akkor-most mi lenne?
pedig, előbb utóbb annak is csak eljön a rendje,
mikor majd kéz a kézben
fogunk futkározni,
azon a tarka réten?
te-te-te.

Levél Zsuzsának

Nos, igen, ez a semminél is alig több is biztos jó valamire,
Hogy mire, egy kérdés,
Tapintásra még is inkább nyirkos, mint
Meleg, a legkisebb huzattól is didereg,
Tágra, nagyra-tártad ezt a kályhaajtót, ami nem túl
Melengető döntés, tél közeledtén
Kedveskezű, puha szájú
Szép Zsuzsanna.

Egy” ne felejts”,

Úgy elfogadom a fentebb helyezést, hogy az nem az enyém, az én, külön bejáratú önzésem harácsolása, hanem valami nálam nagyobb, s amiért én is nyújtózkodom. Egy botot szoktam kiszúrni, odébb, messzebb, hogy arra, s nem rám kell figyelni. Én csak egy kis dadogó, csámpás médium vagyok, aki mutogatni próbálja a világ bibijét. S hát nem könnyű jól helyezkedni, jó helyen lenni, s ezért is kell emlékezni, hogy ne engem, az én egóm, akármim lássák, hanem a dolgok „égi mását”. Egyszerre alkotni is, előadni is, nem könnyű, az egy külön szerep, ezért legjobban csak így, mondani tudom.

Viszont, ha ezt tartani tudnád, lenne az örök, feloldhatatlan vonzalmam irántad.

Utolsó levelek Annával

Beszélgetés megnyitva. 3 üzenet. 1 olvasatlan üzenet.

V
.
323/1.
rossz hírre várva
V
x

Jack
okt. 18., Cs 18:21 (3 napja)
címzett: Anna

úgy sejtem, nem valami jó hírre kell ennyit várni. ha szakítani akarsz, nem kell cifrázni, egy pár szó is elég, s nincs semmi baj.
csak nem kéne még kínozni is az embert, nem?
"megpróbálom megérteni.

Anna Kőszegi
okt. 18., Cs 23:12 (3 napja)
...

Eszembe sem jutott mást kínozni. Én csak magamat szoktam.
Most csak röviden: Délelőtt itt volt a középső gyermekem, 14 óra után ment el. Nem részletezem, de a fejfájásom csak erősödött, ezért elmentem egy koncertre. Most értem haza. Nem mentem neki autóval, viszont azt nem vettem figyelembe, hogy hol lakom, és hogyha elhúzódik a koncert gyalogolhatok.
A fejfájás megszűnt. Élveztem, amit hallottam.

Anna Kőszegi
6:15 (2 órája)
...

Kedves Jack!
Jutka barátnőm azt mondta, az nem én vagyok, ha nem írom meg, hogy mit történt azon a hétfőn-kedden, és az azt követő napokban.
Akkor kezdjünk neki.

Régen nem jártam a déli parton, és mint megérkezéskor is mondtam, kicsit elérzékenyültem. Rengeteg emlék jutott az eszembe. Leszálltam a vonatról, és ott állt egy férfi, aki vadidegen, és mégis ismerős. Átölelt, a számra hajolt, megfogta a kezem. Én pedig mintha valami bűbáj alá kerültem volna.

Aztán megérkeztünk az otthonába.

Magam sem fogtam fel, hogy mi történt.

Bár napközben nagyon ritka az, hogy elalszom, de hazafele a vonaton elaludtam. Kimerültség. Mire hazaértem már fájt a fejem.

Aznap este Jutka konstatálta, hogy valami nem stimmel, és Aniit mondott gondolkozz, mielőtt válaszolsz. Idézd fel minden percét az ottlétnek, hagyd, hogy leüljenek a gondolataid.

Leültek.

A két nap csak rólad szólt. töményen, és keményen. Én pedig hallgattam, mert igazából nem voltál kíváncsi Rám, sem a gondolataimra, sem az érzéseimre.

Betekintést nyertem a múltadba, a kedvelt zenédbe. Felolvastál, - nem hagytad, hogy én olvassam lányod monológja már megdöbbentett, de még mindig nem ocsúdtam.

Aztán itthon újra meghallgattam a monológot. Ne lepődj meg, de rengeteg sort tudnék szó szerint idézni belőle. Rá sem voltál soha kíváncsi. Az életed csak rólad szólt.

Ahogy az én életem is, csak a férjemről. Nekem pedig a kötelességtudatról, és a megfelelési kényszerről, és arról, amit nagyanyáink tartottak, hogy az asszony köténye mindent eltakar.

Szerencsére jó anya voltam, a gyerekeim nem azt kérik számon rajtam, hogy hol voltam amikor szükség volt rám. Mint írtam, azt mondják, hogy valósítsd meg az álmaidat, ne hagyd, hogy elszaladjon melletted az élet, mert az megismételhetetlen.

Melletted nem álmodozhatnék, nem élhetném a szabad életet, ugyanazt a kalitkát ajánlanád, amiből 45 év után kiszabadultam.

Lehet, hogy szeretnél - ki tudja - de abba én bizonyára megfulladnék.

Kívánom, hogy találd meg azt, akit keresel, de az nem én vagyok.

Üdvözlettel: Anna

Anna Kőszegi

köszönöm a választ, az már tényleg a legnagyobb csalódás lett volna, ha nem válaszolsz semmit. viszont erre számítottam, semmilyen meglepetés nem ért, szóról szóra. nem akarok rajta változtatni, de hátha neked is jó tesz, ha én is elmondom a véleményem. ez ugye az az eset, amikor egyszer egy pasi valamit nagyon elszúrt, - akár egy életöltőn át a másikban, itt most egy nőben, ugye, ezt én valaki "Anna

frankjának" hívom, mindig bocsánatot kérve az eredeti személytől, de ugye ezt mindenki szokta érteni.

szóval, mikor valaki ki van hegyezve, s a másik minden megmozdulásában erre figyel. az meg nem tud jó lenni, ha megszakad, akkor se.

csak az a baj, hogy én is ott voltam s élő tanúja vagyok mindennek.

óriási mi minden történt, de csak néhányat fogok kiemelni.

ezt lehetne kezdeni az általános felől, meg a részletek felől is.

kezdjük az általánosnál:

én ugye mondtam, s írtam neked néhány dolgot, hányat, tízet, húszat?

tehát, hogy én törődtem e veled, nézzük ezt.

vártalak, megöleltelek, puszit adtam - mert közel éreztelek, de ugye ezt én csináltam.

mindenféle finomakat főztem... napokig.

mindjárt az állomáson megkérdeztem! mihez volna kedved: tudsz e maradni?

akarod e, hogy kicsit kiránduljunk?

aztán nálam - tízszer, hússzor megkérdeztem, mit szeretnél, s hogy szóljál, ha fáraszt, ha hagyjuk abba. nem szóltál, s csak a végén, derült égből villámcsapásként odavágtál, hogy milyen bunkó vagyok.

már menet közben körülbelül tízszer- hússzor megöleltelek, s magyarul is angolul is mondtam, hogy szeretlek, "én már szeretlek",

s ezt többféle szempontból meg is indokoltam! mert ez nem csak üres duma volt, s hogy csak igaz lehetett a válasz reakcióidból ki is derült, de mondani nem mondtál semmit. nekem ez esett rosszul, de a nő óvatos, oké majd biztos később, máskor?

eset akartál valamit mondani, de elharaptad, - aztán reggelre, hiába bújtunk kicsi össze a kemencénél, ott se jött elő, lehet nem is volt?

s azt aztán végképp nem gondoltam, hogy mindaz a megkülönböztetett figyelem, kedvesség, amit kaptál tőlem az majd így ebben az egyoldalú vádaskodásban jön vissza.

s akkor még pár szót a nyomulásromról.

én bemutatkozásnak szántam, szívem lelkem, a gondolataim kinyitottam előtted, a múltam, a magánéletem, innen is onnan is valamit, hogy segítsek neked, hogy megismerhess. s nem azért, hogy pár nap múlva a fejemhez vágd.

s különösen zavar, amit a lányomról írtál. mit tudsz te erről? enynyiből szoktál ítélkezni?

elfelejted, hogy ez egy fikció, egy regény, ahol dolgokat kiéleznek, hogy érthetőbb legyen. nem tudsz elvonatkoztatni, beleélted magad, s rossz érzésed keletkezett?

nos, nem akarom tovább ragozni.

amit itt próbálsz, azt úgy hívják, hogy transzformáció. mikor egy dolgot nem azzal magyaráznak, amivel kell. s akkor mondok erről párat, amit én gondolok. lehet nem pontosan így van, de az ilyennel egyet lehetne csinálni, megbeszélni. felnőtt emberek úgy csinálják, persze, jó esetben, - ezt mindig hozzá kell érteni.

én szerintem itt egy csomó tárgyi, technikai, materiális dolog jött elő.

először is ott volt a szeretkezés dolga, ami ugye nem Aniira egyszerű, s nyilvánvalóan az egész együttlétünkre előrevetítette az árnyékát, bár ezt is igyekeztem megmagyarázni, s azt mondtam, hogy "előbb szeressük meg jobban egymást, mert szerintem az a lényeg"!

tehát itt is gentleman módjára viselkedtem, - szerintem, tapintatosan, meg ilyenek.

aztán már egy csomó negatív dolog következett, felfedezted a házat, ami ugye, - a kaját kivéve - nem szerelmes nászutasoknak lett ötcsillagokkal berendezve.

aztán éjjel fáztál? ugyan tudod, hogy kell föltekerni a konvektort, de nem tetted...

a fürdőszoba körül is volt kis baj.

reggel folytattam a kényeztetést, - kávé, reggeli, azt mondtad jó volt.

aztán többször nekiálltam, hogy a jövőnkről mit lehetne kitalálni, eltervezni. minden elől kitértél. még mindig egyetlen személyes és kedves szót sem szóltál hozzám. egy ennyi idős nő azért már tehetne ennyi szívességet a másikért, nem?

s hát, azt gondolom, hogy a teve gerincét az a hajszál törte el, hogy nem tudtad elképzelni, hogy is leszünk mi együtt. az kis sem derült, - megint csak én voltam tapintatos, hogy neked milyen lehetőséged van erre,

s akkor jött az utolsó előtti szerelmes levelem, ami nagyon kedvesen, figyelmesen, gyengéden, úgy is mondhatnám a te - amúgy szeretnivaló - lényednek volt címezve, - ami ugye azt jelent-hetné..., hogy milyen sok erősfeszítést tettem én ezért, milyen jól rád-éreztem, mennyi figyelmet szenteltem, s mennyire értelek-érezlek,

s semmi, sőt.

még csak akkor jött az utolsó döfés. abból a fásságból ahogy magamra hagytál, csak egy pici égőcske világított, mikor azt írtad, hogy jó rád gondolni. ez éltetett. meg hogy majd írsz.

aztán nem írtál, s ez már gyanús lett. s én is visszagondolva mindenre, arra, hogy mennyire érzéketlen voltál az irodalmi szövegekre, mennyire langyos reakcióid voltak a zenékre, mennyire nem sikerült minden igyekezetemmel felolvasztani az önzésed jegét, amikor veled kellett volna még jobban törődni? te mit csináltál nekem?

de lásd, én most sem vagyok teljesen elfogult, - igen, odasimultál, s még odaadóan csókolóztunk is. kezdésnek, szerintem - fantasztikus volt. én igazán, igazán elképzeltem, hogy boldog leszek veled!

de, ugyan azt mondtad, - megint nagyon következetesen, hogy te nem szoktál senkit kínozni, de csak mondom, hogy életem talán legnagyobb csalódását, fájdalmát okoztad. az agyam a szívem, mindenem megállt. s csak egyféleképpen tudom ezt magyarázni, az pedig, hogy ha te ilyenre vagy képes, akkor te nem az a személy vagy, akinek én tartalak. az írásaimra már a levelezésünkben sem nagyon reagáltál, már ez is gyanús volt. de gondoltam Aniira nem biztos, hogy fontos az ilyen affinitás, elég lesz, ha te egy kedves nő vagy, hiszen - ezt néhányszor írtam, hányszor hány féleképpen? - mondtam is, - nekem tetszel!

mindezekből talán kitűnik, hogy milyen, és mekkora félreértés és félremagyarázás keletkezett itt. én mindenemet köréd kívántam rendezni, és szeretni, kényeztetni, s hidd el, hogy képes vagyok erre. az empátiám, a megértésem, az intelligenciám, s a tapasztalatom is képessé tesz erre. s tiszta szívvel erre is vágytam s mondtam, mutattam, éreztettem is, - szerintem.

de ha te nem így érezted, akkor ott valami más baj van. el kellene tudnod dönteni, hogy akarod összeegyeztetni a privát életed valakivel. s miközben valaki nyilvánvalóan szeretget, kényeztet, nem kihegyezett bugylibicskával egy szadista férj miatt bosszúra lesni.

s borzasztóan sajnálom, mert mindaz, amit rólad, és rólunk valaha írtam, mondtam, még mindig igaz.

de megint csak- én tiszteletben tartom a döntésed, fájó szívvel, de sok szerencsét kívánok neked.

Jack

ezt is, s te, mióta ismerjük egymást egyszer se tetted ezt.

Mentve

2018. okt. 22, magyarázó levél Évának

Mielőtt lépnénk, kicsit elbizonytalanodtam. Addig feleslegesnek tartok bármit is küldeni, míg nem tudom, hogy az előző láncszem helyén van e. igazándiból én erre nem készültem, hogy valakinek ilyen mennyiségben és terjedelemben részleteket küldjek. Egy-egy bemutató eddig is volt, de amúgy nem ezzel, hanem az egész megírásával foglalkozom. S akkor még van egy másik szempont is. Mikor az ember valakinek, egy „idegen szemnek” küld valamit, akkor kell tudnia, hogy az illető kicsoda. Hogy valami személyre szóló, kötött, ahhoz alkalmazott legyen, megkönnyítve a zavartalan kommunikációt. Ez lehet csak egy szó, egy aláhúzás, egy kiemelés, vagy akár nagyobb részek átrendezése is. Másképp előfordulhat, hogy az illető nem érti,

hogy ez most rendszertani, szövettani, vagy milyen tanulmány mondjuk az elefántról. Tehát ez a szeme, a füle, a farka, az agyara, vagy az egész állat maga. S hát ezt lehet egy elég nagy és időigényes munka. Most például elég sok időt töltök azzal, hogy visszafelé kinyomozzam, hogy „mi ment át, s mi nem". Szó szerint, meg átvitt értelemben is.

S persze ez az „én hibám is lehet", attól, hogy az egész ilyen összetett, hosszú és bonyolult. De hát ez van.

Aztán ha nem megy könnyen, akkor kérdések is fölmerülnek. Pl. azon a pár apróságon kívül, amit tudok, fogalmam sincs rólad. Semmit se tudok a múltadról, a végzettségedről, a foglalkozásodról, a munkádról, az életedről, az érdeklődésedről. Én nem igazán szeretek kérdezni, s most is jobb lenne, ha erre nem lenne szükség. Csak az egyszerűség, a felesleges időveszteség szempontjából. Ha nem kéne ezzel foglalkozni.

Az éremnek két oldala van, mint tudjuk. Ha belemegyünk ebbe a kapcsolatba, akkor annak egyenjogúnak és kiegyensúlyozottnak kell lenni, másképp előbb utóbb baj lesz. S persze tudom, hogy valakinek más dolga is van, mint ezzel foglalkozni, - nos, nekem is. Nekem is akad más dolgom is, mint túl sokat magyarázni, mert mondjuk valaki nem ér rá rendesen elolvasni. S persze, másnak más a fontos, nekem viszont ez.

Itt úgy az én részemről egy kettős történet zajlik. Egyrészt próbálom mutatni, hogy az a folyamatban lévő irodalmi alkotás, amin dolgozom, az, hogy néz ki. másrészt viszont az én személyes bemutkozásom is egyre nagyobb teret kap, - hiszen, megint csak mi ugye itt ismerkedünk, nem?

Ami, végső soron semmi más, mint információ. Szó, kép hang – eddigi, aztán még más is jöhet hozzá.

Mondok a bemutatkozásra példát:

De először kis magyarázat –ehhez is:

Egy egyszerűbb esetben, az ismerkedéshez lehet elég egy mosoly, egy kacsintás, egy kézfogás. A mi esetünkben, a te megítélésed irányomban, hogy kinek nézel, látsz, legalább harmincezer felé mehet. Mondjuk a zsenitől a seggfejig, csak hogy valami konkrétat is mondjak.

S erre rögtön itt a példa: a második résznél, ha beírod a dokument saját keresőjébe, hogy „96 az első hazaköltözésem", s figyelmesen elolvasod az alatta levő, 97ről szóló kis összefoglalót is, sok mindent elárul rólam. Nem dicsekvésből, nem érdekességként, hanem csak szimplán információ! S persze, majd a személyes találkozás-mutatás sokat lendíthet ezen, de addig is lehet valamit csinálni. Csak ugye itt kiderült, hogy a második részt úgy nem lehet érteni, ha az első rész valamiért kimaradt.

Ez van, sajnos, ez nem egy „gyere buci bekaplak" szituáció. De biztos van rá megoldás.

Jack

Levél Annának

Okt. 24.

Hááááát, nem igazán érthető miért szajháskodik, és bolondít valaki másokat, mikor amúgy többnyire csak tökfesztiválokra, van kapacitása, s egyébként meg a pöcsölés, (toporgás, bujkálás rejtőzködés, sumákolás) juhászbojtár (magánakvaló) világbajnoka.

Utolsó rúgások Annával

Nos egyáltalán nem kedves Jack!

Már nem akarom megválaszolni azt a levelet sem. Pontosan azt jelezte a fejfájásom, ami valóban jellemzően a tulajdonságod. Kérlek hagyj békén, mert nem tűröm a sértegetést, ami lehet számodra jópofának tűnik, és az "önfeláldozó" férfiakat még kevésbé kedvelem.

Nem esem hasra a becéző szavak előtt sem, volt már tapasztalatom a neten ez ügyben, ezért hagytam abba korábban, és most is..

Soha nem voltam szájhős, nem bolondítottam másokat, főleg nem Téged. Ha visszaolvasod leveleimet, mindig igyekeztem óvatosan fogalmazni.

Inkább a barátnők társasága, mint az önmagukkal eltelt férfiak.

Próbáld meg megválogatni a szávaidat másokkal szemben!

Jack
14:50 (2 órája)
címzett: Anna

nos, vissza is vonok mindent, amit rád pazaroltam, neked tényleg üldözési mániád van, szerintem.

örülök, hogy kiugrott a kis tapsifüles s megszabadultam ettől az infantilis játékból. ja, szerintem is jobb lesz a nőkkel, hajjaj.

s én is adok egy jótanácsot, - azokkal szórakozz ezután. kíméld a csúnya férfiakat...

levél Ilonának, Kaposvár

Kedves Ili,

(Elnézést, hogy csak most írok, de egy rakodógép leszakította a kábelt Szárszón, s nem volt internet.)

Köszönöm az érdeklődést.

Mára már sok jelentősége nincs, de mondok valamit a művelődésben eltöltött időről.

Ez lesz a mondanivalóm egyik fele.

Könyvtárosként a népművelő nejemmel ketten vittük a Zamárdi kultúrházat. Ez a nyolcvanas évek közepén volt. Akkor, megAnii tekintetben, valószínű az volt az ország egyik legsikeresebb intézménye, több szempontból is. Egyedülálló technikai újítások, olcsóság, jó hangulat, s napi tizennyolc óra munka, ez ment éveken át. A kötelezőek mellett rengeteg rendezvény volt, az akkori előadók többsége megfordult nálunk. De voltak kiállítások, disco pedig minden nap, s ez lehetővé tette, hogy mi nem támogatásból éltünk, hanem jókora összegekkel mi „támogattuk a tanácsot. Takács Sándor a siófoki központ igazgatója meg is jegyezte: ha valaki kíváncsi, hogy kell csinálni, forduljon hozzám. Magamat említem, mert gyakorlatilag az egészet én csináltam. Mindig is ilyen igyekvő voltam, szerettem a problémákat megoldani. Szolgálati lakás, alacsony fizetés, egyre nehezedő helyzet, s egyszer elegünk lett, „elértünk egy üveg mennyezetet", ahogy ezt később New Yorkban, az amerikai francia nagykövetségen a főnöknőmnek meséltem. Merthogy két kis gyerekünkkel disszidáltunk. Viszont hamarosan attól az intézménytől is megváltam, mivel a fizetés a megélhetésre sem volt elég. Mindent elölről kellett kezdeni, úgyhogy igyekezni kellett. Elmentem az építő iparba vállalkozónak, kitanultam vagy tizenöt szakmát, s míg 2011-ben haza nem jöttem, azt csináltam. Kilencven háromban megvettük a kötcsei házat, hogy majd nyugdíjas korunkra rendbe hozzuk, de főleg a gyerekek iskoláztatása szempontjából jobbnak láttuk, ha a nejem velük együtt haza költözik. Innentől én egyedül ingáztam: három hónapot itthon a házon dolgoztam, a többiben kint pénzt kerestem. Néhányszor megpróbáltam hazaköltözni, de nem sok értelme volt. Aztán a nejem jött ki, de közben kiderült, hogy rákos, ami egyre jobban tönkre is tette, fizikailag, mentálisan is. Elváltunk, de haláláig vele voltam, s igyekeztem neki segíteni.

S akkor pár szót, a másik oldaláról ennek a dolognak.

Kora ifjúságomtól fogva mindig író akartam lenni, ezért lettem könyvtáros is. Szegény gyerekként kicsit jobbá tenni a világot, ez még most is valahogy így van…, józsefattilásan.

Csak a cifra nyomorúságot nem kívántam a családra rakni, ezért mindent beleadva igyekeztem ahhoz a miliőt megteremteni. S hát, sajnos, a feleségem bajai majdnem keresztülhúzták a számításom.

De a végén, néhány éve sikerült hazakeverednem, leülnöm, s nekifogni. Annak idején imádkoztam a Jóistenhez, hogy adjon nekem élményt, tapasztalatot – hát, megkaptam. Amit neked írtam, az csak a jéghegy csúcsa, szinte elmesélhetetlen. Mert végestelen végig jegyze-

tek, naplók, levelek sokasága keletkezett, hogy majd, ha lesz időm, akkor megírom. Nem pénzért, nem rendelésre, nem határidőre, hanem tiszta aggyal, és szabad lelkiismerettel.

S hát az utóbbi időkben ez történik. Ez egy regényes életrajz akar lenni, egy krónika, egy életrajz egy dokumentum az életemről és másokéról, a változásokról, az értékrendekről, kultúráról, Amerikában, itthon, meg a kettő közt. Lesz vagy hat-hét kötet, egyenként öt-hatszáz oldal. Van, ami már majdnem kész is, finomítások kellenek.

Ez itt egy jó nagy parasztház, ahol eredetileg egy olaszos udvarházat próbáltam összehozni egy magyar amerikai koprodukció keretében, ahol én leszek az öreg pátriárka, - nagy család, sok gyerek, meg ilyenek. Hát ez nem teljesen úgy lett, de minden működik, itt több minden van, mint amire szükség lenne. A két felnőtt gyerekem olykor meglátogat, de tulajdonképpen egyedül élek itt, semmi csicsa nincs, de amúgy, szerintem teljes luxusban. A ház egy hatalmas telken, egy dombtetőn van, nincs közvetlen szomszéd, van bejárónőm, és kertészem, s ha akarom, „nem csinálok semmit”. De, imádok főzni és vezetni és mindent meg tudok javítani, ha kell, és csönd és jó levegő és látni a Balcsit, és nyáron naponta kétszer háromszor is lementem fürödni a tóra. Itt van az M7-es a kertek alatt, s húsz perc Siófok.

Szóval, én jól vagyok, lennék, de.

Bár a magányhoz is hozzá szoktam, de nem szeretem, s nagyon vágyom egy társra. Hogy milyenre? Hát, jóra. De tudva, tudván, hogy a lehetőségek – számtalan szempontból végesek, - ezért kompromisszumra, alkalmazkodásra van szükség. Ennyi idős korban, azt hiszem, ez elengedhetetlen. S hála az égnek, elég jól tudok. Itt, ott, amott, egy kicsi ez, kicsi az, - de, valójában mindenre nyitott vagyok. Nem vagyok gazdag, de a nyugdíjam bőven elég, arra, ami kell. Pl. az ennivalóknál nem azt nézem, menyibe kerül, hanem hogy mi a finom, egészséges, tápláló stb. s az igényeim, főleg szellemiek, arra meg itt a net. Viszont,

huszonnégy órát nem tudok a számítógép előtt ülni, s miután nem nézek tévét, elég sok szabadidőm lenne. Még akkor is, ha mármár „szégyelnivalóan” széles az érdeklődésem, tudományok, művészetek, irodalom, zene stb.

Nos, nem szoktam ennyit magamról írni, de most valamiért ilyen lett. Ugyan én még kevesebbet tudok rólad, de jó ez így. Biztos, valamit ki is hagytam, de miután nincs titkom, nincsenek komplexusaim, lehet kérdezni, fogok válaszolni. Bármire. Persze, ha érdekel. Üdv.

Jack

Ili levele

Sokat írtál magadról...és ennek örülök, mert látom sokban hasonlítunk. Az igazság, az, hogy bár Művelődés szervező. Múzeumpedagógusi szakirány a végzettségem...mégsem dolgoztam benne soha egy percig sem. / Mivel a főiskolát már 50 évesen végeztem el napi 10-12 órai munka mellett/. Igaz nekem is van egy -két végzettségem, de alapvetően a pénzügyben dolgoztam. 33 évig OTP-s voltam, ahol a ranglétra minden fokozatát kijártam! Sokat olvastam életemben ....lánykoromban volt olyan év, amikor 267 könyvet olvastam el. Gyakorlatilag minden érdekel...a művészetek, az irodalom, a tudományok, a természet, az utazás, az állatok, a növények, a gyógyítás, az egészséges élet kultúrája .....csak a műszaki dolgok állnak hozzám nagyon távol...így fordul elő, hogy van jogosítványom, de nem vezetek. Rengeteget dolgoztam életemben, sokat tanultam....a férjem repülőgépeket festett Kaposfőn a reptéren. 2010-ben a lakásunkat kicseréltük családi házra ....alig egy fél évre rá megözvegyültem.....12 és 16 éves fiammal maradtam egyedül..... Most nyugdíjas vagyok....40 éves munkaviszonnyal jöttem el. Amiről úgy gondolom még ismerkedésünk elején tudnod kell, 3 évvel ezelőtt volt egy 5 évig tartó élettársi kapcsolatom..... teljesen tönkre tett emocionálisan, lelkileg, anyagilag minden hogyan.....de nem nyafogás miatt írom....csupán szeretnék őszinte lenni. Nem sírtam, és nem omlottam össze, vállaltam, amit önmagam ellen elkövettem....és e miatt még ma is napi szinten keményen dolgozom!

Nem érdekel a politika...ezért 4 éve már nem nézek TV-t. A napi tudnivalókat a youtubon nézem végig...az érdeklődési körömnek megfelelően válogatva.

Azt írtad a társkereső oldalon, hogy neked tetszem. Nem akarok csalódást okozni neked...hisz oda mindenki a legjobb képeit igyekszik feltenni...ezért küldök magamról egy friss múlt héten készült képet.

Kedves, szimpatikus, művelt embernek ismertelek meg... s ha én is szimpatikus vagyok számodra...várom válaszod. Nekem sincs titkolni valóm, ha van kérdésed szívesen válaszolok rá természetesen.

szeretettel ölellek: Ili

Az én válaszom

nahát, köszönöm - a mindent. örülök neked. aranyos vagy, kedves, s még mindig tetszel. te mondtad!, mit kell nézni egy nőn, jaj. csak hülyéskedek. s persze, látok mindent. lehet azt is, amit nem kéne... egyik felem teljesen materialista, s nekem semmi bajom a valósággal. te egy szép nő vagy, ha kell meg is tudom indokolni, meg is fogom. s nagyra

értékelem az őszinteséged, meg azt, amilyen tudatos vagy. sajnos nekem nagyon rossz tapasztalataim vannak, pedig egyáltalán nem vagyok nőgyűlölő, ellenkezőleg. de nagyon sokan teljesen össze vannak keveredve. ami ugye a minden mindennel, s aminek a vége a semmi semmivel.

jó, amiket írsz, s remélem ezt a pénzügyi dolgot az, amit még mondtál ellensúlyozza. kell a pénz, de én nem tudom fetisizálni, sőt.

az alábbiakat meg tapasztalatból mondom:

ha neked jelent valamit, hogy egy férfinek van agya - is - s nincs kisebbrendűségi komplexusod attól, hogy valaki többet tud nálad, ha az a fajta nő vagy, aki föl szeretne és föl tud nézni a pacákra, akkor a helyzet reményteli. mert én is ráncosodom, őszülök, kis pocakom is van, - amit le szeretnék még adni, - a forgóim is enyhén csikorognak, viszont az intellektusom most a legjobb. persze még azért marha nagy tuskókat összevágok, meg ilyenek. de közben kicsit fújnom kell. de hát majdnem hetven vagyok, valaki mire gondol?

rengeteget dolgoztam, napon is, nehéz fizikai munkát is, ahhoz képest jól bírom.

és ne félj, nem akarlak minden áron megváltoztatni. ha tudsz rám kicsit figyelni, akkor nem lesz semmi baj. mert ami izgat, arról szeretek beszélgetni. a könyvemről persze. a hazai napi politika egyáltalán nem érdekel. a világpolitika igen, de csak Aniiban, amennyiben ránk is kihathat. de pár perc alatt át szoktam futni a nagy külföldi újságokat. a továbbiakat meg majd hozzád igazítjuk, meg kell nézni, hogy mit szeretsz. én zene bolond vagyok, majd mutatom. s minden egyebet. a nagyon jó lenne, ha független lennél, s sokat együtt tudnánk lenni. én arra vágyom, Aniit voltam egyedül. s a figyelmedet önzetlenül kérem, s meglátod, mind meghálálom...

aranyos vagy, jó rád nézni, s lehet az lesz. csak ülünk, s néha egymásra nézünk. meg persze ami mindenkinek jó.

én nagyon reménykedek ebben. én is

küldök képet, csak mert ez friss, egy barátom feleségével vagyok az ő kiállításán Siófokon. Zsuzsának hívják, textiles, a férjét meg Ivánnak, ő meg grafikus, régi barátok.

többnyire a levelezéses ismerkedésnek vagyok híve, mert alapvető dolgokat jó tudni valakiről, mielőtt találkozunk. a külső, jobbára csak a látszat. felszínes az, aki az alapján dönt.

én úgy látom, mintha mi ezen már túl lennénk, s megmondom őszintén, hogy én türelmetlen lettem ezzel az ismerkedéssel, s szeretnék már valami biztosat tudni, vagy abbahagyom. hosszú. szóval, - de csak ha te is úgy gondolod, - javasolnám, hogy találkozzunk. nekem semmi bajom a vezetéssel, s ha akarod bármikor el tudok menni Kaposvárra. valamikor sokat jártam oda. de te is eljöhetsz, ha azt jobban

szeretnéd, szívesen látlak. de ha akarod, még Tatjánában toporoghatunk egy kicsit. az szeretném, hogy neked jó legyen!

s adok egy telefonszámot:
06 30 561 1619 van ..em is, de attól függetlenül, ha hívsz, visszahívlak.

Szia,
Tegnap el kellett egy családi bonyodalomhoz mennem, azt hittem előbb végzek, de nyúlt, mint a rétestészta.
De közben gondoltam, ha már valaki így elrendezte, amúgy meg nem árt egy kis befolyásnélküli ülepedés se. S hát vegyes várakozással értem haza, s ezt a te nagyon udvarias, kétszavas érdeklődésedet találtam. Ezek szerint az intenzív, nehéz súlyzókkal nehezített maratoni futással, olyan nagy vágyakozást nem sikerült benned szítanom, hiába ajánltam fel, hm, mindenem. Személyes meg tárgyi feltételeket, amik nekem, meg itt vannak. S értem én a „majd meglátjuk" c. találkozós akármit, de az én tapasztalatom az, hogy a személyes vonzalom kialakulása, megléte, bekattanása, s hasonlók esetén az ifjú, vagy mondjuk szép korú pár, már Romeo és Júlia óta nagyon pórul tud járni, ha valamiért, akármiért! – nincsenek meg a működési, vagy tárgyi feltételek. Szomorúság, bánat, fájdalom, keserűség, kiábrándulás, s még ezernyi szinonimával jelölt drámavariáció lehet belőle.
Mit nem lehet itt tudni?
Még milyen rejtett dimenziók lehetnek itt?
„Oda nem lehet menni, ide meg nem tudsz jönni. S egymástól nem egy utcányira lakunk, amikor rántáskeverés, babaringatás, telefon vagy focimeccs szünetben ki lehet az ajtó elé szaladni, az ablakon kihajolni, s egy csókot lehelni a másik orcájára. Vagy valamiféle heti órarenddel beosztani a hátralevő életet.
Szóval, én úgy látom, hogy az elmúlt, „holdvilágos éjszakán, nem derült ki, miről álmodik a lány". S hát a fiúnak kell kezdeményezni, de hát én már jó párat ellőttem, s a majálison nem szeretek üres zsebbel csodára várni. Akkor inkább hazamegyek, mint az egyszeri kismacska szárítkozni. Az derült ki, hogy a távolság messze sokkal nagyobb közöttünk, mint a bizonyos, ötven perc alatt, bármikor! – megtehető, 67.5 kilométer.
Szóval, nem gondolod, hogy ami itt nekünk van, az a bizonyos majdnem, de mégsem?
Ez egy kérdés.
Üdv. Jack

Levelezés Beával

Beszélgetés megnyitva. 29 üzenet. Az összes üzenet olvasott.

V
.
372/1.
v
V
x

Bea Várnai <varnaibea@.>
nov. 6., K 18:34 (8 órája)
...

Köszönöm.

Jack
nov. 6., K 18:40 (8 órája)
címzett: varnaibea

igazán nincs mit, s én is, a választ, de főleg, ha tudnám, hogy te ki is vagy voltaképp. nem emlékszem egy Beára sem, elnézést.
Jack

Bea Várnai <varnaibea@.> ezt írta (időpont: 2018. nov. 6., K, 18:34):
Köszönöm.

Bea Várnai
nov. 6., K 18:45 (8 órája)
...

És ha Trixi?

Jack
nov. 6., K 18:56 (8 órája)
címzett: várnaiéba

ó, értem, s így már persze a dolog szívszakító, hiszen mit kezdjünk azzal, (ami) s főleg azzal, aki hallgat.
ez valami nekem ismeretlen romantika lehet?
vagy csak én balga.

amiért vén fejemmel még hiszek benne.
csak ne emlékeznék
oly jól, a szemeidre...

Bea Várnai
nov. 6., K 18:59 (8 órája)
...

Talán ez így nem romantikus?

Jack
nov. 6., K 19:04 (8 órája)
címzett: várnaiéba

de.
ha ismered és "úgy" szereted a Lorcát, akkor meg nagyon...
"egymás felé nem szabad nézni
sem
lépni sem, mert oly nagy
a..."
ó, istenem, de szép is lenne!

Bea Várnai
nov. 6., K 19:07 (8 órája)
...

persze, hogy szeretem

Jack
nov. 6., K 19:14 (8 órája)
címzett: várnaiéba

és ezek szerint az Isabelle Huppertet is, mert azt meg ő mondta, mikor megkérdezték tőle milyen legyen egy nő, hogy "hát titokzatos".
de lehet, hogy ez valami horoszkópos determináció mellékter-mék?
nem is tudom, honnan jöjjek

Bea Várnai
nov. 6., K 19:15 (8 órája)
...

Szeretem. mozit. színházat irodalmat zenét

Jack
nov. 6., K 19:17 (8 órája)
címzett: várnaiéba

na ebből már baj lesz, legalább is, ami engem illet
vajon kihez fohászkodjak, hogy valamit el ne rontsak?

Bea Várnai
nov. 6., K 19:21 (8 órája)
...

mit lehet elrontani?

Jack
nov. 6., K 19:38 (7 órája)
címzett: varnaibea

ezt itt, ami történik.
na jó, mondok valamit.
pl. ilyennel lehet elrontani, ha valaki kiugrik a fedezékből, s lehet rá lőni - vagy elfutni előle...
az a baj, hogy én többnyire gyors vagyok. tegnap néztem egy kis filmet a L. Cohentől, meg vagy erről egy száma is, amikor arról beszél, meg énekel, hogy ő lassú. hogy a lassúságából próbál valamit kihozni. én ezt értem, meg - főleg tőle el is fogadom, de én nem ilyen vagyok, s az is elég jól működik.
szóval, belevágok...próbálom a lényeget.

nekem az írás, a minden. egész életemben erre készültem, s jó lett volna egy "író feleség". volt is, de beteg lett és meghalt.
onnantól már "bárkivel is beérném"- elnézést, de hőn áhítoztam valakire, aki még jobban betöltené ezt a helyet, s legalább valami szellemiség-árnyékot vessen. akár mi.
nehéz élni árnyék nélkül, vagy a kettészelt részünk nélkül. de sajnos sokan azt hiszik, hogy a valóság véget ér a krumpli áránál.
szóval én itt létrehoztam valami ideálisnak mondható varázshegyet, s a könyvemen dolgozom. nagyon zsúfolt életet sikerült összehoznom, nagy munka, nagy ambíció.
valójában semmit nem várok, csak valami lelki visszhangot. ha lehet, netán kicsivel többet. a többi az én dolgom.

na, most mi lesz?
amúgy soha nem voltam ijedős, sőt, ellenkezője.
de most...
nem tudom

Bea Várnai
nov. 6., K 19:52 (7 órája)
...

nem vagyok ám félelmetes. Thomas Mamn az egyik kedvencem

Jack
nov. 6., K 20:02 (7 órája)
címzett: varnaibea

nekem is, volt, meg persze marad, de hát az európai irodalmi mounteverest után az amerikai jött, nekem, Faulkner, hogy valamit mondjak, na meg persze a post modernek, s aztán ez lement délnek, s azóta már a világ körül. ennek aztán az lett az eredménye, hogy az Újvilágban kötöttem ki, családostól, mindenestől, s nemrég jöttem haza. persze, mindezt pénzért volt, mert szegénynek születtem, s szerettem volna egy műhelyt, ami otthon; család, munka, hivatás meg ilyenek. mert hogy "otthon az, ahonnan az ember elindul, mondja az Eliot.

s hát időközben egy mindenes szaki is lett belőlem, hogy "ne csak filozofáljak". - ez elég hülyén hangzik, de ez van.

na itt megállnék, de lehet kérdezni, nincs titkom

Bea Várnai
nov. 6., K 20:10 (7 órája)
...

Angol szakot végeztem az egyetemen. igy az angol- amerikai irodalmat is nagyon szeretem.

Jack
nov. 6., K 20:35 (6 órája)
címzett: varnaibea

nem merem megtörni a varázslatot, s csak folytatom, - még mindig oké?
mondják, a férfinak kell kezdeményezni, s persze nem csak ezért.
de szólj, ha ha ha elég, akármi...

majd küldenék - mondtad a zenét is szereted...,
egy kis számot, mert szerintem zseniálisan megfogalmazza mindazt, amit erről az egészről gondolok. az alkotás és a szerelem van benne hm, sicc, - romanticizálva?
először a szöveg, a másodikban meg egy másik előadásban
már szöveg nélkül
https://www.youtube../watch?v=2omWuExBqKA

a második verszak kezdete az egyik legszebb megfogalmazás, amit életemben halottam...
https://www.youtube../watch?v=k3nn9o0yeZQ

aztán már gondolom jó, ha megállok, s hogy ne nézzek ki teljes idiótának még be is várnálak
mit szólsz?

...
YouTube-videó (Devendra Banhart - It ‘s A Sight To Behold (Lyrics)) előnézete

YouTube-videó (Devendra Banhart Live Sight to Behold) előnézete

Bea Várnai
nov. 6., K 20:51 (6 órája)
...

köszönöm szépen valóban rendkívüli, csak közben kutyát sétáltattam

Jack
nov. 6., K 20:56 (6 órája)
címzett: varnaibea

értem, persze, várok

Bea Várnai
nov. 6., K 20:58 (6 órája)

...

meg is érkeztem. Nyáron én is Somogy országi vagyok

Jack
nov. 6., K 21:02 (6 órája)
címzett: varnaibea

s az őseid netán székelyek voltak? Bécstől a havasokig csak azt az egy szót mondták, hogy "huppantunk-la"?

Bea Várnai
nov. 6., K 21:11 (6 órája)
...

nem tudok róla de a Balatont imádom

Jack
nov. 6., K 21:16 (6 órája)
címzett: varnaibea

nem tudom mire véljem ezt a szűkszavúságot, de ez belém is belém fojtja a szót. pedig, ha ez itt egy ismerkedés akar lenni, ahhoz gondolom néhány információt kéne cserélni, nem?

olyan, mintha bolondot csinálnál belőlem. én azt se bánom, ha van értelme, de legalább sejteni kéne mit gondolsz.

Bea Várnai
nov. 6., K 21:20 (6 órája)
...

azt hiszem valamit csak elárultam magamról

Jack
nov. 6., K 21:24 (5 órája)
címzett: varnaibea

persze, de ahogy mondtam, azt nem tudom, hogy mit gondolsz. én úgy érzem, hogy ennél sokkal többet mondtam, s bőven van ott pár dolog, amire semmit nem reagáltál.

óvatos vagy, valamitől félsz?

csak mondom, hogy én itt Magyarországon nem ismerek senkit. semmilyen kapcsolatom nincs a gyerekeimen kívül. a Facebookon is csak dísznek vagyok, és ki nem állhatom. nem tudom ez segít e.

Bea Várnai
nov. 6., K 21:26 (5 órája)
...

Nyugodtan kérdezhetsz

Jack
nov. 6., K 21:33 (5 órája)
címzett: varnaibea

oké, mit gondolsz rólam, rólunk, az esélyünkről, a lehetőségeinkről, te ezt normális kommunikációnak tartod, egy és kétszavas válaszokat? ugye viccelsz?
akarod, hogy telefonon beszéljünk?
akarod, hogy találkozzunk?
szerinted van ennek értelme, jövője?
mi kellene még, hogy elnyerjem a bizalmad?
mindig ilyen vagy?
félsz valamitől?
s így tovább.

Bea Várnai
nov. 6., K 21:36 (5 órája)
...

valóban nem túl hosszan válaszolok. Ismerkedni jobb beszélgetve, de nem válaszolnék, ha nem tartanálak szimpatikusnak

Jack
nov. 6., K 21:48 (5 órája)
címzett: varnaibea

azt mondtad kérdezzelek, de felére sem válaszolsz.

nézd, én az a fajta voltam és vagyok, aki, ha nem muszáj, akkor már ül a seggén, és teszi a dolgát,

de ha kell, valami féle priority alapján sok mindenre képes. ilyen pl., hogy kivel. az embernek megtalálni a soul mate-jét, az talán a legnagyobb dolog, amit vele történhet. és sokaknak esélyük sincs. én kezdésként sok mindent láttam benned, s ha tényleg te vagy, akkor ezért akármit meg is tennék. de ehhez kéne tudni ki vagy, s így ez háromszáz évbe fog kerülni, az meg ugye nincs. s akkor még hol vagyunk a közöstől? az együttléttől, a közösen megéltektől, és megosztottaktól, amiről az egész életnek szólnia kellene. vagy van itt feleslegesen elkótyavetyélhető idő?

nem hinném.

s nem értem, magyarázok itt egy tanult nőnek? még egyszer kérlek, hogy válaszolj a kérdéseimre, ha más nem.

Bea Várnai
nov. 6., K 21:54 (5 órája)
...

semmilyen kérdéssel nem találkoztam

kérlek ne haragudj meg rám, egész idáig az járt az eszembe, hogy lehet halálra zaklattalak, holott örülnöm kéne.

De ennek az iszamós mezőnek a csatazajában, árkon bokron keresztül úgy kéregettem ezt az olimposzi hölgy nyakláncából lepotyogó hulló csillagot, mintha az életem múlna rajta. S hát valami quantum tartományban, könnyen lehet, az is.

Amúgy, - a látszat néha csal – egy teljesen ártatlan szelídke is vagyok, tudok lenni, valamiféle yogi Prométheusz, a szent folyó partján ülök évek óta. Vagy, egy másik színben, a köteleket is rég levetettem, amihez az árbochoz kötöztettem magam. Csak ugye itt az történt, hogy a kérők, az alvilágiak győztek, s semmilyen Halleluja nem lett, s soha nem is volt. Broken se, hideg se. S hát ezért szorítom itt ezt a kép-zetet, mint a „hadifogoly a napi tíz dekáját, s néha úgy megéhezem, hogy alig hagyok belőle. S bizony a dolgok cseppet sem csodálatos félelmekkel színeződnek”. S nem maradhatok itt a nyílt tengeren, muszáj hazafelé mennem, s a kikötőmet fürkésznem. S ha még a remény se marad már, hogy „ezüst pisztrángom” megtalálom, legalább Anii legyen, hogy egy angyallal térek nyugalomba.

S hogy ne kelljen már minden kereket nekem feltalálni, erre mindjárt küldök is valamit szépet.

Kettőt.

Az elsőt, a tiszta szándékom bizonyítására,

A másodikat meg a végső kívánságéra.

(jó, hogy most – fizikailag – nem vagy itt, s szabadon tudok garázdálkodni, rosszalkodni, mint egy hülyegyerek...)

Szóval, először a két szám, aztán még valami.

Még nem is olyan régen, elkeseredésemben fölraktam egy listát, úgymond tésztaszűrőként, hogy kiszúrja a zaccot. S hát, valaki figyelmeztetett, hogy ezek nem bóják, hanem egy aknazár, amivel mindenkit csak távol tartok. De még mindig hiszem, hogy ez csak nézőpont kérdése, úgyhogy megint ide teszem, hátha most működik. S aztán elmegyek rólad álmodni, téged meg hagylak emészteni.

Ha még egyáltalán...

https://www.youtube../watch?v=J2EVi8Nltqg

https://www.youtube../watch?v=h0qA_4TAzLk

S AZ ÉN LISTÁM NÉMI INDOKLÁSSAL:

S itt van egy régebbi bemutatkozásom is...

Én itt teljesen be vagyok rendelkezve az alkotói munkára, s ahhoz minden van. Elég pénz, nyugalom, csönd, béke, madárcsicsergés, kilátás, nagy ég, tájkép, őzik, nyuszik, meg minden. Egyedül vagyok, mint egy botanikus kertben. Van egy munkásom, aki levágja, amit kell. Bejárónőm is, aki a port és a pókokat is összeszedi – bár ezek nagyon nem érdekelnek. Itt a Balcsi, a nyáron naponta kétszere is lementem úszni, fürdő, uszoda is télire. Mostanában egy csomó emberrel találkoztam, aki már nem olvas, meg nem hallgat zenét. Nekem ez súlyos személyiség defektre utal, és szörnyű. Ha akarom halkan, mint egy zeneszobában, de ha akarom akkor, mint egy koncerten, eredeti hangerővel és megfelelő szereléssel tudok hallgatni zenét, és senkit sem zavarok, az állatok meg ide szoktak körém gyűlni. Rock zenét, jazzt, komoly zenét, „minden zenét”. És rendszeresen hallgatom is, emlékeztetőül a jobb világra. S hát itt az internet, s miután értek angolul, ezért az egész világ a lábam előtt. ...

S igen, én vagyok - aki hisz és optimista, akinek ennyi idős korára fontosabbak a benső szellemi, lelki, spirituális értékek, ismeretek, tudás, s akit jobban vonz a "felhők szeszélye, mint a városok unott orma. S inkább kulturális magaslatok és sziklák megmászására vágyik.

Úgy, általánosságban az is egy dolog. Jó darabig fönt volt egy listám, amit valaki tanácsára leszedtem, mert hogy az nem hívogató, hanem elrettentő. Korán sem teljes, de az abban szereplő nevek, mint a tengeren a bólyák jelzik az utat, én merre járok. Ha valakit érdekel,

végig lehet követni. Különböző „műfajok egy-egy képviselője van elszórva benne. Irodalom művészetek, társadalom és más tudomány, világpolitika, kvantumfizika, meg ilyenek. Sok sok minden az álomról, a tudatról, amikről eddig szinte semmit sem tudtunk, pedig…

Ez itt lent nem az egyedüli , más út is létezik, de nekem működik.

S érdekelne, - persze csak elméletileg, hogy valaki, hányat és kit talál ebben a listában.

--- Rumi. Done. Blake. Rimbaud. Hölderlin. Trakl. Rilke. F.G.Lorca. Eliot. Pound. D. Thomas. Ginsberg. Corso. Ferlinghetti. Kerouac. Lorand Gaspar. József Attila. Mark Twain. D.H. Lawrence.Steinbeck.J. Joyce. ee. Cummings, Beckett. Faulkner. Vonnegut. S Below. T. Capote. P. Roth. Celine. H. Miller. L. Durrel. Conrad. Golding. Sartre. Solohov. Bulgakov. Llosa. Marquez. Tolsztoj, Dosztojevszkij. Frida, Diego. Chirico. Miro, Tanguay. Dali. P. Klee, Giacometti, Rothko…M. Abramovic, Miles Davis…Rolling. A. Brown. P. Gabriel. Procol H. … B. Dylan. L. Cohen. Tom Waits. Van Morrison. Gogol Bordelo. Billie Holiday… Villa Lobos. Harris Alexieu. Chris Rea. D. Banhardt. Beirut. Karaindrou. Edward Sharpie. Dakha Brakha. Orange Blossom. Bertolucci. Trier. R. Blier. Tarkovskij. T. Angelopoulos. Isabell Huppert, G. Depardieu, Bergmann. N. Chomsky. Pepe Escobar. Carl. Sagan. Deepak Chopra. D. Chalmers. L. Kuhn. S. Hameroff…

Mária Szentendréről

Kedves Jack

Köszönöm a jelentkezését. A napos oldal azt jelenti, nem a problémákkal foglalkozom, hanem a lehetőségekkel és igyekszem élvezni azt, amit lehet - ez igy szabatos megfogalmazás?

Érdekesnek tartom Jack értelmezését, megfutamodás a valóság elől?

Miért fontos, hogy a keresett partner tudjon angolul? talán valami munkáról van szó? vagy hosszabb külföldi tartózkodásról?

Örülnék, ha többet megtudhatnék arról, Jack mivel foglalkozik, mi az, amit szívesen elmond magáról.

Érdekel, hogy milyen művészeti tevékenységben érdekelt? Ezt a szabadidő partnert hogyan kell értelmezni? nekem tetszik, amennyiben nem összekötözés kapcsolatot takar - bár lehet rosszul értelmezem és inkább bartáságról, szellemi partnerségről van szó? Nekem ez rendben van.

üdvözlettel Mária

a kép nyáron készült

kérnék fotót én is ha lehetséges

...

dallamm51@.

Kedves Mária,

Nos, látom, hogy magázódunk, nekem úgy is jó…

Mindenesetre az már bíztató, ha valaki veszi a lapot.

De, ugye az egyetlen bemutatkozásban nincs benne az „igyekszem, s annak – úgy – többféle értelme is lehet. De most már jobban lehet érteni, köszönöm.

Az angol: sokáig éltem külföldön, tehát tudok, s mivel az internet kilencven százaléka angolul van, s én azt millió dologra, naponta használom, hát ezért jó, ha van. Mert nem szeretném az időm szinkrontolmácskodással tölteni, ilyenek.

A nagy terjedelmű, és igen ambiciózus regényes életrajzomon dolgozom. Pénzért valami mást csináltam, de most ennek is eljött az ideje, s mindig erre készültem. A hurrikánok által összedöntött házak újjáépítésén dolgoztam, mint építési vállalkozó.

Nekem itt majd mindenre megvan a lehetőségem, összeköltözésre is, de ez már nem rajtam múlik. Ez egy nagy parasztház egy gyönyörű helyen, de inkább praktikus és komfortos, mint hogy csicsa. Az emberek többsége valami ilyen helyen képes unatkozni. Úgyhogy szabadon választott.

Én nem szeretnék úgy hülyén meghalni, hogy lehetőleg ne tudjak meg erről a világról mindent, mielőtt lejár a belépő. Beleértve a NŐT is…

A munkám mellett elég sok minden érdekel, arról ide teszek egy listát. Nem muszáj neki megfelelni, csak útmutatóul – amúgy sem teljes.

Sajnos eddigi, közel tíz éves társkeresési tapasztalatom valami kultúr-katasztrófára mutat édeskishazámban. Ha volna is ilyen, az meg már...Főleg az irodalom és a művészetek érdekelnek, de amúgy meg – talán a listából lehet rá következtetni – majd miden.

Nos, ha valóban érdekli, és van valami huzata ezekhez, akkor szívesen válaszolok. Nincs titkom.

A képen egy grafikus barátom feleségével, az ő textil kiállításán vagyunk, Siófokon, pár hete.

A LISTA:

--- Rumi. Done. Blake. Rimbaud. Hölderlin. Trakl. Rilke. F.G.Lorca. Eliot. Pound. D. Thomas. Ginsberg. Corso. Ferlinghetti. Kerouac. Lorand Gaspar. József Attila. Mark Twain. D.H. Lawrence.Steinbeck.J. Joyce. ee. cummings, Beckett. Faulkner. Vonnegut. S Below. T. Capote. P. Roth. Celine. H. Miller. L. Durrel. Conrad. Golding. Sartre. Solohov. Bulgakov. Llosa. Marquez. Tolsztoj, Dosztojevszkij. Frida, Diego. Chirico. Miro, Tanguay. Dali. P. Klee, Giacometti, Rothko…M. Abramovic, Miles Davis…Rolling. A. Brown. P. Gabriel. Procol H. … B. Dylan. L. Cohen. Tom Waits. Van Morrison. Gogol Bordelo. Billie Holiday… Villa Lobos. Harris Alexieu. Chris Rea. D. Banhardt. Beirut. Karaindrou. Edward Sharpie. Dakha Brakha. Orange Blossom. Bertolucci. Trier. R. Blier. Tarkovskij. T. Angelopoulos. Isabell Huppert, G. Depardieu, Bergmann. N. Chomsky. Pepe Escobar. Carl. Sagan. M. Wood. Deepak Chopra. D. Chalmers. L. Kuhn. S. Hameroff…

S végül a kép

Másnap:

Tessék mondani, azt mire kell vélni, mikor valaki csak úgy, szó nélkül eltűnik egy bemutatkozás ős társalgás kellős közepén?

Nov. 9. Utolsó levél Máriának Szentendre

Életfogytiglan társadalmi előítéletért,

Valami ilyesmi jár a fejemben, s sokáig nem foglalkoztam ezzel. S pár embernek mondtam ezt, de nem értette. Te majd biztos. Azt hittem mindenki ugyan azt hajllja. De ebben az ismerkedési tortúrában az is kiderült, hogy emberek – s nem egészen anatómiailag, - de mindenféle társadalmi dogma, előítélet, szokás, tévhit stb. következtében azt se tudják mi a zene. Olyan ez mintha az égen csak egy pár csillag

lenne. Öt féle fa, hat féle fű, nyolc illat, s minden smirgli tapintású. Nekem van egy elég jó hangberendezésem. S félnek tőle. Mikor kérdeztem miért, a legtöbben arra lukadtak ki, hogy mert nem engedhetik ezt meg maguknak, hallgatni.

De hát, mint a legóbb kifinomultabb dologra, a zenére is oda kell figyelni!.

A zene, szerintem, az absztrakcióink megfogalmazása. (Ezért a gondolatért persze nobel díj járna…, csak viccelek.) S azt mindenki, mindig gyárt, ha akarja, ha nem. S mikor megtetszik egy szám, akkor valójában a saját absztrakciójára ismer rá, s az van, hogy „atya gatya, de jó, de igaz, de finom, de – akármi.

S akkor a zene a tudattal kölcsönhatásban azt építheti, fejlesztheti, aminek végső soron a több megértés, a több élvezet, - ergo a kevesebb szenvedés lehetne a végeredménye. Csak kéne ezzel törődni. Fejleszteni. S emlékszem, ó, hol vannak már az első egyszerű összhangok, dallamok? Persze ott, csak már egy hatalmas világegyetem áll és él a vállukon.

S milliókat látok, ülnek a cellájuk mélyén, s egy parányi, rácsos ablakon kémlelik fent az eget. Ami elidegeníthetetlenül mindenkié!

S ugye jöhet a vers,

Örökké fuldokolni fognak,
Kik önmaguknak foglyai
A mindhiába élők
A mindenség rejtélyeit
Kétségbeesve szemlélők.

Toldalagi Pál

Nov. 10. 8:23 (2 órája)

S a nő válasza

Mária Zzam
...

Drága Jack, azt látom bármit írok, valami küzdelem veszi kezdetét részedről.

Ebben nem tudok részt venni.

Szerintem nem engem keresel.

Minden jót kívánok, találd meg álmaid asszonyát.

üdvözlettel Mária

Kedves Mária

elnézést kérek az esetleges kellemetlenségért. Én magam se gondoltam, hogy ebből ez lesz, egy-két nap alatt az ilyenek el szoktam múlni nálam. Ezért aztán örvöshöz is csak most, az után mentem, hogy a megtudtam, a bejárónőm barátja is elvacakolta vele egy darabig. Mert, hogy nagy valószínűséggel tőle kaphattam el. A hétvége után ma el is mentem orvosol, de ott a számítógép miatt semmi sem működött. Közben már egész elviselhetőleg érzem magam, úgyhogy, ha gondolod akkor akár holnap is találkozhatunk. Persze, „ha még nem mentél férjhez”, - e kényszerű várakozásban.

Üdv. Jack

November 13. Se nő se segítség!

Úgy tűnik ez lett a sok fáradozás eredménye. Lehetne mondani, hogy megpróbáltam, hogy jól elszórakoztam, hogy nem unatkoztam, nem éreztem úgy a magányt, és hát megpróbáltam elölről, hátulról, oldalról – minden honnan találni valakit, aki segítene a könyv szerkesztésében, javításában. Megdöbbentett az a nemrég látott kis film, a most meghalt akárki íróról, akinek éveken keresztül egy csomó keresetlen segítsége volt a munkájához mindenben. Én meg a leg minimálisabbat nem kaptam soha. Még pénzért se találok senkit. Sőt, könnyen lehet, hogy némelyik nőt pont ezzel sikerült eloldóznom.

Tehát, úgy döntöttem, hogy én magam állok neki. Valószínű teljesen nem fog sikerülni feladni a „nőzést”, de a hangsúlyt máshova tesszük. S persze, az, ami itt, ebben a naplóban le van írva, az csak egy ici-pici töredéke annak a rengeteg álmodozásnak, reménynek, ami minden mögött volt. Na és hát, volt pár felelemelő, jó és szerelmetes pillanat, mindenkitől függetlenül. Rengeteg tapasztalatot is szereztünk. Ez a körbejárható szelete a férfi és nő kapcsolatnak, az öregesésnek, a szociális és kulturális helyzetének ma Magyarországon, ez a sok sok epizódnak is tekinthető jelenetben benne is van. Nem ártana rendbe rakni őket, mert akad benne rengeteg szerkezeti hiba, ismétlés, s látszólagos összefüggéstelenség. Mégis nagyon nagyon örülök, hogy lejegyeztem őket.

A HÜLYESÉG nem
az egyetlen helyes válasz az abszurditásra?
Valaki nemrég kérdezte, na de miért is jöttem én haza?
S itt van,
ezért a világmindenségben egyedülálló
Megismételhetetlenül észbontó
Minden édes-keserű-és-fanyar lélekcsavarodást
Zajjal zenével és zseniális nyelvünk ezeréves
Fűszereivel párolt szívet szaggató röhögésért

s születési kivonatunkat átitató
édes könnyekért

https://www.youtube../watch?v=5mdM8BUwHaA&index=16&list=RDOuk2jonrGUc

első levél Marcsinak

köszönöm, s hát, hajjaj, le vagyok maradva. s elnézést, de valahogy belegabalyodtam itt a régi idők zenéjébe. majd a következőben azt is elküldöm, de előbb illendőségből ezt:

nagyon aranyos és türelmes voltál s köszönöm az odaadó figyelmed ahogy nyilván váratlan szó és információ áradatomat fogadtad. Rengeteg meglepetés ért, s egytől egyig mind jó. Ugyanakkor ahogy már ott is, most is kicsit félek nehogy elijesszelek ezzel. Igen, van egy ilyen hiába is, - mondták – kicsit gyors, és túl lelkes tudok lenni. Munkában is ilyen voltam, de majd lelassulok, s amúgy inkább nyugis szoktam lenni. S jó lenne nem esni abb a kelepcébe, hogy valami a másikban az ellenkező reakciót váltja ki. ha én örülök te aggódsz, de amikor én, az meg a te örömöd fagyassza meg…

Az ezer? – millió! Variánsból, hogy jött itt most össze a tucatnyi legfontosabb, nem tudom. Ilyenkor eszembe szoktak jutni az égiek, hogy ilyen véletlen nincs, ezt valaki elrendezte. Ahol laksz, az angolod, a disszidálásod, a vízszeretet, a vitorlázás, a magányaid, a kitartásod, a leleményességed, szóval, az egész hazavezető utad, meg még az a szépen összeválogatott bónusz csomag, ami mellékesen még összegyűlt. Mert ugye minden felsorolt mögött még további listák állnak, csak egyszerre mindent képtelenség kifejteni. figyeltem ám! Na meg hát a szerencse is, ha ez az, a távolság, egymástól. Szerintem ennél jobban – az ilyen helyzetben rejlő minden ***odds*** ellenében nem lehetne egy kapcsolatnak jobban megágyazni. A többi rajtunk múlik. S tekintettel, hogy egy kedves, helyes, csinos, (szexi, bocs) nőnek látlak, a jó folytatáshoz minden reményem megvan.

Nyilván még sok minden van, de szerintem jól haladtunk, s főleg jó volt veled lenni. S látom óvatos vagy, próbálom magam hozzászoktatni. Minden jó, s szép álmokat.

Nov. 16. istrángé brew, Levél áginak a Marcsiról –

Zalavari Maria
nov. 15., Cs 19:41 (23 órája)

Hahó Jack! Mint megígértem, itt a telefonszámom:30 / 2013117, meglátjuk, mit kezdesz vele... Egyébként kellemes beszélgetés volt. Cu Marcsi

Jack V

nov. 15., Cs 20:40 (22 órája)
köszönöm, s hát, hajjaj, le vagyok maradva. s elnézést, de valahogy belegabalyodtam itt a régi idők zenéjébe. majd a következőben azt is elküldöm,

Jack
17:36 (1 órája)
címzett: M

Kedves Marcsi,
próbálom magam visszatartatani, nem megy. újra és újra olvasom e leveleket, s mindig oda lukadok ki, hogy valami nem stimmel. én "valamit kezdtem" a telefonszámoddal, mert fölhívtalak, s még akkor is próbáltam valamit kihozni az egészből- nem sok eredménnyel. tudom, találkoztam már olyannal, aki azt gondolja, hogy a hallgatással minden megoldódhat, -
vagy, aki abban a hitben-meggyőződésben van, hogy a másik is tudja, amit ő tud...

nos, amennyire sikerült megismerni, én nem gondolom, hogy te olyan vagy.
kötelességszerűen elküldted - "ha már egyszer megígérted?"
de még azt is - mint az "asztallábat gyorsan lekerekítetted, - meglátjuk mit kezdek vele?
s aztán még a tegnap találkozásunk általad megfogalmazott egyetlen summája, ez a kellemes beszélgetés volt.
ami, ugye, AKÁRKIVEL, AKÁRHOL, AKÁRMIKOR LEHET.

de még mindig nincs vége. mert egy egész éjszakát, egy egész reggelt, egy egész délelőttöt, s most már a délutánt is végig vártam, hogy azon az egy sorodon, - na meg a telefonba kicsikart, elhessegethető válaszkád, amit a találkozásunk kihozott belőled?

én is élek nekem is van dolgom, s hidd el tudom mi az. de valahogy, egy ilyen helyzetben számomra elképzelhetetlen, hogy egy mondat leírására ne legyen idő.
kivéve, ha...
s most belekezdhetnék valamiféle fajta felsorolásba. s semmi problémám nem lenne, ha bármikor valahogy utaltál volna arra, hogy majd akarod, majd fogsz, s ezért, azért, vagy amazért.
nem tudom elképzelni, hogy pont te ne tudnád, mi az információ közlés lényege, szerepe, s az mit tud okozni.

felmerül, hogy nem kéne siettesselek, mert csak rontok a dolgon.

de, azok után, hogy végig a szimpátiád mutattad, én felbátorodtam ettől, s lehet nem jól tettem.

s muszáj azt remélnem, hogy egy ilyen dolog sokkal nagyobb, mint hogy holmi taktikázáson múlna, ill. az olyan ember már eleve szóba se jöhet, aki valakivel ilyen

én szeretem az egyenes dolgokat, s jobban örülök a nehézségnek, mint a bizonytalanságnak. olyan is volt, elég is volt.

ha a személyes találkozás és mind az az erőfeszítés se győzött meg, akkor ott valami máról lehet szó, - amivel nem kívánok foglalkozni. ha csak nem valami nagyon nyomós ok, azon kívül mindegy, hogy miért nem.

nyugodtan mondhatod
"meggondoltam magam"
"kösz Jack, mégsem"
"most nem"
"még nem"
akármi.

Beszélgetés megnyitva. 2 üzenet. 1 olvasatlan üzenet.

.
407/1.
kaja
V

Jack
21:11 (34 perce)
címzett: M

van, amikor könnyen nem adom föl.

holnap az egy órási vonattal jön az Sandra lányom pestről, s megyek érte földvárra.

az a mániája, hogy ott megnézi a balcsit...

közben én itt összehoztam a vadast, nagyon jónak tűnik, és rengeteg. délelőtt megcsinálom a zsemlegombócokat, s nagyon boldoggá tenne, ha elfogadnál belőle. van egy csinos, rozsdamentes éthordóm, vagy nagy műanyag dobozom abban vinnék, s valahol, nekem tök mindegy, a vasboltnál, a Tesconál, a Sparnál átdobnám a te kocsidba, vagy akármi. meg egy pillanatra látnálak, ugye nem baj?

jó lenne azt gondolni, hogy nem álmodtam.

Zalavari Maria
21:33 (12 perce)

...

Nagyon kedves Tőled, köszönettel elfogadom. Nekem úgy félháromnegyed egy körül ér véget a próbám, akkor lemennék a kikötőhöz, ott találkozhatunk, ha gondolod, most már nem kell fizetni a parkolásért, meg lehet állni a sínek víz felőli oldalán. Gondolom, a vonat 13.08-kor érkezik, amennyiben pontos, így lenne addig egy pár percünk és akkor már helyben is vagy....
Előre is köszönöm, jó éjt!

Jack V
21:44 (1 perce)
címzett: M

jaj, de jó, szuper, én is köszönöm, ott leszek.

Marcsi bemutatkozása

Társas lény vagyok, hát megpróbálom....
Egy pár szóba belesűríteni, hogy ki vagyok? Derítsd ki!

Milyen társat keres?
Ha egy társat keresel, ha vágysz az őszinte, konstruktív beszélgetésekre, tartalmas időtöltésre, szereted a természetet és a zenét, tudatában vagy annak, hogy sok-sok év van mögöttünk, ami minket így vagy úgy formált, ami azért nem egy kőbe vésett irány, akkor talán "körbe szimatolhatnánk" egymást.
Aktív és sokoldalú, fiatalos személy lévén szívesen megismerkednék nálam fiatalabb úriemberekkel, úgy kb. 50 éves kortól. Tudom, hogy a magam korú férfiak sokkal fiatalabb partnert keresnek, de talán akad olyan kedves ember, aki egy vele egykorú vagy talán valamivel idősebb nővel képes megtalálni társát. Kíváncsian várom jelentkezésedet!

örülök, hogy ízlett az ennivaló.
Nos, én olyat soha nem mondtam, hogy „száz”. Sőt, rögtön azzal kezdtem, hogy nekem bőven van dolgom, s meséltem is róla, hogy mi az, s mindezt azért, hogy legyen mihez viszonyítanod. Utána mondtam, hogy „te jössz,” s lehet te nem így érzed, de nekem az elbeszélésedből az derült ki, hogy igen, te szintén keresel valakit szabadidő partnernek. Ebben többször, többféle képpen meg is egyeztünk, sőt, még kis, mini tervezgetés is folyt, kirándulásról, moziról, fürdőről stb. Azt is segítségként ajánltam föl, hogy kihozlak, lásd hol és hogy élek,

hogy könnyebb legyen megítélni mi az, ami jó neked ebben. De nem jöttél, s ezek szerint már lehetett valami fenntartásod, mert utána sem erőltetted dolgot. Arról nem is beszélve, hogy én még mindig nem tudom, hogy a „szárszói lakóhelyed" után, hol is laksz. Kíváncsi lennék te mit szólnál, ha egy férfi ezt csinálná veled. Mert az egy fontos tényező lehet, s ezt többször fel is hoztam. Utána jött az, hogy szerettem volna valami megerősítést, - egy szót, mondatot kapni, mert már lehetett érezni, hogy valami nem stimmel. S példaképp mondom, hogy igen, volt olyan, aki előre is közölte – mert tudta a paramétereit, hogy mit akar." Idős anyja van, autista gyereke, akármi." S igen, te is említettél dolgokat, de abból- nagyon sajnálom a másiknak nem derült ki, hogy mennyi az az Anii. Minthogyha engem is „a tűzbe tartottál volna, amit sok féleképp lehet értelmezni, de, ezt is hagyjuk. S igen, ennyi idős korban, nekem teljesen normális és természetes, hogy valaki kíváncsi, mit gondol a másik, főleg az után, hogy látszólag minden jó. S oké, hogy ott nem válaszoltál. Én mondtam, hogy tetszel, részemről oké. Aztán nem sokkal később „teljesen kiakadtál", hogy én mit sürgetlek téged, s én vehetném úgy, hogy elég furcsán kioktattál a csipkerózsikás tanmeséddel. S igen, én keresek valakit most. Nem holnap, nem jövőre, vagy azután. Abban elég nagy az egyetértés, hogy ennyi idős korban nincs mire várni. Lehet holnap föl se ébredünk...

Sajnálom.

Ugyanakkor persze mindenkinek joga van azt csinálni, ami akar. Ahhoz viszont nincs joga, hogy egy másik embert leküldjön akár hova, vagy hogy rossz érzést, kellemetlenséget stb. okozzon neki. Én azt gondoltam, hogy végestelen végig úriemberként viselkedtem, elvittelek egy kellemesebb helyre, vendégül láttalak, visszahoztalak, s azóta is ezt csinálom. Tehát az én egyszerű és udvarias kérdésem jogos volt, a te felháborodásod meg nem. Ennek az ég világon semmi jelentősége már nincs, s köszönöm, hogy egyáltalán válaszoltál, mert meg kell mondjam, az utóbbi sok sok évben, ez volt talán a legkellemetlenebb élményem ismerkedés ügyben. S véleményem szerint, azok, amiket óvatosan előző levelemben felvetettem, s ami ellen oly hevesen tiltakoztál, sajnos elég nagy mértékben mégiscsak igazak rád. Nekem is jogom van a saját véleményemhez.

Az edények miatt meg ne aggódj, az egész egy nagy tévedés volt, s nem gondolom, hogy bármilyen okból szeretnék veled valaha találkozni.

Jack

Tears_On_My_Pillow___Roger_Ridley___Playing_For_Change___Live_Outside (1).mp3

Könnyek a párnámon

You don't remember me, but I remember you 'Twas not so long ago, you broke my heart in two Tears on my pillow, pain in my heart Caused by you, you If we could start anew, I wouldn't hesitate I'd gladly take you back, and tempt the hand of fate Tears on my pillow, pain in my heart, caused by you Love is not a gadget, love is not a toy When you find the one you love She'll fill your heart with joy If we could start anew, I wouldn't hesitate I'd gladly take you back, and tempt the hand of fate Tears on my pillow, pain in my heart, caused by you You (oh oh oh) You (oh oh oh), you (oh oh oh) You (oh oh oh) you (oh oh oh)	Nem emlékszel rám, de én emlékszem terád nem is oly régen te a szívem törted ketté könnyek a párnámon, fájdalom a szívemben te okoztad nekem te okoztad nekem s ha mi újra kezdhetnénk, én nem tétováznék s örömmel fogadnálak vissza ezt a sor keze hozta könnyek a párnámon fájdalom a szívemben ezt te okoztad a szerelem nem egy kütyü, szerelem az nem egy játék mikor az igazit megtalálod szíved örömtől csordul s hogyha mi újra kezdhetnénk én nem tétováznék s örömmel fogadnálak vissza ezt a sor keze hozta könnyek a párnámon, fájdalom a szívemben te okoztad nekem te (oh oh oh)te(oh oh oh)

Pista bácsi mezítlábas házimannája

Főtt tészta, - akár milyen
Túró
Tejföl
Barack vagy akármilyen lekvár csöpögtetve
Cukor, vagy méz
Mogyoró krém
Kakaópor

2019

A JÖVŐ FÉNYES CSILLAGJAI?

Jack a költő az éj kellős közepén üzenetet küldött, mert mint mondta, a felháborodástól rosszul alszik, s a legújabb események sodrában azt álmodta, hogy az jelenlegi Saljapin atyuska meg a Ming dinasztia-béli Pillangó kisasszonyka

(ez a bebörtönzött, új „Csocsoszan”) -, közösen fogja a folytatást énekelni. Ime a pár:

Erre, a Giacomo nevű kottaírnok lázasan a mű átírásába kezdett. Az előadás folytatásának hatalmas sikert jósolnak, bemutató a hamarosan megnyíló új-atlantiszi operaházba lesz.

https://www.youtube../watch?v=Yi2AqTZCkR0

valamelyik még mindig működik!!!

Saljapin énekel
https://www.youtube../watch?v=sIpmGEkC09s&list=PL9EB0E90C5C23EABE&index=41

Részlet az eredeti műből:
https://www.youtube../watch?v=sLcbfF9ypmM

Karácsonyi mákos guba
Elkészítési idő:
Előkészítés: 20 perc
Sütés / főzés: 30 perc
Hány adagra elég?
Adagok: 4
Hozzávalók:

- 4 darab szikkadt kifli
- fél liter tej
- 2 darab tojás
- 1 teáskanál vanília kivonat
- 1 teáskanál citromhéj
- 200 gramm darált mák
- 100 gramm porcukor
- 2 darab tojás (a sodóhoz)
- 2 deciliter tej
- 1 teáskanál vanília kivonat
- ízlés szerint cukor

Leírás:
A kifliket felkarikázzuk, sütőlapon szétterítjük és 150 fokos sütőben kicsit kiszárítjuk.

A tejet elkeverjük a tojásokkal és a vaníliával.

A cukrot elkeverjük a mákkal és a citromhéjjal.

Ha a kifli kiszáradt, kivesszük a sütőből, kivajazott tűzálló tálba tesszük, leöntjük a tojásos keverékkel, megszórjuk a mákkal, és visszatesszük a sütőbe.

A tejet és a tojást elkeverjük egy kevés cukorral és vaníliával, és alacsony lángon, folytonos kevergetés közben besűrítjük.

A megsült gubát a vanília sodóval tálaljuk.

Ne csak duma, kacsa is, levél Vikinek

idefigyeljen kedves névnapos anyuka. sikerült egy gigantikus töltött kacsát kreálnom a kemencében. olyan puha lett, hogy szétesett apró darabokra, de szerintem legközelebb Dávid királynak sütöttek ilyen finomat. (valószínű attól gerjedt úgy be, hogy nekiállt komponálni a Halleluját,) szóval, hogy a Sandra egy napra jön, s amúgy is ez kb. egy hónapra elég lenne, ezért is, adnék belőle egy adagot. lehet elmegy hozzá még valami köret is, mert elég tömény, de ezt majd te eldöntöd. lehet csak valami saláta is elég mellé?. már csak az a kérdés, mikor dobhatnám be hozzátok. háromra megyek a lány elé a vonathoz, tehát nekem előtte jó lenne. mondjuk olyan kettő körül először elkanyarodok arrafelé. nem kell ott legyél, csak valakinek oda adhassam. aztán majd még dumálunk.

na, ilyenek.

Churies, mogyorókrémes paradicsomleves, no. 378.

Két személyre.

Öt deka finomra reszelt zeller gumót, kicsit megsózunk, majd lassú tűzön olíva olajon folytonos keverés mellett elkezdünk pirítani. Mikor kezd rózsaszín lenni, adunk hozzá hajszál vékonyra vágott mokkás kanálnyi bacon szalonnát, egy csipetnyi gyömbért, egy csipetnyi curryit, egy pár csöpp szója szószt, egy pár csöpp piros aranyat, és tovább pirítjuk. Mielőtt leragadna, nyomunk rá kis ketchupot, pici füstölt barbecue szószt, pár másodpercig keverjük, meglocsoljuk pár csepp kész teával. Hozzáadunk egy kis sűrített paradicsomot, elkeverjük, felforraljuk. Kis szója szószt még adunk hozzá. Takarékon adunk hozzá egy kávéskanál mogyorókrémet, és elkeverjük. Mikor felforrt levesszük, nyomunk bele pár csepp citromlevet, kicsit hagyjuk állni, majd tálaljuk. Kis Marha Erős szósszal is lehet, aki az erőset szereti, vagy pici darált színes borssal. Vagy mindkettővel.

Levél Nórának

a kép oké, valami azért kellett, de főleg a mentális dolgok érdekelnek.

például az, hogy milyen végzettségű, azaz érdeklődésű vagy, meg mennyire vagy szabad - azaz mikor, mennyire, és mire érsz rá?

én teljesen szabad és elkötelezetlen vagyok, s engem "minden" érdekel, de főleg a humán dolgok. mindamellett a földön állok, van egy pár szakmám, (ács, asztalos, meg még jó pár más, de ezeket már nem gyakorlom. alapból népművelő könyvtáros voltam. külföldön éltem és dolgoztam több mint húsz évig, most az önéletrajzomon dolgozom, nagy munka. de örökké nem tudom és akarom azt csinálni, úgyhogy jó lenne kicsi ez az kikapcsolódásnak. és hát minden attól függ, elég rugalmas vagyok. még mindig szeretek vezetni, de akármilyen kolbász meg lecsófesztiválokra nincs se kedvem se időm. ha valami tartalmas, akkor lehet. egy jó könyvet többre tartok egy düledező várromnál. a közhelyek se a kedvenceim.

nos, talán kezdésnek elég, de nyugodtan kérdezz bármit,

ahogy mondtam., szívesen válaszolok bármire, s főleg szívesen beszélnék magamról, s főleg arról, ami érdekel. Csak ehhez az kell, kellene, hogy valakit érdekeljen, ami engem, s viszont.

Most, innen, erről az emeletről erre nem sok lehetőséget látok, de lehet ez változhat.

Mint mondtam, alapból én humán beállítottságú vagyok, s főleg a szó erejében hiszek. Nagyon szerettem olvasni, s az ifjúkori életem nyomorúsága elől ott találtam menedéket, és választ. Mikor meg kiderült, van nem adottságom, elhatároztam, hogy írni fogok. Semmi l'art pur l'art, a mindennapi ember életéről. S tapasztalatért, „elmentem annak az életét élni". Jó bonyolult lett, mert az esszenciális helyett az egzisztenciálissal kellett kínlódnom, egy otthont teremteni a családnak. Az előbbire negyven évet vártam, s 2011-ben, az Amerikából való végleges hazatérésemkor kerülhetett sor. Illetve még további két évembe telt, mire a volt nejemmel a cirkusz leketyegett. Elhúzódó, halálos betegsége, fizikai és mentális felfordulással járt, s addigra csendesedett el. A két gyerekem még mindig érzi, én jól vagyok.

Annak idején nagyon sikeres népművelői munka után 85-ben egy láthatatlan, de nagyon is valós üvegmenyezetbe ütközés után disszidáltunk. 93-ban a nejem a két gyerekkel hazaköltözött. Vettünk egy gyönyörű helyen egy nagy parasztházat, amit úgy-ahogy sikerült átépítenem. Én többször próbáltam követni, de vissza-visszatértem, mert nem érte meg. Jó néhányszor újrakezdtem itt is, kint is. Közben mindenféle szaki lettem, mert kint házakat építettem újjá, amiket a hurrikánok összedöntöttek. Szóval, elég mozgalmas életem volt. Hat-

van valahány helyen laktam, meg ilyenek. A munka mellett jegyzeteltem, hogy majd egyszer megírom. Naplók, levelek, jegyzetek. Mikor négy-öt éve végre félig leültem, kiderült, van vagy húszezer oldal.. onnan kezdtem. Most hat-hét, egyenként ötszáz oldalas kötetnél tartok, olyan hetven-nyolcvan százaléka van kész. Kiadni még nem adtam ki semmit, pénz, meg hírnév nem érdekel, csak az, hogy megírjam, amit csak én tudok. Ha netán a tapasztalatommal másoknak segíteni, az igen. Olyan józsefattilásan. Amerika-Európa-Magyarország körben. Valójában „azért élek, hogy ezt megírjam, - s közben persze még jut idő másra is.

Zorba, Villon, van, akit ilyenekre emlékeztetek, de még sok mindenki ide tartozhat. Valamikor afféle csöndes lázadó voltam, mára már még csöndesebb. Intellektuálisan persze most vagyok a csúcson, és nagyon is aktív. szeretek tudni, és beépíteni minden régit, minden újat, nehogy már hülyén haljak meg. Sokan megörültek már nekem, és sokan be is sikáltak, - mondván, hogy ők afféle „punnyadtabb" pasira vágynak. Ez az általános hazai rütyő. Ezért aztán mindenáron nem kell valaki, csak ha kíváncsi, van benne főleg szellemi ambíció, szufla, viszketegség, ilyenek. Megfogadtam, hogy szellemileg biztos nem öregszem meg, hogy mindenre nyitott maradok, s ez úgy néz ki sikerül is. Nagyon szeretem a zenét, pl.

Mindegy, itt egy lista, amit régen még használtam, de már leszedtem a netről. Valami útmutató arról, mi érdekel. Ha találsz benne valamit, - némi rokonságot, - akkor jó eséllyel együtt lehetünk, ha nem, akkor talán jobb, ha inkább hagyjuk.

Addig is köszönöm az érdeklődést.

S végül, sokféle műfajból a lista:

--- Rumi. Done. Blake. Rimbaud. Hölderlin. Trakl. Rilke. F.G.Lorca. Eliot. Pound. D. Thomas. Ginsberg. Corso. Ferlinghetti. Kerouac. Lorand Gaspar. József Attila. Mark Twain. D.H. Lawrence.Steinbeck.J. Joyce. ee. cummings, Beckett. Faulkner. Vonnegut. S Below. T. Capote. P. Roth. Celine. H. Miller. L. Durrel. Conrad. Golding. Sartre. Solohov. Bulgakov. Llosa. Marquez. Tolsztoj, Dosztojevszkij.

Frida, Diego. Chirico. Miro, Tanguay. Dali. P. Klee, Giacometti, Rothko…M. Abramovic,

Miles Davis…Rolling. A. Brown. P. Gabriel. Procol H. … B. Dylan. L. Cohen. Tom Waits. Van Morrison. Gogol Bordelo. Billie Holiday… Villa Lobos. Harris Alexieu. Chris Rea. D. Banhardt. Beirut. Karaindrou. Edward Sharpie. Dakha Brakha. Orange Blossom.

Bertolucci. Trier. R. Blier. Tarkovskij. T. Angelopoulos. Isabell Huppert, G. Depardieu, Bergmann.

N. Chomsky. Pepe Escobar. Max Kaiser.

Carl. Sagan. Deepak Chopra. D. Chalmers. L. Kuhn. S. Hameroff… Jack

2018 jan. levelezés kezdete Rosával (aki a Rosa)

BEMUTATKOZÁSA A RANDIVONALON

Sziasztok!

Diplomás, aktívan dolgozó özvegy hölgy vagyok. A szabadidő kulturált eltöltéséhez, kölcsönös szimpátia esetén mélyebb, tartós kapcsolat kialakítására várom diplomás, igényes, minden káros szenvedélytől mentes, 175 cm-nél magasabb úr jelentkezését. Még vannak céljaim az életben. Alapvetően derűs, optimista természetű vagyok. Szeretek utazni belföldön, külföldön, színházba, moziba járni, olvasni, de a rendszeres testmozgás is fontos számomra.. Fényképet email-ben küldök.

Adatok			
Juli adatai,	Akit keres		
ALAPOK			
neme	nő	férfit keres	
kora	69 év	65-73 év között	
csillagjegye	Mérleg		
lakhelye	Budaörs, Pest	Pest	
MEGJELENÉS			
magassága	168 cm		175-210 cm
testalkata	átlagos		átlagos
hajszíne	sötétbarna		
szemszíne	kék		
HÁTTERE			
végzettsége	egyetem		diplomás
foglalkozása	alkalmazott		
anyanyelve	magyar		
beszélt nyelvek	angol, francia, orosz		
családi állapot	özvegy		nőtlen, elvált, özvegy
van gyermeke?	van(nak), de nem velem él(nek)		
van(nak), de nem velem él(nek)			
szeretne gyermeket?		nem	nem
SZOKÁSAI			
dohányzik?	nem	nem	
fogyaszt alkoholt?		ritkán	
milyen sportot űz?		úszás, jóga/torna	

A 2018 Rose bemutatkozása

Juli
69 éves Budaörs (115 km)
egyetemet végzett
168 cm magas, nem dohányzik

1

Elrejtem
Letiltom
Jelentem!
Sziasztok!

Diplomás, aktívan dolgozó özvegy hölgy vagyok. A szabadidő kulturált eltöltéséhez, kölcsönös szimpátia esetén mélyebb, tartós kapcsolat kialakítására várom diplomás, igényes, minden káros szenvedélytől mentes, 175 cm-nél magasabb úr jelentkezését. Még vannak céljaim az életben. Alapvetően derűs, optimista természetű vagyok. Szeretek utazni belföldön, külföldön, színházba, moziba járni, olvasni, de a rendszeres testmozgás is fontos számomra.. Fényképet email-ben küldök.

az ő első levele

Szia,

Előbb tedd fel a kérdéseidet, s utána elküldöm a fotót. Egy közelképem van, ami nyáron államvizsgán készült. Engem az érdekelne, mit jelent a szabadidő partner a Te értelmezésedben, miért előny az angol nyelvtudás? Én két egyetemen tanítok, az egyik amerikai, de a másikon is többnyire nemzetközi diákoknak oktatok szakmai tárgyakat angol nyelven. Éltem Amerikában is.

Ma érkeztem vissza Budapestre Hévízről, ahol szintén van lakásom. Barátaimmal elmentünk Vörsre, megnéztük a gigantikus betlehemi szigetet. Kötcse is, gondolom, valahol ott van Somogy megyében.

Üdvözlettel,
Juli

levél

nos, a neved után fogalmam sincs, hogy ki vagy. elsőre a kérésedre is azt gondoltam, hogy "teljesen logikátlan, tehát elvesztettem az

érdeklődésem. Aztán „szerencsére” megnéztem mit írsz, s ez kicsit megint felkeltette a kíváncsiságom…

Nos, 26 évig nagyjából Amerikában éltem, és dolgoztam. Most a többkötetes regényes életrajzomat írom, „természetesen Nobel díjas aspirációval. 7-8 egyenként ötszáz oldalas kötet akar lenni. Jack Quantum egere, ez lesz a címe, ahol a hős megpróbálja a lehetetlent, - kint is bent is egeret fogni…

Az én valós élettörténetemen alapul, de nem teljesen. A két földrész, ország, kultúra, s azon belül mindenféle egyéni sorsok, drámák, balhék, és társai.

Késve, egyedül csinálom, nagy munka, de 7/24 nem lehet csinálni, s jó lenne egy intelligens, világotlátott, nyitott, és szerethető társ, akit a háztartáson, kiskerten, szabás-varráson és romlátogatásokon kívül valami maradandó, egyetemes, s hasonló rémintelektuális dolgok érdekelnek, s feltételezhetően mindez hozzáillő körítéssel. Eredetileg népmúvelő könyvtáros voltam, jól menő kultúrház, aztán üvegmenynyezet, s jött az amerikai turné, családostól.

Kint hurrikánokat kergettem, s igyekeztem pár házat összerakni az összedőltekből. Kb. húsz szakmám van.

Hatvan hat helyen laktam. Most itt van egy tanyám, egy domb, kilátással a balcsira.

Talán ennyi most elég egy képhez?

Ne félj, valaki lelke jobban izgat, mint az – egyebe.

Tudod, mint Indiában.

Üdv. Jack

valamiért nekem tetszel, a nyitottságad?

tudod, valami szomorúsággal tölt el. ez a nemes cél, hogy én majd - még csak nem is "egész népemet fogom"..., hanem az egész emberiséget, ez szép, felemelő, meg minden. mikor 2011ben hazajöttem, úgy éreztem én vagyok a Tróját megjárt hős, és a dáriusi királyfi össze kincsével érkeztem. megszámlálhatatlan tudás, tapasztalat, minden. s miután alapból egy adó típus vagyok, a legnagyobb szakadás ez bennem, egy óriási szomorúság, hogy ezt csak mindenféle áttételeken keresztül, s nem közvetlenül tudom átadni. hogy nincs mellettem egy Pénelopé, akinek megérinthetném a haját, kezét. volt, de beteg lett és meghalt. a világ másik, női felének teljes megéléséhez egy teljes életidő sem elég, s ha nem ebben élek, akkor sorry, de hülyén halok meg. s ez ontológiailag mindenkire igaz. sajnos a mai világban nehéz találni valakit, aki valamiféle magasabb premisszák köré akarja, és tudja rendezni az életét. emberek milliói vesztegetik el életüket ebben a sodródásban. van a Ruminak egy szép verse, abban mindez benne van. elküldöm, nézd meg. és olvasd figyelmesen a szöveget!

https://www.youtube../watch?v=OzQ83rKZi98

minél tovább nézlek, annál jobban tetszel. A kép is meg a „hangod” valami bizalmat kelt bennem.

S körülbelül ezer dolgot szeretnék neked – egyszerre mondani. De persze a világ minden kincséért se szeretnélek valamivel megbántani. Igazándiból nem tudom pontosan mire vágysz. Úgy tűnik, valami fiatalos világutazó professzort, én meg nem az vagyok. nekem azok mindig nörd-ok voltak, kicsit életidegenek. A világ gyakorlati része fontos dolgokra tanítja meg az embert. A másikkal sem volt gondom, sőt. Ma is élek halok a költészetért. Szerintem az a leg magasabb kifejezési forma. Mondják az ember egyre inkább vizuális, én még a verbálisban hiszek.

Mindig is – szerettem volna – hinni az ellentétek vonzásában, a jó kiegészítésben, bár ez egy veszélyes terület is lehet. Sajnos mindenben nagyon érzékeny és gyors szoktam lenni, most is félek ettől, mert már – hú, nem is tudom, hogy mondjam, - találkozni szeretnék veled? Ki se merem mondani.

Rengeteget próbálkoztam, egy őrület, és olyat, hogy soul mate, - hát még a közelébe sem. S mára szinte fel is adtam. Én már attól is boldog lennék, ha barátkoznánk. S bizonyos esetekben nem zavar, ha más barátod is van. valaki nem képes minden lenni. S persze jó lenne.

Valamit kérdeztél…? Ja igen.

85 ben disszidáltunk zamárdiból. Ott vezettük – sokak szerint az ország legjobb kultúrházát, sok pénzt kerestünk, de nem eleget, úgyhogy két kisgyerekkel kimentünk. Olaszország- Latina menekülttábor- nekem ne dumáljon senki…, aztán Monterey, ca, Columbia sc. Charleston, sc. 93 ban a nejem a két gyerekkel hazaköltözött, 96 ban én is, egy üzem vezetője lettem Nagykovácsiban, aztán az befuccsolt, 99-ben visszamentem, a nejem is kijött, - a gyerekek addigra felnőttek. - egy fiú és egy lány, most 40 és 38 évesek, a lányom pesten a corvinuson akármi, a fiam a távolekeleten tanít, - egy évre rá, hogy végre jól haladtunk kiderült a nejem rákos, itthon marad, kilencszer operálják, kihozatom, „meggyógyítják, „hazajön meghalni”, de addigra kicsit „megbolondul”. Iszik depressziós, cirkuszok három éve meghalt. Közben én próbáltam egy másik társat találni, sikertelenül. Elég kalandos. 2011 ben én is végleg hazajöttem, és a nejem halála után nekiáltam írni. Addig őt segítettem. Ezzel minden oké, teljesen rendbe van. amúgy is nálam minden fel van dolgozva, semmit nem szoktam a szőnyeg alá besöpörni.

Nos, mindez rendesen meg van írva. Ezt a változatot most – kicsit izgulva – neked pötyögőm.

A gyerekekkel jól vagyok, néha meglátogatnak, amúgy teljesen szabad és független vagyok, kintről és itthonról is kapom a nyugdíjam.

Jókat kérdezel.

Én, talán a sok Rousseau, Tolsztoj, Lawrence, Faulkner könyv hatására na meg mert sokat nyaraltam az iszáki nagyanyámnál, egyszer csak arra ébredtem, hogy én egy tanyán akarok élni. A nejemmel el is mentünk az alföldre, de aztán hét év után kiábrándultunk a dologból, s Siófokon, az apósoméknál, majd a zamárdiban kötöttünk ki, ahol kaptunk egy szolgálati lakást. Ennél persze minden sokkal bonyolultabb…

92 ben miamiban, az Andrew nevű hurrikán alatt sikerült jó nagy pénzeket csinálnom, s végre először haza tudtunk jönni. Hogy majd nézünk egy házat öreg korunkra. Először az alföldre mentünk, de végül a zamárdi hatására itt Kötcsén kötöttünk ki. ugyan is én imádtam vitorlázni, meg ezt a tavat, most is…

Kötcse kilenc kilométerre van Szárszótól, tíz perc. Nyáron van, hogy háromszor is lemegyek úszni.

Generál contractorként elvállaltam egy munkát, s az egészet én csináltam. Mindent, villanyt, vizet, ács, asztalos munkát. Építettem templomot, szállodát, bevásárló központot, lakóházat, meg minden. Dolgoztam a charlestoni polgármester családnak, a preservation societynek, historic fundationnak, meg ilyenek. S mindezt vagy tíz államban. Észak és dél carolina, Virginia, Florida, Kalifornia, Connecticut, new York stb.

persze, teljesen igazad van. csak tényleg bonyolult. nincs titkom, de így, hirtelen nem akartam kinyitni ezt a Pandora szelencéjét. ez nem csak amolyan kisebb perpatvar, hanem igazi mélylélektan, amit nem mindenki bír és szeret.

szóval, őt 2001ben újra kihozattam, egy rákkórházban tizedszer! - megoperálták, aztán 2002ben végleg hazajött. én 2005 ben követtem, mert hívott, pedig akkor ment kint a legjobban. s itthon kiderült, hogy bizony engem rendesen felültetett. semmi se úgy volt, ahogy nekem beadta. de akkor itthon kiderült. teljesen elhanyagolta a gyerekeket, ivott, meg ilyenek. de ezt felém jól sikerült álcáznia, viszont mikor hazajöttem az egész kiderült. s akkor jött az, hogy mikor apai részről örökölt pár milliót közölte, hogy ő elköltözik pestre albérletbe. addig győzködött, amig belementem. mondta, hogy ő még szeretne a foglalkozásában dolgozni, segíteni a gyerekeknek, meg ilyenek. és 2006 február 1-én el is ment. segítettem neki. itt maradtam egyedül, és teljesen kiakadtam, mert minden összedőlni látszott, amiért éltem, a család, minden. s ekkor kezdtem el keresgélni valakit. 2006, márciusában. mikor ezt megtudta, beadta a válást, és elváltunk.

időközben, fél év alatt elköltötte a pénzt s hazakönyörögte magát. én abból a pénzből semmit se láttam. onnantól fogva pedig itt élt, a

ház egyik felében, és a húgán kívül én gondoskodtam róla. három évet gyakorlatilag ellopott az életemből, mert egyfolytában bíróságokra, rendőrségre jártam, hogy kimentsem, mert meg akarták büntetni, börtönnel fenyegették. ugyan is a ház felgyújtásával, öngyilkossággal, gyilkossággal fenyegetődzött, fejszével ajtókat tört be, kiszurkálta a kocsim gumijait, rám támadt, és akkor még alig mondtam valamit. a fiunk már az elején, a lányunk pedig félidőben külföldre menekült. én maradtam itt vele. nem volt képes fölfogni-megérteni, mi történt vele, s nehogy már nekem jobb legyen, mint neki. egész életében kényeztettem. a gyerekek eleinte a "szegény anya mellé álltak, de aztán megutálták az anyjuk s évek óta próbálom megbékéltetni őket.

a könyv erről is szól, - mitől ment egy harmincöt éves házasság tönkre, bizonyos alkatú embernél mit tud okozni a betegség. szóval, ez amolyan "feljegyzések a holtak házából".

Jack és Jill Balladája, ez a címe. itt vannak a gyerekek. ők, meg még sokan mások is a tanúim. úgy mondom el, ahogy volt, minden napról naplót vezettem, amiben mindenki e-mailjei is szerepelnek.

nem szívesen vágtam ebbe bele, de ez így alakult. embereknek szoktam küldeni részleteket a könyvből, abból érhető mi is történt. ez az első, két kötetes rész olyan nyolcszáz oldal.

ha érdekel, az valamivel líraibb, s még talán valóságosabb is mint ez, s ha akarod küldök belőle. csak nem szeretném, ha ez rossz irányba befolyásolna. de nem is ez a lényeg. ezen nem tudok, és nem is szeretnék változtatni, ez így volt.

ami nekem a lényeg: a Jóistentől tapasztalatot kértem, hát meg is kaptam. pokolra mentem, dudás lettem.

Január 6. vasárnap, Másnap reggel

Minden x-dik szökőévben,

Aminek semmi köze semmilyen Global kárminhoz, kalandorhoz, néhány családot, meg engem itt Kötcsei Újhegyen betemet a hó. Ilyenkor pár napig mozdulni sem lehet. Az ide vezető út utolsó pár száz méteres sza. a falué, ragaszkodik hozzá, hogy ide aztán a KPM ne jöjjön eltakarítani. Majd ő megteszi, ha ráér. Ilyenkor a Müller Tibi nevű tehenész traktoros végig húzza ottromba fakalodáját, pár centis letaposott jégréteget hagyva, ami hétköznapi járművek számára járhatatlan. Jó esetben ide, a mi százméteres bejárónkba is bekanyarodik, de most nem fog. Merő babonából még örültem is neki, - „na végre, pár napig ki sem mozdulok, mondtam ilyenkor kicsit aggódó lányomnak.” Pedig a rendes betonút itt fönt, az újhegyi buszmegálló kis fordulójában ér véget, de ilyenkor még orvoshoz meg a templomba járó öregasszonyok is zoknit húznak a cipőjükre, és jó esetben baj nélkül föl-le vánszorognak, meg seggencsúsnak. Legelső hazaköltözésemkor 96-ban kizárólag ezért egy jeep Cherokeet hoztam, ez ne legyen gond, de

ez a becses szerkezet már nincs meg, túlzás volt fönntartani, hiszen évek teltek el hó nélkül. De most, mikor évmilliárdok után, két kontinens emberzsibvására közt levő, kietlen űrben találtam egy szemlátomást igencsak különleges óhajomnak megfelelő, nemes hölgyet, s lehet repülnöm kellene hozzá, most meg nem tudok. Na, hiába vagyok olyan nagyokos, ezt aztán nem tudom, hogy mi. Mondhatnánk véletlennek, a fene tudja, én másnak érzem. Lentről, a nyolcszáz méterre lévő faluból persze megy a busz, el is indulok gyalog, ha kell. De ezt most még nem tudom. Van amire a Gangesz partján lassan lélegző fakírként tudok várni, de van, amikor golyózáporos barikádokon odarohanok, mintha az életem múlna rajta. Attól függ. Hogy mitől? – még leírni is hajmeresztő, - „majd megtudjuk". Mintha a sorssal oroszrulettezne az ember, nem?

Ugyanakkor már ettől is félek. Hogy ennyi mindennel elijesztelek, agyonnyomlak. (de mintha mondtad volna, hogy a speed nem számít?). Bevallom sokat nem aludtam. Persze éjfél körül fáradtan elnyomott az álom, de aztán valamikor arra ébredtem, hogy a „csupajóságod" számolgatom. Egy nő, aki tetszik. Tud angolul, világot járt," humán is, ért a szóból,", Amerikában is volt, meg még hol?!, -ezt írta!, a nekem csupa fontos helyet – ez is véletlen? Na meg: Hévíz és Budapest. Pont mostanában lukadtam ki ide, hogy ez lenne a két legideálisabb hely- ha ott találnék valakit. Hiába ez a gyönyörű Varázshegy itt, a jelenlegi hazai áramlatok a népeket másfele sodorják. Már minden volt, elmesélni is nehéz. A legnagyobb baj persze az én különleges igényeimmel van. a világon bárhol ilyen helyre vágyna mindenki, - na itt aztán nem. Pont most nem. Úgyhogy felmerült, nekem kell kimozdulnom, amivel tényleg semmi bajom nincs, sőt. De, akiért tényleg érdemes olyat se találtam. Szerencséten elkötelezettségek, függő viszonyok, szegényes érdeklődés – turulos érdeklődés lecsó és kolbászfesztiválokra, - érdek – hajjaj. Pedig már azt is felajáltam, hogy egy szál semmiben is lehet jönni, persze szépen, - na és mindent én fizetek. Anyagiasság minden értelemben, és minden szinten. De ezt biztos ismered.

Nem tudom hol tartunk, mennyi időd, türelmed, kedved van, s hogy küldjek e valamit a könyvből. Itt van pl. az előszó, ami olyan harminc oldal, s elég sok mindenre fényt vetít. Azt tervezem, hogy mindegyik kötet elé tennék egy ilyet, a könnyebb eligazodáshoz.

Brake.

Jó reggelt! Akkor Te se sokat aludtál. Egy ilyen intenzíven kezdődő levelezés - jó értelemben - felzaklatja az embert. Köszönöm, hogy választ adtál a számokkal kapcsolatos kérdéseimre, s dióhéjban elmondtad családi életed nem minden napos fordulatait. Nekem ennél sokkal eseménytelenebbül telt a 32 és félévig tartó házaséletem. Mi jól megvoltunk, persze voltak viták, főleg a gyereknevelés miatt. A férjem egy rendkívül toleráns, jószívű ember volt, a két gyerekét a tenyerein

hordta. Még a halála is tapintatos volt. Reggel elbúcsúztunk azzal, hogy este jön elém az egyetemre. Sose láttam többé. A Városliget sarkán, amit Aniira szeretett, összeesett és rögtön meghalt. Semmi előzménye nem volt.

Én nem ismerem a társat minden áron hozzáállást. Ahogy tegnap leírtam, hét évig nem kerestem társat, pedig kaptam nem egy, nem kettő ajánlatot. Az anyagiasság pedig szóba se jöhet, ez nem lehet szempont.

Jack, nyugodj meg, ennek így kell lennie, te most a hó fogságában írod a regényedet, közben levelezünk, ismerkedünk. Nem biztos, hogy célravezető lenne tűzön-vízen keresztül egymás felé rohanni. Elmondtad, ez a gyorsaság eddig nem vezetett sehova.

Ne tarts attól, hogy bármivel elijesztesz, agyonnyomsz. A speed számít, de az a speed, amit a józan ész diktál. Én egy elég megfontolt, az életet komolyan vevő, mérsékelten laza ember vagyok. Amiket leírtam magamról, az mind valóság, nem kitaláció. Nincs arra szükségem, hogy sztorikat gyártsak magamról, mert így is van elég sztori, mint Neked.

Én tudom, hol tartunk, az ismerkedésünk elején, pár órája tudunk egymás létezéséről. A türelmem végtelen, kedvem is van Téged jobban megismerni, az idő lesz a rizikós tényező. Most vizsgaidőszak van, a héten csak kedden és szombaton vizsgáztatok. De ha beindul a félév, hát be leszek táblázva. Mondtam, a munkába temetkeztem. A tavaszi félévben a két egyetemen kb. heti 20-22 órám lesz. Ezt nem a pénzért csinálom, bár jól megfizetnek, mert magyar viszonylatban a nyugdíjam is kimagasló, abból is vígan megélnek. Hát én nem vagyok anyagias, attól nem kell tartanod.

Élvezem a társaságod. Majd a sors és mi eldöntjük, hogy hová fejlődik ez a tegnap este kezdődött "barátság".

Gyönyörűek a képek, megértem, miért ragaszkodsz ehhez a balatoni településhez. Örülnék, ha elküldenéd az előszót.

Most elmegyek vásárolni, mert nincs itthon semmi, de sietek haza. Addig is írj, ha van kedved és időd.

Rose

Godsend, azaz nekem téged a jóisten küldött.

Ez volt az első gondolatom, már az első soraid olvasásakor is. Bizonyos összetevőire meg tulajdonképpen egész életemben várok. Összetett, de talán a nyugalmam az, ami kiemelkedik ebből. S az se akár milyen, mert a sodródó szó-lufik mögül valami mélyebb megértés fénye világít. A már megismert tényeid is mögötte állnak, úgyhogy ez nem lehet valami buta értetlenség, semmitmondó nyugtatgatás, a „na jól van Pistike, nyugodjál meg”. Azt szoktam mondani, hogy az egyik, igazán komoly defektem, az a magány utálata. Egyke voltam nehéz sorssal, és fokosan „hajde sokat sírtam sej, a mások ajtójááá-ánál.” S

mindez azzal együtt, hogy egy szerető, s rendkívüli zseni anyám volt, de betegen, tele problémával, miután apám öt éves koromban otthagyott bennünket, és Angliába disszidált. Ettől aztán a másik oldalon valószínű a világon a legszebb gyerekkorom lett, mert kicsaptak a világ nagy rétjére legelni, ahol pedig föl is találtam magam. Viszont mindig is zavart, hogy dolgokat nem tudok kivel megosztani, egyke voltam. Aztán ez vezetett az empátiám beteges túltengéséig, mikor még egy kővel is tudok azonosulni, ha ahhoz támad kedvem. Remekül megtanultam egyedül is lenni, évtizedekig abban voltam, de mikor csak lehetett, valahol, valahogy volt valakim. Sokszor csak a tudat is elég volt. Mára persze mint Anii minden, ez is tudatos lett, s még azt az álmom se temettem teljesen el, hogy egyszer, egy égi tarka réten valakivel minden, de mindent titkot, gondolatot, érzést, a lét minden cseppjét megosztani. S ez nem valami önzés, nyafogás, hanem mert azt gondolom, hogy nekünk itt egy egyszeri jelenlét adatik meg, s így lehetne legjobban kitölteni, megélni, s kiérdemelni, mikor a kettészakadt két felünk összeolvad. De, pontosan tudom, hogy itt van az a nyavajás konstrukció, az ego, az egyéni sajátosságok, amit megszoktunk, s ami elválaszt bennünket. Hiszen – akkor így nem tudtam, - de annak idején pont ezért, a whitmani individuum megéléséért – is – mentünk abba az Újvilágba. De ettől még nem kéne ugrálni a végletekbe, nem? Itt nem (csak)rólunk, itt a létezésről is szó van. Az meg az embereknél, mint a zebráknál és a zsiráfoknál elég hasonló.

Majd meglátod, mikor az Erika, a könyvben Jill elment, az első gondolatom az volt, hogy merhetem e? jogom van e nekem magamhoz. Így. S persze, sokan lehülyéztek, s azóta is szoktatom magam a gondolathoz. De bizony, valami sajátos elrendezés okából, mi, mint a sziámi ikrek mindenhova együtt mentünk. Húsz évig egy napot alig voltunk külön. Később aztán – főleg nála, ebből lett a probléma…

Keresgéléseim során sok buta, és önző emberrel találkoztam, akik kimondottan élvezték az önpusztító gonoszságuk. Az igazság az, hogy a betegségtől az Erika is azzá vált. Én nem. Én jó vagyok és az is maradok. Egy buddhista, s azt nem lehet bántani.

Ugyanakkor van ebben egyéni adottság-képesség is, amikor valaki alkatilag is már olyan, hogy nyugis. Nem hisztis. Én néha „minden mindegy embernek” hívom, szemben a másikkal, ami a „semmi sem mindegy ember. Mind a kettőben van jó is, rossz is, attól függ.

Egy biztos, nekem a nyugalmad most végtelenül jól esik: valami fix pont a nyílt tengeren.

Nos, próbálok küldeni egy részletet az előszóból.

Rose

...

Hogy érted a nyelvek keverését? Mivel nem igen ismerjük egymást, néha én is gondban vagyok, milyen stílust, hangnemet engedhetek meg, amivel nem sértem az egodat, a lelkedet. A nyugtatgatás csak reakció az általad megfogalmazott félelmekre: agyonnyomsz, megbántasz stb. S nem holmi ostoba frázis, bár annak tűnik.

Szép ez a Godsend or Sent by God kifejezés. Amikor ezt olvastam, eszembe jutott, péntek este kimentem a hévízi erkélyemre, ahonnan az alsópáhoki dombokat látom, két gyönyörű templommal, este megvilágítva. A templomokhoz beszéltem magamban, Istennek intézve gondolataimat, amiket persze nem árulhatok el, de köze van az általad megfogalmazott Godsend-hez.

A magány utálata nem defekt, hanem egy nem természetes állapot, nem magányra születtünk. Én is megjöttem a vásárlásból, gyönyörű napfényes idő van. De szerettem volna elmenni sétálni! De magányosan nem az igazi. Helyette nekiálltam rendet rakni a teraszon, azt lehet magányosan is.

"Az empátia beteges túltengése" ritka adottság, irigylésre méltó. Az, hogy az ember megtanul egyedül létezni, ez kényszer, szükséglet, ha nem akarsz megzavarodni. Én a sok munka miatt általában nem érzem az egyedüllétet, de ez egy tudatosan kialakított rossz, egy elrejtőzés a valóság fájdalmat okozó tényei elől.
A nyugalom lételemem, mérleg a csillagjegyem, nem bírom a konfliktusokat, zavarnak, érzelmileg padlóra küldenek. Örülök, hogy ezt fix pontként éled meg.

Édesapáddal, miután távozott, nem is tartottátok a kapcsolatot?

Olyan szépen, magasztosan fogalmazod meg, hogy mire van az embernek szüksége ebben az egyszeri létben, hogy ezt csak elfogadni tudom, nem tudok mit hozzátenni. Remélem, egyszer az álmod is valóra válik.

Te valóban buddhista vagy? Az is megnyugtat, hogy jó ember vagy. Képzeld, én úgy lettem "baptized", hogy megérkeztem a két gyerekemmel Philadelphiába, pontosabban Drexelbrooksba, az első héten bedobtak an invitation for love feast-re. Mondtam a két kicsi gyerekemnek, hogy elmegyünk. Mi lettünk ennek a helyi vallási közösségnek a kedvencei, akiken mindenki segíteni akart. Mielőtt hazajöttünk, az volt John és Susan (a church "vezetői", John egy bank vezérigazgatója volt), hogy a teljes community előtt elvégezhesse a szertartást. Persze belementem.

Köszönöm az előszót, elkezdem olvasni. Te Erikával, én Árpi nevű néhai férjemmel éltem ilyen szoros szimbiózisban, mint a sziámi ikrek. Ez nagyon jó volt, hiányzik. Gondolom, Neked is.

Írjál, mert szeretem olvasni gondolataidat, vágyaidat, életed történéseit!

Fantasztikus vagy, tényleg. Tudom, itt Magyarországon az a szokás dívik, hogy nem dicsérünk, nem dicsérünk! Ismerem. Szörnyű. Kint meg az ellenkező véglet. S hát ez is egy ok, amiért örülök neked, mert ezt nyilván jobban érted. Jól meg lett a mi, magyarok szegény agya kavarva, mit mondjak.

Drága Júlia! – az az erkélyes jelenet nagyon meghatott…
Jó lett volna ott, alatta lenni…

Ez is egy baj volt a nejemmel, szóval, jó volt, de nem tetőtől talpig, - mármint, hogy ő valójában egy pogány volt. Még büszke is volt rá! Mint buddhista én sem direkt vagyok hívő, de egy kereszt ott lóg az ágyam fölött, a templomokat a meghittségükért imádom, a Jézus lesz a könyvbarátomon, - mint a legjobb valaha élt ember, az isteni létezést pedig nem tudom, én ahhoz buta vagyok. az viszont biztos, hogy túl sok itt a csoda, ami megmagyarázhatatlan. Hiszen, minden mögött ott van az „és miért". Miért van az élő, mikor élettelen is lehetne, minek van a tudat, mikor „semmi szükség rá? Mitől dobog a szív lankadatlan, s így tovább. Vagy, a másik oldalon meg „minden él" a fotonok is… Engem nem szentelt senki semminek, de igen, lényegileg buddhista lettem. Nem mindenben, de a legfontosabb dolgokban biztos. Mondok erre valamit: a tanítás szerint a baj a hamis tudat. A valóság nem megfelelő ismerete, - (erről majd mindjárt küldök is valamit- mert majd hála a magasságos égnek!!!!!!!!! – te majd még érted is. What releef! Azt hiszem, csak tíz perces.)

Azaz, emberek hazugságot hazugságra halmoznak, s ebben élnek. S szenvednek, mert ez a szenvedés valódi oka. Nos, én ezt nem csinálom. Nem hazudok magamnak. Ez is meg van az „elalvás előtti jelenetben, az előszóban, rendesen, magyarul, - fogalmazva.

Érdekes a felszenteléses történeted. Mintha a valaki odafönt szeretne téged. Én ugyan részt vettem egy templom építésében, volt ott valami kis hetyegés, de ilyenek arrafelé nem történtek…
Báááááár a legfontosabb, legtitkosabb kívánságaim mindig teljesülnek. S az se lehet csak úgy véletlen. Csak hát ugye, ezt szoktam mondani – nem lehet könnyű dolga a Jóistennek velem, ennyi marhaságot, miegyebet kitalálni! S nyilván más, fontosabb dolga is akad. De előbb utóbb valahogy rám is sort kerít. Mint pl. most is.
A melegségről:
A női seregletből volt egy mérleg, aki igazán kiemelkedett. Azzal kezdte, hogy rákérdezett rumi videónál, hogy és mit olvasok a telihold alatt?
Még a lélegzetem is elállt. Aztán viszont rengeteg libikóka jött, volt egy altruista gyereke, sok sikert is elért, de valójában az egész élete

egy nagy toporgós volt. Um döntésképtelen volt. Ez izgi is lehet, de nálunk befulladt. Már eszembe is jutott, nevelj.

Amúgy úgy tűnik összeérünk – mindkét értelemben. Valaha én imádtam a balhékat. Nyolc évesen felmásztam a villámhárítón a hetedik emeletre. Egy ujjnyi vastag alumínium drót volt, ami ki-kijött a falból. Imádtam teher vonatozni. S később is azt mondám, hogy a balhék, problémák is azért vannak, hogy megoldjuk őket. Mikor a legnagyobb a baj, akkor jövök én. Mikor mindenki szétrebben, én megcsinálom. Ebből aztán lett is problémám. Viszont mára már leszoktam erről. Triviális, s főleg mert más dolgom is van nekem, nem? Igen ám, de baj esetén meg kimondottan jól jön, hajjaj!

Az apám. Nem, soha később nem láttam, nem is emlékszem rá. Majd a könyvben egyszer kétszer felbukkan, de minek. Nekem nincs apám, a férfi szerepet is másoktól tanultam, viszont senki nem nyomott el. Cserébe én se az enyéimet, soha.

Megnéztem azt az írást, s hát pocsék ahogy az a Word dokumentum kinéz. Alig lehet elolvasni, a kép a szöveget eltakarja, szörnyű. Nem tudom mit történt vele, mert amúgy rendbe van. a helyesírással sokat nem szoktam bajlódni, mondván, hogy azt majd már akárki is meg tudja csinálni, de bizonyos részeket páran bérmunkában javítottak. Nem akartam már mindent összezavarni, szóval, reménykedek, hogy valahogy kisilabizálod mi van oda írva. S hát egy szégyen. Ha nem megy, akkor inkább elküldöm mégegszer. Minden a képek miatt van, de ezt most inkább hagynám. A folytatás már jó lesz, ígérem.

Most ez már elküldöm, meg kicsit lehet le is lassulok, azt hiszem jobb lesz.

Jack
Melléklet
2019. jan. 6. 19:26 (4 órája)
címzett: Rose

igen, eszembe jutott, hogy néha jó lenne ide-oda elmenni. akár tervezve, akár hirtelen ötletből. nem tudom, hogy ugyan azt fogod e gondolni holnap, mint most. lehet egyszer többet akarsz majd velem lenni. mondtad, hogy nem a megélhetésért dolgozol, - hanem miért? de csak szimplán együtt lenni, - ha majd kiderül "megéri". ha majd hiányozni fogunk egymásnak. ilyen nincs? vagy te teljesen juhászbojtár fajta vagy, - te a birkáid, meg a pulikutyád. csak találgatok.

engem például máris nagyon érdekelne, amit tudsz, amit gondolsz, amit megéltél, s az ilyen átadásához, úgy értem az interaktívhoz évek sem elegendők. persze, nyilvánvaló ehhez megfelelés kell, de hát az meg mintha éppen kialakulóban lenne, nem? majd pontosodik ez a kép. mint tudod, én is dolgozom, sok időm elmegy vele. de nem mind. mit csinálok a többivel? nos, te is kerestél valakit, nem? kit? mire?

már bátorkodtam is kérdezni.

vagy mégsem én vagyok az?

ne érezd kényelmetlennek megmondani, nem lesz semmi baj.

valójában én egy barátot keresek, akivel lehet kommunikálni, aki megért, és fordítva. s persze tetszés szerint bővíthető, együttlét, kirándulás, programok. én az utcán nem nagyon szeretek kóválygni, tehát vagy nálad, vagy nálam. ha van rá idő - ez mindig hozzáértendő...

bejelöltél, hogy tetszem, oké, mire gondoltál, gondolsz?

amúgy én bika vagyok, ott kell legyen a bemutatkozásomban, s igen, két lábbal a földön, de büszke arra, hogy idealista.

erre küldök is egy kis régi jegyzetet, nem teljes, de sok minden benne van.

...

Rose
21:34 (2 órája)

Megnéztem a God és Buddha videót. A lényege szerintem a következő: what is the cause of human suffering, and what is the way out from it? The main cause is not

Jack
2019. jan. 6. 21:52 (2 órája)
címzett: Rose

el se tudod képzelni, milyen boldoggá teszel, máris. s én sem azért vagyok itt, hogy púderozzak,

nem tudom mi lesz ebből, mindenáron én se akarom, csak ha spirituális "haszna" van. udvarolni zenével tudok legjobban, ahhoz ők értenek jobban.

but there is one thing for sure -, you are a very nice lady. and I am falling.

jó éjt.

Rose
22:24 (1 órája)

...

Thanks a lot. You are also very nice, it is great that we found each other yesterday, isn't it? Actually, I listened to Leonard Cohen's Everybody knows several times today. It is top number one for me.

I also love all kinds of music.

Have a peaceful, relaxing rest and sleep!

Drága Tatjána

Napi összegző

Tűnődőm itt, hogy is tudnék valami szó-rubic kockát, varászgömbképletet reggelire magunknak összedobni, valahogy átpöckölni a minket elválasztó Szibérián, hogy aztán kergetődzve bogozhassuk egymás lélekképződméyeit.

Well. Efféle szintézis nem könnyű, úgyhogy marad a nagy virágokkal díszített, fanfárokkal bevonultatott vegyestál, ahol a fél világ egzotikus gyümölcse, s a földkerekség minden, tarkabarka cukorkája és soha nem látott finomsága lett alig huszonnégy óra alatt, de fénysebességgel feltornyozva. Ez jut nekünk, ez a női aranymetszés, ahol bölcsen beosztva ízleltethetjük egymást. A különlegességek így is bódítóak. Itt van például ez a nő," nem-lezárt terve". Egy világutazó tettrekészségé, egy mérleg-művész megosztható élettapasztalata: nem wodoo forgatag, de tibeti krétarajz. Bár váratlanul buzukis Cohenszámot hirtelen többször meghallgatni, azért már lelóg a patikamérlegről. Egy nő, és a Cohen. Teljesen logikus, de most mégis megáll az ember esze. Mert, ez csak egy kis nyuszika a bűvészdobozából, s még mi minden lehet ott! Még vaskos, népi szóképekkel se tudnám érzékeltetni ennek a jelentőségét. Mikor két ember teljesen idegen dél-körökön ugyan oda jukad ki?, - na ne. De, mint tudjuk, van ilyen. Nekünk? Igen! Ami történt, az mind nem számít. Ami kisikerekedett, az meg megszámlálhatlan új hajtás televénye lehet.

Bejó nekünk!

Kedves Anyegin! (Ha már Tatjána lettem) ha lennének cirill betűk a táblagépen, eredeti orosz nyelven folytatnám: "Én írok levelet magának - kell több? Nem mond ez eleget?"

Ide repítetted a varázsgömböt, a világ ezer csodáját a vegyestálon, sok-sok elkápráztató, szinte szemfényvesztő csodáját az univerzumnak. Női aranymetszés? Én csak Polükleitosz aranymetszés-szabályát ismerem, aki a tökéletes emberi forma arányait írta le. Ez a forma szabályos, harmónikus, elmélyült, akár bölcs gondolkodás eredmé-

nye. Bölcsen beosztva ízlelgetjük egymást? Hát persze, mert ez a normális, azt nem mondom, hogy manapság megszokott, de ez így van rendjén. A fokozatosság elve az élet számos területén működik. Na itt aztán vannak gátló tényezők is, mint Szibéria, ha Kötcsét áthelyeztük oda, vagy a napi rutin, amiből nem egyszerű hipp-hopp kiszállni.

Szerinted miért nem illenek össze a személyiségem, a cselekedeteim bizonyos kiágazásai? 1) Amíg élek, nincs lezárt terv, 2) kalandvágy, ami az utazási szenvedélyemben testesül meg részben, 3) élettapasztalat. Kinek nincs? Persze nem mindegy, h milyen, 4) Cohen kilóg, miért? Átküldted a Dance me to the end of love számát. Gondolod, ez csak férfiaknak szól? Nem bizony. Az everybody knows szövege olyan mélységekbe ás bele, hogy elképesztő. Ha van időm, sokszor meghallgatom. S most fogsz örülni, mert azért ott van Michael Jackson, George Michael, Lenny Kravitz, hosszú a lista. Képzeld, Shanghaiban ültem egy kávézó teraszán két kínai kollégával, amikor elkezdték játszani az Ain't no sunshine-t. Nem emlékeztem, ki énekli, majd megvesztem a kíváncsiság miatt. A napokban a gyerek Michael Jackson előadásában is rábukkantam. Nagyon szeretem ezt a számot is. Ha nagyon magam alatt vagyok, akkor meghallgatom Pharrel Williams Happy című számát. Nem buggyantam meg, a skála igen széles.

Te még nagyon sok mindent nem tudsz rólam, s amit meg fogsz tudni, ha elég kitartó vagy, az is csak töredéke lesz a tényleges képnek. De valószínűleg ez mindkettőnkre nézve igaz. Bár Neked van egy vágyad, nem felejtettem el, mert figyelmes olvasó vagyok.

Bízzunk benne, hogy a megszámlálhatatlan új hajtás egyszer feltárja azt is, ami belül van.

2019. január 7., hétfő dátummal Jack ...

te egy tündér vagy.

ne is tiltakozz, nekem az.

kiszabadítottam magam a hófogságból, csak azzal, hogy fölfújtam a pofám. elfogyott a cinkéimnek a napraforgó, s hát mondom ilyen nincs. nézek ki a konyha ablakon, s kis madarak a hóban, csöppet sem viccesen pár szem hervadt gaz bogyóiért bukfenceznek. én meg itt bent a jó meleg kemencepadkán pofátlanul nézem őket. mostanában kihordják a kaját itt némely öreg mamának, s ettől kicsit fölhomokozták az utat, úgyhogy műkszik. ezért hoztam minden féle magokat, meg némi embereleséget, főleg salátának valót meg gyümölcsöt. S hát, mint egy kisdobos rohantam haza hozzád. tegnap este tököltem, hogy válaszoljak e, de aztán az lett, hogy ne, mert korán kelsz, s nem kéne valami válaszkényszer elé állítani. de aztán meg jött, hogy jó-jó, de ez meg már túl sok elmenés lesz, voltam Lellén a Sparba meg a lídbe is. s el is késtem, már itt a leveled, és nem törődtem veled. miközben te, mint egy angyal...,, jaj.

mi van, sikerült az autós hadművelet?

édesem, már bocsánat, már muszáj valamit mondani, ezen a mi skálánkon másképp vannak a beosztások, mit csináljak? mindenről csak nem én tehetek?

miközben atomóra pontossággal úgy történnek dolgok, ahogy sejtem. látom, ez egy furcsa kijelentés, de igaz.

én nem tudok ezzel mit kezdeni, és nem tudom mit csináljak. úgy jártam, mint a hályogkovács, akire ráijesztettek a bugyli bicskájával, s most lemerevedett. ami nekem a legfurcsább, mert már a homokozóban is, s világ életemben amolyan vezérhangya voltam, ha akartam, ha nem. most meg, hajjaj. lehet legfontosabb dologgal találtam magam szemközt, s nem szeretném elrontani. ugyan részemről minden oké, te nekem már nem tudsz rossz lenni, ez biztos. ha valamiért valami nem jön össze, az a te döntésed lesz. kérdeztél itt egy csomó mindent. nos, az én példámmal válaszolok. nekem nincs elkötetlen szálam. ismerem magam, mindig tudom mit miért csinálok, minden kis piszlicsáré dolgot azonnal integrálok. s így minden napra kész. de ez azt is jelenti, hogy teljesen vad dolgoknak is alá tudom rendelni magam, ha elég színvonalas persze.

te meg..., eddig a legjobb ember vagy, egy végtelenül finom, kedves nő, akivel eddig találkoztam. teljesen tiszta szívvel mondom ezt. úgyhogy én nem tudom mit csinálni. én nem tudok mást csinálni, mint alkalmazkodni hozzád. lehet, hogy majd még kiderülnek dolgok, fenébe is, de azt sem érdekel. azért tök hülye és naiv nem vagyok, gondolhatod, de el sem tudok ilyet képzelni. de még egyszer: ha mégis úgy van, az sem érdekel.

nézd. én próbálok lehetőleg mindent figyelembe venni. a korunkat, a világhelyzetet, az összes materialista és absztrakt himbilimbijével. s két dolog marad:

amikor az ember megtalálja az ő helyét, azt már nem hagyja el.

amikor az ember megtalálja a társát, akiről már Aniit tud, hogy a legfontosabb dolgokban megfelel, s hogy szereti!, akkor e mellett is kitart.

bohóckodásra már nem futja többé.

s most kicsit átköltve ide teszem az egyik kedvencemet:

"mert igazi csak a dal,
amit a tavasz
düledező lakában
társával
énekelget az ember
ha utoljára is".

s itt egy kép is:

ez itt nem az én nőm, hanem az iván nevű grafikus barátom textiles felesége, az ő kiállításán készült tavaly ősszel Siófokon

...

Rose
18:08 (1 órája)

...

Újra itt vagyok, s írom Neked a Tatjána inspirálta levelet, kicsit prózaibb témákkal folytatva. Az életben sajnos több a próza, mint a líra

Délután muszáj volt egy kicsit összekapnom magam. Szombaton megérkeztem, kinyitottam a bőröndöm, majd az IPaden elkezdődött a Veled való kommunikáció. Azóta a bőrönd is csak ott tátongott. De holnap reggel jön Gyöngyike, a bejárónőm, akiben Aniira megbízom, hogy nyáron, amikor két hónapot lent voltam Hévízen, végig nála volt a lakáskulcsom, s hetente jött. Amúgy se könnyű a helyzete, mert a hallban Édesanyám barokk bútorai vannak a néhai férjem szekrényei elé tolva, bennük férjem ruháival. Édesanyám 2017-ben hunyt el 97 évesen. A szüleim az alattam levő lakásban laktak. Mindig készülök rá, hogy elviszem a férjem ruháit melyik egyháznak, de időre és energiára lenne szükség ehhez. Majd minden elrendeződik. A bőrönd mindenesetre kiürült, s áprilisig a helyére került, akkor megyek legközelebb Hévízre.

Közben hallgatók is írogatnak az egyetemi levelezőrendszeren. Reggelre megbeszéltem Omárral, Utibevel, Ornellaval konzultációt, a nevek alapján nyilván sejted, nemzetközi hallgatók. Utibe az afrobeat-ről írja hozzám a szakdolgozatát. Tudod, mit értek az afro-beathez? Semmit! De majd megismerem. Az ember holtig tanul.

Közben rájöttem, hogy milyen absent-minded lettem. A Veled való levelezés közepette Anii mindenről megfeledkeztem, például összeállítani a szombati vizsgadolgozatokat. Holnap bent az egyetemen két vizsga között megcsinálom.

Nagyon örülök, hogy beléptél szombaton az életembe. Viszont azt tudatosítanom kell magamban, hogy amíg Te vagy, addig több felé kell figyelnem, nem csak magamra, a gyerekeimre, s a munkára, hanem Rád is, amíg mindketten akarjuk. Ez pozitív változás :)

Bevallom, mióta regisztráltam november 26-án a fórumra, annak ellenére, hogy nincs fotóm, s nem is szívesen küldök, elég sokan írtak. De a levelezés minimális információk cseréjére szorítkozott. Senkivel se találkoztam, ebből volt is sértődés. De ce la vie. A Veled való levelezés egy másik dimenziót tükröz.

A gépkocsi szervizelése rendben ment. Eljött velem egy volt tanítványom, szakdolgozóm, aki nyáron is jön velem Hévízre, mert egyedül nem merek levezetni. Általában Dávid, a fiúja jön utánunk a Volvojukkal, mi megyünk elől a kis Fordommal. Mivel ez nem kimondottan szervíz, hanem egy autószalon, minden kiállított kocsiba beültünk. Az ügynökkel, akinél vettem a kocsim, meg is beszéltük, ha lesz nagy Ford akció, szóljon. Az enyémet 2.2-2.4 millióért tudná azonnal eladni. De, ami tetszene, arra kb. 3 milliót kellene ráfizetni. Az ügynök beszélt le a cseréről.

Most még egy passziómat elárulom Neked: ép testben ép lélek megszállottja vagyok, ami azt jelenti, h heti háromszor járok kondicionáló tornára. Hétfőn, kedden, szerdán. Ma este 7-kor kezdődik, kb. 8:30- ra érek haza.

Látod még nem is reflektáltam a tündéres leveledre. Aniira szépen, kedvesen, meghatóan írsz a kialakulóban lévő kapcsolatunkról, hogy egészen elérzékenyültem. Buta kérdés jön: könnyen építesz kapcsolatot hölgyekkel? Ez a hirtelen fellángolás gyakori Nálad? Ha nem akarsz, ne válaszolj, elvégre semmi közöm hozzá.

Meghallgattam a számot, az első néhány szó szerintem is más, legalábbis egy biztosan. Tetszik a fénykép is. Most is van szakállad?

Most már készülök. Ha írsz, este még válaszolok.

A madáretetésről jut eszembe, nekem is el kell kezdeni, mert szoktam. Nemes lélekre vall, hogy ilyen figyelmes vagy a környezeteddel, ez a túláradó empátiád megnyilvánulása.

Az én levelem a végén kezdem.

1. most is van szakállam, - s mindig volt. már elég kicsi, éppenhogy, de van. s remélem nem probléma, volt, aki "nem vette észre" s mikor találkoztunk kifogásolta. hát ezt nem szeretném...

2. hölgyekkel könnyen építenék kapcsolatot, hát persze. s mindenki odavan- tőlem. már-aki-vel egyáltalán. s akkor jön, hogy hú-dejó. s akkor jön, hogy haderő, na de ennyi?

s most hosszú lista jöhet. sajnos a kedves és tiszteletreméltó hazai hölgyek nagy része iszonyúan bunkó. így. s akkor még semmit sem mondtam, más szót kéne használnom. adekvátan durvábbat...., volt, nem is egy, aki megkérdezte, hogy jó-jó-jó, de tessék mondani, mi az, hogy intellektuális? a szellemi kultúra szemlátomást kívül maradt a felnőtté válásukból. sok volt bölcsészhallgatóban kellemetlen emlékeket ébresztek, s azon sopánkodik, hogy lett ő ilyen bunkó üzletasszony...

hosszan sorolhatnám.

szóval a lelkesedésig ritkán jutottam el, de ott is hamar nyakon lettem valami hidegvizes löttyel öntve. de már ezt mondtam: ilyennel, mint te nem találkoztam. a kérdésed amúgy könnyedén feléd is lehetne fordítani!

az ember persze hogy lelkesedne, - ha volna miért. s ha lett volna miért, akkor most nem tudnánk erről itt beszélni, nem? akkor már találtam volna valakit. de, ez egy tanulmány, sok sok oldala van, főleg társadalmi. ez egy mítosztalan és pátosztalan harmadik világ béli hely, "LEHANGOLORSZÁG", ez az egyik kötetemnek a címe. valamiért kiéhezett még mindig, az újgazdagokról meg még a szót is kár fecsérelni. de, mint írónak, van storyim bőven, tudnék mesélni, hajjaj. bizonyos régebbi történet benne is lesz, talán az epilógusban, még nem tudom...

ez a szakáll történet kicsit most tüskeként bök, jó lenne ezt tisztázni.

s ha már itt tartunk, lehetne - valahogy - azért egy egész alakos képet kapni rólad? tudod, meg kell nyomni a telefon gombját. van rajta önkioldó is, ha nincs segítség...

a formai kérdéseid után lehet nem árt egyensúlyba hozni a mérlegecskét. azt hittem, hogy láttál, te kezdeményeztél, megfontolt vagy, akkor ez most mi, hátrafelé is lépünk? azt hittem, hogy ez oké. a magad részéről nincs miért aggódnod, nyugodtan megbízhatsz bennem.

nálam semmi sem változik, nem vagyok se hangulatember se szélkallatnytyú. felőlem már háromszáz kiló és púpos is lehetnél, s ahogy egyfolytában ezt hangsúlyozom is nem? - nekem a benső értékeid a fontosak. de a külsődre is reagáltam. mondtam, hogy tetszel. a titokzatosság - tudod te ezt, az valakibe gyanút kelthet, s viszont. az emberek kilencvenkilenc százalékával idáig el se jutottunk. az egy százalékról meg szívesen beszélek, ha még többre vagy kíváncsi.

ha összegezni akarnám, akkor azt kell mondanom, hogy van, aminek sok oka van, nem egy. ezt néha nehéz elfogadni. ebben az esetben is így van. de mindenből kicsit kiemelkedik a távolság. az értelmes emberek többsége városban lakik. ki ezért, ki azért.

körülbelül kétmillió kilométert vezettem, koccanás nélkül, s ma is imádom. nem győzök ürügyet találni hozzá. egy öreg Wolksvagen kombim van, de megy, mint a táltos, s remélem még kiszolgál. de mint másban is egyedül ez se jó veled, a világ végére is elmennék, ó, be szép is lenne...

én tökéletesen megértem, hogy idő meg minden egyéb kell, hogy valahogy egy új dolgot beillesszünk a többi közé. én teljesen szabad vagyok, nincs kihez kikhez alkalmazkodnom, de nekem is van dolgom, nagyon is! viszont, ezt öt perc alatt meg tudom tenni. de te más vagy, s eddig is csodálkoztam, hogy milyen figyelmes, és odaadó tudsz lenni. s külön hála és köszönet érte.

S itt fontosnak tartom megjegyezni, hogy azért is siettetném kicsit a dolgokat, hogy beálljanak a helyükre. hogy túljussunk az ismerkedés lövészárkain, s legalább annak tudatáig eljussunk, hogy akkor most vagyunk, létezünk egymásnak, vagy nem?

de, ismerkedés nélkül valamit honnan lehet tudni? két közel hetvenéves veterán esetében, ha? szerintem világversenyt nyerhetnénk a gyorsaságunkkal, nem? persze még pár dolog hátra van. mit szólnál hozzá, ha beszélnénk telefonon. meg a találkozás, persze. nekem nincs bajom fölmenni pestre, mondjuk vonattal, aztán taxizhatunk, besózhatunk akármi, én fizetem. az utcasarkon, vasútállomáson, presszó asztalkánál se szívesen. de rugalmas vagyok.

szóval, ha beállnának dolgok, szerintem kevesebb idő is elég lenne. nem volt még alkalmam erről sokat beszélni, de nekem még rengeteg dolgom van..., A legjobb lenne - itt, - megmutatni, a számítógépen, mert ez hatalmas anyag. és bizony sürget. de, de, de veled is akarok lenni, irgum-burgum!

itt a telefonszámom. ha van ..ED, azon ingyen tudnánk beszélni. a facebookot, meg a chateslést utálom, teljes gyogyó.

ha nincs ..ed, akkor is nyugodtan felhívhatsz, visszahívlak.

itt a szám:

06 30 561 1619

viszont pont a sok elfoglaltságod okán - miután "b" terv nincs is a láthatáron, - jobb, ha én is tudom mi újság. nekem csak egy helyre kell beilleszteni, de az a fél életem, s a fele királyságom. veled, vagy nélküled, ez itt ilyen egyszerű. ha arra lennél kíváncsi, hogy mi a véleményem rólam, rólunk?

nos, azt hiszem, hogy egy elég sokrétű életet élsz, nekem (!) kicsit felületes, kicsit hedonista, sok a tartalmi fehér folt. én élnék és halnék abból párat kitölteni. főleg, mert veled könnyű az élet, vagy mi. s nem csoda, hogy a történet jut eszembe, mikor a Jézus odaszólt a nőnek, s megkérdezte, hogy "és, hol van a te férjed, asszony?

" a "világ fele" történet rád is vonatkozik. ha tudsz jobbat, ha van jobbad, az jó, az egy ok. de ezt már mindjárt az elején bátorkodtam megkérdezni, s azóta egyfolytában biztattál. valahol még azt is mondtad, hogy nem szeretnéd, ha bolondját járatnám veled. nos, én sem. nem hiszem, hogy ezt bármelyikünk is kiérdemelte volna.

én úgy ítélem meg a kapcsolatunkat, hogy miután nagyon sok mindenben csodák csodája összeillünk a maradék különbözőségekkel pedig zseniálisan kiegészíthetnénk, gazdagíthatnánk, színesebbé és teljesebbé tehetnénk a hátralévő éveket. az én szememben erről kellene szóljon az élet, nem?

talán ez már látszik is én próbálok minden tőlem telhetőt megtenni ezért, de erőszakoskodni nem akarok.

lehet, hogy neked most ezt kényelmesebb, vagy kellemesebb lenne nem- mérlegelni, de hát most máról is szó van, sorry.

Egy megírandó

Női aranymetszés? Én csak Polükleitosz aranymetszés-szabályát ismerem, aki a tökéletes emberi forma arányait írta le. Ez a forma szabályos, harmónikus, elmélyült, akár bölcs gondolkodás eredménye. Bölcsen beosztva ízlelgetjük egymást? Hát persze, mert ez a normális, azt nem mondom, hogy manapság megszokott, de ez így van rendjén. A fokozatosság elve az élet számos területén működik. Na itt aztán vannak gátló tényezők is, mint Szibéria, ha Kötcsét áthelyeztük oda, vagy a napi rutin, amiből nem egyszerű hipp-hopp kiszállni.

A női aranymetszés az valami inkább nőkre jellemző – sokszor lassabb, megfontoltabb, körültekintőbb

Hátszóval,

Hogy is mondjam. Nem kell megsértődni egy kis élcelődésen, remélem nem fogsz. Ez sokszor csak egy eszköz, hogy kitotyogjon egy kispingvin, vagy a nyuszika kiugorjon már a bokorból. (a szintén fontos, rejtett, járulékos értelem)

Majd, ha lesz egyszer egy közös dikcionery-nk, akkor nem kell mindent szájbarágói!

Ye.

Szóval, nézem, nézem, mint régen a fotószakkör hívótáljában a fekete-fehér képet, de csak nem akar előjön szép nagy szemed kékje. S azért ez nem igazság. Az ember próbálná szoktatni magát a másik opusához, vagyis egymásra helyezni a dagerrotipiakat, amit róla tud. A nőies figyelmét, kezes-bájos kislányságát, a tűzről pattant leleményeit, a csípőből leadott kétkezes párbajlövéseket, a mesterlövész találatokat, a tudományos szakértő eligazításokat, a kedvesnővéres türelmet, a csilingelő kacajokat ezzel az elsőáldozós szentkép-torzóval, de az egész csak itt-ott áll össze. Az eddig tapasztaltak mellé – mint valami mesterséges intelligencia - AI adattárból kell mindenféle szegmenseket biggyeszteni, hogy egy full grown adult képe sikeredjen ki. még szerencse, hogy rendelkezünk ilyen adatbázissal, másképp itt valami filmszakadás lenne. Aszongya például, hogy nem görbe a lába, - ez rendjén, - de a kérdés nem erre vonatkozott. S akkor még sehol se vagyunk, mert – mint azért ezt is tudjuk, - a tanárnéni nagyon profi az akadémikus felségvizek nagy tengerein, de a szárazföldön meg kezdővezető évtizedes jogosítvánnyal. S más rötyögések is vannak,

(van, amit ő is mondott!), de az se a lényeg. A lényeg, hogy hála az égnek, hogy ez így van. mert már így is halálos veszélyt sejtetett ez a választékos kifinomultság és svejfolt profizmus. S ugye, ott van ez a furcsa, angolul ignorance-nak hívott kétélű, borotvaéles szamuráj kard, amivel egyszerű természetességre törekvő halandókat, mint én, könynyedén, még röptében lehet, mint valami ananászt fölaprítani. Majdnem, de még ő-ninjasága sem teljesen tökéletes. S talán megértő a másik bibijével, vagy csak a másságával. Érti, hogy a jó kis buborékon kívül is van földi élet. S mondjuk megnéz (Elvira) egy vonat menetrendet, vagy a térképen, hogy hol van Kötcse. Mondjuk milyen irányban, meg ilyenek.

S végül, van itt egy kis dalocska. Ami egy Lorcát és Blaket megszégyenítő ártatlanság dala, de ott se az a lényeg. Hanem hogy minden „proponál" végén tisztelettel megkérdi, - „csak, hogy ha te is akarod",...persze. Mert közben azon gondolkodik, hogy milyen jó lesz! - mennyi nemes feladat vár rá, - de csak ha a honoráló lady wants it too...

Here we go...

Jó reggelt!

Igen, egyszer, ha lesz egy közös dictionary-nk, talán könnyebben megértjük majd egymás célzásait. Most megint olyan mesterien okosas, burkoltan, de mégis nyíltan fogalmaztak meg a véleményedet, részben rólam, részben a hogyan topábbról, hogy ha válaszolni szeretnék, ma elmaradna a reggeli konzultáció.

A feltételezésed néhol sántít, még szombaton megnéztem, hol van Kötcse. Tegnap azt mondtam, hogy négy nappal ezelőtt még nem is tudtam, hogy létezik ilyen település. Tökéletesség? Van ilyen? Én biztosan nem vagyok tökéletes, lehet, hogy Te az vagy.

To reflect to your last idea, if the honorable lady wants it. Yes, she wants it, just needs a little bit of time to find out how to realize it.

Most elbúcsúzom, este írok, vizsgáztatás közben gondolkodom a proposal-on, s a megvalósítás lehetséges módjain. Tudod, milyen mázlisták lesznek a mai vizsgázók Neked köszönhetően? Jól feladtad a leckét, amin törhetem a fejem. A figyel

Jó reggelt!

Igen, egyszer, ha lesz egy közös dictionary-nk, talán könnyebben megértjük majd egymás célzásait. Most megint olyan mesterien okosas, burkoltan, de mégis nyíltan fogalmaztak meg a véleményedet, részben rólam, részben a hogyan továbbiról, hogy ha válaszolni szeretnék, ma elmaradna a reggeli konzultáció.

A feltételezésed néhol sántít, még szombaton megnéztem, hol van Kötcse. Tegnap azt mondtam, hogy négy nappal ezelőtt még nem is

tudtam, hogy létezik ilyen település. Tökéletesség? Van ilyen? Én biztosan nem vagyok tökéletes, lehet, hogy Te az vagy.

To reflect to your last idea, if the honorable lady wants it. Yes, she wants it, just needs a little bit of time to find out how to realize it.

Most elbúcsúzom, este írok, vizsgáztatás közben gondolkodom a proposal-on, s a megvalósítás lehetséges módjain. Tudod, milyen mázlisták lesznek a mai vizsgázók Neked köszönhetően? Jól feladtad a leckét, amin törhetem a fejem. A figyelmem valahol máshol fog járni, de ezt a Te színes fantáziádra bízom, hogy hol.

Este 18:30 körül hazaérek. Nagyon várom a válaszodat. A Ribbonbe belehallgattam, de az is estére marad.

Legyen szép és tartalmas a napod!

Rose

nem jobb mosolyogva kelni fel, mint sírni éjen át?

elsőre ez a kis marhaság-mondóka jut eszembe, amit már nem is tudom, csak a rímecskéjéért ferdítettem, valamiből ide. istenem-istenem, bírod még?

vigyázz magadra! - ha már én nem... valahol máshol fog járni, de ezt a Te színes fantáziádra bízom, hogy hol.

Este 18:30 körül hazaérek. Nagyon várom a válaszodat. A Ribbonbe belehallgattam, de az is estére marad.

Legyen szép és tartalmas a napod!

A boldogságról, levél Rosának

S mint valami hologram, megint itt lebeg ez az érzés, s

drága, jó öreg Nancy jut most eszembe, valamikor 2007, a „Katasztrófa évéből”, két kis részlet:

Márc. 12. Csak elenyésznék már én is, naplórészlet

Ha volna valami szép vége ennek. Szemlátomást most csak ez érdekel.

Meghalt a Mami. Tegnap éjjel, New Yorkban.

Meghalt egy kedves, idealista ember, aki nyolcvanöt évig ebben hitt s ki is húzta. Könny szökött a szemembe.

Alig tíz percig voltunk a merev francia nővel nála, aki, már menet közben folyton szabadkozott, keresgélve a furcsán, francia-részeg-sejpesességben dülöngélő szavait, ami mindig ebbe a nyersgumi mondatba rándult: „szóval, hogy is mondjam, ő egy nagyon finom s kulturált lady, de aki..., s itt lehullott a mondat vége, mint a gyíkocska farka: nem találta ki. S kellett volna értenem, s nyilván valamit értettem

is. Mikor a nagy, szalonos előadás kis szünetében felém fordult, s csak a szemével, de kérdezte: na?, bírsz majd vele?

Nos, hát, szabad emberként nincs szükségem osztály előítéletekre, amit sokan zokon is vesznek. Mikor a hosszas csöngetésre megjelent az ajtóban egy nagycsontú, karcsú, magas hölgy, széles mosollyal, könnyed hanghordozással, s választékosan, de csöppet sem finnyáskodva beinvitált bennünket, már tudtam, itt senkinek semmi félnivalója sincs. Két perc múlva már kint álltunk újra a ház előtt, s széles mozdulatokkal az úttól a bejáratig vezető, töredezett gyalogút rekonstrukciójáról kezdett beszélni. Hogy hogy kanyarodjon, íveljen, milyen antikolt téglákból legyen, mind mutatta, megindokolta, mintha Versailles-ban lennénk kétszáz évvel ezelőtt, s ő, mint a nagy parképítő szerelme, mindenki áhítatára felvillantaná számunkra a grand design titkos rejtelmeit.

S visszafelé ennyit mondtam neki: ne aggódj, én szeretem a nőket, különösen az öreg néniket, s még inkább egy ilyen nagyszerű, finom ladyt, mint a Mrs Bradley. (Később Nancy.)

Maga elé bámult, ahogy rázkódott az öreg van-emben, s valamit hümmögött.

Minden reggel, ahogy beóvatóskodtam az előszobába, hangosan köszörültem a torkom. S ő már várt. Valamit sütött: croisantot, bacon szalonnát a sütőben, már az utcán lehetett érezni. Egy ilyen magas, karcsú, könnyed mozgású hölgy, meg a reggeli szalonna. Szilvakompóttal, frissen sült pogácsával, mert ez volt a reggelije. Meg egy banán. A félig, nekem nyitva hagyott konyhaajtóban megint vidáman kurjantottam: good morning Nancy!

Ó, you here, coming in, I was waiting for you!

Széles mosollyal nyitottam ajtót, s ő mindjárt hellyel kínált. Hely meg nem volt, félre kellett tolnom a pénzkimutatásokat, a festék mintákat, reggeli rekvizitumának tárgyait, kicsit még az asztalt is, hogy odapréselődjek vele szemközt, az udvarra nyíló nagy ablak elé.

Egész éjjel rajtunk gondolkodtam, nekem ez oly fantasztikus, s izgalmas dolog, s oly boldog vagyok, hogy ily türelmes, kedves, s megértő vagy velem, Mr. Vegh.

Mert hol így, hol meg csak Steve-nek hívott.

S jöttek a pénzkeverések, de ebben hamar megnyugodott. Nem volt ott semmi trükk. Percre pontosan mindig elszámoltam vele. Aztán ettünk. Komótosan kettévágta az almás rétest, kicsit kellett segítenem közben, lefogni az illatozó dolog sarkát. Kis tejet is töltött nekem. Vágott pár szelet banán katonát.

Aztán kimentünk színeket egyeztetni, egyik ablaknál, majd a másiknál, minden szoba más legyen, s mert a nap már járt a ház körül, s a fény – ugye. Van, akinek ez nagyon fontos.

Pár héttel később

Teljesen ismeretlen autópálya, de az van ráírva Norfolk Downtown. Oké. Tépek. Rohanok a Nancy Mami házához, mert ott van leláncolva a két dög, a két hosszú létrám. Egy pillanatra elidőzök, felkavarodik bennem minden, az egész látomása ennek a néni életének. Ahogy a Chagallal terelgették a tehénkéket a háztetőn, meg ahogy nekem az utolsó almásrétest elfelezte. Itt maradt ez a ház, buktam egy csomó lét emiatt, nem tudtam befelyezni, elsasszézott öreganyám. De a lánya szerint legalább az utolsó pillanataiban is rólam beszélt, négyötöd évszázada végén, hogy én milyen egy kedves, meg minden ember, s hogy milyen boldoggá tettem. Én is sajnálom, szerettem volna az anyámnak, jólett volna anyának ez a magas, elegáns lady, a háztetőkön hegedülő mesefestő szédült szeretője. Akivel a nyolcvanöt évével úgy éreztem magam, mintha testvérek lennénk, szeretve, ismerve, buzdítva, inspirálva egymást, bolondozva. S amit nem mondtam neki ki, de ahogy kékeres, sápadt kezeivel a konyhás talon a kezem fogta, ahogy nagy, búzavirág-kék szemeivel a szemembe nézett. szerintem tudta.

Szemlátomást a kommunikációból missing something, darling

S nagyon valószínű ez az én hibám, főleg, mert kicsit összekevertem a sorrendet, s így csak egy érhetetlen barkóbává laposodott a dolog, amit persze te a szokásos nagyvonalúságoddal megdicsértél!

Csak pont az a lényeg maradt ki, amért ezt az egészet így küldtem.

Mondom sorba:

1. Először volt a reggel kapott leveled, amitől már vigyorogtam, mint a tejbetök.

2. erre én írtam ezt:

A boldogságról, levél Rosának, magamnak ezt a kis alcímecskét adva,

3. aztán jön a felvezetés, egy érzésről, amit azért nem minden pillanatban érez az ember, s néha furcsa dolgok, asszociációk is kiválthatják, amiknek látszólag semmi közük egymáshoz, pedig van bennünk legalább egy közös.

„nem jobb mosolyogva kelni fel, mint sírni éjen át?

elsőre ez a kis marhaság-mondóka jut eszembe, amit már nem is tudom, csak a rímecskéjéért ferdítettem, valamiből ide.

istenem-istenem, bírod még?

vigyázz magadra! - ha már én nem... „

majd jött, hogy a továbbiakban már ez mit okozott, s ábrázolásul írtam ezt a régi emléket…

„S mint valami hologram, megint itt lebeg ez az érzés,”

s drága, jó öreg Nancy jut most eszembe, valamikor 2007, a „Katasztrófa évéből”, két kis részlet stb.

4. aztán jött annak a levélnek a címe:

EGY KIS ÍZELÍTÓ, HOGYAN MŰKÖDIK

s az ív ettől a tízen valahány éve megesett boldogság-generátortól, a te reggeli leveledig terjedt, mert miután elolvastam, - nem is merem kimondani, mit éreztem…, azt, hogy…

Tehát arra próbáltam utalni, hogy itt a folyamatos alkotás esete merül fel, aminek immáron te is részese vagy, a a a – nem is tudom, hogy mondjam, - de igen,: - a reneszánsz sziporkáddal, ahogy fogócskázol, bújócskázol …, velem Én meg közben jegyzetelek, hm.

remélem így már jobban érhető, az én hibám, de majd jobban vigyázok ilyenekre, ígérem

közben itt óriási pelyhekben elkezdett esni a hó. S az út kis időre megint járhatatlan. Az előbb hívott a bejárónőm, a Vali, hogy most akkor mi legyen. De lemondtam, ha csak nem akar kicsit a dombra gyalogolni. Nem akart. Így megy ez manapság.

A guru, a tanító, a tanítvány és a tanulás

Próbálok erről valamit mondani, anélkül, hogy ez valami hatalmas, tudományos és száraz értekezés lenne.

Ha véletlenül ezt mind tudnád, akkor ugorjunk, ill., mint tudjuk, az ismétlés nem teljesen haszontalan…

Ami nekem kidomborodik a mi kettősünk jégbalettje kapcsán, hogy ugyan két távoli pontról érkeztünk, de elég jól összekapcsolódtunk. S nyilván külső szemlélő számára kicsit csetlő botló ügyetlenkedésnek tűnhet, de azok nem értenek hozzá. Mert teljesen nyilvánvaló, hogy más és más posztgraduális munkatáborból jövünk, valahogy mégis hasonló hullámhosszon piruettezünk. Na jó, bukfencezünk. Namármost, ha ez pár órás kis egyé hangolás, és közös kornyikálás után így működik, az utal valamire. Valamiféle hegycsúcson más más menetfelszereléssel találkozunk, ahol az intézményesített, meg az autodidakta fut össze.(Nem teljesen, de lényegében, s többé ezt már ne kelljen bizonygatni, ismételni, hogy haladjunk…)Egyik „tudományo-

san tud mindent, a másik gyakorlatilag. Mi a helyes, mi a jó, mi a fontos, mi a kellemes, meg hogy kell medvét ölni, madarat fogni, sátrat fölverni, fát vágni, tüzet rakni, s kész, ez egy túlélő tábor – hogy ezt is bedobjuk. Ezekre mind mind ezer és ezer példát tudnánk mindketten mondani, de próbáljunk most ettől eltekinteni, s egyszerűen csak intelligensen pár short cut-ot elvégezni. S mindjárt az elején ajánlanám, hogy ne nézzük le egymás credenciáját, mert az úgyse úgy van. attól pl, hogy én itt iszonyú bonyolult dolgokat maréknyi szóval elmesélek, ne gondolja valaki azt, hogy ahh, ezt sehol se jegyzik, semmilyen listán nem szerepel, ez hülye. Vagy, ha a másik nem is tud házat építeni és vezetni, akkor az béna. A mi esetünkben a dolog valahol középen van, s még az arányok se számítanak.

Ha valaki elmegy Mükénébe, s nem tudja, hogy ott mi történt, akkor csak sok kődarabokat, romokat, hőséget, port és koszt tapasztal, és hamar elege lesz, s a bazárba, vagy a candy shopba köt ki.

Én kb. nyolc évesen kezdtem, mikor teljesen magamtól egy barátoméknál felfedeztem a Görög mítoszok és mondák c. művet, s ettől fogva mikor csak lehetett bekereteztem, s ha a haver nem is volt otthon, én elbűvölve azt lapozgattam. S bizonyos értelemben azóta is ezen a homéroszi úton vándorlok.

S tudok a csillagászok, a régészek, vagy akár az orvosok elhivatottságára utalni.

Ami a mi tarsolyunkban van, az az, hogy különböző szempontból kiegészíthetjük egymást. Nem vagyok teljesen biztos, - „mert olyan lassú vagy, hogy már tartasz e itt”, - de megvárlak, ígérem, szóval, hogy mennyire fogod fel ennek az once in the lifetime jelentőségét, s kialakult e már benned az együttlétes, együttműködés fontosága, késztetéséről már nem is beszélve. S oké, bemakacsolhatuk magunkat, csinálhatunk ebből hiúsági kérdést is, vagy csak lusta luxusmacskaként elnyújtózkodhatunk, de – hogy is mondjam, - ez elég lapos, megint csak nem kéne hülyén meghalni.

S itt muszáj valami cross referenciát elkövetni. Mert az emeleti és gyakorlati tapasztalatok megAnii területen messze egymásba nyúlnak, illetve átfedik egymást.

Erre is tudnék ezer példát mondani, de majd máskor. Az egyetlen különbség, hogy az egyik kínai, a másik indiai sok ezer éves háttérből, tapasztalatból jön.

Nekem máris feltűnt, hogy mennyi mindent sikerült frissen eszkábált pecabotommal a felszínre húzni és hozni benned. Ez az egyik. Hiszen, azt is nem egyszer mondtad, hogy ja. Meg azt, hogy jé?!

A másik meg a fiatalság nevető elixírje, ami minden ad-hoc együlttéltünkből is buzog, mint a híres magyar termálvíz. Az meg állítólag jót tesz az embernek.

hirtelen három dolog jut eszembe,

az első, hogy hát persze, ha te így látod, az jó, s különben is igyekeztem az eddig megismert lényed is belefoglalni, nem tudom látszik e, s most már ki tudja hányszor és hány féleképpen próbálom a vélt és megismert tulajdonságaidat méltatni, s a fragile női lelked ajtaján bebocsátásért halkan, vagy kicsit erősebben kopogtatni, nem?

vigyázat, én most itt fontos dolgokat improvizálok, azért az se egyszerű. szóval látom én, hogy más vagy, majd azért kíváncsi vagyok a tüzed melyik kandallóban ég, de nem ez a lényeg.

A nőkkel szemben, általánosságban ezt gondolom:

A másik: nőt még

Tocquevilleről nem halottam beszélni.

S persze a regényekben meg a tévében vannak ma is tudós nők, de mi van akkor, ha a pacák itt a könyörtelen valóságban olyan mázlista, hogy találkozik egy ilyennel? Mérleg-nemmérleg. Hát, valahogy lehet elveszti a higgadtságát. Mit mondjak. Én elveszettem, s itt bukdácsolok a fennkölt hölgy szeme láttára, ami…, na jó, ezt nem folytatom.

Lelkecském. Már többször, több féleképpen mondtam, hogy nem áll szándékomban megörökíteni kiskegyedet, s főleg, ha nem akarja. S jó lenne, ha ez nem lenne valami bizalmatlansági kerítés köztünk.

Persze már kamaszkorom óta ismerem a bácsit, sok helyen, a könyvben is hivatkozok rá, meg az Amerikájára, ami van is, nincs is. Erről majd még sokat szeretnék mondani, hogy lettem én Amerika bolond. Most csak Aniit, hogy erről a beat költők tehetnek elsősorban, a Ginsberg, a Ferlinghetti, s hát persze, a Kerouac. Ifjú koromban sokan engem a Dean Moriartynak tartottak…

V

.

Jack

Melléklet

12:06 (1 órája)

címzett: Rose

Ez nagyon tetszik. Nekem is van egy egész sorozatom Buddha szobrocskákból Hévízen. Kínában vettem őket. Jártál Indiában?

2019. január 9., szerda dátummal Jack ...

Jack
12:42 (55 perce)
címzett: Rose

igen, minden létező úton módon, csak a valóságban nem. pedig ez volt életem - második nagy vágya. beleértve persze vitorlázni a dél-kínai tengeren, hm.

ajánlanám Michael Wood Legacy c. sorozatából az Indiára vonatkozó rész, aminek az a címe, hogy Empire of the spirit.

néha fönt van you tube-on, de nekem megvan.

Rose
13:11 (26 perce)
...

Majd megnézem, ha megtalálom. Kb. három hónapot töltöttem Indiában, eleinte New Delhi-ben, majd Bombay-ban (Mumbai). Érdekes világ, a fehér nők lenézése, az ellenük elkövetett nemi erőszak. Én is majdnem pórul jártam, ha a józan eszem vészcsengője nem jelez. Egyébként a Hollywood jelenséget mentem ki tanulmányozni. Indiai férfi színészek segítségével be is jutottam Bollywood területére. Ott értettem meg, hogy működik a valóságban a diszkrimináció, amikor a bőröm színe miatt számos engedély megszerzése után engedtek csak be.

Az once in a lifetime ilyenkor nem jut eszedbe?

Jack V
13:37 (0 perce)
címzett: Rose

elhiheted, hogy minden hozzáférhető ellentmondásra odafigyelek. s igen, az a világon a legöregebb demokrácia, sok ezer éves, nem, mint az alig több mint kétszáz éves amerikai. és hát az meg úgy van, hogy virágozzék száz virág. s a világ egy szép napon arra ébred, hogy minden onnan, meg Kínából jött, - beleértve a görög demokráciát is. felemelő és borzasztó. ripacs, giccses, koszos, meg minden. de a másik oldalon meg az Empire of the Spirit. sehol máshol ilyen nincs. most ebbe nem akarok belemenni. se égi, se földi erő nem tud eltéríteni valami kiragadott részlettel. tudok róla, s figyelembe veszem.

mikor egy gyerek születik, behívják az össze állatot is, és ezt mondják:" ide figyelj te kicsi test, nagy feladat vár most rád, fogadd magadba és törődj ezzel a lélekkel, aki most megtisztel téged. "

érted te ezt? mi meg küzdünk itt a test démonival, összekeverünk mindent.

de igen, mindenhol vannak barmok. a Gangesz vize is egy fertő, de őket nem érdekli, meg tudják ezt tenni, meg még sok mást is, s az egészet is kéne nézni.

V
.
488/2.
a töltelékekből
V
x

Jack
11:15 (5 órája)
címzett: Rose

hirtelen három dolog jut eszembe,

az első, hogy hát persze, ha te így látod, az jó, s különben is igyekeztem az eddig megismert lényed is belefoglalni, nem tudom látszik e, s most már ki tudja hányszor és hány féleképpen próbálom a vélt és megismert tulajdonságaidat méltatni, s a fragile női lelked ajtaján bebocsátásért halkan, vagy kicsit erősebben kopogtatni, nem?

vigyázat, én most itt fontos dolgokat improvizálok, azért az se egyszerű. szóval látom én, hogy más vagy, majd azért kíváncsi vagyok a tüzed melyik kandallóban ég, de nem ez a lényeg.

A nőkkel szemben, általánosságban ezt gondolom:

Lorand Gaspar

Rétegek, részlet

Most, hogy az ég roppant értelmetlensége zuhan

Ránk,

Gyöngéden gondolunk az elhagyott falakra.

És bármilyen messzire utazzunk a lombtalan nap

Csapásán.

Ó, ajtó,

Ó, anyánk, húgunk, szeretőnk,

Szárnyunk, hogy bírhatná el a ragyogást,

Az árnyék ellenpontja nélkül

Testben való tartózkodásaink kék kaptatóin?

Amúgy, meg, mint tudjuk-

most csupa poén következik:

a nő a jelenben él. Punktum.

Néha kinéz az ablakon, néha madamcűri, silviaplath, még ritkábban a drága emily a Dickinsonéktól. De ez ritka. S ha még mérleg is, hát valaki jobb, ha előveszi a sétapálcáját.

Aztán hogy egy forradalomban mi történne ez egy másik kérdés, hm.

A másik: nőt még

Tocquevilleről nem halottam beszélni.

S persze a regényekben meg a tévében vannak ma is tudós nők, de mi van akkor, ha a pacák itt a könyörtelen valóságban olyan mázlista, hogy találkozik egy ilyennel? Mérleg-nemmérleg. Hát, valahogy lehet elveszti a higgadtságát. Mit mondjak. Én elveszettem, s itt bukdácsolok a fennkölt hölgy szeme láttára, ami…, na jó, ezt nem folytatom.

Lelkecském. Már többször, több féleképpen mondtam, hogy nem áll szándékomban megörökíteni kiskegyedet, s főleg, ha nem akarja. S jó lenne, ha ez nem lenne valami bizalmatlansági kerítés köztünk.

ismerem a bácsit, sok helyen, a könyvben is hivatkozok rá, meg az Amerikájára, ami van is, nincs is. Erről majd még sokat szeretnék mondani, hogy lettem én Amerika bolond. Most csak Aniit, hogy erről a beat költők tehetnek elsősorban, a Ginsberg, a

Ferlinghetti, s hát persze, a Kerouac. Ifjú koromban sokan engem a Dean Moriartynak tartottak…

Rose
13:00 (3 órája)
...

Megnyugtat, hogy nem áll szándékodban a lelkecskét, a kiskegyedet megörökíteni.

A fragile női lelkem ajtaján az egyik lábfejed, na jó legyen a lábat már bent van, úgy, mint a Three little pigs-ben (Walt Disney) a furfangos farkasnak, aki aztán pórul járt. Ne ijedj meg tőlem, én nem vagyok a legokosabb little pig, aki túljárt a farkas eszén.

Ami a kandallót, meg a tüzet érinti, ki tudja, lehet, hogy már be se lehet gyújtani, már, mint a kandallót. Csak ne legyél kíváncsi.

Tocqueville és a nők? Mi köze van a kettőnek egymáshoz? Nálam ez kötelező olvasmány, ugyanúgy, mint Habermas vagy a francia polihisztor Gabriel Tardé (ugyanis francia szakon is végeztem).

Szerintem a Te felfogásod szerint vannak a butácska vagy enyhén okoska, 1%-ban okos nők, s a teremtés koronái, a férfiak, a power (minden vonatkozásban) képviselői.

Gondolod, hogy pl. Nietzschét csak egy férfi tudja befogadni, értelmezni? Nem, kedves Jack, nem.

Eleve ez a distinction sántít: nő és férfi, amikor intellektuális dolgokról beszélünk, s nem a biológiai különbségekről. Na majd tartok én Neked továbbképzést gender studies-ból, s meg fogsz döbbenni, amit mondani fogok.

A mérleg jegy emlegetése pedig olyan, mint a Te szakállad. Én elfogadtam a szakállad, Te fogadd el, hogy mérleg vagyok, ráadásul 13-án születtem. Na ehhez mit szólsz?

Jack
13:22 (3 órája)
címzett: Rose

szuper, teljesen igazad van. bááár, én ott odatettem, hogy poén.
a Loránd Gáspár nem az volt.

méreg, azt is mondtam, hogy én csak filmben és könyvben találkoztam ilyennel, (egy kivétellel most), tehát - na ja. és én imádom a nőket, mindenestől. nem kell védeni őket. az a helyzet, hogy azokkal nőtem föl, tudom minden atomjukat, tényleg.

jó abbahagyón a mérlegelést is, főleg ezzel a 13 ával, jaj. de ez is csak viccelődés. ennek ellenére figyelmesen hallgatlak, s amíg hagyod életünk végéig, foglak. bizony. s tudod mit, én is mondhatnám, hogy ne bántsál. de ezt se vedd komolyan. ugyan elég túlfejlett a mimóza lelkem, de megtanultam elsáncolni, vész idején. amúgy meg szoktam hagyni virgonckodni, nagyon szereti.

a nők és a Nietzsche? jaj.

de biztos. az a szegény nő. még férfi is nemhogy nő.

a Zarathusztrát 17 éves koromban olvastam...it ‘s ok.

még hó, hogy nem kell a postásra várni, Tatjána, képzeld el akkor mi lenne. kétszáz évig kellene élnünk...

Rose
13:58 (2 órája)
...

Én nem bántalak, csak egy kicsit élcelődöm. Szabad? Képzeld, amikor gyakorlatilag négy szakot végeztem az egyetemen (ELTE, majd külföld), Anii volt a kötelező olvasmány, hogy idővel nem bírtam. S akkor az én okos apukám döntött: ő olvassa Nietzschét, Dosztojevszkijt stb. anyukám a romantikusokat, én meg a többit. Szegények éjjel-nappal jegyzeteltek, de apukám úgy unta Nietzschét, hogy mindig elaludt. Így veselkedtem neki, s sikerült. A végére már nemet váltottam.

Jack
14:07 (2 órája)
címzett: Rose

, az jó, de remélem, hogy azóta vissza változtál Mármint nővér

...
Feladó: Rose
Dátum: 2019. 01. 09. 13:58 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: a töltelékekből

Rose
14:14 (2 órája)
...

Hát ez lesz az egyik meglepetés. Sose legyél semmiben se biztos. Ugye, most megijedtél. Egy biztos lányként anyakönyveztek.

Jack
14:16 (2 órája)
címzett: Rose

Persze azért annak látszol azon a képen

Feladó: Rose
Dátum: 2019. 01. 09. 14:14 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: a töltelékekből

Jack
14:19 (2 órája)
címzett: Rose

Érdekes dolog ez a vonzások és taszítások már eszembe jutott, hogy lehet jobb lenne, ha vissza fognám magam de hát Jó látni ahogy Amazon ként küzdsz

...
Feladó: Rose
Dátum: 2019. 01. 09. 14:14 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: a töltelékekből

Rose
14:24 (2 órája)
...

Ezt már végképp nem értem. Ki küzd? Kivel? Miért?

Jack
14:31 (1 órája)
címzett: Rose

Persze már mondtad, hogy majd dolgozni fogsz talán Éppen ezért szeretném egy kicsit gyorsítani a dolgokat, Ha most még van idő rá és nekem ugyanez kellene csinálnom szeretnék biztos benne lenni, hogy vagy.

érzem, hogy kemény is tudsz lenni, De ezt ismerem

...

Feladó: Rose

Dátum: 2019. 01. 09. 14:24 (GMT+01:00)

Jack

14:32 (1 órája)

címzett: Rose

Nem baj lehet, hogy elég, ha én értem

...

Feladó: Rose

Dátum: 2019. 01. 09. 14:24 (GMT+01:00)

Rose

14:55 (1 órája)

...

Január 27-én elkezdődik az amerikai egyetem heti 12-13 órával, majd február közepén a főállásom is. Csak a csütörtök és a hétvége lesz szabad, kivéve amikor szombaton is tanítanom kell. Most, amint látod, lazább. Ez kb. januárban ilyen, bár a végén elég sok államvizsgára beosztottak.

Hogy szeretnéd gyorsítani a dolgokat? Én vagyok, hogy akarsz ebben biztos lenni? Egyelőre biztosan vagyok, amíg meg nem halok.

Mér rímel is.

Baj, hogy tudok nem is kemény, inkább határozott lenni? Te is tudsz, már egy párszor megkaptam a magamét. Bizony, bizony.

2019. január 9., szerda dátummal Jack ...

Persze már mondtad, hogy majd dolgozni fogsz talán Éppen ezért szeretném egy kicsit gyorsítani a dolgokat, Ha most még van idő rá és nekem ugyanez kellene csinálnom szeretnék biztos benne lenni, hogy vagy.

érzem, hogy kemény is tudsz lenni, De ezt ismerem

.
Január 27-én elkezdődik az amerikai egyetem, ahol heti 12-13 órám lesz, majd február közepén a főállásom is. Ezt azt jelenti, hogy hétfőn, kedden, szerdán, pénteken bent leszek. Most, amint látod lazább, jövő héten csak csütörtökön vizsgáztatok.

Jack
15:36 (52 perce)
címzett: Rose

kint voltam kicsit fát hasogatni

hát igen, én szeretlek, te meg engem nem.
nem úgy ahogy én, én jobban.
nem véletlen, nem akármi, tudom miért. de nem baj, majd egyszer elmesélem, - ha közben sem derül ki, hogy is van ez nálam. de már mondtam.
vajon miért ne szeretnélek, mi van, hülye vagyok?
ide rakom a költők költőjének s nekem minden idők egyik leg - mi?, - szebb, igazabb versrészletét
...

Uralkodj magadon s majd elviselnek."
Alázd meg hívságod
Vert eb vagy jégesőben,
Szeszélyes napban csörgő szarka vagy,
Félig sötét félig fehér,
Szárnyat farkkal összevétsz
Alázd meg hívságod
Silány dühöd
Hamisságon hízott,
Mondom, alázd meg,
Serény pusztító, szűk adakozó,
Alázd meg hívságod,
Mondom, alázd meg.

Mit megtettél a nem-tevés helyett
az nem hiú.
Ha zörgettél illendően
Hogy egy rideg lélek kinyíljon

Ha légből szűrtél élő hagyományt
vagy szép agg szemből győzetlen tüzet
Az nem hiú
Itt a meg-nem-tevés a tévedés
vagy tétovázó visszatorpanás -
(ezra puond)

Rose
15:59 (29 perce)
...

Szépen mondja el a költő, amit Te akarsz vagy érzel.

Te szereted az ismeretlent, a mítoszt, a megfoghatatlant, talán azért, mert más, mint az átlag. Te egy intellektuális partnert keresel, azt bennem megtalálod. Én ezt úgy mondanám - a magam részéről -, hogy kedvelem, kezdem megszeretni a lelked, mert csak azt ismerem belőled a szombat óta eltelt ötödik napon. Én mindig félek a gyors fellángolástól, mert amilyen gyorsan jön, olyan gyorsan megy. Bár a férjem a szüleimtől megkérte a kezem megismerkedésünk első hetében, s 32 és fél évig együtt voltunk.

Nem lesz tétovázó visszatorpanás. Ha elolvad a hó, találkozunk, ha persze akarod. Nem fogom meggondolni magam, ettől ne tarts.

Ezt már eldöntöttem.

Rose

pont most olvastam egy francia író véleményét, azt mondja, ötvenen felül nem akar nőt mert azok láthatatlanokká válnak számára. s elsorolja, hogy mi a baj velük. fizikai, persze.

nos, én ezt nem értem. ott volt a Nancy, semmi szexuális, de az ember, a normális, szerintem, nem csak ezért szeret valakit. ez olyan ősemberség.

s ezzel azt akarom mondani, hogy amiért én megszerettelek, az nem múlik el, mindegy mi fog történni. én azért téged más mindig foglak szeretni. s ebben rengeteg minden van, iszonyú sok. a miriádnyi kis pillanattól, a komplett létérzésig. te adtál nekem én kaptam tőled. s te örültél annak, amit kaptál, s viszonoztad. a többi az nüánsz. formalitásba ragadt valami, ami majd nyilván el is tűnik, s nem érdekel, mert látom mi van mögötte. és mindenkinek megvan a maga időléptéke, sebessége, s azt átlépni merénylet lehet. én azt is tudom, hogy te messze túlteljesítetted, amibe én előttem voltál. és sok mindent a kedvemért, amit szeretetnek is lehet nézni, sőt, az is.

amiért feszegetem a dolgokat - az a "mihez képest. azt hiszem, elmentem amíg lehet, s kihoztam, amit tudtam. s ha jól látom senki hajszála nem görbült meg. ez, amit a verssel kapcsolatban mondtál meg

már spriccelés. meg hogy ezt érted, és partneremnek kínálkozol. most, tényleg azt gondolom, hogy akkor - ebből a szempontból is, - mégsem hiába éltem. igen, az a vers, az nem kapcsolódik k közvetlenül a témához, de egy másik dimenziót akartam adni a szeretem fogalmának s ez jutott eszembe, persze van más is, a Lorca nagy ebben. ő nekem a minden. a megjelenteken kívül még rengeteg verse van, hazahoztam egy angol-spanyol kiadást, s nekiálltam fordítani. egyébként a Rumit is- de ezekre sincs időm. ezek külön horrorsztorik. egy igazán jó vers, a legmagasabb kifejezési forma, az tényleg az ismeretlent ostromolja. a számokon kívül. tehát hogy te ebben mellém állsz, ez a legszebb kívánságom teljesülése. ezt már tényleg nem is reméltem.

és köszönöm szépen.

Mentve

Nem szeretem a langyosságot. Mindig is azt gondoltam, hogy szenvedély nélkül nem érdemes egy lélegzetet sem venni. Midig izgultam, midig lelkesedtem, ami persze nem mindig látszott, most is úgy élek, mint egy monk. De belül égek, s szerencsére találok is ilyen-olyan citrompótlókat. Nemrét egy üzletasszony meg akart venni, szó szerint útitársnak, „hogy elvisz ő engem Indiába”, majd részletekben visszafizetem…, meg ilyenek. de hát nem vagyok egy tárgy, egy prosti. És különben is.

De egy pillanatra valami föllángolt bennem. S elmennék én a világ végére is. Majd mindjárt erre is küldök egy kis valamit.

A romantika meg, nekem, mindig is az egyetlen dolog volt, aminek van szaga meg íze. Igen, a mélyben, mint egy vulkán, tele vagyok szenvedéllyel. Ez az atomenergia fűt, s ezt próbálom erre-arra munkára fogni.

Az alábbi kis írás a disszidálás közben, Olaszországban készült, 1985-ben. Viszont a video most került hozzá. S az a csontom velejéig ma is igaz.

0112. A NÉV: RÓZA KÍSÉRTÉS

Kaszida a rózsáról

A rózsa
sose vágyik a pirkadásra:

szinte örökké válva ágán,
vágyik valami másra.

A rózsa
sose vágyik az árnyra, tudásra:
test és álom határán
vágyik valami másra.

A rózsa
sose vágyik a rózsára:
lebegve az ég simaságán,
vágyik valami másra.

Federico García Lorca
Cosiddá de la Rosa

Anyám Rózsa volt, a dédim Róza, s most itt van egy „napos” kiadásban. Kisérnek, kisértenek a rózsák. A fenti ok is szerepet játszhat, hogy nem metszem, nem ápolom, mégis úgy terjed, burjánzik, hogy

alig lehet bejönni tőle a kapun. Már beletörődtem.

Lásd képet

Gondolkodtam, mit mondjak, megkérdezzem, te, hogy szeretnéd, aztán na mondom legyen, ami, de most elbizonytalanodtam. This thing is evolving. Talán, jobb lett volna, ha kérdezlek…
Mit gondolsz?

Január 12. szombat

kiscicám, én is izgulok, még könnyen lehet, hogy jobban, mint te, bár ez az alma és narancs hasonlítható mindig sántít. s hát órákig lehetne tárgyalni, hogy miért. szemlátomást nagy dolgokban idáig remekül rímeltünk, talán ez jó szó, de meglehetősen kiforrta egyéniségünknél fogva, korunknál fogva is, - sajnálom, semmi újat nem mondok, - elkerülhetetlenen, hogy a stílus, metódus, módszertani, technikai, - és bizony még bizonyos politikai, világnézeti és ideológiai részleteket is egyeztetni kell, vagy legalább is hasznos. mindkettőnknek megvan a maga stratégiája-taktikája, ami biztos nem tökéletes, de működőképes és ketyeg. de kell egy közös manuál. minthogyha az amerikai meg az orosz úrhajót kellene összehangolni. mindkettő jó, de a híresen lezser amerikaiak totál lebénultak a ruszkiktól, mikor azok előkaptak egy üveg vodkát. azt hitték, hogy rögtön lezuhannak, de nem úgy történt. amit én sejtek, a simább kommunikáció megteremtése, amihez nyelv, eszköz miegymás kell. az információcsere eddig csak bizonyos szint megteremtéség tette lehetővé. bizonyos metanyelveket te is én is remekül értünk, te főleg az akadémikust, az enyém lehet gyakorlatibb, vagy népibb, de az is lehet, hogy ezeknek a kesze-kusza átfedésekből áll az egész. s ezt mind meg lehet oldani, határozni, elrendezni, de kell hozzá két intelligens ember,

azt már mintha megbeszéltük volna, -kemény munkával idáig jutottunk, hogy nem feltétlen, de igen is szükségünk lenne egymásra, ezer okból, de mondjuk magány ellen. te is mondtad, én is, ezt ne kezdjük elölről. az olaszok másképp csinálják, mint a svédek. pedig kellő zummolásnál a képlet ugyan az. ez a buddhizmus egyik lényege, - már rég megbizonyosodtam, - nem csak rájöttem, hogy az ember mindenhol ugyan az az animal. pl., hogy egy teljesen pszichotikus lény. komplexebb, mint az állat, s akkor még semmiről nem beszéltem, mert ennek már metakommunikációs stb. be és rásegítés is kell, amit most felesleges elkezdnem tárgyalni, de egyértelmű.

szóval, értessük!

talán mert fiú is vagyok, bika is vagyok, meg még ki tudja miért, két perc múlva is találkozhatnánk a budaörsi benzinkútnál, vagy egy érdi késdobálóban. de, a Hiltonban is a vár mellett. a végeredmény, nekem BIZTOS NEM EZEN MÚLNA!!! sőt. Szívem meg mélyebb meggyőződésem szerint is az lenne az igazi. de ezt majd inkább elmondom személyesen, hogy működik. viszont, hát itt vagy te, s csak néhány perce közölted is, hogy bizony az nem ilyen. Vigyázat, én viszont - nagyjából - tudom azt te miről beszélsz, volt olyan munkám, együttműködtem olyan emberekkel, megfeleltem másoknak, szóval, sok társadalmi funkcióm kifejlődött, de pl. nem tudok négy nyelven, te meg valószínű nem egy könnyen tudnál templomtornyot, vagy oltárt építeni, netán vészhelyzetben mit csinálni. viszont ezért is lenne

jó a fúzió, mert akkor ezekkel a dolgokkal gyorsabban és messzebbre és hatékonyabban röpködnénk önön és egymás univerzumában.

igen, az emberi psziché egy elég absztrakt dolog, egyesek szerint a legbonyolultabb az egész világmindenségben. n jó, abbahagyom, remélem a bőségben megtalálod, ami kell.

nekem mindegy mikor jössz, minél előbb. de ez már rajtad múlik, nincs jobb megoldás.

elnézést a szerkezeti miegyebekért, de ennyi idő alatt ennyi szöveget, - gondolatot! leírni sem könnyű. hármat én is tudnék szép stilizáltan, érzéssel, miegymás..,

rész és egész

jó néhányszor már ünnepeltem közös metszéspontjainkat, de szeretnék tovább lépni. Mint tudjuk a rész nem okvetlenül határozza meg az egészet, ezért ebből néhány esetet előnyös lenne ránk is mindjárt alkalmazni.

1. első lépésként kezdők a bizalomépítéssel. Tudjuk, hogy anélkül érdek nélküli jó kapcsolat ritkán van, - márpedig mi arra törekszünk – de akkor döntsük el, hogy „gátlástalanul" mondjuk a magunkét. Eleinte persze a társas érintkezés fennköltebb, általános szabályai szerint, de ahogy mind jobban megismerjük egymást, engedünk, egyénire specializáljuk a dolgot, és lehessen már kicsit jobban feszegetni a paramétereket, meg a határokat is. (Még egyszer megismétlem, aztán már ezt a dedót jó lenne elhagyni: mindezt azért, hogy közeledjünk egymáshoz!)

2. ízlés, irányultság, összetevők.

Azért jó tudni, hogy valaki sósan, vagy édesen szereti e a túrós tésztát, mert az egyikhez cukor a másikhoz sült szalonna jár. Szóval, minden ételnek meg van a sajátosága, a kelkáposzta főzelékbe kell fokhagyma meg köménymag, de más nem igen. A paprikás krumpliba nem kell fokhagyma. Ha magyar ételt akarunk főzni, s ezt nem tartjuk be, akkor az étel már nem magyar lesz, valami más. Lehet kutyulmánynak is hívni.

Mindent nem fogok most is fölsorolni, - ne legyen ez már megin túl hosszú, - úgyhogy ennyi bevezető után, valahova a mediterránium környékére belevágok.

Te zsidó vagy?

Majd mindjárt kiderül, hogy ez pusztán gyakorlati értelemben merül föl, s semmiképp nem egy faji kérdés. Nekem az ég világon semmilyen előítéletem nincs. Faji. De, nem vagyunk egyformák, hála az égnek.

Ez onnan jutott eszembe, hogy mondtad mennyire szeretnél visszamenni Izraelbe.

Nekem meg ide a délvidékre van kiapadhatatlan vágyakozásom. Ha sorrendbe állítjuk, akkor először persze Görög,

Egyre inkább olasz,

Aztán a balkán bizonyos részeik, ahol persze nincs balhé,

S aztán képzeletbeli lakóbuszunkkal valamiféle csillagtúra-hálózattal végig portyázhatunk egész japánig. Azt már nem, mert nekem az érdekes, de kicsit idegenül perverz.

Mindezt a már említett kalandvágyadra alapozom, hátha lehetne valami közöset.

És mert nincs lakóbuszunk, - lehet erről már lecsúsztunk, ó, pedig ez lett volna a szívem csücske. – na meg se időbe se anyagilag Aniira jól azért nem vagyok eleresztve, a legszerényebb sóhajos-óhajom az a háromóra autózással elérhető mediterrán gyöngyszem, Trieszt lenne. Egyszer már vagy harminc éve disszidálást intézendő, aztán nemrég súlyos éjszakai eltévedés okán hazafelé Firenzéből, de mindig megfogadtam, hogy oda nagyon elmennék. Főleg a Joyce miatt, mert hogy az kicsit élt ott. A minden író atyamestere, az írók koronázatlan, egyszer a történelemben fejedelme. Elmegyünk együtt pár napra? Ott alszunk, sétálgatunk, gyönyörű. S miután itt van a szomszédba, bármikor. Én vezetnék, mert még mindig imádok, gyönyörű a táj, nem kell rohanni, ha reggel elindulunk, ebédre ott vagyunk.

3. A mediterranium, és Olaszország.

Ha mindent összerakunk egy kalapba, akkor számomra ez a legcivilizáltabb hely a világon. Muszáj durván kihangsúlyoznom: nekem taknyom –nyálam összeférik tőle. Oh Firenze, oh, Bologna, oh Róma. Egy táj, ahol a házakat a dombtetőre, hatalmas fenyők társaságába építik, jajj, mikor ezt meglátom, könny szökik a szemembe, s összeszorul a torkom. Italy egy igazi európai demokrácia a tízre kormányával, s világelső életmódjával, senki nem tud úgy élni, mint ők. Egy olasz falu főtere, az nekem a világ központja. Minden oda érkezik onnan indul.

Be is fejezem ezt, mert kibírhatatlan.

4. S akkor Egy kis „jövőterv”

Ami persze, az ős-ős gyökér, az Hellász.

Egyszerű; - én görög vagyok.

minden görög, a leleményes Odüsszeusztól, a megveszekedett Zorbáig, a Kavafisztól a Theodorakiszig, Angelopoulisig, nem is folytatom. Annak idején mindig azt terveztük, hogy a nagy utazás végén, - ami ugye most lenne, s még teljesen nincs is föladva, eladunk felszámolunk mindent és oda költözünk, veszünk egyik szigeten egy kis kunyhót, aztán két villa két kanál, két tányér, egy kis csónak, két pecabot, meg egy láda könyv. ennyi. Nem a rumli, inkább a távolság, ami most visszatart. A rájuk szakadt-szakított új-szegénységtől meg valószínű sok minden olcsóbb lett. De, mióta a világ világ, mindig jöttek-mentek a népek arrafelé, bár ez a búsójárás ez új.

S akkor még maradtak a jugoszláv őrületek, ahova egy nagyed részben vér szerint is tartozom. Görögben, meg ott is teljes désa-vu. Mint egy oktopusz, teljesen megváltozok tőlük, minden porcikám beleolvad a tájba, a kultúrába.

A zsidókkal kapcsolatban sok minden van a könyvemben. Lehet kicsit mégiscsak az vagyok, ez az az enigma lesz, amit a faterom sumákul magával vitt a másvilágra, majd elmesélem. A többi már a legutóbbi folytagásban is, meg azóta is rengeteg minden. Majd elolvasod.

Ide még kellenek dátum szerint

drágám, ez már csak jó lehet. ha a kis, leadandó pocakomtól - dolgozom rajta - nem rohansz világgá, akkor még mi, ezen gondolkodom. a homlokomon a ráncok? az őszülésem? de hát az láttad. most éppen meghúztam a térdem, úgyhogy lehet sántikálni fogok. elugrottam egy tuskó elől, a másikat meg letérdeltem. de az ilyen fizikai dolgok nálam pár óráig szoktam tartani. ja le kell fogynom, hogy virgoncabb legyek. már alig várom a jóidőt, megyek világgá. na meg most már lehet semmi okom elhagyni és meghülyülés ellen kajával vigasztalni magam, mert hogy vagy. vagy és kész. I put a spell on you.!!!!

ez csúcs eredetibe, na ezt még elküldöm.

"ez hűen tükrözi mit érzek, gondolok". majdnem....ez az ő száma, szenzációs

https://www.youtube../watch?v=orNpH6iyokI

...

YouTube-videó (Screamin Jay Hawkins - I Put A Spell On You) előnézete

Január 16 szerda

Rose

18:03 (34 perce)

...

Nem rohanok semmitől világgá, hiszen a pénteket Veled töltöm. Kit érdekelnek a ráncok, a hajad színe, hogy sántítasz-e? Engem csak Te érdekelsz, úgy ahogy vagy, a mostani fizikai, szellemi állapotodban.

Rajtam is lehet kifogást találni. Pár kilótól én is megszabadulhatnék, de ezt Te is láttad a fotón, h nem vagyok csontsovány. De nem

ezért találkozunk. Vannak a külsőségeknél sokkal fontosabb dolgok. Majd vigyázunk egymásra. Jó?

Most elmegyek a tornára. Sietek haza. Ha van egy kis idődd, írjál! S legyél bika, magabiztos, minden rendben lesz, meglátod.

Jack
18:10 (27 perce)
címzett: Rose

love you
varázsszőnyeg

ami lenyűgöz, - most, hogy itt felidézem ittléted, - az az, ahogy „pesti," és kozmopolita!, - nő mivoltodban – alkalmazkodtál mindenhez: hozzám, a környezethez, a tarkabarka, csiribiri, „unit" légkörhöz, millióhoz, szokáshoz, ideológiához, -egyszóval mindenhez, ami velem kapcsolatos. (nekem könnyebb volt, mert én „majdnem" ismerlek). Persze, volt ott pici előkészület, de azért el tudom képzelni, mekkorát kellett ugrani. Árkot-bokrot. Kicsit a mélyvízbe dobáshoz is lehetne hasonlítani. Pedig a dolog ott még nem is állhatot meg, mert jött az, hogy valahogy egymás fókuszába kellene kerülni. S az pár megfelelés, az a kis bevezető, a jószándék, türelem, figyelem, megértés, s hasonlók virágszőnyegen máris repít bennünket. Elég jó a kilátás innen föntről, szép és izgalmas dolgokra látni, kellemes a hangulat, már csak azt kéne egyeztetni, hogy mily komfortban, hányszor, lebbenjünk külső, s benső csodáink felé, meg ilyenek.

Kultúrigény

Néhány szó erről:
Szóval, a nép közé születtem,
Az utca volt a gyerekszobám
Jól el, meg bele is keveredtem
Szeretem az embereket,
De megint csak, főleg idő- ergo erő-ergo figyelem-türelem, s még más dolgok csökkenése miatt, többnyire a tömeget, csak bizonyos távolságból. Nemrég beültünk a Sandrával művészmoziba, ahol a tisztelt közönség olyan kis büdös gesztusokat szellentett, hogy kizárólag a lányom kedvéért néztem a filmet végig, s nem slattyogtam ki az utcára oxigénért. Lecsó, pálinka, s egyéb fesztiválokra sem vágyok, és hát sory.

Hegycsúcsokat, egzotikumokat, s más érdekességeket, is inkább a kultúra területén szeretnék megmászni. Ott lehet Himalája nagyságú is, azt külön élvezni szoktam. Mélytengeri gyöngyhalászat is érdekel.

Csürhe-mentes tájakat is szívesen bámulok, de azt se csak úgy, öncélúan. Megint csak a nyavalyás kulturális kapcsolat, hiába, ez a vírus belémragadt. Tehát, egy kicsi ez, egy kicsi az.

Régi álmom volt egy lakóbusszal végig járni a világot, abban még írni is lehetne, egyszer már majdnem neki is vágtam, de akkor se volt kivel, úgy meg inkább nem. Nem kívánom a magányom ezerrel bömböltetni…

Pest kínál dolgokat tudom, de az is csak úgy érdekel, ha a kellemeset a hasznossal. Kicsit jönni menni, kicsit megpihenni. A múltkor az, egy tíz centi magas szivacson, távfűtéses hőgutában végig szenvedtem egy éjszakát, s utána egy hétig tartott, mire regenerálódtam. Ja, és mindenféle maratoni gyaloglás is volt. Valamikor jó voltam abban, de mára kinőtem ezt az élsportolós mellékest.

Na, megint csak erről ennyit.

Módszertan

jómagam módszertant - főleg tanítással kapcsolatban, csak itt-ott s elég felszínesen tanultam. s biztos, hülyébb vagyok hozzá. de igyekszem, s próbáld meg elnézni, ha nem tökéletes. viszont van olyan terület, pl vezettem kiváló ifjúsági, nyugdíjas klubot. voltam sok száz dolgozó ember irányítója. aztán cégvezető, munkavezető,

meg kisdobos, karénekes, meg úttörő is!

annak idején a homokozóban is vezérhangya voltam, az ott megfogadott nagy életcélokat én ma is követem, és számon is szoktam kérni a homokozás évfordulókon, összejövetelkéken, s bizony egyeseknek nem kevés pillanatot okozva, - hogy na mi van öcsém, semmi semmivel?

Beszélgetés megnyitva. 4 üzenet. Az összes üzenet olvasott.

V
.
514/1.
túl a horizonton

Rose
17:33 (1 órája)
...

A szabadidő lötyögős eltöltésére nincs időnk, ez megbeszéltük. Tudod, hogy megnevettetsz ezzel a lehetetlen ötlettel, mint a hatvanas nászutazóknak berendezett luxusszanatórium? Egyáltalán létezik ilyen? Erre sincs időnk, s egyébként is mi sose leszünk nászutasok.

Ami marad, az vonzó, azt én is vallom és cselekedetekkel bizonyítom, h az alkotás az, ami felemel, aminek értelme van, s lehet, hogy maradandó. Ebben partner vagyok, azt tudod.

Ma úgy látom, megint 200-zal rohansz előre: szellemi partnert kerestél, tegnap megnyugodtál, h van valakid, ma már rendes, s nem csak virtuális társra vágysz. Milyen a rendes társ? May

I ask you to explain it in your own way? What is your image about an appropriate "partner"? It's clear what you mean by creation? But the two other expressions need some kind of clarification. What do you mean by new vision and new life?

Bocsi az okoskodásért. A dal gyönyörű, az énekes hangja exceptional.

Olvastad, hogy meghalt Andy Vajna?

Meghallgatom a bónuszt.

Jack
17:58 (58 perce)
címzett: Rose

ja, pont most olvastam. valamiért, megmondom őszintén soha nem szerettem, de lehet csak egyszerűen lekéstem "róla", az egész jelenségről, meg mind a többi magyar hírösségről, intrikáról, pletykáról. nekem egy jó nagy szarkeverő volt, whatever. s nem érdekel ez a gambling nevű magyar őségen, úrhatnámság, pökhendiség, rongyrázás, szélhámoskodás, hamis rivaldafény, és társai.

a többi kérdésre persze próbálok válaszolni. holnap megyek isiász orvoshoz Siófokra, reumatológia, vagy mi. mert már nem hiszem el, hogy egy tuskóletérdelés ilyen akut tud lenni.

Rose
18:14 (41 perce)
...

Ezt jól összeszedted, de sajnos igaz, amit írsz róla. Jókor "időzítette" az elmenetelét. Kezdett kegyvesztett lenni.

Jól teszed, h elmész egy szakorvoshoz, hátha talál v. mi megoldást. Bár személy szerint nem hiszek a reumatológusok által alkalmazott gyógymódokban, annak ellenére, h, ha milyen bajom van, rögtön egy régi ismerősömet hívom, aki kórházi reumatológus, osztályvezető főorvos. Benne vakon bízom. Egyet nem szeretek, ha bemegyek a kórházba a folyóson össze-vissza puszilgat, s mindenhova soron kívül

bevisz. Viszont mindent elintéz, s megmondja, az orvosok közül kivel álljak szóba. Szerencsére nem járok sokat orvoshoz.

De a térded állapota nekem se tetszik. S ha fáj, mindenben hátráltat.

Rose
14:37 (1 órája)
...

Jack, Te egy nagyszerű, sokoldalú ember vagy, s nyilván nagyon határozott vezéralkat. Ezt mind becsülöm benned. Életcél nélkül az ember már csak vegetál, annak meg már végképp nincs semmi értelme. Kérd is csak számon!

Jack V
16:35 (7 perce)
címzett: Rose

újabb és újabb rétegekig jutva, most az jut eszembe, hogy személyes kapcsolat termálfürdős, wellnesses, hatvanas nászutazóknak berendezett luxusszanatóriumán túl vagy a mellett én egy merőben új világnézetet, életérzést, életértést, s harmóniát próbálok itt veled összehozni, neked felkínálni, illetve abban veled megmerülni. s had ne kelljen most a kettőnk messze nyúló pólusait fölsorolnom, volt arról már szó.

amiről én beszélek, az nem csak valami szabadidőé töltéses lötyögés, no, nem. az alkotás,

OR A CREATION
A NEW VISION
A NEW LIFE

abban a Ribon c. videóban már arra céloztam.
most itt egy másik.

a példa Emmácska élete lehet-ne, aki akart valamit kezdeni magával

a szülei boltoslánynak szánták
kiugrott az ablakon
elment ó-olasz, nyelven operát énekelni, tanulni
s most a Dalarassal itt a szférák zenéjét adja elő

a zene, - amire itt célzok

amikor valaki nem elégszik meg csak úgy, hanem megy, megy megy tovább, amíg, csak lehet.

persze van ilyen másik is, de ez még szép is
https://www.youtube../watch?v=StIymS34M0c

jézus persze, aztán még sokan a sorban, a Buddha a Gandhi, Tolsztoj stb.

egymillió dolgot tudnék mondani, kit mondjak? Van Gogh ismerős? Visockij, Fassbinder, Pina Bausch?

tudod, ezt még nem mondtam, csak utaltam rá, - én nem létezem. no entity.

mert, furcsa módon életemben semmi mást nem csináltam, mint azonosultam. mindennel, - élővel, élettelennel. és közben egy egyre táguló világegyetem tárult föl, ami egy komplex létélmény, minden fordulónál igyekztem kidobni az egomat a kukába, engem aztán ne is próbáljon akadályozni semmiben. ez a "konstruált én". szóval ebből lett az I am nobody - érzés is, de egészében tudás. magasabb tudás, komplex létélmény. namost.

ha te a szokásos háromagysejt lennél, baromira nem érdekelne, lemondanék arról, hogy ez az én bizonyos tudásom, létélményem akárcsak megosztani is megpróbáljam valakivel, mint te. de sajnoshálistennek? - nem ez van. kisértés van. temptation, az meg mererédek tud lenni. mert hogy itt a nagylászlós folyóátúszás esetéről van szó, a szerelemmel túlsó partra. a foga közt. ha másért nem, ezért a soráért nobel díjat érdemelt volna. s most itt ebben az esetben, ez a szerelem egy univerzális dolog szimbóluma már megint, mikor az ember a rossz oldalról a jóra viszi a portékát. s most elkezdem fokozni:

a fontosat
a legfontosabbat,
a szegényt.
az öntudatlan szenvedőt
a könyörgőt, esdeklőt, fohászt, felkínáltat és kínálkozót, komolyt és komolytalant, szívszorítót és jobb sorsra érdemest, és még sokáig lehetne folytatni, a hamis tudat börtönébe zárt arra érdemeseket, meg aki akarja, vállalja, kibírja, vágyik rá, s így tovább.

természetesen ellötyög ország lakói többnyire kimaradnak.

gyorsan megyek? MIHEZ, kihez KÉPEST?

én azt látom, hogy ez neked való lenne, hogy te egy fantasztikusan jól képzett atléta vagy, keleti és nyugati harcművészet fekete öves mestere, tudás-trubadúr, és túlképzett educator. hatalmas a tudásod, csak össze kéne kattintani a patentokat, vagy kötni a pontokat. ez a majdnem, de mégsem, a valódi megértés előszobája, az igaz felvilágosultság zsilipkamrája.

és felhívnám a figyelmet, hogy a tudás ez nem csak szabadulás, hanem a szabadság örökké friss fuvallatában való folyamatos jó érzés, emelkedettség, és szívmelengető nyugalom és öröm.

hááááát, valami ilyesmiről beszélek, érted?

DONT FUCK AROUND

my little darling,
yes, you my best choice, ever.

és nagyon sok szempontból "persze"!!!!!! - nem úgy van, de mégis, nagyon sok és lehet több szempontból meg nagyon is, meg igen is !!!!!!! úgy van.

you are the one.

és tételezzük fel, hogy ez igaz, - akkor - ez csak egy kérdés, de muszáj föltenni, nem?

akkor - most magyarul is - akkor nem kéne minden mással baszkódni (sicc), hanem e szerint élni, lenni, ami a jövőt illeti.

kivéve persze, ha mint valami félnótások, elveszünk a részletekbe.

Think about it.

s megint csak azt idézem meg, aminek nálam teljes elsőbbsége van mindig, a költészetet. de ha akarod jöhetek tudományos bullshittel is.

s akkor itt a szám.

https://www.youtube../watch?v=K8DcpKtQZzE

hajó! Kiállt a tengerész a szárazföldet megpillantva,

nos, megjártam a hét tengereket, s mestersége „an, vagy un” - intelligenciámmal sikerült jól lefárasztanom önnön-magam. Ami itt azt jelenti, hogy nem jártam el kellő körültekintéssel. Pedig már az ilyeneket a szokásosnál sokkal sokkal jobban elő szoktam készíteni, s már két órával előtte itt kíntornáztam. Gondoltam én, hogy lehet némi zúzmara a szélvédőn, de mondom ahhh, én azt semmi idő alatt lekaparintom. Mert hogy nem álltam be a jó kis fedett fészerembe. Valami eltérített, már nem tudom mi. Nem a gázpalack, mert gyorsan még azt is lekókadtam a műhelyből, hogy majd ki tudjam cserélni telére. Nos, a zúzmara leszedésből semmi se lett, mert hogy nem tudtam kinyitni az ajtót. Csontra befagyott. Odanéztem én tegnap, s tényleg elolvadt a

kocsi tetején, viszont cukormáz-szerű jégbevonat páncélt öltött a gazdája elindulási szándékát megakadályozandó. Ahh, mondom lets get the key sprey. Amit zseniális, zseniális! Elővigyázatosságból behoztam, s nem az autóba hagytam. Ez egy kis aranyoska, -ennyi pénzért! – bassza meg, a kulcslikiba bedugható minisprey, igen. S hát fújtam egy jóízűt. Aztán elkezdtem rángatni az ajtót, de semmi. Rángat, fúj, ezt így sokszor újra és újra. Az idő vészesen múlik. Úgyhogy erőteljesebb beavatkozásra lenne szükség, tehát elkezd rugdosni ajtó. Jó nagy rúgások. Ha szegény Dugonics Titus ilyet rúgott volna ott a létra tetején buzuló törökbe, az úgy elszáll, mint a sóhaj, s nem kellett volna föláldozni egy-egy hetyke vitézt mindkét haderőből. De itt ez se számított. Na, mondom forró víz, - ja, mint hajdanában, ide az ablakra is kéne. Tehát mindjárt, ha kicsit lehet száguldani, s nem csak csordogálni a dombról lefele, hogy először kicsit melegedjen a víz. Kisvajling, tűz forró lé a mosodából, rohan, lötyögtet, ablak szuper, ajtóra körbe – és semmi. Néma csönd és hullaszag. Eszembe jut, hogy bezzeg, ó mily főúri elegáns hanyagság, a hátsó ajtót nem zártam be. Tehát bemássz, felhúz bal hátsó ajtó gomb, s az bezzeg nyílik. Szóval, egyel előrébb. A fejtámlán keresztül újbeggyel éppen csak elér ajtó gomb, fölhúz, ki, körbe, előre, próbál, semmi. Vissza, lenyom, fölhúz, ki előre, rángat, semmi, s ezt tízszer, mint a reggeli gyakorlatot ismételni! De semmi.

Rohanás vajlinggal, még egy adag forrázó víz. A tornában ez a „futva lötyögtetés”. Önt, rángat, szid. Nagyon szid. Rúg, ebből már nem lesz elmenés, s egyszer csak kinyílik a dög. Vájdlingot bevág hátra, gázpalackot is, s csikorogva az éppen a központba érkező iskolabusz bámuló sisere-sereg mellett, elsuhan. Kamionosok integetnek, mintha Monte-Carloban lennénk, aztán már Siófok. Parkolóhely nincs. Jó messze végre talál egy. Még majd nemhogy menet közben ugrana ki, de hoppá. Nem megy. Nem nyílik az ajtó! Most meg belülről. Ajjaj, ez ciki, beszorultunk saját bodegánkba. Ki tudja, mire jönnek ide ki a tűzoltók, s feszegetnek innen ki. s addigra vége a rendelésnek, az tuti. Rángat, vállal lökdös, teljes bénázás. Próbál túloldal, az se. S ekkor egy ember tűnik fel, mint távolban egy fehér vitorla. Halló!!! Haallóóóó! Az ember körülnéz, senki. Megint. Néz mindenhova, végül még az égre is. Már bújik ki a nap. Aztán észreveszi a hadonászó félkarom, ami látszik. Jön oda, érdeklődés van az arcán, hogy ennek meg mi a fasz baja lehet. Mondom neki gáz van, a kurva ajtó nem nyílik. Próbálja csak úgy, haránt alsófogással, de hát nem. Ledobja a cuccát, ketten rángatjuk. Gomb föl, le, szinkron és aszinkron kilincs rángatás kívül belül, népi kifejezések röpködnek. S a végén kinyílik. Bent a folyosón végre kijön a néni, a sok ágaskodó reumás hölgytől végre én is szóhoz jutót, mondom én mikor? Néznek rám. Hol a bántalom? Mondom az nincs. Néz a listát, ott vagyok! engem meg ki küldött, kérdi a piros hajú asziszstensírnokmndenes.

Nahát, most kicsit pihennem kell, korán keltem. Folyt köv.

A családom, - mondták, jobb, ha kicsit végre magam után nézek. Kérdőjelek vibrálnak a levegőben, furakodnak elém. Fáj a lábam, mondtam, most már kicsit erélyesebben. Nem baj, várjon, fél kilencre van fölírva.

Ja, mondom magamban, még csak ennyi idő. Ki van száradva szám, mondom kéne inni valamit. Engedek egy kis vizet csicsakészülékből, van rajta hideg-meleg gomb, s sutty, egyből letüdőzöm. Ki kell mennem az épület elé, levegőt kapkodni. Vagy hatan bemennek előttem, fogalmam sincs honnan kerültek elő. Aztán végre bent. Magát meg ki küldte, esik nekem a reuma osztály. Mondom van tébé kártyám, én lenni magyar, mi a baj? Hát, hogy 2014 óta nem voltam itt. Hát mondom sorry, hogy azóta is élek, igyekeztem mindent megoldani, de most kéne kicsi szerviz. Bújják az össze computert, aztán a főreuma néni néz a csigolyám, tekergeti a lábam, én meg óvatosan, de azért itt-ott nyűgök egyet. Nehogy valamit elszúrjak. Mondom letérdeltem egy tuskót, meg sokat ülök és jön a hideg lentről. Aszondja hol lakok, mért nem fűtök? Mert jön a hideg lentről, ismétlem halk papával hangon, s ezt képzelem bajom eredetének. Azt mondja az az idő elmúlt, mikor hidegre gyanakodunk mindenért. Hát, mondom – most már azért nem tágítva, - közben fekszem fönt egy vizsgálóágyon, nekem pedig van ilyen tapasztalatom. Miért, kérdi mi voltam én. Mondom egy ács kint a zimában. A végén megenyhül gyarlóságomon, s kérdi mit akarok. Mondom felhőtlen öregkort, egy beutalót Hévízre, meg utiköltségelszámoási tértivevényeket. Ja, meg valami pirulát a bajomra. Aszondja oda nincs. Mondom egyszer adott, kipróbáltuk, ott is elfogadták. Aszondja az régen volt. Szóval most meg már rosszabb lett, mondom. Persze, ezt mondta. S miért akarok én Hévízre menni az igali víz jobb. Meg ír nekem iszappakolást is, az a jó kis dunszt, az kell nekem. Úgyhogy ezek után hiába is mondtam, hogy nekem a hévizi jobb. Hogy lehet ezt megcáfolni? Azt nem mondhatom, mert Tatjána odavalósi, s akkor útba eshet jövet menet, meg ilyenek. Nekem az a jó és kész. De nem enged. Oda nem ad. Jó akkor Igal. Hányat? Hányat lehet? Tizenötöt. Akkor tizenötöt. És még mit? Mindent, full servíz.. masszázst, súlyfürdőt, manikűrt-pedikűrt, sminket dauert, meg lehet meg kéne engem kicsit nyújtani, ne nyomják az ízületeim Aniira egymást, nem? Azt nem, ebbe a korba már nem lehet. Mert??? Kapok valami gyógyszert is? Hát persze. Aztán elkészül az összes pappír, s boldogan megyek a szomszédos gyógyszertárba. Ahol kiderül, semmilyen gyógyszer nincs felírva. Mindegy, majd a fürdő megteszi. S már azon mosolygok – kajánul, hogy hhha, akár el is mehetek Igalba, egy jókis babgulyásra, a híresre, hú de jó. Meg a szokásos pofa barnasör. Barnasör babgulyással meleg gyógyvízben, ez az, ez kell. Már is húztam délnek, mikor eszembe jutott, hogy nincs is rajtam fürdőgatya. Na tessék, lubickolás, lakoma elhalasztva, s jöhet az eredeti, doboz

kentucki csiken az ablakon át, s hazafelé az úton elmajszoljuk szépen. S úgy lett. Előtte még a Tesco hodályban öszekapkodtunk egy kis éléskamra utánpótlást, bár nagyon nem is kellett volna. A kis pedánskarendesség hátha kiegyengeti kicsit ezt a görbe napot.

Organikus vagy virtuális szorgalmasan, ahogy szoktam, próbálok itt valamit kisütni….

Az a két szó motoszkál a fejben. Meg hogy én is szeretek „veled lenni" jó, hogy vagy, meg minden. S pont ezért kicsit aggódok, hogy ez a jövőben, hogy fentartható, esetleg fejleszthető. Ez a chat élős forma megint csak jó volt valamire, apró, sokszor megcsal nem is jelentéktelen kiegészítéseket tenni. Viszont, mint láttuk, még ez is elég időigényes. Az meg nem lesz több, csak kevesebb. S hiába futunk versenyt az idővel, ha nem találunk ki valamit, lehet lemaradunk. Az én lehetőségem az ugye nyitott, s benne én is. Már mondtam, én kész vagyok téged itt befogadni, s veled együtt lenni. Erre – szerintem - meg is lenne minden lehetőség. Fel is ájultam, de választ nem kaptam. Te ragaszkodsz a te életkörödhöz, ami elég speciális, s miután csak itt-ott ismerem, fogalmam sincs, hogy tudnék ebbe beleilleni. S gyanítom, ezért nem is jöttél ezzel elő. Nem tudom, csak sejtem.

S akkor itt van, amiről már – akadozva- de beszéltünk, hogy mi marad nekünk?

Lehet…., egy egy mozi?

Maradj, valamikor elmegyünk egyet valahova, - Triesztbe, a délvidékre?

Ezzel semmi baj nincs. A kérdés, hogy mi lesz a köztes napokon. Virtuálisan csevegünk? Illetve, én baromira igyekszem azon, hogy téged szórakoztassalak, nap mint nap? Valami tartalmas stuff-al? Nos, szeretném hangsúlyozni, hogy ezt szívesen meg is teszem, hajjaj, de még mennyire, ha ennek valami előre látható pozitív kimenete van. én tudom, hogy emberek chattolnak a mindennapjaikról, kis mértékben nincs nekem ezzel bajom. Ha mellette van valami más is.

Nekem itt van ugye a könyvem, neked a munkád. Én nem kívánom, hogy téged az én dolgom mindenáron érdekeljen, s úgy veszem észre, hogy az nem is úgy van. egyszer sem mondtad, hogy be akarsz szállni ebbe az alkotómunkába, ahol az én anyagomra alapozva, az én elképzelésemből kiindulva te is magadra vállalod ennek az intellektuális alkotó tevékenységnek, embereket segíteni szándékozó hivatásnak az egy részét, abba beszállsz. Az mondtam, hogy nem kell segíteni, nem muszáj. Teljesen tetszőleges. S akkor itt föltárul ugye néhány dolog.

Az egyik az egymásközeliség lehetősége, aminek a jelentőségéről és „hasznáról” már számtalan formában írtam, te itt-ott kicsit valamit reagáltál is. Elvben, már érted és elismerted.

De az I am nobody elvből fakadóan én itt csak egy médium vagyok, a tevékenység a közért van. tehát a közért végzett munka, tevékenység nemes feladata közben lenne az, hogy együtt is lehetünk. Ez nekem nagyon tetszene, s hajlandó lennék akár fenekestől is felforgatni az életem érte. Áldozatot hozni, elkötelezni magam, s alkotni.

Próbálok egy példát mondani, bár gondolom ez nem áll hozzád közel, de ha akarsz, biztos te környezetedben, ismerőseid körében is előfordult hasonló. A mindketten önálló alapon álló rock zenész, egy filmszínész nő idős korukra egymásra talált, a polgárjogi mozgalom kapcsán. Neil Young és Darril Hannah-ról van szó.

S csak mellékesen szólva a nagy kaliforniai tűzben teljesen megsemmisült a házuk, de mondták, hogy ők tovább, együtt.

És arról beszélnek, hogy mindeközben micsoda csoda történt velük személyes létükben is. Minden és végre együtt, én úgy mondanám.

Nos, mára sejtem, hogy mi lesz erre a válasz. Nyilván valami kitérő.

Kompromisszumok kompromisszuma.

S pisze, a ló nincs szamár is jó, a semminél lehet ez több, persze. Csak attól tartok, hogy erre se idő, se tér nincs. Még ha összevonnánk is dolgokat, ezresével egyszerűsítenénk, akkor se lenne könnyű, s az biztos, hogy mindkettőnknek igyekeznie kéne. De így, ez az email ezes, bájcsevegés, minden kellemességével együtt csak vasvillával szilvát aszalás, szakajtóval fényhordás. S nem arról van szó, hogy nem kellemes, s a többi ide helyezhető szinonima. De nekem az élet-nem csak kellemességről szól, - már erről is sokat beszéltem.

Nos, ezek után úgy látom, hogy a kis kulcsocska lehet nálad, van, vagy ilyen nincs is. Már láthatod, elég jó a fantáziám, de ezt most nem tudom látni, hogyan tovább. Neked van valami elképzelésed?

Pistabá adomái

1.Van, aki még a kabaré vicceit is személye sértegetésének veszi

2. A szeretet egyik fontos feltétele, ha képesek vagyunk szeretni, amit a másik szeret

Január 25. Kedves Rose

Megnéztem pár veled kapcsolatos dolgot, s hát káprázatos karrier. Mennyi helyszín, mennyi ember, mennyi minden. Fantasztikus ügyes vagy, ahogy tudtál élni a lehetőségekkel, s mindamellett nyilván ren-

geteg színes és kellemes élmény is összejött s biztos a gyerekek is sokat jelentett. Pár dologra persze utaltál, de ez most így rendesen kitágult, kiterebélyesedett. A rólad alkotott kép pedig sok mindennel telítődött, de a személyes vonzódásom csak még árnyaltabb, tartalmasabb lett. Nagyon örülök neked.

Jákob létrája

Rövid magyarázza egy misztikus zenéhez, számhoz:

Jákob, ez a bibliai személy olykor fontos dolgok szereplője. Ezeket aztán, mint példákat sokan és sokszor és sok mindenre használják, néha szó szerint, néha áttételesen. Mert még az utóbbi is Aniira erőteljes, hogy megéri. Az egyiket sokszor emlegetem, mikor egy sikátorban elé áll valaki, (egy angyal) és sokáig gyepálják egyest, de nem jutnak dűlőre. Egész addig, míg szegény Jákob rá nem jön, hogy ő tulajdonképpen saját magával hadakozik. Az egojával, bizony bizony.

(megtaláltam, de jó, itt a kép, a Sally Potter nagyszerű filmjében egy templomban lóg....,

A másik ugye ennek a néha igencsak elvont amerikai énekesnek a víziója. Ahol Jakob bácsi álmában egy létrán föl és le dzsesszelő an-

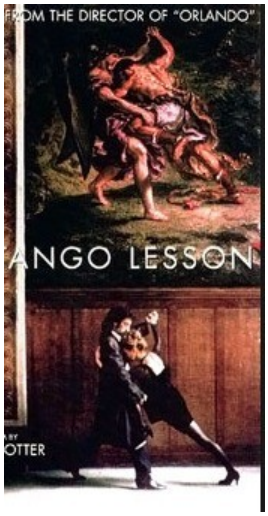

gyalokat lát, akik közvetítenek a gyarló földi és az égi közt. S a trubadúr ugye elmereng, - mi lehet ott fönt, s jön ugye az ilyesztő sors, - eltűnni a kiválasztott helyett?, itt csak a lélek kősivataga van, s ha felégetjük égi lajtorjánkat, akkor szépen el is tününk. Spirituálisan főleg.

Kis kulcsocska pedig a zenében válik teljessé, mert hát ezek se a Dylannel, se a Cohennel, se őnála anélkül félszárnyú madarak. Az előadásmód, énekhang is sok mindent elárul, különösen itt e szám végén.

Burning Jacob's Ladder

Mark Lanegan

Dreams stripped down beyond firelight
i would go over but my only coat’s soft white
and seeing things unreal god knows what that stain
and what comes crawling back again
Tears a harbor down to the thorny altar
i’m afraid i might fade away
It’s to the blood we sing and burn thousand

Jákob Létrájának Fölégetése

Mark Lanegan

Lecsupaszított álmok a fénycsóva mögött
mennék én oda, de kabátom puha hófehér
s hamis e dolgokat látni
az isten tudja mi a piszok ott
meg mi az, ami visszamászik
Könny kikötője
le a tövises oltárig
s aggódom nehogy tovatűnjek
a vér lesz majd mit dalolunk és égetünk
s zsinóron ezer sötét madár visszatér
a magányos nap az égen messze fent
eltűnni a kiválasztott helyett, viszlát
Jákob létráját felégetni
hamu permetez
égetni Jákob létráját
félek szerte foszlok
felesleges felháborodás
a lélek egy kősivatag
félek szerte foszlok

még egyszer:
felégetni e létrát azt jelenti, hogy megszüntetjük kapcsolatunk a tág értelembe vett égivel. Itt van mégegszer a szám:
https://www.youtube../watch?v=Do2JycxxA-c

black-
birds on a
string re-
turn
there's a
solitary
sun too
high
gone wit-
hout the
chosen
one,
goodbye
The
ashes
scatter
burning
jacob's
ladder
i'm afraid
i might
fade away
Rage
untethe-
red
the soul a
stony de-
sert
i'm afraid
i might
fade away

JÁKOB LÉTRÁJA, MEG A BAJOK GYÖKERE

igen, érdek, és hatalomvágy. túl sokat, évmilliókat szenvedtünk a sötét, hideg, félelmetes barlangban, s amíg a csontja velejéig kiéhezett tömeg minden egyes tagja ki nem élvezi végre a meleget, a finomat, a jót, amíg minden szempontból tele nem tömik a gyomra, a szíve, s az agya gyomrát", - addig béke nem lesz. s még csak nem is az egyenlőtlenséggel, hanem ezzel van a baj. márpedig ahhoz is idő kell, hogy ez a genetikába is beépüljön.

Az órák mélyén közlés-felhők tornyosulnak, magasabbak, mint az ég, s ha itt lennél, bizony kapnál belőle bőven, zivatar- mondatokkal, szó-záporokkal s hófehér jégkockákkal fűszerezve. S volna, hogy a

közlendő súlya alatt leszakadna az ég, s a tropikus locsogást már nem bírná az ablaktörlő, leállna a forgalom, s nem tudnál hova menekülni, mert akkor egy pillanat alatt bőrig áznál. De hát érhetetlen okfejtésből nem vagy itt, s így marad ez a hajnali avar sípolás, vagy kuruc tárogató. Szűkszólamú népi szittya. S hát egy nagy, állatbőrökből vart hőlégbalon bújik elő, ahogy orosz parasztok csimpaszkodva kuncognak rajta, egy templomtorony előtt lebegve. Nukleáris energiától vibráló-viháncoló mongol harcos tömegmészárlás és világétetés közben. Szerzetes ikonfestők a templomok közt kígyózó megrendelések kibogozhatatlan bonyodalmában. Aztán a harangöntés oratóriuma.

De most váltsunk oktávot, s mondjunk pár szót egy oroszosnak titulált nőről, ami egy furcsa telitalálat, egyfajta kádári relikvia, aki vidám, de hiábavaló zavaroshalászat-kurjongatásból, mára mindenre epét-köpködő minden ellenzéki vesztessé küzdötte le magát.

Na most ezt gyorsan elküldöm, nehogy lekéssem a drót végén a senyorítát.

Az áttörés, levél Rosenak

„És akkor jött a meglepetés, az áttörés," - így szólna a történet, ha a történetíró nem lenne letíltva. A magisztrátus hölgy, szemlátomosát sok miegymásra – hétköznapi, szinte folyamatos elismerésre, utazásra, s ehhez hasonló triviákra vágyott, - s még most sem halhatatlanságra. De csodák csodája, a rohanó piros folyó kellős közepén, egyszer csak térdéig fölkapott szoknyácskával, egy röpke sikkantás kíséretében átlibben az ellenkező oldalra evickélő szerző csolnakjába. S már olyan nagyon nem is volt zavarba, sőt, tomboy-os lendülettel még ezt is kisütötte: "na jó, majd mikor megengedem, nem bánom, mutogathatsz nekem…, - szivi". Az utolsó szó, persze a logikus rímelés miatt, csak sejteni lehetett, egyszóval, ahogy eddig is, lemaradt. De, nem ez a lényeg. Viszont, mit jelent ez?

Talán azt, hogy a csolnakot a hajmeresztő vízesések előtt hátrahagyva nem kell zuhatagok mélyére liánokon, Tarzanként, ölében Jane-nel leereszkedni, fenevadakkal sűrűn teletűzdelt vadonokon, még működő, mérges vulkánok gerjesztette vad cunamikon keresztülgázolni, lehetőleg könnyedén vigyorogva, viccesen, egyetlen baki nékül, hogy a magasan edukáltságtól rendkívül öntudatos, s igencsak felvágott nyelvű s édes teher meggyőződhessen az átállás jelentőségéről, mintha az egy kellemes vakáció lenne. A való élet bűze, mocska és fejszecsapásai nélkül természetesen, mert ahhoz ő bizony nincs hozzászokva. S így, a nevezett szerző imigyen, félig-meghódított, puhult amazonjával, – amúgy már réges rég, logikusan felfogott – az alkotás halaitól nyüzsgő, termékenyebb, oldal vizekre evezhet, esetleg kisöpörheti barlangját, levághatja borostáját, kiülhet a jövő völgyére nyíló sziklaoromhoz, egyszóval kicsit megnyugodhat, s befejezheti a barlangrajzait is. Hiszen, az utókor, majd úgyis csak innen fogja tudni, mi a fene is történt hajdanában-danában.

Az űrlap alja

És akkor jött a meglepetés, az áttörés," - így szólna a történet, ha a történetíró nem lenne letíltva. A magisztrátus hölgy, szemlátomosát sok miegymásra – hétköznapi, szinte folyamatos elismerésre, utazásra, s ehhez hasonló triviákra vágyott, - s még most sem halhatatlanságra. De csodák csodája, a rohanó piros folyó kellős közepén, egyszer csak térdéig fölkapott szoknyácskával, egy röpke sikkantás kíséretében átlibben az ellenkező oldalra evickélő szerző csolnakjába. S már olyan nagyon nem is volt zavarba, sőt, tomboy-os lendülettel még ezt is kisütötte: "na jó, majd mikor megengedem, nem bánom, mutogathatsz nekem…, - szivi". Az utolsó szó, persze a logikus rímelés miatt, csak sejteni lehetett, egyszóval, ahogy eddig is, lemaradt. De, nem ez a lényeg. Viszont, mit jelent ez?

r.cs.p
V
x

Jack
21:10 (1 órája)
címzett: Rose

Rosszcsont Panka, olykor így foglak hívni.
máskor meg
Édes Kis Bocikámnak.
meg még sok minden mának, attól függ éppen miben somfordálsz.
dede.
én tudjad!

Rose
21:58 (24 perce)
...

Minkettőt szeretni fogom, de a fantáziádat a somfordásaim lehet, h próbára teszik majd. De Te nem ijedsz meg az ilyen aprócska kihívásoktól. Jól látom?

Jack V
22:21 (1 perce)
címzett: Rose

igen, jól látod, s nem, még a nagyobbaktól sem. életemben a kihívás volt az egyetlen igazi dolog. imádom őket. s főleg tőled. csak humánus és progresszív legyen...

Az űrlap teteje
Jack
21:10 (1 órája)
címzett: Rose

Rosszcsont Panka, olykor így foglak hívni.
máskor meg
Édes Kis Bocikámnak.
meg még sok minden másnak, attól függ éppen miben somfordálsz.
dede.
É n tudjad!

Rose
21:58 (24 perce)
...

Minkettőt szeretni fogom, de a fantáziádat a somfordásaim lehet, h próbára teszik majd. De Te nem ijedsz meg az ilyen aprócska kihívásoktól. Jól látom?
22:21 (1 perce)
címzett: Rose

igen, jól látod, s nem, még a nagyobbaktól sem. életemben a kihívás volt az egyetlen igazi dolog. imádom őket. s főleg tőled. csak humánus és progresszív legyen...

V
A
Jack
21:10 (1 órája)
címzett: Rose

Rosszcsont Panka, olykor így foglak hívni.
máskor meg
Édes Kis Bocikámnak.
meg még sok minden mának, attól függ éppen miben somfordálsz.
dede.
én tudjad!

Rose
21:58 (24 perce)
...

Minkettőt szeretni fogom, de a fantáziádat a somfordásaim lehet, h próbára teszik majd. De Te nem ijedsz meg az ilyen aprócska kihívásoktól. Jól látom?

Jack V
22:21 (1 perce)
címzett: Rose

igen, jól látod, s nem, még a nagyobbaktól sem. életemben a kihívás volt az egyetlen igazi dolog. imádom őket. s főleg tőled. csak humánus és progresszív legyen...

Beszélgetés megnyitva. 2 üzenet. 1 olvasatlan üzenet.

x

Jack
21:10 (1 órája)
címzett: Rose

Rosszcsont Panka, olykor így foglak hívni.
máskor meg
Édes Kis Bocikámnak.
meg még sok minden mának, attól függ éppen miben somfordálsz.
dede.
én tudjad!

Rose
21:58 (24 perce)
...

Minkettőt szeretni fogom, de a fantáziádat a somfordásaim lehet, h próbára teszik majd. De Te nem ijedsz meg az ilyen aprócska kihívásoktól. Jól látom?

Jack V
22:21 (1 perce)
címzett: Rose

igen, jól látod, s nem, még a nagyobbaktól sem. életemben a kihívás volt az egyetlen igazi dolog. imádom őket. s főleg tőled. csak humánus és progresszív legyen...

látlelet-improvizáció, meg az elévülhetetlen formalitások

kedves professzor barát-om, Kám, ném? Nám? Nyam-nyam.

Szóval, tudatni szeretném, hogy nem merő bunkóságból nem reagálok munkahelyi s hasonló helyzeteidre, hanem mert, több okból. Minden szó számít!, nem kell egyet sem kiragadni, igen, ilyen bonyolult, nekem is, nem lehet összecsapni, hm. S erről – is szól ez itt.

Kezdjük elölről. Tehát ugye bele kéne élnem magam, ami lehetne könnyű, csak rápillant az ember, s ott a szitu. S kéne ugye a beleélés. S itt aztán sok mindenek kezdenek bokrok mélyéről előbújni.

1. te ugye szereted ezt csinálni.
2. there is no problem, whatsoever.

You enjoy it. Etc.

S ezzel párhuzamosan beúszik, hogy is vagyok én ezzel, az meg ilyesmi:

Én nekem is volt similar sok gubanc életben. Munkahelyeken: vezénylő, minden egyes nap háromszáz sofőr tolongott az ablakomnál, a lesántult a kismacska, éhes a kiscsibe, elfogyott a pelenka, nincs tüzelőnk, beivott az asszony, leesett a kisbaba, nem szelel a kémény, egy percet sem aludtam egész éjjel, most akkor nem tudok kiállni a tejiparhoz, húsiparhoz, söriparhoz, darabárúhoz, építőiparhoz, mezőkerthez, meg ilyenek.

Aztán voltam mentős a strandon, ahol emberek lazán eltűntek, én meg a viharban kerestem őket, s leállt a vesém

Aztán ifjúsági klubvezető, s a sörösüvegek és tinédzser kiszesek gurigáltak a buszban a zakopanei és scsíkre lejtőkön

Aztán faluért és Balaton partért felelős néműveló, s vakhomály gyerekek olvasatlanságáért fájó könyvtáros, aztán építőipari személyzetis, főhajcsár, bukott vállalkozók felkarolója, képzetlen amerikai lumpen prolisereg élelmezője és tevékenység koordinátora, angol befektető szélhámosok lelkipásztora gyóntatója, menedzsere, s háttérben egy ötezer kilométerre levő család – fője. Beteg asszony, link gyerekek, állatok, ingatlan és kert és egész hocienda karbantartás.

Nos, én ebből az egészből szépen nyugdíjba mentem.

Társkeresési kalandozásaim közepette, számtalan – (mondjunk csak alanyt!) - nak segédkeztem szociális, anyagi, családi, szerelési, karbantartási, pszichiátriai, gyereknevelési, lelki tanácsadási fiziológiai, na meg egzisztenciális problémájának megoldásában. Valamiket biztos kihagytam, mintha több lett volna, de erre van egy külön feljegyzés, azt majd máskor.

És akkor most jöjjön a jelenlegi helyzet.

Szomorúan, s nem kevés keserűséggel nézek a napjaim elébe, amiért már nem vagyok képes a mostani történésbe jobban belefolyni. Mert ugye igény lenne rá, s minden más esetben jószívvel és jókedvűen csinálnám. De itt aztán megint egy elágazáshoz érkeztünk. Az én kedves professzor barátnőm tűnik föl, aki egyszerre két „szeretőt” próbál itt üzemeltetni, - nap-mint-nap. A nem pénzért végzett munkáját, meg a falusi „barátját”. S megy és hősiesen csinálja, nap-mint-nap. Miközben itt motoszkál a levegőben, nem e lehetne jobban, de hogy? Mit? Mennyire? Mikor?

Nos, én itt csak arról próbálok ügyetlenül kicsit értekezni, hogy én legnagyobb szomorúságomra mért nem többet, illetve miért nem jobban, s hát verry sorry.

Végül, ha merhetek-tehetek egy javaslatot, - (tudom, ez, mint egy hátba szúrás, nekem is), szóval, hogy a kétkezes-lábas szimultán sakkjátszma, zsonglőrködés helyett, csak egy kettős adogatás kellene. Kevesebb persze, de, úgymond heppibb.

Rose

2019 január 30

...

Drága Történetíró Barátom!

Ha nem haragszol, én most lepihenek, h reggel fél 6-kor gumi labda fürgeséggel ugorjak ki ágyikomból. Gondolom, délután kicsit pihengettél, s most elemében vagy. Jó szórakozást, s majd, ha eljön az ideje, szép álmokat!

Nézd, alapból én egy kedves és vidám nőre s nem egy akadémikusra vágyom, polihisztorra se, s mindaz, amiről itt most beszélek kiolvasható abból, amit eddig a mi kapcsolatunkban be is tartottam. Az, hogy a mindennapoknak milyen egyensúlya alakul ki közöttünk, sok mindentől függ. Ami előzetesen viszont részemről már biztosan adott, hogy lelkes vagyok és igényes. Ezt befolyásolja aztán később az illető személy reakciója. S igen, van egy képem, amihez a lehetséges sokféle variáns ellenére is ragaszkodnék. Ez egy sokszorosan összetett valami, - kicsit bohém, kicsit avantgárd, kicsit vicces, de nagyon is sokrétűségre törekvő valami, mint amilyen elképzelésem szerint a mai élet,

s annak kihívása, s követelménye. S hogy kezdem a társam megismerni, velem született jószívűségemnél, s természetes nyíltsággal próbálom az én legjobb, legszebb, leghasznosabb stb. benső készletemből adni, pótolni, ha szükséges. Igazándiból teljes egyenjogúságra, egyenlőségre, együtt futásra, úszásra, csámborgásra, andalgásra, száguldásra, szárnyalásra vágyom. Az lenne a jó, ha mindig, mindenben mindenhol egyetértenénk, és csak huss, irány az ég. Nos, ez az igény, akkor is megmarad bennem, ha ennek nem adottak a feltételei, s olyankor minden erőmmel azon igyekszem, hogy ezt pótoljam, kiegyenlítsem, átadjam, a lehető legkedvesebb, legszeretetreméltóbb módon.

Ebből aztán következhet…, ha valaki ellenkezik, ha valaki nem érti, ha valaki félreérti, valaki nem bírja, valaki visszavág, ellenszegül, s had ne soroljam a még negatívabb reakciókat, s mindegy milyen okból, akkor ott lehet, egy kakassal fog találkozni, aki- minden erővel megpróbálja védeni a kulturális és ismeretelméleti szemétdombját. S már megint- itt nem kis satnya önzésről van szó, ez egy sokkal szélesebb meggyőződésből fakad, miszerint az az az altitűd, légsűrűség, munka és életfeltétel, sportlétesítmény, kutatóintézet vagy termelőüzem, vagy két ember ideális potenciálja, ahol legmesszebb lehet jutni. Tehát, ez nem önzés, hanem jól felfogott, közös érdek és vágy.

Azt is tudom, tapasztaltam úgy családi, mint magánéletemben, hogy akár ennek felismerése, akár alkalmazása területén alapvető hiányosságok lehetnek, s mivel elég jelentős elméleti és gyakorlati tapasztalatom is van, valamint mert megszámlálhatatlan visszajelzést kaptam, egyszerűen csak tudom, hogy ezt elő tudom mozdítani.

A legnagyobb probléma eddig abból adódott, ha valaki valamiért, akármiért, ezt nem tudta, vagy akarta.

Olyan is sok volt, aki igen akarta, csak nem tudta, hogy ő ki, meg az mi. Tehát itt bizonyos lépcsők vannak, akármennyire szeretnénk kulcsátadással beülni a készbe. S ez az a felderítő munka, ami most zajlik- véleményem szerint. Kicsit cikk-cakkos, de mindig az. Az, hogy meddig „erőltetem” a dolgot, a hozzáállástól függ, és miután én is ember, s nem robot, elegendő kekeckedéssel bizony el lehet rontani a kedvem, akár a lemondással bezárólag. Nyilván te is ismered, amikor valakiről öt perc alatt kiderült, hogy semmi semmivel, vagy van ott még valami. Én nálad ez utóbbit véltem fölfedezni, sőt ezt meggyőzően mondtad is, - s részemről ennek menet közben, számtalan, felsorolhatatlan mennyiségben és mértékben!!!. – hangot is adtam. Szerintem.

Én sem vagyok tökéletes, mástól sem várom el, van más dolgunk is, de a tohonyákat, igényteleneket, lustákat nem szeretem, ők szóba se jöhetnek. S ezt meg is beszéltük. S ez nagyon fontos, én mindig, mindig, mindig igyekszem tartani magam az elhangzottakhoz. Mindenre ugyan nincs, de a többségre bizonyítéként ott vannak a leveleink. Egy pitiáner dolog lenne, visszamenőleg vacakolni velük, inkább támaszkodjuk a „jó”, de sajátosan szelektív memóriánkra. Most ezzel

zárom, remélve, hogy tudtam segíteni a jobb megértésben, s az egymáshoz közeledésben?

febr- 2- szombat

Beszélgetés megnyitva. 16 üzenet. 1 olvasatlan üzenet.

V
.
583/1.
természetesen, ha örökké
V
x

Jack
8:44 (13 órája)
címzett: Rose

élnénk, - nagy fene ráérősen -
akár mindenről is beszélnénk

Rose
9:14 (12 órája)
...

Már bent vagyok az irodámban.

De azért volt idő, amikor a nagy fene ráérés volt a meghatározó a legtöbb ember számára. Látom a mostani egyetemi generáción is, mit számít, h nem három év alatt, hanem tíz év alatt végzem el a BA szakot. Fő, h jól érezzem magam a bőrömben, a többi úgyis alakul majd magától. Számomra nem volt jellemző, biztos vagyok benne, h Neked se. De fiatalon az ember nem gondol bele, hogy minden véges.

Rose
16:30 (5 órája)
...

Most ment el Dini, mindent beállított. Ha küldesz számot, már ki tudom hangosítani. Közben kérdezgettem az izraeli útról, s kihúztam belőle, h kellene Neki és a barátnőjének egy kis pénz, h el tudjanak utazni. Mondtam, számold össze, s átutalom.

Majd megkérdeztem: Mi lesz veled Dini, ha meghalok? Szegény, sírós hangon válaszolt: ne is gondoljunk bele. Kinek fogom a shazanját beállítani? Úgy megsajnáltam.

Biztos tudod, mi a shazam, én eddig nem is hallottam róla. A Spotifyba betettünk egy csomó kedvenc dalt, s ha a nagy IPadet összekötöm a hangfallal, sztereóban hallgathatom a zenét.
Erre gondoltál, amikor mondtad, h fejlődjek? Hévízre mondta, h
rendel vmi bluetooth erősítőt. Látod, ebben is próbálok felzárkózni.

Jack
17:55 (4 órája)
címzett: Rose

nagyon ügyi vagy, a shazam egy apple aplication, én nem használom, de biztos jó.

itt van minden idők egyik legszebb száma az én egyik nagy gurumtól....

https://www.youtube../watch?v=txeoBH13H2k&list=RDtxeoBH13H2k&start_radio=1&t=19

...
YouTube-videó (VAN MORRISON ~ Almost Independence Day ~.wmv) előnézete

Rose
18:10 (3 órája)
...

Jó, mert felismeri pl. a Music FM-en játszott számokat. Most az egyik kedvencem a Breathe by CamelPhat x Cristoph. Még meg kell tanulnom, h tudnék Neked linket átküldeni. Ha egyszer megmutatják, megjegyzem.
Mindjárt meghallgatom, amit küldtél.

Rose
18:53 (3 órája)
...

Nagyon szép ez a szám.

Jack
19:03 (2 órája)

címzett: Rose

hát, ez érdekes.
hogy magácska ilyen disco-beat szerűért lelkesedik. jó jel...

very-very interesting, hm.

Rose
19:18 (2 órája)
...

Sőt, jó hangosan megy épp most
Survive by Emeli Sandé & Gucci Mone
Előtte
Cry by Kazka
Imádtam discoba járni, tudod mennyit buliztam a tanítványaimmal is? Persze amikor a Havas Egyetemen volt évzáró buli, hajnalig táncoltam. Vagy amikor külföldre vittem őket a mostani egyetemről, szintén roptam velük hajnalig. Én minden jóban benne vagyok. Új információ. Ez a bohém énem.

Jack
19:27 (2 órája)
címzett: Rose

ez jó, ennek örülök.
kicsit nehéz elképzelni, de annál jobb...
nos, vagy öt évig minden nyári éjjel discó volt a kultúrházban, hajnali háromig, három-négyszáz ember, teltház, én voltam a főnök, s táncoltam is, persze.
de mára az ilyen zenét ..é kinőtem.
régen volt.

Rose
19:48 (2 órája)
...

szeretem a discót és táncolni

8 évig népi táncoltam, sőt a tánckar vezetője voltam. Jó a ritmusérzékem. Még ha nehéz is elképzelni, így volt, sőt ma is kapható vagyok hasonló bolondozásokra.

Én szeretem a mai disco zenét is. Valószínűleg szerepe van annak is, h fiatalok között mozgok állandóan. Nyáron végzett egy kanadai tanítványom, Peter, beat zenész és zeneszerző, egy évig írtuk a szakdolgozatát a beatzenéről, s rajtam tesztelte a legújabb számait, videóit. Sokszor kérte, hadd vigyen kocsival haza vagy a másik egyetemre, s mindig üvölttette a legújabb számokat. Samuel (másik tanítvány) is dobolt egy beat zenekarban, sokszor elmentem meghallgatni. Ő is nyáron végzett. De a fiam is művészeti vezetőként szokott időnként dolgozni alternatív táncszínházban, nagyon modern rendezés és zene.

Hát ez is van, de komolyság is, sok munka is, de vidámság és felszabadultság is. Az nem baj, ha sokrétű az ember, s nem savanyodik be, szerintem.

Jack
20:03 (1 órája)
címzett: Rose

kincsem, teljesen egyetértek veled. az egyetlen, és kizárólagos ok, hogy dolgokat limitálok, az a mára nagyon is valódi időhiányom. s nagyon örülnék, ha ezt megértenéd.

egyébként, elvben, mindig egyetértettem a sokoldalúsággal. viszont azért van a dolgok között egy rangsor és hangsúly eltolódás.

emlékszem, hogy oda voltam annak idején a reggéért, pl. mára ennek hátán-vállán már sok sok minden áll. a U2-t, a Devendrát pl én fedeztem fel a fiamnak, kedvenc komondorát ezért nevezte aztán Bono-nak. és még sok ehhez hasonló. mintha koncentrikus körök lennének. s valójában, a kör közepén, a tűz közelébe egyre kevesebben, talán, ha tízen vannak.

ez a tánci-tánci elgondolkoztat, kimondottan örülök neki, meglátod miért...

Rose
20:17 (1 órája)
...

Nyilván én se rohangálok bulikba. Mikor? Nincs igényem rá, mint sok minden egyébre. Tudod, h mennyit dolgozom, persze nálam is van rangsor, ahogy nálad. De ez az egész beszélgetés onnan indult, h szeretem a napjaink disco zenéjét, nem válogatás nélkül, hanem az igazán jót. Miért gondolkodtat el a tánci-tánci? A lényeg, h nem csóválod a fejed.

Jack
20:28 (1 órája)
címzett: Rose

már mondtam, örülök, hogy nyitott vagy, s nem egy nyakig begombolt tanárnéni. mert ott az elején még akár az is kiderülhetett volna, - az én nézőpontomból.
a tánci, meg legyen kis meglepetés.

Rose
20:42 (1 órája)
...

Valóban gyönyörű zene Romeo & Juliet. Te a szép, érzelmes, romantikus dalok kedvelője vagy. Tévedek? Ez nem jelenti azt, h mást nem hallgatsz meg szívesen. Hihetetlen széles repertoárt mutattál meg nekem, amikor nálad voltam. Valóban nem vagyok a nyakig begombolt típus, mindig elég modern voltam gondolkodásban és kinézetben is.
Jó, legyen a tánci meglepetés.

Jack
21:05 (51 perce)
címzett: Rose

érzelmes, romantikus? - is. nyilván, ha egy férfinek van egy csöpp esze, akkor nem arthúr Brown-nal Jimmy Hendrixxel, miles Davissel, az indiai zenével, stb. de még csak nem is a Dylan keményebb s elvontabb számaival kezdi egy nőnek a gyűjteményét mutogatni...
a széles repertoár az jó, azt hiszem. igen, valóban széles a repertoár. majd szép lassan, mindenre sort kerítünk. hála a technikának, a you tube nak olyan számokat is meg lehet nézni, sokat videón, amiről nem is álmodott az ember. - amúgy még vannak más csatornák is, - wimeo. pl. - de már a hetvenes években igen komoly zene gyűjteményem volt, s egy egész vagyon annak idején beleöltem. rengeteg lemez, cd dvd. s akkor még a Borisról nem is beszéltem, aki egy megszállott ezügyben, meg egy szakértő. de az Sandranak s megvan a külön ízlése, s egy csomó mindent megszerettetett velem. pl ezt a zenekart: ami azóta megszűnt, s nem is tudom van még valaki, akit úgy sajnáltam volna, Aniira jók voltak.

https://www.youtube../watch?v=sirRyQmaM_U&index=2&list=RD_QNYj61wMRI

...
YouTube-videó (JJ72 - október Swimmer) előnézete

Rose
21:50 (5 perce)
...

Milyen nagyszerű, h kitűnő zenei ízléssel megáldott fenőt gyerekek vesznek minket körbe, Téged a Te gyerekeid, engem az enyémek. Így adott az állandó fejlődés lehetősége.

Egyébként zenéről levelezni Cohen kapcsán kezdtünk, még pedig az Everybody knows-t emlegettem, amitől kicsit megdöbbentél. Amikor nálad voltam, akkor se romantikus számokat hallgattunk, hanem Dylant, Chris Reat, Mark

Lanegant, s a többieket, csak egy-kettő érzelgősét. Tehát nem vetetted be nálam a férfi fifikát, aminek örültem is. Elvégre "szellemi, intellektuális" partnerjelöltként látogattalak meg, s nem meghódítására váró "nőként". Nem így volt?

Tetszik a chip, főleg a vizuális megoldása, de a zene is jó.

Azt hiszem lassan lepihenek, mert egy kicsit elhamarkodottan reggelre rendeltem meg a Tesco onlinet, s holnap be kell fejeztem a vizsgák osztályozását, tehát megint mobilra kell ébredtem.

Minden szépet és jót kívánok! Álmodj szépeket!

Jack V
21:54 (2 perce)
címzett: Rose

kimondottan szeretem, mikor jó működik híres-neves mérőeszközöd. neked is jó éjt.

Febr. 4. Sóletimé I am fascinated by your girly attitude, action.

Aztán jön a fordításban elveszés, hm.

Igen, néha lenyűgöz, de legalább is váratlanul meglep az ezernyi tükörrel burkolt, sikamlós padlójú bálteremben visszanyert egyensúlyod, mert az valahogy az általam eddig megismert előtörténetből, - logikusan, kutyafáját, - nem következik. Még akkor se, ha tudjuk, hogy vannak olyan összegek, ahol a végeredmény több, mint a benne szereplő alkotóelemek végeredménye. Szóval a bécsi keringő, a rock and roll, s a chachacha közben az ember próbál – mint valami parkett-ellenfél – arrébb taszajtani, valahogy elgáncsolni, becsúszást alkalmazni, mint a fociban, amitől aztán mindenki ereiban megfagy a

vér, a bírók szétrágják a ceruzájuk végét, de csak nem jön a pontvesztés. Pedig karibi táncot a távol keleten, ahol időd nagy részét töltötted, ilyen nem volt. Ikebanája, egytenyeres bűvészprodukció, s sintól gongot mennydöröggető sumo és szamuráj angyalkarének igen. Akarom mondani, valami szűrreális egensúlyérzék mutatkozik, - persze, teljesen, s a francba is, jól kiérdemelt szerénytelenséggel szólva, csak olyanfajta értő szemnek, mint ez az enyém is, itt. Ezt rajtam kívül emberfia nem érti.

S a kérdés újra és újra, mint valami elszabadult hőlégbalon, itt verődik a tudatban: ez valami öntudatlan rutincselekvés, vagy pironkodó női óhaj, sóhaj, esetleg titokzatos szeszély és ármány? S mondjuk, a nagy szulejmáni ük-ük-ük unokájaként nézem én ezt a Seherezádé előadást, de mint tudjuk, az egész történet az nem az éj a nulladikon, hanem 1001 éjszakáról szól, s „én is" – kispipis sablonnal, jelszóval, bennem is felvetődik, vajon mi jön ki itt nekünk, ezzel a fátylakkal, selymekkel, bódító illatfelhőbe burkolt, örökkévaló, rejtély - nőszeméllyel!?

Megválaszolandó kérdések Rosséval

címzett: én

Jó, rendben, élőben, példákkal (csak ne felejtsd majd el). Tudom, h nem véletlenül említed újra és újra a valóság buddhista megközelítését, nyilván hiszel benne, mert megtapasztaltad, h hinni lehet benne.

Utalsz rá, h egyszer abbahagytad az önámítás, s rokon fogalmai gyakorlását. Mikor volt ez, s mi váltotta ki? Mert ezt fontos tudni, s tudatosítani. A hazugságnak is sok fokozata van. Te a kegyes hazugságot is mindig, mindenkinél, minden esetben el tudod kerülni? A fél igazság is hazugság ezek szerint? Az is az, ha vki a dolgok nem ismerete vagy félreismerése miatt mond helytelent, nem helytállót? Ha pedig a valóság egy cseppfolyós entitás, hogy tudok szembenézni vele? Milyen a Te valóságod, ami eljuttat a megvilágosodáshoz? Ezek nagyon komoly ismeretelméleti kérdések. S az is, hogy mi a helyes szemlélet? Csak egy fajta létezik? A buddhista? Én ebben kételkedem, de nálam ezerszer okosabb emberek is.

Igen, ahhoz el kell vonulni a világból, pl. egy kolostorba, vagy egy erdő mélyére, vagy egy lakatlan szigetre, hogy az illúziók ne hassanak ránk. A civilizált modern társadalomban ez nem lehetséges. Miért nézünk híreket? Ezek nem illúziók? Sorolhatnám.

Válaszolgatás ...ROSENAK

Azt tapasztaltam, h a személyes valóságot elfogadod, bár néha hezitálsz. Nem szenvedsz? Soha? A testi, fizikai fájdalom nem szenvedés? S ott a félelem. A féltés nem a félelemből fakad? Szoktad írni, h féltesz. Én nem szégyellem megvallani, h néha szenvedek, s félek, s

féltem a hozzám közelálló embereket. Hosszan lehetne erről írni, s millió megválaszolhatatlan kérdést megfogalmazni. Isten ments, h kötekedjek, de ezek a gondolatok jutottak eszembe, s azt is kérted, mindig legyünk őszinték. Azt hiszem, elég gyakran az vagyok Veled.

Utalsz rá, h egyszer abbahagytad az önámítás, s rokon fogalmai gyakorlását. Mikor volt ez, s mi váltotta ki? Mert ezt fontos tudni, s tudatosítani. A hazugságnak is sok fokozata van. Te a kegyes hazugságot is mindig, mindenkinél, minden esetben el tudod kerülni?

Erre már válaszoltam: nem.

A fél igazság is hazugság ezek szerint?

nemezek mind eszközök, amiket egy adott esetben használ az ember. de ettől még nem változik meg

Az is az, ha vki a dolgok nem ismerete vagy félreismerése miatt mond helytelent, nem helytállót? Ha pedig a valóság egy cseppfolyós entitás, hogy tudok szembenézni vele?

pont fordítva: az én számomra a valóság nem változó, hanem állandó, „az én külön bejáratú állandóm”, ahol úgy nézem, ahogy szerintem van. ahogy meghatároztam. de igen, mindig frissíteni kell.

mint tudjuk vannak az életben un. szakértők, - ilyenek a szakemberek

egy autót legjobb, ha a szerelő hozza rendbe, s nem Kató néni a narkózis konyháról.

a buddhista is ilyen szakértő…nem műszaki, hanem spirituális. de mint tudjuk sokféle szerelő van, jó és kevésbé jó. nos a buddhisták se egyformák. s ahogy az életben mindent, az ember ezt is úgy szedegeti össze a vélt legjobbakról. de ez még mindig jobb, mint a nehézségekre hivatkozva olcsó kompromisszumokat szipózni

Milyen a Te valóságod, ami eljuttat a megvilágosodáshoz?

gyors, egyszerű és kényelmes._ Ezek nagyon komoly ismeretelméleti kérdések.

S az is, hogy mi a helyes szemlélet? Csak egy fajta létezik? A buddhista? Én ebben kételkedem, de nálam ezerszer okosabb emberek is.

igen, ezt jól látod, sőt. ez az egyetlen helyes, azaz komoly kérdés.

Sok fajta szemlélet van, nagyon sok. amit jobb hílyán az ember tud csinálni, az, hogy összeszedegeti, amit az irdatlan, névtelen tömegből kivált kedvencei csinálnak, mert nagy valószínűséggel az helyes. nincs jobb. s nagy meglepetésként van ugyan néhány kedvenc, aki furcsa módon mást szeret, de a többség mégis csak ugyan azt. s most nagyon hosszú lista jöhet. a yung, a D.H.Lawrence, a Huxley, a Blake, a Van Gogh, a Ginsberg, az Einstein, a Cohen, Thoreau stb.

Igen, ahhoz el kell vonulni a világból, pl. egy kolostorba, vagy egy erdő mélyére, vagy egy lakatlan szigetre, hogy az illúziók ne hassanak ránk. A civilizált modern társadalomban ez nem lehetséges. Miért nézünk híreket?

A HÍREK AZ UPDATE- HEZ KELL

Ezek nem illúziók?

a hírek valós vagy ál valóság-morzsák, vagy fűszerek, fontos szerepük van, csak a sorrendre kell vigyázni.

úgy nem jó, hogy anya-alátét, úgy kell, hogy alátét és anya.

Sorolhatnám.

Csak hogy tudd, olyan vagyok, mint egy többfunkciós robot: Neked válaszolok, a szakdolgozóimnak is, közben főzök, vasalok, mosok stb. De ez így rendben van.
Nem tudom, erre vársz-e választ, mivel többnyire a tegnapi levelemből szerepelnek kiemelések. De jobb a békesség, ezért egy-két megjegyzést teszek.

Hogy lehet a valóság állandó, ha állandóan frissíteni kell. A frissítéstől, nem gondolod, a valóságképed is változik?

Ahogy megfogalmazod a Te valóságodat --szerintem -- az a válasz megkerülése. Gyors, egyszerű, kényelmes, -- ez három jelző, ezekkel le lehet írni a valóságot? Ilyen egyszerű lenne? Ezzel vajon a buddhisták egyetértenének? Fontos nekik a kényelem? Én úgy tapasztaltam, h nem. A csend, a nyugalom fontos a meditációhoz, a spirittel való teljes azonuláshoz.

A hírek az illúziók kielégítését szolgálják. Milyen mérce alapján lehet megítélni, h egy hír valós-e, vagy fáké, vagy pseudo? Amit a médiacsatornákon hírként olvasunk, már egy perfektuált esemény, történés, gondolat, s ettől eleve más, mint a valós megfelelője.

A buddhista szakértőről egy tegnap esti élményem jut eszembe. Néztem egy műsort, h a különböző vallások felfogása szerint egy nőnek hány gyereket kell vállalnia. Megszólalt egy buddhista tanító is,

az ő válasza volt a legelfogadóbb, legmegengedőbb. Azt mondta, az is gyerekvállalás, ha egy nő más gyerekeken s Csak hogy tudd, olyan vagyok, mint egy többfunkciós robot: Neked válaszolok, a szakdolgozóimnak is, közben főzök, vasalok, mosok stb. De ez így rendben van.

Nem tudom, erre vársz-e választ, mivel többnyire a tegnapi levelemből szerepelnek kiemelések. De jobb a békesség, ezért egy-két megjegyzést teszek.

Hogy lehet a valóság állandó, ha állandóan frissíteni kell. A frissítéstől, nem gondolod, a valóságképed is változik?

Ahogy megfogalmazod a Te valóságodat --szerintem -- az a válasz megkerülése. Gyors, egyszerű, kényelmes, -- ez három jelző, ezekkel le lehet írni a valóságot? Ilyen egyszerű lenne? Ezzel vajon a buddhisták egyetértenének? Fontos nekik a kényelem? Én úgy tapasztaltam, h nem. A csend, a nyugalom fontos a meditációhoz, a spirittel való teljes azonuláshoz.

A hírek az illúziók kielégítését szolgálják. Milyen mérce alapján lehet megítélni, h egy hír valós-e, vagy fáké, vagy pseudo? Amit a médiacsatornákon hírként olvasunk, már egy perfektuált esemény, történés, gondolat, s ettől eleve más, mint a valós megfelelője.

A buddhista szakértőről egy tegnap esti élményem jut eszembe. Néztem egy műsort, h a különböző vallások felfogása szerint egy nőnek hány gyereket kell vállalnia. Megszólalt egy buddhista tanító is, az ő válasza volt a legelfogadóbb, legmegengedőbb. Azt mondta, az is gyerekvállalás, ha egy nő más gyerekeken segít, s sajátot nem vállal. Vagyis nincsnek dogmák.

segít, s sajátot nem vállal. Vagyis nincsnek dogmák.

Nem szeretnéd, h egyszer találkozzunk egy buddhista tanítóval? Nekem van egy tibeti papnő ismerősöm (magyar, Tibetben lett felszentelve), biztosan tudna tanácsot adni, kivel érdemes. Ő egyébként visz híveket Tibetbe is

Válasz

Nos, gondoltam, hogy hátra előrébb jutunk. De jó nagy tévedés volt ezt elküldeni. S nem először fordul elő egy ilyen nagyon határozottan, szinte kioktatóra sikeredett kirohanásod keletkezett, amikor a sok elfoglaltságodra hivatkozva, utólag kénytelen voltál belátni a tévedést. de lehet én vagyok a hibás, mert rosszkor küldtem. Olyan, mintha nem is a levélre válaszolnál, hanem valami második értelmet/szándékot feltételezve, - azaz előítéletből egy elméletet, de még inkább egy ítéletet húzol mindenre, amit ezzel kapcsolatban mondtam, sőt, még rám is.

EGYETLEN MONDATON BELÜL! – TELJES ELLENTMONDÁSBA KEVEREDSZ! ÖSSZEMOSOD, KAPCSOLOD, KEVERED AZ ÉN VALÓSÁGOM „A” VALÓSÁGGAL. TELJESEN ÉRTHETETLEN AZ EGÉSZ. IT A MONDAT, IDÉZEM: - „ Ahogy megfogalmazod a Te valóságodat --szerintem -- az a válasz megkerülése. Gyors, egyszerű, kényelmes, -- ez

három jelző, ezekkel le lehet írni a valóságot? Ilyen egyszerű lenne?”

S ez így megy végestelen végig. Ott vannak a mondatok, sajnálom. S azt hiszem, hogy most jobb, ha ezt a témát így nem folytatjuk

Febr.21. csütörtök, Excited

Ez aszó jut eszembe.

Igen, valahogy átjárt, hogy mennyi lehetőség van a mi kapcsolatunkban. Mennyire más lehet innentől minden, mint ami eddig volt. Elvileg, majdnem bármi lehet, : színes, izgalmas, eseménydús, érzelemgazdag, gondolattal telt - s hát ez fantasztikus. S ez még akkor is úgy van, ha a hétköznapokban ebből valami majd kisiklik, mert most még, mint lehetőség még ott van. Még minden lehet.

Eszembe jutott, ahogy már a jövőnket fürkészted, tervezgetted, amit többnyire én szoktam, de a sok kudarc után lelassultam. De most valami ébredezik bennem. Ebben a napban valami új világ bontakozik ki, valami dejó, meg de jó lesz nekünk, s ez nem csak üres álmodozás, ennek egy csomó reális háttere, alapja van, mert mi állunk mögötte.

S mert úgy érzem, ugyanazt gondoljuk erről.

FEBR. 23. ROSE MÉLTATÁSA

Én az elején kezdem. Kicsit valóban jó lenne minden nap együtt lenni. Ha előbb nem is, talán áprilisban, ha le tudsz jönni velem Hévízre, egy hétig éjjel-nappal együtt leszünk. Ez jó próba is lesz, de szerintem jól fogjuk érezni magunkat egymás társaságában. Nagyon bízom benne. Elutazunk majd Szlovéniába is. Jó? Most néztem meg a naptárút, két és fél hét múlva március 14. lesz, s megint 1--2 napot együtt töltünk majd. S ha közben fel is tudnál jönni, az csak hab lenne a tortán. Valóban táncoltunk is. Az is jó volt. Ugye, fogunk még táncolni sokszor?

A sétára rákérdeztem, nem válaszoltál. Kérlek, legalább a kertben sétálgass, saját te érdekedben.

TE ÉS A HATÁSOD, ROSE MÉLTATÁSA

Neked igazán nincs miért a hézag szót használnod a műveltségedre, legyen az irodalmi, zenei stb., az élet mindennapi történéseiben is abszolút tájékozott vagy, nem beszélve az elvontabb témákról, mint a buddhizmus vagy a kozmosz rejtélyes világa. Persze rengeteg mindenről fogunk még beszélgetni.

A HATÁSODRA SOKAT VÁLTOZTAM

Ha hiszed, ha nem, de saját magamon észreveszem, h hatásodra mennyit bővült, változott a látásmódom. Ezt az amerikai egyetemen a tanítványaim is észlelik, szinte isszák a szavaimat. Valahogy rugalmasan beépítem a Tőled hallottakat az előadásaimba. Erről majd még mondok egy-két részletet, de szépen szeretném megfogalmazni, most

ehhez egy kicsit fáradt vagyok. Az is örömmel töltött el, ahogy egy felnőtt hallgatóm a Metropolitanon felkért szakdolgozati témavezetőnek: "Elsősorban szakmai oldalról nyújtott támogatása, illetve az óráin tapasztalt jókedv és precizitás miatt szeretném megkérni a Tanárnőt, hogy legyen a konzulensem". Ezek a visszajelzések nagyon kellenek, de persze ezek nem pótolják azt, amit Tőled kapok, de akkor is jól esik. Ha akarod, ha nem, áttételesen. Te is részese vagy a munkámnak.

Gondolom, mennyire frusztrál, h nincs kocsid. Egy pozitívuma lehet, így semmi sem vonja el a figyelmedet a munkádtól, legfeljebb én, néha, kicsit.

Most pedig meghallgatom a számokat, amiket küldtél.

Villanelle for Our Time

Leonard Cohen
From bitter searching of the heart,
Quickened with passion and with pain
We rise to play a greater part.
This is the faith from which we start:
Men shall know commonwealth again
From bitter searching of the heart.
We loved the easy and the smart,
But now, with keener hand and brain,
We rise to play a greater part.
The lesser loyalties depart,
And neither race nor creed remain
From bitter searching of the heart.
Not steering by the venal chart
That tricked the mass for private gain,
We rise to play a greater part.
Reshaping narrow law and art
Whose symbols are the millions slain,
From bitter searching of the heart
We rise to play a greater part.

ez jut eszembe. ha nem a felszínen egymással vágtató két nagy erő limonádé végeredményét nézzük.

ami az egymás utáni, teljesen normális vágyakozást,

meg a majd a hamarosan a kezelhetetlenségig sűrűsödő, hamari hamvas, közlés-kényszer gordiuszi szirupcsomót nézzük.

(azt mondják, a lézer úgy olvassa a discet, minthogyha egy hangsebességgel száguldó repülő egy centire fűszálat számlálna.

mert, így tárul ki elénk közös, dögös, tökös, - akármilyen, - nincs rá szó - új világegyetemünk, mi meg egy szakadék két szélén füst és zsebtükör jelekkel próbálunk társalogni, információt egymásnak átpiszkálni, átcsapni, átloccsantani, átbuborékolni, átlódítani. átpöckölni, átlendíteni, áthandabandázni, átkukorékolni és kuruttyolni, átmekegni és kotkodácsolni, átbrummogni, átnyávogni, átkiáltani, átsóhajtani, átnyögni, - pontosan tudva, hogy mindeme közlésmódok még együttesen sem,
 még, mint a miféle,
rendkívüli intelligenciával súlyosan terhelt személyek kart-karba öltésével,
váll vállhoz vetésével,
hideg-meleg végtagok s egyebek összekulcsolásával sem több,
mint üres chat, mint felszínes fecsegés,
vagy a reader's digest műveltség-tölcsér blöffje.
 naponta keletkeznek feldolgozatlan izomcsomók,
vérrögök, ráncok,
nemkülönben, mint az egyedüllét időtúltengéses,
 ismeret és megismerés holdfogyatkozásaiban.
még ha fulltime is maratonoznánk,
még akkor is kimaradna, mikor elsősegélyként
 a szociális, családi, és egyéb háló úgymond - unofficially get involved.
másképp szólva, a rohadt életbe, összecsapjuk itt a honeymoon -t
se fátyol, se holdfény, se szerenád, csak, mint egy elfuserált, harmadosztályú, fapados business trip alsó-közép-ázsisztánba!

mondok egy példát, (de ahogy mondtam, itt naponta, de még inkább másodpercenként ezer és ezer keletkezik. mi van a Cohen vers ama mondatával:
 „Reshaping nyárról Law and art
Whose symbols are the millions slain,”

S én még egyetlen verset se olvastam, mutattam neked,
Egyetlen bölcseletet,
Egyetlen könyvet,
(az enyémről nem is beszélve)
Csupán egy filmet – azt se beszéltük meg,
S még sorolhatnám.
S ha jól belegondolok, akkor ez a módszer még azzal sem ér föl,
Amit az a fentebb említett, rendkívül szimpatikus
 American generál-interest family magaziné
provide.
What a shame.

Az utolső körben Elhull, elillan minden kedvesünk, akit hozzánk köt sorsa drága szállal, amíg sötét körben ketten leszünk az altatódalt dúdoló halállal.

2019.FEBR. 27.

Beszélgetés megnyitva. 18 üzenet. Az összes üzenet olvasott.

V
.
675/3.
Emily
V
x

Jack
2019. febr. 27. 5:57 (5 nappal ezelőtt)
címzett: Rose
brum-brum, jóreggelt
itt van két omlett 🐶

2001. 1113 EMILY DICKINSON

The Battle fought between the Soul
And no Man - is the One
Of all the Battles prevalent -
By far the Greater One -

No News of it is had abroad-
Its Bodiless Campaign
Establishes, and terminates -
Invisible - Unknown -

Nor History - record it -
As Legions of a Night
The Sunrise scatters - These endure -
Enact - and terminate -

A lélek saját társat választ...
A lélek saját társat választ,

S ajtót betesz.

Őneki már a majoritás

Kívül reked.

Nem mozdul, hogyha hintó áll meg

A kapunál

Nem mozdul, hogyha császár térdel

Lábainál.

Tudom, hogy egyet választott csak,

Az volt övé,

Aztán figyelme héját zárta,

Akár a kő.

Károlyi Amy

Rose
2019. febr. 27. 7:07 (5 nappal ezelőtt)
...

BRUMIKA, TE EGY OLYAN ÉRZŐ SZÍVŰ MACIKA VAGY, HOGY SZÓ NINCS E FÖLDÖN, HOGY A CSODÁLATOMAT KIFEJEZZE. S TE MINDIG OLYAN GYÖNYÖRŰEN ÁT TUDOD ADNI VERSBEN, TÁNCCAL, KÜLÖNBÖZŐ MÓDOKON AZ ÉRZÉSEIDET, S EZZEL CÉLT ÉRSZ EL, A JÉGCSAP IS OLVADOZIK.

Jack
2019. febr. 27. 8:25 (5 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Jó jó, de ugye vigyázol rám, nem veszítesz el?
...

Feladó: ...
Dátum: 2019. 02. 27. 7:07 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: Emily

Rose

2019. febr. 27. 8:34 (5 nappal ezelőtt)

...

Nem veszítelek el, abban biztos lehetsz. Szükségem van Rád, Te is tudod és érzed. Nagyon vigyázok Rád, Aniira, h talán nem is engedlek hazautazni holnap. Mit szólsz hozzá?

Jack
2019. febr. 27. 14:16 (5 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

most jöttem haza, elnézést. hirtelen elhatározással elrohantam boltokba, mert biztosan nem lehet tudni, mikor lesz autóm. már nem bízok ezekbe a szerelőkbe. azt mondta igyekezni fog, de hogy ez mit jelent?

elvileg nincs kifogásom, az ott maradás ellen, sőt, de arra gondoltam, hogy nem kellene megnehezíteni a dolgunkat azzal, hogy valami nem rendezünk el rendesen. s te mondtad, hogy pár dolgot ott el kellene igazítani, whatever, s most nincs is időd, majd később. nem szoktam ilyeneken tökölődni, de azért előfordult. majd minden az alváson múlik, de ezt se szívesen mondom előre, amíg nem látom saját szememmel mi van. mindez alól persze kivétel, ha elhatározzuk, hogy egy széken ülve töltjük az éjszakát. végül is jól hangzik, - mindent a szerelemért, fhú! ücsörögni az azért még nem éhségsztrájk, vagy hasonló, nem? s hát oké, nagyon aranyos vagy, én nyitott vagyok rá, de meglátjuk. viszont az jutott eszembe, hogy mégiscsak kéne tenni egy két kört, s elmenni pár helyre, ahol régen voltam, meg ilyenek. ha tudunk kocsival menni, persze akkor. a másik ötletem volt, hogy valamikor délután meg elmennénk egy vacsorázni, lehetne a görög étterem is a Duna parton, s elvihetnénk a Szandrát, mondjuk neki ott van egy köpésre. akit hetek óta nem láttam. olyan öt óra körüliig dolgozik, s utána, ő úgyis rohan majd haza a bébijeihez, mit gondolsz? beszéltem vele, azt mondta oké. eredetileg azt gondoltam, hogy hazafelé viszem a szerelőhöz a kocsit, de akkor már holnap reggel, just in case. hátha fejetetejére áll a világ. én csípőm a bolondokházát, csak bírjam is...

na mindegy, még úgyis beszélünk, most kicsit pihizek.
Rose
2019. febr. 27. 17:10 (5 nappal ezelőtt)
...

Most értem én is haza. Mehetünk bárhova kocsival, ott van a garázsban. Jó ötlet, ha Sandrával találkozunk, s elmegyünk étterembe.

Az alvást majd eldöntöd, mert most a ..zobát nem tudom átalakítani, de legközelebbre meglesz. Pénteken nekem reggel 8:00 körül el kell mennem dolgozni, de Te maradhatsz, van kulcs, s ha elmész, bezárod, s bedobod a postaládába. Majd megbeszéljük.

Holnap a reggeli vonattal jössz?

Este 7-re elmegyek tornázni, fél 7-kor indulok. Ma még írjunk egymásnak. Jó? Bocs, h most röviden válaszolok, de hamar akartam írni.

Jack
2019. febr. 27. 17:12 (5 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

persze, megyek reggel, kilencre ott vagyok
Rose
2019. febr. 27. 17:23 (5 nappal ezelőtt)
...
Rose
2019. febr. 27. 17:23 (5 nappal ezelőtt)
...

Szuper :)
Rose
2019. febr. 27. 20:57 (5 nappal ezelőtt)
...

Készen állsz a holnapi útra, Brumika? Elmehetünk az Örs felé is, ott van a Metropolitan Egyetem is vagy, ahova akarod, szép tavaszi idő lesz holnap. Majd légyszi hívjál, ha nagyjából itt vagy. A Házra András utcánál szállj le a buszról, át kell menni a templomhoz, s ott sétálj, amíg az Abonyi utcához nem érsz, ott jobbra kell fordulni, s a házszámot tudod: 27. Szeretettel várlak 🐣

Rose
na ezt jó, hogy írtad
Jack
2019. febr. 28. 6:48 (4 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Már robogok
...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 02. 27. 20:57 (GMT+01:00)

Rose
2019. febr. 28. 6:51 (4 nappal ezelőtt)
...

Köszi, várlak!
Rose
2019. márc. 2. 22:12 (2 nappal ezelőtt)
...
Dearest Steve,
I hope you arrived back home safely and in good mood. I got home not long ago.
I wish you a peaceful, relaxing night!
Jack
2019. márc. 2. 22:17 (2 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Minden oké, Neked is jó éjszakát Holnap írok

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 03. 02. 22:12 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: emily
Rose
2019. márc. 3. 6:48 (1 nappal ezelőtt)
...
Jó reggelt! Majd ha lesz idődrá, életjelet kérek szépen.
Rose
2019. márc. 3. 9:00 (22 órával ezelőtt)
...Kérlek szépen, vmit írjál. Ez a hallgatás nagyon rossz érzés. Akármit is mondasz, elfogadom, de tudnom kell, mit gondolsz. Köszönöm!
Jack
2019. márc. 3. 9:02 (22 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Most értem haza hívjál egy kicsit fel

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 03. 03. 9:00 (GMT+01:00)

MÁRC. 3. PÁR FONTOS DOLOG ROSÁVAL

Beszélgetés megnyitva. 2 üzenet. 1 olvasatlan üzenet.
confusion, - jöttem láttam reméltem, - okosabb nem lettem

Jack V
14:16 (2 órával ezelőtt)
boldogabb se. ettől függetlenül, ahogy a búcsú pillanataiban feltett kérdésedre is válaszoltam, semmi nem változott. sok mindenben előrelépettünk, de a számban meg

Rose
15:51 (1 órával ezelőtt)
...
A confusion bennem is egyre erősebb, s egyre zavaróbb. Miért is nem jutunk előbbre minden jószándék ellenére? Nem hiába kérdeztem, amit kérdeztem, mielőtt elmentél. Mert ha ezen nem tudunk kölcsönösen változtatni, a tüske mindkettőnkben benne marad, a tüske pedig fizikailag és lelkileg is megterhelő.
Hidd el, én nagyon készültem gondolatban, h megérkezz, s más szituációban is kezdjük megismerni egymást. Ugyanakkor ott lebőgeget az a furcsa szorongás, ha nem tetszik, mi lesz. Hiszen minden bizonytalan volt: maradsz vagy mész vissza? Döntöttél, akkor a közös ágyban alvás, hogy sikerül: frusztrálttá tesz vagy semmi negatív következménye nem lesz. Igyekeztem a kedvedbe járni, apróságok: egy-két dolog beszerzése, este vacsora Szandránál. Másnap a hosszú munka, beszélgetés a szexualitásról, este a hosszú film, a film után a félreértés. Másnap reggel a kijelentésed: I don't want to suffer, reggel hazamegyek. Sikerült maradásra bírnom. Sorolhatnám az eseményeket, a jókat, a zavarúakat, a rosszakat. Mert mindből volt bőven.
Én is többre vágyom, ha már Te kijelented, arra, amire Te is. Az egy dolog, h becézgetsz, néha megpuszilsz, néha megölelsz, de időnként -- ahogy tegnap mondtam is -- megijesztesz. Kinyilatkoztatod, mi a baj velem szigorú facial expression kíséretében. De én így nem tudok előre haladni, nem tudom a szeretetem kimutatni. Túl van az egész verbalizálva.. Vannak dolgok, amik jobb, ha ösztönösen, magától értetődően történnek, s nem túlbeszéljük. A szavak, s a benne rejlő jelentések, gondolatok lehetnek inspirálóak, de blokkolóak is. Most én blokkolva vagyok. Nyilván erről nem Te tehetsz csak, hanem az. én sajátos lelki alkatom is.
A kedvességet és figyelmet is kiemelted, azt hiszem, e kettő tekintetében nem követtem el hibát. De lehet, hogy e téren is máshoz vagy szokva, amit nem ismerek. Igen, itt még sok mindent lehet cifrázni, mindenesetre ennek a találkozásnak is van számos tanulsága. A kérdés csak az, ebből tudunk-e építkezni? Mert ha nem, akkor baj van. Az nem OK, hogy "semmi nem változott". Ha nem változik, ha csak

stagnálunk, egy helyben toporgunk, nem tudom ez a két hónapja tartó ismerkedés hova vezet. Nagyon szomorúnak érzem magam, s ez nem jó.

A Dylan szám sok bennem kavargó kérdést is felvet, érzem a lüktetését is .

Végezetül csak azt tudom mondani, én se szeretném feladni, hiszen azt mondtuk, ezt a félévet egymás megismerésére szánjuk. A meggyőződésem szerint nem szabad, h az újabb találkozásunkat az újabb megfelelés kényszere árnyékolja be, hanem próbáljuk lazára venni, ahogy tegnap egymás kezét fogva sétáltunk Szentendrén. Az nagyon jó volt, arra meleg szívvel gondolok. Hát most ennyit az én benyomásomról, ami lehet, h túl őszinte. Lehet, h nem tetszik majd Neked, de Te is kinyilatkoztattál, nekem is ezt kellett tenni. Mi a véleményed?

Rose

A válasz

ahogy mindig, jó levél, jó válasz, jó gondolatok, szinte telitalálat, s nem először. és mindig úgy megörülök neki, hogy szinte ugrálni szeretnék örömömben. de akkor megint jön az árnyék, hogy oké, "ez meg az mivolt".

s persze, szívem szerint én is hajlok arra, hogy csak úgy, hagyjuk a dolgokat. de megint, ez ugye nem egy elfújta a szeles álmos nyáladzás egy múltszázadi regényben, hanem valami több. modernebb, nyitottabb, s arra a megAniiszor agyonhallelujázott közös-nevezőnkre csücsültetve a győzelem felé száguld.

ahogy ma hazaértem, megint megrohant az érzés, hogy én "véletlen-készakarva" micsoda zseniálisan s minden katasztrófa ellenére is de berendeztem az életem. egy fontos, meg pár apróságot kivéve mindenem van. szabad vagyok, független biztonságban, kényelemben, egyszerűen mindenem van, ami kell, és több. s plusz, még arra is marad erőm, időm, energiám, hogy alkossak valamit. s hogy milyen jó lenne, valahogy ebbe beilleszthető puzzlet találni egy várúrhölgy, vagy felvilágosult-emancipált, de nem "feminácі" nőt, akivel pikk-pakk-pukk össze tudjuk hozni - akár kompromisszumok árán is - ami valahogy hozzánk és korunkhoz is illik. a tutyimutyi életet élők langyos hazugság csöveitől én kiütéseket és allergiát kapok. nem bírom, és nem is akarom. de sajnos? - már van rá pár példa, hogy valahogy nálunk - mint az életben oly sok mindenben -- érdemes és kell kicsit "push-olni a dolgokat. a koruk, meg a minden egyéb dolgunk és sajátosságunk függvényében, a saját érdekünkben is. s ezzel a progresszivitással te is egyetértesz. engem ez életet. de mikor a gyakorlati alkalmazásra kerül sor, akkor ki tudsz hűlni, mint a drága pici kezed. pedig én is boldog voltam veled Szentendrén, hidd el. nagyon is. de ez

csak egy dolog. s azt te is pontosan kell, hogy tudjál, hogy egy piros pontos dicsérettel menyire lehet előre szaladni. sőt, nem kéne vele se takaródzni, se vissza élni. se hátradőlni, és megelégedni vele. hanem elő kell venni a többi szálkás fadarabot és lepucolni, csiszolni. fix the grammar, and so on.

hányszor mondtam én és hányszor mondtad te, hogy "szeretlek"? én azért mondom, mert úgy érzem. s nekem ne jöjjön, ne is merészeljen senki sem azzal jönni, hogy ez valami sekélyes és buggyant amerikanizmus vagy más infantilizmus nálam, mert még talán valami csúnyát mondok neki. no de ami nálam igaz, az mindenkinél az kell legyen, s meg is lehet és meg is kell fordítani a kérdést, - akkor nem nálam, hanem másnál van valami gárgyú formalitás?????, vagy még az alagsorban sincs az emocionális development-éjben? milyen nyelven mondjam?

I LOVE YOU BÖBEBABÁM,

s ezt mutatni, éreztetni akarom, szeretném, s öreg ordas magam is boldog attól, ha hagyják, ha azt viszonozzák, és a szivárvány alatt való ide-oda szaladgálás felé halad a dolog. ha ez lehetőleg, mindenhol s mindenre, mint a legjobb és nagyon vidám dolgainkról az összes, és összes és összes együttlétünkre át és kiterjed. néha rögös ez az út, de akkor is!

gazdag a mi eszköztárunk, s én meg vagyok győződve, hogy bőven van Anii minden benne, hogy ha ügyesek vagyunk, ha tényleg szeretjük egymást, akkor akár bizonyos szabadságot is fenntartva, de egy különleges, vidám dolog vár ránk. előttem ez lebeg.

s itt egy pillanatig visszakanyarodok az elejére.

én elrendeztem az én saját dolgaimat. jól vagyok benne. s akár milyen nehéz is, de azt szeretném, ha úgy az enyém, mint a tiéd még jobb legyen, s ne valami pitiáner kompromisszum, lemondás, elhülyülés.

s már mondtam: persze, hogy van egy csomó hibád, de őszintén mondom, millió és millió szempontból pedig te vagy a legjobb nő az életemben, s ez még akkor is igaz, ha nem korábban kerültünk a mi közös, bolygó-pályánkra...

TÉGED IS SZERETLEK, PERSZE, EZ TERMÉSZETES. NA EZ MÉG TISZTÁZANDÓ.

Közben reagálok az iciri példa leveledre is. Valóban nő vagyok, ráadásul egy nagyon érzékeny nő. Tegnap délután, amikor megkérdeztem, szeretnéd-e, h odamenjek melléd, erre Te: nem muszáj. Itt nem alkotmányos jogról van szó, hanem a szavak erejéről. Ezt Neked magyarázzam? Ebben a válaszban benne volt, amit gyakran használsz: mindegy, ez lehet közömbösség, bármi. Hát ezzel nem tudok

mit kezdeni. Ez lehet rossz beidegződés, hívhatjuk bárminek, bennem és más gondolkodó emberben ez bizonytalanságot, gátlást vált ki.

Egyetértek, közelebb kell lépnünk egymáshoz, másképp nem fog menni. De ezt már többször leírtuk. Én is azon vagyok, h mindkettőnknek jobb legyen egymástól, pusztán attól a ténytől, hogy létezünk egymás számára, s ezt a létezést még értelmes tartalommal meg is tudjuk tölteni. Hiba nélkül nincs ember, nekem is, Neked is vannak hibái, de ez nem szabad, h akadály legyen ahhoz, h az általad oly szépen leírt vidám dolog megvalósuljon. Köszönöm, amit a leveled végén rólam írsz, ez nagyon kedves és örvendetes, ha így érzed. Nagyon bízom benne, hogy a külön--külön haladó "bolygópályánk" hamarosan találkozik, s "közössé" válik. Ez csak rajtunk múlik, itt már nem lehet a csodában bízni.

Jack
21:34 (1 órával ezelőtt)
címzett: Rose

köszönöm a választ.

általában elég sokat bírok, nyafogni sem sokat szoktam, de miután ez nem bukkant föl, megemlítem, hogy a "szenvedő fél én is voltam, nálad az alvás, vásárlás, kirándulás, hm.

nem részletezem, de a vonatlekésés, két-három óra alvás, újbóli rohangálás és

utazás, azért kicsit rám is kihatott. nagyon nem akarok mentegetődzeni, mert újra és újra az a kis momentum tolakszik előtérbe, hogy igen, igen, igen, de miért nyújtottad ki kezed, és simogattad meg a kezem, fejem, azt én kezdettől fogva értem, mi tart vissza. csak azt nem értem, hogy ennyire?

egyszer egy munkáltatóm terhes feleségétől mosolyogva, kedvesen, halkan, megkérdeztem, hogy van, mire majdnem hanyatt vágódott. de voltak enyhébb esetek is,

talán a vélt tapasztalatod, műveltséged

meg a szeretet szó többszöri, nyomatékos, részletes, sok szempontú, majdhogynem folyamatos -

zenékkel, versekkel, szerelmi s saját,

egészen közeli, kizárólag neked a szádba, a szemedbe, a tenyeredbe stb.

lehelt, s kacajodban, az arcodon, a szemedben tükröződő -

meg még vagy harminc metakommunikációs csatornán hozzám érkező

alfa-gamma-béta hullámok visszhangja után már lehet érteni,

nekem a szeret szó mit jelent

segíthet eligazodni magadba,

s ha akár soha, vagy csak régóta

nem is tetted, már tudhatod, mekkorát,
milyet s hogyan is lehet arra válaszolni.
s bocsánat, de én se ismertelek téged.
én is gyanakodhatnék megAnii mindenért aggódhatnék
milyen véletlenben, indulatban vagy hangulatban végződhet szívem legbenső vágya, óhaja, vallomása és virága,- de remélve, hogy itt nem a szokvány hazai gyakorlat van, hanem valami nemesebb, amit se szégyellni, se takargatni, semmit nem kell, s ki lehet, mit,..., nyögni? s a két hónap alatt párszor mondhattam volna, hogy tudod mit, ha nem tudod, hát nem tudod. ha jó okod van, hát úgy legyen. de nem mondtam, hanem újra és újra nekilódultam, s kéne egy lista arról, - ha más nem, hogy erről miket írtam, miket mondtam, s akkor dűlőre vinni, hogy akkor akármiért, de ez most megint nem. végül is biztos van ennek a félig-ürespoharas szeretésképtelenségnek jelentősége, oka és indoka itt, ezen a poroszföldön, poroszos-lélekkultúrában. s nem veled, hanem velem van a baj,
mert eleve e honban ritka, szinte képtelen különlegességet keresgélek.
"örüljek annak, ami van", ezt is ismerem.
értem is. csak azt nem tudom, hogy kell ezt csinálni.
s szívós vagyok, de kétségem van, hogy ezért a kihívásért éljek. én nem ilyennek születtem, nem is ilyen lettem. hogy a szeretet magyarázzam.
még ennél is jobban, ó, nem.
Rose
22:41 (45 perccel ezelőtt)

...TÉGED CSAK SZERETNI LEHET, ROSE LEVELE

Szeretett Jack(ka)!
Néhányszor még elolvastam a "szeretet"-ről írt soraidat. Nem kell feltételezned, hogy nem tudom értelmezni azt a rengeteg szép, kedveskedő, szeretetet árasztó üzenetet, amit eddig küldtél. Nem vagyok ostoba, érzéketlen se, s bevallom, nem emlékszem, mikor kaptam valakitól ennyi gyönyörű, érzelem dús gondolatot. Ezt nagyon nagyra értékelem, s csodálom is Benned, h Te az érzéseid kendőzetlen szóbeli megfogalmazására képes vagy, s arra is, h a hatást a tartalmat alátámasztó, árnyaló zenével, versekkel, s minden egyéb módon hangsúlyozd. Nem csak ezért, hanem más kiváló tulajdonságaidért Téged csak szeretni lehet. Szeretettel, Rose

Jack V
23:21 (5 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

köszönöm, jól esett.

kellett már ez a hűsítő zápor. s meglátod ez jót tesz mindkettőnknek.

s itt egy Dylan Thomas vers a szeretet születéséről

Kezdetben (Hungarian)

Kezdetben volt a háromágú csillag,

A fény mosolya üres arc felett;

Gyökérző légbe-hajlása a csontnak,

Ágas anyag, az első nap-velő;

S a forduló tér tömbjén tűzjegyek,

Menny, pokol egybezagyvuló.

Kezdetben a halvány aláirás,

Háromtagú, s mosolyként csillagos;

Aztán a vízen hullámos vonás,

Az érme-arc a holdra vésve körbe;

A vér, mely kelyhen s keresztfán futott,

Az első felhőt megjelölte.

Kezdetben volt a fokról-fokra láng,

Mely egy szikrából izzít évszakot,

Rőt, három-szemű szikra, nyers virág;

Fölkelt a lét, görgő vízből lövellt,

Gyökérbe fúrt, sziklát szivattyuzott

Olajért, mely füvet növel.

Kezdetben volt a szó, a szó, a szó,

Mellyel a fény medreiből szilárdan

Az űr betűje mind kivonható;

És a lélegzet párás medrein

Áradt a szó, a szív előtt kitárva

Élet, halál tulajdonságait.

Kezdetben volt a titkos agyburok.

Sejtjeivel beforrt a gondolatba,

Mielőtt még nappá nőtt a szurok;

Szitájuk még nem rázták az erek,

S szétlőtt a vér, sugáros szélbe szórva

Küllős ősarcod, szeretet.

Nemes Nagy Ágnes

Dylan Thomas: Kezdetben

Kezdetben volt a háromágu csillag,
A fény mosolya üres arc felett;
Gyökérző légbe-hajlása a csontnak,
Ágas anyag, az első nap-vető;
S a forduló tér tömbjén tűzjegyek,
Menny, pokol egybezagyvuló.

Kezdetben a halvány aláirás,
Háromtagú, s mosolyként csillagos;
Aztán a vízen hullámos vonás,
Az érme-arc a holdra vésve körbe;
A vér, mely kelyhen s keresztfán futott,

Az első felhőt megjelölte.

Kezdetben volt a fokról-fokra láng,
Mely egy szikrából izzít évszakot,
Rőt, három-szemű szikra, nyers virág;
Fölkelt a lét, görgő vízből lövellt,
Gyökérbe fúrt, sziklát szivattyuzott
Olajért, mely füvet növel.

Kezdetben volt a szó, a szó, a szó,
Mellyel a fény medreiből szilárdan
Az űr betűje mind kivonható;
És a lélegzet párás medrein
Áradt a szó, a szív előtt kitárva
Élet, halál tulajdonságait.

Kezdetben volt a titkos agyburok.
Sejtjeivel beforrt a gondolatba,
Mielőtt még nappá nőtt a szurok;
Szitájuk még nem rázták az erek,
S szétlőtt a vér, sugáros szélbe szórva
Küllős ősarcod, szeretet.

Fordította Nemes Nagy Ágnes

MÁRC. 5. A BIZONYTALANSÁG LEVELEI ...ROSENAK

Jack V <Jack>
címzett: Rose

hogy lehet valamivel tovább menni, mikor az elején valami nem stimmel? jó ideje ezen gondolkozom. olyan, úgy tűnik, minta jó lenne, aztán kiderül, hogy mégse.

ne hidd, hogy nem veszem észre, hogy mit mondasz. hogy "nem érzed jól magad."

ami, ugye, a szenvedés egy - akármilyen, de nyilvánvaló formája. (pl, a szorongás is egy ilyen, a sok közül.)

s eszembe jut, amit már régóta tudok, s most elő kell keresni. aminek az a lényege, hogy a buddhizmus, illetve annak megértése, felismerése, és alkalmazása nem más, mint egyszerűsítés. a legtöbb em-

ber "üresen" kezdi, aztán fölhalmoz, bonyolódik, s a végén egyszerűsít, kidob, elhagy, felszámol, leszámol, kitöröl, kilök, kihajít, kivág, kipenderít, kiszór, kitol, kiszór, kinyír, ki-egyel, kiritkít, selejtez, s még sok ilyen, s mindez a tárgyi tartományban.

s ugyan ezt a szellemiben: azaz lemond, tisztáz, kibogoz, kitalál, kispekulál, felold, megold, elfelejt, s még jónéhány ilyen. mert nem kell minden. csak Anii kell, amire szükség van, ami és aki én vagyok, ami nekem kell, a mind a többi az a szenvedés valamelyik pontjának része, talán egy kivétellel:

ha a házban, a fejünkben, a Storage-ban van Anii hely, ha valakinek majd valamire jó lesz, s minket szinte egyáltalán nem zavar, befolyásol, köt le, térít el, ha nem kerül semmibe, a szónak tág értelmében. ha bárhol, bármiben, és bármikor ebből engedünk, a szenvedésünket növeljük.

az összes nagy kultúrában, tehát nem csak a buddhisták - megtalálhatjuk ennek a bölcsességnek a képviselőit. ha az ember az élete végén nem ezt csinálja, akkor olyan, úgy hal meg, mint egy stifted animal. lim-lommal, kacattal töltött ember.

a teste, a lelke, a szelleme mind egy kupleráj. ami önmagában nem baj, lehet magánügy is, de ez egy figyelmeztetés - is, - hogy mit lehet vele veszíteni...

és semmi trükk, itt csalni nem lehet.

ide rakom még egyszer, a most javított buddhista leírást a szenvedésről. szó szerint követi az eredeti szöveget. egész délelőtt a kiemeléseken dolgoztam...

tessék rájuk figyelni:

"Nos, a buddhizmus lényege a szenvedés eltörlése. Maga a Buddha személyesen nem teljesen az absztrakciók megfogalmazásában volt érdekelt, a reinkarnáció teóriáiban, vagy a különböző életrealitások megfogalmazásában, még akkor sem, mikor a tibeti buddhizmus azzal foglalkozik.

A Buddha maga egyetlen kérdésben volt érdekelt: mi az emberi szenvedés oka, s mi a kiút belőle, ez a buddhizmus lényege.

De szeretnék a Vedante perspektívájából feltenni egy kérdést.

Illetve párhuzamot szeretnénk vonni a Vedante, és a buddhizmus között.

Mert tulajdonképpen AZ EGÉSZ AZ SZEMANTIKA, azaz „magyarázat” kérdése, nyelvi.

Vedante kb. 1500 évre nyúlik vissza, azaz mostantól 3500 évre. Ezek a régi bölcselők írták ezt, s köztük volt, aki az Upaniszádokat is írta.

Hogy ha megpróbálom összefoglalni röviden mit, mond a Vedanta a témáról, illetve hogyha össze tudnám foglalni a Vedantát a következő tíz percben...,

Akkor az a következőképpen nézne ki:

Azt mondja: öt oka van annak, amiért az emberi lény szenved:

Az első ok, amiért az ember szenved az, hogy nem tudja az igazi természetét a valóságnak.

A második ok: Ragaszkodik hozzá, görcsösen csimpaszkodik hozzá, kitart mellette, vagy elfut előle, csüng azon, ami illékony, változékony, illuzórikus és jelentéktelen. S éppen **ezért nem reális, valós!!!**

A harmadik ok a szenvedésre: aggódni, menekülni, félni attól, ami változó, illékony, bizonytalan, s jelentéktelen.

A negyedik ok a szenvedésre az **azonosulás** a fals, **kreált**, illuzórikus és megszokott önmagunkkal, amit **egonak** hívunk.

S az ötödik ok a szenvedésre a haláltól való félelem.

Úgyhogy a Vedante azt mondja, hogy ennyi;- ez az öt ok a szenvedésre.

S azzal folytatja, hogy ez az öt, ez az elsőben benne foglaltatik.

Tehát az egyetlen ok a szenvedésre, nem ismerni a valóság igazi természetét."

TOVÁBBI KIEGÉSZÍTÉS A HAMIS TUDATHOZ

A Dunning-Kruger hatás

(ha valamihez nagyon nem értünk, az még arra sem elég, hogy felmérjük, mennyire keveset tudunk, tehát hozzáértőnek képzelhetjük magunkat).

A kognitív disszonancia redukció

(bámulatosan tudjuk úgy torzítani a valóságot, hogy az ne ütközőn össze az előítéleteinkkel és a véleményünkkel).

A megerősítési torzítás

(hajlamosak vagyunk azokat az információkat előnyben részesíteni, amik a mi igazunkat támogatják, tekintet nélkül arra, hogy igazak vagy sem).

CIVIL WAR

Azért ez érdekes,

nem?

The United States has taken part in its fair share of military conflicts over the years, but its deadliest war to date has been the one that pitted Americans against each other. The so-called Civil War (1861-1865), waged between the North and South over the question of Southern secession from the Union, resulted in the death of some 620,000 soldiers from the Union and Confederate armies (and possibly as high as 850,000, according to other estimates)

Put another way, more Americans died in the Civil War than in all of the country's other conflicts *combined*. For acountry that has been at war for much of its existence that is a sobering fact.

ész és szív, or...

V x

Jack V <Jack>

címzett: Rose

body and mind.

mint tudjuk, ezek nem mindig járnak együtt,

embere, módszertana válogatja...

remélem észreveszed, mennyit fáradok érted, értünk.

most itt csak Aniit, hogy remélem nem haragszok meg rám, amikor ajtókat, ablakoka

s közben, a porban madzagon rángatva kis "(crooked"), vérző szíved. kérdeztem ne tudom, illetve igen: nyomom a féket.

nem is muszáj mondani bármit, de ha tudsz, akarsz, szeretnél, mindig itt vagyok.

ezt a Cohen számot se ártana megint meghallgatni.

de itt van egy új, talán ez is illik ide

https://www.youtube../watch?v=HEadzycNXUI

...

YouTube-videó (2001 You Have Loved Enough LEONARD COHEN E D 1959 mp3) előn

2001 You Have Loved Enough LEONARD COHEN E D 1959 mp3

...

Brumika, én a rövidke szünetekben mindent olvasok. 2 perc múlva kezdődik egy úja
dent köszönök, amit teszel értünk.

Rose

...

Este 18:30 és 19:00 között hazaérek. Valószínűleg egy rövid időre felhívlak, mert nem
gyok ahhoz, hogy alaposan átgondoljam, mit írjak, ami nem félreérthető. Ez megfelelő le

Jack

címzett: Rose

...

Jó rendben, gondolkozom rajta, ez természetes. Most elmegyek az egyetemhez közeli

Jack

címzett: Rose

Figyelj figyelj én se vagyok szerelmes beléd De néha azért I love you

A fenébe is megírtam, de nem küldtem el

...

Feladó: Rose <

Dátum: 2019. 03. 05. 14:19 (GMT+01:00)

...

Figyelek, figyelek, de hiszi a piszi. Bizonyítsd be, h így van. Egyik leveledben ezt írsz,

Jack V <Jack>

címzett: Rose

erre inkább nem mondok semmit

Rose

...

Már viccelődni se szabad?

Rose

...

Bocs, ha félreérthető volt, én csak egy "hülyéskedő" megjegyzésnek szántam. Szép ál

2019. március 5., kedd dátummal Rose <...> ...

Már viccelődni se szabad?

2019. március 5., kedd dátummal Jack<Jack> ...

erre inkább nem mondok semmit

Rose <...> ezt írta (időpont: 2019. márc. 5., K, 21:25):

Figyelek, figyelek, de hiszi a piszi. Bizonyítsd be, h így van. Egyik leveledben ezt írsz,

2019. március 5., kedd dátummal Jack <Jack> ...

Figyelj figyelj én se vagyok szerelmes beléd De néha azért I love you

A fenébe is megírtam, de nem küldtem el

..

Feladó: Rose <...>
Dátum: 2019. 03. 05. 14:19 (GMT+01:00)
. Jack<Jack>
Tárgy: Re: ész és szív, or...
Brumika, én a rövidke szünetekben mindent olvasok. 2 perc múlva kezdődik egy úja
dent köszönök, amit teszel értünk.

Jack<Jack> ezt írta (időpont: 2019. márc. 5., K, 13:19):
body and mind.
mint tudjuk, ezek nem mindig járnak együtt,
embere, módszertana válogatja...
remélem észreveszed, mennyit fáradok érted, értünk.
most itt csak Aniit, hogy remélem nem haragszok meg rám, amikor ajtókat, ablakoka
s közben, a porban madzagon rángatva kis "(crooked"), vérző szíved. kérdeztem ne
tudom, illetve igen: nyomom a féket.
nem is muszáj mondani bármit, de ha tudsz, akarsz, szeretnél, mindig itt vagyok.
ezt a Cohen számot se ártana megint meghallgatni.

de itt van egy új, talán ez is illik ide

https://www.youtube../watch?v=HEadzycNXUI

Rose <...> ezt írta (időpont: 2019. márc. 5., K, 21:25):
Figyelek, figyelek, de hiszi a piszi. Bizonyítsd be, h így van. Egyik leveledben ezt írsz,

2019. március 5., kedd dátummal Jack <Jack> ...
Figyelj figyelj én se vagyok szerelmes beléd De néha azért I love you

Rose

...

Küldök egy félénk, madár csivitelős "jó reggelt kívánok", s ha még néha, egy kicsit Yo

Új üzenet a következőtől: Rose Megjelenítés MellőzésÚj üzenet a
következőtől: Rose Megjelenítés Mellőzés

V
rossz vicc rövidzárlat
V
x21 (24 perccel ezelőtt)

címzett: Rose

yes,, Í still love you.

amit érzek feléd azért ennél erősebb növényke, mintsem hogy egy hózápor letarolja.

s ezen kívül is meg ezért is a következőt kell mondanom:

(de, előbb kicsit előrágjuk, meg körbejárjuk, nem árt óvatosnak lenni, hm.)

az első, akaratlan reakcióm az volt, hogy belém nyilallt - "na, itt van, ennek a nőnek is hiába mondtam mindent." ennek a nőnek fogalma sincs

ez a nő nem tudja mit csinál ez a nő alapvető dolgokkal még mindig nincs tisztában. s természetesen, hogy falrahányt borsó. Aztán kerestem valami enyhítő körülményt: a helyzet nagyon emlékeztetett arra, mikor valaki ajzószer hatására más állapotba kerül. na de hát nem is szokott inni, - jutott eszembe. meg különben is " olyan fáradt volt". akkor meg pont azért. kiütötte magát, puff, ez van. beszélt egy baráttal, barátnővel, - néha ez is katasztrofálisan tud hatni, valaki öngerjeszti magát, ész nélkül. aztán jött, hogy egy darab vakolat a fejére esett, vagy hasonló házibaleset.

a lényeg, this was a little bit out of trucc of everything. your manner, your stile, and so on

s fontos megjegyezni, hogy ilyen a fals, fake, üres kelllemkedés okozta, tudatzavar,bizonyos "fáradság esetén", nőkre férfiakra egyaránt jellemző.

az is fontos, hogy ha a felsoroltokon kívül egyik sem jó, akkor még rosszabb. innen nézve legalább is. hogy hozhat valaki ilyen konklúziót egy emberről, aki pont az ellenkezőjét csinálja? micsoda erő vagy fondorlat, vagy mianyavaja tudja az eddigi erőfeszítéseket, ismereteket erre átváltani?

s oké vicc. tréfa, b...a meg, de hát ez az a fajta béka, amit nehéz lenyelni.

nézd, megint egy másik arcod ismertem meg, jó ez, s semmi káröröm nincs bennem, senki sem tökéletetes, én sem. egy null a javamra, de lehet holnap te szerzel két piros pontot ellenem, mert én csinálok valami marhaságot. a lényeg, hogy értsük, hogy be tudjuk látni, hogy ne ismételjük.

ha az vagy, akinek gondollak, akkor emelkedj fölül rajta, én már megtettem.

nehogy már ezen múljon. itt sokkal komolyabb dolgokról van szó. s még mindig ismerkedünk, hajjaj, tökjó, és izgi.

love

brumi

NŐNAPI KÖSZÖNTŐ

isten éltesse a nőket! s

ennél jobb nem jut eszembe, ill. ennél jobbat még férfit nem hallottam erről mondani.

itt a szöveg, s utána a szám - aminél jobb előadást se láttam életemben...

s ami a lényeg, teljesen ugyan ezt érzem, s gondolom...

This is a man's World, this is a man's world
But it wouldn't be nothing, nothing without a woman or a
girl
You see, man made the cars to take us over the road
Man made the trains to carry heavy loads
Man made electric light to take us out of the dark
Man made the boat for the water, like Noah made the ark
This is a man's, a man's, a man's world

girl
Man thinks about a little baby girls and a baby boys
Man makes then happy 'cause man makes them toys
And after man has made everything, everything he can
You know that man makes money to buy from other man
But it wouldn't be nothing, nothing without a woman or a
girl
He's lost in the wilderness
He's lost in bitterness

https://www.youtube../watch?v=eE0taRRlIIs

james Brown egy jellemzés

The unmatched ..unchallenged Godfather..pure, raw amazing voice and talent that influenced so many artist, so many genres, so many fashions, so many dances. An activist for civil and human rights, an exciting performer, and his intelligence was overlooked so many times and parodied in comedy skits and mockery. James Brown came from nothing, had nothing, and became one of the most brilliant performers, pioneers, and voices, to ever touch the stage. The man, the legend.

persze, keverjünk, keverni jó.

itt semmilyen föld nem rengett.

én már se jó, se rossz időt nem nézek. - főleg- belső időm van, a kintit meg elfogadom. még a telet is szeret-ném, ha nem

lenne kellemetlen és fárasztó. s még inkább és még jobban befelé szeretnék menni, az igazi, égig felhalmozott benső tartalmakat megélni, hiszen Anii, de Anii van. hisz így is ó hányszor szörföztem életem sekély vizein, alig érintve a mélyet. ne felejtsük, minden belül törté-

nik. tulajdonképpen a külső dolgok is már többnyire a benső felidézésének katalizátorai, s ez így gyönyörű. lehet az bármi, mert a végén minden, mint a Baudelaire-i Kapcsolatokban találkozni tud! másképp, hogy létezik, hogy itt van ez a marokkói nő, aki valami teleholdról, új életről, akármiről énekel, s már ki tudja hányadszor hallgatom, mert olyan gyönyörű, s föl akarom inni minden cseppjét, minden egyes hangjegyét pároztatni valamivel, hisz odabent valami azt felismeri bennem, és boldog tőle. a kinti semmi? - többnyire azt meg nem is látom, minek?

de ahogy mondtam, főleg katalizátornak, az jó, azzal nincs semmi baj.

szóval, ennyit a rossz időről, földrengésekről és más triviákról...

itt a vers, aztán a szám jön

Charles Baudelaire: KAPCSOLATOK

Templom a természet:
élő oszlopai
időnkint szavakat mor-
molnak összesúgva;
Jelképek erdején át visz az
ember útja,
s a vendéget szemük ba-
rátként figyeli.

Ahogy a távoli visszhan-
gok egyberingnak
valami titkos és mély egy-
ség tengerén,
mely, mint az éjszaka, oly
nagy, és mint a fény,
egymásba csendül a szín
és a hang s az illat.

Vannak gyermeki húst
utánzó friss szagok,
oboa-édesek, zöldek, mint
a szavannák,
- s mások, győzelmesek,
romlottak, gazdagok,

melyek a végtelen kapuit

nyitogatják,
mint az ámbra, mosusz,
tömjén és benzoé:
test s lélek mámora zeng
bennük ég felé.

itt a szám szövege s
kérdem, milyen naple-
mente vagy rom, vagy mi
mérhető ennek a szépsé-
géhez?

The Moon Is Full
Hindi Zahra
The moon is full for
you and I
The moon is full for you
and I
Birds are flying high
Birds are flying high
This is the beginning
of an endless love
And we know it now
This is the beginning of a
brand new life
With an open heart
I will tell it to the moon
And sing it to the sky
I know that the best thing
is you and I
The moon is full for
you and I
The moon is full for you
and I
Birds are flying high
Birds are flying high
Roses of May
The sky of June
When April sings for the
summer afternoon

You took me there with
songs and lullabies
You saved my soul from
drowning in the night

s itt van hozzá a zene...

https://
www.youtube../watch?
v=IkkX_Eaub4Q&list=RDIk
kX_Eaub4Q&start_radio=1
&t=106

bear-bathing
V
x

Jack
17:40 (4 órával ezelőtt)
címzett: Rose

néha a medve is fürdik. s ez különösen igaz, ha úgy járt mint én. a málnásban megismerkedett egy masnis macilánnyal, de mindenféle jól dokumentált okból ritkán láthatja, s többnyire elég jól elvan reketyésének tarka bokrai között, néha még egy nagy fára is fölkúszik, hogy lással a környéken ki mit csinál. de eztán eszébe jut, hogy még van pár, a tizenöt felhasználatlan gyógyfürdő jegyéből, a borongós és rideg télnek is vége, a térdzoknis-loknis csak jövő héten térül erre, főzni, enni sincs mindig egyedül kedve, mackóország egyetlen törvénye sincs ellene, a beteljesületlen együttlét darazsai is ..é bosszantóak, államgyógyászatilag is támogatott, szóval, akkor meg miért ne?

image.png

Rose
20:16 (1 órával ezelőtt)
...

Brumika, jól teszed, ha élvezed az életet, ha már ez a macilány inkább a nightingalekkel ücsürög egy étteremben sóletet eszegetve kacsacombbal és töltött libanyakkal, közben a Hegedűs a háztetőnből a fiddler is betoppant, s rázendített, s ezt a macilány nagyon élvezte.

Ebből minden igaz, az étterem neve Fülemüle, egy ortodox zsidó étterem. Kicsi, hat asztal van benne, stílusos, családias, neked is biztosan tetszene. Akkora adagot hoztak, hogy még két napig ezen fogok élni.

Rajtunk kívül csak külföldiek voltak, de így is gyakorlatilag üres volt.

A fiad levele teljesen a te stílusodat tükrözi, nyelvileg is, a zenei ízlésére is nyilván nagy hatással voltál. Szokatlan a Quees Victoria szám, ha nincs kiírva Cohen neve, nem is jöttem volna rá. Szokatlansága ellenére nagyszerű. Köszi.

Jack
20:39 (1 órával ezelőtt)
címzett: Rose

ez az eredeti, az alap, az "igazi"Cohen, de még sok arca van. egy régi-régi szám. akkor még telistele volt világfájdalommal. meglepődve és örömmel olvastam, hogy macilányok szeretik az autentikus légkörben feltálalt sóletet. én egyszer-kétszer voltam olyan szerencsés, hogy "igazit ehettem, s azóta is készülök rá, hogy egyszer megcsinálom. életveszélyes,az biztos.

a mirkó egy zeneprofesszor meg minden más professzor lett, hihetetlen fanatikus. diploma munkáját részben valami aborigines költészetről vagy miről írta. valamelyik nap az ági fölhívott,és teljes extázisban volt, hogy a szokásos világkörüli, öntovább-képző filmnézés programjában felfedezte vietnámot, s hogy a fiunk egy szuperzseni, mert oda ment. mert hogy hát az hujdehajde. az biztos, kicsit túlteng benne a spiritusz,asszem, csak már valami ki is sülne belőle. de hát ő is lassan érő, ebben a túlkínálatban, hm.

de engem már ez az egész wellness nem érdekel, csak a lánymaci...az igen.

s, nem is értem...

Rose
21:06 (52 perccel ezelőtt)

..A macilányok mindent szeretnek, ami jó. A sólet ebben a Budapest második legjobb zsidó éttermének titulált helyen tényleg fantasztikus volt. De az ételnél engem mindig inkább a hely varázsa tud lenyűgőzni, ha van ilyen varázs. Itt volt. Ez az étterem a háború előtt is létezett, s a túlélő családtagok újra megnyitották. Az egész életük ott van a falakon still photographs formában. Mondtam is az unokatesómnak, h ide mindenképpen vissza kell jönni.

A fiad biztosan egy nagyszerű fiatalember. A fiúk később érnek, mint a lányok. Dini is néha úgy néz ki mint egy teenager, de tud komolyan is gondolkodni. A szakdolgozatát hipnológiából írta, először angolul, s lefordította magyarra. Tegnap kezdte el a Liszt Ferencen az újabb szakot. Szerintem nem kell, h a fiad miatt fájjon a fejed, nyilván tudja, h mit, miért, s hol csinál, s meddig marad Vietnámban.

Érdekeljen a wellness is, s a lánymaci is. A kettő együtt, számos mással kiegészülve az igazi. Nem így van, Brumika?

Jack
21:21 (37 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

persze, igazad van, sőt. attól tartok tucatjával fogok engedményeket tenni neked, főleg azért ahogy figyelni tudsz rám, meg persze az eleven kis eszecskédért, csak...

hm,lehet föl kéne támadnom. adoptálódnom ahhoz, hogy vagy, olyan hihetetlen, s olyan zötyögős egyben. de lehet velem van a baj, először életemben bénázok össze-vissza?

Rose
21:47 (11 perccel ezelőtt)
...

Az jó, ha puszta szeretetből sok mindent el fogsz nézni nekem. Figyelni rád nem csak tudok, hanem akarok is. Valóban vagyok, létezem, lélegzem, cselekszem, vannak vágyaim, céljaim, de van akaratom is. Lehet, h zötyögős most még. Mindkettőnk számára új ez a helyzet. Nyilván neked is időre van szükséged, h tudatosuljon benned. Szerintem nem csak te, én is bénázok. Vissza kell szokni ahhoz, amitől elszoktunk.

Rose
ez most szép volt. s nagyon jól esett.

A számok helye, nem esszé, csak egy kis sasszé...

Volt s van is szerencsém, eléggé hasonlóan kiskegyedhez a számokra támaszkodni. Várni a mindent felfedő megoldást, valami csodát. S isten őrizzen cserbenhagynom őket," hiszen minden szám". minden szám IS.

A kivétel az emberi agy, a gondolkodás sajátossága miatt van, ami kibúvik ez alól.

Van pár kedvenc sztorim, egyet ide teszek.

Volt egyszer Connecticutban egy Endre nevű, angyali lelkű, önpusztítóan féloldalas, éleselméjű vadbarom. Két iciri piciri sztori: kijött hozzá a huszonéves, továbbtanuló lánya, akinek nagyon szép, hosszú haja volt. S mondja a lány az apjának, kéne neki egy hajszárító. Az meg, rohanva, otthagyva csapot-papot, gyorsan adott neki egyet. Másnap aztán már jelen voltam annál a jelenetnél, mikor az apa rákérdezett: Na, kislányom milyen volt a hajszárító?

- jaj, apa, az nagyon erős, majdnem kigyulladt a hajam!

- drága kislányom, hát vigyázni kell, ez egy nagyon jó, hatásos mondjuk ipari hajszárító! (Az IPARI HAJSZÁRÍTÓ életem egyik leg kedvesebb, emblematikus, sokat emlegetett baromságává vált!)

S ezen a ponton már nem tudtam megállni, hogy közbe ne szóljak, mert kiderült, hogy az bizony egy elektromos festék égető volt…

S mondtam neki, hogy nem normális!

A másik: reggel együtt megyünk dolgozni, ő vezet. S odasandít rám, s látja, hogy egy kis papíron számolgatom a múltat, a jelent, meg a jövőt, s elmerengve az életlehetőségeken néha kibámulok a nagy baszom, amerikai autópálya ködébe, mire megszólalt:

- na, ide figyeljen hatökör kérem, ezt most azonnal abba kell hagyni, nem kell itt számolgatni-ábrándozni, kell dolgozni, s kell tudni, mi van maga szűkagyú, nem tudja?

Azóta is sokszor eszembe jut ez a mondat.

És azóta is sokszor számolgattam, majd megmutatom őket. S jó dolog ez a számmisztika, számmágia, de csak kis viszonyításokra. Igazándiból soha egyet sem használtam, mert mire előkaphattam volna, az élet – s persze a gondolkodás – villámsebesen – mint egy NYUSZI a SÜNIT, hátrahagyva, elsipircolt mellette! bizony, bizony. S ezzel nem azt mondom, hogy nincsenek területek, ahol nem alapvető, no nem. S ott nélkülözhetetlen. De az főleg a technika és a modellezés világa. Oké. De pl. az Edison bácsi is előszeretettel az intuícióját nyomta előre. Ami egy kicsit másképp halad. Minden leírható számokkal, sőt. De vigyázni kell, nehogy az csak valami felesleges babona, vagy okoskodás legyen.

Még sok mindent el lehet erről mondani, de most talán elég ennyi. Inkább majd példák alapján, na meg személyesen. A fejszámolást meg én is szeretem használni, de nem mindenben. A boltokban fillérre szoktam tudni, hol tartunk…Ma már ez sem érdekel, Aniira. S ami a legfontosabb, vannak emberek, akik a tenyérjóslás, zaccolvasás stb. hasonlóan eltévesztik, elsunnyogják a valódi válaszkeresést, adást.

MÁRC. 10 SÚLYOS DOLGOK

Beszélgetés megnyitva. 1 olvasott üzenet.

V.

in: sent

3 231/2.

súlyos dolog súlyos félreértés

Jack
19:21 (39 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

sajnos akárhonnan nézem, mindig ugyan oda lyukadok ki.
ami ugye kendőzetlen, és teljes kiáradása az én mindenemnek: gondolat, érzelem, minden, mire te, nem először, nem másodszor, hanem ki tudja hányadszor kitérő választ adsz, s pontosan nem tudom hányszor, mint valami enigmáról teszel említést, hogy majd megbeszéljük, hogy majd mindennek eljön az ideje, hogy majd meglátom más vagy, csak legyen rá alkalom, and so on, so on. aztán várom a nagy kinyilatkoztatást, s már én szorulok össze, hogy vajon mi lehet az? vagy mik lehetnek azok?
még egyszer: a bizalmatlanság nem bennem van, hanem benned,
még egyszer: a fenntartás nem bennem van, hanem benned
még egyszer: - én mindenemet, ami csak ebben a formában lehetséges eléd tárok, te nem,

úgyhogy nem értem, hogy TE miért szorongsz. nem nekem kéne?
mi lehet - már rákérdeztem óvatosan párszor..., ami ilyen keservesen fogalmazódik meg, bújik elő?
s hát, ez ne egy könnyű pozíció, de még innen is megpróbálok nagyvonalú lenni: én nem azért szeretnék valakivel ismerkedni, veled meg aztán különösen nemhogy kellemetlen legyen. tehát. úgy legyen, ahogy te akarod, ahogy te szeretnéd, úgy, abban a formában, terjedelemben, hogy azért érhető legyen. a lényeg, hogy a már számtalan alkalommal felbukkanó megválaszolatlan kérdésre legyen már valami válasz.
legutoljára beszéltél erről mielőtt a múltkor felmentem, de valahogy ott se jött elő. azóta is felbukkant párszor. ha akarod kibogarászom a levelekből, de biztos vagyok benne, hogy emlékszel rájuk. te írtad őket.
s persze - én megint csak téged követlek.
de ezenkívül felvetődik, felvetődhet, hogy itt nem csak személyes beszélgetés, hanem személyes együttlét is kell. jó, ha van. szerencsés, ha a kettő együtt, a statisztikád látod erre is jó, tényleg. mert valóban mutatja, sejteti, hogy meddig jutottunk, de azt is meddig nem.
én semmi újat nem látok itt, semmi félnivalót, semmit, amiről már nem beszéltünk, s az az üres spekulálásnak meg nem igazán vagyok híve. van, amit levélben nem lehet - bizonyos, ránk jellemző alkattal megbeszélni. egyik oldalon sok minden történt, régóta tart, a másik oldalon meg tekintettel a csomagra, az árúhalmazra, a választékra, az igényekre, a különlegességeinkre, - na meg a helyzet kiemelkedő és egyszer az életben előfordulására, minden gyorsaságunk és leleményünk ellenére, még "semmire sem volt - igazán - idő"
mit mondjak? miről nem beszéltünk előzetesként még?

most ezt elküldöm...

ZENE

DELANEY DAVIDSON SZÁMOK

DELANEY DAVIDSON - SELF DECAPITATION
RELEASED 2010-04-02 ON VOODOO RHYTHM

Zene: memória és asszociáció kölcsönhatása az absztrakciókban

Két vagy több ember viszonylatában a korreláció mértéke a közös nevezőktől függ. Minden közös attribútum egy potenciális heuréka forrása lehet. Heuréka, mint tudjuk, itt az a pillanat, mikor a benső absztrakció kristályosodás már többé-kevésbő kifejlődött elemei hirtelen, s többnyire elragadtatással felkiáltanak, mikor a benső vívódás öleléséből a zenehatástól repesve életre kelnek. Egy vagy több közös szereplő közötti megosztás esetén ennek hatékonysága, azaz a legalább némileg hasonló „heurékák" előfordulása igen nagy mértékben függ az alkati, tapasztalati, sajátosságoktól, s azzal egyenes mértékben képes együttműködni, és az öröm-élményt boldogan megosztani. A hasonlóság, az azonosulás, az együtt-felfedezés ereje és maradandóság mértéke pedig – mint a legtöbb élmény esetében, a tartós memóriába való, keresztasszociók aktivitásától függhet.

ROSE A BÖLCSÉSZ BÖLCSELETE

Ez a negyedik látogatásom lesz hozzád. Eddig kilenc napot töltöttünk egymás társaságában. Ez még két hét sincs, ami tizennégy napot jelent. Én egy tipikus bölcsész, társadalomtudományi szakember vagyok, de a fejben számolás mindig hobbim volt. A számok mögött ugyanis történések vannak, de rámutatnak bizonyos hiányokra is, megAnii más fontos dologra. Ezt csak azért írom, h tudd én miért élek a számok, néha a számmisztika világában. Ha ezt a kilenc napot összevetjük azzal, ahány napot életünk során leéltünk, megéltünk, minden nap vmilyen tapasztalattal, élménnyel gazdagodtunk vagy szegényedtünk, akkor ez semmi, s ezt nem lehet pótolni, csak ha egymással morzsákat megosztunk magunkról, az életünk néhány eseményéről. Ezért nagyon fontos, amit kezdeményezel, egymás alaposabb megismerését a narráció segítségével. A kezdetektől sejtem, h te nem kalandra vágysz, hanem vmilyen tartós, őszinte, értelmes, tartalmas kapcsolatra, "a megértés valami összhangjára", ahogy fogalmazol. Hogy ezt megtaláld, azt is tudom, már nagyon sok időt és energiát szántál. A bizonytalanság, hitetlenkedés nem csak magyar szokás, hanem a gondolkodó emberre jellemző sajátosság. Talán már ismersz

Aniira, h tudd, nem vagyok kapcsolatokba meggondolatlanul belebonyolódó személy. Az egymás megismerése nem lehet teljes, hiszen ott van az “unknown self”, amit bizonyos helyzetek, állapotok, események hoznak ki az emberből, ami a te családodban is nehézséget (próbáltam egy enyhe megfogalmazást találni) okozott. Meggyőződésem viszont, h törekedni kell az egymás minél teljesebb megismerésére, s ehhez hozzásegítenek ezek az apró történések, tények (nyomorúságok, örömök stb.) az életedből, amiket megosztasz velem.

Egy mondatod, meg egy kérdésem

„A kezdetektől sejtem, h te nem kalandra vágysz, hanem vmilyen tartós, őszinte, értelmes, tartalmas kapcsolatra, “a megértés valami összhangjára”, ahogy fogalmazol.”

Tehát ez az én megfogalmazásom.

Oké, - s te mire vágysz?

Az értelmiségi és a politika, levél ...rosenak

mindig, mikor valami nagy balhé van folyamatban a világon - s most is van ilyen, szinte kétségbeesetten nézek szét: vajon hol van ilyenkor a híres értelmiségi, aki "mindent tud és mindent ért. s különösen, hol van a világ legfejlettebb, legjobb médiája. a nagy újságok a nagy tudósítók. nos, a forgatókönyv évről évre, balhéról balhéra úgy megy, hogy kell egy kis idő, mire úgy-ahogy jönnek a kis felemás elemzések, sok sok invesztigations, and so on. egy jó darabig néztem, követtem ezeket, de mikor meghallgattam a chomkypapa ide vonatkozó előadásait, hogy hol és mikor jelent meg a legnagyobb balhékról egy sornyi újságcikk, az se korrekt, akkor kezdtem kiábrándulni az egészből. ez volt az egyik. a másik meg, hogy az utána következő további balhékra mennyire nincs szinte semmilyen befolyással az intellektuelek eső utáni zseniális elemzése. a múlt században a társadalomban az írónak meghatározó szerepe volt. hallgattak rá. ma már ilyen nincs. a Walter Conkite féle tudósítást teljesen elkurvították, s lassan minden minden hitelét elvesztette.

de, de, de, valahol mégiscsak hoznak döntéseket. valahol mégiscsak tudnak dolgokat, de az valahol egy másik sajtóirodában, fogadáson, megbeszélésen, forró dróton történik. én el-elkaptam vezető politikusok ide vonatkozó burkolt megjegyzéseit, mikor egyesek azt firtatták, hogy mikor lelőnek egy bombázót, ki és hol dönti el az ellenlépést? mennyi idő van erre, és így tovább. én tökéletesen értem, hogy az értelmiséginek megvan a maga dolga, a munkájának a jelentősége stb. de túl nagy jelentőséget én éppúgy nem tudok ennek tulajdonítani, mint ahogy a világ döntéshozói sem figyelnek az egyik legokosabb

élő emberre a Chomskyra. egyszerűen elhallgatják. s még bőven lehetne fölhozni másokat is, hajjaj.

s amikor már ebből moviet csinálnak, nahát, az már lehet semmire se jó. s akkor még nagyon szépen fogalmaztam. de, el lehet fele szórakozni, az biztos. még sok mindent tudnék erről mondani, de majd inkább valami aktualitással kapcsolatban és élőben. ez csak egy icipici érintése volt a témának, válaszul a leveledre

a filozófus a klozetből, - egy félig-viccirat

kirángattam ezt a sunnyogó okos Tóbiást, mert már ez se akar „dolgozni". Szórakozni se, úgyhogy gőgös hallgatásba burkolódzik. De egész közelről ráolsvastam, hogy a kutya fáját, ne hagyja cserben az embert, nekem nincs kéznél férfiember, legfeljebb okos nő, de az meg ha száz évig is él, mint a tarkavarnyú, se fog alul begyógyulni, hogy ne szeleljen.

S hát, azt mondta, nagy nehezen ez azt undok alak, hogy keressek egy transzvesztitát. S mondtam, hogy errefelé ebből elég ritka a népsűrűség. Erre meg hogy akkor be kell érnem ővele, vagy, s már fordult volna vissza. Mondom, na jó. S azt mondta, hogy szerinte, mi esetünkbe az lenne a legjobb, ha csak a járható úton mennénk, másképp beleragadunk valami mocsárba, vagy lepotyogunk egy szakadékba, mert az életnek ebben a szakaszában ..., itt már mondtam, hogy na, ez már elég!

És aszondja – témát váltva, hogy miután van humorérzék, - tessék nevetni, az jó antidepresszant, meg bűvös túlélő köntös.

Nem azt mondtad, hogy egy..., miket is mondtál, volt ott minden – szóval, hogy egy olyan jóravaló, kedves, figyelmes, nem ilyeneket mondtál? De, ki is hagytál jópárat.

Shut up!- váltott át hirtelen, hogy az is legyen.

Then, better if you appreciate it, you son of a gun.

Yes sir. Thank you.

Bye

Bye.

The Wonderland's of Cilike & Brumika

Jack
6:28 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

On a mysterious day Cilike és Brumika

met on a long winding road. Here they story began.

egy szép napon Cilike tátott szájjal, s kicsit fönn akadt szemekkel hallgatta, amint Brumi váratlanul a szexualitásról kezdett előadást tartani. S hát Cilike pontosan tudta miről is van szó, de ilyen bumfordi medvét még nem látott. hiszen csak pár napja ismerték egymást, s

el nem tudta képzelni, hova akar ez a messziről jött mackó kilyukadni.

2. Így aztán a történet fonala kis időre fönnakadt az apró, de lényegbevágó pontosítások és kiegészítések hálóján, mikor is látszólag nem oda illő, képtelenebbnél képtelenebb ábrándozások és tervezgetéseknek alig nevezhető nekilódulások és megtorpanások forgó kaleidoszkópját, hol együtt, hol meg egymástól külön bámulva, abból lassan közös megértések kezdtek, furcsa, teljesen új és ismeretlen valóság-morzsaként kipotyogni. Az események között szerepelt fogócska, bújócska, főzőcske, piruett, sok sok szertorna, rögtönzött előadás, egy kevés birok, és rengeteg locsi-fecsi.

folyt. köv.

V

.

780/1.

Hol vagy

V

x

Jack

17:05 (1 órával ezelőtt)

Most ébredtem föl és mindenütt keresgélek, hogy hol vagy .

Rose

17:16 (1 órával ezelőtt)

...

Itthon vagyok. Nekem is hiányérzetem van, hogy nem vagy mellettem. Nagyon meg tudjuk találni a közös hullámhosszát. Amikor jöttünk Budapest felé, eszembe jutott még egy közös vonásunk, te is, én is jó hangosan szeretjük hallgatni a zenét. Tornán én állok a magnó mellett, a többiek sipítoznak, h túl hangos.

Nem tudom, mi lesz azután, ha egy hetet állandóan együtt leszünk???!!! Most Hévízen. Szerintem még jobban össze fogunk szokni. Te mit gondolsz?

Rose

Emlékszel, arról beszéltünk, h április 12-én pénteken jössz fel

Rose

na igen.

s akkor még nem beszéltünk ezer dologról, amit csak így-úgy csináltunk együtt, vagy ami egyre duzzadó rügy már

itt a tavaszi újjászületésben

egymás fölfedezésének nagy zoo-ját,-

madárházát és akváriumot

a közös élmény vidámparkjait

és felfedező körútját

a tánc-bolondériát
a gyógyító pihenés és meleg takaróit,
az együtt ébredések pecsétjeit
a szellemi szimpóziumokat, megértéseket
és rácsodálkozásokat
az összetartozás simogató kezét
az ábrándozás színes kaleidoszkópját
a tervezés és megvalósulás heurékáit
és mindezeknek további fokozatait,
a kölcsönös szeretet nagy meleg párnáit
az együtt levés és létezés
élesztőjét és sütőporát, fűszereit és gyógyfüveit, ginszeng gyökerét
a közös emlékek mediterrán egének
a szeretet svájci szanatóriumának
ígéretét
s most már
az együttlét és a kiteljesedés garancia levelével
megtámogatva
  a frissítés titkos kódját mellékelve
 a good Lord
 FREE SPIRIT
felirattal
Bruminak
és Cilikének címezve, gyorsfutárral, eljuttatta.
A többit már ránk bízva, hogy mit és hogyan.

Rose válasza
Rose
19:35 (28 perccel ezelőtt)
...

ápr. 1. Drága Brumi(ka),

olyan szépen és szépeket fogalmaztál meg a kettőnk ígéretesen alakuló kapcsolatáról, hogy becs szóra könnyek futottak a szemembe, miközben olvastam. Sajnos nekem nincs tehetségem ahhoz, hogy hasonlóan választékosan, minden szónak külön életet és jelentést adva válaszoljak erre a gyönyörű "költeményre". Minden úgy igaz, ahogy leírtad. Itt minden szó mögött hetek történései bújnak meg, de lassan eljutunk oda, amit sugallani próbáltam, h légy egy kicsit türelmes, s lassan beérik a sok fáradozás gyümölcse. A frissítés titkos kódját féltve őrzi Cilike, h egy alkalmas pillanatban rendeltetésének megfelelően felhasználja.

Rose
2019. ápr. 1. 20:51 (10 órával ezelőtt)
...

Megjöttem. Aranyos ez az előadás is, de én Cohen előadásában szeretem hallgatni. Most mit csinálsz?
Jack
2019. ápr. 1. 20:58 (10 órával ezelőtt)
címzett: Rose
Elkezdtem a halál hitelbe című Celine könyvet

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 01. 20:51 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: meredek
Rose
2019. ápr. 1. 21:04 (10 órával ezelőtt)
...
Olvasni vagy hallgatni kezdted el?
Jack
2019. ápr. 1. 21:08 (10 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Olvasni ez nem hangos könyv
...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 01. 21:04 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: meredek
Rose
2019. ápr. 1. 21:18 (10 órával ezelőtt)
...
Gyorsan elolvastam, amit Céline regényéről tudni kell röviden. A 30-as évek közepén írta. Ellentmondásos a megítélése a nézetei miatt, bár a tehetségét senki sem vitatja. De erről már egyszer beszéltünk. Akkor nem zavarlak az olvasásban.

Jack
2019. ápr. 1. 21:25 (9 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Zavarhatsz, ha akarsz
....
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 01. 21:18 (GMT+01:00)
Rose
2019. ápr. 1. 21:28 (9 órával ezelőtt)
...

Hogy zavarjalak?
Rose
2019. ápr. 1. 22:10 (9 órával ezelőtt)
...
Brumika, most már nem zavarlak. Lassan lefekszem aludni. Pihenj jól! Holnap “zavarlak”, de te is nyugodtan megteheted ugyanezt. Puszi

Jack
2019. ápr. 1. 22:14 (9 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Cilike Jó pihenést szép álmokat

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 01. 22:10 (GMT+01:00)

Rose
6:38 (41 perccel ezelőtt)
...

Jó reggelt Brumika! Képzeld, Cilikének rémálmai voltak. Hogy vagy?

Jó hír rossz hír lc

nem tudom, ez egy jó hír vagy nem. nekem rendszeresen rémálmaim vannak, amit teljesen normális is lehet, - az agy kidobja rossz dolgokat. kicsit már ismerve téged, akkor most nem tudom mitévő legyek, pedig épp egy szelíd és nagyon nagyon disztingvált elemzést-értelmezést készültem írni, - ami nekem a tegnapi, éjjeli, meg most a zuhanyozóban megesett "álmaim" összegzése akart volna lenni.

de hát így, ezzel a kis törékeny jégcsapocskával nehéz lesz előrébb lépni. szép szavakkal se merlek túlságosan fölpumpálni, valahogy kell, hogy a valóság kövesse azt. az meg a mi esetünkben minden nagyszerű vívmányunk, eredményünk ellenére sem könnyű, hiszen olyan keservesen akar összeállni a képed rólam, ami így vagy úgy, de biztos kihat rám. régen nem érdekelt Aniira, hogy én mit kapok, s ezt már száz féleképp, s ezerszer mondtam, az én mimózám is szeretne néhány harmatcseppet.

érdekes - is -

de hát így, ezzel a kis törékeny jégcsapocskával nehéz lesz előrébb lépni. szép szavakkal se merlek túlságosan fölpumpálni, valahogy kell, hogy a valóság kövesse azt. az meg a mi esetünkben minden nagyszerű vívmányunk, eredményünk ellenére sem könnyű, hiszen olyan keservesen akar összeállni a képed rólam, ami így vagy úgy, de biztos kihat rám. régen nem érdekelt Aniira, hogy én mit kapok, s ezt már százféleképp, s ezerszer mondtam, az én mimózám is szeretne néhány harmatcseppet. Érdekes - is - ezt látni, mitől függhetnek a dolgok, hogy például a két, látszólag összefüggéstelen végletnek - az intimitásnak és a társadalmi felvállalás, elfogadás sokoldalú részleteinek milyen meghatározó szerepe lehet. s hogy például ígéretre nehéz még odaadóbbnak lenni, meg ilyenek. Olyasmi lehet ez, mint az ebben a korban szinte nélkülözhetetlen komfort, mikor az ember már nem tud a buszmegálló padján jót aludni. muszáj ezt a komfort köteléket létrehozni. olyan nagyon nem lehet nehéz, főleg, ha valaki még tudja is, és közli is, hogy mire vágyik, mi lenne a jó. Másképp honnan lehet tudni, amit nem lehet tudni?

ezt is mintha már mondtam volna.

szóval, csodás, ahol tartunk, tovább is megyünk?

nem hinném, én adósod lennék a feléd irányuló érzelmeimmel, sok sok mindenemmel.

ezt tudom most is adni, mert ez semmit sem változott. Azt látni, mitől függhetnek a dolgok, hogy például a két, látszólag összefüggéstelen végletnek - az intimitásnak és a társadalmi felvállalás, elfogadás sokoldalú részleteinek milyen meghatározó szerepe lehet.

s hogy például ígéretre nehéz még odaadóbbnak lenni, meg ilyenek.

olyasmi lehet ez, mint az ebben a korban szinte nélkülözhetetlen komfort, mikor az ember már nem tud a buszmegálló padján jót aludni. muszáj ezt a komfort köteléket létrehozni. olyan nagyon nem lehet nehéz, főleg, ha valaki még tudja is, és közli is, hogy mire vágyik, mi lenne a jó. Másképp honnan lehet tudni, amit nem lehet tudni? Ezt is mintha már mondtam volna. szóval, csodás, ahol tartunk, tovább is megyünk?

nem hinném, én adósod lennék a feléd irányuló érzelmeimmel, sok sok mindenemmel. ezt tudom most is adni, mert ez semmit sem változott.

Furcsa, hogy ez a két tulajdonság

Nem jutott eddig magamról eszembe. De persze, mert olyan kis Szerénke vagyok?

Mert, hogy Aniit töprengtem rajta, hogy fogalmazzam meg másoknak, hogy „mutatkozzak be, hogy adjak valami segítséget, a fontos s

mindig domináns tulajdonságaim közül néhányra. Mint azt a horoszkópokban szokás, csak most itt félreérthetetlenül. Közel hetven évnek kellett eltelnie, mikor egy napos áprilisi délelőtt beugrott a két gézengúz, s így szól:

A legnagyobb nehézség idején is rendkívül nagyvonalú, de,
Mindig körültekintő és felelősségteljes".
Haha.

Beszélgetés megnyitva. 10 üzenet. Az összes üzenet olvasott.

V

.jóéjt

V
x

Jack
2019. ápr. 3. 21:45 (20 órával ezelőtt)
címzett: Rose

jóéjt Cilicica, szép álmokat

Rose
2019. ápr. 3. 21:53 (20 órával ezelőtt)
...

Ha aludni küldesz, akkor neked is szép álmokat kívánok Brumika! Bár szerintem még korán van, de Brumi tudja, mit beszél, s jobb, ha Cilike szót fogad.

2019. április 3., szerda dátummal Jack ...
jóéjt Cilicica, szép álmokat

Rose
6:40 (11 órával ezelőtt)
Jó reggelt Brumika! Tudom, h mész ma reumatológiára, én pedig a múlt heti vizsgálatok kiértékelésére. Hogy vagy ma reggel?

Jack

édes-kicsi- boci sectreterym,
04 08-án kell mennem. ápr. 8.án
a szívbajt hoztad rám.
amúgy jól vagyok, a boltokban készülődök - penny, Tesco, aldi, lidl, meg tankolok, meg ilyenek.
vigyázz magadra, honey.

6:52 (11 órával ezelőtt)
címzett: Rose

HAIKU TO CILU

this glue
this glue
this mysterius
glue
sticks us
together

Rose
7:12 (10 órával ezelőtt)
...

Jó kis secretery vagyok!? Biztos voltam benne, h 4-én kell menned, mert még mondtam is, hogy én is akkor megyek. Hát, elnézést a “szívbajért”, hála égnek, túlélted. A konzultáció után elmegyek az Aréna plázába smart phone ügyben akarok tájékozódni.
Tüneményes a versike, imádom 😍
Jó vásálást! Te is nagyon vigyázz magadra!

Jack
9:57 (8 órával ezelőtt)
címzett: Rose

A telefon szolgáltatódnál, UPC? - elvileg vásárlási kedvezményt is adnak!
Az interneten is meg lehet nézni
..
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 04. 7:12 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: jóéjt

Jack
10:36 (7 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Ha UPC - d van akkor mindenféleképpen oda kellene menni érdeklődni

Rose

11:22 (6 órával ezelőtt)
...
Most megyek a klinikáról az Aréna plázába, még csak körülnézek.
Képzeld, a klinikán azt írták az összesítő értékelésbe, h kb. 15 évvel fiatalabb vagyok a koromnál külsőleg, s egészségileg is. Úgy örülök.
Köszönöm a tanácsot, feltétlenül utánanézek a UPC-nél is.

Jack
12:33 (5 órával ezelőtt)
címzett: Rose

édes Cilikém!
napfénybe fürdő rózsaszálam!
nahát, ez igazán jó hír, gratulálok. meg megnyugtató is, jobban lehet érteni, élvezni, kifogyhatatlan gyermeki kíváncsiságod &ártatlanságod.
mintha csak tizenöt évet rám vártál volna kivirulj, csodás.

Rose
15:31 (2 órával ezelőtt)
...

Drága Jack, igazán csodálatosan reagálsz egy egyszerű, leírt orvosi véleményre. Nagyon köszönöm, én is örülök, persze attól még lehetnek más bajok, ez az általános egészségügyi állapotra vonatkozik. Most értem haza. Voltam az Apple szaküzletben, bele is szerettem az egyik IPhone-ba, de beszélek a UPC-vel is, ahogy javasoltad.
Ma még elmegyek 17:00 körül találkozom egy volt kollégámmal, négy éve bocsátották el az egyetemről, s négy éve tervezünk egy rövid találkozót. Ide a sarki étterembe ülünk be, ahová veled is szoktunk egy órára.
Sikerült mindent elintézned?
Köszönöm az újabb szöveget, elolvasom még ma.

Rose
na igen, jövök megyek, intézkedek. vettem sonkát, - meg is sütöm
vettem tojást, - főzök belőlük, vettem retkeket, s majd visszük őket.
ki-süt, nem-süt, ilyen áprilisi dolog ül mindenen, pedig látod, igyekszem mindenből a jót kihozni, s nem is színészkedek.
sok kis jó is van, itt teljes virágözön van - de hála az átkos maximalizmusomnak, én valami átütőbb, igazibb, kerekebb, lényegibb,

izgibb, változatosabb, - szóval, valami hozzám közelebbire vágyom. a hülye, makacs fejemmel nem látom be, hogy az egyszer, legalább egyszer a végén miért ne lehetne. soha nem szerettem hitegetni magam, s még ha pillanatnyilag nem is volt tökéletes, a remény lelógó lábába valahogy többnyire sikerült megcsimpaszkodni. a zsákutcát akármilyen csicsa, úgy tűnik már soha nem sikerül megszoknom. el-elképzeltem, de mára kiderült, ez bizony hiú remény, nem az az alkat vagyok. s ahogy drága dédim mindig mondta, - "kisfiam, hidd el, kutyából soha nem lesz szalonna".

"úton lenni élet, megérkezni halál", ez a zen mondás bújik elő mindenhonnan, s már kedvem sincs ezzel hadakozni, hisz ezerszer megpróbáltam, s mindig hiába.

miközben, tisztában vagyok a korlátjaimmal, minden tekintetben, ott nincs is semmi baj. el tudom, s el is fogom fogadni. de az biztos, hogy ezek a mindent beszövéssel fenyegető "langyos csövek", ezek fojtogatnak. jó ez, jó lenne örülni neki, elégedetten hátradőlni, hiszen tudjuk, van, akinek ennél sokkal rosszabb. de én ennél valami mozgalmasabbra, izgalmasabbra, elevenebbre, élőbbre, kirívóbbra és kihívóbbra vágyom, valamire, amit hozzá tudok igazítani a koromhoz, a külső belső állapotomhoz.

biztos vagyok benne, hogy emberek milliói boldogan elnyújtóznának és fészkelődnének ebben.

valami punnyadtabb, enerváltabb, langyosabb kreatúrák. de, nekem úgy tűnt, mi mások vagyunk?

ezt bizonyítja, hogy

mi ketten nagy utat tettünk meg együtt. számtalan dologról kiderült, hogy mennyire hasonlítunk, s hogy az általánosságokig eléggé hasonló az orientáltságunk. erre együtt is külön is elkezdtünk kis, színes buborékokat eregetni, amik persze a változó s akkori körülményekhez képest, akár hajmeresztően bátrak és innovatívok voltak, s különösen a te rendszerező tehetségednek és hozzáállásodnak köszönhetően egy egy hétvége, netán pár hétre előre kitűnő megoldásnak és kellemes haladásnak, együttlétnek mutatkoztak, és bizonyultak.

sokat töprengtem, beszéljek az én neked erről.

s vártam is, figyelve mivé alakulnak bennem a dolgok. attól tettem függővé.

most ott tartok, hogy a világ minden nihilje ellenszereként valami közelebbi, tartósabb, s nem csak virtuális, hanem élő, és interaktív együttlétre vágyom vagy a több akció citrompótlójára.

ha nincs citrom, akkor legalább citrompótló legyen.

ez, hogy nekem itt jól el kéne lennem,

a nagy alkotói magányomban,

a természet lágy ölebén

meg az összes komfortfokozatomban, egy nagy bullshit.

olyan ez, mint egy nagy adag étel fűszerek és só nélkül.

már céloztam is rá, de ugye "beszélni nehéz ". szóval, elképzeltem és mondtam, hogy te szemlátomást jól vagy. csiribiribablencse. egy kicsi ez, egy kicsi az. kicsit kipenderítjük, kisminkeljük, bepúderozzuk, egy kis munka, egy kis torna, egy telefon, egy email, egy pusz egy bá, s a végén egy kapucsínó. de jó nap volt, fizet pincér!

ráadásul még azt sem tudom mondani, hogy "jobb lenne, egyedül, ha ez a kapcsolat nem lenne".
az is egy bullshit.
akkor aztán - mindezek után - tényleg ott ütne meg a guta.
a magányos világgá futást is próbáltam, nahát az is egy baromság - állni egyedül egy utcásokon, de egyedül nyakig egy habfürdőben is az. úgyhogy
uram bocsá', de úgy tűnik, itt velem van a baj. lehet, csak föl kéne dobni, aztán meg nem elkapni, lehet az ilyen azt érdemli.

lehet, hogy kis tavaszhoz hasonló felbátorodásomban előbújtak rég halottnak vélt rügyek is, egy barát, egy kis társaság, egy akármilyen társalgás, pofamosás, szimpla együttlét igénye, s az, hogy nekem aztán nem kell semmi és senki, csak nem igaz.

de ne essünk a mások oldalra se át. többnyire jól vagyok, és szükségem is van az időm jó részére. most az derült ki, hogy azért az se normális, nekem persze, hogy 24/7 egyedül legyek, úgy értem fizikailag.

ebben a mai fölállásban, konstellációban túl sok megoldást nem vagyok képes erre fölfedezni. s lehet, le kéne költöznöm egy aluljáróba,
be egy jó kis munkásszállásra le a parkba sakkozni
egy talponállóba fröccsözni nyugdíjas klubba - ezek itt nincsenek, tehát el kell innen sürgősen mennem, de lehetne az egy kolostor,
egy kibic
egy felekezet
egy szekta,
egy apámfa...a.
tök mindegy, de ahhoz meg el kell, lehet utaznom, netán megint vissza abba a másik másképp nihilbe.
mindegy, csak legalább legyen valami választható,
valami emberi jelenlét.
vagy, mint egy igaz utazó csak menni, amíg lehet

azt hittem két nagy álomképem közül végén a Részeg hajóét választom

de végig ott motoszkált az Utazás is. nekem is meglepetés, de örülök is neki.
az igazi, persze az lett volna: ehhez találni egy társat.

ITT VAN, AHOGY AZ UTAZÁS VÉGZŐDIK:

Menni, maradni jobb? Maradj, ha tudsz te tűrni,
menj, ha kell. Van, ki fut és van, ki sutba ül,
s az éber és gonosz ellent le tudja gyűrni,
az Időt! Jaj, de hány lohol szüntelenül:

bolygó zsidó gyanánt, apostolként rohannak,
nekik már se vasút, se hajó nem elég
az átkos Bajvívó elől elfutni! s vannak
kik ott vívnak, ahol bölcsőjük a vidék.

Ám ha nyakunkra hág végül a Gladiátor,
megint remélhetünk, kiáltva: Vár az út!
S mint mikor kínai vizekre vont a bátor
vágy, s néztük a habot, s a szél hajunkba fút,

megyünk majd: vár reánk az Árnyak Óceánja,
s mint ifjú utasé, szívunk friss lesz s vidám.
Hallga! figyeljetek az édes, bús danára,
ezt zengi: "Erre mind, aki enni kíván

lótuszt, mely illatos! Csodák gyümölcsszüretje,
amelyre szívetek éhes, itt vár csupán,
jertek, halk s különös mámorral a szívekre
csak itt vár a soha nem szűnő délután!"

S a kísérteti hang mind ismerősebb s hívebb,
holt Pyladeseink karja tárul ki ránk,
"Elektrádhoz evezz! itt megfrissül a szíved!" -
zengi a nő, kinek térdét csókolta szánk.

8
Halál! vén kapitány! horgonyt fel! itt az óra,
óh, untat ez a táj! Halál! Fel! Útra már!
Bár várjon tintaszín ég s víz az utazóra,
tudod, hogy a szívunk mégis csupa sugár!

Töltsd bőven italod, üdítsen drága mérge!
Így akarunk, amíg agyunk perzselve gyúl,
örvénybe szállani, mindegy: Pokolba, Égbe,
csak az Ismeretlen ölén várjon az Új!

Kedves Judit,

Örültem, hogy találkoztunk, de eszembe jutott, hogy milyen szemtelenül elloptam a lehetőséget tőled, pedig még mondtad is, hogy majd szeretnél valamit személyesen elmesélni. Ezért alkalom adtán örömmel meghallgatnálak, ha még mindig úgy gondolod.

Nem tudom milyen tanulságot sikerült levonni, mindenesetre szeretnék valamit javasolni. A közelben lakás számomra egy súlyos érv, és miután én éreztem valami kölcsönös megértést, szimpátiát, nagyon örülnék, ha kezdésnek néha, találkoznánk, kicsit beszélgetnénk, esetleg elmennénk együtt boltba, valahova, egy rövid kirándulásra. Barátkoznánk, egyenlőre minden elkötelezettség nélkül, s miután „nekem semmi dolgom", Aniit és akkor, ahogy neked jó. Tényleg sokszor ott rohangálok a ház előtt, s az olyan jó lenne, ha megállhatnék, - bejelentkezés után, - egy kávéra, - valami ilyesmi.

S mégegy. Én azt se bánom, ha továbbra is keresel egy partnert, s még ha találsz is, attól még mi lehetnénk barátok, mintha kicsit még közelebbi szomszédok lennénk? Amúgy meg mindenre nyitott vagyok. viszont tolakodni, alkalmatlankodni semmi kép nem akarok, csupán akartam, hogy tudd az én álláspontom ezzel kapcsolatban.

Mit szólsz hozzá?

Kellemes, szép napot kívánok
Jack

V
.
847/1.
lehet, érdekes
V
x

Jack
6:12 (15 órával ezelőtt)
címzett: Rose

De tegnap másban utaztam..., egy levélrészlet 2006-ból

Kihoztam egy hangoskönyvet, a Vergilius Aeneas-át.
S ez egy story.

Mert volt egyszer egy Herman Brock nevű osztrák „hülyegyerek", akinek a papája egy felkapaszkodott osztrák textilgyárosként hiába próbálta a bizniszbe bevonni a lelkem. Ez is meglépett, s elment nagy író-

nak. Csak miután jöttek a faszisták, ő meg zsidó volt, kicsit koncentrációs táborba került. Addigra viszont már a nagy ambíciójától elhíresült, s minden nagy írók meg összeálltak, s kiszabadították. A Joyce is köztük volt. Innen aztán elment Amerikába, ahol még írt két ilyen-olyan könyvet, s elég szerencsétlenül meghalt Connecticutban, ahol ottjártamkor beugrottam, s megnéztem a sírját, s azóta is mélyen érint. ja, igen, - s ő volt az az általam lépten-nyomon idézett személy, aki idős korában még beiratkozott az egyetemre, "mert nem szeretett volna elmenni erről a világról anélkül, hogy arról minden lehetségest ne tudott volna".

Szóval..., ottan a fogságban, írt egy Nagy-Nagyregényt, aminek az a címe, hogy a Vergilius halála. Az utolsó napja a bácsinak, az Antonius baszogatása jegyében.

maga Broch egy önvallomásában így jellemezte: „A könyv a haldokló Vergilius utolsó tizennyolc óráját idézi meg, Brundisium kikötőjébe való érkezésétől kezdve másnap délután Augustus palotájában bekövetkező haláláig.” (...)

Amolyan összefoglaló „mindenről”. S ha valakiben felmerül, hogy mi a bánatról tud szólni egy ilyen könyv, annak itt van egy kis szájbarágás:

„A Vergilius halála azonban se nem életrajzi, se nem történelmi regény, hanem egyedülálló kísérlet a modern regényirodalomban, filozófiának, lírának és zenei szerkesztésmódnak különleges ötvözete, amely alig-alig leplezve, az antik hangszereléssel századunk harmincas-negyvenes éveinek sorskérdéseit szólaltatta meg.

A végtelenül és bonyolult ingázó, meghökkentő szóképekkel telezsúfolt, a tudat mélységeit, a múlt mitikus ős-formáit, a kozmosz végtelenjét, a halál titkait kutató, a kifejezhetetlent ostromló brochi monológ mintegy zeneműként szólaltatja meg sorra Vergilius önvizsgálatának és vizionálásának témáit, mindenekelőtt a főtémát, a halált, a halált-megérteni-akarást, s mintegy melléktémákként az „írástudók felelősségét”, az „értékek széthullását” – a világháborús tömegpusztítás szorongatásából sarjadt társadalomfilozófiai és művészet-etikai kérdéseket. „

Ami a világ polgárainak jelentős többsége szerint egy teljesen olvashatatlan mű, de a fentagyúak szerint meg fontos pillére a civilizációnknak, hasonlóan nagy költemény, mint az Éneász. Olvastam.

Tényleg nehéz, de Aniira azért nem. S hááát, Nagyköltészet, Nagytudás, Nagyvilágkép. Hogyan másképp? De miután mindig, ezzel kapcsolatban is gondoltam, hogy „na, erre még visszatérünk”, most valahogy eljött az alkalom. Úgyhogy tegnap jól belekeveredtem, a Vergiliustól mostanáig. Ráadásul véletlenül a „Zsidó írók” site-jánál is elakadtam, mert, má’ megint kiderült, hogy „mindenki az”. Hm.

A Mailer, a Heller, a Below, a Roth, a Chomsky, a Dylan, a Cohen, a Ginsberg, a Woody Alen, a T. Mann, a Kaffka, meg a Lenin. Meg a Marx, persze. Kicsit túlzás.

Rose
7:21 (14 órával ezelőtt)
...

Szia! Ezek szerint fent vagy. Én tíz órát átaludtam, mint egy baba vagy cica, biztos doromboltam is.

Köszi a levélrészletet. Kötcsén még mindig ragyog a Nap? Itt nagyon zord az idő, de ma nem kell kimozdulni.

Jack
7:38 (13órával ezelőtt)
címzett: Rose

Itt is hűvös van, de ragyog minden
...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 28. 7:21 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: lehet, érdekes

Jack
9:23 (12órával ezelőtt)
címzett: Rose

Rose
9:43 (11órával ezelőtt)
...

Jót tesz a hangulatnak, ha napos idő van. Itt borús, de a hangulatom jelenleg derűs, optimista. Feltettem a tököt főni, közben más egyebeket is csinálok. Tegnap Dini hozott egy kábelt két mini Jackkel a végükön, de valami miatt nem működött, másikat fog hozni.

Te mivel foglalatoskodsz?

Jack
10:06 (11 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Rágódok feszengek, mérgelődök, dühöngök, ezen az abszurd helyzeten, amiben vagyunk, legszívesebben világgá futnék, de még azt se lehet, Úgyhogy palacsintát sütök! Már egy pillanatig se szeretnék, ilyen langyos szarság ban lenni, nem is nekem való meg nem is ezért jöttem ilyen messzire. S hát ez is abszurd, hogy ezt pont neked tudom csak mondani. Valahogy mintha két malomban őrölnénk.

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 28. 9:43 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: lehet, érdekes
Jack
10:07 (11 órával ezelőtt)
.....
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 28. 9:43 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: lehet, érdekes
Rose
10:08 (11 órával ezelőtt)
...Felhívhatlak?

Jack
10:09 (11 órával ezelőtt)
...
..
Feladó: Jack
Dátum: 2019. 04. 28. 10:06 (GMT+01:00)
. ...
Tárgy: Re: lehet, érdekes
Jack
10:33 (11 órával ezelőtt)
címzett: Rose

15 perc pont felmostam
...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 28. 10:08 (GMT+01:00)

Rose

10:36 (10 órával ezelőtt)
...OK
Jack
10:43 (10 órával ezelőtt)
címzett: Rose
Itt vagyok
.
Feladó: ...
Dátum: 2019. 04. 28. 10:36 (GMT+01:00)

Rose
18:48 (2 órával ezelőtt)
...Ez egy számomra új információt hordozó levélrészlet, még nem hallottam az író nevét, de hála neked, már tudok róla valamit, nem sokat, de utána olvasok.
Igen, a művészek között rengeteg a zsidó származású, szinte a génjeikben hordják a szépérzéket, a kulturális értékek megbecsülését, a tudás fontosságának elismerését, s sorolhatnám, h még mit.
Jó volt veled beszélni, s dolgokat tisztázni. Ne hidd, h nekem nem hiányzik a jelenléted. De igen, hiányzik. De minden jó lesz, s megoldódik, hiszek ebben, ahogy benned is megbízok.

Rose
20:25 (1 órával ezelőtt)
...

Brumika, jól vagy? Minden rendben?

Jack
20:41 (52 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

föltámadtam, mint régen, dolgoztam, mint egy güzü. lukakat fúrtam vezetékeknek, beüzemeltem egy security kamerát, fát vágtam, füvet nyírtam, a palacsinta is meg lett, ilyenek. s mindezt neked köszönhetem, mert visszatért az életkedvem. találtam egy elég jó biciklit, lehet jó lenne neked, majd megnézem közelebbről. kicsit jólesően el is fáradtam, de ez már nagyon kellett.
puszi neked csibe, s hát persze mindig rád gondolván - itt - közben.
megyek zuhanyozni. ja igen, be is fűtöttem kicsit.

Rose

20:58 (35 perccel ezelőtt)
...

Brumika, ezt mind igaz? Ha ilyen hatással vagyok rád, s arra, hogy az életkedved visszatérjen, ez nekem is motiváló, inspiráló érzés. Nem is tudod elképzelni, hogy a soraid mennyire boldoggá tesznek. Már Aniira aggódtam, h nincs-e vmi bajod. Nem is tudtam másra gondolni.

Én is sok, sok puszit küldök az én szorgalmas, dolgos Brumimnak!

Jack V
21:33 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

brumbrummbrumm
dede

A hiábavalóság rabságában:

Valamelyik nap elküldtem Elenának (miután neked is), az Arthur Brown Kite c. számát. Először a szöveget az én magyar fordításommal, majd a számot. Direkt nem azt a változatot, ahol a zseniálisan zongorázó csajjal „eltáncolja a számot", hanem hogy nehogy ilyesmi is elterelje a figyelmét, csak, ahol ő látszik.

S a következő történt: megkérdezte, hogy „hát ezt a gyogyóst meg honnan szedted?

S mikor elkezdtem mesélni róla, - hogy milyen jó, az én milyen régóta szeretem, mennyire csodás a hangja, na meg a szöveg is akkor közbe vágott: „mert olyan idiótának volt festve, úgy is artikulált, meg a szemeit forgatta, látszott rajta, hogy ez nem normális"

Namost.

Ez egy jogi egyetemet végzett, middle class, viszonylag elég művelt, olvasott ügyvédnő, aki pl. „imádott színházba járni"! amíg pesti nő volt, azóta is nyekereg emiatt. S akkor látott már előadást, sminket, meg ilyeneket nem?

Meg miről is szól a színdarab, ha?

Mindegy, engem már nem igazán érdekel, ki, hogy üdvözül, de ahol még igen, ott szeretném – utolsó leheletemmel is, - felhívni a figyelmet, az ürülékkel teli bozótosba való eltévedés veszélyeire. Ahol tomdzsonszok, Engelbert humperdikkek, Spielbergek fenyegetnek. S akkor erre írtam valamelyik éjjel ezt, csak nem akartam mindjárt vele lehengerelni valakit.

De ennyit azért muszáj, mert ez egy nagyon veszélyes út, s mint tudjuk, a tudatlanság legyen az szándékos, vagy akaratlan, milyen sötétségbe vezethet.

Ahogy korunk nagy költője is mondja:

„We rise to play a greater part.
The lesser loyalties depart,
And neither race nor creed remain
From bitter searching of the heart.
Not steering by the venal chart
That tricked the mass for private gain,
We rise to play a greater part.
Reshaping narrow law and art
Whose symbols are the millions slain,
From bitter searching of the heart
We rise to play a greater part.”
(kiemelés tőlem)

Dede.

A LÁTSZATOKBAN REJTŐZŐK
örökké fuldokolni fognak a felszínesen élők,
az első, könnyed, szenzori értékelőbe rekedtek,
a mindenség rejtélyei elől, látszatokba rejtőzők.

(S UGYE A KÖLTŐ EREDETI GONDOLATA ÍGY HANGZOTT:
„örökké fuldokolni fognak, kik önmaguknak foglyai,
A mindhiába élők, a mindenség rejtélyeit kétségbeesve szemlélők.”)

S itt a levelezés többi része:

V
.
870/1.
vasárnapi iskola

Jack
8:40 (2 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Dede.

Rose
10:06 (38 perccel ezelőtt)
...

Ízlések és pofonok különbözőek,- mondja a népi bölcsesség. Mindenki véleményét, legyen az eltérő, hasonló, azonos, tiszteletben kell tartani, s nem valami negatív szimptómának, felszínességnek tekinteni. Az ember akkor esik a legnagyobb hibába, ha a saját véleményét tartja etalonnak, s az ettől eltérítőeknet, deviánsnak.

Te jól ismered Ágit, sokkal jobban, mint engem, nyilván tisztában voltál a reakciójával. Írod, h művelt, színházba járó ember, de ez nem jelenti azt, h minden, ami művészi, bejön neki. Isten ments, h védjem őt, hiszen nem is ismerem.

Ami engem illet, először a szöveget olvastam el angolul és magyarul (a te csodálatos fordításodban), s utána néztem meg a videót. Első alkalommal megdöbbentett a gyönyörű dallam, a szívhez szóló szöveg, s a vizualitás közötti disszonancia, mindannak ellenére, h az énekes hangja, éneke lenyűgöző volt. De vettem a fáradságot, s többször megnéztem, s észrevettem az összhangot a háttérbe helyezett egzotikus szimbólumok, s az előadó kite-os kinézete között. A táncos lány a vágyódás szimbóluma, erre utal is az előadó lemondó dallama egy jelenetben, ami neked biztos beugrik.

Ezt a számot tehát nem elég egyszer megnézni, mert sok rétege van. Kell egy bizonyos vizuális, szemiotikai műveltség is, h megértsd.

Volt egy filmrendező barátom, s tudta, h szemiotikai kutatásokkal kezdtem a tudományos pályám. (Az első tanulmányom a klasszikus balett szimbólumrendszeréről szólt. Én is táncoltam fél profi módon, így közel állt hozzám a téma). Sokszor kérte ki a tanácsomat, hogy milyen jelképekkel indítsa a filmjét, milyen szimbólumokat alkalmazzon stb. Ezt csak azért írtam le, h nem könnyű egy laikusnak az elvont művészit értelmezni.

Más Marilyn Manson, aki tudatosan vállalja az “őrültségét”, azt h megbotránkoztasson, vállalva, h több amerikai városban megtiltották, h koncertezzen. Kíváncsi voltam rá, s az interjúkat meghallgattam, s rájöttem, egy felvilágosult, normálisan gondolkodó ember is ott lapul a furcsa külső alatt.

Ennyit a Kites-szal kapcsolatos plusz gondolataimról, megint csak röviden.

Jack
10:32 (11 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

Édesem te is zseni vagy már mondom régóta. Biztos ezt is tudod, de azért mondom

A gesztusok, A hanglejtés e a szöveg, A lényegre törő egyszerűség A képek a szimbólumok, A hihetetlenül Szép zene, és az egész tökéletes egysége.

S Persze én soha nem bántottam senkit a véleménye miatt sajnálom és szánom őket és féltem a világot tőlük, mert bizony nem mindig olyan kis ártatlanok.

Ezt próbáltam megfogalmazni abban a pár sorban, amit utána írtam.

S nagyon nagyon örülök neked

.

...

Feladó: ...

Dátum: 2019. 05. 05. 10:06 (GMT+01:00)

. Jack

Tárgy: Re: vasárnapi iskola

Szerénke, a Cilicica, sokoldalú

S ezért megAnii név birtokosa!

Jack V
20:07 (1 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

én mindig vonzódtam a jó házból valókhoz, legyen az lány, vagy fiú. az egy gazdagabb környezet volt, s nekem az mindig természetesebb mondom is mindig, hogy valaha jobb sorsú családban élhettem, s erre ezer példa van. ezért a rendes lányok is mint a mágnes húztak, csak ugye ők a jólneveltségüknél fogva igencsak beszariak voltak, na igen. de tetszettem nekik, naná. csakhogy ez a vonal megszakadt, s én a középről az egyel lejjebb munkásosztály szorgoskodói közé kerültem, ahol már csak renegát, különc stb. lányok voltak. mindig azt szerettem volna, ha egy intelligens, de vagány lányt találok. aki, érzékeny, finom, művelt, de két lábbal a földön, aki mindenhol, mint én, jól tudja magát érezni, feltalálja magát, meg ilyenek. végül is találtam egy hasonlót, de sajnos belőle is a magasabb régiók azért hiányoztak. én meg aztán már Anii ruhát, kosztümöt, páncélt, munkásruhát öltöttem magamra, hogy ember nem volt, aki ennek megfelelt volna. de a végén rájöttem, hogy ez nem is Aniira fontos. befele kell menni.

"not higher, but deeper."

ezt a mondatot drága Peter o'tool tól tanultam.

könnyen lehet, hogy előbb utóbb rávettelek volna, valami marhaságra...

vagy te engem, valami jóra.

ezt is el tudom képzelni. nem hagytam volna ott az iskolát, pl. a rosseb tudja.

de már ez is mindegy.

találkoztunk

MEGINT SZAKÍTÁSGYANÚS AZ EGÉSZ

Beszélgetés megnyitva. 2 üzenet. 1 olvasatlan üzenet.

V
.
884/1.
stációk
V
x

Jack
máj. 7., K 22:34 (9 órával ezelőtt)
címzett: Rose

ez jut eszembe, miken mehetsz velem keresztül. tudás nélkül, csak sejtem. s nem is igazán merek semmit mondani, mert még sehol se vagyunk.

az érdekessége a dolognak, hogy én magamat elég szerényen ítélem meg, ennek sok oka van. se nem ál, se nem valódi szerénység, valami más.

sokoldalúság, nem tudom mi a jó szó. valahogy az értő szemében jön elő mert amit én befelé, magamban látok, az egyszerűség. az ismeretek és a tapasztalatok ide formálódtak a hétpróbák alatt. ugyanakkor, ha a kiemelkedő kedvenceimet nézem, én magam újra és újra meglepődőm, mennyire ugyan ott vagyok, sőt. sok sok tévedésük úgy igazolódik, ahogy én előre látom. egy nagy fennsíkon meg nincs is különbség.

ez egy teljesen új lehetőség, amit tőled kapok, amit te hívsz elő, amiről tudok, de régen nem, vagy soha nem reméltem. s ez mind nem lenne érdekes, ez, amikor a gyümölcs már tovább nem érhet, de itt most mégis. csiszolódhat, finomodhat, fejlődhet. ha te valóban érted miről beszélek, ki vagyok, s mit képviselek, akkor az egy csoda forrása lehet. máris érzem, hogy valami új is jön kifele ebből,

s a Hindi Zhara csudaszép számát venném, kiegészítve, s körbe fordítva, hogy igen, s nekem biztos, - ez nem csak egy új love, de egy új tudat, és lét, mondjuk élet is kezd lenni. máris az, nem?

s minden reményem, hogy ez így is marad, a hátralevő életünkre.

uff.

itt van a szám még egyszer, nem lehet eleget hallgatni.

(próbáltam mindenféle változatot, de ez a legjobb)

https://www.youtube../watch?v=IkkX_Eaub4Q

...

YouTube-videó (Hindi Zahra - The Moon Is Full) előnézete

Rose

6:54 (48 perccel ezelőtt)

...

Nem megyek én semmi olyanon keresztül, amit nem akarok. Ne félts engem. Az viszont örömmel tölt el, ha inspirálólag hatok rád, mert nagyjából értem honnan hova tartasz, mi a célod, s ebben támogatni tudlak. Igen, kezdj újra élni, s kitartóan dolgozni életednek nagy

művén, hogy a sok átélt pozitív és negatív tapasztalatnak, a felgyülemlett tudásnak, ismereteknek megszülettessen a szintézise.

Szerintem az nem jó, ha valaki elszáll magától, jobb a szerénység. Figyeld meg, az igazán bölcs emberek milyen szerényen nyilatkoznak önmagukról, az általuk elért eredményekről. Mert mindennél vagy jobb és kimagaslóbb. Zseninél van zsenibb. A felismerés, hogy ugyanúgy látod a világot, s e felismerésben ott tartasz, ahol az általad csodált nagyok, egy önigazolás lehet számodra.

Tényleg gyönyörű, érzelmes szám Hindi Zahratól The Moon is Full. Mindaz benne van, amire vágysz, s ami elkezdődött.

Jó reggelt kívánok drága Jack!

Jack V
7:42 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

Neked is jó reggelt, drága Rose!
Excelent
nagyjából mindig hasonló a történet, kép, a dolog lefutása.
(van azért pár kivétel is, na jó.)

de, most is. mint egy papírsárkány, megy-megy-megy fölfele, aztán egyszer csak bumm, meglazul a fonal, s zuhan lefele.

s persze, mintha gyomorszájon vagy tarkón vágnák az embert. minden tökéletes, de a vége megsemmisítő, s én ezt így nem szeretném!

lehet, velem van a baj, oké, de akkor sem. sajnálom.

ezt én nem magamnak csinálom, ezt én nem magamra értem, hanem mindkettőnkre. rád is. abban a levélben, - s megint nem először, nagy erőfeszítést teszek, hogy elképzeljem, te miben vagy, lehetsz. nagyon óvatosan próbálom a porcelánodból kiválogatni a súlyosabb dolgokat, s te gyönyörűen követed, veszed a kanyarokat, minden, s aztán kiugrasz. egyszer csak nem vagy ott.

s hiába jön utána drága Jack, ez így rosszabb, mintha nem lenne. s miután nem először szólok ezért, óóó. nem is kéne ilyenekért szólni, nem? - ezért a félreértés-kifogást nem fogadom el. nem akarom már ezt az elképedést, összeszorult gyomrot, visszafogott érzelmeket, gondolatokat és stresszt sem. erőszakoskodni sem, bűvészkedni sem, játszmázni sem. s mindegy, hogy nem akarod, nem tudod, nem szeretnéd, én megértem, de elfogadni nem tudom. ha nem, hát nem.

sajnálom, hogy rád ez nem vonatkozik, te nem erre "vágysz, neked nem ez kezdődött."

az idő az erőfeszítés függvényében itt már rég nem lehet indok.

nem szakítani akarok, de

nekem ez a hullámvasutazás nem megy.
s ezt nem én csinálom

itt vagyok, megállt az eszem, s mintha minden, de minden hiába való lett volna. úgy látszik, ez a dolog veled nem megy.
egy horrorsztori az egész.

MÁJ. 20. A SZERKESZTŐNEK: KEDVES ROSE:

megegyezés

Itt most megpróbálunk néhány dolgot hamarjában összeszedni, később majd kiegészítjük.

SZEMPONTOK ÉS IRÁNYELVEK- HOGY EGYÁLTALÁN MIVEL FOGLALKOZZON

1. az egész könyv, azaz a mű egésszé azzal, ami a mottóban van, azaz hogyan lehet egyszerre a kinti „egzisztenciális" létet, s a benti „esszenciális létet egy életbe, alatt, összerendezni, hogy az ne legyen féloldalas.

Pl., hogy az ne csak pénzszerzés, lexikális és egyéb ismeret-felhalmozás , hanem az szervesen integrálva legyen a személyiségbe, s az ebben a kölcsönös oda-vissza fejlődésben a leg teljesebb és legmagasabb szinten, szinte nap mint nap megvalósuljon. . Mindig figyelni kell az általános és az egyéni sajátosságokat is, a jelenkorit, s az egyetemest összevetve.

Jelen kötet, most legyen az I. Jack és Jill balladája címmel, legyen az, hogy egy tulajdonképpeni ideális, negyven éves házasság, kapcsolat, 1972-2011 - hogyan és mitől megy tönkre.

Ennek okai lehetnek: elsősorban – a betegség, mint olyan, - általános

Na meg specifikus, mint itt az egyik főhős betegsége – rák és depresszió – alkoholizmus, pszichológiai következmények

1. A szereplők előzőleg elszenvedett viszontagságai, s azok kihatása az alkatukra

2. személyes sorsuk – egyéni és közös – alakulása

3. egzisztenciális és egyéb környezeti hatások

Származásuk, társadalmi helyzetük, elhelyezkedésük, elkötelezettségük, szerepük és szerepvállalásuk, kötelezettségek, adóságok stb.

KITEKINTÉS - MILYEN KÜLSŐ ÉS BELSŐ HATÁSOK ÉRVÉNYESÜLTEK

külső, irodalmi és egyéb művek

a téma, mondanivaló több oldalú bemutatása: L. Durrel, Alexandriai négyes

idősíkok váltogatása: Henry Miller, Celin életmű

Lucas Csillagok háborúja sorozat

belső

a mi esetünkben egyfajta gyökértelenség,

a külső szemlélet előnyei és hátrányai:

elfogulatlanság,

objektivitás

szabadság

nagyobb rátekintés

ugyanakkor egyfajta kirekesztettség, felületesség, felelőtlenség

a hozzávalók – miket tartalmazzon, pl. zöldséget, hogy a" leves jó legyen"

elsősorban azokat a bejegyzéseket megtartani, amik a témához kapcsolódnak, s úgy a tárgyak, a személyek, a történések.

A MÓDSZER

Nagy valószínűséggel a legjobb először végig pásztázni az egész univerzumot, amit csak lehet…

Aztán ezt a galaxist,

Aztán ezt a bolygót, azaz, egy adott részt, kötetet, - s bizonyos megállapításokat tenni, hogy például ez nem egy szögletes, hanem egy gömbölyű akármi, tehát nem kockák, hanem kerekded dolgok kellenek hozzá. Miután ez a mű úgymond előre „meg lett írva, túl nagy a terjedelme, s a szerkesztés nagy része utólag történik, s lényegében redukálást és nem bővítést igényel. Ami nem jelenti, hogy nem lehetnek további jó ötletek, kiegészítések stb. Ebben a „második olvasatban" lényegében egyetlen fő szemontott kell alkalmazni, hogy lehetőleg azok maradjanak benne, amik a témához tartoznak,

Illetve azok, amik a jobb megértést,

Elképzelést,

Érzékelést,

Átélést

Beleélést segítik. Tehát figyelmesen, de óvatosan. Nehogy a fürdővízzel a gyerek is kimenjen…

2. KIEGÉSZÍTÉSEK

Nos, ezek még fognak jönni, ami épp eszembe jut. Már most, az elején mondom, hogy fél szemmel már ezt is lehessen nézni. Ugyan számtalan, ehhez hasonló, tematikára s egyebekre vonatkozó feljegy-

zés van, de miután már van fogalmam a cél-személyről, már neki tudom hajlítani, árnyalni a szempontokat. Mert ez soha sem mindegy. Biztos van, amit már mondtam, vagy érintettem is, de más elmondva, más leírva. S kiegészíthetik egymást. Mindenesetre nagyon örülök, hogy érted, s hogy építőileg állsz hozzá.

A tartalom

Most a tematikára akarok mondani pár mondatot, azaz, hogy miről akarjon szólni. Sok minden van ott, sok minden hiányzik.

Ez először is egy korrajz, egy ilyen viszonylag egyszerűnek tűnő…, pacák élet-idejében. 1950-2014 ig., apró múlt morzsákkal meghintve. Lényegében két földrészen, s ugyan csak két országban játszódik, de referenciaként itt is van egy két öntet.

A főhős, Jack itt, mint valami etalon lébecol, mert azért majd mindenről van valami véleménye, s akár a saját akár mások tapasztalatát sűrűn használja.

A besorolást tekintve tehát ez egy korrajz, egy fejlődés-regény, ami azért elég sok társadalmi, gazdasági, kulturális, politikai stb. változást is itt-ott érint.

Emigráns irodalom is, ahol az író, a narrátor érzékenyen figyeli az amerikai és az európai, - azon belül is – a magyar változásokat. Én személyesen egyetlen, ebben a korszakban, hozzám hasonló és szándékú krónikásról nem hallottam. Tapasztalatom szerint, az amerikai és a magyar megítéléssel még mindig komoly hiányosságok és a leg különbözőbb gondok vannak. De világviszonylatban is sok minden megváltozott, pl a kommunista blokk bukásával jó néhány, személyes sorsra is kiható dolog történt. Ezért innen-onnan mindenféle mintavétel is történik. Az ide-oda költözések megint csak különleges lehetőséget adnak a mélyebb és kimerítőbb ábrázolásokhoz, ami az általános és széles körben ismert turista, vendégmunkás, továbbtanulás és hasonlók alatt szerzett tapasztalatokhoz jó kiegészítés lehet. Az USA és Magyarország külön külön is speciális helyet képvisel, s talán érdemes az onnan jövők hírmondását komolyan meghallgatni.

Lehetne több is, itt-ott jobban kinagyítva, de így is elég hosszú.

A szerkezet

A sok mindennapi részlet különösen a nagy terjedelem miatt, egy túlzás. Ez az, amivel nem tudok dűlőre jutni. Nem tudom eldönteni mi az, ami fontos, mi az, ami nem. Attól félek, ha valamit kidobok, akkor az egész majd veszít a hitelességéből. Valójában ez egy dokumentum, s nem egy fiction. A történés több év távlatában azt a mindennapi történést, harcot, kínlódást, gyötrelmet vívódást, töprengést, útkeresést és megoldás variációt igyekszik tartalmazni, amin ez a család keresztülmegy. Élő, valóságos szereplőkkel, fordulatokkal, beleértve az interakciókat is. Tehát, anélkül, hogy átcsúszna szakirodalommá, megpróbál megmaradni a nehéz helyzeteket, sorfordulókat, lélekállapotokat a lehető legegyszerűbb, mindenki által érhető nyelven írott

krónika. Itt-ott persze, van egy-két líraibb, emelkedettebb oldal is, amivel a primitívség, a szűkagyúság, a hozzá nem értés, a felületesség, vagy slamposság vádját, és bélyegét igyekszünk elkerülni, mert azzal maga a mondanivaló is csorbát szenvedne. Ami igazán nagy nehézség volt, hogy sok benne a fölöslegesnek tűnő ismétlés. Ami lehet tartalmi, formai is. Felesleges bele Anii minden: Anii zeller, Anii kelbimbó, Anii fokhagyma. A legszembe ötlőbb az Jack folyamatos önsajnálata, nyekergése. De, itt is lehet fontos, mikor a változók hatására valami egészen új – gondolat, érzés, állapot, megértés, tanulság stb. keletkezik, vagy egy már megint ugyan az a rántott leves sós könnybe áztatott kenyér kockával.

Egy pedagógiai vitairat és adattár, ahol Jack és Jill mint valamiféle etalon, viszonyítási pont szerepel.

Mi a fontos, ami megmaradjon

Mindazok a jelenetek, leírások, párbeszédek, ábrázolások, ami még nem volt, illetve ami valamilyen szempontból fontos lehet.

Mélylélektan

Az ilyen művekre jellemző lélektani konfliktusok mellett, itt ráadásként egy halálos betegség részletes, de irodalmi ábrázolása is fontos. A sors, s a véletlenek játéka során a család olyan konfliktushelyzetekbe kényszerül, ami nem mindig kellemes, de megAnii szempontból rendkívül hasznos tapasztalatok megszerzéséhez vezet, s ami biztosan másoknak is elősegítheti az ebben való eligazodást. Végig követhetjük, miként változik egy kellemes személyiség már-már egy bűnöző lénnyé, ahol a hétköznapi értékrend megkérdeződhet.

A párkeresés mai sajátosságai

S végezetül, de nem utolsó sorban egy a házassága felbomlása miatt adódó új helyzetben betekintést nyerhetünk a hazai párkeresés tragikomikus viszontagságaiba, mikor is Jack a főhős magányos Szinbádként, ezen a zavaros tengeren mindenféle rendhagyó és nagyon tanulságos kalandba keveredik.

Ui.

Minden nincs itt meg, csak hogy mielőtt jobban belemennél, valahol, félszemmel már esetleg érdemes figyelni ezekre a szempontokra.

Két szempontból:

Az egyik az egész írás hossza

A másik a szerkezeti felosztása.

S talán nem tudom eléggé hangsúlyozni, hogy mennyire szívesen veszek minden kisebb-nagyobb segítséget, még akár egyetlen szót is.

Valamiféle Guth-feeling azt súgja, hogy mintha ezt az egészet neked találták volna ki. de lehet, csak elfogult vagyok, s hazabeszélek, ezt nem tudom. De mintha veled összefüggésben ez valami hamleti kérdés lenne, hm.

Lesz belőle valami, vagy csak „kalapos inas”, ahogy annak idején szüléim ilyenkor mondani szokták…

MÁJ. 21. VILÁGBALHÉ

jól látod csipcsirip. próbáltam eligazodni, mert első látásra rémisztő volt. ez a marha tényleg mindenkinek hadat üzent. de azzal, hogy az ellenfél legnagyobb cégét egy tollvonással kinyírta, valami olyasmit csinált az egyik legöregebb civilizációval, ami biztos nem marad következmények nélkül. S akkor a többiről nem is beszélve. S akkor még ott vannak a pénzügyek a háttérben. meg a többi ország, kontinens, meg az összes összefüggés. valaki egy kiéhezett hiéna csordához hasonlította, ami arra vár, hogy a sebzett fővadat középen megtámadhassák. s akkor aztán lesz marcangol. S nincs is kit sajnálni, csak marha meredek, mert cérnaszálon lóg az elefánt. ha a bajusz "véletlen megnyomja a bohóc ujjat a piros gombon, akkor rakéta eső hullhat a promised landre. nekünk meg befagy a seggük, mert az össze energia kút föl lesz gyújtva, s plusz megfulladunk a füstökbe, gázokba. s ez nem vicc. szóval, nem tudom, meddig tudja ezt a világ, az új is, meg a régi is tolerálni, s mikor szakad el a cérna.

de persze azért aludtam, meg süt a nap, meg dolgozni is fogok, meg ilyenek.

s puszi Cilikének.

Máj. 21. Az a baj, levél Cilikének

hát az, hogy minél aranyosabb vagy, annál jobban hiányzol.

s az meg egy paradoxon, mint tudjuk. az se segít, ha jól belegondolunk.

s az ember nem élhet paradoxont, nem?

vagy te tényleg azt gondolod, hogy háromszáz évig fogsz élni, mint a , hm. az Aladin felesége, igen, a szellemes neje, - mondjuk Delila az arab démon? és a Seherezádé integet lentről, mikor a Kismuckkal repültök egy lopott varázsszőnyeggel, hm? valami ilyesmire gondolsz?

vagy valami vikinghercegnőre, a Brumhildára? - amint Kolumbusz előtt egy kenuban eveztek Karibiába?

persze, meg kell adni, érdekes történetek ezek. végül is mi is kereshetünk - következő nagy kalandként egy másik tökmagolaj árust, nem? az se semmi.

addig meg, láthatatlan postagalambokkal betűket röptetünk egymásnak, de jó!

címzett: Rose

két dolog:

azzal kezdem, amit az előző leveledről gondoltam, ahol a kajaképre reagáltál. így szól:

"Lelkem galambom, ez volt az első alkalom, amikor ujjad valóban a pulzusomon éreztem".

a második még várat magára, de alakul...

az pedig az, hogy világgá, - azaz hova is tartunk...?

s itt vannak ugye a pont összekötések, hm.

emlékszel a Home c. számra?

nos, abba benne van.

édesem, hát oda megyünk, ahol te meg én...!

s itt a szám újra:

Alabama, Arkansas
I do love my ma and pa
Not that way that I do love you
Holy moley, me oh my
You're the apple of my eye
Girl, I've never loved one like you
Man, oh man, you're my best friend
I scream it to the nothingness
There ain't nothing that I need
Well, hot and heavy, pumpkin pie
Chocolate candy, Jesus Christ
Ain't nothing please me more than you
Ah, home, let me go home
Home is wherever I'm with you
Ah, home, let me go home
Home is wherever I'm with you
La, la, la, la, take me home
Mommy, I'm coming home
I'll follow you into the park
Through the jungle, through the dark
Girl, I never loved one like you
Moats and boats and waterfalls
Alleyways and pay phone calls
I've been everywhere with you
That's true, laugh until we think we'll die
Barefoot on a summer night
Never could be sweeter than with you
And in the streets you run a-free
Like it's only you and me
Geez, you're something to see
Ah, home, let me go home
Home is wherever I'm with you
Ah, home, let me go home
Home is wherever I'm with you

La, la, la, la, take me home
Daddy, I'm coming home
...

https://www.youtube../watch?v=rjFaenf1T-Y

...
YouTube-videó (Edward Sharpe & The Magnetic Zeros - Home [2009]) előnézete

égig érő papír lépcső
V
x

Jack
máj. 23., Cs 21:14 (22 órával ezelőtt)
címzett: Rose

versenyt futok itt
veled, önmagammal,
izzadok,
levegőért kapkodok,
hogy ezen az égig
érő papírlépcsőn,
a te lépcsőházadba,
hozzád érjek

Rose
máj. 23., Cs 21:23 (22 órával ezelőtt)
...

Édes Brumika, ugye jól vagy? S kapsz levegőt? Ott van Vali?

Én próbálok kiigazodni ezen az új részen, amit vasárnap másoltál a pen-drive-ra. De nagyjából tudom, honnan kell folytatni az olvasást.

Jack
máj. 23., Cs 21:34 (22 órával ezelőtt)
címzett: Rose

jól vagyok, dolgozom. szeretnék ezzel az Eu izével segíteni, de öt perc alatt nem tudok össze ütni egy lakodalmast. talán, ha előbb kezdem, de ahogy az előző levelemben is írtam, olyan nagyon nem érdekel, s nem is szóltál.

s persze hogy kell az Eu, meg a sok nemzeti káposzta is. minden mindennel, csak nehéz az ipadét fölszerelni az ekekapára.

valami okos ember hiányzik itt.

kint is, itthon is.

Jack
máj. 23., Cs 21:35 (22 órával ezelőtt)
címzett: Rose

a Valit még világosba hazavittem. jaj,.

Rose
máj. 23., Cs 21:44 (22 órával ezelőtt)
...

Irtó rendes tőled segíteni próbálsz. Tudom, hogy téged ez nem érdekel, engem se igazán. Ha nem kértek volna fel, h a magyar vonatkozásokat írjam meg, nem is foglalkoznék vele. Ne fáradj, majd megoldom, ahogy minden mást. Foglalkozz a saját fontos dolgaiddal.

Csak Aniit írtam, ha véletlenül olvasol egy jó összefoglalót a magyarországi kampányról, akkor szólj. Biztos fogok találni. Aniira egysíkú egyébként is, ami nálunk történik. De azért köszönöm! Aranyos vagy!

Rose

máj. 23., Cs 22:11 (21 órával ezelőtt)

...

Brumika, lefekszem, mert korán akarok felkelni, mert muszáj folytatnom ezt a lélekölő munkát.

Aludj jól, álmodj szépet! Gondolj rám! Puszi!

Jack
máj. 23., Cs 22:15 (21 órával ezelőtt)
címzett: Rose

persze persze, minden második percben rád gondolok,

aludj jól szívem

Rose
6:21 (13 órával ezelőtt)
...

Good morning dearest Brumi! How are you doing today?

Jack
6:44 (13 órával ezelőtt)
címzett: Rose

I'm fine, thanks, how about you sweethart?

Rose
7:44 (12 órával ezelőtt)
...

I’m also allrighty. Now I will wash my hair, then start evaluating the degree theses, and also watch the latest news on the EP campaign.

Thank you for your answer. Congratulations! Good luck!

Rose
21:13 (23 perccel ezelőtt)
...

BRUMIKA, te egy csoda vagy. Olyan szépen, okosan illeszted egymás mellé a képeket: ujjam a pulzusodon, amikor érzem, tapintom a szíved lüktetését, az üveglapon kirajzolódó homokkép, ami még nincs megvilágítva és kivetítve, de már alakul, s a home, ami a világ bármely pontja, szeglete lehet, égen és földön és vizen, ahol a lényeg az összetartozás. Ez olyan felemelő, s megnyugtató, s lelkesítő. Ez a szám valóban minden lényegeset elmond derűsen, kedvesen, szívbe és fülbe mászóan.

Beszélgetés megnyitva. 2 üzenet. Az összes üzenet olvasott.

V
.

933/3.
bevezetés devendrába, - mikor van rá idő, persze
V
x

Jack
7:22 (12 órával ezelőtt)
címzett: Rose

egyszer az egyik, valamelyik világvégén, - vagy húsz éve lehetett, - a kedvelt public rádiómon bemutatták ezt a pasit. akkor az ég világon még senki sem ismerte, de engem teljesen elvarázsolt, már csak azért is, mert elég keményen a fiamra emlékeztetett, de nem csak ezért. akkor még csak egy pár száma meg egy két lemeze jelent meg. félig venezuelai, félig amerikai, a Berkeleybe tanult, képzőművész is, összejárta a fél világot, s hát az egyik tartó oszlopa annak a modernebb világnak, amiben én élek. sok száma és stílusa van, s arra gondoltam, hogy mi lenne, ha egy egy számmal én adagolnám neked, ahogy én is megismertem, meg ahogy ő is fejlődött, s nem is kell egyenlőre semmit se gondolni, csak hagyni had ülepedjen. hosszú utat tettünk együtt meg, mert mindig előjött valami életmentő ötlettel, amivel sikerült átevickélnek nehéz, s képtelen helyzeteken. a Mirkó egyébként teljesen rákattant.

nem érdemes belekapkodni, mert sok arca van, olyan kísérletező fajta, s nagyon félrevezető lehet, teljesen össze lehet keveredni. talán csak Aniit, hogy nagy hatással volt rá a latin és a brazil zene, a Bosa Nova és társai, na meg a Caetano Veloso nevű híres zenész. volt, aki homokosnak tartotta, - nem az, s nők teljesen begolyóztak már tőle, híresek is.

nos, itt egy szám az egyik első lemezéről.

s tőle volt az a bizonyos Ribon is.

https://www.youtube../watch?v=kgXBiSSA-Kc&list=RDxoxB-Sa1YPCw&index=2

...
YouTube-videó ("The Body Breaks" - Devendra Banhart) előnézete

Rose
14:50 (5 órával ezelőtt)
...

Imádom ezt az újabb ötletedet. Tehát én csak befogadom Devendra általad küldött számait, hallgatom őket, hogy a végén megszülessen az összkép. A Ribbon-t nagyon szeretem. De ez a korai száma is egyszerűségénél fogva nagyszerű. Let's go!

V
.
933/2.
szám az előző szöveghez
V
x

Jack V
17:01 (2 órával ezelőtt)
a rejoicing in hands, az egyik első lemeze még ilyen "zavaros" dolgokat tartalmaz. de ha jobban odafigyelünk, akkor fú... én egyébként mindig is imádtam a szürrealizmust

Rose
17:28 (2 órával ezelőtt)
...

Édes, drága Brumika, örülök, hogy írtál, rögtön el is olvastam. De mindig eszembe jutnak a szavaid, ne hamarkodjam el a választ. Ma egész nap szakdolgozatokat bírálok, már a szellemi energiáim kiapadóban vannak. Most értékeltem az Afrobeat-ről írt szakdolgozatot. Emlékszel? Még első vagy második látogatásomkor készült a dolgozat, s tőled válaszoltam Utibének. Egyébként az Afrobeat legnagyobb alakja Fela Kuti volt, aki az afrikai zenét ötvözte az amerikai funkyval és jazz-zel, s hatását Jimi Hendrix-hez hasonlítják.
Mindjárt meghallgatom a számokat. Még írok, te is írjál.

Rose
persze édesem, próbálom értékelni ezt a három műszakos nyugdíjasságod. egyik oldalon tényleg nem lóverseny ez, de mihez képest? azt a kuti felát néztem én annak idején, de minden nekem se jön be. a Natasát, a tinerwarent, meg az Orange Blossomot mind szeretem, de van olyan afrikai zene, amit értek értek, de valami hiányzik. s ami nekik ott hatás, az az ő hátterükkel érhető is lehet. a nyugati zenének megvannak a gyökerei, a felépítése, s ami eltér, pl. a bosa nova, az már nem egyértelmű. ha nem láttam volna hozzá brazil filmet, lehet most se jönne be. arról aztán nem is beszélve, hogy neked milyen bonyodalom lehet. de érdekes mert pl. a pakisztáni zene egy részét szeretem.
x

Jack V
2019. máj. 24. 16:28 (15 órával ezelőtt)

A zene kapcsán két dologról szeretnék pár szót mondani. Az egyik az te vagy, A másik az egyszerűség egy fajtája. Kezdem veled. S rakjunk mindent idézőjelbe. Ami
4

Jack
Melléklet7:12 (35 perccel ezelőtt)
Jó reggelt neked is csipcsiripem, te bearanyozod vénségem... Kinéztem és egy ilyen cica ült az ablakban. Nahát mondom... Saját Samsung Galaxy okostelefonról kül

Rose
7:24 (24 perccel ezelőtt)
...

Cilicica belesett. Ezek a cicák már csak ilyenek, még akkor is ott vannak, ahol és amikor nem kellene. Bár ki tudja...

Jack V
7:48 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

igen, már Egyiptomban, Kínában is tudták, én is tanúsíthatom, a cicák azok ufók. s van, amelyiket Cilikének hívnak, kék szeme és szárnya van, hogy tudjon szárnyalni, és glória van a feje fölött
Cilike.jpg

Balatoni házárak

Tovább emelkednek az árak a hagyományos üdülőövezetekben, a Balaton-parti nyaralók a nyár végéig akár nyolc-tíz százalékkal is drágulhatnak, a következő 1,5-2 évben pedig akár további 20-25 százalékot is nőhetnek az árak, írja a Magyar Hírlap. A leginkább keresettek még mindig a társasházi nyaralók a Balatonnál.

Nem állt meg még az árak emelkedése a Balatonnál, így minél előbb vásárol valaki, annál jobban jár, nyilatkozta a lapnak Krausz Gábor, a Balla Ingatlan siófoki irodájának szakmai vezetője. A legkeresettebbek még mindig a társasházi nyaralók, amelyek ára az elmúlt évben átlagosan húsz százalékkal nőtt.

Az ingatlanközvetítő szerint annak, aki nyaralót keres a Balatonnál, és első körben azt tapasztalja, hogy a part közeli ingatlanok ára

már megfizethetetlen, érdemes a víztől kicsit távolabb, a főút másik oldalán keresgélnie, mert az itt található ingatlanok árait érte el legkésőbb az előző évek árváltozása. Ezeken a területeken harmincnegyven millióért lehet találni az említett részeken önálló házakat, de ha valaki egy telket vásárol, és arra egy könnyűszerkezetes házat épít, az is kijön harmincmillió forint körüli összegből. A telekhez 8-10 millióért hozzájuthat, míg egy hatvan négyzetméteres épület kihozható 21-22 millió forintból. Ráadásul ezeknél év végéig vagy akár tavaszig ötszázalékos áfával lehet még számolni.

FEJEZETEK AZ ÚGYMOND „BELÜLRŐL KELLŐEN MOTIVÁLT FASZSÁGOKBÓL

hősünk körül néz, s megint látja maga körül a tökéletlenséget. Anija már igazán lehetne, de nem, van is, hogy ez ne így legyen. Pl. egy szokásosnál zordabb koranyári napon, az érthetetlen ferde déli zápor úgy felerősödik, hogy az ő házának a teteje is utat enged annak a kis luknak, ami végül a mennyezet egy darabjának a leszakadásához vezet, úgy ahogy van, üveggyapottal együtt. Innentől néhány hétig tartó javítási munka veszi kezdetét, a lehetséges szakik nem találják a hibát, vita sok kiadás, feszültség és kupleráj. Aztán kiderül, hogy először valaki feldúlta az e-mailjeit, belépni az internetes bankszámlájára, a vízmű emberének nem sikerült itthon találnia az éves leolvasáshoz, s ezekből mind mind adminisztratív bonyodalmak keletkeztek. Mindez szépkorú hősünk hetvenedik születési éve előestéjén történik, s ha ehhez hozzávesszük, hogy minden kétségbeesett erőfeszítésének ellenére, se gyerekeivel, se barátaival, se barátnőjével nem sikerül harmónikus menetrendet kialakítania, s ezért soros egymásutánban gusztustalan és kidobni való ételeket készít, s a végén elege lesz az egészből, egyszer csak úgy dönt, hogy akkor most legalább kiszabadul életmódjának cellájából, s ifjú úttörőként, dacolva az időjárási s egyéb viszontagságokon, felkerekedik, most aztán kézbe veszi az irányíthatatlan dolgok gyeplőjét és elmegy mondjuk egy fürdőbe úszni, egy darabig vonattal, hogy spóroljunk, aztán meg lábhajtásos rollerral, testedzésnek. Egy jót úszni, meg a langyosban ázni.

S kiszámolja az Elvirának becézett menetrendben, mi mindenre is lesz ideje, s alkalma. Húsz perce van is a vonathoz való autózáshoz, szóval előtte gyorsan benyel egy minden jóval megkent hot-dugót. Nehogy ebből baj legyen. (kecsöpp, mustár, meg majomméz.)

Kérdi a nénit a pénztárnál, s az mondja ehhez nem kell pótjegy, s kedvesen le ellenőrzi, hogy az említett állomáson hősünk vonatja bizton megáll e. a bemondás után, azaz Szabadi Sóstón.

S gondos szereplőnk kimegy a peronra, ahol a hangosbemondó többször bemondja, hogy: a vonat tizenöt percet késik, de ha majd jön, akkor

Fehérvárig minden állomáson megáll, kivéve Szabadi-fürdőn! Ezért aztán – biztos, ami biztos, még van idő kipecázni a kocsiból a szuper kis esernyőnket, hehe.

S ugye, mi mindig kocsival jártunk, s a fürdő, meg a sóstó az teljesen összemosódott. De ez még csak a kezdet. Végre megjön a vonat, az eső is eláll, az jó, mert már a Balatonszárszói állomáson alkalmazott próbánál kiderült, miszerint esernyővel nem lehet rollerozni. Ahhoz három kéz, vagy a Szentpéter előzékenysége kéne. Alighogy elindul a szerelvény, jön a tüskehajú kalauz, rendhagyóan firtató pofával fürkészi. Nincs jegyem, mondom, mint nyilvánvalóan kedvezményes idős utas. Meddig megyek? Kérdi a szolgálatos. Háát, hirtelen nem is jut eszébe…odáig Sóstóig.

Melyikig?

Hát ahol megáll.

Mért mindegyiknél megáll.

Szerintem nem, most mondták be.

A szolgálattevő nézi az okostelefonján, s aszondja, - jé, tényleg, azt hittem mindenütt megállunk.

Hát nem.

Nem baj, van megának személyije?

Szerintem van, húzom elő, de meg se nézi, mikor kívülről bebizonyul. Hősünk boldogan hátradől, hogy szemlátomást minden kedvez, s már elképzelte magát a vízben lubickolni. Kocsiból számtalanszor látta már a kis sétányt, ami a fürdőtől a vasútállomásig vezet, - pár flemboyant lökés, s kész. Ennyi fizikai, szárazföldi, azaz nem vizi mozgáskiegészítés kell is. Ezzel teljes körű s jól eltervezettnek nevezhető lesz a kontroll, s az elégedettség csak nő. Szóval elhagyják Siófokot, s a következő állomás a mienk. Fut a táj, milyen érdekes. Számtalan pesti, fehérvári utazása során soha nem törődött a piti részletekért, az holmi kicsinyeseknek való, s nem neki. Ő, tudja. S hirtelen elsuhan a már nagyon is ismerős Szabadi Fürdő tábla, mert az van előbb, s nem a Szabadi Sóstó. „Fürdő”!!!, - kattan be, na igen, hiszen ő most oda tart-a-na. Ott van, lenni egy fürdő, lehet ezért hívják annak? Milyen érdekes. Hm. A „sebes vonat”, amire nem kell pótjegy ugye, ismeretlen nyaralócskák mentén, végzetszerűen robog tovább. S a következő állomáson, ahogy az kell, meg is áll. Éééés, zuhog az eső. S ezt Szabadinak hívják, ki van írva.

Egy pillanatra felmerül nem jobb lenne-e tovább menni, de hova, minek? Fehérvárra? Jujj még a gondolatától is megborongott. Na, nézzük csak, próbálunk valamit ebből kikomobinálni, az szokott működni. Ő tudja. Ő mindig kihoz valamit valamiből, kell legyen megoldás. Pillantása a végtelenbe futó sínpárra esik, párás a nyirkos esőben. Hát itt most semmilyen megoldás nincs. Az országút itt van a legmesszebb. A vissza vonat két és fél óra múlva jön. Végül is, jut eszébe a mentő ötlet, mi van, ha visszarollerozik egy állomást? Mi van ab-

ban? Az legalább valami rendes exeszájz lesz, - hősünk így, ezen a félig idegen hablatnyelven gondolkodik, lehet ez a baj? Ha igyekszünk, még fürödhetünk is. Szerencsére nemrég aszfaltozták újra a part menti utat, tehát az amúgy nem túl nagy kerekű rollertől nem rázkódik ki az agya. S hát uccu neki. Még jó, hogy raktak rá kis sárhányócskákat, ügyesen hasítja a tócsákat, de szép! A csak pár percre fölkapott könnyű overáll máris csupa víz, mert hát má' meg szakad az eső. Viszont kellemes vizelésre alkalmas beállók vannak, azért van, ami jó is. S hát jobb láb, bal láb. Menet közben is még mozog a járgány tanuljuk a váltogatást. Teljesen nyújtott lábbal a roller dizájn vagy a saját ortopédiánk következtében nem lehet hajtani, tehát megroggyant, egyenesedik, pihen, másodperceként gyakorlás. S hát, mit mondjak, van mit emelgetni, kezd is a lábunk begörcsölni. Mindkét irányból kocsik száguldanak, s hát bizony ilyenkor kisebb cunamit kapunk a nyakunkba. De már mindegy, minden csurom víz. A vászon hátizsák is kezd az lenni, benne a telefonunk, meg a pénztárca. Még jó, hogy hoztunk neylonzacskókat a vizes gatyának, meg ilyeneknek, most jól jön. A megfeszített láblendítésekhez több levegő kellene, pedig itt sétálgatásra nincs idő, mert ez a beázás veszélyes, meg különben is akkor nem marad fürdésre idő. Igy tehát marad az erőltetett mélylélegzés, vagy mi, amitől előbb utóbb elkezd a sportoló szédülni. Különösen, ha nem sportoló. Ez az időszak elmúlt. A távolban lassan közeledik a mi szemaforunk, igen, az lehet az. Még pár kemény roham, s feltűnik a helyi bolt melletti kis sétány, mellette egy kis terasz székekkel, ahol a boltbezárást követően kitessékelt alkoholisták pihennek. Pislogással és megértő mosollyal köszöntik a csapzott sportembert, mert vajon milyen más besorolás juthat rólunk eszükbe, a zuhogó esőben bősz csapzottságban is rollerhoz vénember láttán. Kicsit lejt az utca, szóval, száguldhatunk egyet, csak el ne tankoljunk, már meg. S hát ott vagyunk.

Nos, először is nézzük meg a buszmenetrendet. Csurog rajta a víz, szemüveg nuku, de azért el tudjuk olvasni. 19 óra 10 perc. Ez van oda írva, meg hogy munkanapokon. S ma ugye szerda, ami nem is olyan rég még az volt. Tehát, most van hat negyven, elég jól jöttünk Villám, lássuk csak. Ha nagyon gyorsan átvedlünk akkor lenne időnk egy tíz húsz perce megmártózásra. Na de öltözni, vetkőzni? Na ne, ez már sajnos nem megy. Letámaszuk a járgány a bejáratnál, s beoldalgunk a fürdő halljába. Idős néne a pultnál, kedvesen mosolyog, ez jó jel. Mondom, mennyi idő alatt ér a busz be Siófokra. Nem tudja. Összefut a személyzet, én meg addig se ázok. Itt kicsit melegebb van. tizennyolc perc, állapítják meg közösen. S a Szabadi sóstós Campingből induló busz 19 órakor jön, van itt, mutatja. Kérek egy kis menetrendet? Kérek. Ujjal le. Ülök. Leveszem az anorákot, kiráz a hideg, gyorsan visszahúzom. Lassan háromnegyed, ki kéne menni. Kimegyek. Az üveges váróban süvít a szél, hátamon jéghideg a gúnya. Az atléta meg a vékony pulóver is tiszta lucsok. Nézem a buszt, semmi. Most hét, vagy

hét tíz? Aztán eltelik hét, aztán hét tíz, s ha így megy tovább nem fogom elérni a vonatomat Siófokon, ami 19. 53 kor kb. lesz ott. Pár perccel később, mert akkor még csak itt lenne, ha megállna, ugye. De ugye egyel élőbbről, szóval nyolc körül. Aztán lassan kilenc tizenöt, aztán az is elmúlik, s a busz sehol. Kezdek bepánikolni, ez így már nem vicces, itt fogok megrohadni? Mindenféle tüdőbajok? Hogy érek én a szárszói vasútállomásra? Hát, ha minden kötél szakad, akkor taxi. Egy vagyon. Mindegy, kell legyen egy végső megoldás. Gyerekes kismamák jönnek a kocsijukhoz, leszólítom őket, de mindenki másfele megy. Fél nyolc. Egy akcentusos pasi mondja, hogy nonono, nem tudni. Mert akkor ő lekési, nem kapni vacsora. Kész, ebből baj lesz. S a végén jön egy bmm. Középkorú normál. S mondja oké. Bedobálom a rollert a két ülés közé, aztán megpróbálok oda én is bezsúfolódni. Illedelmesen, s enyhén levegőért kapkodva. Mondja a pacák, hogy miért nem előre? Ja, jó. Előre ülök. Próbálok valami értelmeset előadni, de reménytelen. Mosolyog, jó fej. oda visz az állomáshoz, rohanok. Kiderül, hogy egy óra múlva megy egy vonat. Veszek pótjegy. Aztán kérdem leányzó, vonat előbb nincs? Kicsit elfelejtettem magyar. Nézi, de van. s ahhoz nem is kell pótjegy. Százötven volt. Á mondom hagyjuk, több is veszett Mohácsnál. Aztán mondom mert? Visszaveszi? Hát persze, mondja. Erre a sebes vonatra nem kell, ez megáll mindenütt, kivéve szabadi fürdőn…

Én tudjad, mondom neki. Voltszerencsém. Kimegyek. A valaha mozgalmas peron teljesen kihalt, néhány tinédzser onanizál a mobiljával, s valamit vitatóknak. Az utasellátó átépítés miatt eladó. Egy automatánál próbálok egy kapucsínót, de az nincs, csak egy mézédes ismeretlen-ízetlen tea, horpadás műanyag pohárban. Átvergődők a másik oldalra. Egy bamba arcú, középkorú tihanyi pacák leszólít, hogy milyen szar az idő. Nekem mondja? Mondja, hogy ő itt volt unokázott. Most megy szántódra, aztán a komppal, aztán akárhogy föl a falujába. Mondja neki a lába fázik, mert belelépett egy pocsolyába. Mondom nekem mindenem. De ez már nem érdekli. Tévét szoktak nézni pálinkázás közben az asszonnyal, akinek „lóg a melle”. Ezt meg szokta neki mondani, röhög, de nincs semmi baj, így is imádja. Hogy hogy megy föl a faluba? Nem téma, a kisvasúttal. Mondom az nem igen megy ilyenkor tájt.

Nem téma, őt az egész falu ismeri.

És én? Nekem ott az autóm, tépek haza. Báár, előtte lehet elmegyek valahova, ha volna hova, egy meleg gulyáslevesre.

Egy langyos kézfogással érzékenyen elválunk. Aztán mégiscsak hazatépek, nincs hova menni. S itthon meghúzom a szülinapi bontatlan Unicumom, egy sörrel, találok néhány bespejzolt dögös homemade mirelit fasírtot, azt sütök rósejbnivel, meg hagyma karikákkal. S leöblítem egy krigli sörrel.

Aztán beülök a forróvizes dézsámba, majd onnan az ágyikómba.

Hogy ebbe ‘á gyönyörű, félkarélyos, kurva életbe, valami jó is legyen.

Te nem csak egy igazi story Teller vagy, hanem storymaker is, ha egyáltalán létezik ilyen szó. A másik szó, ami eszembe jutott, a tragikomikus. Nem a legjobb szó, tudom, de végződhetett volna tragédiával, tüdőgyulladással, ez a kaland, de néha komikus is, ahogy leírod az átélt viszontagságokat.

Gondolom, ez a hirtelen támadt ötlet valamikor délután született az év talán legesősebb napján. A jó Isten vigyáz rád, az biztos. Mert még dolga van veled, neked meg a világgal.

Sok segítőkész emberrel is összehozott a sors, ez egy pozitív tanulság.

A hősünk pedig újra bebizonyította, hogy ugyanolyan vagány, merész, tettre kész, mint fiatalkorában. Ugyanolyan vehemenciával próbálja élni az életét, mint évtizedekkel korábban, ugyanolyan elégedetlen, türelmetlen a tohonyasággal szemben, mint régen. S nyilván azt szeretné, hogy a világ nagyjából úgy működjön, ahogy az idealizmus sugallja.

Jó, hogy ilyen vagy, s nem veszett ki belőled a lendület, a saját problémamegoldó képességedben való magabiztosság. De azért féltelek, mégha barátnőként nem tudtam a harmónikus menetrend biztonságát eddig megadni neked. Ezen nekem kell változtatni, illetve nekünk együtt.

Köszönöm, hogy megosztottad velem ezt az újkeletű sztoridat is. Végig izgultam az egészet, szinte levegőt se vettem, úgy olvastam végig. Megdöbbentett, időnként kirázott a hideg, veled fáztam, éreztem a hideg, vizes ruha tapadását, s a hazaérkezés felett érzett megkönnyebbülésedet, a meleg víz ellazító varázsát.

Csak remélni merem, hogy most biztonságban vagy.

Jack
20:52 (58 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

többé nem félek

egy kicsit először féltem. mint mikor az ember nem azt kapja, amit vár. de ez most tényleg más volt, valahogy a dolgok egybe estek. valaki odafigyelt, és értette. mert az értékelés arra vonatkozott, amire kell. oktalan dicséretre nincs szükség, s álságos. sőt, egyáltalán nem kellene. az értékelés az már jobb megközelítés.

ugyanakkor nyilván az is szerepet játszik, s ezen sokat gondolkodom, hogy kezdesz megismerni, a stílusom is, és nyilván pozitívan elfogult vagy. de mi van azzal, aki - még - nem ismer? se személyesen,

se másképp. tehát, lehet, valakinek előbb meg kell ismernie, vaaaagy, egy hasonlóval kellett összeismerkednie valahogy, akárhogy. az amerikai irodalom más, mint az európai.

a modern irodalom más, mint a klasszikus. filmre ugyan az. aki belül nincs valamivel föltöltve, az csak néz, mint a borjú. nem jut eszembe jobb, mint hogy egyszer elküldtem valakinek az idealista listáját, s abszolút nem értette, mit akarok vele. még magyarázat után sem. sőt, mintha megijedt volna. se a szó, se a mondat, - milyen hosszú, pl. - se a gondolat, se az eszme, netán a vicc a humor, a paradoxon használata, a képtársítások a példák, az asszociációk terén nem tud eligazodni.

ami azért érdekes, mer én ilyenre nem sokra emlékszem. szépen mentem előre a bozótban, a vízmosásban, ugráltam fáról fára, mint a Tarzan. vagy gyógynövények után kutattam, mint egy hamupipőke, - hogy ne tévedjünk el a vadember ezessel.

nebáncsvirág vagyok én is.

talán ennyi elég is, nem a mi dolgunk, hogy erről tanulmányt írjunk, de sokszor az kell hozzá.

s most tényleg azt akarom mondani, hogy ez már itt szemlátomást többé nem kell. ez az írás egy egyszuszra írt, szerkesztéssel nem javított valami, s úgy tartalmilag mint stilisztikaijáig sokat lehetne rajta finomítani. valójában a helyzet abszurditásának a bemutatása lett volna a cél. hogy az nem úgy van, hogy valaki csak úgy hirtelen valamit csinál, minden sikerüljön, mi kell hozzá, meg ilyenek. sok részlet ki is maradt.

jó pár van ilyen a könyvben, s ezt igazándiból valamiféle előszónak is szántam. a tervezéssel ellentétben nekem az improvizálás jobban mutatja valaki mire képes. de, s ezt is jól látod, ez egy veszélyes út. olykor, viszont fantasztikus dolgok történnek, olyanok, amik máskor, a körültekintő toporgásban soha, soha.

a jellemzésed itt egy élő, adekvát, beleérző-gondoló és kedves valami volt, ennél jobbat el se lehetne képzelni, s nagyon hálás vagyok érte, s jól esett. de talán a legfontosabb az volt, hogy ez már igazán személyes volt, azt éreztem, hogy úgy érzel, mint értesz is. s ez már nem csak a kívülálló, hanem az intim barát véleménye is volt. azért is vártam kicsit a megírására, mert gondoltam, hogy ebben van valamilyen lehetőség.

s akkor már csak egy.

a "mélyebbe" a nehéz elemek vannak. a bonyodalmak, a nehéz helyzetek, és döntések, a groteszk, az abszurd, a paradoxon, az irónia, és az általad is említett ellentétpárok, a tragikomikus elemek felmutatása. engem mindig is ilyenek izgattak. mert a bonyolultban benne lehet az egyszerű is, de ez fordítva már nem biztos, hogy igaz.

s köszönöm még egyszer, itt most valami nagyon fontos dolog történt.

puszi.

A célod,

hogy a helyzet abszurditását, képtelenségét, extrémitását mutasd be, bárki számára egyértelmű, akár ismer, akár nem.

Igen, én már egyre jobban kezdelek megismerni, a gondolkodásmódodat, a stílusodat, a kimondatlan, de a sorok között megbúvó jelentéseket, szimbólumokat, azt, hogy mi számodra az érték, mi az értéktelen, mi az, amit elfogadsz, s amit elutasítasz. A személyiséged, a jellemed főbb vonásai is kezdenek kitárulkozni előttem. Mindez elég bonyolult, de én mindig szerettem az akadályokkal megküzdeni, az ismeretlent megismerni.

Boldoggá tesz, hogy az "élménybeszámolód" lényegére ráéreztem.

Legyen nyugodt az éjszakád! Puszi

Bika és a Kör

„mindegy, hogy mekkora, csak kerek legyen”

Ezt már jó néhányszor sikerült is megfogalmazni. Csak bebetonozni, összetartani, összefogni nem. Ennek szemlátomást két oka van: az egyik az önön maximalizmusunk, - ami persze nem egy ok, csak egy tényező. Ez csak nehezíti az egészet.

Tehát, akkor marad egy ok. Az pedig nem más, mint hogy nem csak rajtunk múlik. S ez a fő pillér is, látszólag ellentmondás, mert a bika nem magányos lény, kell neki tehén meg borjú.

Mindezt áttéve emberi létre, ahol az egész absztrakciók és tárgyi dolgok elegye, a bika folyamatos, makacs törekvése, hogy az élet mindig egy kör legyen, mindig kerek. Ha nem így, akkor úgy, akkor másképp. S majdnem mindegy, hogy kicsi, vagy nagy. S azért itt senki se vegye a „majdnem”-et könnyedén. Mert lehet az forradalmat, teljes fölfordulást és újrarendezett jelent. Hogy az élet ismét kerek legyen. Ezt nem lehet eleget hangoztatni.

S most, hogy már megvan a képlet, lehet is alkalmazni, remélhetőleg mindenki majd érti.

Vannak ugye fontos, meg haszontalan dolgok. Hogy az mi, az egyéni, tehát mindenkinek, még a bikának is meg kell tanulnia. S ez nem könnyű, mert ugye – ezt már mondtuk is, - maximalista. Mindig maximalista, nem látja miért kell beérni kevesebbel. S az pedig nem mennyiség, nem minőség, hanem kerekség. Ennek a kettőnek a váltogatásával válik lehetségessé a rendszert fentartani. Ha valamelyikké baj van, használjuk a másikat. A kerekség az amúgy a túlnyomórészt kötelezően jelenlevő tényező, s a minőséggel egyenlő. Az életnek ez a fő

kritériuma. Még akkor is, ha „ha minden mennyiség”. A bikának legalább is. (ha valaki ezt nem érti, annak külön órákat kell adni). Nos, akkor már csak azt kell leszögezni, hogy a rendszer akkor jó, ha működik. Ami reménytelenül nem jó, azt előbb utóbb, valamilyen formában „ki kell dobni”. Ha valami hiányzik, azt meg kell szerezni, vagy a vágyat kell csökkenteni. Ez a folyamatos igazítás mindenre és mindenkire s mindig vonatkozik.

S akkor most vegyünk egyet a jelenlegi helyzet tényezői közül.

Mert, ha a „TÁRS” dolog működik, akkor lehet nem kell az egész veteményes kertet mindentől fölforgatni, netán újrakezdeni. A fontosságra való tekintettel viszont elengedhetetlenül fontos körültekintően cselekedni. Folyt. Köv.

Jack V
6:34 (3 órával ezelőtt)
Bika és a Kör „mindegy, hogy mekkora, csak kerek legyen” Ezt már jó néhányszor sikerült is megfogalmazni. Csak bebetonozni, összetartani, összefogni nem. Ennek s

Rose
8:10 (1 órával ezelőtt)
...

A bika valóban maximalista, s — az élettapasztalat alapján — egyet lehet érteni azzal, hogy akkor elégedett, ha kereknek látja a világot. Igen, itt a mennyiség és minőség kérdése is felmerül, ebben is különbözőek a bikák. A bika türelmetlenül építi a világa kerekségét, s ha nem az ő tempójában épül, akkor még türelmetlenebb lesz, s így vagy úgy cselekszik, kidob, változtat, feje tetejére állítja a dolgokat, de ettől nem biztos, hogy jobb és kerekebb lesz a világa.

S itt a TÁRS kérdés. Ha két bika, akkor lehet, hogy egymásnak feszülnek, mert más a kerekségről vallott elképzelésük. Hiszen milyen is az a kerek világ? Mit szimbolizál a kör? Az állandó körforgást, a dolgok ismétlődését mindig más szinten. De hogy mi van a körön belül, az merőben eltérhet még bika és bika között is.

Mi van akkor, ha a társ nem bika, hanem mondjuk mérleg?

A mérleg egy igazi demokrata. Akkor kerek az ő világa, ha a két serpenyő egyensúlyban van. Ha kibillen, megszűnik a biztonságérzete. Nehezen viseli a rá nehezedő dominanciát, a rá kényszerített cselekvést, legyen az szellemi vagy fizikai. A mérleg egy szuverén lény,

megy a saját elképzelése után, a saját kitaposott útján, ami megnyugvást, kielégülést, a “siker” okán érzett spirituális élményt, jó érzést nyújt. Fontos neki ez a balansz.

Határtalan a szabadságvágya, amiben nehezen viseli el, ha korlátozzák. Hiszen levegő, állandóan szállni, repkedni szeret, szeretne.

De az is alapvető törekvése, hogy a környezetében élők is elégedettek legyenek.

Bonyolult ez a társ kérdés. Ki illik kihez? Erre nincs bölcselet. Ezt csak az emberi intellektus tudja eldönteni, megoldani.

Hogy bonyolult ki illik kihez? Igen, lehet, de nem Aniira. Mondom, hogy van.

Hát az illik, aki illik!

S mint tudjuk, egyik sem homogén, - szerintem- azon múlik mi van mellette. Ilyen marha egyszerű.

Az azonosak biztos jól elvannak egymással, hiszen nincs különbség. Minden idéző jelben!

Két bika jól elvan, ugyan olyan barmok mind a ketten. Földhözragadtak, harácsolók, nyugisan indulatosak, makacsok, meg minden. De magában, mint minden egyformaság unalmas. Nincs, ami feldobja, hm.

S hát jó a föld, mert valamin mindenkinek állnia kell. A levegő is a földet körülvevő atmoszféra, ahol nincs valami szilárd mag, arról nem is érdemes beszélni. Sokat nem akarom ragozni. Az előző írást nagyon jól összefoglaltad, minden stimmel, a nyílva hagyott konklúziót kivéve. A levegős mérleg abban nem Aniira jó. Szeret lebegni, és lebegtetni. S itt áttérnék miránk.

Nekem te ettől a légiességedtől olyan, minta csipkerózsikaként átaludnád az életet. Sok minden történi, talán túl sok is, hagyod, csinálod, de minden tovaszáll, semmi nem mélyül, rögzül, mert talajtalan. Évtizedek kellettek, hogy Anii melléktermék összegyűljen, ami már egy kényszeredett lépésre sarkalt, - keresni egy materialista bumfordit, aki sok mindenben elmélyedt és elmerült. Mert jó, ha oda tudod kötni a lufidat, a marhája ballag, te meg ficánkolhatsz. Én meg untam már a poroszkálást a porban, s vágytam egy csicsergő, csivitelő, ínycsiklandó cicamicára. Mert itt nálunk ezekben az aszcendensekben lehet a kutya eltemetve. A levegő mindenütt ott van, s összeköti a dolgokat. S miután valamiért én meg egy ilyen képzelgő fajta vagyok, nekem meg az gyűlt föl, hogy kéne egy ilyen mindenek között cikázó, dolgokat összekötni is képes sziporka. Szóval egymásra találtunk, egy

ideje ezen vigyorgunk mindketten. Ami itt még hiányzik, az az egymás felé fordulás, s a tulajdonságainkkal kitölteni egymás hiányosságait. Néha, nekem olyan vagy, mintha a világon semmi fontosról nem tudnál. Jött, meg ment, pedig itt-ott már bevillant, hogy azért lehet abban valami. Lehet, minden abban van! s mióta én ezeket elkezdtem mutogatni, nem győzöl álmélkodni, meg meg meg minden. Én meg ugye itt voltam szétszórtan, nem volt, aki szárnyalásom értse, és összefogja.

Nos, ha ki szeretnénk teljesíteni ezt a ritka, de pont ezért rendkívüli illeszkedést, akkor meg ezt kéne csinálni.

Szerintem, minden áron. Hogy ez mi, azt meg ki kell bogozni, mert nem egyszerű.

Vagy, hagyni az egészet, elsüllyedni a középszerűség poshadt végzetébe. A részletekben van, az egészben nincs középút.

2019. Jún. 18. Egy kis észszerűség a második félévre

Nos, ma hajnalban megálmodtam, na meg kispekuláltam, mi lenne jó. Egy kis lélek, egy kis ész.

1. a nyarat itt a környéken kéne tölteni, néhány kivétellel, de ezt majd lejjebb.

Amúgy, tekintettel az évszakra – nyár, egész őszig itt kéne lötyögni.

2. Tekintettel az adottságainkra, lakóhely Balaton

3. A feladatra – az én írásom,

a te független hévizelésed,

4. a feltételezhető hőségek alatt hosszú útra menni legfeljebb a közben előforduló pár napos rossz idős időszakokban érdemes, - amikor is,

egy egy zrínyis kirohanást lehetne tenni édes kishazánk jobb megismerésére, amikor is – a tökolaj-szerző csellengéshez hasonlóan, némely híresebb honi várost útba ejtve, de a környező országokban, délvidék, Szlovákia, Erdély, vetnénk egy két pillantást erre-arra, meg beszerezhetnénk végre!, -mondjuk – egy csángó fakanalat!

Megnéztem, ilyen napokat elég sokat jósolnak. Mármint amikor a hőmérsékleti csúcs az húszon egy-kettő körül van.

5. mind e közbe lehetne még besuszterolni a hévizi beutalót is, hogy egy kis gyógyvize les is legyen, ha a testnek nem is egyértelmű viszont lélektani változatosságként, s mint főúri kény, és adottság, az se árt, de jót tesz.

6. Te úgy is mész a spaniyard fővárosba, én meg itt ingázok pannon lavórunk, meg kis külön magán panziócskám íróasztala és full service között.

7. Ősszel meg elmehetnénk az olasz csizma déli sarka felé. Láttam az Sandra képeit, hallgattam a beszámolóját, s hát csak ámultam-bámultam.

Nos, ilyenek jutnak eszembe ma hajnalban. Jó kis hűs van, csikorognak a madarak, azon kívül meg szanatórium a varázshegyen.

Pusz.
V
.840/2.
egy különös, távoli zseni, mint a hely
V
x
Jack V
Melléklet2019. jún. 18. 21:21 (17 órával ezelőtt)
ahol született. raw talent, nem tudom mi a jó szó, de ilyen hangzást - szépet, érdekeset, én még mást nem hallottam. s újra és újra azon veszem észre magam

Rose
6:49 (8 órával ezelőtt)
Good morning, it’s wonderful day the sun is shining, bright things await. When the moon comes up and the night fills the sky, I know that the sun will be there

Rose
13:47 (1 órával ezelőtt)
...
.
840/2.
egy különös, távoli zseni, mint a hely
V
Jack
Melléklet
2019. jún. 18. 21:21 (17 órával ezelőtt)
címzett: Rose

ahol született.
raw talent, nem tudom mi a jó szó, de ilyen hangzást - szépet, érdekeset, én még mást nem hallottam. s újra és újra azon veszem észre magam, hogy nála kötök ki. mikor már unom ezt a sok kommersz lötymedákot, akkor kell valami eredeti, valami erős, valami hamisítatlan, valami raw. mint a víz, a föld a szél, a nap.

hallgatnám reggeltől estig.

...

5

Rose
6:49 (8 órával ezelőtt)
Good morning, it’s wonderful day the sun is shining, bright things await. When the moon comes up and the night fills the sky, I know that the sun will be there

Rose
13:47 (1 órával ezelőtt)
...

Befejeztem a feltételeztetést, te pedig, gondolom, a vásárlást.
Tegnap megkerestek egy újabb munkával. Szeretnék, ha egy 10 x 20 perces (összesen 200 perces) oktatófilmet készítenének velem stúdió körülmények között angol nyelven. Kértem egy nap gondolkodási időt. Ma reggel megírtam, hogy nem valószínű, hogy elvállalom. Belegondoltam, hogy akkor a terveink borulnak. Bár nem tudom, mennyi időt szeretnél velem tölteni a nyáron, ez nem igazán derül ki a nyári schedule proposal-ból. Vagy ez egy nyitott kérdés? Te mit szeretnél? Mert most ez élvez prioritást, ahogy megígértem.

Rose

SZAKÍTÁSI KÍSÉRLET ROSSÉVAL

azért ez elég meredek, nem gondolod?
teljesen elöntötte az agyamat a vér.
bizalmat próbálunk itt építeni, te meg újra és újra elvékonyítod a kapcsolatunkat - s közben ígéretekkel és mézes-mázos szavakkal bolondítasz.

én ezt egyáltalán nem akarom, ha te nem.
én ezt nem akarom eldönteni.
nekem te fontos voltál, s mindenek előtt. egyfolytában erre várok, ezt tervezem, ezen gondolkozom, beszélek én itt az eddigiekről, a nyárról, sőt az egész életünkről. elmondtam száz formában, s nem igaz, hogy nem érted, legfeljebb nem akarod megérteni, s már azzal is probléma van, hogy miért. neked miért nem fontos?

de oké, nem kötelező ez, csináld, ami neked jó, csak engem hagyjál ki ebből.

te bolondot csinálsz belőlem.

s hát igen, ott volt ez a levegőben, s próbálok itt udvarias lenni, s szépen fogalmazni, pedig ez annál sokkal, sokkal durvább.

s ezek után ezt se kéne, elmagyarázni? - de tényleg...
de oké, még egyszer megteszem.

azt gondolom, hogy ha még ennyit se tudunk együtt lenni, akkor jobb, ha most elválunk!

Féltem én ettől, de megelőlegeztem, s már kezdtem kicsit jól érezni magam, tudtam az alkotásra is figyelni, boldogan álmodozni, tervezni, s akkor jössz nekem ezzel. S hogy ez egyáltalán fölmerül – nekem egy szívszorító szörnyűség. Mi nagyon két malomba őrlünk, az biztos.

szerintem, ami most történik se egyértelmű, úgy látszik, neked kevésbé fontos ez a dolog, mint nekem.
se a pesti, se a hévizi tartózkodás nem olyan, mint ami a te leírásodból nekem lejött. az idejövésed is egy bonyodalom.
de nem akarok én itt magyarázkodni. azt hiszem nagy nagy türelemmel vettem itt a kanyarokat. biztos én se vagyok tökéletes, de úgy érzem, mindent megtettem, miközben te jónéhány ígéreted nem tartottad be. a küldött írások kis részét voltál képes csak elolvasni - mert miért? Nincs rá idődd? Ugyan már…

a segítségről meg jobb, ha nem beszélünk. közben, azt gondolom, hogy tonnányi dolgot kaptál tőlem, teljesen önzetlenül, - s fordítva, ezt nem lehet elmondani. igen, a kedvességed tudnád adni, ha együtt vagyunk, lennénk. de nem vagyunk, s még Aniit se leszünk.
a lényeg, hogy én nem ilyen kapcsolatot képzeltem el, nem ilyet szeretnék, és keserűen, s meglehetősen csalódottan mondom ezt.
jó munkát és sok szerencsét kívánok.

A KÜLÖNBÖZŐSÉGÜNKÖN ALAPULÓ UNIÓNK ONTOLÓGIAI JELENTÉSÉGE

AZ ÖSSZETEVŐK:

a tiéd:

általánosságban jellemző a belülről irányítottság. Ami tágabb és nagyobb, „külső” összefüggéseket jelent. Mint mikor valaki mielőtt leereszkedik a részletekbe, végigtekint a „tájon”, s egyfajta holisztikus hozzáállással, a jövendő cselekedeteit úgymond megálmodja, tervezi. Ez a mentalitás tehát nem abszolút, de domináns. Az alkatból fakadó és a tapasztalati eredők következtében pedig a rövid, vagy le-

hetőleg középtávú figyelem, s összpontosítás figyelhető meg, a tulajdonképpeni elveszés a részletekben. Ami a mindent faló, s nagyon hatékony Packman-éhezz hasonló, amikor az alany a tökéletlenségének benső feszültségétől hajtva ádázul problémákat old meg. Ham-ham-ham. Az ilyen alkat számtalan területen hasznosítható, mivel hatékonysága és ökonomikus volta miatt rendteremtő és rendfenntartás tevékenysége kifizetődő, sőt, hasznot hoz. Pl, ahol vasvillával akarnak szilvát aszalni, ott megoldja, hogy azt ne vasvillával, hanem kislukú rostával tegyék. Az viszont már nem jut eszébe, hogy ezt lehetne automatizálni, s nem kéne a létező összes rostafajtát, - vas, üveg, műanyag, papír, hártya és szivárvány, és szögletes és kerek, domború és homorú, csak úgy, minden soha be-nem-következő esetre, népiesen „minden eshetőségre készen", folyamatosan felhalmozni, kiszorítva a hatékony automatizáláshoz szükséges teret, levegőt, s minden más lehetőséget is.

S akkor még nem is beszéltünk az illető saját mérsékelt élet-élvezéséről, ahol a lázas, de valójában dedós önigazolásos dekázás közben a humán genezis által alanyi alapon univerzálisan biztosított emberi élvezetekből marad ki, olykor annak potenciális ottlétét, meglétét, mibenlétét, jelentőségét, minőségét enyhén teljesítmény centrikus módszere miatt fel sem fogva, s imigyen nagy lazán, s könnyedén elszörfözgeti akár az egész életét. Itt van, sarjad, nő, burjánzik, átél, megél, de lehetőségeihez képest, nem élvez. (enjoy).

Az enyém:

Jobb hílyán mózeskosárban folyóba dobott, magaslatra, vagy akár sikátor sötét zugába, kukamellé kitett hősünk a masszőr és dresszír helyett - többnyire - az álmélkodással, és elmélkedéssel volt kénytelen beérni. A folyamatos nélkülözés, - mint fázás, éhezés, bizonytalanság, - szintén nagyon ökonomikussá tette, de nem ugyan abban a tartományban. A bőség ellenszerében, a hiányban kénytelen volt folyamatos összefüggéseket létrehozni, amit kívülről irányítottságnak is lehetne nevezni. Megtanulta – pont úgy, mint az előző esetben egyszerűsíteni a dolgokat, de már egy lényegibb, s magasabb szinten. Ez aztán nem csoda, hogy már már permanens élvezkedéshez vezetett, de előbb utóbb el nem kötött, hátrahagyott, félreköpött, meg nem oldott részletek miriádját halmozva fel, s most már ezzel zárva ki magát az élvezetek nemes formából (enjoyment).

összegezés

Szóval a két dolog uniójával nem e valami heppibb, vidámabb, derűsebb valamit lehetne létrehozni, - sz itt most a kérdés..

Nos, a „csak akkor beszélünk, ha nem értünk" alapon, remélve, hogy ez itt tiszta, most SHUT UP and wait.

V
.
848/1.
kell az ilyen, vagy nem?
V
x

Jack
2019. jún. 19. 21:36 (23 órával ezelőtt)
címzett: Rose

apa
a tudás forrásai, lsbj
az nyilvánvaló, hogy több a gondolat, mint a szó.

másképp: a gondolat birodalma, nagyobb, mint a nyelv birodalma.

(példa erre, hogy egy másik nyelv szava adott esetben milyen jól jön, másképp még azt se tudnánk kifejezni..., "csak tudjuk"...

s vannak, lehet? - amit semelyik nyelv nem tud, csak mi, itt belül?)

minden megszületik, meg fejlődik, ezt azért tudjuk. különösen, ami organik.

s így van ez a gondolattal, pontosabban a tudattal is.

s ha azt mondjuk, hogy a nyelv egy eszköz, az egyik eszköz, mert van még másik is. például audió, meg vizuális, meg a tapintás, meg ízlelés eszközei, amivel a tudat fejlődik, tanul...s itt eljutottunk végül is oda, hogy miként, s mivel is segíthetnénk neki?

ha beszélünk, akkor tanítjuk a tudatunkat? Ha írunk, mi van azzal?

ha olvasunk? ha megfigyelünk dolgokat, ha "tudatosítjuk" más érzékelésekből fakadó benyomásainkat?

mi a jó, ha sok ilyen input van, s csak hagyjuk, menjen a maga útján, vagy ha kidolgozzuk?

elég évszakonként, különleges alkalmakkor, vagy jobb naprakészen?

mindenkinek vannak tapasztalatai. Hogy mit tud okozni a megértés...

a nem tudás, az áldott tudatlanság után, rögtön s azonnal a tudás jön. visszaút nincs.

akkor - meg nem jobb ezen az úton tovább menni? S használni "minden" eszközt, mert attól nekünk jobb lesz?

ha valaki azt hiszi, hogy van itt valami "más", valami köztes út, úgy vélem, nagyon nagyot téved.

netán az egész életét eltrafálja.

apa

Rose
2019. jún. 19. 22:41 (22 órával ezelőtt)
Mindent meghallgattam, mindent elolvastam. Le vagyok nyűgözve, most legyen ennyi elég. Holnap reagálok. Szép álmokat, te okos Brumika!

Rose
18:56 (2 órával ezelőtt)
...

Hogy mi a tudás? Sokan és sokféleképpen próbálták megfejteni. Hogyan gazdagíthatjuk a tudást? Igen, ehhez szükségünk van valamennyi érzékszervünkre, ez a tapasztalati tudás. Ezeket összegzi a nyelv szóbeli és írott formában. Amit itt feszegetsz, ez nyelvfilozófiai kérdés.

Jack
20:12 (1 órával ezelőtt)
címzett: Rose

kicsi csillagom, a kérdésem, hogy az ilyen kell e, a könyvre vonatkozott. mármint, hogy - rövidítés okából, ezt jobb megtartani, jó, ha van, vagy dobjuk ki. ez ugyan is az egész dilemma lényege. ilyenektől hosszú a könyv. csak az a baj, hogy én ezeket, mint a téglák közötti maltert képzelem el, ami nélkül sok esetben összedől a fal. vagy itt a szöveg kifakul, elhalványul, kiüresedik, unalmassá, mesterkélté válik, ráadásul úgy, hogy ez senkinek még csak fel sem tűnik, nem tudják mi a baj, csak azt, hogy nem jó. malter helyett lehet akármilyen kötőelemre is gondolni. bizonyos műköveknél persze "nem kell semmi", - ágyazás igen - de az építőelemek formája megakadályozza a szétcsúszást. ez egy modern dolog, pár éve jött divatba, régen nem volt. a lényeg, hogy létezik ilyesmi, csak ehhez shekspírnek kell lenni. vagy sok, több idő kellene. hogy minden szó egy tonnát nyomjon, rádióaktív legyen, foszforeszkáljon, vagy brummogjon legalább. de ez is visszsza tud ütni. sokan próbálkoztak ilyen modernista prózával - dadaisták, szűrrealisták stb. de a többség maradt a hagyományos - lényegében epikus egyszerűség mellett, ami az olvasás, a megszokás, a beidegzések, az emberi agy és képzelet együttműködésén alapul. a reklám, a média persze használ - főleg hülyítésre, eladhatóságra mindenféle trükköt, áll is a harc, a bál, a hagyományos irodalom jelentősen visszaszorult, de én, mint valami dinoszaurusz inkább oda tartoznék. feltételezem, hogy mindig lesz, akit érdekel, s nem csak a hamarihamvas harmatnyalók léteznek csak.

ugyanakkor fontos megjegyeznem, hogy amit csinálok ez egy kényszermegoldás. ideálisabb életben ideálisabb megoldás születhetett volna. akkor gondos, türelmes, és műértő farigcsálással műremekeket lehetett volna gyártani. nagyon sokan ügyesebbek voltak mit én, nagyon sokan meg semmit nem csináltak. volt, aki szerencsés volt, volt, aki jobban menedzselte önmagát, valamelyik sajnos nálam nem így lett. valami hülye meggyőződéstől vezérelve - a csehtomi, a Charlie ezt jól kitapintottá, - én az intézmények helyett a mondanivalóra, az emberre koncentráltam, azt írtam, amennyire lehet a "tökéletes megfigyelő", az értő írnok szemével, kezével. s tudom, hogy valami jót csinálok, mert még akárki olvasta, hatott rá, s nem is akár, hogy. én meg ezt akartam. a Tolsztojnál mondják - okosok, - hogy az már nem is irodalom, hanem the life itself. na, valami ilyesmi motoszkál bennem is. túllépni, elmosni a határokat, mint mikor az előadásnál nem érezni, hogy azt "játszák. mert valami olyan jó. pont most olvastam valami skandináv? - író most kiadott bestselleréről, ahol azt elemzik, mik voltak azok a divatos vagy akármilyen témák, szavak, ideák, mondatok stb., amik miatt tömegek gyorsan ráharaptak.

viszont én nem akarok bestseller író - mondjuk egy Coelho sem lenni. jobb irodaim körökben egy faszkalapnak, egy csalónak tartják, - na hát, azt aztán végképp nem. s nem hiúság okán, non nem.

de tudom, hogy marketing szempontból ez egy agyrém. ezt nem lehet csak úgy eladni.

én tudom, hogy a szövegeim jók. s lehet töredékes lesz, erre meg van mindenféle, főleg emberi fölmentésem. ilyen is volt már, ha nem is sok. túl sok szerencsém se volt, az biztos.

de ez is jó, én örülök neki, nehogy már azon, inkább csak és kizárólag rajtam múljon.

s hát rengetegen írnak. de olyat nem sokan, mint amit én. ahhoz ott kellett lenni, érteni, érezni kellett, s hát, még így is, meg is kellett azt írni.

nos, most ezzel zárom.

Steel abandoned, still alone.

Rose

20:56 (20 perccel ezelőtt)

...

DICSÉRET ÉS ELISMERÉS ROSÁTÓL

Bölcs Brumikám, így már értem, hogy a rövid szöveg mit fejteget, de erre se én, se más a magyarázatod nélkül sosem jönne rá.

Én tisztában vagyok a képességeiddel, a tehetségeddel, a kiforrott stílusoddal, a kitűnő írásbeli kommunikációs vénáddal, a lényeglátásoddal, de az absztrahálási kompetenciáddal is. Ha egész életedben csak a hivatásodnak tekintett írással foglalkozhattál volna, nyilván másként alakult volna az életed, de most már kibontakoztathatod, megírhatod mindazt a tudást, élményt, ismeretet, ami az elmúlt évtizedek alatt lerakodott, nyomot hagyott a tudatodban. Ennek örülj, hogy ez megadatott. Én teljes szívemből melletted állok, mert tisztában vagyok a szellemi munka jelentőségével, s meg vagyok győződve arról, hogy a tehetségnek utat kell engedni.

Rose

édesem!

énnekem még életemben ilyen szépet soha senki sem mondott...

s köszönöm minden cseppjét, e egy tündér-baba vagy.

3 569/44.

nyári szkedzsül propózol

V

x

Jack

2019. jún. 18. 5:55 (8 nappal ezelőtt)

címzett: Rose

2019. Jún. 18. Egy kis észszerűség a második félévre

Nos, ma hajnalban megálmodtam, na meg kispekuláltam, mi lenne jó. Egy kis lélek, egy kis ész.

1. a nyarat itt a környéken kéne tölteni, néhány kivétellel, de ezt majd lejjebb.

Amúgy, tekintettel az évszakra – nyár, egész őszig itt kéne lötyögni.

2. Tekintettel az adottságainkra, lakóhely Balaton

3. A feladatra – az én írásom,

a te független hévizelésed,

4. a feltételezhető hőségek alatt hosszú útra menni legfeljebb a közben előforduló pár napos rossz idős időszakokban érdemes, - amikor is,

egy egy zrínyis kirohanást lehetne tenni édes kishazánk jobb megismerésére, amikor is – a tökolaj-szerző csellengéshez hasonlóan, némely híresebb honi várost útba ejtve, de a környező országokban, délvidék, Szlovákia, Erdély, vetnénk egy két pillantást erre-arra, meg beszerezhetnénk végre!, -mondjuk – egy csángó fakanalat!

Megnéztem, ilyen napokat elég sokat jósolnak. Mármint amikor a hőmérsékleti csúcs az húszon egy-kettő körül van.

5. mind e közbe lehetne még besuszterolni a hévizi beutalót is, hogy egy kis gyógyvizelés is legyen, ha a testnek nem is egyértelmű viszont lélektani változatosságként, s mint főúri kény, és adottság, az se árt, de jót tesz.

6. Te úgy is mész a spaniyard fővárosba, én meg itt ingázok pannon lavórunk, meg kis külön magán panziócskám íróasztala és full service között.

7. Ősszel meg elmehetnénk az olasz csizma déli sarka felé. Láttam A Sandra képeit, hallgattam a beszámolóját, s hát csak ámultam-bámultam.

Nos, ilyenek jutnak eszembe ma hajnalban. Jó kis hűs van, csiporognak a madarak, azon kívül meg szanatórium a varázshegyen.

Pusz.

Rose
2019. jún. 18. 6:37 (8 nappal ezelőtt)
...

Drága, édes Brumi! This is a fantastic schedule for the nyár futáré, némely for the summer. 3:00-kor felébredtem, én is gondolkodtam, gondolkodtam, de az én termésem meg se közelíti a tiédet, így elúsztattam az Atlanti óceán felé, hátha útközben megduzzad, s egy vízipók jól lakik vele.

Tudod a dátumot, it 's amazing, s nyilván azt is, ma kedd van. Minden nap újabb és újabb meglepetést okozol nekem, nagyon pozitív értelemben.

Még itt is hűs van, a madarak itt is csipognak, de más madarak persze. Tehát minden esély megvan arra, hogy jól induljon a napunk. Te élvezed hűs lakod frissítő energiáid, a Balaton hullámainak selymes ölelését, én egész nap légkondis iroda és előadóterem kellemes hűs levegőjével kell, hogy beérjem. De a földi halandó elégedjen meg azzal, ami el van rendelve. Ma még emésztgetem kis írásod tartalmát, miközben a diákok szorgalmasan írják a vizsgájukat. Biztos lesz kérdésem.

Puszi az okos fejedre!

Rose
2019. jún. 18. 10:48 (8 nappal ezelőtt)
...

Képzeld Brumika, bementem az IT-sekhez, hogy nem tudom ki- és bekapcsolni a mobilom egyre gyakrabban. Most felhoztak egy Huawei mobilt, hogy arra kicserélhetik-e. Úgy örülök. Éljen a Huawei!

Jack
2019. jún. 18. 11:07 (8 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Nagyon érdekes

.

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 06. 18. 10:47 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: nyári szkedzsül propózol

Jack
2019. jún. 18. 11:10 (8 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Nem tudom melyik, De azzal lehet csinálni marha jó képeket meg videókat.
Meglehet örökíteni az utazásokat

Rose
2019. jún. 18. 12:19 (8 nappal ezelőtt)
...

Még én sem tudom, mert rakják át az adatokat a régi telefonról. Majd megírom. Majd este megkérlek, hogy a webére írj egy sms-t vagy csörögj rám, mert azokat nem tudják menteni.

Jack
2019. jún. 18. 12:28 (8 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

ez hülyeség, mert a ..t is lehet menteni, a programon belül, meg kell nézni! én egyszer elmentettem. persze, ha fontos.

V
.
in:sent
3 569/42.
csak még ezt...
V
x

Borsós Károly
jún. 18., K 14:29 (8 nappal ezelőtt)
Nyúzlak tudom, polájt vagy tudom, de talán..., alul van a szöveg, nézzed, de szeretem! https://www.youtube../watch?v=smXEVJ3lEuo C ui. szerintem a Hobó labdába

---

Jack
jún. 18., K 15:18 (8 nappal ezelőtt)
címzett: Borsós

gondolkozom ezen. jó ez. annak, aki itt élt biztos sokat jelent. s hát biztos velem van a baj, túlságosan sokat hallgattam Englisht, bizonyos magyar szöveg furcsa lett. a hangszín, az artikuláció, minden. pedig van, amiben még most is ugyan úgy lelkesedem, versekben például. de akár milyen médiát nézek gyorsan rám telepszik valami avítos érzelgősség, modorosság, mesterkéltség érzés. pl. nem értem miért énekelnek Aniian kappanhangon. nem a vékony hangról beszélek, az nem okvetlen zavar. hanem hogy van egy magyar regiszter, egy hang, s legtöbben abban vergődnek.
a másik, hogy engem többnyire a zene érdekel. itt meg azt vettem észre, hogy sokakat inkább a szociális, kulturális háttér, környezet jön előbb. ki kicsoda, kinek a fia, milyen előélete van, volt, meg ilyenek. volt olyan csajom, aki totál lecikizte ezt a számot, holott a pasinak fantasztikus az orgánuma, a zene tökéletes, a mondanivaló gyönyörű. szóval, egy mukkot nem értett semmiből. szóval, sajnos, ezek az előítéletek, tömegesen zárják ki az embereket az élvezetekből.

a film átjött, jó sok szarakodással többször letöltöttem, mert szöveg nem volt, s hát franciául nem tudok. a hölgyike meg hallás után angolul. de aztán nagynehezen sikerült találnom hozzá egy szöveget, letölteni, s úgy ahogy hozzábiggyeszteni.
na it az arthúr. ez a szám minden idők egyik legjobb száma. szerintem.
ide teszem az én fordításom, nem baj, ha nem tetszik...

KITES

I will fly a yellow paper sun in your sky
When the wind is high, When the wind is high
I will float a silver solid moon through your window

If your night is dark, if your night is dark
In letters of gold on a snow-white kite I will write " I love you!"
And send it soaring high above you for all to read
I will scatter rice paper stars in your heaven
If there are no stars, if there are no stars
All of these and seven wonders more will I find
When the wind is high, When the wind is high
In letters of gold on a snow-white kite I will write "I love you!"
And send it soaring high above you for all to read
No one say you need
In letters of gold on a snow white kite I will write " I love you!"
And send it soaring high above you For all to read

Arthúr Brown Papírsárkányok

Sárga papírnapot fogok egeden röptetni
mikor a szél magasan szál, Mikor a szél magasan száll
Egy ezüst teliholdat úsztatok ablakodnál
ha éjed sötét, Ha éjed sötét
S arany betűkkel hófehér sárkányomon írom
szeretlek!
S magasra röptetem föléd, hogy lásd
És rizspapír csillagokkal hintem tele
mennyed, hogyha hiányoznak, hogyha
hiányoznak mindezt s a világ mind a hét
csodáját mikor a szél magasan száll
magasan száll
S arany betűkkel hófehér sárkányon írom
neked
“szeretlek”
Senki se mondja valami más kell
mit írok
neked
“szeretlek”
https://www.youtube../watch?v=GMSqx9kDQ84
...
YouTube-videó (The Crazy World Of Arthur Brown - Kites) előnézete
---

V
.
in:sent
3 569/41.
vegyesfelvágott
V

x

Jack
jún. 17., H 19:54 (9 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

írtam a vízműnek, mondták ok, valamit csinálnak
fürödtem, nagyon jó volt.
dolgozom is. a szerkezeten is.
s persze, megyünk Triesztbe, de többnyire rajtad múlik, mikor, nem?

Rose
jún. 17., H 21:28 (9 nappal ezelőtt)
...

Köszi a vegyesfelvágottat.

A Triesztbe való út csak részben múlik rajtam, hiszen együtt tervezzük. Azt kell eldöntenünk, meddig akarunk menni, s hol szeretnénk megszállni. Te már többször utaztál kocsival Olaszországba, én csak repültem, ill. Ljubljanából vonatról egyszer átugrottam Triesztbe.. De ezt már írtam.

Biztos van most más dolgod. Én még megnézem, mi újság a nagyvilágban.

Pihenj jól, aludj édes álmot!

Jack
jún. 17., H 21:30 (9 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

jó, próbálok valami utitervszerűt, de én az időpontról beszéltem.

Rose
jún. 17., H 21:36 (9 nappal ezelőtt)
...

Tárgy: Re: vegyesfelvágott

Rose
jún. 18., K 19:42 (8 nappal ezelőtt)
...

A telefon Huawei Y 611 Compact. Még nem tudom, mit tud. Biztos jobb az előzőnél. Nagyobb is, kristálytiszta a képe. Az egyetem általában olcsó készülékeket szerez be. Ez talán az átlagosnál jobb valamivel. A lényeg, hogy telefonálni tudjak vele.

Jack
jún. 18., K 20:26 (8 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Persze Biztos jó lesz

.

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 06. 18. 19:42 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: vegyesfelvágott

V
.
in:sent
3 569/1.

Július 15. után bármikor jó nekem egészen augusztus végéig. Ezen belül neked kell eldöntened, mikor érsz rá. Az útiterv jó ötlet.

Jack
jún. 18., K 11:13 (8 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Ezt jósoltam, emberek dobálják el őket pedig marha jó képeket lehet velük csinálni, Ha más nem ez megéri

.

...
Feladó: ...

Dátum: 2019. 06. 17. 21:36 (GMT+01:00)
. Jack

Jún. 26. megvagyok, meg a világgá menés

Jack
7:58 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

aludtam, aludtam, a szokásos.

újabb zavaros álom a bizonytalanságról. valami ismeretlen foglalkozású, telephelyű, vándor munkacsapathoz akartam mindenáron csatlakozni, egy darabig mentem is velük, látszólag minden jó volt, de aztán eltűntek, miközben nem figyeltem rendesen. s azzal ébredtem, hogy keményen hülyéztem magam, hogy na igen, ez a baj, hogy nem figyelek, s ezzel mindig elszúrom a dolgokat. s rendszeresen ez megy, hogy "elfelejtem" még a nevüket, helyüket, telefonszámukat is megkérdezni, s egyszer csak ott állok egy benzinkútnál, egy utcasarkon, s a rengeteg erőfeszítés, szellemi és fizikai is - hirtelen, mint a buborék szétpukkan, s semmibe vész. s nem elég, hogy magamra maradtam, a jövő is ott tornyosul előttem, kilátástalanul. úgyhogy, mint általában a rémálmokból, arra jó fölébredni, hogy hát a rossebbe is, de a valóság ennél azért sokkal jobb. a látható legalább is, mert nyilván ezt a romlott dögöt meg, mint valami ébren álmodást nappal is cipelem magammal.

ha okostóbiás választ akarok erre adni, akkor megint a már régen megértett képlethez lukadok ki. - itt komoly kulturális és szociális képtelenség esete forog fönt. ugyan az igaz, hogy baromi sokat tettem, hogy jó legyen, - nekem. de ezt ás is elmondhatja. a baj lehet rosszabb, mint a rossz házasságok kötelékében, mert ott se jó, de legalább azok valami közös agyrémet próbálnak, megbújnak egymás baromságaiba, s kevesebb a bizonytalanság. mi szabadabbak vagyunk, de ezért a piacon nem adnának egy marék tarkababot, ha át akarnánk valamire váltani. egy kis csokor petrezselyem zöldjét se. szóval, itt anyagi, egzisztenciális, kulturális, s hasonló gondok vannak.

elvileg, - én ugye - meg vagyok támogatva az amerikai szabad-ossággal, én meg tudnám tenni, dede, de nincs kivel. ráadásul ez ugye nem a "korlátlan lehetőségek földje, ez nem Amerika. itt jobb beszarva lenni. így mondom, mert így jobban hasonlít.

úgyhogy valami olyasmi lehet, hogy mennék, menekülnék ebből az egész képtelenségből, mert valahol, holisztikusan tudom, hogy ez nem egy nekem való emberi lét. s hát, a régi lemez, jó lenne - nem egyedül. de valamit nem jól vagy eleget csinálok, mert egyedül maradok, vagyok.

s fölmerül, hogy ennél egy fa odva, egy barlang, egy zárka, egy poroszkálás az úton, egy csövezés éjjeli menedékhelyeken, vagy csak

szimplán egy vándorút nem e sokkal jobb lenne. s ó, hányan ide lukadtak ki, s nekivágtak, hajjaj.

egyszer volt egy nagy, földet megkerülő vitorlás verseny. óriási őséggel a nagydíj. s a pacák, aki megnyerte, az az utolsó pillanatban elkanyarodott a kikötő bejáratánál, s a fél világ előkelősége, - még a királynő is ott volt, - szeme láttára elkanyarodott, s azt mondta, hogy őneki ez az egész nem kell. s visszament a tengerekre hajózni, mint egy albatrosz.

s oké, neki legalább volt egy jó hajója. de ha jól belegondolok, nekem is van. úgy hívják credit kártya. ha még nem öregedtem ebből is ki, mert addig pöcsölök itten. a nagy okos, de tényleg - Tolsztoj apó is elindult, s a végén egy vasútállomáson halt meg, valami Krasznája csajkában, vagy mi. mert totál tele lett mindennel hócipője. nekem teljesen és s tökéletesen érhető.

V
.

Július, még-májkészítés

Jack
jún. 23., V 11:40 (5 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

ha csak úgy meg akarod sütni, ahhoz kell olaj. s addig nem szabad buzerálni, amig nem keletkezik egy kis keményedés a mindig alul lévő oldalon. másképp egy nem túl szép trutyi tud lenni, így meg szépen egybe marad. de függ a májtól is. ha épp, akkor nem kell Aniira óvatoskodni, ha töredezett, akkor igen. kis serpenyő kell, s ha lehet legalább negyedig olajba kell állnia.

Rose
jún. 23., V 12:01 (5 nappal ezelőtt)
...

Édes, cuki Brumikám. Te nem csak a professzorom vagy, a szakácsmesterem is. Be kell szereznem a szószokat, mert csak szójaszósz van itthon. Valamelyik recepted biztos beválik, majd beszámolok, h melyik. Ez lesz az ebédem fülgomba salátával, amit tegnap a kínainál vettem. Millió puszi érte

Rose
jún. 23., V 15:06 (5 nappal ezelőtt)
...

IDŐBEOSZTÁS NYÁRRA

Drága, egyetlen Brumika, a nyári szabadságom július 15-től tart augusztus 31-ig, amikor csak is és kizárólag a tied vagyok. Persze ember tervez, Isten végez.

Megírnád, hogy mekkora a cipó méreted, hogy papucsot tudjak venni neked Hévízre? Köszi

Jack
jún. 23., V 15:08 (5 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

na ez jó, ezt lehet érteni, meg értelmezni. a lábam? 43 de jobb, ha 44.
puszmusz.

FÉRFIAK ÉS A NŐ IDEÁJA

HTTPS://WWW.YOUTUBE../WATCH?V=ITUWERTCSQG

SENKI EZEN A VILÁGON, MÉG A KÖVETKEZŐ SZÁMBAN AZ A NŐ SEM KÉPES ÚGY ÉRTELMET ÉS ÉRZELMET ZENÉBEN ÖSSZEKAPCSOLNI, MINT Ő

HTTPS://WWW.YOUTUBE../WATCH?V=-IIS6ZZ9RVA

HTTPS://WWW.YOUTUBE../WATCH?V=LRKDRD3XNTG&LIST=RDLRKDRD3XNTG&START_RADIO=1

Johnny Cash don't think twice, it’s all right

Well it isn’t no use to sit and wonder why, babe
If you don't know by now
An' it ain't no use to sit and wonder why, baby
It'll never do anyhow
When your rooster's a-crowin' at the break of dawn
Look out your window and I'll be gone
You're the reason why I'm trav'lin' on
But don't think twice, it's all right
And it ain't no use in turnin' on your light, babe
The light I never knowed
An' it ain't no use in turnin' on your light, babe
I'm on the dark side of the road
But I wish there was somethin' I could do or say
To try and make you change your mind and stay
We never did too much talkin' anyway
But don't think twice, it's all right
Well, it ain't no use in callin' out my name, gal
Like you never done before
It ain't no use in callin' out my name, gal
I can't hear you any more
I'm a-thinkin' and a-wond'rin', walkin' down the road
I once loved a woman, a child I'm told
I gave her my heart but she wanted my soul
But don't think twice, it's all right
So long, honey baby
Where I'm bound, I can't tell
But goodbye's too good a word, gal
So I'll just kind of say fare thee well
Now, I'm not sayin' you treated me unkind
You could have done better but I don't mind
You just kinda wasted my precious time
But don't think twice, it's all right

Jonny cash

https://www.youtube../watch?v=GoyPKKuCG7A

s a dillema

[Verse 1]
Most of the time
I’m clear focused all around
Most of the time
I can keep both feet on the ground
I can follow the path, I can read the signs
Stay right with it when the road unwinds
I can handle whatever I stumble upon

I don’t even notice she gone
Most of the time

[Verse 2]
Most of the time
It’s well understood
Most of the time
I wouldn’t change it if I could
I can make it all match up, I can hold my own
I can deal with the situation right down to the bone
I can survive, I can endure
And I don’t even think about her
Most of the time

[Verse 3]
Most of the time
My head is on straight
Most of the time
I’m strong enough not to hate
I don’t build up illusion ’till it makes me sick
I ain’t afraid of confusion no matter how thick
I can smile in the face of mankind
Don’t even remember what her lips felt like on mine
Most of the time

[Bridge]
Most of the time
She ain’t even in my mind
I wouldn’t know her if I saw her
She’s that far behind
Most of the time
I can’t even be sure
If she was ever with me
Or if I was ever with her

[Verse 5]
Most of the time
I’m halfway content
Most of the time
I know exactly where it all went
I don’t cheat on myself, I don’t run and hide
Hide from the feelings that are buried inside
I don’t compromise and I don’t pretend
I don’t even care if I ever see her again
Most of the time

https://www.youtube../watch?v=SQbr4ISrjII

ezeket a számokat én egyszerűen himnuszoknak tartom, a zenéjük miatt

[Verse 1]
What was it you wanted?
Tell me again so I'll know
What's happening in there
What's going on in your show
What was it you wanted
Could you say it again?
I'll be back in a minute
You can get it together by then

[Verse 2]
What was it you wanted
You can tell me, I'm back
We can start it all over
Get it back on the track
You got my attention
Go ahead, speak
What was it you wanted
When you were ..ing my cheek?

[Verse 3]
Was there somebody looking
When you give me that ..
Someone there in the shadows
Someone that I might have missed?
Is there something you needed
Something I don't understand
What was it you wanted
Do I have it here in my hand?

[Verse 4]
Whatever you wanted
Slipped out of my mind
Would you remind me again
If you'd be so kind
Has the record been breaking
Did the needle just skip
Is there somebody waiting
Was there a slip of the lip?

[Verse 5]
What was it you wanted
I ain't keeping score
Are you the same person
That was here before?
Is it something important?
Maybe not
What was it you wanted?
Tell me again I forgot

[Verse 6]
Whatever you wanted
What could it be
Did somebody tell you
That you could get it from me
Is it something that comes natural
Is it easy to say
Why do you want it
Who are you anyway?

[Verse 7]
Is the scenery changing
Am I getting it wrong
Is the whole thing going backwards
Are they playing our song?
Where were you when it started
Do you want it for free
What was it you wanted
Are you talking to me?

https://www.youtube../watch?v=beBNwWqHKYc

https://www.youtube../watch?v=2tZaHbdUtJI

zene, könyv, film, - az én gyönyörű, nyár-esti sétám: jegyezetek

volt egyszer a nagy második világháborús amerikai irodalom.
Norman Mailer Meztelenek és holtak
A 22-es csapdája, a Hellertől
Meg a most és mindörökké a James Jonestől.
S hát persze ezt mind olvastam hajdanán, s aztán szünet.

S közben volt egy híres gypsy jazz zenész, még valamikor a zamárdi években került a gyűjteményembe.

Aztán megint hosszú szünet, - disszidálás, dolgozások,

S jött a Terrence Malick a nemrég látott zseniális New world c. filmjével, s mondom kéne nézni tőle még. S akkor derült ki, hogy a vékony vörös vonalat is ő rendezte, s ez a Jones írta. S akkor jött, hogy nézzük meg ezt a pacákot kicsit közelebbről. S kiderült, hogy beizgult s valamit írt erről a cigány jazz zenészről, aki ottan párizsban – meg minden. Szóval, megint egy kör körbe ért, hm. S akkor most küldök egy cikket, ami egy interjúból részlet, meg valamit ettől a zenész csávótól. Aki nagyon sok nagy zenész inspirátora volt, természetesen. Az enyém is.

...

But the originál idea was to build it around the life and character of Django Reinhardt, the gypsy guitarist.

INTERVIEWER

Yes, I remember that you wrote something about him in *From Here to Eternity*.

JONES

That's the guy. I've always loved his music, better than any other single jazz musician I've heard. Because of that, I got fascinated by what I read and heard about him. He seems to have been a total individualist, in the sense that gypsies often are: without loyalty of any sort to any country; I mean totally amoral in any political sense. And the jazz part of it fits in here too, you see, because jazz and the jazz life are, after all, semi-illegal. Always have been—from the early days of Storyville and the riverboats: I mean, whorehouses, boozing, bars, dope, even crime, all that stuff. I think that's one of the reasons jazz has attracted each succeeding generation of young Americans. It's a pretty amoral sort of life really, and is one way of escaping the increasingly encroaching controls of a bureaucratic government. Jazz and jazzmen live pretty much on the edge of the law—no matter how the propagandists of any country try to drag them by the hair into the national morality. They are never really outlaws, or outlawed, but they can always be found somewhere on that amorphous fringe. So what I want to explore in this novel is whether Django's type of individuality can exist today in any form. And I think that if it can survive it will be there, in jazz and that type of life, in near illegality if you will, that we will have to look for it.

...

https://www.youtube../watch?v=9CDoJFmdFgA

https://www.youtube../watch?v=VpmOTGungnA

AZ INTELLIGENS ASSZOCIÁLÁS PÉLDÁJA,

Seth Rogovoy

One of the Band's most enigmatic yet best-known songs is "The Weight." It's in the Top 50 of Rolling Stone's "500 Greatest Songs of All Time"; in the Top 15 of Pitchfork's "Best Songs of the Sixties"; and one of the "500 Songs That Shaped Rock and Roll," according to the Rock and Roll Hall of Fame. While it was never a hit single for the Band, versions by Jackie DeShannon and Aretha Franklin garnered extensive sales and airplay in 1968 and 1969, respectively, and an R&B crossover version was released by Diana Ross & The Supremes with The Temptations in 1969. Over a hundred other versions have been performed and recorded since by the likes of the Grateful Dead, Bruce Springsteen, the Chambers Brothers, John Denver, Cassandra Wilson, the Black Keys, Joe Cocker, Miranda Lambert, Weezer, and Jimmy Fallon and the Muppets.

Part of the song's mystery — and unfamiliarity to many — is embodied in its title: the term "the weight" never appears in the song, whose refrain is "Take a load off FAni." Most casual listeners probably assume that phrase is the song's title; FAni's load is presumably "the weight" to which the title refers. Just exactly what it means, however, has long been a mystery.

That is, until now. In an interview with Marc Myers in the Wall Street Journal, Robbie Robertson, the chief songwriter of The Band, reveals the panoply of influences that went into the creation of the song, which appeared on the group's 1968 debut album, "Music from Big Pink." As he explains in his recent memoir, "Testimony," Robertson was an avid fan of European art films in the late 1960s, particularly those of Luis Bunuel, whose surrealistic imagery was often used as commentary on religion, particularly Catholicism. Robertson's "The Weight" is laden with Biblical imagery; the song is a journey through a superficial American South that resembles Biblical terrain, populated by characters include Luke, Miss Moses, and the Devil.

The song kicks off with a stop in a notable locale: "I pulled into Nazareth, was feelin' 'bout half past dead." It could be the birthplace of Jesus, but Robertson says it was inspired by his 1951 Martin D-28 acoustic guitar. One evening when he was working on the song, he looked inside his guitar and saw that it was made in Nazareth, Pa., where Martin Guitars were and still are constructed. That put Robertson in mind of Bunuel's film "Nazarin," which "unlocked a lot of stuff in my head," he tells Myers. "I just knew I wanted characters to unload their burdens on the song's main character in each verse. The guy in my song starts by asking the first person he sees in Nazareth about a place to stay the night, a biblical concept."

Other lyrics of the song, which Robertson wrote while living in a rental house in Woodstock, N.Y., in 1967, referred to other cinematic influences. The image of "Carmen and the Devil walkin' side by side," according to Robertson, is borrowed from Ingmar Bergman's "The Seventh Seal" and the famous chess game with Death.

As for the title character, such as she is, Robertson confirms once and for all that she is "FAni," and not "Annie," as many have often misheard it to be. (Try singing "Take a load off FAni" to yourself and you can see how the two easily converge). In fact, there was a FAni upon whom the tune was based. As part of his self-education in European avant-garde cinema, Robertson studied Bergman's and Bunuel's film scripts, which he found at the legendary Gotham Book Mart on West 47th Street in Manhattan – located in a neighborhood with which he was already familiar from his days running diamonds from Toronto to New York City on behalf of a Jewish mobster uncle. The bookstore was originally opened on New Year's Day, 1920, by Frances "FAni" Steloff, who still ran it when Robertson haunted the film section in the late 1960s. Steloff eventually donated the building to the American Friends of the Hebrew University Foundation. Those film scripts had a huge influence on Robertson both thematically and as a songwriter; they gave him permission to write songs that included jump cuts and fadeouts and used surrealistic symbolism in a particular manner that became Robertson's trademark, while dealing with questions of God, mortality, and fate. In sum, a far cry from the Band's origins as a mostly Canadian bar band called the Hawks who backed rockabilly star Ronnie Hawkins on blues and R&B numbers like "Who Do You Love?" and "Further on Up the Road."

As for the song's ultimate meaning, Robertson recounts to Myers a conversation with Roebuck "Pops" Staples in 1976, when the Band re-recorded the tune with the Staple Singers for inclusion in the Martin Scorsese-directed farewell concert film, "The Last Waltz" (which just celebrated its 40th anniversary last week on Thanksgiving day). At the session, Pops Staples asked, "Robbie, what's this song actually about?" Robertson replied, "Pops, you know as well as I do."

As Robertson recounts, "He looked at me, laughed and said, 'Go down, Moses'." As it turns out, the song written by Bob Dylan's former lead guitarist was a civil rights anthem which, like many before, connected the plight of Southern American blacks to the ancient Israelite slaves, albeit one disguised as a weird country-rock tune. Whether or not the song's main vocalist, native Arkansan Levon Helm, the only American in the group, had any inkling of this, we will never know — Helm died in 2012.

LOIS ARMSTRONG

https://www.youtube../watch?v=vf6jBP4YXwo

FAULKNER GO DOWN MOSES

Go Down, Moses is a collection of seven related pieces of short fiction by American author William Faulkner, sometimes considered a novel. The most prominent character and unifying voice is that of Isaac McCaslin, "Uncle Ike", who will live to be an old man; "uncle to half a county and father to no one." Though originally published as a short story collection, Faulkner considered the book to be a novel in the same way *The Unvanquished* is considered a novel. Because of this, most editions no longer print "and other stories" in the title.

The year is about 1859. "Cass" lives with his grand-uncles Theophilus and Amodeus McCaslin, called "Uncle Buck" and "Uncle Buddy" respectively by most of the characters in the book. The story opens with the news that Tomey's Turl, a slave on the McCaslin plantation, has run away. But this is not the first time this has happened and Uncle Buck and Buddy know where he always goes, to Hubert Beauchamp's neighboring plantation to see his love, a slave girl named Tennie. Beauchamp himself has an unmarried sister, Sophonsiba, who seems romantically interested in Buck. Forced to stay the night to look for Tomey's Turl, Buck and Cass accidentally enter Sophonsiba's room, thinking it to be their room. This situation is exploited by Hubert who tries to pressure Buck into marrying Sophonsiba. Buck does not agree to Hubert's exploitive interpretation of events. Buck, Buddy and Hubert settle both their situation and that of Tomey's Turl by tying them to the outcome of a poker match. If Buck loses, he is to marry Sophonsiba and must agree to buy the slave girl Tennie so Turl will stop running away to see her. Buck loses, but coaxes Hubert into allowing another game, Hubert against Buddy, to determine the marriage and property issues. The stakes are changed many times, but in the end Buddy wins and the McCaslins take Tennie for free.

ROSE ÚTJA HAZAFELÉ ÉS KÖRNYÉKE

V
.
906/3.
i put a spell on you
V
x

Jack V <Jack>
júl. 7., V 7:52 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

I Put A Spell On You Creedence Clearwater Revival

You better stop the thing that you're doin'
I put a spell on you, because you're mine
I said, "Watch out, I ain't lyin'", yeah
I ain't gonna take none of your, foolin' around
I ain't gonna take none of your, puttin' me down
I put a spell on you because you're mine, all right
I put a spell on you, because you're mine
You better stop, the thing that you're doin'
I said, "Watch out, I ain't lyin'", yeah
I ain't gonna take none of your, foolin' around
I ain't gonna take none of your, puttin' me down
I put a spell on you because you're mine, all right and I took it down

https://www.youtube../watch?v=xeXqtzusIU0

...
YouTube-videó (Creedence Clearwater Revival - I Put A Spell On You) előnézete

Rose
júl. 7., V 9:25 (1 nappal ezelőtt)
...

Köszönöm ezt a gyönyörű számot. Mindig, amikor meghallgatom, elérzékenyülök.
Lementem reggelizni, sok mindent megkóstoltam, amit eddig nem. Megittam az isteni, s designos kávét. Megrendeltem a taxit 17:00-re. S megengedték, hogy a szobában maradhassak, mert a chevk-out time is 12:00, Eddig ez történt velem a mai napon.

Jack
júl. 7., V 10:17 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Nem tehetek róla de csak a szívem fájdul mikor rád gondolok

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 07. 9:25 (GMT+01:00)
. Jack V <Jack>

Tárgy: Re: i put a spell on you

Rose
júl. 7., V 10:25 (1 nappal ezelőtt)

A szívedre vigyázz, mert még sokáig szükség lesz rá. Én meg vagyok, örömmel gondolok rád, s repülök haza.
Most viszont elmegyek egy kicsit sétálni, utána bepakolok, még írok neked, amíg lesz wifi. Puszi

Jack
júl. 7., V 10:29 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Na látod Ez egy jó ötlet

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 07. 10:25 (GMT+01:00)
. Jack

Rose
júl. 7., V 12:19 (1 nappal ezelőtt)
...
Vannak jó ötleteim, ahogy neked is. Bár most nem egészen világos, melyik ötletemre gondolsz. Sétáltam egy nagyot a kedvenc útvonalon. Most bepakolok, újra lezuhanyozom, olvasok, s várom majd a taxit. Este fél 5-ig van wifi, utána már utazom.
Nagyon lehűlt a levegő?
Jól vagy?

Jack
júl. 7., V 13:32 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Most jöttem haza a fürdés ből még mindig hőség van délutánra mondanak valami zu-7t
igyál a bárban valamit az lehet, hogy jót tesz
pusz
.
...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 07. 12:19 (GMT+01:00)

Rose
júl. 7., V 14:10 (1 nappal ezelőtt

Brumika, nem hiszem, hogy jót tenne, ha innék valamit a bárban. Hideg citromos, narancsos limonádét Aniit ihat mindenki a bárban, amennyit akar. Ezt iszogatok, amíg nem jön a taxi. Az utazásnak ezt a semmittevős részét nem szeretem, Szörnyű meleg van kint, férfiak is legyezővel a kezükben járnak az utcán, s legyezik magukat, Olvasgatok és pihenek, néha ezt is kell. Gondolom, most egy kicsit aludni fogsz. Pihenj, s vigyázz a szívedre.

Jack
júl. 7., V 14:33 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Oké Cilike, pikk pakk pukk és itthon leszel

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 07. 14:10 (GMT+01:00)

Rose
júl. 7., V 14:52 (1 nappal ezelőtt)
...

A pikk most van folyamatban, a pakk a repülőtéri várakozás, a pukk a hazaérkezés. Mit szólsz hozzá? S spanyolul Hola!

Jack
júl. 7., V 14:54 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

zseniális!

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 07. 14:52 (GMT+01:00)

Rose
júl. 7., V 16:45 (1 nappal ezelőtt)
...

Lassan vége lesz a pikknek, hamarosan jön a taxi, már lent vagyok a lobby-ban, majd megfagyok, lehet, hogy holnapra megbetegszem.

Cilike búcsúzik Madridtól. Neked se ír már innen, csak ha a repülőtéren lesz wifi szolgáltatás. Ha nem írnék, holnap reggel jelentkezem. Éjjel 1 és 2 között érek előreláthatólag haza.

Vigyázz addig is magadra! Puszi

Jack
júl. 7., V 16:53 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

Édesem feltétlen kérjél valakitől valamit takarót a repülőn is

Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 07. 16:45 (GMT+01:00)

Rose
júl. 7., V 17:31 (1 nappal ezelőtt)
...

Brumika, fejlődőm. Megérkeztem a repülőtérre, s rögtön be tudtam jelentkezni a wifire. Itt iszonyú meleg van.

Jack
júl. 7., V 17:38 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose
Édes kicsim Kitartás Mindjárt otthon vagy

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 07. 17:31 (GMT+01:00)

V
.
906/2.
most repülsz, de az idő
V

Jack V <Jack>
júl. 7., V 18:12 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

nem áll meg.

találtam valami érdekest és bíztatót, ami valószínű még igaz is. nagyon fontos,

egy idézet valahonnan:

"You can fit the entire worlds population in New Hampshire, each with a one store house in its own land (enough to grow food for themselves). So how are we over populating the Earth? Honestly the lies spread by the UN and other greed driven elite structures is mind boggling. "

Rose
júl. 7., V 20:07 (22 órával ezelőtt)
...
Itt bolondokháza van. Holnap válaszolok. Puszi
Jack V <Jack>
júl. 7., V 20:27 (21 órával ezelőtt)
címzett: Rose
az ilyen az nem jó hír, remélem nincs semmi baj!
Rose
júl. 7., V 20:51 (21 órával ezelőtt)

Nincs baj, csak késik a gép. Már csak azt írják ki, delayed. De összszebarátkoztam két egyetemista lánnyal, egy pilótatanonc fiúval, s odajött egy idősebb férfi, aki állítólag a tanítványom volt, szóval zajlik itt az élet, hatalmas a káosz és iszonyú tömeg van.

Brumika, remélem, ha egyszer beszállhatunk, akkor az hazarepít. Ne izgulj!

Jack
júl. 7., V 20:55 (21 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Dehogynem izgulok nem lehet érteni miről van szó

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 07. 20:51 (GMT+01:00)
. Jack V <Jack>
Tárgy: Re: most repülsz, de az idő

Rose
júl. 7., V 21:02 (21 órával ezelőtt)
...

Senki nem tud semmit. Egyesek azt mondják, nem érkezett meg a gép, amivel mennénk. Ez Wizzair gép, mostanában állandóan késik. Én ülök a padon, mások a földön. Kilátástalan.

Kérlek, ne izgulj.

Rose

júl. 7., V 21:06 (21 órával ezelőtt)

Megkezdődött a boarding. Minden OK lesz. Puszika

Jack
júl. 7., V 21:15 (21 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Megkerestem itt a menetrendben is azt mondja, hogy teljesen időben fog menni.

20:50 kor kéne beszállni és 23:55 kor ér Pestre 32 q az a száma A járatnak. Lehet, hogy késik, de előbb utóbb csak megjön.
.
...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 07. 21:02 (GMT+01:00)
. Jack
.
907/1.
Kinyomoztam
Jack
Melléklet
júl. 7., V 23:26 (18 órával ezelőtt)
címzett: Rose
Kinyomoztam, hogy ezzel jössz
.
...

Rose
1:31 (16 órával ezelőtt

Te egy Superman vagy. Most értem be a lakásba. Remélem, békésen alszol.
Rose
7:37 (10 órával ezelőtt)
...
Jó reggelt, Brumika! Kb. 4 órát sikerült aludnom, de felkelek, mert be kell mennem az egyetemre kijavítani az utóvizsgákat, amiket szombaton egy kolléga helyettem megíratott.
Kipihented magad? Nagyon köszönöm, h velem izgultad végig a tegnapi kalandos indulást.
Jack
8:02 (10 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Csillagom csak azért nem írtam eddig, hogy nehogy felébresszelek. Örülök, hogy megvagy De azért szeretném hogyha még aludnál. Nem minden a munka

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 08. 7:37 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: Kinyomoztam
Rose
8:23 (10 órával ezelőtt)
...
Tudom, hogy még kellene aludnom, de majd behozom. Furcsa módon működik az ember szervezete, a “szokások rabja”. Egyszerűen felébredtem. Tehát most jobb, ha majd bemegyek, két dolgot kell bent megcsinálnom. Péntekig pedig le kell adnom, persze mindenkinek, az egyetemi laptopot, mert rendszerátállás lesz, s aki nem viszi be, annak a gépéről elvesznek az adatok, s nem lesz internet kapcsolata. Bízom benne, hogy hétfőn reggel vissza tudják adni, s akkor nem kell majd hazautazni a laptopért.
Most még teszek-veszek, majd iszom egy jó kávét, hajat mosok. Megpróbálok egy kicsit magamhoz térni.
Ma még le tudsz menni úszni? Itt már kezd beborulni.
Aniira figyelmes vagy, hogy hihetetlen. Ezt nagyon szeretem benned. Persze, nem csak ezt.
Rose
12:10 (6 órával ezelőtt)
...
Beértem. Alig van bent valaki. Én is igyekszem, mert hétfőtől szabadságon vagyok, s aznap költözöm le Hévízre. Onnan pedig már szabad az út. Azt csinálunk, s ott leszünk, ahol neked és nekem is jó. Ezt csak azért írom, hogy megerősítsen, semmi nem változott az elgondolásban, amiről korábban beszéltünk. Így rendben van?
Jack
12:44 (5 órával ezelőtt)
címzett: Rose
Ok
.

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 08. 12:10 (GMT+01:00)
Rose
18:15 (8 perccel ezelőtt)
...

Drága Brumika, most értem haza, s mindent megcsináltam. A legtöbbet az önértékeléssel vagy teljesítményértékeléssel töltöttem, mert statisztikát kértek négy különböző témakörben. Elküldtem az utolsó eproof-ját is a tanulmányomnak. A három órás alvás azért rányomta bélyegét a hatékonyságra. Talán el is aludtam a számítógép előtt 10 percre. De kész vagyok.

INNENTŐL EGÉSZ NYÁRON TE VAGY A "PROGRAM LEADER", EDDIG TE VISELTÉL EL ENGEM, MOST ÉN SZERETNÉLEK KÁRPÓTOLNI.

Holnaptól nekiállok a rendrakásnak, ahogy korábban mondtam.

Még be kell vinnem a laptopomat. Úgy hívják IT nyelven, hogy migrációt hajtanak végre, vagyis az egyetem minden számítógépének, laptopjának be kell jelentkeznie ugyanazon a helyszínen, hogy minden gépen végig futtassak az új programot. Ez nekem kínai, de biztos meg kell csinálniuk.

Dini szülinapja szerdán lesz, mindenképpen szeretnék vele találkozni. Hát ennyi.

Gondolom, nagyon elfoglalt voltál. Dolgoztál? Fürödtél?

V

.

908/1.

kásahegy, meg a kell legyen

V

Jack V <Jack>

6:03 (5 órával ezelőtt)

címzett: Rose

szia Cilicica.

mondanom se kell, hogy "egész éjjel" rajtunk gondolkoztam. s az lett a vége, hogy jó, hogy elkezdtük ezt a kásahegy rágást, meg hogy oké, Gordiusz, de miután mindketten kitűnő problémamegoldók vagyunk, s még ha nem is egymás figyelembe vételével, de jócskán felhalmoztunk, "több van, mint kéne", - szóval, kell legyen egy pepec és megnyugtató megoldás a helyzetünkre.

mert hát

we éned

and love each other, don't we?

as simple as that.

hümm-hümm,

and

ham-ham.

egy kicsi züm-züm,

egy kicsi töf-töf,

bim-bam,

és csingi-ling.

hogy kínai is legyen.
dede.

https://www.youtube../watch?v=cF34R4jUIv8&list=RDcF34R4jU-Iv8&start_radio=1

YouTube-videó (Chris Rea - Nothing to Fear (HD, HQ) + lyrics) előnézete

Rose
8:17 (3 órával ezelőtt)
...

Szia Brumika,
Ne haragudj, de elaludtam, most ébredtem fel. Lassan pótlom be a sok hiányt.
Szerintem is jó, hogy elkezdünk beszélgetni a sajátos helyzetünkről. Biztos, hogy lesz valamilyen megoldás, a sok bim-bammal egyetértek, s a többi kimondott gondolatoddal is.
Csak azt sajnálom, hogy éjjel ezen gondolkodtál, ahelyett, hogy pihentél volna.
Nothing to fear, gyönyörű ez a szám, s igaz minden szava. Dede

Jack
9:17 (2 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Jaj, csak hogy megvan az én csipcsiripem!
Már kezdtem izgulni.

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 10. 8:17 (GMT+01:00)
. Jack V <Jack>
Tárgy: Re: kásahegy, meg a kell legyen

Rose
9:40 (2 órával ezelőtt)

Csipcsirip mindig megvan, maximum átalakul alvó csipcsirippé.
Ma van Dini szülinapja. Tegnap megbeszéltük, hogy elmegyünk egy vegetáriánus étterembe, de csak délután.
Brumika, mivel foglalatoskodik?

Jack
10:00 (1 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Jaj, akkor boldog születésnapot kívánok az ünnepeltnek!

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 10. 9:40 (GMT+01:00)
. Jack

Rose
10:59 (49 perccel ezelőtt)
...

Köszönöm, átadom Dininek.
Én meg az akarattyai telek dolgaival foglalkozom. Évával, az ingatlanossal kiderítettük, hogy ki csinálhatta a mellékvízórát. Átküldi a telefonszámát. Közben megtaláltam, ki vette meg a kisházamat, hátha rá is szükség van.
Gábor, a fűnyíró is most írt, hogy nyírja a füvet. Ha nincs egyetemi munka, van más.

Jack
11:11 (36 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

Hát ez az, és én is én is!

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 10. 10:59 (GMT+01:00)

Jack
11:13 (34 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

Mit csinálsz velem? írsz egy sort? az nem munka!

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 10. 10:59 (GMT+01:00)

Rose

11:19 (29 perccel ezelőtt)
...

Drága Brumika, általában nem egy sort írok, de azért te is gyakran egy-két szót.

PERSZE, HOGY TE VAGY AZ ELSŐ, A NUMBER ONE, ABSOLUTELY THE MOST IMPORTANT MAN IN MY LIFE. EMIATT NE LEGYENEK KÉTSÉGEID. AMIT REGGEL KÜLDTÉL, CSAK AZT TUDOM ISMÉTELNI: NOTHING TO FEAR!

Jack V
11:46 (1 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

ha esetleg nem vetted volna észre, én a te tömör székely rövidségeidre reagáltam, - hátha észere veszed. lassan, persze, észere is vetted,- csak röpke pár hét kellett, hm. - s most rám fogod ezt a dugós puskát. tudod, ott legalább egy madzag visszatartotta a dugót, hm, itt meg folyton leesik, s keresgélni kell.
na, ez már biztos bonyolult.
mindegy.
a másik, ami eszembe jutott, hogy bizony itt most
of course we have to bring together the things of imaginations
and the sheer and mercyless realíty.
get honey ready...

but, finally!
no more excuse!
i love it.
you see, these are thoughts in this text, too...

Rose válasza:

Rose
12:02 (1 órával ezelőtt)
...

Nincs dugós puskám, csak kalapács a kezemben, mert szögelek.
Sok mindent észre veszek, a legtöbbet rögtön, de mérleg lévén, hezitálok, hogy rákérdezzek-e vagy sem.
Székely se vagyok, csak röviden és tömören fogalmazok szóban és írásban is. Te író vagy, nyilván számodra fontos, hogy minden gondolatot bőven, alaposan kifejts. A tudományos stílusban rövidségre, egy-

értelműségre kell törekedni. De ez nem jelenti azt, hogy én nem hajtok fejet a te kitűnő fogalmazási képességed előtt. Nagyon élvezem a stílusodat, de főleg a mondanivalódat. Dede.

I am ready somehow to match reality with fantasy. Don't worry. I know we can't prolong it further.

I don't try to find any excuse. What do you mean by "I love it"?

a magát normálisnak tartó ember, az önnön normálisságára vonatkozó észrevételei és megjegyzései, egy példa gyűjtemény, melynek megítélése természetesen nem az ő feladata, hanem a „normálisoké:

mikor látszólag rövid, ideiglenes, de alapvető lehetőségeit korlátozó esemény után

a lehetőség helyreálltával olyan megoldást választ, ami egyértelműen tartalmazza az előző, korlátlan állapotot.

Mindezt azért, hogy – feloldja a stresszt, azaz: kiszellőztesse a füstöt, bűzt,

Hogy engedjen a szorításon, ami kezét-lábát, torkát, szívet, elméjét szorongatta

Hogy megbizonyosodjon nem szenvedett valamiféle károsodást, s úgy befogadó, mint kiáramoltatott képességei megmaradtak

Hogy csak szimplán bosszút álljon az elnyomást létrehozó erőkön, s nem utolsó sorban azok gonosznak ítélt szándékain

Főleg önmaga előtt tisztán demonstrálva lássa tulajdonságai és törekvései, s nem utolsó sorban „igaza” helyességét.

FOLYT. KÖV

Mint azt már biztos észrevetted:

Én egy különleges bika vagyok. szeretek a földön járni, meg repdesni is. S lehetőleg mindent egyszerre, mindent most, és örökké.

Mintha valahol láttam volna – az uniformhoz hasonlóan ilyen mitológiai lényt. Nos, Karinthy bácsi híres mondására én is fejet hajtok, miszerint: álom a bűn,

S álom a jóság,

De minden álomnál több a valóság.

Azaz, ez az én esetemben úgy áll össze, hogy szeretek, de nagyon álmodozni, „s csak addig élek…”, (lásd az álmodozásról c. írásom,) de, szeretem, ha az álmaimnak reális alapja van.

Namost. Egy az ideákat mindig szorgos munkával szellőztető, mérleg-billegtető, (obsessed) nagyon egzotikus,

Szárnyas, és glóriás(!) Cilicicával való, hosszas előkészületek után, the time has come, megérett, eljött az ideje, többé elkerülhetetlenné, kikerülhetetlenné, elháríthatatlanná stb. vált, bármilyen kis laza, fürge, ravasz, és tavasz....hm. igen, többé már nem tudja már pihe-puha mancsocskáival könnyedén, hipp és hopp átugrabugrállni, az amúgy már nagyon előrehaladott, elszállt, - advanced recent developments beatween us, s így részemről felzeng az örömkiálltás.!

(azért kíváncsi lennék, ebből egy idegen mi a búbánatot értene...)
De remélem te igeeeen!
Szóval, röviden, én meg ezt értettem alatta.
Brummbrumm.

V
.
910/1.
Szülinapi menü
V
x

.
Melléklet
18:58 (4 órával ezelőtt)
...

Ez egy Vega étel

2 melléklet

Jack V <Jack>
20:02 (3 órával ezelőtt)
címzett: .

hát, még az, hogy Vega, az valahogy kisilabizálható, de hogy étel? az már kevésbé. semmi semmi eddigi ehetőre nem emlékeztet. de, a

baj biztos velem van. egyszer volt egy ilyen, mikor mindenféle lila és türkizkék italokkal kísérleteztek, amúgy tök finom volt, állítólag, de senkinek se kellett.

ma meg már, hajjaj, a "a Vega" a lényeg.

mindegy, remélem még én is kihúzom ezt a kis időmet...

. <jroka@metropolitan.hu> ezt írta (időpont: 2019. júl. 10., Sze, 18:58):

Ez egy Vega étel

22:25 (56 perccel ezelőtt)

...

Ez pedig étel volt a javában. A padlizsánnal mi a baj? A barna rizs, a mogyorószósz? Mondjak valamit a lángosra? Nem fogok. Ízlések és pofonok különbözőek. Ez nem divattrend. De mindenkinek megvan a maga ízlésvilága. Én szívesebben elfogyasztok egy grill padlizsánt, mint egy lángost. De azt is elfogadom, ha valaki a lángost szereti. Enynyit erről.

Az ipadéról küldve

Jack V <Jack>

22:34 (48 perccel ezelőtt)

címzett: .

hát, ez egy elég övön aluli dolog volt. ezzel a lángossal. nem csak azt eszem, ugyanis. de mindegy. ráadásul ez az "elfogadom"

ez ahogy itt mondod, teljesen képmutató. és úgymond felesleges.

az én hangsúlyom, szerintem teljesen máshol, és semmi kép nem személyeskedésben volt, s inkább csak viccelődni...próbáltam, hm.

nem is értem

.

22:47 (35 perccel ezelőtt)

...

Én is övön aluli dolognak éreztem, amikor tudod, h Dini születésétől kezdve sosem fogadta el a húsételt. Elküldtem az étel képét, hogy lásd, ez is ehető, gusztusos étel. OK, ez vicc, elfogadom, de azt nem, h a részemről ez egy övön aluli ütés volt, s a képmutatást túlzásnak tartom. Nem állítottam, hogy csak lángost eszel, én ezt egy tárgyi, nem

alanyi megjegyzésnek szántam. Én sem értem a reakciót. Bocs, de felhatalmaztál, ha nem értek egyet, akkor azt kimondjam. Felejtsük el. OK?

Az ipadéról küldve

Jack V <Jack>
23:06 (16 perccel ezelőtt)
címzett: .

persze, mond ki. nem szeretem a szőnyeg alá söprést.
egyébként viszont tényleg hagyjuk.
ez a nagy magyar alanyiság ez nekem nem megy. azonnal azt csinál mindenki belőle.
az egésznek semmi köze a Dini születésnapjához, s őhozzá se, mint alanyhoz. mindenki azt eszik, amit akar, de mindenkinek lehet véleménye is. az összekapcsolással van a baj. totál káosz az egész.
egyet értek, tényleg hagyjuk.

.
23:10 (12 perccel ezelőtt)
...

Okay. Good night! Have a wondeful, relaxing sleep!

V
.
921/1.
i need your...
V
x

Jack V <Jack>

2019. júl. 13. 17:31 (18órával ezelőtt)

címzett: Rose

nem hiszem, hogy ezt ennél jobban és szebben ki lehet fejezni...
so...

https://www.youtube../watch?v=ZlE9hu7aThw

...
YouTube-videó (U2 - Unchained Melody) előnézete

Rose
2019. júl. 13. 17:51 (18 órával ezelőtt)
...

Hát valóban ennél szebben nem lehet. Puszi neked!

Jack
2019. júl. 13. 19:32 (16 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Guvadt szemmel szöveget vizsgál és betűket cserél

Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 13. 17:51 (GMT+01:00)
. Jack V <Jack>
Tárgy: Re: i need your...

Rose
2019. júl. 13. 19:37 (16 órával ezelőtt)
...

Jól van, csak dolgozz. De néha gondolj rám, hogy a guvadt szemeid a helyükre kerüljenek.

Jack
2019. júl. 13. 19:55 (16 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Most például új ágyneműket húztam magamnak. Ezt nem szoktam úgy, hogy egy kicsit béna is vagyok hozzá. De már kész

Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 13. 19:37 (GMT+01:00)
. Jack

Rose
2019. júl. 13. 19:59 (16 órával ezelőtt)
...

Nagyon ügyes Brumika vagy. Ki szokta neked az ágyneműt cserélni? Csak akkor válaszolj, ha nem kellemetlen.

Rose
2019. júl. 13. 21:50 (14 órával ezelőtt)
...

Ma egy kicsit elfáradtam. Lassan lefekszem aludni. Reggel átmegyek a barátnőmhöz, mert kérte. Az ő lánya jön le velem Hévízre évek óta. De ő is szokott. Hihetetlen rendesek velem, igaz én is velük.

Édes Brumika, legyen neked tetsző az estéd. Én a U2 számmal és a mondanivalójával térek nyugovóra. Szép estét és nyugodt éjszakát neked! Puszik

Jack V <Jack>
2019. júl. 13. 21:58 (14 órával ezelőtt)
címzett: Rose

édesem, nincs kellemetlen. errefelé, eddig, nők ágyneműztek.
most meg ez van.
neked is jó éjt pusz-musz.

Rose
2019. júl. 13. 22:08 (13 órával ezelőtt)
...

Drága Brumika, te fázis késésben vagy. Az ágynemű csere a te magánügyed, akár nők, akár te. Semmi közöm hozzá, azt hiszem.
A saját ágyneműmet, korábban a férjemét, újabban a tiédet is én cserélem.
Ettől függetlenül, továbbra is szép a U2 szám és a mondanivalója. Puszi

Jack
2019. júl. 13. 22:14 (13 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Édes kis csip csip csirip m
Sure, I am late
Ez van

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 13. 22:08 (GMT+01:00)

Rose
7:02 (4órával ezelőtt)

Szia Brumika! Jól aludtál? Fent vagy?

Jack V <Jack>
7:14 (4órával ezelőtt)
címzett: Rose

persze, itt vagyok, rád gondolok...
meg arra, hogy azért pár dolog kellene nekem ott: ruha, cipő, kütyük, miegyéb. el kéne vinnem a kávéfőzőt is. úgyhogy lehet az lenne a jó, ha fordulnánk egyet, miután odaértem valamikor. mi a véleményed?
Rose
7:56 (4órával ezelőtt)

Jó, elmegyünk Kötcsére, s elhozzuk a kávéfőzőt, s ami kell neked.
Most átmegyek a barátnőmhöz, mert zokon vette, h Madrid után nem hívtam fel. Utána folytatom, ill. befejezem a rendrakást, s bepakolok.
A busz megáll a buszpályaudvaron is?

Jack V <Jack>
8:10 (3órával ezelőtt)
címzett: Rose

igen megáll a busz, s utána te feléd megy tovább. mondtam, a Vörösmarty sarkán áll megint meg.
azt nem mondtam, hogy van itt egy tonna kaja is...: egy csomó zöldségféle, - brokkoli, zöldbab, saláták, paprika, kelbimbó stb. úgyhogy sok mindent, egyenlőre, nagyon nem is kéne venni, szerintem.
úgy volt, hogy jön az Sandra, de nem jött

Rose
10:49 (1órával ezelőtt)
...

Szerintem a piacnál találkozunk, s együtt feljövünk. Hátha megy még a Sandra, s kellenek neki a zöldségek. Különben nálad a hidegen elállnak.

Szeretek a piacon kor benézni. Friss paprikát, paradicsomot veszek. Őszibarackot. S nem tudom, mit lehet kapni.

Majd még egyeztetünk. Rendben?

Jack
11:17 (43 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

,persze, de mindentől függetlenül!!!

Én itt most főzök egy fazék zöldbabos palóc levest, nagyon finom lesz és azt elvisszük majd

Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 14. 10:49 (GMT+01:00)

Rose
11:23 (38 perccel ezelőtt)
...

Jó, te kis drága, szorgalmas főszakács. A zöldbab is a kedvencem, nemcsak a gyalult tök. Biztos nagyon finom lesz.

Jack
11:24 (36 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

Love you

Feladó: ...
Dátum: 2019. 07. 14. 11:23 (GMT+01:00)

Rose
11:38 (23 perccel ezelőtt)
...

Hope so. Te egy cuki bomba vagy, s ebből sok minden következik.

1 torolt üzenet van ebben a beszélgetésben. Tekintse meg vagy törölje végleg az üzenetet.

V
.
929/1.
a fresh catch for the day
V
x

Jack V
2019. júl. 20. 7:59 (1 nappal ezelőtt)
As the book fell open, Petrarch's eyes were immediately drawn to the following words: And men go about to wonder at the heights of the mountains, and the mighty
13

Jack V
7:48 (1 órával ezelőtt)
jó reggelt. igen, elég jól vagyok. tegnap jót fürödtem is. tök jó a víz.

Rose
8:23 (1 órával ezelőtt)
...

Örülök, hogy jól vagy és élvezed a balatoni fürdőzést.
Sajnos én még ma se mehetek be a tóba, az ügyeletes orvos, aki pénteken ellátott, megtiltotta. Remélem, holnapra teljesen kipihenem magam, s le tudok menni. Pedig kellemes, kicsit borús idő van.
Haladsz a munkáddal?

Jack V
8:27 (1 órával ezelőtt)
címzett: Rose

sajnálom, ha nem jól vagy. igen, ma dolgozni fogok.

2019.V JÚLIUS 21. BÚCSÚ ROSETÓL

Jack V <Jack>
9:39 (1 órával ezelőtt)
címzett: Rose

eljött az idő, amikor számomra ez a népi toporgós véget ért. sajnos nem a hasonlóságunk, hanem a különbözőségünk került elő. a folyamatos ígérgetéseiddel idáig sikerült húzni. szóltam ezért is, de ebből most már láthatod, a balhét én se szeretem. az együttléteinkből nem, hogy közeledés, hanem egyre növekvő kellemetlen érzés keletkezett. lehet, te feloldódást láttál a megoldásaidban, de nekem szinte egyik sem az. szellemi üresség, hétköznapiság, és nekem zötyögő aktualitások túlsúlya, ami többnyire a te érdekkörödbe tartozott. nem akarom sorolni. azzal se lett volna baj, valahogy átlendülltem volna rajta, ha valami csoda fojtán lehullik közülünk a konzervatív beidegzések szögesdrótja, s képes vagy mindenben, de főleg érzelmileg elfogadni. ezeket nem egyszer meg is neveztem, el is magyaráztam, nem tudsz úgy csinálni, mintha nem tudnád miről van szó.

a javaslataim nem működtek, én meg nem illettem abba az sablonba, ami neked van. sajnálom. még lehetne ragozni, de nekem ez már meghaladta az összes létező tűréshatáromat. és se gondolatilag, se érzelmileg nem vágyom rá, de még ennél is rosszabb.

úgyhogy szeretném, ha lehetővé tennéd a cuccaim elhozását, nekem mindegy mikor, de lehetőleg minél előbb.

a döntésem pedig végleges.

S az ő válasza

Rose

9:46 (1 órával ezelőtt)

...

No comment! Átgondolom, mikor jöhetsz a cuccaidért, Budapesten is van egy pár.

Szép napot!

15.50. Még egy levél

Ez a kapcsolat számomra a megaláztatás csimborasszója volt és van. Szellemi üresség? Hétköznapiság? Zötyögő aktualitások? Te magadról beszélsz? Mit értesz konzervatív beidegződésen? Egyáltalán mit tudsz te a konzervatizmusról, az illemről, az érzelmi intelligenciáról? Azért, mert van némi irodalmi és zenei műveltséged, amivel állandóan felvágsz, te nem vagy különb egy átlagembernél, csak hiszed, hogy az vagy.

Én megpróbáltam maximálisan alkalmazkodni hozzád, amit nem kellett volna. Sokat nyeltem, ami előbb vagy utóbb az egészségemre lett volna negatív kihatással.

Még tegnap is felajánlottam, hogy lemegyek hozzád, s segítek a krónikád szerkezeti rendszerezésében. (Egyébként már irodalmi szerkesztőt is szereztem). Erre mára meghoztad a végleges döntést. Gratulálok. Így kell az emberi kapcsolatokat kezelni, semmibe venni, sárba tiporni. Úgy látszik ehhez nagyon értesz.

A te szóhasználatoddal: az Úri Picsa

V
.
934/2.
ruhák és egyebek
V
x

Jack V <Jack>
2019. júl. 23. 7:15 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

elnézést, de szeretném visszakapni a ruháimat és egyéb holmimat. nekem az is jó, ha a tulajék irodájában vagy bárhol máshol hagyod. fönt, folyosón is, vagy a lépcsőházban is jó, de akkor szólj, hogy mindjárt érte tudjak menni.
köszönöm.

Rose
2019. júl. 23. 7:28 (1 nappal ezelőtt)
...

Kedves Jack!

Én nem félek a szemedbe nézni, sőt szeretném, ha megbeszélnénk a kialakult helyzetet. Nem vagyok híve annak, hogy két ember fél év ismeretség után ne legyen képes arra, hogy tisztázzák a problémákat.
Összekészítettem a dolgaidat, megvarrtam a trikódat, ki is mostam őket. Ezt nem kell megköszönni, mert természetes.
Ami nagyon rosszul esett, hogy vasárnap, amikor még nem voltam jól, írtad az elbocsátó szép üzenetet. Ez nem volt tapintatos, sőt.... De én nem haragszom rád.
Nekem csütörtök 10:00 és 12:00 között alkalmas lenne. Nyilván a tulajdonosokat ebbe nem fogom bevonni, ez a kettőnk ügye.

Rose

Rose
2019. júl. 23. 8:41 (1 nappal ezelőtt)
...

Légy szíves írd meg, hogy jó- e a csütörtök. A fiam még szombaton leutazott hozzám, hogy lelki támaszom legyen. Szerda későn este

vagy csütörtök kora reggel megy el, ezért ajánlom a csütörtököt, mert nem szeretném, ha találkoznátok, nagyon fel van dúlva a történtek miatt.

Jack V <Jack>
2019. júl. 23. 8:47 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

köszönöm a választ. akkor csütörtökön fél tizenegy felé ott leszek.

amúgy sokat nincs mit beszélni.
szerintem a körülmények hatalmáról van szó.
a meglévőkben a személyes dolgok se kinyílni, se növekedni nem igazán tudnak, szerintem.
azok, - szerintem - nem csak a megfelelő működést, hanem a gondolkodást, vélekedést, érzést, s minden egyebet is meghatároznak.
szerintem, súlyosan megkövült dolgok vannak itt.
szerintem úgy az idő, mint az alkalom meg lett adva, s semmi lényeges nem történt. szerintem.
én egyre inkább manipulálásnak éreztem, ami történik velem, s a végére teljesen elvesztettem a bizalmamat.
s soha többé nem akarok senkivel egyetlen percet se eltölteni, aki nem szüretből, hanem valamiféle érdekből akar valakivel lenni.
s akkor még nem beszélünk a személyes, s minősíthetetlen sértésekről, amik a végén elhangzottak, s ami, megint csak szerintem képmutatásról, kétszínűségről, és főleg ezt már többször említettem - értetlenségről szóltak.
nekem, és szerintem.
tudom, mondtad, nem kell még egyszer, én csak egy átlag senki vagyok. persze, kihez képest?
nem baj. van, aki ezt gondolja rólam, van, aki nem, - s ez van.
de jogom van eldönteni, kivel akarok lenni.
azt hiszem, elég sokat vártam. mindennel "megvártalak".
elég volt.
s hogy miért akkor?
szerintem pontról pontra ott vannak a tények, s levelekben meg a bizonyítékok, s hogy te nem törődtél velük, az nem az én hibám.
de még figyelmeztettelek is, nem egyszer, nem kétszer.
s marhára nem szeretném újra felsorolni s akkor még a kimondatlan csúsztatásokról nem is beszélünk.

van, amit akkor is kell tudni, ha nem szólnak érte, nem?
reménykedni meg hogy nem veszik észre, meg még rosszabbá teszi.

ugyanakkor végestelen végig ott volt a kényelmetlen feszengésed, amiért nem megy jobban. ja igen, az érzelmi intelligenciámmal is baj van, húha. azért Aniira nincs, hogy ezt ne éreztem, tudtam volna. de már ez is mindegy, s emlékszel, a "jót bántani se lehet".

szóval, ez egy kelepce, ígérgettél te, céloztál rá, tudtad, hogy változtatni kéne, ezekkel is tele vannak a levelek,

itt van egy pár sor, amit nekem küldtél: kiemelések tőlem.

"Székely se vagyok, csak röviden és tömören fogalmazok szóban és írásban is. Te író vagy, nyilván számodra fontos, hogy minden gondolatot bőven, alaposan kifejts. A tudományos stílusban rövidségre, egyértelműségre kell törekedni. De ez nem jelenti azt, hogy én nem hajtok fejet a te kitűnő fogalmazási képességed előtt. Nagyon élvezem a stílusodat, de főleg a mondanivalódat. Dede.

I am ready somehow to match reality with fantasy. Don't worry. I know we can't prolong it further.

de ezt se tudtad, tudod megtenni. így aztán a nem szabad, hanem a körülményei békjójába gabalyodott személynél a cselekedeteit nem ő, hanem a körülményei döntik el.

vulgárisan, "nem azt csinál, amit akar".

szerettél volna abba a világba bekerülni, de mikor láttad nem megy, akkor még jól le is cikizted. hát, nekem ez már nagyon gagyi, intelligens ember ide már nem megy le. s akkor arról meg pláne - merő tapintatból, s ugye - nem "érzelmi intelligenciától indíttatva" - bizonyos dolgokat nem is említettem. hogy a te kis átlag embered, mármint én, mit tud irodalomról, művészetekről, tudományokról, bármiről. zenéről. s teljes ellentmondásban azzal, amiket írtál. s egy tanult ember ezt csinálja? Ez már tényleg egy szégyen.

szerintem.

én ilyet soha nem tennék, az biztos.

az hagyján, hogy én túl sokat nem kaptam tőled, de hogy te is csak egy lettél a sok közül, hm. az nagyon elszomorított.

viszont, újra, megint csak velem van a baj, mert biztos van, akinek megfelelnél, sőt.

s megmondom őszintén már nem is szeretnék a könyvemből többet megmutatni. Aniit se kellett volna...

csütörtökön fél tizenegy.

kösz.

Rose
2019. júl. 23. 9:30 (1 nappal ezelőtt)
...

A vasárnapi üzenetem a te sértő, degradáló, leminősítő leveledre volt válasz. Hogy mertél te engem pecázni? Csütörtök este csak ordítoztál velem, mert 15-20 percig bent voltam a képkeretezőnél. Te fel se fogod, hogy mennyi sértést zúdítottál rám, hányszor bántottál meg a nyers modoroddal.

Biztos vagyok benne, h te nem is ismersz engem, mert sosem érdekelt az, amivel én foglalkozom. Sőt bántó jelzőkkel illetted az én tevékenységi körömet. S még én szégyelljem magam? Miért? Te is tanult, tájékozott embernek tartod magad. " én ilyet soha nem tennék", írod, dehogynem tetted, sokszor sértegettél, legalább ne tagadd le. Én legalább elismertem, le is írtam, amiben jó vagy. Többször, sokszor.

Szerettem volna felajánlani, hogy maradjunk "barátok", mint Elenával vagy Charlie-val. De felejtsd el. Bennem nincs gyűlölet az emberek iránt, mint benned. Tudod, úgy érzem, hogy mindazt a bűnt, amit a női ismerőseid elkövettek ellened, rajtam akarod leverni. Pedig én nem bántottalak. Sokszor mondtad, hogy a kedvességem sok mindenért kárpótol.

Emlékszel az elején, kértelek, velem ne szórakozz, mert nagyon érzékeny ember vagyok? Hát erre se figyeltél.

Én megpróbálom gondolatban megőrizni a kapcsolatunkból, ami szép volt. Tudnék naphosszat én is vádaskodni, sértegetni téged, kígyót--békát kiabálni rád, mint a fenti leveledben te megteszed, s szóban is többször megtetted, de nem fogok, mert az nem én lennék. Tudod ez a "konzervativizmus", a családból hozott pozitív érték, amit te lenézel.

A könyvedből eddig is Aniit mutattál, amennyit akartál, sosem kértem többet. Ha hazamegyek, törlöm, ami a pen-drive-on van, ha ez megnyugtat.

Ennek ellenére, ha tudok segíteni a jövőben, nem zárkózom el előle. Én már csak ilyen voltam, vagyok, leszek. A segítés szándéka és a tényleges segítés a lételemem.

Gondolt át, mi legyen a pesti lakásban levő holmiaiddal. Sandrával nem vagyok hajlandó találkozni, ezt máris mondom.

Szép, dolgos napot kívánok!

Jack V <Jack>

2019. júl. 23. 9:54 (23 órával ezelőtt)
címzett: Rose

ez az, amibe nem akarok belemenni, ebbe a sárdobálásba. egy nagyobb kép szerint megint csak az van, hogy mi jók lehettünk volna egymásnak, de nem voltak meg hozzá a körülmények. s ez a frusztráció vezetett a balhékig. s ez még akkor is úgy van, ha most nekiállnánk felsorolni a millió miértet. pl., hogy miért nem figyeltem és értékeltem én többet és jobban, amit te csinálsz. de tudom, a te részedről is rengeteg ilyen van, mégpedig azért, mert ha az ember nem látja a végét. akkor nem tesz fel mindent a pirosra. időskori aggodalmaskodásnak i lehetne hívni.

amúgy meg, azt hiszem, hogy mi mindketten mindent megtettünk, hogy a lehetőség szerint szeressük és csodáljuk egymást. ezért tudtunk eddig is együtt lenni.

itt egy példa, de amiket én küldtem neked, nézd meg te, mert egy egész regényt tesz ki....

"Brumika, Te egy olyan érző szívű Macika vagy, hogy szó nincs e földön, hogy a csodálatomat kifejezze. S Te mindig olyan gyönyörűen át tudod adni versben, tánccal, különböző módokon az érzéseidet, s ezzel célt érsz el, a jégcsap is olvadozik."

de a tárgyi, a materiális, az egzisztenciális világ ezt nem tette lehetővé. sokat beszélem erről, én láttam, hogy ez nem mindenütt így van. de itt, kismagyarországon, ez az örökösen rettegett anyagiasság nagyon leszűkíti az életlehetőségeket. s ugyan én jobban állok és jobban készültem erre, az enyém se tökéletes. te meg ekkora, baromi nagy változtatásokra, s ehhez képest, egyszerűen nem vagy alkalmas.

itt van, jó lenne, de elmegy.

s az alanyiság.

ha ennek ellenére te is csak ragaszkodsz ehhez, akkor azzal meg nem értek egyet!

szerintem én emiatt nem találtam senkit.

a pesti holmi:

nagyon megköszönném, ha beraknád egy karton dobozba, lehet a kávéfőzőébe bele is férne, s feladnád postán. Aniira nem sürgős, amikor lesz rá időd.

Rose
2019. júl. 23. 10:09 (23 órával ezelőtt)
...

Teljesen egyetértek veled, kár a kapcsolatunkért, de ez van, mindig volt valahogy.

Én még felvetek egy gondolatot, hogy az ígéretemet teljesítsem. Nyugodtan utasítsd el, nekem már mindegy.

Csütörtökön itt hagyhatnánk a kocsid, s lemehetnénk hozzád az én kocsimmal, péntek, szombat, vasárnap csak a könyveden dolgoznánk. Semmit nem másolnánk ki, nincs is nálam az a pen-drive. Vasárnap este vagy hétfőn reggel visszahoznál, s búcsút veszünk egymástól. De amíg Hévízen vagyok, s a tóba akarsz menni, nálam minden elköteleződés nélkül megszállhatsz továbbra is. Én tudok a keskeny kinti kanapén is aludni.

Én elalszom Sandra szobájában. Táplálni nem kell, útközben veszek magamnak három napra való hideg ennivalót. Ez csak egy felvetés. Gondold át.

Jack V <Jack>
2019. júl. 23. 12:01 (21 órával ezelőtt)
címzett: Rose

hát igen, ez egy nagy kérdés, régóta gondolkozom rajta. tényleg, - ésszel, - miért nem lehetne megtartani, ami jó, s félretolni, ami nem Aniira, c. esettanulmány.

meeeeeert, két dolgot már most - látó ember defekt, - előre tudok. mindenképpen meg fog ütni a guta. dede. ha abbahagyjuk azért, ha nem azért. az előzőt már ezerszer körbe írtuk, s mint az indiánok a visszaköpködött lötymedákukat azúrt is itt érik. egy csöpp belőle és transzba esel.

a második a mindkettőnkben fellelhető, különböző színű, de egyformán abnormális maximalizmus, ami kizár bizonyos langyosságot, félbehagyást, kompromisszumot, meg ilyenek.

tehát, ki lehet jelenteni, hogy mi egymással jól ráfáztunk. s ezen még az itt is megmutatkozó rendkívüli intelligenciám, meg a te betegesen túlfejlett ugyan azod érzelmesbe. valójában egy tőről nem vagyunk normálisak.

csak az a baj, hogy azoknak is joguk van az élethez, nem?

mert? nagyfejűeknek tilos barátkozni? netán együtt aludni?

anyó: to make baby already out of question, isn't it?

szóval, gondoltam én erre, de fogalmam se volt, hogy meg mit, meg egyáltalán nem e rögtön szörnyet halsz, azt meg azért nem szeretném.

kicsit perverz az egész, nyilván majd úgy gondol ránk az utókor, - de azt, ha külön maradunk is megteszi. s még jól le is sajnál, bebe.

látod, (pedig már elhiheted, hogy nagyon elegem van a - jobban, mint az uriizékből, - a buta liba nőkből, de ugyanakkor nemhiába ragaszkodom holtomiglan hozzájuk - megint a látó ember, - mert ahogy hírösen szoktam volt mondani, tudnak valamit, amit mi félreypszilonosodtak nem.

s féltem, meg reméltem is, hogy vagy olyan bolond, hogy nem hagyod ezt Aniiban. mert ugyan megvan még az egész macsófelszrelés, de pont az van már nagyon tele az egyedül léttel. se a külső, se a benső tájat nem szeretem petrarcázni egyedül. se a hegyet, se a lelket. (ez csak a gyöngébbeknek).

szóval, olyan vagyunk, mint két, váltóműszakos őr, egyik éjjel, másik nappal vigyáz állig felfegyverkezve a biztonságunkra. (az öreg Joyce tudta, a nappalnak, meg az éjszakának is megvannak a maga szavai. ezért írt két könyvet, hm.)

lecikiztél, de kérdem, ki beszélt neked valaha ilyenekről?

ejnye-bejnye.

s hát csikorogva, de visszakanyarodom a te-lényegedhez:

oké, úgy legyen. nem teljesen, persze.

van, ami nem érdekel, mint pl. az alvás, evés, s társai. az írás? itt már csodák nem leszenek.

itt, eredetileg az lett volna a szabály, hogy amit elvesztek a réven, azt visszakapjam a vámon. Anii időmegtérítést kérek, amnyit a hölgy ápolgatásával vesztek. de, ugye, itt már akkora deficit van, hogy ezt behozni nem lehet. semmit se lehet vele. se megbocsájtani, se megérteni, semmit, ez elment. lehet emiatt nem lesz kész a könyv. a faszi beült a női fodrászhoz, s kirúzsoztatta a szemöldökét- valami ilyesmi. elaludt a hajbúra alatt. hagyta magát Circe-től, megigéződni, dede. van ilyen hülye férfi, mint a példa mutatja.

de, mint tudjuk már, úgyse ez a lényeg. az, amit föntebb van...

Circe

image.png

Rose

2019. júl. 23. 13:18 (20 órával ezelőtt)

...

Csak hogy vigasztaljalak,

rám csak fél éved ment el, más nőkre sok év. Én még megvagyok, ők már csak a számítógépen archiválva.

Valószínűleg egyrészt bolondok vagyunk, másrészt gondolkodó lények.

De, amikor leírtak a végleges döntés kifejezést, s elküldted, én azt nem tudtam nem komolyan venni. Mivel azonban egyrészt racionális, másrészt emocionális lény vagyok, ezen kívül én senkitől se válok el haraggal, rossz érzéssel, ezért írtam meg ezt a hirtelen jött ötletet, ami nem is ötlet, hiszen megígértem, hogy átnézzük a szerkezetet.

Ezek szerint most három napig a könyveden fogunk dolgozni alvás, evés mellőzésével. Jól értem?

A Circe szép és igéző, nézegesd, biztosan jót tesz.

Én vasárnap óta állandóan nyomom a gázt, a kocsiban. Még a pékhez is azzal mentem le. Csak a tóra sétálok gyalog. Ma is 15:00 körül indulok. Kicsit meleg, de tegnap is körbe úsztam, ma is ez a tervem.

Pihenj, mert meleg van. S gondolj Circe-re.

Jack V <Jack>
2019. júl. 23. 14:15 (19 órával ezelőtt)
címzett: Rose

rengeteg mellétalálat, de mindegy.

először az jutott eszembe, hogy "te azért végig viszed, amit eltervezel, nem igaz?

vagy így, vagy úgy.

s hát ez felvet néhány kérdést. pl., hogy ezt nem e csak húságból, bizonytalanságból eredő bizonyításvágyból, másoknak és magadnak,

nem e mert nehézkes vagy, és nem tudsz váltani,

nem e, mert nincs elég fantáziád,

nem e, hogy valamit megspórolj, vagy egyik, vagy másik vagy valami hasonló, de a lényeg, hogy úgy legyen, ahogy te akarod. szép szelíd erőszakkal is akár.

a Circe példából nem sokat érhettél. az a nő ideiglenesen ugyan, de hülyét csinált a furfangos Odüsszeuszból, a háború megnyerőjéből, a legokosabb görögből, s disznóvá varázsolta őket. aztán sok évszázadon át egymillió mű született köré, mindenféle, a független, önálló, de ki tudja mennyire szerethető nőről. utána lehet nézni. tehát én itt nem azért küldtem, mert hogy mennyire tetszik. de, ettől függetlenül tetszik is. az előző levelemben, ki tudja hányadszor, megint meg is indokoltam a női szerep fontosságát, in generál.

amúgy, igen, ez a kettőség ott van benned. egyszerre szeretnél hamupipőke, meg Circe szerű Josephine, Jackie, vagy hillary lenni, s közben a hirtelen átmenetektől meg rosszul is leszel. nem csoda. ekkora ellentétek? és még te! - a hol sejpítő csibebaba, hol a visító customer próbálsz engemet hibáztatni a végleteimért! amit persze így, nehéz komolyan venni, hm. de, végül is, nekem tetszik, csak tudd, hogy én is tudom. most, hogy már - kénytelen vagyok - figyelni is rá, még-

jobban, de eddig is így volt, csak bárgyún elmosolyogtam, udvariaskodtam, s többnyire kitértem. lelkileg elég pőrén állunk egymással szemben, s ehhez neked is hozzá kell szoknod. én bírom, ha te bírod.

ez a három napig mit csinálunk is valami félreértés. itt folyamatos változókhoz való alkalmazkodásról van szó - jujj, ahol nehéz s nem is lehet azokat előregyártott vasketrecekbe zárni. PR - szerint jól hangzik, de még ha az is lesz, akkor se azért.

(lehet lazának tűnik a fogalmazásom, de minden szónak és köznek és jelnek jelentősége van).

ezt remélem már tudod.

mi ez, valami benső kényszer, bizonyítási vágy, rossz lelkiismeret, mikor én azt mondom, hogy már a könyv nem Aniira érdekes, de te mégis ide tereled a szót?, a figyelmet?

miért, megnyugtató lenne?

még egyszer: lehet, de nem ez a lényeg. most is ezt a magyarázó, magyarázkodó levelet írom, a könyv helyett. s mikor bármilyen formában veled vagyok, rád figyelek stb. akkor is ez történik. s pont az lett a kapcsolatunk tanulsága, hogy ebből a szempontból ! - jobb lenne, ha egyedül lennék.

dede.

csak, van itt más tényező is, had ne kelljen már még egyszer - Ádámnál és Évánál elölről kezdeni, jó?

na, most én is elmegyek fürödni. kocsival, a kellemes hűsítő tóhoz, s csak azt nem értem, dede, hogy miért nem vagy itt?

ha te sem, akkor meg majd megpróbálhatom elmagyarázni, de azt már inkább személyesen.

mert, napnál világosabban, ott van a történetben, bizony.

addig is vigyázz magadra.

Olympos Academy

Magasabb Mennyei Értelmezés Szak
Senior továbbképzés (Post-post-post-post graduation)

Kedves szenyora.

Feltétlen említésre érdemes, hogy ön a Jákob lajtorjáján jó irányba halad a fejlődés – mint tudjuk – rögös, szálkás, whatever útján. A nagy Zeusz mester önmaga böngészte végig az ön eddigi professzionális fejlődését, s egy nagyot bólintva elismerte azt. Aztán az ég fele mutató ujjával megadta a további haladási irányt. A majd későbbiekben nyilvánosságra hozandó mellékletünkben ismertetni fogjuk – amit önnek természetesen igencsak tudnia kell, az ide vezető út leg-

fontosabb pontjait. Ez később a föld és menny pereskedésében hasznos adathalmaz lehet. csak tájékozódás megkönnyítésére itt Aniit közlünk, hogy a következő szemeszter – többek között a Csipcsirip nevű hallgatónak egyedién kidolgozott tanulmány, melynek alcímeiből itt megemlítünk néhányat:

I. A RÉSZ ÉS AZ EGÉSZ

MEDVEISMERETI ÉS MEGKÜLÖNBÖZTETÉSI ALAPISMERETEK

CILICICÁNAK BECÉZETT CSIPCSIRIPEK RÉSZÉRE

MEDVEANATÓMIA
MEDVESZENVEDÉLY
MEDVEHAJLAM
MEDVEMETANYELV
MEDVEGYEV- (nyomdahiba)
MEDVE VESZÉLY – FELSŐSZIBÉRIA ÉS ALSÓROMÁNIA – FAKE NEWS
MEDVETÁMASZ- SZINKRONÚSZÁS ESETÉN SEGÉDESZKÖZ AJÁNLOTT
MEDVETÁNC STRANDPAPUCSBAN KELLEMETLEN
MEDVESZEX AZ ÓRA-kimaradás MIATT FOLYAMATBAN

SPECIÁLIS:
BRUMISZERŰ MEDVÉK HŐHÁZTARTÁSA
BRUMIMENTALITÁS ÉS BURMIÉLETMÓD
BRUMILÉLEKTAN:
A brumiszerű medvék érzékszervei és érzékelői
BRUMIÁLMOSKÖNYV:
MI A KÜLÖMBSÉG A NŐI MÉZVILÁGEGYETEM, MEG AZ EGYES MÉZLELŐHELYEK HELYIÉRTÉKE KÖZÖTT

A nőt alkotó, körülvevő testrészek, égtájak, csillagrendszerek, és Andromeda méz-szimbólumok-ködök jelrendszerének értelmezési táblázata, érzékeny és elérzékenyült bumm-medvék szóhasználatában, annak fejlesztés alatt álló kezelési és használati útmutatója – ábrákat és bővebb magyarázatokat a téma bizalmas voltára való tekintettel majd személyesen.

FOLYT. IGÉNY SZERINT

ILI

64 éves
Balatonfüred (km)
középiskolát végzett
169 cm magas, nem dohányzik

Írj neki!

VÁROM A SZIKRÁT, AZTÁN TŐLEM PORIG ÉGHET MINDEN!

Szia, Ili vagyok, most nem tudtam többet írni. Ha érdekellek, írj vagy jelölj kedvencnek és ismerkedjünk.

KASHOGGI-EPSTEIN- AZ ÉVSZÁZAD BŰNÜGYE

A két ügy kísértetiesen hasonlít egymásra. Mindkettőben velejéig romlott, pokolra való emberek igyekeznek eltitkolni ördögi voltukat. Mindkettőben a tét óriási, mert világrengető változásokhoz, válsághoz vezethet, s ráadásul a kettő között mintha összefüggés is lenne. Mindkettő, a szaúdi, és az amerikai „főherceg” mélységesen hisz és hitt a középkori értékrendben, ahol a darabolás és a fajtalankodás um. Normális volt. Így aztán nem csoda, ha komoly jelek mutatnak arra, hogy a két milliárdos – a" Joker és a Teef" együtt is üzleteltek és buliztak. Miért ne?

viszont lehet, ebből most "nincs kiút."

Aztán hogy a buliba még hány elnök, s főmufti vett részt, s mit érdemelnek, nos, az lenne a kérdés.

Ui.:

Nem tudom, hogy széles e világon, kit tudja hány milliárd emberből, rajtam kívül eszébe jutott e már valakinek ez az összefüggés. Én sehol se találkoztam vele.

Mindenesetre papíron legalább is magamnak követelem ezért a creditet.

A másik meg hogy valami tényleg hozzáértő média embernek, nagyon óvatosan – lehet így ahogy itt van, - el kellene küldeni ezt.

Hátha jót tenne a világnak.

Dear Pepe,

Because I admire you the I have the idea, what you capable most, to connect the unmistakable dots between the two evil princess, the „Joker and the Teef", in the Khashoggi and the Epstein case, so this time they can't escape. Certainly, it requires investigation and resource but it may worth to shed light on the crime of the century, what in my opinion that is.

Az ugrás

Jack V <Jack>
8:21 (4 órával ezelőtt)
címzett: Rose

de sok más egyebet is le lehet késni. a Chris Reát pont ezért a furcsa keleti bölcsességéért - is - szeretem, ahogy a "blue cafében, meg a last trainben eltalál dolgokat. egyszerűen, tömören, ahogy senki más. ja, és persze érzelmi ostyával...

az első gondolatom az volt, hogy na itt van e a nő, ez nem három lépéssel (évvel), csak egyel van lemaradva, s ha ez nem szűnik meg, akkor elbeszélünk, ("el-élünk')egymás feje, meg minden más egyebe mellett, s megrekedünk a "majdnem, de mégsem" bábállapotában.

aztán gondoltam, mondom, hogy néha elcikáztathatnál errefelé is egy egy gondolatod, hm.

aztán az, hogy milyen kemény és vastag a jeged, ami az általános flörtölés életviteledet s egész életed körülveszi, ahogy egyszerre törődsz és nem törődsz dolgokkal és emberekkel.

beszariságnak is mondhatnánk, ahogy egy óvatos duhaj csinálja. az "én csak mértékkel" mögött a "ne szólj szám, nem fáj fejem, azaz,

ha óvatos vagyok, akkor hagyom, hogy más tévedjen. had ugorjon ki ő a bokorból, s máris lehet rá lőni.

s hát mind tudjuk, karrier építésben ez remek elmélet, is, gyakorlat is, de bizonyos presszónál kapcsolatban már lehet súlyos tévedés. előbb utóbb mindenki ráérez a fonákságra, s persze te vagy az okosabb, de nem a szerethetőbb.

én, tudom, hogy te tudsz szeretni. ez a kallantyú nem hiányzik tebelőled, a "létra is benned van".

csak becsap a látszat, s hagyod is magad. mert nem mindegy, hogy mikor kit, magunkat vagy másokat mikor részesítünk előnyben. egyes csatákat meg lehet nyerni, miközben a háborúkat elveszítjük.

s hát sajnálom, hogy "pont most," meg velem jön ez elő, de pont mert mindAniiunknak jót szeretnék veszem a bátorságot ilyeneket említeni. pár évet is akár lehetne élni, ha Aniival fiatalabbak lennénk, de így nincs.

szorgalmas, kitartó, szívós, s lankadatlan fáradozásod következtében - szerintem - sikerült Aniit bőven felhalmoznod, hogy átváltsd magad Jóra. arról a pár emberről meg tenmagadról beszélek, akivel kapcsolatban vagy.

az intézmény, az establishment az nagy ívben tojik rád, s egy pár szavas megemlékezésért nem biztos mindent feláldozni.

hidd el, de tényleg, nagyon is jól ismerem a "na még ez is, meg az is" című játékot, az ember kirohan az állomásra s a vonat végét látja.

ott áll leizzadva, liheg, s mindenki lesajnálja. aztán visszarohan, de ott meg már mindenki mással foglalkozik, s nem vele.

nekem, a spanyolországi utad egy rémlátomás volt. lehet nem ezt akartad közvetíteni, de ez jött le. itt vannak a levelek. egy totál nihil az egész. s persze, volt ott egykét szociális mazsola is, de a lényeg - szerintem nem az volt.

a mások oldalon s csak egy kicsit igaz, hogy haza beszélek. szinte minden vonatkozásban sikerült egy túlélő-életet összehordanom, s még utoljára nagyon szeretném, hogy legyen már valami, de ha nem lesz, arra is kész vagyok.

végül szeretném megjegyezni, hogy ezt az egész gondolat sort ez a legújabb "gondolat cikkázás" váltotta ki, amikor ki tudja hányadszor célzol valamire, amit aztán gondosan elhallgatsz.

legalább öt ilyen komolyabb célzás volt, amikor is én utána hetekig - s azóta is - hiába várok, a magyarázat késik, vagy elmaradt.

amúgy vettem hat kiló jenéi paradicsomot...

puszi

Jack V <Jack>
10:19 (2 órával ezelőtt)
címzett: Rose

hát ez szörnyű. édes kicsim, sajnálom nem lehettem ott. kicsi sziszi babám, ezért is ácsingózok kegyes szolgálatodba. (meg lehet a jézus is erre gondolt, hajaj.
egyszer nekem is volt egy ilyen tizenharmadikám. ez egy rossz viccnek is rossz. szegénykém, mikor jössz?

... ezt írta (időpont: 2019. szept. 13., P, 10:10):
Brumika,
Fogok válaszolni az üzenetedre, de elmondom, mi történt ma reggel 6-kor, péntek 13-án. Bementem a ..zobába, s rám csukódott az ajtó. Belülről pedig nem nyitható, mert rossz a kilincs. Legalább egy órát próbáltam kiszabadulni,, mire sikerült, majd elmondom, milyen módszerrel, de addigra félig holt állapotban voltam, a kezem csupa vér. Mikor kiszabadultam, irány zuhanyozás, öltözés, s időben beértem remegő lábakkal. Így kezdődött a napom. Rémálom volt.

Rose
11:54 (33 perccel ezelőtt)
...

Brumika, tüneményes vagy. Most tanítok. 17:00 körül jelentkezem, s beszélünk majd. Puszi

"he pisses like i cry on the unfaitfull love"
V
x
Jack V <Jack>
szept. 17., K 18:29 (23 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Egy nap egy whiskyhangú arisztokrata hölggyel
Marianne Faitfull
Milyen bizarr, ez volt
A tünemény neve
Jó ideje nézegetem ezt a babaarcú
Kis kurvát
Aki a Lennon „working class heroját „

Itt nekem énekelte
Nahát erre mélyen beletúrtam mi is
Történt vele
S kiderült, hogy az
az én villanásnyi időmben
brechti magaslatról jőve
lazán végig lötyögte kefélte
persze nyakig merülve a
fél világot
s a
s az utolsó bohém
Európát
s aki eleven
gördülő kőként ivott táncolt dalolt
mindenki babája volt, de senkinek se kellett
pedig a kifutón együtt futott a nagy kedvencekkel
az elhíresült legszebbekkel
s a végére már majdnem feladtam, lesajnáltom
mikor egy

különös látnok
hozzá illő daláig
nem jutottam
s ahogy azt a vén banya énekli

rá nem jöttem, hogy a francba is
ez nem viccelt
s nekem se kéne
hisz egész életemben egy ilyen nőről álmodoztam

Port of Amsterdam

In the port of Amsterdam
There's a sailor who sings
Of the dreams that he brings
From the wide open sea
In the port of Amsterdam
There's a sailor who sleeps
While the river bank weeps
To the old Willow tree

In the port of Amsterdam
There's a sailor who dies
Full of beer, full of cries

In a drunken town fight
In the port of Amsterdam
There's a sailor who's born
On a hot muggy morn
By the dawn's early light

In the port of Amsterdam
Where the sailors all meet
There's a sailor who eats
Only fish heads and tails
And he'll show you his teeth
That have rotted too soon
That can haul up the sails
That can swallow the moon

And he yells to the cook
With his arms open wide
"Hey, bring me more fish
Throw it down by my side"
And he wants so to belch
But he's too full to try
So he stands up and laughs
And he zips up his fly

In the port of Amsterdam
You can see sailors dance
Paunches bursting their pants
Grinding women to porch
They've forgotten the tune
That their whiskey voice croaked
Splitting the night
With the roar of their jokes
And they turn and they dance
And they laugh and they lust
Till the rancid sound of the accordion bursts
And then out of the night
With their pride in their pants
And the sluts that they tow
Underneath the street lamp

In the port of Amsterdam
There's a sailor who drinks
And he drinks and he drinks
And he drinks once again
He'll drink to the health
Of the whores of Amsterdam

Who've given their bodies
To a thousand other men
Yeah, they've bargained their virtue
Their goodness all gone
For a few dirty coins
When he just can't go on
Throws his nose to the sky
Aims it up above
And he pisses like I cry
On the unfaithful love

In the port of Amsterdam
In the port of Amsterdam

https://www.youtube../watch?v=VS82M2nAYOs&list=RDVS82M2-nAYOs&index=1

...
YouTube-video (Marianne Faithfull - Port of Amsterdam)

Rose

2019 szept. 17., K 19:18 (22 órával ezelőtt)

...

Eléggé megdöbbentő ez a történet, s maga a zeneszám is. Mintha nem is egy nő, hanem egy magabiztos férfi énekelné. Különös a szöveg is. Beugrottak képek Amszterdam piros lámpás negyedéből, ahol csak nappal, este pedig társasággal mertem sétálni. Egy sötét, különös, misztikus világ, amilyennek Marianne Faithfull megeleveníti. Rengeteg híres művész bérelt ott kis lakást. Tudom, hogy ez nem erről szól, de a kikötők hasonlóak, lehet, hogy még durvábbak.
Nagyon kreatív a bevezető szöveg, “vers”. Köszi. Élmény volt olvasni.

Rose
szept. 17., K 21:19 (20 órával ezelőtt)
...

Brumika, lefekszem, olvasok, majd 10:00 körül próbálok elaludni.
Szép álmokat! Puszi
Rose
6:23 (11 órával ezelőtt)
...

Brumika drága, szépséges jó reggelt kívánok! Veled álmodtam, vagyis megjelentél álmomban. Érdekes volt. Bízom benne, hogy minden rendben veled. Kérek szépen életjelet!
Jack
8:35 (9 órával ezelőtt)
címzett: Rose

Jó reggelt Itt minden oké, azt hiszem elmegyek A könyvtárba, meg fürödni
.

...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 09. 18. 6:23 (GMT+01:00)
. Jack V <Jack>
Tárgy: Re: "he pisses like i cry on the unfaitfull love"

Rose
9:07 (8 órával ezelőtt)
...

Jól teszed, ha elmész fürödni. Élvezd a hullámokat!

Rose
16:04 (1 órával ezelőtt)
...

Voltál könyvtárban és fürödni?
Hazajöttem korábban, mert Dininek oda kell adnom leveleket. Várom. Közben hívott egyik barátnőm, hogy elaludt a férje, álmában meghalt. Azt mondta, állandóan rám gondol, hogy én, hogy éltem túl, mi adott erőt. Ezek szomorú dolgok. Hát itt ez van.

Jack V <Jack>
17:27 (35 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

nos, én meg azon gondolkodom, hogy ha állandóan azt papolják, hogy a nő a jelenben él, akkor miért nem él a jelenben?
a kutyafáját.
óvóddá, alsó tagozat: némely nő miért csinál úgy, mintha a jövőben élne, s nagy ívben, akármilyen okból baromira nem érdekli, vagy csak ímmel-ámmal, félseggel csipegetve, finnyásan válogatva, azzal

abban, ami most és itt van, amíg van, s amíg lehet. s hiába minden jel, figyelmeztetés, példa, még saját magánál is Aniival okosabb, hogy nem érdekli.
s a kérdés: ki van ezeknek a kereke?
én megmondom őszintén, hogy napról napra, óráról órára, percről percre kezdem ezt nagyon unni. hogy ez a carpe diem ez valami káromkodás, latinul.

szólok konkrétabban, mert már minden formában szóltam.

úgy tűnik végzetesen egyedül maradok ezzel a lényeglátásommal, mert mindenki be nem fejezhető, piszlicsáré jelen-ségekkel foglalkozik, valami megfoghatatlan jövő nevében.
elkényeztetett és kényeződött hülyegyerekek, akiknek nem nőtt be a fejük lágya, akik az orruknál tovább nem látnak, s meglepődnek, ha meghal mellettük álmában a férjük.

olyan érzésem van, hogy na én ezt nem fogom megvárni.
se a másik, se a saját halálomra se a másikéra nem fogok az éj leple, vagy a nappal főkötője alatt várni.
attól tartok, hogy a következő lépés majd bizony ebből a megértésből következik.
hogy mi lesz, hogy lesz, az nem, lehet tudni, de hogy így lesz, az biztos.

Rose
17:35 (27 perccel ezelőtt)
...

Ne haragudj, hogy ezt megosztottam veled. Nem kellett volna.
Este felhívhatlak, a torna után?

Jack V
17:59 (3 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

persze, mindig felhívhatsz.

Jel és jelenség

van ott egy jel, legyen az akármi. s lehet vele foglalkozni: tárgyalni, elemezni, forgatni, nézegetni, meg minden.
de
de
de, a lényeg, ami mögötte van.
tehát nem a kikötő

nem a vén, elnyűtt tengerész
hanem mindaz a pátosz, szenvedély, történet, ember és tapasztalat, és
és
és annak interpretálása, ami sok, s még több is lehet.
a tenger, a szerelem, meg ilyenek, had ne soroljam. s nem véletlen kezdtem az utolsó mondattal, abban minden benne van.

szóval, sokszor úgy érzem, mintha elbeszélnénk egymás feje mellett.
s ez nem jó.

Egyezség

Mely kötetet Cilike és Brumika között
A jövőbeni békés és szeretetteles együttlétünk érdekében arra a megállapodásra jutottunk, hogy a hátralévő kapcsolatunk idejére csak kölcsönösségen alapuló, egymás elfogadását célzó, figyelmes és szelíd magatartást igyekszünk megvalósítani.

Kötcse, 2019. szeptember 23.

Cilike – Rose
Brumi - Jack
Sk.

.
1 040/1.
egy megjegyzés rólam
V
x

Jack V <Jack>
szept. 24., K 14:12 (1 nappal ezelőtt)
címzett: Rose

ezt az Iván felesége a Zsuzsa írta nekem, valamikor 2004 - ben.
egy felolvasás-próbamásolás közben, véletlenül találtam rá.
azért érdekes, mert tizenöt év után is lényegében ugyan ezt gondolom én magam is. szinte szó szerint.
s még akkor is, ha sok mindent körülötte nem tudok....

Lehet ez az előfutára egy ember alkotásának? A Zsuzsa „ kritikája”,

Kéne valahogy összeszedni ezeket az írás szilánkokat, valami formában rendszerezni, nem tudom, persze lehet, hogy így a gondolatok hömpölygésében jó az egész. Mert nem vész el a gördülékenysége, pillanatnyi kép bevillanások, amelyek hozzák a maguk "dejavu" hangulatát, miközben állóképpé dermednek. Talán csak egy szem kéne a helyesíráshoz és Anii, mint szösszenetek sora, hangulatok, agygép optikán keresztül elkattintott felvételek, nekem, nekik, neked, mindenkinek, akit megérint. Olyanok ezek, mint mikor a festő vázlatokat gyűjt egy majdani nagy kompozícióhoz, és lehet, hogy a sok tanulmány csak előfutár, idővel magasabb rangra jut és megérdemel egy önálló kiállítást. Nem is szükséges a nagy mű, mert a sok apró maga óriás. Mindig éreztem az írásaidban az ellentétekre épülések oda-vissza csatáját, nem teszed le a végső voksot, mindig hagysz valami kételkedni valót az olvasóban, persze, mert te sem tudod a tutit, de felhívod a figyelmet, bátya meg "homókám" az élet rohadt bonyolult, de azért nem kell vakon, süketen és némán menetelni az életed macskakövein. Vegyél észre dolgokat, legalább Aniit, hogy a nap kel és nyugszik, átadva az eget a holdnak, és mennyi zajocska, zene csiklandozza a füled, a lábad alatt meg Színese kavicsok lapulnak és törik fel a lábad futás közben. Néhol személyes tanmesék, jó szándékkal, hátha segít valakin, aki éppen ebbe a tutyiba akar balettozni. Írjál, csak sok ilyet, gyűjtsd az anyagot. Most a fotókról, gondolom szűkebb környezetből valók, én, ha egyszer könyvet adnék ki az írásaidból, ábrának felhasználnék belőlük, még a melóban készült kép is passzol, aláfestené az ellenpontozást. Egy fickó, aki mindig mondogatta, győzködte magát és másokat “író vagyok" a háztetőn, fél lábon a kis fejszével, szögekkel a számba, két számmal nagyobb melós nadrágba gyömöszölve fáradt fizikai mivoltomat. A lelke, az agya mégis ütemre doboljа, frissen fiatalon "író vagyok" a külcsín csak álca, az évek nem számítanak, csak a hitetlenek nem látják, ki is vagyok valójában. Pedig biztos el fog jönni a te időd.

Zsuzsa

Rose
szept. 24., K 19:14 (22 órával ezelőtt)
...

Zsuzsa nagyon pontosan látta azt, ami benned van. Ez biztos. Ő nyilván régebb óta, jobban ismer téged, a családodat, a múltadat, mint én. Igen, te író vagy, ezt én is tudom. Amit mondtam sokszor, azt mondja Zsuzsa is. Rendszerezni kellene a "kásahegyet". Az nem derül ki, h ő mennyit olvasott a regényedből, vajon ő látja-e a részek közötti

összefüggéseket. Fontosak az illusztrációk, de ez most mellékes a mű egésze szempontjából

Ha kiadója van, kár, hogy megromlott a kapcsolatotok. Sokat segíthetett volna.

Jack V <Jack>
szept. 24., K 20:02 (21 órával ezelőtt)
címzett: Rose

nahát, azért ez érdekes, volt.

mert ugyan valóban régóta - 1970? ismerjük egymást, de nem erről az oldalamról Jill ugye 2004ben hazaköltözött, én megint egyedül maradtam, s kínomban levelekkel bombáztam, akit csak lehetett. s furcsa módon ő volt a leg talkitívabb, s olykor nagy blődségeket, de néha meg ilyen jókat mondott. ami azért különös, mert

1. nő, ugye, s hadd ne ragozzam

viszont különleges, - tudjuk miért

igen ám, de spatulatív, azaz a tárgyi, s nem a szó kreáció mestere.

nyilván hátrányos helyzetből jövő empátia kényszer volt a kis hidacska a szószátyárhoz. nem sokkal előbb valamelyik levemre reagálva fedezte fel ezt az oldalamat.

de, mint tudjuk mára "elfáradt, s egy kis lelkiző trivia lett belőle. viszont ahogy a példa is mutatja, volt egy jobb korszaka is, s az különösen méltánylandó, hiszen a férje is egy nagyon logikus, okos "forma-ember," mint grafikus. az ideák elég ritkák arrafelé.

szóval, én is meglepődtem, hogy valójában mind ez ellenére, hogy eltalálta a fején a szöget.

amúgy meg semmiféle kiadója nincs, az csak egy képletes dolog volt, de szerintem is egy jó ötlet.

szóval, ilyenek.

s veled mi van te Dr. Bubulina?

mi újság a felsőbboktatásban?

mi a menő mostanában?

tornásztál?

a nagyokos kislány körül máris megy a balhé, egyesek szerint csak egy médium a politika kezében. de mindegy, én akkor is örülök, mert teccik-nemteccik, itt becsúszott egy kis baki, véletlen fontos és értelmes dolgok is előkandikáltak.

Rose
szept. 24., K 20:51 (20 órával ezelőtt)
...

Drágalátos Bubulin, Bubulina párja,
Megkaptad a másik leveledre is a válaszomat?
Lehet, hogy nem gyakran írt ily pozitív üzeneteket neked Zsuzsa, de ez a levél azért egy ügyes kis megnyilatkozás volt.
A felsőoktatás amúgy, köszöni, megvan. Ma sikerült a nemzetközi hallgatók fantáziáját megmozgatnom a médiáét szakkal kapcsolatban. Bemutattam George Gerber The killing screens videóját az első éveseknek, hihetetlen interaktívak voltak a témával kapcsolatban. A másik évfolyamon a kultúra a téma, ez rendkívül színes, komplex topic, itt is gerjesztem a vélemény alkotást.
Voltam tornázni is. Nelly is felhívott, vagy fél órát beszélgettünk. Hubi is ott volt mellette. Faggatott a veled való kapcsolatomról. Amúgy nagyon kedvesnek, "jó embernek" tart. Képzeld, Hubi is mérleg, két nap különbséggel van a szülinapunk. Mondtam Nellynek, hogy mobiltelefont tervezek venni. Mondta, összehoz Krisztiánnal, az előző fiújával, aki fizette az utolsó műtétét. Neki telekomos cége van, ráadásul az üzlete itt van az Ajtósi Dürer soron. Lehet, hogy vele is beszélek. Ma az IT-seket is meg kérdeztem.
Ma is korán lefekszem, mert az alvásigényem még pótlásra szorul. Sok puszi az okos fejecskédre!

Rose
6:19 (11 órával ezelőtt)
...

Jó reggelt, Brumika! Én mára is kialudtam magam. Remélem, te is kipihenten ébredsz. Tegnap megcsinálták a kocsid? Köhögsz még éjszaka? Várom az életjelet!

Jack V <Jack>
6:54 (10 órával ezelőtt)
címzett: Rose

jó reggelt, megvagyok, a kocsi még nincs kész, köhögök is, holnap megyek az orrülgégészetre.

gondolkoztál rajta, amit utoljára kérdeztem?

Rose
7:15 (10 órával ezelőtt)
...

Igen, próbálom kitalálni, hogy mire gondolhattál. Sok mindenről leveleztünk, beszélgettünk, nem könnyű, de igyekszem.
Arra nem válaszoltál, hogy a másik üzenetedre (nem a Zsuzsa levélre, hanem a másikra) megkaptad-e a válaszomat. Az Ipadem nem egyértelműen mutatja.
A köhögésed nem megnyugtató, jó, hogy holnap elmész szakorvoshoz.

Rose
16:05 (1 órával ezelőtt)
...

Minden OK veled? Mára befejeztem a tanítást, most vizsgáztatok, de írásbeli.
Ma bejött elbúcsúzni a nigériai tanítványom, aki az Afrobeat témában írta a szakdolgozatát. Olyan szépeket mondott, hogy tényleg elérzékenyültem. Azt mondta, egy életre való útmutatást kapott tőlem a jövőjét illetően. Csak ennyit erről.
Gondolkodom a kérdéseden. Ez az Abonyiban a szoba kialakítására vonatkozik? Vagy inkább érzelmi jellegű? Vagy a regényeddel kapcsolatos? Vagy a felzárkózásommal van összefüggésben? Most ezek jutnak eszembe.

Jack V
17:28 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

igen, azokról is szó van, de nem feltétlenül. az ideális együttlétünkről van szó, - hol, mikor, hogyan. valójában sokkal egyszerűbb, mint gondolnánk. csak békjóba kötnek a körülmények.

igazság szerint azt szerettem volna, ha magadtól rájössz valamire, s mondod. hiszen már ezerszer, s ezer féleképpen, a szivárvány minden színében és árnyalatában mondom, hónapok óta. gondoltam kibányászom őket, de nem fogom. én már nem akarok adni valamit, hogy mit gondolj. nagyon aranyos, igazi jó tanuló tudsz lenni, mikor gyors rögtönzéssel összedobsz valami választ, reakciót, ha már elkerülhetetlennek érzed a kérdést, s úgy-ahogy igyekszel megfelelni.
de - s ezt nagyon szeretném hangsúlyozni, hogy nem egy dologról van szó, hanem egy általános viszonyulásról, ilyesmi. vannak dolgok, amin nem lehet s nem is akarunk változtatni, az oké. de ezt a macska egér játékot nem szeretném játszani, ahol körbe körbe megyünk. a téma se egy, hanem sokrétű.
tudom, te azt gondolod, hogy "mindent megteszel" én meg nem.

elfogadtam, hogy van, amit nem tudsz, van, ami az én hibám, s az oké. viszont van egy csomó minden, ahol tudnál, de ott se. s mindig van valami hivatkozásod.
a téma az egész kapcsolatunk ezer mozaikjával.

de a lényeg, hogy számomra egy jó nagy adag aránytalansággá áll össze a sok kicsi, s sok nem is Aniira kicsi dolog.
kiútként két út lehetséges.
az egyik, hogy a végletekig redukáljuk az együttlétünket - de annak akkor semmi értelme, s én azt nem akarom. a hébe-hóba találkozást, speciális alkalmakkor-t.
a másik az alkalmazkodás, a felzárkózás.
eddig erre egy csomó - írott ígéretet tettél, de a valóságban szinte semmi sem történt.

felmerül bennem, hisz más okán már ismerlek Aniira, hogy te nagyon is érted miről van szó, csak úgy csinálsz, mintha nem az lenne. s ez nekem borzasztóan irritáló, frusztráló, kínos és kellemetlen, amit nagyon nem szeretnék.
ez az, ami befelhőzi az amúgy kellemes együttléteinket, s még csak azt sem mondhatod, hogy nem szóltam érte. de igen, ki tudja hányszor. konkrétabban nem tudom mondani, mert már így is ki tudsz akadni tőle.
lehetőségekben, az egyik oldalon ott van a csillagos ég, a másik oldalon s túlnyomó részt a te oldaladról jövő tétovaság, határozatlanság, óvatosság, szokások és önigazoló konvenciók, elkötelezettségek, függőségek, s még hosszan sorolhatnám azokat az okokat, amik téged gúzsba kötnek. én - s ez nem vicc - "bármire" hajlandó vagyok. mondjuk úgy, szinte bármire.
te viszont nem. ezer kifogás, egy-két lehet, egy két talán, egy-két na jó, majd.

de ami igazán bosszant, az, amit most is csinálsz, hogy újra és újra nem érted.

nos, mégegszer elmondom: a valóság, a véletlenek különös kölcsönhatásában, nekem lényegében egyetlen tulajdonságod emelkedik ki, a nőies kedvességed, s ez jól illeszkedik a kevés, de nyilvánvaló lelki szükségletemhez.
ez gyönyörű is lehet-ne, de nem az. mert szinte az össze létező meghatározásunkban, lehetőségünkben, célunkban, hozzáállásunkban, kibékíthetetlennek tetsző különbségek, s ellentétek vannak.

a kilenc hónap egy jelentős része - kíváncsi lennék a 270 ből hány nap, az ígérgetéssel, s várakozással telt el. hónapról hónapra, hétről

hétre, mindig volt mire hivatkoznod. hogy bízzál bennem? hogy megismerj?

nos, én vártam, ezt hiszem, elég türelmesen. s én is megismertelek. s most úgy érzem, hogy ez egy zsákutca. s bár nagy dolog a szokás és emocionális összhang, de ezen kívül még van s lenne más is.

én úgy látom, hogy a bizalmatlanságnak ebben az állapotában, nincs arra lehetőség, hogy jól legyünk. én valami egyszerű de békés együttlétre vágyom, de ez a részed nem hozzáférhető. a körülményeid, a szokásaid, az elkötelezettségeid, a munkád ez mind mind egy egy fal közöttünk, s még a meglevő kommunikációs csatornán is alig alig csordogál valami. nekem ez túl lassú, túl langyos, túl semmilyen.

még ha együtt tudnánk lenni, akkor is komoly feladat lenne mindent harmonizálni. de, hangsúlyozni szeretném, azt valószínű boldogan tenném, s minden valószínűség szerint kellemes és happy lenne.

én nem akarok kérni tőled semmit. ha te magadtól nem látod, minden fáradozásom ellenére sem, akkor - mindegy, hogy kényszerűségből vagy nem, de engem hülyének nézel. nekem így jön le.

egyszerűbben fogalmazva: én minden nap mindent megteszek értünk, te meg nem. én mindig mindenen odaadom, amim csak van, de fordítva még csak a közelébe se járunk. s úgy tűnik, egyre egyoldalúbb ez az egész.

mint itt ez a levél is. te "azt se tudod miről van szó", én meg hosszú tanulmányokat, elemzéseket írok.

s akkor még nem beszélünk a többiről.

szóval, a lényeg: én már nem szeretnék többet magyarázni. ha magadtól előjössz valami megoldással, azt megnézem, s majd eldöntöm, jó e.

úgyhogy felesleges kérdezgetned, ha ennyi idő, meg minden nyavaja után se tudod, akkor az baj.

s mégegy: itt nem egy dologról van szó, hanem sok-sok kicsiről.

nem kell sorolni, - sok mindent megteszel, tudom. csak nem eleget.

Óda Csipcsiriphez

Ma,
Egész nap

Az járt eszembe
Hogy az már
Marhára nem lenne
Jó
Ha az én édes madárkám
Hozzám

Többé nem énekelne!

viszont, minden eshetőségre készen adtak valami ilyen hörgőpoló kézikészüléket, ötletességében majdnem olyan jó, mint a tábori fa...p..na. ha másképp nem, hát placebósan biztos hat.

a másik, hogy lett további – most már igali beugróm, majdhogynem ingyen, mert ide az útiköltséget is fizetni szokták.
tehát, az jutott eszembe, hogy egyet egyet néha ide is kirándulhatnánk, beülvén az állítólagos csodagyógyvizes lavórjukba. itt a szauna ingyenes, de a legjobb még mindig a méltán elhíresült babgulyásuk, hatötvenért, na meg persze a mindent fölülmúló retro-szocreáljuk.

szóval, ha te is tudnál ide beutalót kérni, máris mehetnénk, mert gyógybeugróval mindegy milyen nap. ül az ember a jó melegben, s !!!
pl. az éppen esedékes világ meg-nem- váltásával kúrálja magát.
s mondjuk teljesen hétköznapin bambul.
a változatosság se árt.

FAPINA

Mi a legjobb ajándék egy ínségben nélkülöző férfinak?

HÁT EGY

Összecsukható, cserélhető betétes, szálkamentes tábori fapina.

A nagy tanító, a költő
Elmondja itt nekünk,
Megadja az öregkori útmutatást
Mi maradt, mi van
Még hátra -
Hát semmi más
Mint
rendet rakni a lelki
szemétkosárba

Now it's dark.

Into the night
I cry out
I cry out your name.

Into the night
I search out
I swearch out your love.
Night so dark
Where are you?
Come back in my heart
So dark
So dark.

Into the night
Shadows fall
Shadows fall so blue.
I cry out
I cry out for you.

Night so dark
Where are you?
Come back in my heart
So dark
So dark
So dark.

Back to the Twin Peaks music page.

Brumikálvária

A dolog már tegnap kezdődött.

Azzal, hogy nem indult el az asztali számítógépem. elkezdett csiripelni, kiírta, hogy ez a file fuctop? És csak csörömpölt tovább. Próbáltam újra indítani, de tízszer hiába. Erre föladtam, kihúzgáltam az összes tyúkbelet, de mondom mielőtt nekivágok Siófoknak, felhívom a szerelőt. Aszondja, ma nincsenek, de holnap fél kilenctől bármikor.

De addigra már bennem volt a mehetnék, fogyóban a szódám, irány a Lidl, na meg megyek fürödni, mondtam. Vettem minden félét, elkerültem egy csiken szendvicsért- amit vezetés közben befaltam -, s időben, nagy kényelmesen a bejáratban betolatott teherautók látványától mit sem sejtve beslattyogatlan a fürdő halba. S mondta egy főnök kinézetű Dezső, hogy kakukk, a fürdő zárva. Nos, én indulás előtt mindig megnézem, s ott semmit nem láttam. mondom neki a nyitvatartásinál megnéztem, s mondta az a baj, máshol kellett volna keresni. Nos, még az anyázás elkezdése előtt föladtam, s hazaszáguldottam a napos sztrádán. Itthon aztán kőrbe bástyáztam magam a mirelit kajáimmal, s pár órát a bánatomhoz illő számokat keresgéltem, s találtam is. Óriási siker, a Clara amiban énekel, egy walkabaouts c. zenekar, az eddigi legjobb, ami csak létezik. S hát mondom, itt nincs mit tenni, a komposzt is ráér, s lefeküdtem. Egy óra múlva viszont rossz

lelkiismeretem nem hagyott békibe, s fölugrottam. Ugyan is mostanában többször felforrt a vizem, de egy elméletet kitalálva, a dolgot komolytalannak ítéltem, de ez aztán megváltozott. A régi villanyszerelőmhöz mentem először, ahol a nagyon pedáns asszony-titkárnő elő is jegyzett jövő kedd fél tízre. Aztán eszembe jutott egy koma, még Zamárdiból ismertem, vargamisi vagy mi mingyá a kanyar után. Nagy bohém volt, halkhangú, egy óriástrampli házsárttal. Hát ennek olyan harminc valahány éve. Szimpi gyerek volt, jóban voltunk. Esik az eső, megyek be a lerobban udvarba, ő meg jön szembe. Megismersz, kérdem.

Meg, mondja, s vigyorog.

Én is téged, - s én is vigyorgok. Kérdi mi a dráma. Mondom. Asszonynyi jövő héten kedden! Közben újabb elméletek keletkeztek a meghibásodásról, s hát gondoltam, akkor inkább várunk ezzel az egésszel. A részleteket majd inkább személyesen, ha fontos.

S lassan eljött a ma reggel. Na mondom, most már nem kockáztatunk, s fölhívtam a fürdőt. Egy bádoghangú kotkodács égre földre esküdözött, hogy nyitva vannak, s lesznek, tehát elkanyarodtam a földvári gyógyszertárhoz, mert egy gyógyszert be kellett cserélnem, amiből kettőt adtak, arra, amiből egyet se. Kockára téve az életem. Nos, mikor ez sikerült, megint a kentukinél kötöttem ki, s megismerkedtem palacsinta majonézes tükörtojással és sajáltával c. reggelivel, ami nem i solyan rossz. Még jó, hogy majd mindent szeretek, hm.

Aztán megyek a szerelőhöz. Ahol kiderült, hogy a komputerem megdöglötte magát, s mindenféle rémvariációk lehetségesek, sok pénzért. De előbb meg kell nézni, lehet ma, de inkább jövő héten már tudni fogja mi a dráma.

A fürdő meg majd csak délben nyit, ők szerelik a víz befröcskölő és egyéb agyakat, s ők tudják. Erre elmentem autózni, s Aligán kötöttem ki, ami nagyon különleges vadregény, s valószínű a most kialakuló magyar milliárdos milliárdos maffia öli ott a telkekért egymást, mert már a jachtoktól egy lépést se lehet tenni. Mingyá jött is fószer, s mondta, hogy itten én teljesen illegálisan vagyok, ők itt daruznak, s húzzak innen, de gyorsan. Mondtam neki, hogy persze öcsi. Hát, szép lassan visszacsorogtam a fürdőhöz s közben dél lett. Ottan mondta a hölgy, hogy már nem jár a délelőtti kedvezmény, tehát nem 1300, hanem 2100. Belefogtam valami erkölcsi liturgiában, hogy szégyen, meg minden, de inkább azt is feladtam, s bemásztam a vízbe, ami szép tiszta, de marha hideg volt. Minden ajtó tárva nyitva s dől be a kilenc fokos kinti napsütés. Szóval gyorsan megdagonyáztam kritikus pontjaimat, kicsit fölengedtem a langyban, s büntetésből elkerültem a kentakit, s hogy majd itthon. S nekiálltam világrengető sóletomnak, hogy majd azt esszük – mexikói palacsintával. Épp kész lett, lenyeltem egy falatot, mikor szól a telefon, s a szerelő. Mondja, hogy szétdöntötték,

se már össze is rakták a komputert, s jó. Megy. Működik. Süt-főz. Próbáltam kötözködni, de nem volt mibe, megint monda, hogy nyugi, megy.

Hát mondom, akkor én elmenék érte. Mondta jó.

Namármost délutáni szieztapizsamám átváltottam anyagszálító világutazóra, s megint végirobogtam a pályán. Ott aztán még korszerűsítettünk is egy két dolgot, tettünk bele bluetoothot, meg ilyenek, s erre az embere úgy kellett rátukmálnom a lóvét, mert Aniira szerénykedett. Teljesen elvarázsolt figura.

Aztán hazafelé már örömódákat bömbölteve sikeresen vissza is dugdostam, amit kellett, s minden műkszik!

Pedig, még nem is olyan régen még azt voltam kenyértelen gondolni, hogy az én speciális esetemben, az életnek már egy fikarcnyi értelme sem maradt. S még csak elképzelni sem tudtam, a hátralévő, kilátástalan vegetálásomat. Ilyesmi.

Nahát, nem ragozom tovább, mostanára ennyi.

By.

Bang bang – levél ...rosenak

bang bang

Jack V <Jack>
címzett: Rose

ez az egyik legjobb előadás, amit életemben láttam. pont az, aminek kell lennie, hog
van. nem akarom magyarázni, figyelmesen kell olvasni...!

tehát ez a miértmiértmiértmiértmiért??????????????

a leghosszabb kérdés....

s hát szigorúan és hangosan végig kell hallgatni és hangosan!!!, . hogy üljön, hogy

(s termesztésesen a "fehér-fekete ellentét bármire alkalmazható, erő, kor, bármilyen

itt a szám

https://www.youtube../watch?v=j5VPL_PEp8s

Bang Bang

The Raconteurs

I was five and he was six
We rode on horses made of sticks
He was black and I was white
He would always win the fight
Bang bang, he shot me down
Bang bang, I hit the ground
Bang bang, that awful sound
Bang bang, my baby shot me down.
Seasons came and changed the time
When I grew up, I called him mine
He would always laugh and say
Remember when we used to play?
Bang bang, I shot you down
Bang bang, you hit the ground
Bang bang, that awful sound
Bang bang, I used to shoot you down.
Now he's gone, I don't know why
And 'til this day, sometimes I cry
He didn't even say goodbye
He didn't take the time to lie.
Bang bang, he shot me down
Bang bang, I hit the ground
Bang bang, that awful sound
Bang bang, my baby shot me down...

...
YouTube-videó (The Raconteurs BANG BANG Live at Leeds (2006)) előnézete

Rose

...

Figyelmesen hallgattam, mert olvasni nem lehetett. Ezt nálad fogjuk együtt végighal
Sok miért van! Állandóan a miértekre keressük a választ, amíg élünk.

Jack

címzett: Rose

A levél alján ott van a Bang Bang nek a szövege, direkt küldtem a levéllel

.

...
Feladó: Rose <...>
Dátum: 2019. 10. 14. 21:35 (GMT+01:00)
. Jack V <Jack>
Tárgy: Re: bang bang

Rose

...

Igazad van, nem is értem, hogy nem vettem észre.
Kemény szöveg, nem kell magyarázni, érthető. Ezt nemcsak hangosan, de többszö bentő, szomorú, elgondolkodtató.

Brumika, fent vagy már? Kialudtad magad?

válaszTovábbítás

The Raconteurs BANG BANG Live at Leeds (2006) megjelenítése.

JÁTÉK A SORSSAL

Jack V <Jack>
2019. okt. 22. 22:34 (10 órával ezelőtt)
címzett: Rose

nem tudom mi lesz ebből. de mégiscsak hülyeség lenne nem megjátszani, amit lehet. valójában egyenlő esélyt adok mindennek, s a kimenet se érdekel., azaz felkészültem rá. képzeletben már rég eljátszottam az összes variációt, úgyhogy fel vagyok kész vagyok, bármi történjen is. pedig elég nagy a különbség a művész-remete, meg a kulturális világutazó kéjenc között, nem?

valójában rövid kis előkészületek után megint összedobtam egy helyi ingatlanosnak egy első látásra is érhető ajánlatot-ismertetőt a házról, s főleg, hogy ne kelljen sokat magyarázni, már elég jól sikerült belőnöm, mik az elvárások itt szezonális bunkófalván. újgazdag átjáró házunk táján. mert nem könnyű eligazodni ebben a Pest-Adria köztes buzgárban, ahol a már nem is olyan piti vagyonkákkal föl le rohangálnak, hova fektessék, ide, vagy inkább sehova. így aztán néha úgy érzem, hogy a hetven az sok, nagyon sok, néha meg kétszázat kéne kérni, s akkor lehet öt perc múlva elvinnék. mert az értéke a lehetőségben, s nem a helyi hajderutyutyuban van. az üdülőfalutól a nyári kormány székhelyig, az alkotó tábortól a menekültközpontig bármi lehet-ne. s még sorolhatnám.

viszont nekem még ennél is többet ér, nekem ez tényleg a világ közepe. soha, sehol nem lesz nekem ilyen jó, ez biztos. s egy ideális Találkozó hely lenne.

ami a vákuumot okozza, az a szellemi-lelki-intellektuális egyedüllét, amibe a balszerencse belesodort, s jószerencse meg nem vezetett ki. ennek az állapotnak a jelenléte és hiány anya okozza a vákumot, ami nap mint nap elszívja a levegőt előlem.

érdekeségként találkoztunk, de szemlátomást mindketten a saját pecsenyénket sütögetjük. nem volt könnyű, de lassan letisztul ez a kép, s csak abban reménykedem, ez az utolsó reményem, hogy nem kell valami kis szar kompromisszumot kötnöm, mert az lenne a nagy és csúf halál. mindenféle szempontból.

tehát, forog ez a rulett, bent van a golyóm, valami majd csak kijön.

csütörtökön délelőtt jön ez az új ingatlanos csapat.

Rose
8:47 (1 órával ezelőtt)
...

Nagyon is értem a vívódásaidat, erről már sokszor beszéltünk. Az ember állandóan kompromisszumot köt. Ha eladod, az is kompromisszum lesz, mert még egy ennyire ideális, csöndes, elmélyülésre, merengésre, szellemi munkára alkalmas lakó- és alkotó helyét nem fogsz találni. Valóban nagy a különbség a “művész remete” (azért ezt túlzásnak tartom, mert az emberi kapcsolataid nem szűntek meg) és a “kulturális világutazó kéjenc” között. Ez utóbbit meddig lehet űzni? Állandóan úton lenni eleinte élmény, majd már fárasztó, nem kívánatos. Az utazó végül nyugalomra vágyik, a remete pörgésre. Aztán mindkettő rájön, úgy jó, ahogy megszokta. Hiszen a megszokás nagy úr. Nem mindenki mer gyökeresen változtatni, mert lehet, hogy az lesz a balszerencse, nem a jószerencse, ahogy írod.

Lehet, hogy jó megoldás a sorsra bízni, hogy mi jön ki ebből a rulettes játszmából. Te sokat rulettezte az életben. Érdemes átgondolnod a számos lepörgött játszma kimenetelét.

Ami kettőnket illetti, véletlenül találkoztunk, mert a sors így akarta. Hogy mindketten a saját pecsenyénket sütögetjük? Ez természetes, mert két intellektuel találkozott még célokkal (az életút alkonyának megfelelő célokkal), sajátos, egyedi életritmussal, felfogással, de sok hasonló törekvéssel, vággyal. Persze ezt a helyzetet elfogadni is kompromisszum, mindkettőnk részéről. Eddigi kapcsolatainkban nem kötöttünk kompromisszumot? Akárhogy is nevezzük, de igen. Neked nehezebb ezt elfogadni, bár eleinte azt mondtad, hogy a tudat, hogy van valakid, már elegendő a nyugodt alkotáshoz. Úgy tűnik, mégsem elegendő.

Számodra mi "a kis szar kompromisszum", ami egyenlő a "nagy, csúf halállal"?

Tudnék még írogatni erről a témáról, de közhelyeket nem akarok, téged meggyőzni se akarlak, úgysem tudnálak, akkor meg nincs értelme. Hadd kérdezzem meg, a mi kapcsolatunk is golyóként pörög a rulettben?

Jó reggelt kívánok, Brumika!

jóreggelt jóreggelt

Jack V <Jack>
9:44 (12 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

biztos vagyok benne, hogy a mi dolgunkat csak úgy nem lehet félresöpörni, sem abbahagyni. túlságosan egymásra találtunk, túlságosan s végzetesen szövetségesek is vagyunk. sok mindenben nem egyezünk, viszont sok mindenben igen.

végül is én elfogadtam, hogy mekkora privát zónát tartasz te meg, s hogy teljesen

a mai napig nem kötelezted el magad. oké. szerintem ez az oka, ez váltotta ki belőlem, hogy na jó, akkor nekem marad, ami marad, s akkor nekem nem tudom miért kéne?

gyönyörű észérvek ezek, az eszemmel értem-egyetértek, de a szív mást diktál. azt is látom, hogy itt ott mikor keményen megbombázlak, akkor egy pillanatig hezitálsz, de csak egy pillanatig.

s nem érted, vagy inkább nem akarod érteni, ezt a vákuum dolgot. az az, akár milyen ellentmondásos, - hogy nem vagy velem. hogy nem vágyuk együtt. hogy ez nem egy interperszonális internátus. ekkora batyuval, napi, pillanatnyi támasz, megértés, s a kommunikáció minden lehetséges módjára szükség volna, máskülönben egy magányos sárdagonya marad egy hüllőkkel teli mocsárban.

hol vagy te, mikor kellenél?

hol vagyok én, mikor kellenék?

ez az artificiall tatjánás kellemkedés nekem üres, hiányos, töredékes, hamari hamvas, olcsó, lapos, felületes, kiábrándító, méltatlan, szomorú, keserves, bárgyú, röhejes, pitiáner, foghíjas, sprőd, együttlét-helyettesítő citrompótló.

én, nem ismerek benne magamra.

soha nem gondoltam, hogy ezt fogom valakivel csinálni,

soha nem gondoltam, hogy majd így, s ezzel végzem

soha nem gondoltam, hogy a sok siker és eredmény, és fejlődés, és kifinomultság után ezzel kell beérni.

ráadásul ennek a kapcsolattartásnak a jellege, a formája, a tartalma, groteszk módon pont arra figyelmeztet, emlékeztet, azt villogja, hogy ez nem normális, s hogy ezt következtetésképp nem akarhatom, nem fogadhatom el.

fontos megérteni, fölfogni, hogyha több kötődés lenne közöttünk, akkor ez nyilván a tűréshatáron belül mozoghatna. de százlábúkként itt csak egy tucat lábkulcsolásról beszélhetünk. egy lelki, szellemi, fizikai s minden más jellegzetességre is kiterjed. példaként említhetjük a szexet, a műveltséget, a tapasztalatokat, a beidegzéseket, s az ebből adódó megítélését a múlt a jelen és a jövő dolgait.

még egyszer: EZEK KÖZÖTT A KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT - és által keletkezett vákuumban, te ragaszkodsz a kis kényelmidhez, igen, s engem is valami ilyennek szirtnél látni.

s ez így megy körbe-körbe.

mert akkor megint mondhatom, oké, de hol van a többi kapocs?

egyik utolsó, szerintem csupaszív és nagyvonalú felismerésem az volt, hogy oké, nekem a kis csipcsiriped is elég. hagyom, hagyok a többit.

de, ugye ez sincs.

s itt jön be a vákuum.

abba nem kéne belemenni, hogy elkezdjük felsorolni, hogy neked mik azok az összetevők, amiktől megy a szekered, amihez nyíltan, vagy titokban ragaszkodsz. te ezt már régóta és szépen rendezgeted, s túl sokat nem változtatsz benne a kedvemért, vagy mondjuk "értünk". hogy mi lenne nekünk jó, - inkább csak amúgy elvárod, hogy ami marad, az legyen már nekem jó! a fene egye meg.

s oké, lehet én bonyultabb vagyok, de akkor meg nem azt kéne figyelembe venni?

de még lehet ez se biztos így van. lehet csak én tudok jól alkalmazkodni?

tudok, amennyire tudok.

de itt van a hétköznapi valóság is, ahol szintén nagy a különbség. aránytalanság, amit - megint csak a jelenléteddel tudnál kompenzálni. de, azt meg nem tudod, nem akarod, nem vagy képes megtenni.

mint minden fontos dolog ez is él, alakul, fejlődik. alakul. s most itt tart.

a gépezet működik, a rulett az csak egy szelep, ahol ki tud menni a felesleges ? gőz.

Mi, meg bennünk a soha fel nem dolgozott valóság

Mihez hasonlítsam?

Talán ahhoz, aki állandóan zabál, és képtelen megemészteni. De, furcsa módon, az éhező is ide tartozik.

Úszkálva a pezsgőfürdőben az ugrott be, hogy mi is, ami hiányzik. Hogy tudnám én ezt érhetővé tenni? S mindjárt az elején szeretném leszögezni, hogy ez nem pusztán kényelmetlenség, hanem ez mindent átitató világ - , vagy általános szervi fájdalom. Ez ontológiai kérdés. És valaki megjátszhatja a hülyét – ahogy ez az esetek többségében történik, de ettől még az illető hülye marad. Lehet annak született, soha nem nőtt föl, és úgy is hal meg. A többi az mind ezen ámenetek közt.

A normálisság – legtöbbünk esetében a tükrözésben, pontosabban a tükröződésben van. A magában semmi sem létezőkkel szemben ugyan az emberek közt van kivétel, nagyon ritka, s mi, a sokaság nem tartozunk oda. Arról nem is beszélve, hogy még az elszigetelt életet élő óriások se voltak bizonyíthatóan azok. Az elszigetelt élő ember, az a Maugli, nem tud késsel villával enni, - de nem, mert még az is ért az állatok nyelvén.

De, tudjuk, ez viszonyítás kérdése. Van, aki elvan szociális interakció nélkül is, kérdés, hogy az ő világképe „mekkora”. De mindegy, őt, mint különcöt tegyük félre, mi nem azok vagyunk.

Az életutunkon itt-ott fellelhető udvariassági tényező (mit engednek, néznek el neki…) az a további faktor, ami aztán a valóság kellemességének megélését lehetővé teszi. Kinek jobban, kinek kevésbé, hiszen mindenre lehet mondani kevés, elég, meg hogy sok. De, ha valaki rendelkezik elég intelligenciával, akkor tudhatja, hogy van ennek egy optimuma. Minden egyes személynek a mennyi? Kilenc billióból mindenkinek lehet egy rá illő kabátja, nem?

Akármilye! S ez nyilvánvalóan egy kompromisszum, azaz az emberi intellektus együttműködése a valósággal.

Ilyen baromi egyszerű.

Nos, jön egy személyes példa.

Muszáj ezt belevennem.

Annak idején a nejemmel mi egy intellektuális közösségben éltünk, azaz mindent-de mindent megbeszéltünk. Több szem többet lát alapon segítettük és tágítottuk egymás világát. Ettől aztán volt egy jó

marha nagy adag külön bejáratú valóságunk. S nagyon is jól emlékszem, hogy számtalan helyszínen –

Mikor az Alföldről a városba ismerősökhöz, rokonokhoz, barátokhoz mentünk, akkor meséltünk, végeérhetetlen. Meséltük, hogy mi történt velünk s mi mire jutottunk. S a hallgatóság meg ámult és bámult, és nézett, mint a birka, és kérdezett és válaszolt is. Vita is volt, minden volt.

Éééééés, ugyan ez ismétlődött megszámlálhatlan alkalommal.

Mikor Görögországból hazajöttünk.

Ugyan ez Amerikából.

Aztán én megmindnyájan külön külön is. A gyerekek is.

Van, aki mondja a magáét, van, aki hallgat.

Kijön a moziból, s hallgat.

Kijön a moziból, s összeveti az élményét a többivel.

Én, abszolút az utóbbi pártján vagyok.

A tudásra szomjazó embernek szüksége van egy megduplázott valóságra, ami a külvilág, s amit tükörnek is hívhatunk, hogy feldolgozza, kitágítsa, kijavítsa, tovább göngyölíthesse, fermentálhassa, építhesse stb. stb. stb.

S már mondtam, anélkül is lehet élni. Emberek titokban olyan hülyék lehetnek, amilyenek akarnak lenni. Én azt látom, hogy a világ szinte csupa hülyéből áll. Sokuk még boldog is. Olyan is van.

Nos, én nem ilyen fajta vagyok. én attól vagyok boldog, ha egy milliméternyi iciri-piciri egérfarkincát is már sikerül hozzábiggyesztenem a valóságértelmezésem világbirodalmához. S tudom mit tudok. Mára már titkolni sem tudom, kibújt a szög a zsákból, bizony.

S hát régóta, s amúgy is többnyire én ezt egyedül , mint a kagyló a gyöngyöt izzadtam ki. de, pontosan tudom mi a különbség ez, meg a „valakivel” közt. Majdnem a duplája. Bizony.

Meséltem már a női és férfi világegyetem megosztottságáról. Ez valaki szándékától függetlenül is így van, lehet tagadni, vagy beszállni a megértésidbe.

Nos, elérkeztünk? A mondanivalónk lényegéhez.

Szerintem az élet érteleme a megismerés. Csupa nagy betűvel: MEGISMERÉS, így.

Ennek megvan a maga értéke, magában foglaltatik. Aki ért, (A MEGVILÁGOSULT) az boldog. Bizony. A boldogság meg minden hierarchia csúcsa, az az a kisegér, amitől a macska is elájul. Kint is, bent is fogja, a híresség, a pénz a hatalom, a kiváltságok, a jólét, - és a megértés, a tudás, a felfedezés öröme, a kreativitás, a gondolkodás sziporkái, rácsodálkozásai, a felfedezés és az értés isteni aromái mind egy pontba fut össze. Sokan Buddhának is hívják, de ezt most hagyjuk.

Szóval, az a bajom, hogy ez a kihagyás, zötyögős, hézagos, töredékes, merő alkalomszerű létélmény-tétlenség, ez nem az, ez nem jó és helyes élet.

S mesélhetnék én itt most valaki hiányos valóságképéről, de hát ez ugye vagy tabu, vagy egymillió okból erősen korlátozott beszédtéma. Dede.

„az emberek nem túl sok valóságot bírnak el”, s azokat (HAMIS) illúziókkal pótolják.

A leg alapvetőbb ontológiai elvárásnak nem felelnek meg, az emberi intellektussal szemben támasztható jogos elvárásnak.

De, akkor minek vannak?

NOS, én valakivel egy ilyen életet szeretnék élni. Nem majd, nem holnap, nem vasárnapi apukaként, hanem most, rögtön, s azonnal. A kimaradás soha nem érv a kihagyásra.

S ha valaki nem érti, az meg végképp nem az én hibám.

Itt van ez a levél is, hányadik ez?

S hát ki lehet használni a hátrányos helyzetemet, de ettől boldog nem leszek, az majdnem biztos.

Tehát, itt ez a központi kérdés.

Ok. Teljesen össze van szorulva a gyomrom. A múlt hétvége zavaros és sokféle képpen értelmezhető eseményei után, - plusz ez a 23-i szabadnap, s akkor jön a naptár sztori. Ahol az van, hogy majd csak huszonhatodikán mész szabadságra. S nekem, logikus lett volna, hogy ide jössz. Mert Hévíz sehol sincs említve, sehol! Legfeljebb szóban volt, pontos időpont nélkül.

Tehát, én most teljesen jogosan úgy érzem, mintha jó nagy ívben el lennék kerülve. Sőt. Azok után ahogy nagy elkenéssel a naptárra utaltál, s nem mondtad meg mi újság, - csak most tudtam meg, na hát ez már sok.

S azt tudom mondani, hogy persze, s nem érdekel. Az utóbbi leveleket is mintha nem is írtam volna. Te hülyének nézel engem, nahát ez nem megy tovább. Érezd jól magad a távoli helyeiden. Ebben nekem semmi jó nincs, csak bosszúság. Azt hiszem igazán türelmes voltam veled, de én nem ilyen kapcsolatra gondolok.

S ezt az egészet te provokáltad ki, sajnálom, sejtettem, hogy ez lesz a vége. ügyesen megpróbáltál a kis kalickádba begyömöszölni, de nagyon elegem van ebből. Semmit sem értesz, vagy gonosz és manipulatív vagy, mikor megpróbálsz túljárni mások eszén.

V

Jack V

2019. okt. 23. 20:52 (1 nappal ezelőtt)

26-28-ig szabi, ez van beírva, semmi más.

Rose
okt. 23., Sze 21:48 (23 órával ezelőtt)
Brumcsika, Nem ezt diktáltam, hanem a következőt: őszi szünet Hévízen október 26-tól november 2-ig. Megvettem a buszjegyet oda és vissza is, tehát szombattól sz

Jack
okt. 23., Sze 22:05 (23 órával ezelőtt)
Ez így nincs a naptáramba, az biztos Nekem mindegy meglátjuk a végén, ami van azt meg nem értem A hegyi beszéd est . --

Rose
okt. 23., Sze 22:17 (23 órával ezelőtt)
Brumika, hát nem jobb, hogy a szabi hosszabb? Mást nem mondhattam, mint ami a valóság. Nézd a pozitív oldalát. Nem néztem, mit írtál be a naptáradba. Ami a végé

Rose
8:07 (13 órával ezelőtt)
Szia, Brumika! Jó reggelt! Jól aludtál? Sajnos én 2-kor felébredtem, s csak forgolódtam, majd fel is keltem. Mikor jön az új ingatlanos? Sok sikert!

Jack
8:27 (13 órával ezelőtt)
Arra Döbbenek, rá, hogy már megint bolondot csinált belőlem Dátum: 2019. 10. 24. 8:07 (GMT+01:00) . Jack Tárgy: Re: szabi

Rose
8:29 (13 órával ezelőtt)
Ki csinált bolondot belőled?

Jack
8:33 (13 órával ezelőtt)
Te Dátum: 2019. 10. 24. 8:29 (GMT+01:00)

Rose
8:41 (13 órával ezelőtt)
Én ? Miért? Azért, mert nem ellenőriztem mit írsz be a telefonodba? Ha nem mondom tegnap jóhiszeműen, rá sem jössz. Kérlek, vedd fel a telefont! Én soha senkit n

Rose
8:54 (12 órával ezelőtt)

Kétszer próbáltalak hívni, nem veszed fel. Még a születésnapom előtti héten írtál be két bejegyzést: október 17. Bizonytalan, s október 26-tól november 2-ig ősz

Jack
10:12 (11 órával ezelőtt)
A legutóbbi leveleket mintha nem is írtam volna. Én nem akarok elveszni holmi zavaros indokok ban. Ennél a frusztráló kapcsolatnál jobb a magány. Ez a Hévízi tó

Rose
10:31 (11 órával ezelőtt)
...

Ezt az üzenetet töröltük. Üzenet visszaállítása
Bocsánat, de nincs zavaros indok. Tegnap a telefonbeszélgetés alkalmával mondtam, hogy nézd meg a telefonodat, mert arra kértelek legutóbbi Kötcsén létemkor, hogy írd be a dátumokat, mert hadilábon állsz velük. (Emlékszel, a születésnapi dátumomra is úgy vezettelek rá. De Sandra akart jönni, s abban maradtunk, hogy Övé az elsőbbség, de aztán áttette a múlt vasárnapra). A Hévízről tudtál, most nem akarsz tudni, nem tudom, miért. Okot keresel a szakításra?
Én megmondtam neked, hogy én nem fogok szakítani veled holmi piszlicsáré indokra hivatkozva. Úgy látszik, nem hiszel nekem. Ezt el kell fogadnom. A te privilégiumod a kapcsolat további alakulásáról a döntés.
A tegnapi leveleid nagyon is fontosak, mert megerősítették bennem, hogy mi egymáshoz tartozunk. Egy éjszaka alatt minden megváltozott?
Kérlek, írd meg, hogyan tovább, mert nem szeretnék bizonytalanságban lenni. Köszönöm.

2019. október 24., csütörtök dátummal Jack ...
A legutóbbi leveleket mintha nem is írtam volna. Én nem akarok elveszni holmi zavaros indokok ban. Ennél a frusztráló kapcsolatnál jobb a magány. Ez a Hévízi történet csak eltörte a teve gerincét. Ez a tipikus majdnem, de mégsem. Így nem akarok és nem is tudok többé egyedül lenni. Sajnálom.
.

Feladó: ...
Dátum: 2019. 10. 24. 8:54 (GMT+01:00)
. Jack
Tárgy: Re: szabi

Kétszer próbáltalak hívni, nem veszed fel. Még a születésnapom előtti héten írtál be két bejegyzést: október 17. Bizonytalan, s október 26-tól november 2-ig őszi szünet. Még mondtam is, kazánkarbantartás, át kell venni, ki kell fizetni, azon a héten van a halottak napja.

Nagyon sajnálom ezt a félreértést, én vétlen vagyok. Ne tegyél engem ezért felelőssé, mert tiszta a lelkiismeretem. Tudunk a jövő héten együtt lenni, ez a legfontosabb. Nem akarsz velem beszélni? Ne tedd ezt, kérlek. Egy biztos a becsületem tisztaságára kínosan ügyelek. Én nem vertelek át.

2019. október 24., csütörtök dátummal ... ...

Én ? Miért? Azért, mert nem ellenőriztem mit írsz be a telefonodba? Ha nem mondom tegnap jóhiszeműen, rá sem jössz. Kérlek, vedd fel a telefont! Én soha senkit nem verek át. Ezt kikérem magamnak.

2019. október 24., csütörtök dátummal Jack ...

Te

...

Feladó: ...

Dátum: 2019. 10. 24. 8:29 (GMT+01:00)

. Jack

Tárgy: Re: szabi

Ki csinált bolondot belőled?

2019. október 24., csütörtök dátummal Jack ...

Arra Döbbenek, rá, hogy már megint bolondot csinált belőlem

Feladó: ...

Dátum: 2019. 10. 24. 8:07 (GMT+01:00)

. Jack

Tárgy: Re: szabi

Szia, Brumika! Jó reggelt! Jól aludtál? Sajnos én 2-kor felébredtem, s csak forgolódtam, majd fel is keltem. Mikor jön az új ingatlanos? Sok sikert!

2019. október 23., szerda dátummal ... ...

Brumika, hát nem jobb, hogy a szabi hosszabb? Mást nem mondhattam, mint ami a valóság. Nézd a pozitív oldalát. Nem néztem, mit írtál be a naptáradba.

Ami a végén van, családi ügy. Majd szóban elmesélem.

A lényeg, már nagyon vágyom egy kis nyugodt pihenésre, hiszen a novemberi festés nem lesz pihentető. Energiát kell gyűjteni. De biztos

jó érzés lesz, hogy ez is meg lesz oldva. Most lefekszem. Holnap rengeteg dolgot el kell intéznem, s be kell pakolnom. Puszi még egyszer!

2019. október 23., szerda dátummal Jack ...
Ez így nincs a naptáramba, az biztos Nekem mindegy meglátjuk a végén, ami van azt meg nem értem A hegyi beszéd est
...
Feladó: ...
Dátum: 2019. 10. 23. 21:48 (GMT+01:00)
. Jack V <Jack>
Tárgy: Re: szabi

Brumcsika,
Nem ezt diktáltam, hanem a következőt: őszi szünet Hévízen október 26-tól november 2-ig. Megvettem a buszjegyet oda és vissza is, tehát szombattól szombatig vagyok lent. Rendeznem kell számlákat, úszni szeretnék sokat, csütörtökön a szokásos fodrász, pedikűr program, de semmi extra. A fő a pihenés és kicsi munka. Persze a legfontosabb te vagy. Vagy te átjössz 1-2 napra, vagy én átmegyek 1-2 napra, ha ezt elfogadhatónak tartod.
Nagy dologra szántam el magam nem sokkal ezelőtt, megírtam a nagy hegyi beszédet a gyermekeimnek, amit egyszerre kaptak meg.
Nyugodt éjszakát, szép álmokat kívánok! Sok-sok puszi!

2019. október 23., szerda dátummal Jack V <Jack> ...
26-28-ig szabi, ez van beírva, semmi más.

Jack
10:42 (11 órával ezelőtt)
Engem senki indokai többé nem érdekelnek Én egész egyszerűen nem akarok többé egyedül lenni így. Ez az egész rajtad múlik Nagyon sajnálom, hogy ennyi magyarázat

Rose
10:53 (10 órával ezelőtt)
Szombaton lemegyek. Hol szeretnél velem lenni, Hévízen, Kötcsén? Hétfőn indulhatunk valahova, akár busszal is. Én is veled szeretnék lenni, bár emlékszel, mit m

Jack
12:08 (9 órával ezelőtt)
Szuper édesem Mindig bíztam benned Legyen úgy ahogy te akarod I love you Dátum: 2019. 10. 24. 10:53 (GMT+01:00)

Jack
12:10 (9 órával ezelőtt)

Képzeld el, hogy a telek felét a mai telekáron el lehetne adni 40 millióért és a ház megmarad csak néztem, mint hülyegyerek a moziba Dátum: 2019. 10. 24. 10:53 (G

Rose
13:15 (8 órával ezelőtt)
Nem ezt mondtam neked pár hete? Le is írtam, visszakereshető. Ez lenne a legjobb megoldás. Megmaradna a ház a kis kerttel. Akkor, azt mondtad, azt nem lehet. Lá

Rose
13:45 (8 órával ezelőtt)
Most telefonált Krisztián, hogy megérkezett az IPhone és a Apple watch. Ez a születésnapi ajándékom magamnak. Kértem, őrizze, amíg vissza nem jövök, úgy se tűnd

Jack
13:58 (7 órával ezelőtt)
Bozsik ám azért az összes spanyolviaszt nem te találtad fel bár nagy vagy Oké de Nemrég még még nem írt semmit nagyon nagyon elszálltak az árak meglássuk, hehe

Jack
14:04 (7 órával ezelőtt)
Azért Hihetetlen, hogy te milyen érzéketlen egy fakír tudsz lenni. Én biztos már rég oda rohantam volna! Dátum: 2019. 10. 24. 13:45 (GMT+01:00)

Rose
14:08 (7 órával ezelőtt)
Ő hozza a lakásra, nincs hova rohannom. De ma elutazik, még előtte ide futott volna, de udvariasságból azt mondtam, ráér. Úgyis az egyetemen fogják beállítani.

Rose
14:10 (7 órával ezelőtt)
Nem tudom, ki Bozsik. Azt se állítottam, hogy én bármit feltaláltam, csak Aniit, hogy amikor az előző ingatlanos jött, én megemlítettem ezt a lehetőséget. Fele

Jack
14:25 (7 órával ezelőtt)
Ja úgy látszik Én se neked, már a love you is egy smafu Dátum: 2019. 10. 24. 14:10 (GMT+01:00)

Rose

14:51 (6 órával ezelőtt)
A love you az nem smafu, hanem komolyan veszem.

Rose
21:29 (18 perccel ezelőtt)
...

Elfáradtam, lefekszem. Békés, nyugodt éjszakát kívánok neked, Brumika!

Jack V
21:47 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

békés, szép álmot kívánok Cilikének, s puszi az orrocskájára.

November 01. 21:16
Szia! Mi van Veled, egészségileg jól vagy és hogy állsz a könyveddel? Látom nem sikerült még társat találnod. Nekem 8 hónapig volt egy kapcsolatom, de nem bírtam tovább.:-) A kalitkát nem nekem találták ki.
Üdvözlettel:
Zsuzsa
Jack
November 01. 22:11
nahát, örülök, hogy megvagy, jól vagy. Sajnálom, hogy nem sikerült az a "punnyadtabb" akárki, sokat emlegettem, nem csuklott? rengeteg nőszemély van mögöttem, rajongó úgy-ahogy ot igen, de közelit nem találok, pedig már én is beérném, egy kis lityi-löttyivel is. te voltál az elviselhető távolság határán, kicsit össze is törtél valami porcelánt bennem. a könyvön még mindig dolgozom, de haladok. a hétből öt majdnem kész. még mindig szép cica vagy, ne add föl-

kanyargós úton most meg ehhez a nőhöz jutottam, s jellemző módon, halottak napján jól megsirattam. De még ráadásnak az is ott motoszkált végig bennem, hogy haszontalanul burjánzó megAnii évemből, szívesen adtam volna neki párat, s talán a világnak több öröme lenne belőle.
S ezt halál komolyan mondom.
Mert erre, mifelénk, a dolgok valahogy így vannak elrendezve.

hát, meredek. nem is tudom, hol kezdjem. a pasi kísértetesen hasonlít az Arthur Brownra, dikcióban, hangban, mindenben, aztán először is, ezek - már megint, norvégok. a nevük "hajnalt" jelent.ami azért önmagában érdekes. "tudatosság"? - lehet. persze, nem ártana némi előműveltség? lehet. Nős: a zene úgy kellhet. Nos a Dylan rejtélyes számánál, az őrtorony magányos őrében, azaz a "Whachtowerben.

és akkor lehet találgatni. a szöveg a szám alatt valahol, valamelyik "több" lenyitása alatt van.

aztán - az én szómagyarázatom: blue, a földünk az űrben. strenge, mert ilyen nincs!!!"tízen hat tonnájával csüng a holdunkon..., szédületes akkor van ugye az ipari csönd, az általános hallgatás, (közöny, nemtörődömség, tékozlás, szennyezés összcivilizációs, azaz "induszt-riális méretekben, s az előadás, hőfoka, meg a zene "értő" finomsága sugallja, valaki érti, miről szól ez a kupleráj itt

és hát az énekes egyre pipább, hogy ez így van, s az eső megint a Dylant idézi, ugye, itt már esik az a bizonyos "hard rain", amit ő megjósolt, s akkor odakiált a sofőrnek, "little mr drávain man", hogy kitartás, azért, mi, az emberiség, jövünk mi is ám, s ...reméljük, oda is érünk. mielőtt nem késő?

én így látom.

akár egy komolyabb tanulmányt is megérdemelne...s itt a szám. Https://www.youtube../watch?v=m3gKhTpgYVY

2019 NOVEMBER 5. KÉSŐ ŐSZI ÖSSZEGEZÉS

Mindenféle válságon keresztül úgy látszik, valami megoldásra jutottam. Ez nem egy könnyű dolog. Mint a palesztin, izraeli, vagy a menekült válságnál, nincs könnyű megoldás. Eredetileg arról álmodoztam, hogy sikerül valami elfogadható és kellemes állapotot létrehozni. Elméletileg bármire hajlandó lettem volna – a világgá menésre és a maradásra is. Ez a ház eladását, - azaz sok pénzt, vagy megtartását, azaz a szűkös, de még mindig elégséges beosztást jelenti. A gyerekek semmit nem intéztek, segítettek, aminek fő okát a Mirkó és a Sandra összeveszésében látom. Pedig külön külön nagyon megígértek. Megpróbálok annak örülni, ami van, de közben azért mindig, ahogy szoktam, feszegetem a határokat. Nagynehezen sikerült feladni hirdetéseket, s utána néztem az ingatlan értékének is. Nagy meglepetés is ért, miszerint úgy felmentek a telek árak, hogy – állítólag – ötezer forint, és plusz egy négyzetméter, azaz a gyerekek telke magában megér negyven milliót. Tehát a hetven milliós össze ár az nem is sok. Valójában a tény, hogy döcögősen, de mindAniian elvagyunk, viszont az ingatlan ára rakétasebességgel emelkedik, szintén lehet az oka a halogatásnak.

Az biztos, hogy nekem óriási megkönnyebbülés az egész. Mint mikor kiderült nyugdíjba mehetek, olyan öröm ért, mert ezek szerint jól

csináltam a dolgokat. Az Amerikába menéssel, a házvétellel, mindennel. Ha most nem is tudjuk eladni, én nyugodtan halhatok meg, mert a gyerekeimre jelentős értéket hagyok. Ráadásul felmerült, hogy csak a lenti telket adnánk el – ha van rá vevő – s akkor a házat meg lehetne tartani. Egyben az az általános rémlátomás is megszűnt, ami az egész disszidálási korszakunkat beárnyékolta. Mármint, hogy hiába mentünk el, mert lépést nem tudtunk tartani a változások okozta drágulásokkal. Kiderül, hogy Magyarország utolérte a nyugatot. Majdnem. Annak idején isteni lelemény volt megvenni a házat, s később a telket. Az előbbit másfél, az utóbbit egy millióért. Mert az egész közben hatvan – hetvenszeresére ment föl. S persze, közben történt egy-sémás, betegség, gyerekek fölnevelése, kiiskoláztatása, párkeresési megpróbáltatások és tanulságok, szóval éltünk is.

A nőkkel is történt pár dolog.

Bódis Ágit úgy négy év után ott hagytam. Nem sikerült kihúznom a hétköznapi fasizmusából, s a szerencsétlen körülményei se kedveztek. Az azt követő 2018-19- ben megtaláltam a Roset, s ami egy nagyon vegyes felvágott. Bizonyos értelemben teljesen értelmetlen, de szemben a semmivel a szükséges minimum. Nem vagyok egyedül. Kiderült, hogy a sok diplomájával, hozzám képest sehol sincs. Gyakorlati szempontból Aniit tud, mint egy boltos lány. Viszont van egy képessége, hogy úgy csinál, mintha. Áldozatot szinte semmit nem hajlandó hozni, nyugdíjba se menni, semmi. Ezért aztán hónapok óta megszámlálhatatlan alkalommal felmerült a szakítás. Párszor meg is próbáltam, de nem hagyta. Szinte szó szerint rám erőszakolta magát. Pedig intim kapcsolat nem nagyon van közöttünk.

Aztán teljesen kísérleti szempontból megint fölmentem a randivonalra, s találtam egy nőt, azt mondta szemesi, aztán kiderült, hogy szárszói, ami még jobb. Papíron. Nem valami nagy eresztés, könyvelő, mit mondjak. Jó nagy sznob lehet, operába jár?

Még nem találkoztunk, majd ide rakom a leveleit.

Marianna

Október 31. 13:18
szia,
nem tudom, nem érné-e meg egy találkozás?
mit szólsz hozzá?
itt egy cím is

Jack

November 02. 18:20
Kedves Jack ! Hogy mi éri meg, és mi nem, nos, az sok mindentől függ, és főleg tőlünk... ha te bizonytalan vagy, akkor ezzel engem is elbizonytalanítottál. További szép estét, Marianna

November 02. 19:34
Kedves Marianna, köszönöm, hogy válaszoltál.
Azért írtam neked, mert kedvesnek, bájosnak és az ismertetőd alapján szimpatikusnak láttalak. Úgy érzem félreértettél, pedig csak igyekeztem tapintatos és udvarias lenni, mert én a te soraidban éreztem ugyan ezt. Az én "bizonytalanságom" arra akart vonatkozni. Egyébként egyáltalán nem vagyok tétova, (s remélem ezzel megint nem mondok valami rosszat.) Viszont tekintettel a köztünk lévő jelentéktelen távolságra, gondoltam mindenképp jó lenne, ha adnánk egy esélyt a dolognak. mert szerintem ez egy csodás szerencse is lehet számunkra. Napok óta lesem a leveledet, s már alig vártam, hogy találkozhassunk, s ahogy mondod, esetleg tényleg tőlünk, s ne pár félreérthető sortól függjen egy jövendő kapcsolat.

Reménykedve várom a válaszod. Nekem telesen mindegy hol, s milyen időpontban találkozunk, de örülnék, ha minél előbb.

November 02. 22:00
Kedves Jack! Úgy látom, nem riasztottalak el a válaszommal, ezért aztán pontosítani szeretném az adataimat, illetve néhány jellemzőmmel szeretném kiegészíteni az információt rólam. Én 63 éves vagyok, és Balatonszárszón élek. S mielőtt kioktatnál, hogy miért nem a valós adatokat szerepeltettem az adatlapomon, válaszolnék, persze röviden, nem akartam, hogy felismerhető legyek. Különösebb okom nincs rá, egyszerűen így döntöttem. Jellemeztél, ezt is szeretném korrigálni. Nem vagyok kedves, bájos, sőt, tapintatos és udvarias sem. Sőt, ezeknél a tulajdonságoknál az őszinteséget sokkal jobban kedvelem, mivel én is ilyen vagyok, ráadásul néha túlzottan nyers a fogalmazásom, ami sértődésre adhat okot. További hibám, hogy a sértődékeny és hiú embereket nem kedvelem. A fotóm is túl jól sikerült, az életben nem ilyen vagyok. Azért egy boszorkánynál kedvezőbb a külsőm, s bizton állíthatom, hogy seprűvel sem röpködtem még életemben. Egy akaratos, öntörvényű, nehezen kezelhető ember vagyok, nem is folytatom, mert még kiábrándulsz belőlem. S ha mégis, egyet szeretnék nagyon tudni rólad, hogy mivel foglalkozol….Marianna

November 02. 22:28
Kedves Marianna

Nos, lehet az se tetszik, hogy tetszik, amit mondasz. Kicsit ugyan furcsa, ez a húzd meg ereszd meg, de csak még jobban kíváncsivá tesz.

Nyugdíjas vagyok, és az életrajzi regényemet írom. Amúgy nép művelő-könyvtáros voltam, majd fél évszázados külföldi munkám alatt összeszedtem még vagy féltucat szakmát, ács, asztalos, villany, víz, meg még hasonló szerelő, szóval, építész, mindezt pénzért, de asszem nem lettem bunkó szaki...

Szellemileg aktív vagyok, "minden" érdekel. Egy nagy és kényelmes parasztházban élek, ami egy dombon van, s a Balatonra néz. a gyerekeim néha meglátogatnak. Imádok főzni, vezetni, zenét hallgatni, kirándulni, olvasni, meg ilyenek. S megtehetem, hogy "jól" meg főleg szellemieknek éljek. Se hiú, se sértődős nem vagyok, de a közhelyeket és a közönségességet nem kedvelem.

Ha még érdekel valami, szívesen válaszolok, semmilyen titkom, vagy titkolni valóm nincs. Természetesen cserébe én is szeretnék hasonlókat megtudni rólad, - vagy - majd, ha találkozunk. Nem hiszem, hogy van mitől félned.

Jack

November 03. 22:46

Kedves Jack! Az utolsó mondatod nem értem, mire gondoltál, amikor azt írtad, hogy nem hiszed, hogy van mitől félnem? Megjegyzem nem vagyok egy ijedős fajta. Engem sok minden érdekel, kíváncsi vagyok, mint általában a nők. Akkor kérdeznék is, mert azt írtad, hogy lehet. Mióta élsz egyedül, mikor költöztél és főleg miért Kötcsére, és előtte hol éltél? Ha fél évszázadig külföldön éltél, akkor gyakorlatilag a tanult szakmádban, ha jól gondolom, nem is dolgoztál, gyakorlatilag a fizikai munkát választottad, az anyagiak miatt ? A gyerekeid hol élnek, van-e unokád? Jársz színházba, vagy például kedveled-e az operát, a balettet, a komolyzenét, és ha igen, akkor szoktál-e ilyen jellegű előadásokra is menni ? Kedveled a bringát, ha jól emlékszem, merre , mennyit , és milyen gyakorisággal szoktál tekerni ? Érdekel-e a politika, s ha igen, elkötelezett vagy -e valamilyen irányban ? Vannak állataid ? Kutyád biztosan van, egy parasztházban szinte kötelező. Nagy a terület, amin élsz ? Te gondozod ? És még sorolhatnám a kérdéseim, de erre is elég lesz válaszolnod. További szép estét, Marianna

November 04. 06:26

Kedves Marianna

Mint mondtam, szívesen válaszolok, hiszen azért ismerkedünk. De először is nem értem, miért nem a megadott címre írsz. itt nem szívesen beszélek minden privát dolgomról, hogy mondjam. Másodszor miután én már elég fontos dolgokat elmondtam magamról, indokoltnak érezném, ha fordítva is úgy lenne, még ha nem is tettem szóvá a kezdeti változtatásokat. Harmadszor, arra, hogy találkozzunk egy szót

sem szólsz, viszont újabb kérdéseket teszel fel, szeretném, ha tudnád, jeleztem is, hogy engem is érdekel ki vagy.

előbb utóbb úgyis kéne találkozni, nem? - s miután rengeteg kérdés van, én szívesebben venném sorra élőben. Úgyhogy nagyon szívesen meghívnálak egy kávéra, ebédre, vacsorára, bármire és bárhova, de mondjuk a lellei Márton cukrászda is lehetne, de Szárszón is jó. Ha akarod oda megyek, ahova mondod, és mehetünk az én kocsimmal.

Ha ragaszkodsz a levelezéshez, akkor csak az email címemen kívánok társalogni, ha van még valami nagyon kritikus dolog. Bár szerintem te már alapvető dolgokat tudsz rólam. Már alig várom, hogy egy élő, interaktív beszélgetés lehessen közöttünk.

Jack

Lester és Lajkóba csomagolt szendvics, meg egy félreértés

V

.

in: sent

3 840/5.

hétköznapiba bugyolált ismerkedés szendvics

Jack V <Jack>

6:32 (14 órával ezelőtt)

címzett: Rose

jó reggelt Cilicica. küldök neked most valami mást.

lassan már az egész könyvet le tudom játszani, s néha belehallgatok egy egy részbe, próbálom objektíválni kicsit, más olvasni, és hallgatni.

s már Aniit kerülgettük itt a forrókását, s valaki viselt dolgairól Anii mindent lehet képzelgetni, morfondírozgatni, de itt van egy korty, egy szelet, egy kis kostoló. de mint a lakodalomban itt is sok a fogás, szóval, ebből a vegyestálból küldök egy mintát.

fontos tudni, hogy ezen, ezeken már túl vagyunk. messze messze mögöttünk. az életveszélyes, sebes sodrású hegyi patakból kijutottunk az öböl csöndesebb lötypölődésébe, s a városligeti csolnakázáshoz már fehér nadrág és szalmakalap is jó a búvár ruha helyett. partnernek se kell hegymászónő, jobb lesz egy dáma.

ez talán így érhető, ha nem majd korrigáljuk.

viszont, ki lett itt bányászivá, akárki számára is némi színesfém. amit érdemes leltárba venni.

szóval nem volt erotikus álmom, de pár más gondolatom igen.

(FONTOS észrevenni, hogy itt az elméletileg az mindig be van ágyazva valami aktualitásba, az élet folyásához igazítva, s nem valami tartalomtól független elmélkedés létezik. !!!

itt a szöveg, 2006 ból.

részlet egy levelezésből, az én gondolataimmal kezdődik:

"Már Aniiszor céloztam rá, szóval, „én nem létezem". Azaz, elhagytam ezt a földi triviát, még ha a lábam földön is áll. A fejem kint van a felhők között, ahol mindig kék az ég. Jajj. Én – egyszerűen fogalmazva összeszedtem, ami jó, s én AZ vagyok, azaz, hagyományos értelemben, „én, nem is vagyok". Illetve, az eszme, meg én egyek vagyunk. Ha valaki keres engem, akar velem találkozni, ott megtalálhat.....Sokszor, már az is eszembe jutott, hogy akár még hülyébb is lehetnék, lehet pont az nyomna át, ahol szeretve lenni szeretnék. De talán itt ebben beszari vagyok, s netán amiatt máshol bátor. Idáig írtam, aztán lemaradtam, ahogy te szoktad mondani. A valóság átgázolt rajtam, itt maradtam gondolattalan.....Holnap kész lesz az első meló, másik – Nancy – nevű öreganyámmal többször hetyegtem. Úgy volt, hogy találkozunk, aláír, meg ilyenek, meg ad kis előleget. De mondta, hogy fáj a Peti-ja, ami itt pocit jelent.....Hát mondom oké.Margitkám, első drágám, meg szívat kicsit, újabb és újabb szarokat sóz rám: még hozzak rendbe pár lóbaszó ajtót, cseréljem ki a padlón a linóleumot, a kinti ótvaros lámpákat, meg ilyenek. Hogy önmaga meg a világ szemében jó legyen, mégiscsak jól járt velem.....Jól van ez így, hozzá vagyok szokva, ilyenkor csak, mint egy félnótás mosolygok, és yesmam, yesmam. A lényeg a lényeg. Adott jó munkácskát, jó kis pénzecskéért, így, hogy a semmiből előtoppantam. Meg beajánlott, meg röpcédula, meg apámfasza. Akár föl is moshatna velem..... Komolytalan az egész, szeretjük egymást.

Van itt egy buzi kinézetű nő, festővállalkozó, vagy mi a bráner, már régebben is láttam, úgy néz ki, mint a rekedt hangú kofa a bolgár népmesékből. Szóval ez is följött valami munkával, már ki is totóztam, mondanám is, de most meg eltűnt. Pedig jól jönne az a kis lé is. Egész nap a részleteinken pöcsöltem, fölfedezni önmagamban a te üvegcserepeid. Hol karcolódunk, mire visítunk. S itt van ez a sértődékenység, ez a hetyke félreugrás, kitérések, elhajlások, le és föllépések furcsa koreográfiája, amink mi ketten ilyen hihetetlen egymásra fedésben vagyunk. Megáll az eszem.....Valahol említed, hogy visszaélnék? – a tapasztaltságammal? Biztos, hogy egy ilyen felhozatal, már önmagában egy sértés tud lenni.....Talán ebben is előrébb vagyok, de totál úgy érzem, mint egy csipkerózsika. S olyan jó volt olvasni, hogy te is vágysz, álmodsz, remélsz, egyszer jó lesz. Nekem ez nagyon fontos. Úgy örültem neki. S nem könnyű nekünk, de valahogy nem tudok elsétálni a mi életünk nagy ígérete mellett. Nekem, még nővel ilyenem nem volt. Magamban – itt-ott - kurbliztam néha egyet, valami

mintha röffent is volna, de többnyire kis babuskás bábocska voltam, sok kis matyóbaba mélyén. Látom, hogy jössz utánam, s itt van ez az én sok kincsem, el sem hiszed. Totál tele vannak a zsebeim. S Aniira szeretném, Aniiszor féltem, Aniira hisztériáz ez a kettő közt, s mindig, félve vissza-vissza sandítok, jössz e még.

S ha még maradt földi vágyam, az az, hogy leülünk majd valahol, összekulcsoljuk-fonjuk millió csápunk, s szépen kirakjuk minden szépségünket. Egymásmagunknak. S ezért volt az a dili, mert úgy éreztem, akár el is kanyarodhatsz. Bámultam a himbolygó tömeget, s nem láttam az én kis gazemberem. De aztán fölbukkansz, s ilyenkor megáll egy hirtelen örökkévalóságra a szívem.

Aztán azon is hosszasan tűnődtem, hogy miért kell ennyire nekem a dili. Nem tudom. Tudom, de nem tudom. Biztos, a „na-de" miatt. A kiapadhatatlan gyermekes kíváncsiság, ártatlanság, eredet és eredetiség kutatás miatt, szóval, azt hiszem, hogy itt olyan mentális tulajdonságokból álló szőttes van, hogy sokat adnának érte a mesés Keleten is. S erre most jövök rá. Te hozod elő. Te hívod elő, pont úgy, mint ahogy te valamivel kapcsolatban eszméléseidre céloztál. Én kimondottan örülök, hogy olyan vagy. Nem szeretném, ha zseni hebehurgya okosfiú lennél. Sokkal jobb nekem, hogy egy ilyen dús női mélytojás vagy, finom erezettel, halálbiztos átélés-bizonyosságokkal. Amiknek egy része persze semmit sem ér, de ebben a komoly szúrésben nagyon finom s életfontos párlatok is keletkeznek. Szívom itt egyfolytában, már nem is tudom mi lenne velem nélküli. Na meg persze, tutielemek, valóságcsontozattal.. Mert hogy jó (női) fejed van. Tök jó. Szeretem az agyad – is. Szeretem a képét, szeretem az ízét, szeretem mert megnyugvásokat hoz, mert megtámogat, mert ráteszi a fájásomra hűsítő kezét, de talán legegyszerűbben, megint „corsósan" – mert érezteti velem, hogy lelkemnek árnyéka van.....Én a nyugalomban is izgalomra vágyom. Teljességre, átélésre, megismerésre. Így értem. A másodlagos jelenségek, nem érdekelnek. Balhék? Hát persze, valaki mire gondolt, mindez „ingyen"? Hát, ha ezt kapom érte, akkor nem is olyan rossz, sőt. Nem is rossz, de jó!!!Putty.

(most aztán írtam én itt valamiről, arról, amiről akartam? Remélem)

Jack

Rólad, iml – levél színház után
Miért ne lennénk normálisak. ?

"Rémes" volt ez a darab, Petri fordításában Moliere, meg improvizációs tüzdelmények. Nem emlékszem , de úgy rémlik , hogy Don

Juan nem Aniira volt bűnöző a szó szoros értelmében. Itt igazi alvilági figura lett. Az jutott eszembe közben, hogy te, hogy mondtad nekem , hogy a törvénnyel neked semmi dolgod nem volt. S nem értettem, hogy ezt miért mondod. Most már sejtem. Állandóan téged próbállak körbe tapogatni, a világodat megérteni. Sokfele szerteágazó üzeneteidből kihámozni valami közelítő képet.

Az világos már, hogy miért ilyen töredezetten rajzolódsz ki előttem. Valóban lassan rakom össze a részleteket, mert nem magában érzékelem, hanem a hatásával vagyok elfoglalva. Már írtam a minap erről, hogy valósággal mellbe vágott az a belső élmény, hogy láttam, ki is, milyen is lehettél kisgyerekként. És irtó nehezen megy a megfogalmazása, de legalább az indíttatásaidat értem. Te olyan vagy mintha egy állandósult katasztrófa előtti állapotban kellene élned. Végletesen felfokozott, kiterjedt, minden áramló ötletet, gondolatot, eseményt olyan komolyan veszel, olyan nagy jelentőséget tulajdonítasz neki, mintha nem lenne már idő semmire, ettől függne minden. Aztán hogy két perc múlva mégsem lett a világnak vége, jön valami másik elmélet, kósza foszlány halálos ütemben. Tragikus alkat vagy legalább Aniira, amennyire felszabadult, vidám, gyermeki. Talán ez a végletes világlátás is inkább gyermeki, nem? Szép, nagyon szép, mert akkor, ott a szíveddel gondolod. Érdekes, szerintem ez inkább lírai beállítottság mintsem prózai. Na és persze, játékosan eltökélt, következetes is vagy, aki, ha akar nagyot alakít, komoly ember lesz. Most teszlek magamévá, ne orrolj rám, hé!

A VÁLASZOK

V
.
in: draft
132/1.
hétköznapiba bugyolált ismerkedés szendvics
V
x

6:32 (14 órával ezelőtt)
jó reggelt Cilicica. küldök neked most valami mást. lassan már az egész könyvet le tudom játszani, s néha belehallgatok egy egy részbe, próbálom objektíválni ki

Rose
20:49 (20 perccel ezelőtt)
...

Érdeklődéssel olvastam a két levélrészletet, szinte biztosan tudom, kivel váltottad. Itt még a vonzódás egymás iránt magas fokon lángolt vagy izzott.

Iml találó képet festett rólad, amikor a sokszor ellentétes énjeidre céloz (mintha több személyiség lakozna benned) az állandó lüktetésedre, türelmetlenségedre. Érdekes, hogy a személyiségednek ezt a kettőségét a gyerekkorodra vezeti vissza, szerintem ez veled született hozomány, bár nyilván a gyerekkori élmények is formálták az éntudatódat.

A te leveled nyilvánvalóan egy "szerelmi vallomás", megfűszerezve az amerikai hétköznapi eseményekkel. Persze némi eszmefuttatás is bele van szőve a narrációba, ettől kerek.

Sajnálom, hogy elkerültek az erotikus álmok. Talán most éjszaka!

Jack V
21:10 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

nos, ez jó, hogy így kérésre megszületett. kötelességszerűen.

viszont ezt az erotikus célzássorozatot nem értem, s kicsit sértőnek is tartom. mi akar ez lenni?

s mégegy. annak a levélnek az első része kitér arra is, mint felvezetés, hogy az az egész már a múlt, régen volt, s mi van a mában. rád is vonatkoztatva, rám is.

V
.
1 189/2.
részlet a félelmek lengőajtója 2008 évi V <Jack>
nov. 5., K 22:43 (22 órával ezelőtt)
címzett: Rose

hallgasd majd meg

Billie Holiday és a Lester Yung

Hallgatom itt, Itt a BBC jazzműsorát a Billie Holiday kedves, zseni szaxofonos cimborájáról a Lester Youngról, ahogy oly gyönyörűen „elfújta” az életét. Kedves, játékos, szégyenlős, szomorú életet. Egy élet. S milyen szép, milyen jó, csak tudni ezt. S milyen jó lenne meggazdagodni ebben, mások életéből varázsolt művészetben, ahol az ember lelkének ismeretlen virágai a nevüket kapják. 1944-ben elvitték katonának, s egész a háború végéig az idejét a fogdába töltötte. Mit keres egy széplelkű, néger jazz zenész a háborúban? Én is ezt tenném....Mikor kijött, írt egy számot, a szabadulását. Tökéletes. Ez csak

egy példa, mert mindig mindent eljátszott így. Nem erről kéne szólnia az életnek? S persze itt vagyunk mi, akik legfeljebb a levest vagy a cigifüstöt fújjuk, de kérdem én, nem a legfontosabb dolgunk lenne valamit lehalászni mások gazdagságából? Így is úgy is, ha akarjuk, ha nem, dolgok velünk is történnek, csak legtöbbször fogalmunk sincs, az mi.

https://www.youtube../watch?v=LC_XM4l1DHo

Lajkóval a Bobán kocsmájában
Tegnap a 2006-os „Örömkoncertet" hallgattam a Lajkó Félixtől, Mikor a gyönyörű bevezető után, kb. 3. 14 kor felnéz, hogy na, mi van, itt vagytok, na, akkor most menjünk fiúk, s bebólint a bandájának, s jön valami, ami egyedülállóan világhírű, szerintem, a magyar népzenében, fantasztikus volt.

https://www.youtube../watch?v=E0vq-7K3QbQ

...
YouTube-videó (Billie Holiday - When You 're Smiling) előnézete

YouTube-videó (Felix Lajkó - Benefit performance 1.4 - Örömkoncert 1.4) előnézete

Rose
20:16 (58 perccel ezelőtt)
...

Meghallgattam mindkét művészt, más zenei műfajt képviselnek, de van egy közös bánásuk, a zene mérhetetlen tisztelete.

Két napja szomorúan hallgattam a hírt, hogy Lajkó Félix páratlan, ritkaságszámba menő hegedűjét ellopták. Egy temető előtt. Nagyon elkeserítő, h senki és semmi nincs biztonságban.

2019. november 5., kedd dátummal Jack V <Jack> ...
hallgasd majd meg

Billie Holiday és a Lester Y VOLT

Hallgatom itt, Itt a BBC jazzműsorát a Billie Holiday kedves, zseni szaxofonos cimborájáról a Lester Youngról, ahogy oly gyönyörűen „elfújta" meg az életét. Kedves, játékos, szégyenlős, szomorú életet. Egy élet. S milyen szép, milyen jó, csak tudni ezt. S milyen jó lenne meggazdagodni ebben, mások életéből varázsolt művészetben, ahol

az ember lelkének ismeretlen virágai a nevüket kapják. 1944-ben elvitték katonának, s egész a háború végéig az idejét a fogdába töltötte. Mit keres egy széplelkű, néger jazz zenész a háborúban? Én is ezt tenném....Mikor kijött, írt egy számot, a szabadulását. Tökéletes. Ez csak egy példa, mert mindig mindent eljátszott így. Nem erről kéne szólnia az életnek? S persze itt vagyunk mi, akik legfeljebb a levest vagy a cigifüstöt fújjuk, de kérdem én, nem a legfontosabb dolgunk lenne valamit lehalászni mások gazdagságából? Így is úgy is, ha akarjuk, ha nem, dolgok velünk is történnek, csak legtöbbször fogalmunk sincs, az mi.

Jack V <Jack>
20:39 (35 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

kicsit fönnakadt most a szemem. a levél többi részét is olvastad? mert itt semmilyen célzás nincs rá. a két zenész említése az csak egy kicsi epizód, s annak az egyszerű bemutatására szolgál, hogy hogyan, és mivel telik kint a napom. a cím, utal is rá! mondom, hogy "hétköznapiba" bugyolált, s hát persze ez megint csak a köret, a csomagolás, a hamburger bun, amibe a töltelék van. de persze mindkét zenész is nagyon fontos, s azokra szépen reagáltál. (én is olvastam a lopás történetet, azóta már gondolkoztam ahogy néztem, hogy vajon ez lehetett e az, de "olyan nagyon" az engem nem érdekel. s arra is céloztam, hogy a levélküldés célja mi. tehát ott egyfajta ismerekedés, bemutatkozás zajlik, ahol valaki, a "más szemével" jellemez például engem. én szerintem találó, s ahogy mondtam, jó kiegészítés lehetne. neked. s én arra vártam, hogy arra mondasz valamit.

legszívesebben felhívnálak, Aniira nem értem ezt.

ennyire zavar a történet? még ennyire sem tudod magad függetleníteni? ó, pedig hányszor mondtad.

szóval, én csak próbáltam kicsit továbblépni, de úgy látszik ez totál kudarc. még abban sem vagyok biztos, hogy e sok magyarázat után érted e. pedig tegnap óta erre várok, lesem a leveled, erre jön ez a "hétköznapi dologra való hétköznapi" válasz.

egyszerűen nem értem.

lehet mégiscsak jó lenne kicsit beszélni.

persze, ha nem akarsz, akkor hagyjuk.

Rose
21:00 (14 perccel ezelőtt)
...

Bocs, de nem tudtam, hogy a kettő összefügg, hiszen a Billie Holiday-es levelet tegnap küldted, a két levélrészletet pedig ma reggel kaptam.

Közben felugrott Nella Habival, odaadtam nekik ágyneműt, törölközőket, s kértem Nellát, hogy vasárnap segítsen Édesapja ruháit kiválogatni, s bezacskózni. Emiatt volt szünet.

Ez utóbbira reagáltam pár perce. Egyáltalán nem zavar, sőt a levelezőpartner nagyon találó jellemzésedet adja. Jó, hogy ő ki is mondta, így nekem már nem kell. De ettől vagy rendkívül színes, komoly, de néha bohókás, okos, tájékozott, de néha hisztis és dühös, s ha mindent összeadunk ettől vagy szerethető.

Jack V <Jack>
21:09 (5 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

nem értem, mert egybe küldtem őket, s már a cím is utalt kell ott még lenni valaminek.

amúgy oké. s elnézést a szekálásért.

V
.
Üzenet elküldve.

1 190/1.
hétköznapiba bugyolált ismerkedés szendvics
V

Jack V
6:32 (15 órával ezelőtt)

jó reggelt Cilicica. küldök neked most valami mást. lassan már az egész könyvet le tudom játszani, s néha belehallgatok egy egy részbe, próbálom objektíválni ki

5

Jack V
21:37 (10 perccel ezelőtt)

szeretni egymást, én azt szeretném. minél bonyolultabbak vagyunk, lettünk, annál nagyobb dolog, ha ezt meg tudjuk tenni egymással.

Rose
21:44 (3 perccel ezelőtt)
...

Ez a közös cél, nem? Hát elég bonyolultak, keményfejűek, de jóságosak, toleránsak, érdeklődőek, a

pozitív jelzők száma természetesen “unlimited”, vagyunk mindketten. Ezért érdekes a találkozásunk, ez adja kapcsolatunk savát borsát. Dede, bizony, te drága Brumika.

Jack V
21:47 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

te egy drága vagy. egy nemeslelkű Cili cica
brummstatta-brumstatta brumikulandok

Jack V <Jack>
22:24 (0 perccel ezelőtt)
címzett: Rose

hááát, ment itt a látszatmunka ímmel-ámmal, aztán egyre inkább péntek lett, s a helyzet innentől kezdve egyre fokozódott, úgyhogy első lépésként, mondom én ennek a szegénylegényemnek, hogy ebből most ennyi elég, s én nekem kell menni. örült neki, tizenegy múlt pár perccel. átöltöztem, összepakoltam, levittem, s Szólád előtt leesett a tantusz, hogy nincs fürdőgatyám. pedig már milyen szépen eltervezgettem, hogy még mi mindenre lesz nekem időm a fürdő előtt, mert hogy oda mentem volna. hát, mondom sebaj, akkor majd visszafele lesz kentakizás, amúgy se vagyok éhes. s kicsit elkezdtem szaporázni a lábacskáim. hopp, gatya megvan, nagynehezen csipesz is, anagykörmömhöz, amit csiperke nekem hagyott, mert kértem. nézem a Digitalt, aszongya várható érkezési idő 12 óra és 16 perc. pedig direkt mondtam neki, hogy higany szándékozom, nem dűlőutakon. s hát ez bizony tud mindent, pontról pontra. az összes speed limitet, meg ilyenek. alsóbbrendű út odáig ugye alig van, ahol lehetne nyerni valamit, mert hogy az autópályán 130 ugye, kivéve a viaduktot, ott 110. na mondom, akkor itt át kell menni - már megint -fittipaldiba, csak most világcsúcs döntés is lesz. tehát, a viadukton is szélvészként, azaz 140-150 el suhantam a kamionok, s egyéb kilátás élvező turisták közepette. még ezen a húsz kilométeres autópályám be kell hozni legalább tizenvalahány percet. s tényleg, amennyivel gyorsabb mentem, elkezdet visszaszámolni. mármint az időt. tényleg versenyt futottam a rendessel. Siófok magasságánál már azt mondta, hogy12. 12. hát mondom ez kevés, még legalább kéne öt-hat perc. még egytized, még egy tízes, toltam fölfele szegény öreg verdám rohanását, s mar százhatvan lehetett, amikor kb. nyolc kilométerre a lepsényi kijárattól, elkezdett forrni a víz, mert hogy még mindig ereszthetett a víz valahol. ilyenkor torma néni, a szerelőm anyukája is biztos csuklott, s nem

először. kétkeréken rá a szabadi útra, lakott területen is százhússzal, baromira lesve a szokásos helyi skalpvadászokat. körforgalomnál bevág, hárman csak álmélkodnak, nem baj, fiúk mosolygok feléjük, ti ráértek, vagy nem? odaérek a helyi vonatátjáróhoz, akkor áll be a siófokiszemély. tizenegy ötvennyolcat mutat a gps. noszogatom nem túl szépen az egészvasúttársaságot, lassan elcsühög a két kocsijával, még két kanyar kétkeréken, aztán óriási gőzfelhőt pöffentve, leállítom a zuhogó motort. nyugi, majd visszafele hozok neked inni, de most megyek pancsizni, dede. belépve a hallba az óra 1159et mutat. még időben? Na ja, még van egy perce. szuper. mi van, ha kések egy percet? Akkor az óra csak duplájáért enged be. s hát mentem lobi lobi. verettem magam alulról, felűről, meg minden oldalról, meg úsztam mindent, amit tudtam, meg rugóztam, meg búvárkodtam, s kettőkor már igencsak kentukira fenve éles fogaim, kislattyogtam. s hát kanyarodnék ki, hát minden furcsán billeg, meghortyolódik, megy kharistol, meg minden. s hát ez egy defekt. mint tugyuk. na, mondom, itt a világvége. a legeslegutólsó vágyam voltkereket cserélni, inkább a halál. deeeeee! mint már lelassult öregkoromban nem először, mostis leesett, hogy kiskompressszor! ha nem ment ronggyá a guma, akkor szokottműködni. s valóban. féllaposan elsündörögtem a mól kútig, ott találtam egygyereket, aki egy tartályból főlhútta, s megtudtam, hogy a gumiszerelő a voltapóséktól egy köpésre vala. jobb oldalt. deeee, előbb berohan tesco, tíz perc, mert ereszt a kerék ugye. mindenféle krumplik meg zöldségek, most ennyi. Dülöngélve benyikorgok a kentucki drájvtrúba, mondom comb nem, mondja hát akkor hát, mondom hát jó, de akkor káposztával. hát jó. aztán meg hogy jobbrae, vagy balra, de már nyiszorog a gummma, úgyhogy balra a shellhez. akétszemélyes fujatóba, egy családi gumifújó előadás. anyuka fúj, nyomkodja aslagot, a kamaszgyerek meg rugdodosa, mint egy kábojfilmben az abroncsot. aztánmegláthatták néma, de biztos kifejező arcom, s szabadkozva elhúznak. nahátkicsit még túl is fúj, kettő-háromnegyed, ez elég lesz. meggyeka régiparsztvezérről elnevezett strasszén föl-le, de még csak hasonló se. végül egymagánháznál egy kis hasonló öreg mufti lihegve a kertjében egy kocsi kerekénélgürnyed, s mondja ő az, de ma már szó sincs róla. mondom nekem lenni sokromlandó élelem, lakni messze-messsze, s hát kirángatta az utcára a slagját, s fölfújt, s mondta, magyarul, hogy goood luck. ennyi? ennyi, mennyek Zamárdiba. kicsit óvatosabb száguldás apályán, s egyszercsak ott vagyok zamárdisiba, az egykori hírhedt autóvesenyzőpiperkőc bohóc gumisműhelyénél, a gázcseretelep mellett. s mondom mi a dráma, mondják álljak félre s fél óra. néha megjelenik a régi rallyzsoké, de kiderülhogy megbuggant, teljesen félrebeszél. engem szórakoztat. thanks heaven, mondom, mert már totálföl voltamkentckizgulva. ponty jó. s falom a falatokat, isteni. a háton akkora mell van, hogy egy éhes úttörő csapat fehérje szükségletét is fedezné. s hát lassan kezdalkonyodni, kigyúl-

nak a fények, csicsapicsa új kocsik feketén csillogógumicskákat kapnak ajándékban, pedig még nincs is krisztmasz. én meg lassanteljesen leeresztek. de aztán engem is főfújnak, s oda állhatok. nos, idáig minden stimmelt, ettem is, mindgyá kész, s szépkomótosan hazalavírozunk újjonnan foltozott gumánkkal. s a félévszázzadosprofizmusban megdicsőült gumiszerelő gárda nekáll-na. mert a hosszú csövekkelmegoldott, kétoldalról két tagbaszakadt gumis által vöröslő pofával feszített keréknyaka kulcs meg se nyikkan. illetve, sokadig mérleghintás rugózásra, három, nagy reccsenéssel meglazul, a negyedik nem. na most ilyenkor már torma néni nemhogy csuklik, hanem öklendez a kisfia után fel és lemenők - inkább nempublikus nyelvezetű emlegesétől. mert hogy a barom állat szerelője levegőkulccsal úgy ráhúzta, hogy most nem jön le. s a fiúk ütik-verik, rángatják, eltörnek pár szerszámot, s kész, ez nem megy. nem lehet levenni, ergo lukas, úgy meg nem lehet vele menni, s kész, nem csak az étel romlik meg, hanem az énagyam is.Elena ugye megszűnt, szóval...taxi? Mi lesz ebből. az élet egy teljesen kilátástalan, írdatlankuplerájjá kezd irglmatlanul kozmásodni. aztán kiderül, hogy a szomszédban van egy új generációsszerelő, pepec, s van neki egy még pepecebb legénye, aki, valakinek a mégpepecebb mopedjét nagyon elcseszhette, mert az illető itt károg, és fenyeget ésszid. fenyegtések röpködnek, aztán valahogy rám terelődik a szó, s szintekapóra jön, hogy na jó, nézzük csak, talán ez megoldható itt. átkell állnom aszomszédba, egy rejtett műhelybarlangba, ahol csak pepec autók meg szerelések. s mondja a pepec tanonc, hogy majd ő. majd ő hegeszt rá egy anyát, s azzal. Hármat rá is bütykölt, s mind le is törött. órisás i kalapácsokkal püföltékszegyén autóm, minttha ő tehetne valamiről. na mondom, fölhívom a jeneit, vigyen legalább a foodommalhaza, meg majd lesz valami. mondom ezeknek, meg se hallják. a projectem izgatja őket. mondom mi lenne, ha szónék a Tormámnak, hogy itt van, bassza meg azegészet, húzza magához az autóm, engem vigyen haza, bányássza le a kereket aztán majd szójjon, ha kész. de ezt se hallják. a furcsán kopaszodó tanonc negyedszer hegeszti az anyáját a kerekemre. összevesznek a főnökjivel, hogy milyenkulcsot használjanak, meg módszert, mert ki hol tanult, s minek meg mit. sközben a végén a legénynek meglazul a rohadék. kijött a csavar. ott van, nemképzelgés. föl fújják a kerekem, menjek a szomszédba vissza, ez ötezer lesz, aztán kész. visszamegyek, kiderült, hogy a guma szarrá ment, ilyen pont nincs, párba hasonló igen, használt de jó, téli s tizenkettő mindenestül,szerelés, apávalagaa. és hát szóval, end of story. hazalibbenek, kicsit kiráz ahideg, aminek a vége egy tál gazdagon megcukrozott, nesz és hollandkakaózotttejbegríz lett, s amitől most kezd lecskodni a pillám.na, hát ez volt a mai nap, holnap megint jön ez a gyerek, csak azt nem tudom minek. már telehodta vágott fával az egész kazánházat. télenkis se kell mennem.

Mr. S IBrumm világszégyenítő tökfőzeléke, No.I.

E világvégi, borús magáramaradottságban, - hogy pontosak próbáljunk maradni – kell valami lélekmelegítő. Mert a régi, jól bevált dolgok, nő, nikotin, alkohol, de még a meggondolatlan száguldástól is szétesik az öreg tragacsunk, ugye, szóval, ez mind tiltó listán, mintha a Paradicsom főjegyzőjének most ez lenne a legújabb happje, s ki vagyunk tiltva. De, lehet enni mindenféle veganszerű papikat, mint kis bébik.

Tegnap volt tejbe papi, s most felmerült, hogy mi lenne, ha sóskapros tök lenne. Mert hogy van egy. S miközben e soha nem gyártott dolog elkészítési módjain elmeregtünk, kiderült, hogy bizony nekünk itt minden van itthon. Véletlen készakarva?

Mindegy.

Tehát, meghámoztuk, leheletvékonyan a jószágot, mert hogy alatta, odaadóan és finoman nedvezett, tele jó dzsúszokkal? S látván a zsenge bélését, úgy midnenestől, maggal-vonóval lereszeltük. Egyre tök-jobban nézett ki. na és hát kultúremberként felrémlett a „ZÖLG PAPAYA, AZ ILLATÁVA”L, S KIS BÉBITOJÁS MAGOCSKÁIVAL EGYÜTT…, (S persze mindez annak tekintetében, hogy volt itthon főzőtejszin, alugytej, kukorica liszt, keményítő, tartósító nélküli ételízesítő, zacskós kapor, egy kis „eper” ?, paradicsom meg többféle zöldpaprika. Ja, meg persze teljesen szűzies olíva meg eredeti s még annál is szűzebb, délszláv tökolaj. Nos, az utóbbi kettőn föltettük a zsenge halmot egy fazékba párolódni. Egy egy karikát a paprika készletből, meg az említett paradicsomféleségből. Kis só, kis „vegeta”, s Anii. Közben nekiálltunk a rántásnak, mert itt még homo sapiensek éheznek. Szóval két rendes fakanál kukorica liszt, hogy elkerüljük a gabonamérgezést. Ja, igen, s egy nagy csipet keményató. Ezt megint csak olíva és tökolajon szaporán meg pirongatjuk. S akkor jön a kis doboz főzőtejszín, meg olyan három-négydeci alugytej. Mostanában van a lídbe. Nos, a kapor után hála az odaillő olajoknak, az egész varázslatos színárnyalatokat kapott, legszívesebben már a fazékból merőkanállal kiettük volna. De, megadtuk a módját, s miközben épp a Port of Amsterdamban az öreg tengerész halért kiálltot, én meg fátyolos, tengeri medveszemekkel bámultam ebbe az isteni tök-lötymedákba tűnt, hajdani szerelmeket.

A tiszta költészet cérnaszála

Jack V <Jack> 19:57 (23 perccel ezelőtt)

címzett: Rose

tart életben, sokszor azt gondolom.

mindaz, ami történik velem, az mellékes. az egy közszörnyűség, egy fájó és fűrészpor nihil, egy említésre sem érdemes blöff.

de csinálom, mit csináljak?

akkor még az az icipici cérnaszál sincs, mint valami színes szivárvány felbukkanva a sötét égen.

szóval, hazajöttem, a sok semmi az történt, elfáradtam, s lefeküdtem, kicsit regenerálódni.

bekapcsolva hagyva a spotifyt.

s egyszer csak arra ébredtem, hogy valami csodálatos világ vesz körül, mindent betölt egy ismerős kedves hang, egy barokkosan dübörgő modern zene. s mielőtt a szám véget ért volna újra előre tekertem. s megint, mint valami újjászületés egy még, meg még, meg még jobban!

s mondom ezt meg kell nézni. mert ugye a spotifyon nem lehet. s a youtoob-on a csoda tovább folytatódott. ez az Erik egy filozófus ugye, s ezzel a hm, "nőjével, akinek szerintem a legjobb női hangja van, ami a világon létezik - ha mindent összeadunk, s kivonunk, ez jön ki, s ott vannak a képek, meg ez a három néger pacák, meg a zene, meg a mindenünnen kicsillanó fénylő remény, hát kész vagyok. egyszerűen egy tökéletes műalkotás, zene, előadás, hangzás, nem didaktikus tökéletes költészet, zene, minden együtt. s még sok mindent lehet róla mondani, s fogok is...

példaként már itt is kiemeltem néhány sort, de még sok-sok mindent ki lehetne...

s már megvan, már fölvettem. de csak most ért el hozzám...

kell a léleknek az a bizonyos égi ablaka, egy ritka, csodás pillanat, kozmikus? - gyanítom, lehet, hogy ennek a fénynek az "értelme, szépsége belül valahol föllobbanhasson.

itt a szöveg,
aztán a szám
Your Hope Shines
The Walkabouts

Lay my body down
By the shallows of the creek
You can lay my body down
Lay me in your reach
And when my body's down
We'll steal the thunder from the rain
And when my body's down
We'll shake the dirt right from the pain
I was going nowhere
Nowhere very fast
Threw my poison out the window
But it came blowin' back

Out along the highway
Right through the night of crime
Somewhere in the darkness
Your hope shined
Whisper wisdom's words
You can whisper wisdom's lies
But all of wisdom's words
Never helped me to survive
Days of all my arrogance
When you were not afraid
Threw my paycheck out the window
You threw it all away
Walked the devil's highway
Across the county line
Somewhere in the darkness
Your hope shined
Your hope shined, your hope shined X2
Walked the devil's highway, across the county line
But your hope shined, your hope shined
First light in the mornin', right through the night of crime
Your hope shined, your hope shined
Lay my body down
By the shallows of the creek

https://www.youtube../watch?v=oI1Bcdg0rZo

2020. jan 9. Elbocsájtó üzenet ...Rosenak

Megint tetőzött az ár. Próbálok pár dolgot mondani, de rövid is lenni. S próbálok minden felesleges személyeskedést elkerülni.

Az irántam való figyelmetlenséged még hagyján, de amit a világ felé tanúsítasz, az már egy másik kérdés, s mélyen a „húsba vág”.

Csak sorrend nélkül:

A Kerouacnak nincs életrajza, életműve van.

S ennek mindnek utána lehet nézni, egy perc az egész, de hát te – nem erre érsz rá...

Sok értelmét nem látom, de iderakom, s persze gyanús, hogy fogalmad sincs ezekről.

Mert?

Mert a Kerouac egy világszenzáció volt, a hatása ma is felmérhetetlen.

Akiről beszéltem az meg a Truman Capote volt, aki ugyan az tökben, s ott egy csomó mindent fölsoroltam, hogy ennek az utóbbinak miért lenne fontos az életrajzát elolvasni, már nem ismétlem.

A másik az argentin Nobel díjas, s a spanyol jelentőségét szintén kihangsúlyoztam…A neve ez: Jorge Luis Borges.

S különösen a világirodalom nevében, nekem vérig sértő az egész. Ahogy szokás szerint reagálsz az ilyesmire, az is.

S amerre csak nézek, mindenhol ez van. a lábmelegítő körül is.

Az egy egyszerű szerkezet, a kép, amit küldtem a részeletes használati utasítás-ismertetés is lehet, olyan egyszerű. A csomagolás része volt, lefényképeztem neked, s elküldtem, mert amúgy a szállításkor megsérült. Újra csomagoltam. Elmondtam, hogy kell használni, de a valóság bizonyos elemeivel szemben tanúsított paranoiád nem engedi meg, hogy értelmesen tekints rá. Ilyen a vezetés is, pl.

Ez alapból mind lehet általános, - másnál is előfordul, - de a mértéke az már megint más, s már egyáltalán nem vicces.

Napok óta rajtad gondolkozom, se aludni, se dolgozni nem tudok emiatt, s millió részlet jut eszembe, - ahogy majd mindent átrendezel, fölül írsz, azzal a szelíd, de következetesen erőszakos módszereddel, amiben nagy vagy, ez kétségtelen. Mit mondjak? A napi beosztást? Az étkezéseket? Hányféle kaját mondtad, hogy majd főzöl? Az olaj nélküli sütőddel, amire mondtam, én is kíváncsi vagyok. s mi lett belőle? Nem részletezem…

S persze, volt, ami jó volt, még szép. De ez nem teszi jóvá a roszszat!, - ezt meg kéne jegyezned.

Szilveszterkor vagy háromszor fogtam bele valami értelmes dologba, szerintem nagyon is intelligensen, azon a keletszláv „megszállta” kis településen, amit évek óta jól ismersz, s ahol voltunk. Aranyos szomszédjainkkal ellentétben én nem szerettem volna receptekről és főzésről beszélgetni. Nagyobb kitekintés akart lenni, s talán az orosz politika is benne volt. Akár hányszor kajáért mentem megütötte a fülem a megszállásból ismert, visszamaradt, idegen nyelvdarabok röpködése. Nem lehetett nem észére venni, az ember a fülét nem tudja bezárni, hm. S akkor jött, hogy miért szól itt orosz zene? A fenébe is, nem?

Ami nem csak orosz zene volt, hanem az orosz himnusz! Hajszál pontosan moszkvai idő szerint, amit szorgalmasan ki-googoltam, s az orrod alá tartottam…S te, aki oly büszkén emlegeted, ott éltél, nem ismered fel, nem veszed észre az összefüggést?

Nos, csak hogy ezzel egy másikat is meg próbáljak eloszlatni, - én ettől kezdtem el- még jobban – rosszul lenni! Mert hogy miféle kilátás van az est – a híres szilveszteri EST– hátralevő részére? S tényleg a gutaütés kerülgetett, hogy keveredtem már megint ebbe bele. Merő formalitásból valakivel együttéltnyi, s agyhalottként vigyorogni? Mi van, meghülyültem? Hát nem, s inkább fog csikorgatva, akár az Alpokon át is s négykézláb is hazamászok. „haza”, hm.

Nem akarom nyújtani ezt a rétestésztát. Végül is a papírforma győz, ez van. felesleges tovább sorolni, tudsz te mindent.

Két külön világban, bolygón, értékrendszerben élünk, megpróbáltuk összehozni, neked így is jó lenne, nekem nem. Még ha nem lenne az írás, akkor se biztos. Tényleg oda jutottam, hogy akkor inkább egyedül. Nem akarom ezt misztifikálni, ez csak valószínűség számítás, semmi más. Se türelmem, se erőm, se kedvem, se vágyam nem maradt ezzel kapcsolatban. Sőt, úgy érzem, - s nem először, hogy ez a kapcsolat megmérgezi a mindennapjaimat. Ekkora különbséget még jobb körülményekkel, jobb beosztással is nehéz összehozni. Ennek ellenére szeretném, ha elhangozna, hogy ha nekem csak egy kicsivel is jobb anyagi lehetőségem lenne, - s ezt már párszor mondtam is – lehet megpróbálnálak „elrabolni". Mindenki életének személyre szabott ördöge a saját kis részleteiben búvik. Mint más, féloldalas házasságra ítéltek mi is lehetnénk együtt, valahogy egymást lerángatva ellavíroznánk, tántorognánk, mint valami balsors légicsapás-sújtott. Te vagy az, aki ragaszkodsz az extrém részlethez, ahol én szabad nyugdíjas vagyok, te meg aktív dolgozó. Próbáltam ezt elviselni, de nem kívánom nap mint nap ezzel sanyargatni magam. Elegem van ebből. Kértem, szóltam, reméltem, vártam, hátha jön valami megváltó megoldás, nem jött. Igen, nekem is van dolgom, napi nyolc óra, s oké, legyen tíz, akár tizenkettő – alkalmakként, de nem huszonnégy, már ezt is mondtam! Nem akarom többé magyarázni.

Az is lehet, ezzel számolnom kell, hogy olyan nagyon sok időm már nincs hátra. Már így is könnyelműségnek tartom, hogy engedtem a lehetetlennek, s jó nagy mulasztás keletkezett belőle. A büntetés majd megint én kapom, s éjjel nappal itt kell gubbasztanom, s talán be tudom hozni. Legalább egy dolog maradjon utánam rendben. (Tőled segítséget ehhez az ígérttel szemben nem kaptam, ellenkezőleg.)

Én meg, mint ego, nem számítok.

Még sok mindent lehetne erről mondani, de már ettől is minden bajom lett. Mindig én? Elég volt.

Ügyes vagy, gondolom, valahogy meg fogod oldani ezt is.

Nem akarok erről beszélgetni, nincs miről, teljesen reménytelen. Változtatni úgyse akarsz, s úgyse tudsz. A szókuszpókusz meg itt nem működik.

Nem könnyű szívvel írtam ezt, de létérdekből muszáj volt.

Jack

jan. 20

nos, talán ez a búcsúlevél sejtet valamit abból a rémlátomásból, amiben ezzel a nővel végimentem. a lényege talán az volt, hogy már

megint egy csomó mindent beleláttam. ilyen még nem volt. Ilyen rafinált se. Három vagy négy diplomával, kandidátus, meg ilyenek. Három nyelven „beszél”, volt, élt Amerikában, rengeteget járt külföldön, úgyhogy látszatra minden okésnak tűnt. Aztán kiderült, hogy semmi se úgy van. Semmi. Pont fordítva van, amit most itt nem is akarok részletezni. A lényeg, hogy láttam én a problémákat, a mivel ő nagyon is akarta, megpróbáltam belegyűrni magam, ebbe a cipősdobozba. Szerettem volna már egyszer és mindenkorra megállapodni ebben a társkeresésben. Mert változatlanul nincs egyetlen ember ezen a világon, akihez „szólni tudnék”. Közben is olykor próbálkoztam, de ez egy rémlátomás. Teljes képtelenség. Teljesen gagyit, vagy távolit nem akarok. Én magam s egyre inkább korlátozódom, szinte napról napra változik a dolog.

jan. 24. egyetlen dolgot akarok

Az pedig nyugalom. a lelki békémet akarom visszanyerni. s hát azóta is ezen kínlódok. Mert mindig történik valami balhé, hiszen elég vékony jégen állok. Mindenből a legegyszerűbb, egyfajta minimalizmus, ahol leleménnyel, egyszerűsítéssel, lemondással, alkalmazkodással próbálok mégiscsak nyerő lenni, de az árnyékom én sem tudom átlépni. Egyedül vagyok, kevés a pénzem, a házam, az autóm, s valójában mindenem öreg, használt, elnyűtt. Óriásit kínlódtam a házzal, a kocsival, a nővel, számítógépekkel, s majd mindennel. Most legutóbb, a „ Windows” kicserélése kapcsán múlt péntek óta négyszer voltam Siófokon, s talán tegnap óta működik. Állandóan lekapcsolt a gép, nagy valószínűséggel, a videokártyával volt a baj, de még a profi szerelőknek is jó kis ideijébe került ezt kibogozni. Mindezek után tényleg nagy öröm, hogy nincs a Rose, ez a képmutató, követelőző, üres nő. Több csúnyát nem is akarok róla mondani, pedig lehetne. Felejtsük el. Nap mint nap abban reménykedem, hogy végre neki állhatok a könyvnek, s legalább rendet rakhatok benne.

Közben, itt legalább négy nővel is próbálkoztam, de minek? Majdnem de mégsem, a szokásos. Volt egy szárszói nő, aki elég jól is nézett ki, de elrettenhetett attól, hogy túl kifinomultnak vélhetett. Aztán volt itt jó néhány, aki kicsit messzebb lakott, hát azt már nem, se Veszprém, se kaposvári, vagy ilyenek. Aztán volt egy kis csúnyácska, nagyon oda volt, de nem tetszett a betegessége. Tegnap van amiért tetszett ez a realestatos nő, de kiderült, hogy „visszafogadta a volt férjét”, a francba is.

S hát természetesen ez a téma még mindig nagyon fárasztó, de eszembe jutott, hogy ha nem írom le, akkor mások honnan tudják? Na meg már én is elfelejtek mindent percek alatt. Úgyhogy ez után már csak a legfontosabbakat fogom lejegyezni.

Hogy halt meg David Olney:

Olney was in the middle of his third song when he stopped, apologized, and shut his eyes," Rigby wrote on Facebook. "He was very still, sitting upright with his guitar on, wearing the coolest hat and a beautiful rust suede Jacket we laughed about because it was raining like hell outside the boathouse where we were playing — I just want the picture to be as graceful and dignified as it was, because it at first looked like he was just taking a moment.

Egy összeállítás Juditnak

Innen onnan, a könyvből is, próbálok itt összeállítani pár információt tartalmazó dolgot rólam.

Ezek mozaikszerű kis részletek, de talán igy is érhető:
nos mondok pár dolgot.
nyugdíjas vagyok, teljesen szabad, s majdnem azt csinálok, amit akarok. a "majd nemet" is én választottam, de azt komolyan betartom.

úgy esett, hogy még egészen fiatal kamaszként elterveztem az életem s részleteiben majd minden másképp lett, de lényegében bejött, amire gondoltam.
1985-ben, nagyon sikeres kulturális munka után disszidáltunk két kisgyerekkel. Amerikába. kint valaki megkérdezte miért, s ezt találtam mondani
: "beleütköztünk egy üvegmennyezetbe". minden jó volt, de minden bizonytalan, az meg nem az én világom.
25 évig kijártam, s mint építési vállalkozó dolgoztam. a két gyerekünket kiiskoláztattuk, ők már élik az életüket.
tizenhét évvel ezelőtt a nejemről kiderült, hogy rákos, hazaköltözött, s szép lassan teljesen tönkrement, majd négy éve meghalt. 2011-ben én is végleg hazaköltöztem, s pár éve nekiálltam megírni az életrajzi regényem, amin minden nap dolgozom. ez az a környezet, amire világ életembe vágytam, a Jóisten ide vezetett. egy dombtető, jó nagy terület, nagy felújított parasztház, látni a balcsit, nincs közvetlen szomszéd, de itt a falu alattam. a bácsi meg nyolc kilométer, kocsival tíz perc.

NOS, PRÓBÁLOK SEGÍTENI, S MINÉL TÖBB LÉNYEGET MONDANI MAGAMRÓL

s ezért nagyon remélem, ezt nem veszed nagyképűségnek, az áll a legtávolabb tőlem. mert ez csak a felszín.

húszon valahány foglalkozásom, szakmám van, lett. a népművelő könyvtárosi mellé minden, ami építőipar. kőműves, ács, asztalos, villany, víz stb. rengeteget dolgoztam, napi tizenhat-húsz órát, de mindig olvastam, művelődtem is. valaha amolyan szelíden lázadóként, csibészként kezdetem, mára már csak mosolygok ezeken. kint borzasztóan igyekeztem menni a pénz után, követtem a hurrikánokat, s hát rengeteg emberrel, s hellyel ismerkedtem meg. hatvan valahány helyen laktam... sok sok ezer oldal jegyzetem van, jó néhány kötetre elegendő. úgyhogy nap mint nap, reggeltől estig ezt rendezgetem, fogalmazom, javítom. ha minden igaz, egy-két éven belül kész lesz.

én itt valami pezsgő nagycsaládos életet képzeltem el, na ebből semmi se lett. s azt már végképp nem sejtettem, hogy ennyire egyedül maradok. tudok egyedül lenni, megtanultam. de néha rám tör a rosseb. alkatilag meg amúgy is egy adó típus vagyok, s hogy nincs kivel megosztani dolgokat, mindent csinál velem, csak jót nem. már csak a tudata, hogy van valakim is segítene. persze ennél több. mert egyik felem nagyon romantikus - maradt - s akár világgá is rohanna egy szerethető nővel.

szóval, elég sok minden van itt, de nem kell félni, a társ kérdést kivéve itt rend, béke és nyugalom van. nem luxus, de minden, amire földi halandó vágyhat megvan itt, a nyugdíjam bőven elég,

Mindjárt szeretném megjegyezni, hogy a legkomolyabb embernél is tudok komolyabb lenni, de amúgy meg lélekben egy fiatal maradtam, valahogy ezt megfogadtam magamnak gyerekkoromban. Amolyan lelkes fajta.

Válaszolva a kérdésre: igen 85 ben disszidáltunk két kis gyerekkel. 93-ban a család hazaköltözött, én meg 2011ig kijártam dolgozni. Népművelő-könyvtárosként építési vállalkozó lettem, amolyan hurrikán vadász, mentem utánuk, mert ott volt a sok pénz. Nem gazdagodtunk meg a nejem kidőlt mellőlem, beteg lett. Ettől kicsit bonyolult lett a helyzet, tönkrement, s a végén meghallt. Próbálok találni valakit, de ezzel a félig amerikai félig magyar koprodukcióval nehéz. Vettünk itt egy házat, sikerült elég jól átépíteni, gyönyörű helyen, látni a Balatont. Amúgy végre nekiállhattam az emlékeim megírásának, van mit. Ifjúkorom óta erre vágytam, készültem, csak ne hiányozna valaki mellőlem… „Akárkit” találtam volna, de nyilván az kevés. Amúgy borzasztó jól tudok alkalmazkodni, de például rájöttem, hogy menynyire fontos valaki nyelvtudása, külföldi tapasztalata.

Ez a hely itt maga a Varázshegy, lényegében sikerült létrehozni. Egész életemben erről álmodoztam s érte keményen megdolgoztam, de hajlandó vagyok feladni is akár. Hiszen írni „bárhol tudok,” de ahogy egy slágerben van, „ home is wherewer I’ am with you”.

Amúgy jó pár tucat helyen „laktam”, - Róma, New York, Monterey, Charleston, Miami, Wilmington, NC, Norfolk, Va, Connecticut stb.

Sietek, biztos van, lesz, ami átfedi egymást, de most ezzel ne törődjünk,

Némelyik rész egyfajta önarckép-vázlat, egy képzeletbeli, ismeretlen nőnek, mint ez is itt lent:

(természetesen előbb utóbb majd szeretném, ha reagálnál valamit, csak előbb legyen mire. Szóval itt egy másik rész:

Nos, hát igen. Valószínű az tenne igazán boldoggá, ha „”kicsi és aranyosként” a lábamhoz, (szomszéd fotelba) ülnél, és mesélhetnék neked. Na és persze én is meghallgatnálak, de hidd el hamar kiderülne, hogy két okból is előrébb vagyok. egyrészt, mert Anii minden történt velem, másrészt, ami miatt így látom a dolgokat. S ezek a mesék valójában mindenkinek szólnak, s azon dolgozom egy ideje. Huszonöt évig az USA-ban dolgoztam – s most jön még egy, hogy amolyan hurrikán-vadász voltam, szakértő úgymond. Mentem utánuk, s mikor összedőlt egy város, akkor én is az újjáépítésben tüsténkedtem. Hatvan hat helyen laktam. Két millió kilométert vezettem. Kb. tizenöt szakmám van, Aniihoz értek, majd mind építőiparral kapcsolatos. Ilyen az ács, asztalos, restaurátor, (templom oltár), de a villany a víz, a kőfaragás, a kőművesség, festés, burkolás, minyavaja. Eredetileg népművelő-könyvtáros voltam, s egy jól-menő művelődési házat vezettem. Odakint a munka mellett mindig jegyzeteltem, s hazatérvén ezt a soksok ezer oldalas dolgot próbálom néhány könyvvé rendezni.

ez egy gyönyörű környezetben egy parasztház, egy jókora domb tetején, látni a Balcsit, s amit a hazatérés szüneteiben átépítettem, csönd, béke nem egy kastély, de több van, mint ami kell. persze, ha valaki kicsit visszavonult, kultúr életre vágyik, akkor meg maga a Varázshegy. Szellemiekre igényes vagyok, de senkit nem akarok megváltoztatni.

2020 0211 NAPI FOGLALATOSSÁG

1Hevenyészett bio összeállítása a Csongrádi Juditnak magamról

Mehdi Hassan az Aljazerától tartott két vitafórumát, ahol az egyik Trump fő gazdasági tanácsadójával

2.Az amerikai gazdaságról, világgazdaságról és a Trumpról

A világgazdaságról, a politikáról, a választásról, meg arról, hogy Trump milyen ember, elnök, politikus stb.

Sokan idiótának tartják, a Mehdi milliószámra idézi a hülyeségeit, senki se érti, hogy akkor mitől fut ennyire?

S ez az én egyéni megjegyzésem, hogy márpedig azért, mert egy zseni. És a zseninek nem kell hagyományos értelemben normálisnak lenni, „törődni mások által fontosnak tartott részek normális felmutatásával, az ilyen személy túl van ezen, mások szemében totál gyogyós dolgai vannak, de valójában az történi, hogy már pedig ő jobban tudja. Túl jár mindenki eszén, nem okvetlenül rossz indulattal, de céltudatosan. Egyész életem folyamán számtalanszor és folyamatosan éreztem ezt, hogy ideig óráig engem is hülyének tartottak, aztán mégiscsak nekem lett igazam. Lehet az is csak ideig óráig, mert nehéz lett volna beismerni a dolog helyességét az aktualitás után is.

3. Germaine Greer, a nagy faminista a MeTu mozgalomról,

a feminizmusról, egy csomó világhíres női aktivista részvételével. Az öreglány megpróbált kicsit visszavenni az egész hisztéria éléből, s valójában azt állította, hogy az egész nem működik. Hogy a nők, elismerten jogos nagy mozgalma az mélyen be van ágyazva a társadalomba, s csak úgy nem lehet megváltoztatni. Itt szó van szexről, házasságról, megegyezésről, politikáról, pornóról, haszonról, helyi szokásokról, beidegzésekről, és a törvényekről.

Nos, 26 évig nagyjából Amerikában éltem, és dolgoztam. Most a többkötetes regényes életrajzomat írom, „természetesen Nobel díjas aspirációval. 7-8 egyenként ötszáz oldalas kötet akar lenni. Jack Quantum egere, ez lesz a címe, ahol a hős megpróbálja a lehetetlent, - kint is bent is egeret fogni…

Az én valós élettörténetemen alapul, de nem teljesen. A két földrész, ország, kultúra, s azon belül mindenféle egyéni sorsok, drámák, balhék, és társai.

Késve, egyedül csinálom, nagy munka, de 7/24 nem lehet csinálni, s jó lenne egy intelligens, világotlátott, nyitott, és szerethető társ, akit a háztartáson, kiskerten, szabás-varráson és romlátogatásokon kívül valami maradandó, egyetemes, s hasonló rémintelektuális dolgok érdekelnek, s feltételezhetően mindez hozzáillő körítéssel. Eredetileg népmúvelő könyvtáros voltam, jól menő kultúrház, aztán üvegmennyezet, s jött az amerikai turné, családostól.

Kint hurrikánokat kergettem, s igyekeztem pár házat összerakni az összedőltekből. Kb. húsz szakmám van.

Hatvan hat helyen laktam. Most itt van egy tanyám, egy domb, kilátással a balcsira.

Beszélni nehéz

Oké, megpróbálok úgy csinálni, mintha érteném miről van itt szó. Tehát valami olyasmi történik, hogy jó lenne valamit csinálni, de mit?

Nos, valójában én sem tudom, de van néhány elképzelésem, meg valami tapasztalatom, s nézzük, hogy az jó e valamire.

Volt egy idő, mikor annak az általános és széles körű elképzelésnek voltam a híve, hogy ha két embernek van néhány háromlábú széke, rétje tehén nélkül, vagy tehene rét nélkül, akkor nem e össze kéne állni, s egy működőképes valamit csinálni. Ezt aztán elkezdtem óvatosan hangoztatni, mert azért én is itt éltem pár évtizedig, s tudom milyen a nagy magyar népi toporgós. Nekem ugyan mindig volt valami kitekintésem, rálátásom, ami aztán Amerikában még tovább színesedett bővült, de itthon ez másképp van. Itt mindenki ragaszkodik a kis szerencsétlen akármilyéhez, még megnevezni is félő. Ez, szerintem, végső fokon a szegény (és a beszari) ember vízzel főz c. kategóriába esik, ha tetszik, ha nem. A másik véglet meg még rosszabb, mert itt mindenki birtokos, önálló, és kiskirály akar lenni, lásd a politikai közéletet, meg az egész történelmünket, ahol a király a patakba fulladt, miközben az urak mulatoztak.

S hát, mint minden másban, itt is különböző szekták alakultak ki, de két nagy csoport minden képpen. Az első, aki hallani se akart semmiről, a másik, akinél elkezdett csavarodni a kés. Nem valami közös jó felé ment, hanem az ő kis saját pecsenyéjét próbálta hol nyitott sisakkal, hol burkolt pofátlansággal kibulizni.

Ezen a ponton aztán én feladtam. Kb. tíz évem ment el erre, de tényleg.

Aztán fölajánltam, hogy valaki nyugodtan jöjjön ide, van hely, nem luxus, de van minden, több, mint ami az élethez kell. Nahát ez is megbukott, mindenki a sajátjában akart üdvözülni. Ezek a fő paraméterek, de ezen kívül még számtalan kis buzgár van, de a fő probléma, hogy sokan csak álmodoznak, kisebb a zsemléjük, mint a pofájuk, vagy fogalmuk sincs semmiről, mert az ahhoz keményen és egy életen át gondolkozni kéne, s kitalálni a nekivaló életet. Ehelyett óvodai diavetítés van tarka réteken futkározó kis alpesi nyuszikról, vagy napbarnítottá Bahamákról. Kijőve az az utcára meg ránk szakad a nagy magyar nihil. Pedig, csak okosan meg lehetne beszélni, eltervezni, és hát, bizony, alkalmazkodni, megnyugodni, és kicsit még élvezni, ami van. Millióknak vannak kis, aranyos nyaralóik, ahol a pár napos családi banzáj után faleveleket kapirgáló szomorú embereket, vagy jó pénzért heverésző karbantartókat látni. Semmi közösségi élet, csak a sivító nihil mindenütt.

Lényeg, hogy már szinte én is beletörődtem ebbe a mocsári létbe, s a wellness menekültek, kiskertészek, lecsó és pálinka fesztivál rajongókhoz hasonlóan én is magamra zártam a cellám, s igyekeztem beletörődni, hogy nekem legalább is van valami nemesebb dolgom, elfoglaltságom, miközben másoknak az lassú hiábavalóság őrülete környékez.

S hát ahogy a bajok hol itt ezen az ablakon, hol ott azon az ajtón kezdtek el bekopogtatni, mindenféle védőrácsokat szereltem, beöltöztem valami védőruhába, s várom, hogy előbb úton majd csak vége

legyen ennek az egésznek. Lehetőleg nagyobb baj már ne történjen. Igen ám, de az igazság az egy kegyetlen tud lenni, s nem hagyja magát. Néha nem. Mert ugye itt az esetek többségében nem a körülményekkel, a lehetőségekkel meg a szándékkal van a baj, hanem a megértéssel. A baj nem kint, hanem bent, a fejünkben van.

Természetesen mindarra, amit itt fölsoroltam számtalan példát tudok mondani, ha kell, és igény van rá.

Nálam nem a körülmények, hanem a társ hiánya szab határt, ide jutottam. Már rég csinálhatnék bármit, lehetnék bárhol, ha lett volna, lenne kivel. Számtalan próbálkozásom – hogy ne csak dumáljunk – megbukott, s nem én miattam, hanem a másik miatt. Igy vagy úgy, én benne lettem volna. Nem biztos, hogy sikerül, de ez se jó, ami van. Akkor legalább elmondhatnám, hogy megpróbáltam.

S akkor most valami konkrétum. Meséltél a te lehetőségeidről, nos, én is had mondjak pár dolgot.

Eredetileg én egy olasz nagycsaládban gondolkoztam, s az egészet magyar amerikai koprodukcióban. Na hát, ebből semmi sem lett. Ennek jónéhány, előre nem látható oka volt, a nejem halála, meg a változások manapság. Központi mágnes hílyán a család szétszéledt, s nem itt gyülekezett. Ahány gyerekem, Anii felé. Sőt, a pénz se érdekli olyan nagyon őket. Szóval, jó ideje megy, hogy lehet el kéne adni az egészet. Ami szerintem egy nagy baromság, mert ilyenünk soha többé nem lesz. Viszont arról se volt szó, hogy én itt egyedül motyogok magamban. Az óra persze elég jól ketyeg, s igyekezi kéne. De most is, még mindig két út van. Vagy sikerül eladni, vagy nem. Az első esetben mindenki megy, amerre lát. A másokikban, ha nem sikerül eladni, akkor meg valahogy mégis erre kéne berendezkedni. S erre is van épkézláb lehetőség, mert azért Aniira nem rossz. De, de, de, ez is attól függ, hogy van valakim, vagy nincs, s az milyen. Csinálunk ebből valami jobbat együtt, vagy marad mindenki a saját félmegoldásában, s hétévékeken elmegyünk a cukiba egy sütire.

Azt ugye nem kell bizonygatnom, hogy én mennyire utálom ezt a pitiáner életkét, amibe kerültem, s mennyire vágyok kilépni, kitörni belőle. De az egész attól függ, hogy találok e valakit, akivel lehet. Ha nem, akkor marad minden régiben, valamiféle second hand élet.

Nos, ennyit sikerült itt a reggelben összeütnöm, még persze lehet variálni, meg pontosítani, attól függ.

Most ezt elküldöm, hátha valami válasz tud lenni, hátha megfújja kicsit a forró kásádat.

„SZAKÍTÁS JUDITTAL”

nos, nézegettem a Facebookadat, s hát azt hiszem, hogy a te szépen berendezett, esztétikus világodban én egy vadember lennék. látom, hogy a formáknak, elrendezésnek, kinézetnek milyen nagy szerepe van nálad, - persze, valami nálam is van - de nem ennyi. nekem sokkal fontosabb a tartalom, annál is inkább mert - szerintem, a forma is tartalom. oda lyukadtam, hogy a formalitásnak majd minden hangsúlyozása egyfajta menekülés a nehezebb megértések, megélések elől, egyfajta könnyű kiút. találkoztam olyan emberrel, aki valahogy mind a kettőt tudja vinni, de ez nagyon ritka. szóval, ez két külön világ, az egyik általában szintetikus, általános, s sokszor felszínes ítéleteket, - előítéleteket - gyárt, s ebben a jól leredukált világban elvan. szerepe lehet ebben a két agyfélteke közti különbségnek is...

és ..., - ki nem állhatja a "problémázókat, a boncolgatókat, az analitikusokat, s többnyire elkerüli őket. mint kellemetlen bajkeverőket.

egyszer-kétszer be is dőltem ennek. az első feleségem is ilyen volt, s én azt hittem milyen jó lesz, a két világot egyesíteni egy nagyobbá. ideig óráig működhet is ez, de idősebb korban az emberek hajlamosak visszatérni az eredetükhöz.

gondolom, te egyfajta "jóemberre vágysz, de azt hiszem, nekem az egy HÓEMBER. aranyos, de semmi közöm hozzá.

valahol még egy Ady hivatkozás is van, - nos, az az ember az nem édes volt, hanem véres. az a jó benne.

az összes dolog a facebookadon a dizájnról, a látványról, az elrendezésről szól legyen az bármi. nekem semmi tartalom. én amúgy ki nem állhatom a facebookot, fönt vagyok, de nem igazán tudom miért. ez a magamutogatás nekem egyenesen visszataszító.

s akkor még ráadásul van egy olyan érzésem is, hogy a fenti okok játszhatnak közre, hogy igazándiból semelyik levelemre érdemben nem válaszoltál.

szóval, nem tudom, hogy ilyen távolságra, ilyen körülmények között, hogy lehetne ezt a mi kettőnk dolgát összehozni. de lehet, tévedek, bár ilyeneken nem szoktam.

Itt van még néhány levél, a sorrendjük nem biztos jó, de ez már nem is érdekes. A nő teljesen begolyózott. Tegnap késő délután pont hívott, mikor a janóék készülődtek elmenni. Mondtam neki tíz perc. Nem hívott vissza. Nem is írt. Mondom ma leszedek még a randivonalról pár gyogyós levelét, erre kiderült, hogy teljesen eltűnt. Az összes levele hiányzik, sőt ő maga is. Nem is tudtam, hogy így, mindent lehet törölni. Remélem nincs a nőnek semmi baja. Mindenesetre áldom az eszem, hogy nem vágtam ebbe bele. S ezt szinte kizárólag

azért, mert menet közben olyan ingadozásokat mutatott, ami nagyon nem tetszett.

2020 Levelezés Mártival (Kaposvár)

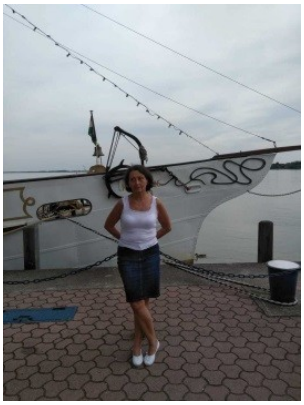

nagy figyelmet szentelek annak, mi folyik "zeneügyileg" a világban, s a kezdeti bénázás és nihilek után végre tényleg beindult a nagy nemzetközi áradat, és a már nem divatozó, és értőbb sorokban is kezdik a mű, meg a folk zenét összefűzni, mindenből a legjobb hagyományt, fűszert, miegyebet belekeverve. nekem minden egyes szám egy ablak a világra, ahogy valaki azt megtapasztalja, megéli, a világhálón közzéteszi. olyan ez, mint a gyöngyhalászás, vagy aranymosás: sok iszapot ki kell dobálni, mielőtt egy kis rögöt vagy gyöngyöt találni.

a zene - szerintem az ember benső, absztrakt világát kódolja le, gazdagítja, ami aztán áttevődik más mentális területekre is, - az ember mindig többet és többet ért, s ez által több mindennek örül és élvez. és mindezt az alapvető funkciója mellett, ahol újra és újra megerősít bennünket, hogy de, igenis, létezik egy jobb világ...

amolyan Kodály-bartókos gyűjtögetésnek is lehet nevezni,

elég időigényes dolog, de megéri, a részletekről még mondok majd valamit, ha érdekel. most csak Aniit, hogy mára több ezer számot sikerült összegyűjteném, s lényegében ingyen. rendkívül sokoldalú és sokrétű minden szempontból, nehéz egyszerre reprezentálni, ezért csak kóstolókat tudok, innen-onnan küldeni.

na és küldök pár képet arról hol is lakom.

ez itt majdnem húszezer négyzetméter, egy nagy parasztház egy domb tetején, nincs közvetlen szomszéd, de belterület, közműves, meg minden. ez az én kis provanszom, szoktam a kilátásra mondani, bár itt még a Balcsi is kicsit látszik.

szóval két szám, meg a képek. remélem nem csinálok valami roszszat.
a szöveges dokumentum a végén a zenével a könyvemből van,
a másik meg az egyik kedvenc Cohen számom, a szöveg, meg mindene miatt...

https://www.youtube../watch?v=_MAvo5ztmJ4

9 melléklet
YouTube-videó (Boogie Street - Leonard Cohen) előnézete

.
9:45 (2 órával ezelőtt)
...

Kedves Jack!

Köszönöm, hogy megosztottad velem a gondolataid töredékét zenéről, szabadságról. Érdekes volt olvasni a könyvedből vett részletet: kezdem sejteni, mi foglalkoztat, minek szenteled az életed ilyen nagy elszántsággal.
Én is szeretem Cohent, a XX. század legnagyobb trubadúrja véleményem szerintem, de lehet, a XXI. században is ő marad az.
Derűt, nyugalmat sugároznak a lakóhelyedről készült képek, de nem túl nagy a csend körülötted?
Én a színház közelében lakom 2. emeleten, egy fasorral az ablakok előtt, amely hamarosan kizöldell, s akkor szinte erdőben érzem magam novemberig.
Még gimis koromban hallottam ezt a dalt, amelyet elküldök Neked. Évtizedekig nem tudtam róla semmit, csak pár éve bukkantam rá,
nekem még mindig fantasztikus.

https://www.youtube../watch?v=IMWz5tMn2_M

Szép napot kívánok: Márta

...
YouTube-videó (Rare Bird - Sympathy 1970) előnézete

Kedves Márti,

„olyan nagyon” nem szeretem a formalitásokat, de azért had kérjek elnézést a stílusért, amiben írok, de egyszerűen többhöz nincs türelmem. Időm, persze, majd elmondom miért.

Azért bízom benne, meg lehet szokni, vagy mi.

S akkor most válaszolok.

Az első gondolatom az volt, hogy jézusom, ez nem igaz, évek óta te vagy az egyetlen ember, aki normális választ adott valamire. Még most is csak hümmögők itt. Pedig, teljesen igazságtalanul, neked szinte semmit sem mondtam magamról, meg a dolgaimról. Úgyhogy itt minkettőnknél azt lehet sejteni, hogy itt valakik kevésből is értenek. (nem akarok itt nagy szavakkal dobálózni, mint intelligencia, holott az illene ide. S mielőtt elfelejtem: nagyon erős a gyanúm, - bárcsak igaz is lenne, - hogy ez a horoszkópod, azaz a születési jegyed miatt – is van így. Sose gondoltam, hogy ilyen marhaságban hinni fogok, pedig nem lehet nem látni, kiveri az ember szemét.

Most próbálok sorba menni. Túl nagy a csendem? Igen, itt csend van, ami egy áldás is, átok is. Nem így akartam, ilyen lett. Nyilván az olvasmányaim, meg miegyéb hatására én egyfajta reneszánsz életre vágytam, én a pátriárka, olasz nagy család, s sok sok ráadásként magyar amerikai koprodukcióban. Egy tanyán, legalább…

S hát igen, maximalista vagyok, adom sorra fel a dolgokat, de nem mindent, azt aztán nem. Már itthon ezerrel tekertünk, gyorsan el is értük egy üveg mennyezetet, s két kisgyerekkel 85ben disszidáltunk. Mi csináltuk a zamárdi kultúrházat, ami az egyik legjobb volt az országban, ha nem a legjobb…

Szóval, elmentünk. Hogy összeszedünk egy otthonra valót, aztán hazajövünk, én írok, s amúgy meg élvezzük a hátralevő. S persze, hogy „legyen sok tapasztalatom, élményem, - azaz miről írni”. De tényleg nem kalandvágyból, ott minden Összefonódott.

Hogy miért nem úgy lett?

Sok oka van. Van, aminek sok oka van.

De csak hogy említsek párat:

A világ ugye kicsit megváltozott azóta,

A feleségem, akivel harminc öt évig erre késszültünk egyszercsak elkezdett kódolni mellőlem, majd tizenöt évig rákban szenvedett, úgy fizikailag, mint mentálisan otthagyott, de én végig asszisztáltam ezt a rémlátomást.

Írófeleség, „ez lett volna a dolga”.

Azóta, próbálok valakit találni helyette.

Éjt nappala téve kínlódom, hiába. Megvannak az okok, de az se segít.

Szóval, én egyész életemben erre készültem, kamaszkorom óta írni akarok.

Mégpedig, a „venni, hogy adj”, Dylan thomasi elv lapján, hogy segítsek az embereken. Bombasztikus, tudom, de így van.

Korán nyugdíjba akartam menni, kint átmentem melós baromba, építési vállalkozóként hurrikánokat üldöztem, aztán részt vettem a helyreállításban. Kitanultam vagy húsz szakmát, öt ember helyett dolgoztam huszonöt éven keresztül, de az se volt elég. Az asszony betegsége elvitt mindent. A családi békét is. Két gyerekünk is szétszéledt, néha meglátogatnak. 2011 ben végre hazaértem, elkezdtem a jegyzeteimet összerendezni, s kiderült, hogy húszezer oldal. Nos a társkeresés mellett ezt próbálom valahogy összelapátolni, lesz vagy nyolc, négy-ötszáz oldalas kötet. Van, ami ki is marad. Mintha egy életmű lenne, csak ugye én hatvan éves koromban kezdtem hozzá.

Mára eljutottam odáig, hogy mi a fontos, meg mi az, ami nem. Túl különleges lettem, túl sokat tudok, s hát így nehéz. Tölcsérrel senkibe nem lehet életanyagot tölteni. Én hatvan hat helyen laktam, csak hogy egyet mondjak…

Szóval, valójában lemondtam mindenről, maradjon az alkotás. Ez itt egy arra tökéletes hely, teljes összkomfortom van, bár semmi csicsa, azt nem szeretem. Szóval, beérném azzal, ha olykor olykor néha kicsit sétálhatnék, beszélgethetnék valakivel, s persze olyannal, aki valamit azért ért is abból, amit mondok. A nagy ábrándot persze én aztán soha nem adom fel, ha találnék egy soul mate-et, akkor a csillagos ég, hm. Ez van, idealista vagyok, bár a földön járok. Csak a fejem van kint a felhők fölött.

Na, ennyit erről, csak hogy ne kelljen mindent elölről, Ádámtól-Évától kezdeni.

S elküldöm egy régi kis írásom, arról az idealizmusról.

Örülök, hogy tetszik a zene, a Cohennek főleg, nélküle lehet nem is élnék. De van még pár kedvencem, nem túl sok. Azt az együttest nem ismertem, a Uria Heep is játszotta, utána, de én pont abban az időben dolgozó felnőtt lettem, s egy időre kiestem a British rockból, Rolling, animals, Kinks stb. ből. De valami rémlett. Jó szám, még az „igaziak közül”

Na, a többit már majd élőben.

„Adjuk meg”

Kip-kop, jóreggelt. Remélem nem zavarok.

Szóóóóval, -

Ennek az első találkának, adjuk meg, ami jár neki.

Kicsit ki is fejteném:

(majd biztos eljön az idő, mikor nem kell mindent kifejteni, magyarázni, mert kialakul egy közös szótár, meg ilyenek. Viszont ez pont egy jó alkalom erre, nem?

„én is bika vagyok, sőt, mondhatnám, a bika én vagyok, - azaz szeretem az egyszerűséget, a lényeget, s ezt majd remélhetőleg lesz alkalmad meg is látni. De ugye, miután idealista – is – vagyok, azt mondom vannak kivételek.

Mert, ahogy híres mondókám szól: „na, és mi különbözteti meg az ünnepet a hétköznaptól”? …., háát, hogy nem ugyan olyan! Ezt senki se szokta tudni megfejteni, hm.

De miután a dolgoknak rendszerint több vetülete is tud lenni, hát ennek is van.

Elsőre tök megörültem, na mondom, itt egy normális nő, nem kell a hókuszpókusz, s még ráadásul meg is mozgat, kirángat a magamra járulékos büntetésként kimért, tunya seggelésből, könnyező képernyőbámulásból, ami egy megkésett szépirodalmi mű folyamatos írásához/szerkesztéséhez kell. Mert szeretek én menni, meg kell is, de egyedül? Akkor inkább nem. S amúgy is. Mióta először rákerestem kisért: - az a szó szerint lelombozott környék, a földútjával, a csupasz fáival, a sarával, s így tovább. A vízen tükröződő piszkosszürke ég, a kihalt parkoló, a roggyant fahíd. Ez legyen egy lehetséges románc kezdete? Nem fogjuk ezt később megbánni? Nem mondja majd pont a hölgy, hogy na, Dezsőkém, azért legalább neked lehetett volna több eszed?

Szóval, mindkettőnk helyett és mindkettőnk érdekében, azt mondom, hogy inkább valami mást.

De további érveim is akadnak bőven.

Mert oké, menjünk, mozogjunk jó levegő, - bár az itt nálam van bőven – meg mozgás, meg természet lágy ölebe, meg a többi. Egyet értek én a Petőfivel, naná.

S akkor még ott van, hogy még mindig tél van, s a délután három óra után olyan sok idő outdoor nem marad, és csak jó lenne dolgokat csereberélni, egyeztetni, miegymás, ahhoz meg mindhez idő kell? Ugye, nem akarjuk ezt egészet gyorsan összecsapni, mert akkor el se megyek.

Mit nézzek, a tájat? Mire figyeljek az elhagyott tájra s ne rád? – kicsit persze mindent kiélezve, - de miért ne?

Aniira jó időnek meg nem is néz ki, szóval:

Summa summárum, azt gondoltam, hogy én tényleg nagyon szívesen meghívnálak valami fedett és kényelmes helyre. Én joker vagyok, ez lehet egy étterem, egy csárda, egy presszó, egy akármi. Lehet, de nem muszáj enni, lehet csak egy sütemény, kávé, üdítő, ”szódavíz lapostányérban, duplabubborékkal”, akármi. Ha van valami jó ötleted az is jó, ha nincs, akkor találomra megállunk valahol. Ha nem tetszik akkor a következőnél.

Nem kell erre azonnal válaszolni, ráér, csak valahogy most érzem aktuálisnak, hogy neked megírjam:

MILYEN AZ, AMIKOR A MACSKA BENT FOG EGERET

Emlékszel, mikor arról beszéltem, hogy van benső, azaz spirituális út is? Amire nehezebb jó példát találni, mert a kulturális közmegegyezés szerint az egzisztenciát építők az igazi hősök.

Nos, itt van egy példa a másik oldalról. Most jött nemrég a hír, hogy ez a zenész, hogy halt meg: először angolul, aztán a lényegét lefordítom:

” Olney died of an apparent heart attack during a performance onstage at the 30A Songwriter Festival in Santa Rosa Beach, Florida, on January 18, 2020, at age 71.[4][6][13] "David was playing a song when he paused, said 'I'm sorry' and put his chin to his chest. He never dropped his guitar or fell off his stool. It was as easy and gentle as he was," Scott Miller said.[13]

Szemlátomást Olney egy hirtelen bekövetkező szívroham következtében halt meg fenti zenei fesztiválon, 71 éves korában, a színpadon, miközben egy számot játszott, amikor is egy pillanatra megállt, „elnézést” mondta, aztán lehajtotta az állát a mellére. Soha nem ejtette le a gitárját, és a sámlijáról se esett le. Olyan gyengéden történt, mint amilyen ő maga volt.

Én mindig azt gondoltam, hogy így, éneklés, előadás stb., közben hírtelen, minden betegség, szenvedés nélkül meghalni, a legnagyobb ajándék, amit halandó ezen a földön kaphat, és titokban sokszor elmerengtem, vajon mivel is érdemelhette valaki ezt ki? (egy másik szentem a Hooker is így halt meg)

S akkor itt van ez a történet, - ami az ő szerzeménye..., s még sok ilyenje van...

Először itt van a számának a nyers fordítása, amit nemrég sebtében csináltam, aztán maga a szám.

S hát „elment a Jézussal a szentek útján a szentek szent földjére, városába, s nem tudni hol van, de azt igen, hogy kegyes halálban volt része. S hogy miért, az itt ebben szerepel.

Nos, itt a vers, meg a szám:

David Olney jerusalem tommorow

jerusalem tomorrow	Jerusalem holnap
Man you should have seen me way back then I could tell a tale, I could make a spin I could tell you black was white I could tell you day	Öregem, látnod kellett volna engem akkor régen Tudtam én mesélni, s azt jól megkeverni Beadhattam neked a fekete az fehér, a nappal

was night Not only that I could tell you why Back then I could really tel a lie Well I'd hire a kid to say he was lame Then I'd touch him and make him walk again Then I'd pull some magic trick I'd pretend to heal the sick I was takin' everything they had to give It wasn't all that bad a way to live Well I'm in this desert town and it's hot as hell But no one's byuin' what I got to sell I make my lame kid walk I make a dumb guy talk I'm preachin' up a storm both night and day But everyone just turns and walks away Well I can see that I'm only wasting time So I head across the road to drink some wine This old man comes up to me He says I seen you on the street You're pretty good if I do say myself But the guy that come through here last month he was sometin' else Instead of allin' out for fire from above He just gets real quiet and talks about love And I'll tell you sometin' funny He didn't want nobody's money	Meg az éj, de az, hagyján, még azt is, hogy miért Akkor régen bizony hazudni se féltem, Fizettem egy kölöknek játsszon bénát Aztán csak hozzáértem, hogy ballagjon el szépen Aztán jött egy trükkös mutatvány, hogy kell beteget gyógyítani S hát elfogadtam, amit csak ezért adtak Nem volt az azért olyan rossz élet Nos, itt ez a falu, pokoli a hőség Kínálgatom én portékám, de senkinek nem kell, járatgatom béna gyerekemet még egy gyogyóst is beszéltetek, éjjel nappal viharokról prófétálok, de mindenki csak hátat fordít s megint csak magamban állok s gondoltam időmet inkább szembe a kocsmába vesztegetem S egy vénember jön oda nekem, s mondja látott az Utcán engem s az se rossz, ahogy te csinálod De múlt hónapban az a csávó, az volt valami más Feje fölül nem akart valami tüzet előkapni Csendes motyogásából csak a szeretet szót lehetett kihallani S az egészben legviccesebb az volt, ahogy Fizetésről meg egy mukkot nem szólt S én azóta sem értem, az

Now I'm not exactly sure what this all means But it's the damndest thing I swear I've ever seen Well since that time every town is the same I can't make a dime, I don't know why I came I decide I'll go and find him And find out who's behind him He has everyone convinced that he's for real Well I figure we can work us out a deal So he offers me a job and I say fine He says I'll get paid off on down the line Well I guess I'll string along Don't see how too much can go wrong As long as he pays my way I guess I'll follow We're headed for Jerusalem tomorrow	meg a francba mit jelent De esküszöm a legnagyobb baromság, ami e földön terem Nahát, azóta minden falu csak ugyan az, sehol Egy kanyit nem tudok csinálni eszembe jut Meg kéne ezt az embert találni Meg hogy vajon ki lehet mögötte De hát, más is látta, nem kételkedett, gondoltam kéne kötni vele valami üzletet Ahol majd ő egy melót felajánl Én meg mondom rendben, s ő még mondja, majd a végén megfizet én meg hogy oké, mi a nagy baj történhet Ha ő fizet, én meg csak követem s holnap már vele Jeruzsálem felé megyek.

https://www.youtube../watch?v=GQcX_rv20dk

YouTube-videó (David Olney - "Jerusalem Tomorrow" from "THE STONE" (Deadbeet Records, 2012)) előnézete

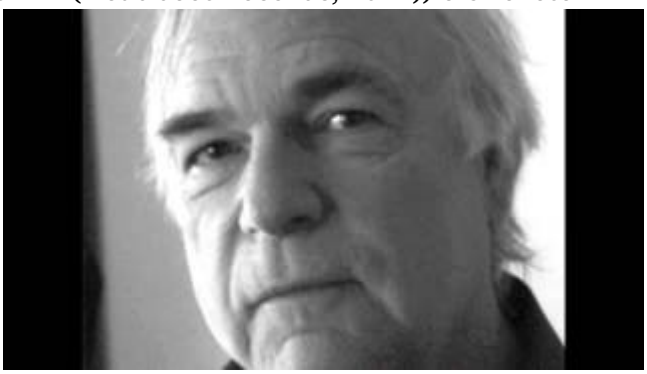

Ahelyett, hogy áhítattal hallgattalak volna, csak a magamét nyomattam, s most meg itt hápogok, mint a partra vetett hal, hogy jaj.

De, de, de, mindjárt ugye, lett ott némi kis félreértés, s mikor kiderült, s már nem is először, hogy milyen kis érzékeny egy lelkecskéd van teneked, hát mondom akkor ennek inkább teregetek, mint hogy kérdezgetek. (amúgy se szeretek kérdezni, sokan meg is sértődtek rajta, - mondván – mi van? AKKOR ENGEM NEM ÉRDEKEL MI VAN VELE?

Nos, nem így van, de miután én is érzékeny, bizony, - egyész életemben nagyon utáltam, mikor firtattak. Ebből aztán az lett, hogy – merő tapintatból én aztán sokat nem kérdezek. Mindenki mondja el a maga gondja baját.

S akkor, mint mondtam, ott vagy te! Nem akármilyen eset!. Ami jó, nagyon jó, mert az érzékenység az az egyik legjobb emberi tulajdonság. Szerintem. Mindig minden szerintem…, van.

Mert, amikor kiugorva a fedezékből én mondom és mutatom, és kirakom, és felfedem meg minden, hogy ki vagyok, akkor a másiknak segítek, mert tugggya, tudhattttyja, hogy kell a félnótást egy papírvágó késsel ledöfni. Vagy csak könnyedén el és kikerülni, ilyenek. S főleg, ha az illető egy tanárnéni, ő aztán meg nagyon is tudja, az ilyen, hogy működik.

Szóval, azt akarom mondani, hogy itt, e jelen és mi esetünkben, én inkább százszor inkább nem bánom a rám aggatott bohócruhát, mint hogy téged egyszer is megbántsalak. Láttam, mondtam – szerintem – mondtam is, hogy milyen szép vagy, ahogy totál ártatlan, tagra nyílt szemekkel csak néztél, - hát, ez meg micsoda egy paprikajancsi, csodabogár, má'meg, hogy került ez ide? – valami.

Naszóval, tényleg érdekel minden, amit nekem mondani akarsz, röviden így is lehetett volna mondani, hm.

De a dolgok azok ugye kicsit árnyaltabbak, ezt is tudjuk.

(Az is eszembe jutott, hogy úgy eszegettünk és csevegtünk ott, mintha már ezer éve ismernénk egymást, nem?

Érdekes. Na,

puszi

.

18:30 (17 perccel ezelőtt)

...

Valóban érdekes volt az együtt töltött idő, és hálás vagyok Neked amiért nem az arborétumot választottad: valószínűleg lényegesen gyorsabban elbúcsúztunk volna egymástól kihűlés veszélye miatt, és nem alakult volna ki köztünk a már-már meghittnek nevezhető légkör.

Remekül éreztem magam Veled, semmi paprikajancsi! Az igaz, a kötcsei remetére számítottam, helyette egy végtelenül szimpatikus, értelmes, figyelmes és nyitott emberrel tölthettem a délutánt -nagyon jó volt a társaságodban!

Lenyűgöztél az emberségeddel, tudásoddal, empátiáddal. Szívesen hallgattalak.

Én nehezebben nyílok meg, és nem szeretek direktben magamról beszélni. Ha többször találkozunk meg fogsz tudni rólam mindent, ami érdekel.

Vasárnap délelőtt jövök haza, ha idő d és kedved lesz, találkozhatunk valahol B.szemesen.

Puszi!

BIZTOS, NAHÁT?, FANTASZTIKUS!

Aranyos vagy, már egész zavarba hozol itten. Persze, boldogan látnálak errefelé, de biztos, nem nagyon fárasztó?

Biztos az is majd jó lesz, ha lemegy ez az árhullám, ez az alapozás, hogy kivel-mi újság. Néha megijeszt, hogy viszont előbb vagy utóbb át kell esni ezeken, s szerintem jobb előbb, mint később.

Mert a hiány, a társ hiánya az valami kompenzálást igényel, a dolognak ilyen egyszerű a pszichológiája, - még ha nem is tudatosul, akkor is. Az meg lényegében addig tart, míg ki nem elégül. Amikor betelik a hiány majd csak akkor jön létre a „normális" állapot, amikor mindenki visszatér a jól bejáratott kis keskenyvágányú erdei csöpögőjéhez. Menetrend, menetdíj, menetidő, meg minden. De, unalmas „úgy" már többé nem lesz, mert ha tudunk örülni egymásnak, akkor mindegy mi zajlik kint az erdei showban, mi csak vigyorogva bámulunk ki az ablakon.

Hát nem bedobtuk a pénzt a kocsinak, aztán a jegyet nem tettük ki? De mintha közben valami közös együttlétre meg csak befizettünk volna, nem? És még a parkóra-őr is valahova eltérült inkább, nehogy ott valamit kellemetlenkedjen.

És tényleg, ahhoz képest, hogy minden fordítva sült el
Hogy szinte minden ellenünk szól,
És soha azelőtt nem láttuk egymást, valami kicsit elvarázsolt
Dolog történt.

A Baudelaire Utazás. C versének a sorai jutnak eszembe:
…csodák gyümölcsszüretje,
amelyre szívetek éhes, itt vár csupán,
jertek, halk s különös mámorral a szívekre,
csak itt vára soha nem szűnő délután!

Igazad van, Jack, remekül alakult a délutánunk a kedvezőtlen előzmények dacára!

Nagyon jó lenne, ha valamikor eljutnánk a "normális" állapotig, és valóban vigyorogva bámulnánk ki az "ablakon"! Minőségileg más az ember élete egy megfelelő társsal, és én bízom benne, azok vagyunk/leszünk egymásnak.

Gyönyörű a Baudelaire idézet, és teljesen helytálló!

Kérlek, szombatig gondold át a vasárnapi találkozást! Nem vagyok túl ismerős Szemesen, kérek szépen majd egy címet, amit be tudok írni a Waze-be.

Jó éjszakát, szép álmokat kívánok: Márta

Jack
21:56 (18 perccel ezelőtt)
címzett: Péter

na hello kérem.

ez a cím: Balatonlelle Márton cukrászda.

az a helyzet, hogy ez kb. ugyan olyan messze van, mint szemes, csak a 67 es úttól nem jobbra, hanem a körforgalomnál balra kell kanyarodni, Lelle felé. kb. egy kilométerre a bal oldalon a Rákóczi út 239 ben egy Sparral szemben van.. fönt van az interneten, tudsz csinálni egy útvonaltervet. van a telefonodon gps? de anélkül is könnyű megtalálni.

szemesen ilyenkor télvíz idején "nincs semmi," ez a lellei meg a környék legjobb cukrászdája, nagy, és kényelmes. és jó. de ha akarod várhatlak magán a 67 -es végénél, pár száz méterrel az autópálya hidja után lévő körforgalom előtt. megmondod mikor érsz oda, s én meg nézlek. azt mond meg milyen kocsival jössz, meg hogy milyen színű. nekem teljesen mindegy, te vagy a legfontosabb. s hát úgy is beszélünk.

puszíííí

szóval, mielőtt rád zúdítom az első

súlyos szó-cunamit, azért pár szót mondok már előre. (úgy is föl lehet fogni, hogy ettől aztán te szerencsés helyzetben vagy)

de először mondom, hogy két óra várakozás után végre én is bekerültem, össze-vissza scannelték a nyakam, ahol a híresen “jó szívem “ felől a fenti űrközpontba van az éltető folyadék pumpálva. (Egyszer véletlenül elküldtek szívvizsgálatra, s az öreg szívdoki hallgatja, nézi, aztán kérdi: hát magát meg mi a fenének küldték ide?

Mondom miért, nem látszik semmi?

Nem, aszondja, menjen haza, magának jó a szíve.

Nos, a fenébe is, én is mindig így gondoltam, - jegyeztem meg halkan. Mert jó jó, de azért van én nekem bajom is ebből) Fizikai értelemben meg csórikám dolgozik is értem, S úgy olyan nagyon nem kímélem. Szóval az erek is évek óta semmit se változtak, de mondták, hogy azért illene egy, és nem öt évente megnézni. Ez az én házi orvosom egy pökhendi szarházi, nem tetszhet neki, hogy az évente egyszeri vérnyomásmérésért, - "ez a hülye amerikai – gondolhatja, nem képes adni semmit." Valami ilyesmi.

Na visszatérve, - most csak röviden, pár szó az írásról.

Tudok az izmusokról, de nagyon nem érdekelnek. Valami olyan elképzelésem van, hogy ha egyfaja organikus a stílus, - szóval, nem túl mű. Egyetlen igazi szempontom van, hogy minél több mondanivaló legyen minél kevesebb szövegbe besűrítve, de úgy, hogy valaki ne dobja be öt perc múlva a sarokba a könyvet. Ezt szoktam kérdezni: "látni, amit írok"? láttatni, érzékeltetni akarom, mintha valaki ott lenne. Aztán hogy ez az irodalmi divatkávézóba majd mit okoz, az már kevésbé. Na jó, egy nagyon picit, itt-ott igen. De mondjuk az se idehaza. Erre vonatkozóan aztán még sok gondolva van itt ott elszórva. Nehéz választani, gondoltam bemelegítőnek elküldöm az egyik, nagyon régen, az Amerikába érkezésünk utáni napokban készült kis jegyzetemet. Kicsit naiv, kicsit nyers, de akkor hasonló voltam.

Na ennyit erről.

Te, hogy vagy, minden oké?

0224 lm

„Veled alszom," veled ébredek. S mindig az jut eszembe, hogy atya-gatya, édesjóistenem, milyen jó, hogy ilyen normális vagy. Soksok kis dologban, de mint tudjuk, a kis dolgoknak „is megvan a maguk istene.

Írtad a mozit, jó ötlet, ezer éve nem voltam, s hát szeretem a jó filmeket. De a rosszakat nagyon nem, mint például sok amerikait, ahol a semmi köré próbálnak nagy feneket keríteni, valami morbid türkizkék vagy sötétlila szósszal leöntve. De, ami itt érdekes, az te vagy, mert amit alapból nagyon szeretnék, az, hogy veled lenni. Nekem a kirándulás jut eszembe, de a gyaloglást autókázással kombinálva. Egy kicsit türelmesnek kell lenned s várni, amíg megszabadulok pár kilótól, ami mindenképpen már nagyon esedékes volt. Most, hogy vagy te, nincs kifogás. S ez a szexre is vonatkozik, mielőtt teljes gőzzel egymásnak esnénk, ott is szeretném magamat kicsit jobb formába hozni. Pocakkal is lehet, de anélkül jobban.

Figyelek ám minden szavadra, s azt szeretném, hogy neked jó legyen. Az együtt alvás egy másik téma. Ezzel főleg az a baj, hogy én elmondhatatlanul utálok valakit zavarni. S miután óránként felébredek, na meg valószívnű olykor horkolok is, ez nehezen megoldható.

Biztos itt is lesz majd némi javulás, mikor elméjül az, hogy vagy. Ettől majd jobban alszom. Na meg azt is szeretném, ha te is kipihent lennél, mikor meg együtt vagyunk. Az illúzió kedvéért esetleg lehet, hogy együtt elalszunk, aztán ha nem bírom, akkor meglépek..., meg, hogy reggel beugrok melléd még ébredés előtt..., ha? Így egy kicsit jobb?

Ami viszont már régóta izgat, hogy akár itthon, meg a környező országoknak először, kicsit körülnézni, azaz elmenni helyekre, ahol még nem voltunk. Te biciklizel? Nekem van az is, meg egy lábbal hajtós elég jó rollerom is, városban az is jó, szeretem.

S hát, hogy mindennek kicsit líraibb kifejezést is adjunk, küldök pár zenét is.

Az előadóknak nem érdemes túl sokat utána nézned, mert mindenkinek van jobb, meg kevésbé jó száma, s az nagyon félrevezető lehet. Tehát azt hagyd inkább, hogy én irányítsam. Most először csak megpróbáljuk körvonalazni mit szeretsz, meg mit nem.

Okos lány vagy, rád bízom, hogy mit csináljunk, de tényleg, nekem mindegy mit csinálunk, csak együtt legyünk. Kb. ennyi.

A Devendra Banhart egy félig venezuelai amerikai pasi, régi kedvencem. Egy időben ilyen nagyon egyszerű és zseniális telitalálatokat írt, s erre legtöbbször csak az igazi zsenik – Petőfi, Van Gogh, Blake stb. képesek.

A másik kettő két híres sláger, s mindkettőnél az előadás milyensége a lényeg. Hogy nem fullad bele valami giccses szirupba, hanem csak a lényeg a lényeg.

KORONAVÍRUS EGY ÉRTÉKELÉS

levél Mártinak és Sandrának

tudni, mit gondoljon az ember. végig néztem egy jó hosszú dokumentum filmet erről a vírusról, s hát ugyan itt - még nincs? - semmi, de ahol van, az nagyon meredek. van, ahol nem csak megtiltották, hogy emberek kimenjenek. hanem még be is falazzák, láncolják, hegesztik stb. őket, azaz az ajtajukat. s ez nem képzelődés, hanem teljesen nyilvánvaló. tovább nem is akarom fokozni, de még bőven volna mit hozzátenni. sokkal inkább azon tűnődőm, hogy mit lenne a legokosabb csinálni. mert mint mindig ilyen esetben, két véglet van: az amikor valaki feleslegesen aggódik, és ő a paranoid vagy egyáltalán nem, és ő a balek. Szóval, jó lenne a kettő között lenni, illetve lehetőleg minél jobban tolerálni, differenciálni a megítélést.

tudni, mi, meg mi lesz itthon a balhé ezzel a vírus üggyel.

a legnagyobb baj, hogy a hírek nem teljesen megbízhatóak, meg hogy nem lehet Tudni. nem lehet tudni, hogy ki fertőzött, s ki nem. A nagy bajoknál, - pl. az olasznál hetekig senki sem gondolta, hogy a fenyegetés, a tünetmentes fertőzött ott mászkál közöttük. amíg nem lett

késő. az biztos, hogy lényegében emberről emberre terjed, s valahol minél többen vannak az annál veszélyesebb. tehát logikus, ha kerüljük az ilyen helyeket. Semmi hisztériát nem akarok, de azt se szeretném, ha rámzárnák az ajtót, vagy kényszerzubbonyban beraknának egy halottakkal teli kórházba, hogy kicsit várjak én is...szóval, mindenkinek kicsit érdemes elgondolkozni, asszem.

ABRAMOVICS ÉS ULEY – EGY LEGANDÁS EMBERI KAPCSOLAT

az a kis fejcsóválás a pasi részéről, akaratlanul nekem is a kedvencem lett, a leg-elképesztőbb, a leg-képtelenebb s hasonlók kifejezésére. Egyszerre minden a legegyszerűbben.

(AZ EGÉSZET KIJELÖLNI, S UTÁNA CTRL-EL EGYSZERRE. És a SOK KIS KLIP KÖZÜL A 4.31-EST ÉRDEMES, DE MIND JÓ

https://www.google../search?q=abramovics+ulay&newwindow=1&sca_esv=f03daf4eddc76bb6&sxsrf=ANbL-n6Ub2j5cEQnUKyKltixtjhRbBS3Ow%3A1774127182581&source=hp&ei=Tgi_aZuqIYjcxc8Pl9bb8QM&iflsig=AFdpzrgAAAAAab8WXrtXY9_cgp8rD3UPoaOKac4gRmS-&oq=abramovics+uley&gs_lp=Egdnd3Mtd2l6Ig9hYnJhbW92aWNzIHVsZXkqAggAMgYQABgNGB4yCBAAGAUYDRgeMggQABiABBiiBDIFEAAY7wUyCBAAGIAEGKIESIb-AVAAWIyRAXABeACQAQCYAbsBoAGsFKoBBDAuMTa4AQHIAQD4AQGYAhGgAoIWwgIKECMYgAQYJxiKBcICEBAuGIAEGMcBGCcYigUYrwHCAgQQIxgnwgILEAAYgAQYsQMYgwHCAhEQLhiABBixAxjRAxiDARjHAcICDhAuGIAEGMcBGI4FGK8BwgIIEAAYgAQYsQPCAgwQIxiABBgTGCcYigXCAg4QLhiABBixAxjRAxjHAcICCBAuGIAEGLEDwgILEC4YgAQYxwEYrwHCAgUQLhiABMICDhAAGIAEGLEDGIMBGIoFwgIFEAAYgATCAgwQLhiABBixAxgKGAvCAgkQLhiABBgKGAvCAg8QLhiABBjHARgKGAsYrwHCAg8QABiABBixAxiDARgKGAvCAgkQABiABBgKGAvCAggQABiABBjLAcICBxAAGIAEGArCAgYQABgWGB7CAgUQIRigAZgDAJIHBjEuMTUuMaAHo6kBsgcGMC4xNS4xuAfxFcIHBzItOS43LjHIB5sBgAgA&sclient=gws-wiz#fpstate=ive&vld=cid:f08ab27f,vid:Sf8o1teJdXo,st:0

Vírustime

S JÖTT A COVID, A VÍRUS,

SZÍV ÉS ÉSZ- SZERELEM-ALKOTÁS

utolsó levél Mártinak

kedvesem,

ez az a ritka pillanat egyike lett, amikor muszáj meghozni ezt a kellemetlen de fontos döntést. elmegyek hozzád, hogy elvigyem a pénzt, de nem maradok ott. alig tudtam aludni az éjjel. az utóbbi napok eseményei kicsit kiborítottak, s egy idegen helyen, ebben a mai helyzetben nem lenne jó stresszben lenni. a távolság tartás, és a kipihent állapot az egyetlen igazi esélyem, hogy nem lesz belőlem áldozat. néztem a hosszan kígyózó katonai teherautókat a kihalt olasz utcákon, ahogy szedik össze a koporsókat, amik, mint kitett szemeteszsákok hevernek, amíg a szem ellát. aztán jött az, hogy ott azért az újságokban benne van a meghaltak képe, meg hogy ki és hol. itt semmi. tehát nem lehet tudni, hogy mi és hol van. aztán jött az, hogy valaki benyögte, hogy azért erről az olaszok, azaz az olasz életmód is tehet. egyetértek, de szerintem kicsit mi is olyanok vagyunk. néztem itt, hogy keveredik a nép, - tisztelet a kivételnek, s bizony még mindig sokan dörgölődznek, mint a birkák, gyülekeznek. ó, még nemrég is, hogy dicsőítettem a mediterrán népeket, amiért valami közösségben élnek. de úgy látszik ilyen dráma idején a félfasiszta individualizmus meg a diktatúra a kedvezőbb. Szóval, legjobb lesz, ha kivárjuk mi a bánat lesz ebből.

a postásnak kirakok egy borítékot, hogy abba rakja a pénzt, tegye le kint az asztalra, s az én tollammal aláírom. Én berakom egy sütőzacskóba, azt is, amit a postán kaptam, s ezt berakhatod a mikróba vagy gázsütőbe s kicsit megsüthetted. hatvan fokon elpusztul a dög. csak vigyázz el ne égesd...

tehát, a legegyszerűbb, ha odamegyek, ki se szállok, odaadom a borítékot, és kész, jövök haza.

nagyon nehéz döntés volt. először arról álmodoztam, hogy milyen jót fogunk - végre ölelkezni, még jobban, mint először. hiányzol, szeretlek, ezzel nincs semmi baj, s remélhetőleg hamarosan együtt tudunk lenni rendesen.

természetesen még beszélhetünk, de most ezt elküldöm, hogy ne rohangálj kapkodj feleslegesen.

puszi

Jack.

.

7:23 (11 perccel ezelőtt)

...

Igazad van, lehet, hogy ez lesz a legokosabb.

Nagyon sajnálom, hogy így alakult!

ADJUNK FEL MINDENT, S AZ VALYON JOBB LESZ?

s eszembe jutnak nagy és híres hasonlatok, a Petőfi a Szabadság Szerelemmel, a Devendra az Alkotás Szerelemmel, s a végén, már csak egy reményünk, A LEGNAGYOBB maradt. Azzal mi lesz? Édes hazám, itt hová vezet ez a lehangolódás?

Devendra Banhart

E KÉPET NE FELEDD

E képet nem feledd
mikor kis szavaid
formára érnek
s már te öntöd ki
magadnak

csak mégis valahogy
a szeretni volna jobb,
a szeretni volna jobb
Szeretni volna jobb
mondták nekem

Mint arany kukorica szemek
úgy imádom fényüket
ez a pici szem apró zugodba mi
kipattan szikrázó
Gondolatba.

Csak hát mégis csak szeretni
volna jobb
Az volna jobb
Szeretni volna jobb
Szeretni volna jobb

Olyan lenne mint otthonra lelni
Régi, sosem hallott népdalokban
S ráismerni
minden szóra s
s együtt énekelni

De, amúgy, tényleg a szerelem
volna jobb
szerelem volna jobb
Szerelem volna jobb
szerelem az volna jobb
Tudom, tudom

Az eredeti:

https://mail.google../mail/u/0/#search/sight+to+be+hold/KtbxLvhKQBHKwXPtZ-ZKxWrmMqHRpwWkLdq?projector=1

ANGUS ÉS JÚLIA STONE DRAW YOUR SWORDS

ANGUS & JULIA STONE LYRICS

"DRAW YOUR SWORDS"

(DAL A SZERELEMHEZ)

See her come down, through the clouds
I feel like a fool
I aint got nothing left to give
Nothing to lose

So come on Love, draw your swords
Shoot me to the ground
You are mine, I am yours
Lets not fuck around

Cause you are, the only one
Cause you are, the only one

I see them snakes come through the ground
They choke me to the bone
They tie me to their wooden chair
Here are all my songs

So come on Love, draw your swords
Shoot me to the ground
You are mine, I am yours
Lets not fuck around

Cause you are, the only one
Cause you are, the only one

The only

Cause you are, the only one
Cause you are, the only one

The only one
The only one
The only one
The only one

So come on Love, draw your swords
Shoot me to the ground
You are mine, I am yours
Lets not fuck around

Angus & Julia Stone vers

„Rántsd ki kardod”(SZERELEM)

Látom őt a felhőkből lejönni
Bele lehet ebbe bolondulni
Semmim se maradt neki adni
Semmit se veszelyteni

Úgyhogy jőj SZERELEM, rántsd ki kardod
S döfj engem a földre
Enyém vagy, én a tiéd
Ne baszkódjunk itt körbe

Mert te vagy az egyetlenem
Mert te vagy az egyetlenem

Látom jönnek a kígyók a földből
S csontomig gúzsba kötnek
Fa székükbe kötöznek
Minden dalommal

Szóval jőj SZERELEM
Rántsd ki kardod
Döfj engem a földre
Enyém vagy én a tiéd
Ne baszkódjunk itt körbe
Mert te vagy az egyetlenem
Mert te vagy az egyetlenem

Az egyetlen
Mert te vagy az egyetlenem
Mert te vagy az egyetlenem

Az egyetlenem
Az egyetlenem

Az egyetlenem
Az egyetlenem

Szóval jőj SZERELEM
Rántsd ki kardod
Döfj engem a földre
Enyém vagy én a tiéd
Ne baszkódjunk itt körbe

Az egyetlen

HTTPS://WWW.YOUTUBE../WATCH?V=4IS2ULXGZCC

vége a VI. nak